

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

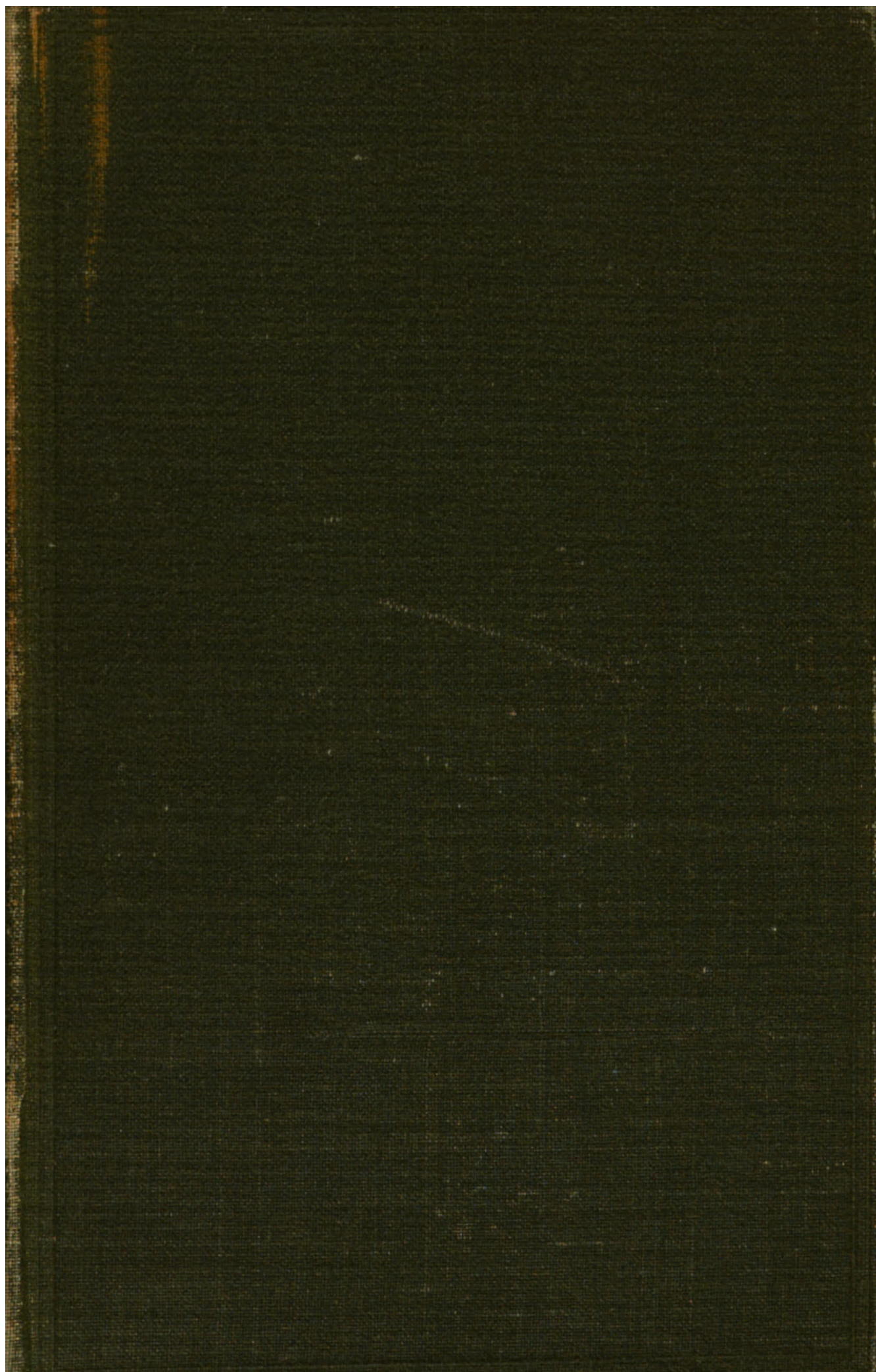
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

S.R.D. G.R.D.

S.A. Cooke

Ch. Ch.

71/76

ORIENTAL INSTITUTE
LIBRARY

OXFORD UNIVERSITY

HB 81 C

v. 2

3039799704

**THE
SAMARITAN LITURGY**

EDITED BY

A. E. COWLEY

IN TWO VOLUMES

VOL. II

**OXFORD
AT THE CLARENDON PRESS**

1909

14 JAN 1978

HENRY FROWDE, M.A.
PUBLISHER TO THE UNIVERSITY OF OXFORD
LONDON, EDINBURGH, NEW YORK
TORONTO AND MELBOURNE

PREFACE

THE present work was begun in 1890 at the suggestion of the late Dr. Neubauer, who also helped in the revision of the first few sheets, printed in 1892-5. Its progress has been much hindered by other work, and by the difficulties of the undertaking. The whole of the text had to be transcribed by my own hand from MSS. in Samaritan character into Hebrew square character, and could only be done in leisure moments, at long intervals and during hurried visits to various libraries. I hope that scholars, who will appreciate the difficulties, will make allowance for the defects, and consider only the interest of the new material.

The texts are mostly edited for the first time, and the few that have been published before, appear now, it is believed, in a more correct form, as well as in their proper setting. It is quite possible that some hymns or prayers may have been omitted, but the collection includes all that were found. The introduction (pp. xx to xxxiv) represents a first attempt at tracing the history of the liturgy by putting together all the scanty information that can be gathered as to the various authors. The Glossary, though short and incomplete, will, it is hoped, throw light on some of the obscurities in the Aramaic texts.

It only remains to express my obligations to the late Dr. Neubauer for his advice and help, and to the late Padre Bollig, Librarian of the Vatican, who most generously handed over to me his transcript of the MS. V 3, which I then copied into square character and made the basis of the text on pp. 3 to 81. I must also thank the

Earl of Crawford for his great kindness in sending his MSS. to me in Oxford; the Delegates of the Press for their patience with my unavoidable delays; their Oriental reader, Mr. Pembrey, for his minute care of the proofs; and above all, the members of Magdalen College, whose liberality enabled me in 1894 to pay a most profitable visit to the East.

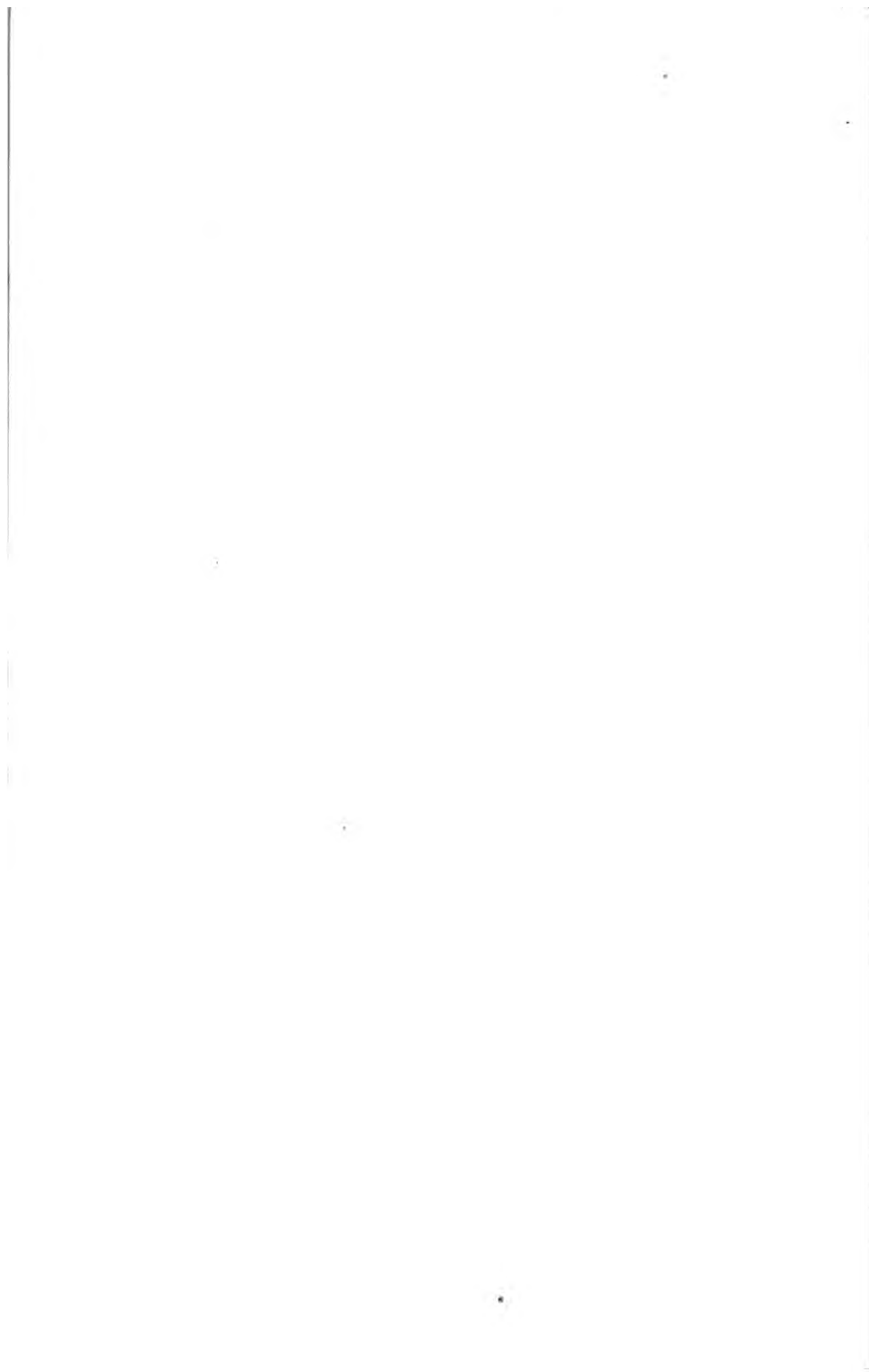
ואלית' דבֿק לִן מִרְן מִנּוּ דִידִבֿק יתִן: .

A. C.

MAGDALEN COLLEGE,
OXFORD.

CONTENTS

	PAGE
INTRODUCTION	
TEXTS PREVIOUSLY PUBLISHED	vii
METHOD OF THIS EDITION	viii
LIST OF MSS. USED	ix
DATES OF THE TEXTS (SEE INDEX OF AUTHORS) .	xviii
GRAMMAR OF THE ARAMAIC TEXTS	xxxv
LIST OF HIGH PRIESTS	xliii
GENEALOGICAL TABLES	xlv
GLOSSARY	xlix
INDEX OF FIRST LINES	lxxiii
INDEX OF AUTHORS	xevi
CORRIGENDA	xcix
TEXT	
COMMON PRAYERS (DEFTER)	3
PASSOVER SERIES	93
PENTECOST SERIES	284
SERVICES OF THE SEVENTH MONTH	428
OCCASIONAL PRAYERS	
MARRIAGE AND CIRCUMCISION	818
BURIAL	852
APPENDIX	867

INTRODUCTION

PARTS of the Samaritan Liturgy have already been published by Gesenius (*Carmina Samaritana*, Lipsiae, 1824, reprinted in square character by Kirchheim in *Karme Shomron*, Frankfurt a. M., 1851), by Heidenheim (in his *Vierteljahrsschrift*, Gotha, 1860+, and *Die samaritanische Liturgie*, Leipzig, 1885+), by Geiger (in *ZDMG.*, xviii, pp. 813+, xxi, pp. 169+), by Petermann (*Brevis ling. Sam. Grammatica*, Carolsruhae et Lipsiae, 1873, *Chrestomathia*, pp. 12+), by Merx (*Atti dei Lincei*, ser. 4^a Rendiconti, iii, 1, pp. 550+, 2, pp. 160+, *Actes du 8me Congrès Internat. des Orientalistes*, ii, 1, 119+, in Pertsch's *Catal. Die orientalischen Handschriften... zu Gotha*, 1893, pp. 29+, and in Bäsch-Drugulin's *Marksteine aus der Weltliteratur*, Leipzig, 1902), by Hilgenfeld (in *Ztschr. für wiss. Theol.*, xxxvii, pp. 233+), and by S. Rappoport (*Journal Asiatique*, 1900, pp. 207+, and *La Liturgie samaritaine*, Paris, 1900).

These are mostly isolated hymns. Heidenheim's collection, which is the most extensive, is very inaccurate both in text and translations.¹ Many of the pieces are extremely difficult in any case, and only become intelligible when compared with others, and when the peculiarities of Samaritan style are studied. In the present edition it has been thought best to follow the MSS. closely, reproducing the traditional, or at least customary, spelling of the scribes, and correcting tacitly only what, as being departures from established custom, are clearly mistakes. Many difficulties, however, still remain on which the MSS. throw no light. It is not possible to deal with the texts by the ordinary rules of Hebrew and Aramaic (see below, p. xxxv), and to attempt to do so would be to destroy the character of the compositions. The later Samaritans, living in almost complete isolation, and from about the eleventh century A. D. speaking only Arabic, developed the use of Hebrew for religious purposes entirely on their own lines. Whether it was worth while to try to reproduce

¹ The same is true of Gesenius's work, but it must be remembered that his translation represents a first attempt, and that he had to rely on a single incorrect MS. in each case.

their form of the language, as has been done, is a question which need not be discussed here. The quality of the various compositions varies of course with the degree of the author's learning: the trustworthiness of particular MSS. depends on the intelligence of the particular scribe. The method adopted has been to select the MS. which seemed on the whole most correct, and to make it the basis of the text. The more important variants of other MSS., if any were accessible, have then been given in the foot-notes, which therefore sometimes contain the better reading. Where no complete MS. existed (e. g. for circumcision, pp. 818+) the text has been pieced together from the fragmentary copies. As a rule the variants, though numerous, are trivial, consisting of differences of spelling or mere scribal errors. In the case of inferior duplicate copies it was thought unnecessary to note such variants except for special reasons, but it is believed that none have been omitted which could in any way throw light on the meaning of the text or the usage of the scribe. The first part (pp. 3-81, containing the Defter) is based on P. Bollig's very careful transcript of the Vatican MS. (V 3), but since the Aramaic in which it is mostly written, is of the fourth century, and important in connexion with the language of the Targum, *all* variants (except those which are classified below, p. xxvi) are intended to be given in this part. The other texts are based chiefly on the MSS. in the British Museum¹ (L 1 &c.) and on the Crawford collection² (Cr 11 &c.) now in the John Rylands Library at Manchester. The *rubrics*, or headings, are mostly in very corrupt Arabic, which, after much hesitation, has been reproduced with all its errors. As their form seems to depend on the taste of the scribe, variants in them are given only when the sense is concerned, but they are printed in the most explicit form in which they appear in any of the MSS. used, and sometimes compiled from two MSS.

Liturgical MSS. are so numerous that it would have been impossible to collate them all. Moreover, little would have been gained by attempting to do so, since they all³ represent

¹ These will be described by the Rev. G. Margoliouth in his catalogue of the Hebrew and Samaritan MSS.

² A catalogue of this is in preparation.

³ Except the fragments of the Damascus 'use' (p. xii) and MSS. of the Defter.

the same tradition. They are, with few exceptions, modern, and as they are uniform in character a detailed description of them is unnecessary here. They are usually of stout oriental paper, about $8 \times 6\frac{1}{4}$ inches, written as a rule in a cursive hand, not in the formal character used in copies of the Pentateuch; and bound in native leather. The biblical passages, which form a large part of the liturgy, are written continuously, the hymns generally in double lines, forming two columns. To save space the biblical passages are here omitted and the hymns are printed continuously, but a single point is placed at the end of the first half-line and a double point at the end of the second half. These points are not to be regarded in any sense as stops, especially in the earlier parts (from V 3). They simply indicate the arrangement of the text in the MS., or, in prose passages, perhaps pauses in chanting. The MSS. used for the various parts of the liturgy are noted at the beginning of each division, and the folios of the copy on which the text is mainly based are indicated in the margin.

The following is a list of the MSS. used:—

At Berlin (Royal Library):

Most of these were not collated throughout:—

- B 1 = MS. or. 4to 531. Ff. 69. The acrostic (usually found only in Pentateuch MSS.) gives the scribe's name as Shelah b. Isaac Danfi. Date 1163 H. (= 1750 A. D.). For Harvest.
- B 2 = MS. or. 4to 532. Pp. 301. Written by Isaac b. Abraham Danfi in 1213 H. (= 1798-9 A. D.). The Defter, agreeing, even in the Arabic version, with Cr 11, but incorrect. The writing also is like that of Cr 11. Perhaps both are copies from the same original. It was collated to p. 108, thence only in the rubrics. Page 286 dated 1217 H.
- B 3 = MS. or. 4to 533. Ff. 58. Written by Shelah, as in B 1, in 1167 H. (1753-4 A. D.). For Mo'ed ha-Succôth.
- B 4 = MS. or. 4to 534. Written by Mufarrij (= Marhib) b. Joshua in 1201 H. (= 1786-7 A. D.). For Passover and the 1st of Nisan.
- B 5 = MS. or. 4to 535. Ff. 115. Written by Tabiah b. Isaac, the Priest (an intelligent and careful scribe), in 1200 H. (= 1785-6 A. D.). For Succoth. A good copy.

INTRODUCTION

- B 6 = MS. or. 4to 536. Ff. 128. Written by Marḥib, as B 4, in 1201 H. (= 1786-7 A.D.). For Passover.
- B 7 = MS. or. 4to 537. Ff. 125. Written by Ghazâl (= Ṭabiah, as B 5), mostly in 1200 H. (= 1785-6 A.D.). For Mo'ed ha-shemini.
- B 8 = MS. or. 4to 538. Ff. 109. Written by Ibrahim b. Isma'il Mufarrij, in 1242 H. (= 1826-7 A.D.). For Zimmûth Succôth, Mo'ed ḥodesh ha-shebhî'i, ten days of Selihûth.
- B 9 = MS. or. 4to 539. Ff. 129. Written by Ibrahim, as B 8, in 1241 H. (= 1825-6 A.D.). For לילת מקרתה, חג הקציר במדינה, שבת הדברים. The only MS. available for this part of the text. Ff. 2-9 are by an earlier hand.
- B 10 = MS. or. 4to 530. Ff. 133. Written by Ibrahim, as B 9, in 1249 H. (= 1833-4 A.D.). For the seven Sabbaths following Passover.
- B 11 = MS. or. 4to 529. Ff. 71. Written by Mufarrij (= Marḥib, as B 6), in 1201 H. (= 1786-7 A.D.). For Hag ha-mazzôth.
- B 12 and 13 = MSS. Petermann 6, 7. Written by Ghazâl (= Ṭabiah), as B 7, in 1199 and 1177 H. (= 1784-5, 1763-4 A.D.). For the day of Atonement.

At Manchester (John Rylands Library), formerly in the library of the Earl of Crawford :

- Cr 11. Pp. 317. Written in 1209 H. (= 1794-5 A.D.) by Mufarrij (= Marḥib) b. Joshua b. Mufarrij, as B 11. The Defter in the later recension. It contains the beginning, which is wanting in V 3, and some later additions. In two columns, that on the left being an Arabic version. Both columns are in Samaritan character, mostly majuscule in the early part, but in the latter part cursive Samaritan and Arabic characters are used. An excellent copy, well written and correct.
- Cr 12. Pp. 38. Written by Joseph b. Israel b. Ishmael Danfi in 1277 H. (= 1860 A.D.). For the eve of the first month. Cursive and incorrect.

- Cr 13. Ff. 57. Written by Muslim b. Murjān b. Ibrahim Danfi in 1120 H. (= 1708 A. D.). For Ḥag ha-mazzōth. Careful. On fol. 41^b an addition by Ṣāliḥ b. Ibrahim Danfi in 1276 H. (= 1859-60 A. D.).
- Cr 15. Ff. 55. Written by Muslim (as Cr 13) in 1144-5 H. (= 1732 A. D.). On ff. 51^b-55 are later entries. For Burial. A good copy.
- Cr 16. Pp. 19. Written by Muslim (as Cr 15) in 1140 H. (= 1728 A. D.). His prayer in time of drought (see p. 85) with an Arabic version.
- Cr 18. Ff. 112; 6 × 4 inches. Written by Ghazāl (as B 12) in 1179 H. (= 1766 A. D.). The Defter, beginning (as P 8, f. 22^b) with the prayer of Joshua (see p. 4). The rubrics are mostly in Samaritan. A very good copy, but containing less than Cr 11, and with no Arabic version. Ff. 107-112 were added by Ṣāliḥ b. Ibrahim Danfi in 1256 H. (= 1840 A. D.).
- Cr 19. Pp. 121; 6 × 4 inches. Written by Muslim (as Cr 16) in 1115 H. = 2016 رومية (1703 A. D.). Pp. 110, 111 are dated 1132; pp. 112, 113 in 1134, pp. 114, 115 in 1143 by the same scribe. For Circumcision and Marriage (اقاويل الفرح). Some lacunae. On paper of various colours. Pp. 109, 116-121, and two pages at the beginning, contain later entries.
- Cr 20. Pp. 125; 6 × 4 inches. Pp. 3-24 (and perhaps others) written by Amram b. Solomon, the Priest, in 1248 H. (= 1833 A. D.). Pp. 25-124 by Ishmael b. Abd-ḥanuna (= Abd-al-laṭif) Danfi, in 1117 H. (= 1705 A. D.). For Ḥag ha-mazzōth. On p. 2 an addition by Ṣāliḥ, as in Cr. 13, in 1262 H. (= 1846).
- Cr 27. Ff. 17. Written by Mufarrij (= Marḥib) b. Jacob in 1075 H. (= 1664 A. D.). For the Sabbath of Zimmūth ha-pesaḥ. Ff. 1, 2, 9, 10 are a later addition.

At Gotha (Grand-Ducal Library):

- G 1 (see Merx in Pertsch, *Die oriental. Handschriften . . .*, p. 29), a fragment containing §§ 7 to 6 of the hymn on p. 555. No date. Probably about 1150 H. (= 1737 A. D.) or later.

G 2 (ibid., p. 31). Ff. 61, loose and out of order. Written by Ghazâl b. Abi Sarûr and Murjân Danfi, in 1168 H. (= 1754-5 A. D.). Contains various pieces from the Defter, &c., and most of the service for marriage and circumcision.

In the British Museum :

H 1 = MS. Harl. 5481. Ff. 47 (and some leaves in an European hand). Not all by one hand, nor continuous. Copied from an early MS., partly in the sixteenth century (G. Margoliouth), partly earlier. Contains parts of the Defter, marriage service, &c., as used at Damascus, some with Arabic version.

H 2 = MS. Harl. 5495. Ff. 25 (and some leaves in an European hand). Probably the earlier part is by the same (sixteenth century) hand as H 1, the rest is later. Contains parts of the service for marriage and circumcision, &c., some with an Arabic version, and (pp. 33-48) some leaves of calendar.

H 3 = MS. Harl. 5514. Ff. 220, folio. Ff. 204-220 in an European hand. Various contents written by many hands at different dates. On f. 18 begins the liturgy for the eve of the first month (to f. 70), as used at Damascus. The text is very corrupt and often unintelligible (see extracts in the Appendix). Probably not later than 900 H. or about 1500 A. D. Ff. 71 sqq. contain Marqah's Commentary with Arabic version: ff. 85-171, 174-203 calendar.

H 1, 2, 3, although of more interest than most Samaritan MSS., were only occasionally consulted, since, being fragmentary, they did not help to establish the form of the Liturgy. Moreover H 1 and H 3 represent the use of Damascus, which differed from that of Shechem. It is hoped to deal with these three MSS. elsewhere.

In the Library of Keble College, Oxford :

K 4. Ff. 35, sm. 4to. It is a fragment of the Defter, mostly early, in a majuscule hand, perhaps of the thirteenth or fourteenth century, on paper. A later hand has supplied ff. 1, 10, 11, 22, 24-27, part of 32, 33-35. No scribe's name or date is found in either part, but the name Ibrâhîm Işhâq, signed on f. 11,

may be that of the scribe of the later part (nineteenth cent.). The old part originally represented the earlier recension (see below, p. xxv) as in V 3, but it has been altered by the late hand to agree with the later recension as in Cr 11. Many of the original readings are in consequence illegible. Vowel-points are few and probably added by a later hand. The rubrics are in Samaritan (as in V 3), not in Arabic. A peculiarity, not found elsewhere, is the use of Arabic diacritical points, thus \ddot{A} , \dot{A} , \ddot{a} , \dot{a} , in writing Aramaic.

In London (British Museum):

- L 1** = MS. add. 19,005. Ff. 75. Written by Solomon b. Jacob Danfi in 1162 H. (=1749 A. D.). For Hag ha-mazzôth. Ff. 1-5, 75 were added by Solomon b. Ghazâl, the Priest, in 1228 H. (=1813 A. D.).
- L 2** = MS. add. 19,007. Ff. 143. Written by Marhib b. Joshua Marhibi, as Cr. 11, in 1184 H. (=1770 A. D.). For the 2nd Sabbath of the 1st month, and for Mo'ed ha-pesah. A good copy.
- L 3** = MS. add. 19,020. Ff. 118. Written by Marhib, as L 2, in 1184 H. (=1770 A. D.). For the 1st of Nisan and the 1st Sabbath of Nisan. A careful copy. The beginning is missing. Ff. 112^b-115^a, 117, 118 were added in 1187 and 1198 H. by Solomon b. Sarûr: ff. 115^b, 116 by Tabiah.
- L 4** = MS. add. 19,650. Ff. 141. Written by Tabiah (= Ghazâl, as Cr. 18) in 1197 H. (=1783 A. D.). For the 1st of Nisan and the 1st and 2nd Sabbaths of Nisan. Mostly followed for this part of the text. The beginning is missing.
- L 5** = MS. or. 1448. Ff. 68, 8vo. Written by Benjamin b. Jacob Danfi in 1289-91 H. (=1872-74 A. D.). For Mo'ed ha-pesah, with additions. An inferior copy perhaps from L 6 and partly from L 2. Ff. 43-46, 48-50, 52-55 are earlier.
- L 6** = MS. or. 2689. Ff. 161. Written by Ab-Sakhwah (= Murjân) b. Ibrahim Danfi (cf. Cr. 13) in 1149 H. (=1737 A. D.). For Mo'ed ha-pesah and Mazzôth.

INTRODUCTION

- L 7 = MS. or. 2690. Ff. 101, sm. 8vo. Written by Solomon b. Amram, Kohen, in 1299 H. (= 1882 A. D.). For the 1st and 2nd Sabbaths of the 1st month, for Passover and the 7 days of Mazzoth, with some additions. Very cursive and careless.
- L 8 = MS. add. 19,006. Ff. 174. Written by Ṭabiah (as L 4) in 1177 H. (= 1764 A. D.). For Zimmûth Succôth, Mo'ed ḥodesh ha-shebhî'i, and the Sabbath of the 10 days of Selihûth. Mostly followed in this part of the text. F. 174 is a later addition.
- L 9 = MS. add. 19,008. Ff. 92. Written by Solomon Danfi (as L 1) in 1185 H. (= 1771 A. D.). For the 7 days of Succoth, and the Sabbath of Ḥag ha-Succôth. Ff. 90^b, 91 were added in 1254 H. by Solomon the Priest b. Ṭabiah. Ff. 2, 92 by Amram the Priest in 1261 H. (= 1845 A. D.).
- L 10 = MS. add. 19,017. Ff. 62 (about 7 × 5¼ inches). Written by Murjân Danfi (as L 6) in 1095-7 H. (= 1684-6 A. D.); ff. 1-3, 57-60 written by his grandson Solomon (as L 9) in 1166 H. (= 1753 A. D.). For Mo'ed ha-shemîni. Ff. 61-63 composed and written by Muslim b. Murjân in 1151 H. (= 1738 A. D.).
- L 11 = MS. add. 19,018. Ff. 56. Written by Ghazâl (= Ṭabiah, as L 8) in 1177 H. (= 1764 A. D.). For Ḥag ha-Succôth. Ff. 55^b is dated 1239 H. F. 56, 1261 H. by Amram the Priest.
- L 12 = MS. add. 19,019. Ff. 102. Written by Solomon b. Sarûr in 1197-8 H. (= 1783-4 A. D.). For Mo'ed ha-shemîni. Ff. 1-3 dated 1226 H. by Solomon the Priest b. Ṭabiah. F. 96^b, 1198 H. F. 102, 1204 H.
- L 13 = MS. add. 19,791. Ff. 90. Written by Murjân Danfi (as L 6) in 1152-4 H. (= 1739-41 A. D.). For the 10 days of Selihûth, and the 7 days of Succoth. Ff. 1-3^a are later additions.
- L 14 = MS. add. 25,880. Ff. 41. Written (badly and unintelligently) by Isaac b. Ibrahim (as B 2) in 1229 H. (= 1814 A. D.). For the Sabbath of the Zimmûth Succôth, and the 1st day of the 7th month. Incomplete.

- L 15 = MS. or. 1449. Ff. 53, sm. 8vo. Written (badly) by Benjamin, as L 5, and finished in 1288 H. (= 1871 A. D.). For Mo'ed ha-shemini. Ff. 51-53 contain only scribbling.
- L 16 = MS. add. 19,009. Ff. 156. Written by Solomon b. Sarur (as L 12) in 1195 H. (= 1781 A. D.). For the day of Atonement. Inaccurate and different in arrangement from the other copies.
- L 17 = MS. add. 19,010. Ff. 82. The earlier part, ff. 6-36, 44-80 (about 1180 H.) is perhaps not all by one hand. Ff. 1-5, 37-43, 81, 82 were written by Amram the Priest in 1266 H. (= 1850 A. D.). For the day of Atonement. It omits the long hymns.
- L 18 = MS. add. 19,651. Ff. 196. Written by Solomon b. Jacob (as L 9) in 1184 H. (= 1770 A. D.). For the day of Atonement. It includes the long hymns composed by the scribe's brother Abraham b. Jacob (see p. 609). A good copy.
- L 19 = MS. add. 19,652. Ff. 53. Written by Solomon b. Sarur (as L 16) in 1199 H. (= 1785 A. D.). For Burial.
- L 20 = MS. add. 19,790. Ff. 72, sm. 8vo. Written by Zedaqah b. Ibrahim b. Zedaqah Danfi in 1145 H. (= 1733 A. D.). For Circumcision and Marriage (كراسه الفرح). On paper of various colours. The end is missing.
- L 21 = MS. add. 19,655. Ff. 78. Written by Solomon b. Ghazal (= Tabiah) the Priest in 1261 H. (= 1845 A. D.). For the seven Sabbaths following Passover.
- L 22 = MS. add. 19,654. Ff. 55. Written by Ghazal = Tabiah (as L 11) in 1177 H. (= 1763 A. D.). For the feast of Harvest.
- N = MS. or. 5034. Ff. 72, vellum, sm. fol. Written mostly in 656 H. (= 1258 A. D.). From f. 50^b about fifty years later. Containing part of the Defer. See a full description by G. Margoliouth in *ZDMG.*, vol. 51, p. 499. It was bought by the Museum after the text was already printed. Extracts from it are given in the Appendix, pp. 872+.

At Oxford (Bodleian Library):

- O 1 = MS. Samar. e. 1. Ff. 48. Written by Jacob b. Isaac b. Murjān in 1152 H. (= 1739 A. D.). For the 1st of Nisan if it falls on a Sabbath. Ff. 47, 48 were added by Abraham b. Jacob b. Ab-Sakhwah in 1154 H. (= 1741 A. D.).
- O 2 = MS. Samar. e. 2. Ff. 101. Written in 1305 H. (= 1887 A. D.). The scribe is not named. For the Sabbath of the Zimmûth Pesah and for the beginning of the 1st month. Incorrect: a very cursive hand.
- O 3 = MS. Samar. e. 3. Ff. 62. Written by Ibrahim b. Isma'il al-mufarriji (as B 10) in 1239 H. (= 1824 A. D.). Ff. 53-62 were added by Amram b. Solomon, the Priest, in 1247 H. (= 1831 A. D.). For Hag ha-Succôth.
- O 4 = MS. Samar. e. 4. Ff. 45. Written by various hands between 1750 and 1890. No date or name is given. For the eve of Passover and for the 3rd Sabbath of the 1st month (f. 22). Not continuous.
- O 5 = MS. Samar. e. 5. Ff. 108. Written by Joshua b. Joseph Mufarriji (= Marhibi) in 1260-2 H. (= 1844-6 A. D.). For the Sabbath of the Zimmûth Succôth, Mo'ed hodesh ha-shebhi'i, the 10 days of Selihûth, and the day of Atonement.
- O 6 = MS. Samar. f. 1. Ff. 38; 6 × 4½ ins. Written by Selim, called عاصي (?), b. Sâlim (Danfi) in 1294-5 H. (= 1877-8 A. D.). For the 1st Sabbath of the 1st month.

At Paris (National Library):

- P 8 = MS. Samar. 8. Ff. 38, sm. 8vo. By various hands, mostly early. Perhaps it was a compendium of the Defter. F. 22^b seems at one time to have begun a volume, with the prayer of Joshua, as Cr 18. Some pieces occur twice, showing that the present volume is composite, and some differ much from the text of the other MSS. (see Appendix). Carefully written. The name Ibrahim b. Abdallah b. Ibrahim b. Ghazâl on f. 38^b is in too late a hand to be that of the scribe of most of the volume. Ff. 22^b-30 have an Arabic version.

P 18 = MS. Samar. 18. Ff. 74. Incomplete. No scribe mentioned. For the Sabbath of Mazzôth. Ff. 7-59, 61-63 in a good hand like that of Tabiah b. Isaac. Lacuna between ff. 16 and 17. Ends on f. 63^b, with a catchword צלות shewing that another service followed. Ff. 4-6, 64-74 additions by a late bad hand like that of L 7. The early part was specially collated for the vowel-signs, which are carefully marked.

The following 7 MSS. were not collated throughout :

P 19 = MS. Samar. 19. Written by Jacob b. Aaron, the present priest, in 1285 H. (= 1868 A. D.). For the Zimmûth Pesah and beginning of Nisan.

P 20 = MS. Samar. 20. Written by Benjamin b. Jacob Danfi (as L 5) in 1289 H. (= 1872 A. D.). For יום מקרתה and שבת הרברים. Ff. 8-12, 17-24, 28-30 are earlier.

P 21 = MS. Samar. 21. Written by Ab-Sakhwah (= Murjân, as L 13) in 1083 H. (= 1672 A. D.). For Succoth. Ff. 1, 2 later.

P 23 = MS. Samar. 23. Written by Jacob, as P 19, in 1301 H. (= 1883-4 A. D.). For Passover.

P 24 = MS. Samar. 24. Written by Shelaby b. Jacob (?) in 1290 H. (= 1873 A. D.). For the eve of the 1st month, and the 1st of the 7th month. A few ff. are earlier.

P 25 = MS. Samar. 25. Written by Solomon, as L 18, in 1148 H. (= 1735-6 A. D.), and Jacob, his father, in 1149 H. The Defter, with an Arabic version. A good copy. It begins with the rules for the reading of the Law,¹ followed by some of the first prayers. Then (f. 10) a new beginning with the prayer of Joshua, as Cr 18.

P 26 = MS. Samar. 26. Written by Mufarrij (= Marhib, as L 3) in 1170 H. (= 1756-7 A. D.). For the seven Sabbaths following Passover. Ff. 22-24, 44-46 are later.

¹ See the translation in *J. Q. R.*, vii, p. 134, from a Berlin MS.

At Rome (Vatican Library):

V 3. Ff. 193, vellum, sm. 4to. No scribe or date mentioned; ascribed to the thirteenth century by Bollig and Neubauer, but most probably of the fourteenth. The Defter in the early recension. The present text (pp. 3-81) is based on Bollig's transcript. The most important of all the liturgical MSS.

W. Some fragments belonging to the editor, containing parts of the Defter, in an early hand, like that of K 4 but smaller, perhaps of the fourteenth century.

Other MSS., belonging to Mr. E. N. Adler, Mr. Marcus Adler, and Dr. Gaster, were most generously offered by the owners for the purposes of this edition, but as the texts were already printed, they could not be used. The liturgical collection (modern copies) said to be complete, at Heidelberg, was not available for the present work. Besides collating the various copies where they coincide, it was necessary for the sake of completeness to incorporate the parts peculiar to each. All MSS. of a service do not contain the same amount of text. The hymns are regarded as an expansion of the service, or as fitting into the original framework, and appear to be not all necessarily used on every occasion to which they apply. Hence individual scribes include more or less of them according to taste, date, or other circumstances.¹ Some copies seem to be meant as outlines, and again additions are often made at the beginning or end of a volume, which do not properly belong to it. In spite of every effort to collect these scattered texts and fit them into the appropriate places, some must have been overlooked, especially in the less accessible copies, which were not fully collated, for the difficulty of dealing with so much material in manuscript is great.

With regard to the *dates* of various parts of the liturgy, obviously the only sound basis for investigation is the evidence of the chronicles, checked by one another, by genealogies, and by quotations or notices in other authors. It is true that the chronicles are most bewildering in their inconsistencies, their

¹ In a MS. belonging to Mr. M. Adler there is a note of a decision to insert a hymn in the service for the 1st and 2nd Sabbaths of Nisan. This is the only note of the kind I remember.

vagueness and their disregard of dates, but some definite results can be obtained from them. There are four extant: (1) the book of Joshua,¹ in Arabic, not used for the present purpose; (2) that called El-tholideh² (Et-aulideh), here quoted as *Elt*; (3) that of Abu'l-fath³ (*Abf*); (4) that belonging to Mr. E. N. Adler⁴ (*Ad*). Of these, *Elt*, in Hebrew with an Arabic version, is largely the basis of *Abf* and *Ad*. The earlier part of it was compiled by Eleazar b. Amram in 544 H. (= 1149-50 A. D.), it was continued by Jacob b. Ishmael, priest at Damascus, in 747 H. (= 1346-7 A. D.), and brought down to modern times probably by Jacob b. Aaron the Priest, who copied it in 1276 H. = 1859-60 A. D. For the periods immediately preceding these two dates (544 and 747 H.) it may therefore be regarded as fairly trustworthy. *Abf*, in Arabic, mentions (p. 5) the chronicles he used (now lost, except *Elt* and the book of Joshua) and seems to have made some effort to distinguish fact from fiction. He wrote in 746 H. (= 1355 A. D.) bringing his record down to the time of Muhammad. The various copies have additions by the scribes. *Ad*, in Hebrew, follows *Elt*, but is fuller and better arranged. Though not an independent authority, it is useful, since the compiler is intelligent and seems to have had other sources of information. It is brought down to the year 1900. The copyist, who is no doubt also the compiler, is called Ab-Sakhwah b. As'ad b. Ishmael b. Abraham ha-danfi, and is the same as the Murjān who wrote the Hebrew 'Book of Joshua' published by Gaster.⁵

From these three authorities it has been possible, with much wearisome calculation,⁶ to draw up a tolerably certain

¹ Ed. by Juynboll, Lugd. Bat., 1848.

² Ed. by Neubauer in the *Journ. Asiat.*, 1869, p. 385. The references here are to the extract.

³ Ed. by Vilmar, Gothae, 1865. The translation never appeared. A small part (to p. 33) was translated by Payne Smith in Heidenheim's *Vierteljahrschrift*, vol. ii, pp. 303, 431.

⁴ Ed. by E. N. Adler and M. Seligsohn in the *Revue des Études Juives*, vols. 44-46. The references are to the extract (Paris, 1903).

⁵ *ZDMG.*, lxii, p. 237.

⁶ It is unnecessary to give this here. For the later priests, with whom alone the liturgical dates are concerned, see the tables below (pp. xliii-xlvi). Where dates are given here it is to be understood that they are based on calculation from the chronicles.

list of High Priests¹ with approximate dates, as a foundation for the chronology, and ultimately to arrive at the dates of most of the liturgical compositions, where their authors are named.

A large number of pieces are indeed anonymous, giving no clue to their date, but these are mostly short *ishtichat* (ascriptions of praise). The longer compositions are generally attributed in the headings to their authors, and as the MSS. are careful in this respect and nearly always corroborate one another, and are again often supported by external evidence, there is no reason to doubt the attributions.

The earliest collection is that called the Defter (*دَفْتَر* *διφθέρα*, the 'Book') contained in pp. 1-92 of the present edition. It is, however, by no means all of the same date. A considerable part is by Marqah, another part, the Durrân² ('string of pearls') is mostly by Amram Darah² (*דרה, דראה*, also *זקן* and *المزمان*, 'the ancient'), and one piece is by Nanah b. Marqah.

The chronicles (Elt, p. 19; Ad, p. 55; Abf, p. 125) relate that Baba the great, contemporary (*son*, Ad, Abf) of the High Priest Nethanel (who died in 332 A.D.), built or opened the synagogues, *גלה אימנות קשמה*, and enjoined the reading of the Law (*ואלף מקרת ארהותה*). Ad, p. 55, looks like an account of the earliest form of synagogue worship. We need not here inquire how much historical fact underlies the exaggerated story of Baba. It seems clear at least that some important movement did take place in the fourth century, and since Marqah is mentioned by all three chronicles as living at the time, his work no doubt was written for the liturgy drawn up then.³ The date of Baba's 'appearance' (*נגלה* = *was born?*)

¹ It may be thought that at any rate the earlier names in this list are purely fictitious. It is possible, however, that they rest on a genuine, though distorted, tradition. In a papyrus, dated 408-7 B.C., edited by Sachau (*Abh. d. Preuss. Akad.*, 1907), one of the authorities of Samaria is named Daliah. He was not governor, since his father Sanballat held that office. The name is uncommon, occurring only once in the list of Priests, and then at a date which seems to be about eighty years later than the papyrus. If he was a High Priest it would appear that the names in the list are right, though the years of office are not always correct.

²⁻² There is no doubt some connexion between these two names, though it may be only due to paronomasia.

³ Geiger, *ZDMG.*, xxii, p. 534, contends that Marqah cannot be put so early because he uses the 'Gürtelreim', which does not appear in Arabic poetry before the ninth century. He is referring to the hymn on p. 193. But this, the only instance, is probably not by Marqah. The style is not his,

is given with great exactness by Ad, p. 56, as = 308 A. D. He 'reigned' forty years and died about 362 A. D.

Marqah's father was Amram b. Sered (Abf, p. 133 *بن سرد*; p. 130 *عمرم ضرير*), also called *בזוטה*,¹ a priest. It is not definitely stated that he is the same as Amram Darah the author of the Durrân, but it is probable that the two are identical. At any rate Amram Darah's language is the same as that of Marqah, namely the Aramaic of the Samaritan Targum. All the Durrân is, however, not of the fourth century. Some pieces contain Hebraisms and even Arabisms, indicating a much later period. These are in some cases no doubt merely due to the scribe, but there remain pieces (e. g. nos. 21, 22, pp. 46, 47) which must be really later. In the heading on p. 31 Amram Darah is called (by V 3) *כהנה רבה*, though according to the lists there was no High Priest named Amram in the fourth century, nor at any date at which the Aramaic of the Durrân could have been written. The heading evidently confuses two persons, and the hymn on p. 31 (which is not in the style of the Durrân) is not by Amram Darah, but by the author of the hymn on p. 30, a later Amram who was High Priest (see below, p. xxv). In later times Marqah and Durrân were used as general terms, so that e. g. the heading *בית דראן ובית מרקה מן מימר פינחס* (p. 81) only means that the two pieces are composed on the model of the Durrân and Marqah, being really by Pinhas, and in Hebrew. Similarly two *ביטין מרק* on p. 37 are in Hebrew by Eleazar.

Marqah's son Nanah is the author of the hymn on p. 15 and of the short piece on p. 410 (cf. p. 442) but hardly of the hymn ascribed to him on p. 689, which in language and in its use of rhyme belongs to a much later period.

The reading of the Law, which Baba enjoined (or taught or instituted), was no doubt the original, as it always remained the essential, part of the liturgy. The work of Amram, Marqah, and Nanah was the earliest addition to it which can be dated. For liturgical purposes the Law was divided into

he does not use rhymes in the pieces which are certainly by him, and the acrostic may be accidental. [The only other acrostic is in the hymn on p. 846, Ad, p. 63.] On his date see Baneth *Des Sam. Marqah's . . . Abhdg.*, p. 12. Baneth's identification of the author of the prayer of Joshua and of the book of Joshua with Joshua b. Baraq (Elt, p. 20, Ad, p. 56) is very unconvincing.

¹ If *בזוטה* = Titus, *מרקה* = Marcus, and *ננה* (his son) = Nonus, the family must have lived in the time of the Roman government of Syria.

קצין,¹ an arrangement which perhaps originated at this time. The קטף is a string of phrases from the Law, connected by a common idea.

With regard to the anonymous compositions in the Defter, the prayers of Moses, of Joshua, and of the Angels, there is no evidence for determining their date. From the position of most of them at the beginning of the collection, from the high esteem in which they were held, and from their invariable use in all the services, it is probable that they were composed some time before the date of N and V 3 in which they mostly occur. They give the impression of being much earlier, but there are no means of dating them precisely. Moreover, it was natural that prayers should be attributed to Moses and Joshua in early times. In the eleventh century and afterwards they would bear the author's name. The קרישה (p. 11) as found in the later MSS. is an amplification of the earlier form, and perhaps something of the kind has happened to the prayer of Joshua.

To this nucleus further additions were gradually made: the compositions of ed-Dustân, Ṭabiah b. דרחה, Ab-gelugah, Abu'l-ḥasan of Tyre, Joseph ha-rabban, Pinḥas b. Joseph, and perhaps Eleazar b. Pinḥas.

The meaning of the name ed-Dustân is quite uncertain. It occurs in Abf, where Vilmar (p. lxxiii) takes it to mean the followers of Dûsis. If Dûsis is the Dositheus mentioned by Epiphanius and others, as Vilmar considers, he was a contemporary of Philo, but Abf (pp. 151 +) followed by Ad, puts him after the time of Baba, and so Elt, p. 21 (דוסתים). On the other hand ed-Dustân are mentioned by Abf as an heretical sect just before he speaks of Alexander the Great (p. 82) and again several centuries later (p. 162). It is, however, unlikely that compositions by heretics would be included in the liturgy or that they are of any great antiquity. All that can safely be said as to the date of these pieces is that they occur in V 3, so that they are earlier than the fourteenth century, and that they borrow from the Durrân (fourth century). The style suggests a date in the eleventh century.

Ṭabiah b. דרחה seems from his style to belong to about the same period as Ab-gelugah (see below). The father's name is

¹ See *Jewish Quarterly Review*, vii, p. 134.

unusual. Vilmar (p. lxxxii), in his analysis of the additions to the Paris MS. of Abf, mentions a Duratha who helped to restore the synagogue shortly after the death of the High Priest Nethanel (died c. 274 H.). If this Ṭabiah is his son, he would belong to the tenth century A. D. He is quoted in a treatise¹ on repentance in the Leiden MS. (no. xxvii in de Jong's catalogue), p. 318, but the passage does not occur in the only prayer by him in the Defter.² Nor does this mention of him fix his date, since the date of Abu'l-ḥasan b. Ghanāim (not the same as Abu'l-ḥasan of Tyre, see below), the author of the treatise, is also uncertain. On various grounds it is probable that this Abu'l-ḥasan lived some time early in the twelfth century, which would be consistent with a tenth-century date for Ṭabiah.

With regard to Ab-gelugah and Abu'l-ḥasan of Tyre the chronicles are very much confused. Both Elt (p. 25) and Ad (p. 95) mention an Ab-gelugah as famous for his good works, which included the building of a synagogue and an interest in its services, apparently soon after the time of Al-ḥakim ibn al-Mu'izz, about 1080 or 1100 A. D. We should naturally identify him with the liturgical writer, who lived at any rate before the fourteenth century, since his work is included in V 3. But he is said by the chronicles to have been the son of Ab-ḥisdah (= Abu'l-ḥasan) and his genealogy is given (by Elt) for 200 years, whereas in the heading in V 3 he is called son of קלה and in H 1 son of Ṭabiah³ son of קלה. The account in Elt, p. 66, however, does seem to refer to the liturgical writer, and if so, he lived in the time of Aaron b. Amram, who was High Priest from 509 to 531 H. (= 1115-37 A. D.). Both Ab-gelugah and his father lived at Acco.

Abu'l-ḥasan (or Ab-ḥisdah) of Tyre is not mentioned as a liturgist in the chronicles. He may be one of the men of that name in the genealogy of Ab-gelugah, though it is not mentioned that any of the family were connected with Tyre. His father's name is not given in the headings in any MS.,

¹ In Arabic. He is consequently called Ghazāl, the regular doublet of Ṭabiah (طبي = غزال). The name is never written טבירה.

² In V 3, not in any other MS. known at present. There are fragments of a (different?) prayer by him in H 3, f. 48; see Appendix.

³ In Elt, p. 66, the translation is wrong. The MS. has טבירה אינן טוביה = of the family of these good men.

but in H 3, f. 83 he is called الامام, i. e. of priestly family. He is not later than the thirteenth century, since a hymn by him is found in N. He is generally said by recent writers¹ to have lived in the eleventh century, but without any reasons being stated. This is probably about his date, although it is founded on a wrong assumption. In the preface to an anonymous commentary edited by Neubauer (*Journal Asiatique*, 1873, p. 343) an Abu'l-hasan Daud b. Amram b. Levi is mentioned who had a son Abu Said, in 1033 A. D. It seems to have been assumed that this Abu Said is the same as the author of the Arabic version² of the Pentateuch and that this Abu'l-hasan is identical with Abu'l-hasan of Tyre. The only ground for the former assumption is that Abu Said's translation is not used in the commentary, which is surely an insufficient argument. Moreover, Kahle³ has recently shewn reasons for dating Abu Said in the thirteenth century, and in any case he cannot have been the son of Abu'l-hasan of Tyre, since in the preface⁴ to his version he speaks of Abu'l-hasan, not as his father, but as a person who lived considerably earlier. There is a quotation from Abu'l-hasan of Tyre in the Leiden MS. (Catal. de Jong, no. xxvii), pp. 317, 318, which is not found in V 3 (the hymn on p. 79 of this edition being incomplete in V 3) but occurs in N. The quotation, however, does not help to fix his date owing to the uncertainty as to the author of the treatise (see above). On the whole, the commonly accepted date, the eleventh century,⁵ best suits the facts and the character of his work.

A little later, in the time of the High Priest Aaron b. Amram (509-531 H.), the chronicles⁶ mention a certain Mattanah = Isaac b. Abraham as having established the ritual of the synagogues, and the order of the hymns (יתב כל הלמודי)

¹ e. g. Nutt, *Sketch of Sam. History*, p. 139, n. 2. Montgomery, *Samaritans*, p. 293. Juynboll, *Lib. Jos.*, p. 115, says tenth century.

² Hence dated about 1070 by Nutt and others.

³ *Die arabischen Bibelübersetzungen*, p. xi and note.

⁴ In the Paris MS. C in Kuenen's ed., p. 1. The preface in the other Paris MS. (B) has been falsified by Abu'l-barakât. See also De Sacy in the *Mémoires de l'Académie*, vol. 49, for a collection of material on the Arabic version.

⁵ When, according to Kahle, the version was composed. He seems inclined to think that Abu'l-hasan was its author, Abu Said being only a reviser. See also de Sacy, *op. cit.*

⁶ Ad, p. 95. Elt, p. 31 and p. 25, where the translation is faulty.

"אלפנה [Elt אלפנה]). The hymn quoted with his acrostic is not found in the liturgy, and no composition of his occurs in the Defter. Probably therefore the Mattanah (ha-mizri) of the later liturgy is a different person, see below, p. xxix.

It was pointed out above that the High Priest Amram, to whom are ascribed the hymns beginning on pp. 30 and 31, is to be distinguished from Amram Darah. As to his date we have only the negative evidence of N, which omits these two hymns with others by later authors, i. e. all from the heading on p. 30 to the heading on p. 38, and continues with the Durrân immediately after the hymn of Amram Darah ending on p. 30. As the other authors on these pages are all later than N it is probable that there is the same reason for the omission of Amram High Priest. He is, however, included in V 3. The only high priest of the name who satisfies both these conditions held office from 653 to 668 H. (= 1255-69 A. D.).

The remaining writers who appear in the Defter, Joseph the High Priest or ha-rabban, Pinhas, and Eleazar, will be discussed below, as belonging properly to the next period.

Till the fourteenth century then, the Defter was the *Corpus Liturgicum* from which prayers and hymns for the various festivals were selected. This view is corroborated by the fact that V 3, which was written not later than the fourteenth century, prescribes the portions to be used for the particular occasions.¹ In the later MSS. (as Cr 11) these directions are not given, because they are not required, the special services being by that time instituted. At some time after the fourteenth century the Defter thus completed must have been revised. At any rate there is a clearly marked distinction between the recension found in the early copies (as V 3) and the later (as Cr 11). Nor is the distinction merely accidental. It is so consistent that it has been found possible to mark the additions, alterations, and omissions thus:—(not in V 3 and the earlier MSS.); [not in Cr 11 and the later MSS.]. Peculiarly interesting in this respect is the fragment K 4, on which see above, p. xiii. The differences are not due to gradual corruption of the text, but are evidently intentional, and extend to details of spelling and grammar.

¹ See pp. 66, 67. It was thought unnecessary to print these.

The following is a list of those which are not mentioned in the notes:—

(a) confusion of gutturals, as

V 3 תהביה, סהר, נצועה, עורן Cr II תאביה, סער, נצחזה, חורן

(b) transposition of gutturals, as

V 3 סלוחה, שמעיו, אהן, נביע Cr II סלוחה, שמעיו, האן, נבעי

(c) return of quiescent letters, as

V 3 לאהן, דהי, דאת, אהלין Cr II לאהן, דהי, דאת, אהלין
and דין דיאן

(d) insertion of a vowel-letter, as

V 3 צריך, קדמך, חכום, דכרון Cr II צריך, קדמך, חכום, דכרון
זעק, יהיב and זעק, יהב, מעים
and זעיק, יין, דאן, דהן, זעיק and יין, דאן, דהן.

(e) vowel-letter omitted, as

V 3 הך, אלית', יחדאי Cr II הך, אלית', יחדאי
and היך and היך

(f) omission of prothetic א, as

V 3 דרע, בנצירו, פרש Cr II דרע, בנצירו, פרש

(g) return of original ו consonantal for ב (but not consistently), as

V 3 לגנה, ארבה Cr II לגנה, ארבה

(h) hebraizing forms, as

V 3 ר- (genitive) ארך, מדבה Cr II ר- (genitive) ארך, מדבה

(i) miscellaneous, as

V 3 מן, קנומן, לן Cr II מן, קנומן, לן

V 3 frequently omits ו connective where Cr II has it.

V 3 is uncertain as to הוּ or הוּא, הוּא or הוּ. Cr II generally prefers הוּ, הוּ.

Both are uncertain as to מן or כל before the relative ר-, owing to the similarity of the characters.

Some of the changes seem to be due to a desire to remove difficulties, anthropomorphisms or otherwise dogmatically incorrect expressions, e.g. on p. 57, ת-ה, p. 58, l. 23, Cr, &c., have רבות אמורה instead of ר' כתבה, and in the last line, even of Angels, מתעניאן for אחעמו. The Arabic version is equally scrupulous, e.g. in rendering יד (of God) by قدر. Again, as

would be expected, the rubrics or headings in V 3, &c., are very short and in Samaritan (Hebrew or Aramaic), which still remained the traditional language for the purpose. In the later MSS. they are longer and in Arabic, which had become the only language really familiar to the writers.

The results obtained for this second period (about the eleventh century) are far from certain, but there are no data for arriving at any more definite conclusions. With the third period we are on firmer ground. The contents of the special services, so far as they can be dated, and so far as they are not merely taken over from the Defter, are all of the fourteenth century or later, and are written in Hebrew. In fact it seems that a definite beginning was made at that time to fill out in a more dignified manner the framework already existing. A reason readily suggests itself. From 708 to 764 H. (= 1308-1363 A. D.) the office of High Priest was held by Pinhas b. Joseph, evidently a man of character, and earnest in promoting the interests of religion among his people. It was at his instigation that Abu'l-fath compiled his chronicle in 756 H. (= 1355 A. D.), by him (as stated by Abf, p. 35) the famous roll of Abisha was 'discovered' in the same year, and it is probable that to him is also due the new development of the liturgy. His aim evidently was to bring about a religious revival. He is the author of the hymn on p. 34 which is found in V 3 (but not in N), and of the earliest work in the other services, thus forming the connecting link between the two periods.

His father Joseph is probably the author of the two hymns on pp. 63, 64 who is described in some MSS. (cf. p. 714) as High Priest. There was only one High Priest of the name, who held office from 690 to 708 H. (= 1291-1308 A. D.). The two pieces are in the same style and both are in V 3. The second is also in N, in the part which is certainly later than the rest, but probably not much later than 1300. The Joseph ha-rabban, to whom some MSS. ascribe the hymn on p. 63, is no doubt a different person (see below, p. xxxii).

Pinhas had two sons, Eleazar and Abisha (Elt, p. 28; Ad, p. 101). The former who succeeded as High Priest (764-789 H. = 1363-87 A. D.) is the author of several liturgical pieces, in the headings of which he is called Eleazar b. Pinhas (sometimes + b. Joseph) or Eleazar the High Priest (sometimes + b. Pinhas) the brother of Abisha. From the similarity of style

there can be little doubt that the remaining (three or six) pieces (see Index), ascribed simply to Eleazar (once + priest), are also by him. He also wrote on Grammar: see Nöldeke, *Gött. Nachrichten*, no. 17, p. 337.

The other son, Abisha (المصنف *Elt* בעל המימר, cf. Ad), had a great reputation as a writer. About seventeen pieces are certainly by him. Probably also seven others, but some of these may be by his grandson the High Priest Abisha b. Pinḥas b. Abisha. The difficulty is that in the headings of these seven pieces he is called High Priest, in his acrostic on p. 511 he calls himself Abisha b. Pinḥas b. כהנה רבה, and on p. 504 actually Abisha b. Pinḥas b. Joseph כהנה רבה. If we had only the evidence of the headings we might suppose that this was a case of confusion, but the acrostic cannot be so explained. Abisha b. Pinḥas b. Joseph, though he was a כהן, was certainly not High Priest. Petermann (*Grammar*, p. vi) says that he 'munus sacerdotale superstitionis causa respuisse dicitur', which must be a tradition he heard at Nāblus. Whatever the explanation¹ of the acrostic may be, as no compositions are definitely ascribed to the grandson (who was a quite undistinguished person) the presumption is that all these pieces are by Abisha b. Pinḥas b. Joseph. He died in 778 H. (= 1376 A. D.) leaving a son, Pinḥas, one year old, who was brought up by his uncle the High Priest Eleazar. When the latter died in 789 H. (= 1387 A. D.) he appointed the child Pinḥas (then aged 10 years 11 months) as his successor, and put him under the guardianship of Abdallah b. Solomon. See p. 490 heading, and p. 491 top, and *Elt*, p. 28. Pinḥas b. Abisha, who was also a liturgical author, died in 846 H. (= 1442 A. D.) after holding the office of High Priest for fifty-six years.

His guardian, Abdallah b. Solomon, of priestly family,² was a prolific writer. As he must have been a man of mature years in 789 H., his work may be dated (about or) before 800 H. (= fourteenth century A. D.).

About a century earlier Ad (p. 100) mentions Sa'dallah (or

¹ e.g. he may have been the elder son and resigned in favour of Eleazar, but kept the title. Or the acrostic may mean Abisha son of the High Priest Pinḥas, and have been misunderstood by copyists. Or there may be a distinction between כהן and כהן, the usual adjective.

² See his genealogy (acrostic) on p. 819. He is called כהן on p. 178, &c., and ancestor of Solomon b. Ṭabiah on p. 295, cf. Ad, p. 101.

Sa'd-ed-din) el-Kethâri (on p. 533 b. Zedaqah) and Ibn Manir. The former is chiefly the author of the marriage service.

A ben Manir is mentioned much earlier by Elt, but his name was Zariz, whereas the ben Manir of the liturgies gives his name (in an acrostic, once, p. 644) as Aaron. The passage in Ad, p. 100, seems to indicate the liturgist, the words ולהם ולתהם עליה בכוח גדולות meaning that Sa'dallah and Ibn Manir composed lamentations, and not as the editors translate. They would then, according to Ad, both belong to the early fourteenth century.

The compositions ascribed to ha-Mizri are difficult to date. In the headings of certainly four pieces his name is given as Mattanah: in six others as Hibat-allah. In one of the latter (on p. 632) the acrostic is Nethanel b. Obadiah b. Ab-Zehutha. Hence it appears that Hibat-allah is merely the Arabic of Nethanel. If Mattanah is also a form of the same name (as in Harkavy's catalogue,¹ p. 68), all the pieces are by one writer. He cannot be identical with the person mentioned in Ad, p. 95, Elt, pp. 25, 31 (see above), whose other name was Isaac b. Abraham. Nor is he the scribe in Harkavy, p. 68 (840 H.), whose other name was Nethanel b. Ishmael. In the absence of any evidence we can only say that in style he seems to belong to the period about 800 H.

About this time Elt (p. 29) appears to place Pinḥas b. Ithamar who was High Priest at Damascus. The statements, however, are confused. Probably the date 793 H. is right for the beginning of his term of office, and is not to be altered to 993 as Neubauer has in his translation, for we find Pinḥas b. Ithamar High Priest at Damascus witnessing a sale in 807 H. (*J. Q. R.*, xv, 636). Then the writer of Elt must be referring back to a previous date, and earlier in the paragraph we should read *שבע וארבעים ותשע מ' (749) instead of "שבע וארבעים ושבע מאות (947). The phrase והיו ימי כהנת אדונן הכהן הגדול פינהם בן אלעזר ought to mean 'those were the days of Pinḥas b. Eleazar',² who was High Priest at Shechem and died about 955 H. (= 1548 A. D.). This is clearly impossible. According to the genealogy given by Elt, Pinḥas b. Ithamar must belong to the earlier period (793-834 H.). Jacob b. Ishmael, who wrote part of Elt*

¹ *Opisanie Samaritjanskikh rukopisei . . .*, St. Petersburg, 1875.

² So the Arabic version; not as Neubauer translates.

(see pp. 10, 11) in 747 H., is the same as Jacob the High Priest at Damascus on p. 29 (where Pinhas is to be read for Joseph in the genealogy), so that the date 749 H. for his death is quite possible. He was succeeded by his son Ishmael for one year, and in 750 H. Ithamar succeeded till 793 H., when he was followed by his son Pinhas, the liturgist. The chronicler would therefore have been right if he had said 'those were the days of Pinhas b. Abisha', who was High Priest at Shechem from 789 to 844 H. The mistake perhaps arose from the fact that Pinhas b. Abisha was preceded in the office at Shechem by Eleazar, who, however, was not his father but his uncle (see above). The statement of *Elt* (p. 35) that the chronicle up to that point is taken from Rabban Jacob, cannot be strictly accurate, since the death of Jacob and subsequent events are narrated. This part is really by the later continuator (his statement on p. 35 referring only to the preceding genealogical matter), who has made a mistake of 100 years in his chronology, and confused Pinhas, High Priest of Damascus, with Pinhas, High Priest of Shechem; for the Eleazar who, he says, succeeded, is undoubtedly the man who was High Priest at Shechem from about 955 to 1003 H. (1548-95 A. D.). The alternative is that the chronicler made a mistake as to the Ithamar who succeeded Ishmael b. Jacob, and passed over a period of 100 years. It may be noted that he implies (p. 36) that Ishmael had no son, so that the office passed to another branch, whereas on p. 11 Jacob, who must have known, speaks of the sons of Ishmael.¹ One of the sons may therefore have succeeded and with his descendants have occupied the missing 100 years. In that case Pinhas b. Ithamar, the liturgist, may have lived a century later and be rightly made contemporary with Pinhas b. Eleazar of Shechem (914 to 955 H. = 1508-48 A. D.). As far as *Elt* is concerned, this would be the simpler explanation, but as we know independently (*J. Q. R.*, xv, 636) of a Pinhas b. Ithamar, High Priest at Damascus in 807 H., and do not know of another person of that name as High Priest there a century later, the former explanation is the more probable.

Whether the two liturgists Jacob ha-rabban and Jacob the priest (or either of them) are to be identified with the author of *Elt*, there is nothing to shew.

¹ The translation is incorrect here. The text means not *לְבָנֵי שִׁמְשׁ* but *לְבָנֵי שִׁמְשׁ*. The phrase *שִׁמְשׁ דְּרַחָה* is descriptive of Ishmael, like *شمس الحكماء*.

Several authors were connected with Damascus about this time. Abraham (b. Abi-'uzzi) ha-yithrani and (his nephew?) Abraham b. Faddäl b. Abi'l-izz are each called שופט ישראל. They are perhaps descended from the Yithranah¹ who is mentioned by Ad (p. 101) as שופט על ישראל. In Harkavy, p. 95, a deed of sale is signed by Abraham b. A[bi-'uzzi] of the family of Yithranah, who is שופט ישראל בדמשק. The date is lost, but as the transaction took place before the High Priest Abisha b. [Pinhas] it must have been between 844 and 878 H. (= 1440-74 A. D.). In Harkavy, p. 181, an Abu'l-fath b. Abraham (מן שופט [מי] ישראל) of the family of יתר bought a Torah in 929 H., a date which is quite reasonable if he is the son of one of the authors under discussion. Perhaps the Abu'l-'izz, who is the author of one hymn, is of the Yithranah family and father of this Abraham.

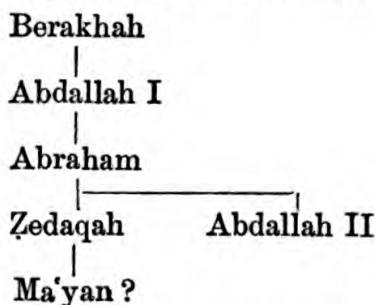
Another inhabitant of Damascus is Seth Aaron b. Isaac, the author of two compositions. Unfortunately the genealogy is Seth (Aaron) b. Isaac b. Seth Aaron b. Isaac (b. Seth Aaron); see the colophon in *J. Q. R.*, xv, p. 637, written in 874 H. (= 1469-70 A. D.). Abraham b. Seth Aaron wrote the MS. described in *J. Q. R.*, xiv, p. 31, in 909 H., and witnessed the sale in Harkavy, p. 181, in 929 H. There is nothing to shew which Seth Aaron b. Isaac is the liturgist. If the earlier, his date will be about 830 H. (1427 A. D.); if the later, about 860 H. (1456 A. D.).

In 945 H. (= 1538 A. D.) the High Priest Pinhas and his son Eleazar were brought (back?) from Damascus under the protection of Zedaqah b. Jacob, of the family of Munes (Elt, p. 36; Ad, p. 103). The date is well established, for Zedaqah's father, Jacob b. Abraham Munes, is the person for whom the Bodleian MS. Marsh 15 was written in 911 H. and who sold it in 935 H. His brother, Japhet b. Jacob (b. Abraham) Munes, was witness of the sale of it in 935 H. and also of the sale of the Berlin MS. or. fol. 534 in 941 H. With them came, according to Ad, Abraham b. Joseph ha-qabazi, the liturgist, usually called Abraham Qabazi,² and associated with them, according to Elt, was Abdallah b. Abraham חבחה (Arab.

¹ Elt, p. 72, has كثر for this name in the Arabic version, so that they may be members of the family of Kethâri mentioned before (كثر = יתר).

² See his account of himself on pp. 466, 552, 812.

الحفتاوي¹ not as printed in *Elt*, p. 81, note 1), also a liturgist,² who is a witness in 929 H. (*Harkavy*, p. 181). It seems that the office of Ḥaftāwī was hereditary, and that the holders of it who were liturgists are probably to be connected as follows:—

With regard to Abdallah b. Berakhah, the end of the acrostic (bar Maṭar) on p. 432 is probably accidental and is not to be taken into account, as there is no evidence that the family of Matar was connected with the office of Ḥaftāwī. In the other piece by him (on p. 345) a section is by Pinḥas who must be the High Priest who came from Damascus in 945 H. (1538-9 A. D.). All the family, except Berakhah, were liturgists and must have written between about 920 and 960 H., i. e. early in the sixteenth century. There is also a Joseph עבחה דמשק whose father is not named. He probably belonged to the same family and the same literary period at Damascus. Perhaps he is the same as Joseph ha-rabban, mentioned above, since the title of Rabban seems to be associated with Damascus. Pietro de la Valle found Samaritans there in 1616, but the congregation must have come to an end soon after, since it is not mentioned in later epigraphs or documents. It had a special מנהג (*rite*) of its own; see above, p. xii, on MSS. H 1 and 3.

Isma'il b. Badr er-Ramiḥi (Rumaiḥi) may reasonably be identified with the author (in 944 H. = 1537 A. D.) of a work in praise of Moses (*Nutt*, p. 132). He was a pupil of Abraham Qabazi, and is quoted by the commentator Ibrahim (see below). Since זרה = بدر he is no doubt the same as the Ishmael b. Zaharah ha-ramiḥi who in 939 H. (= 1532-3 A. D.) witnessed the sale of MS. Bodl. or. 139, with his father Zaharah b. Abi-'uzzi b. Remah.

As a summary of the preceding remarks and as the basis of

¹ The title of the assistant priest (at Damascus?). The origin of the word is unknown to me.

² See p. 449, where he is called עבחה (= זרה) דמשק.

what follows, reference should be made to the tables on pp. xliii-xlviii.

The later writers belong chiefly to three groups: the Levitical (or Priestly¹), the Danfi and the Marhib (= Mufarrij) families. They are more easily identified than the earlier authors, because their names (and genealogies) frequently appear in the colophons of MSS. In the headings also where the author is the same as the copyist, the composition is ascribed لکاتبها.

Of the Levitical or Priestly family the liturgists are Abraham b. Isaac who died in 1145 H.² (= 1732 A. D.); Tabiah or Ghazâl b. Isaac (died in 1201 H. = 1787 A. D.), a prolific writer; his son Solomon b. Tabiah (died in 1273 H. = 1857 A. D.); his sons Amram b. Solomon (died in 1291 H. = 1874 A. D.) and Isaac b. Solomon (the hymn, on p. 257, of Isaac the Priest is probably also his, unless it be by Isaac b. Zedekiah, Priest, who died in 1105 H. = 1693-4 A. D.); Pinhas b. Isaac (died in 1898) and his brother Khidr. Tabiah b. Abraham is probably the son of Abraham b. Isaac, but there is no proof of this.

The genealogy of the Danfi family can be collected with certainty from their colophons, for they were assiduous copyists. The only difficulty is to distinguish the two Murjâns and the two Muslims. Murjân I (= Ab-Sakhwah) b. Ibrahim is the author of several pieces, and perhaps those ascribed simply to Murjân the Danfi are his also. If he were Murjân II, he would no doubt be distinguished in some way from his grandfather. Muslim I (= משלמה) b. Ab-Sakhwah (= Murjân I) [cf. Ad 107] is the author of certainly two pieces, and probably of those ascribed to Muslim b. Murjân, or simply to Muslim. In one case (p. 311) Muslim b. Ibrahim b. Murjân is a mistake for Muslim b. Murjân b. Ibr. The Abû Murjân, author of two pieces, should be a member of this family, but the reading of the name is not certain. Abraham b. Jacob b. Murjân I (= Ab-Sakhwah) b. Abraham (see his acrostic on p. 796), the liturgist, also called Abraham العیمة, or simply Abraham ha-danfi, wrote the Arabic commentary³ on the Pentateuch,

¹ In 1033 H. (= 1623-4 A. D.) the High-Priestly family (descended from Aaron) died out. From that date the priest is not called הכהן הגדול but הכהן, being descended from Uzziel, a younger son of Kohath.

² The dates are calculated from the chronicles and from colophons of MSS.

³ Parts of it were published as doctor's dissertations by M. Klumel, Berlin,

existing in MS. at Berlin, to which attention was first drawn by Geiger in the *ZDMG.*, vol. xvii, p. 723.¹ He is mentioned by Ad (p. 108) as a benefactor (though nothing is said of his commentary) in the time of Tabiah b. Isaac the Priest, and he is also the copyist of several MSS. He belongs to about the middle of the eighteenth century; see the table, p. xlvii.

The family of Marhib is important in liturgy and also in the copying of MSS., though not so distinguished as that of Danfi. Marhib by interpretation is Mufarrij (فرج = فرج) as appears from several epigraphs and is definitely stated by Huntington in 1695 (*Epistulae*, London, 1704, p. 55): (litteras) scripsit Merchib Ibn Yacob, vulgo Mopherrege, vir inter illos primarius. This Marhib b. Jacob, the earliest of the family who needs to be mentioned here, is also called simply Mufarrij al-mufarriji. He is the author of the two letters in 1086 and 1099 H. (= 1675 and 1688 A. D.). The rest of the family are chiefly important as copyists. The latest member of the family to write liturgical compositions is Abraham b. Ishmael (b. Joseph al-mufarriji), who was living in 1828 (see also *Notices et Extraits*, xii, p. 160). It is not certain where Abdallah b. Joseph b. Jacob b. Marhib ha-marhibi fits into the genealogy.

To sum up the results of this inquiry: it appears that the composition of the liturgy may be divided into three main periods,—(1) the fourth century A. D., when Aramaic was the language used; (2) the tenth and eleventh centuries, when Aramaic had ceased to be the vernacular, but was still used in liturgy, though it had become artificial and was mixed with Hebraisms; (3) the fourteenth century and after, when Hebrew, mixed with Aramaisms, had become the liturgical language.

On the basis of this division it is possible to class most of the compositions whose authors are either unknown or cannot be dated, under one of the three periods. But not without reserve, since e. g. Abu'l-hasan ha-Şûri wrote his אלה רב (p. 70)

1902, and S. Hanover, *ibid.*, 1904. The former puts him in the fifteenth century, and identifies him with the liturgist, knowing only the hymns published by Heidenheim. Hanover notes that Abraham mentions coffee and tobacco, and consequently puts him two centuries later.

¹ He calls himself Abraham רמבני יצק, which does not mean 'of the tribe of Jacob', but simply 'one of the sons of Jacob'. He describes himself so because his father Jacob had other sons, among them being Solomon, a great copyist (see the list of MSS. above), and Zedaqah שליבי (= چلبى), ancestor of the well-known Jacob Shelaby.

in Aramaic, and ברוך אתה (p. 79) in Hebrew. Moreover, some Hebrew pieces at the beginning of the Defter cannot be ascribed to the third period.

That Aramaic had ceased to be commonly understood by the eleventh century is probable on other grounds, and is made evident by the appearance, about that time, of the Arabic version of the Pentateuch in place of the Targum. No doubt Arabic became the only current language soon after the Moslem conquest of Syria in 638 A. D., while the knowledge of Aramaic, and even of Hebrew, gradually decreased with the lapse of time.¹ We consequently find in the later compositions an increasing number of Arabic idioms and words, Hebrew (or Aramaic) words used in the Arabic sense, and even phrases adapted from the Qur'an.²

The *grammar* of Samaritan Aramaic has been well treated by Petermann in his *Brevis Linguae Sam. Gram.* (Porta Lingg. Or., Lipsiae, &c., 1873). The following remarks, referring chiefly to the liturgical texts, are only intended to supplement his work. It must also be observed that the Aramaic forms here noted may equally well appear in Samaritan Hebrew.

Pronunciation: as the gutturals א, ה, ח, ע are not sounded and merely serve to support a vowel, they are often either omitted in writing, as מלף for מאלף, פס- for פעס-, or interchanged (א with ה, ח, ע; ה with א, rarely with ח, ע; ח with ע), as אב for הב, חורן for עורן, חילה with v. l. אלה, or transposed, as רוחתה and רוחתה (commonly), אחרחך and אחרחך (often), אחוי and אחוי (p. 14), בליעל for בלעיל (p. 45).

The hard (dageshed) sound of ב and פ, and the consonantal sound of ו, are usually marked by an overline, as רוח = רוּח, but רוח = רבח; נפש = soul, but נפֿש (Pa. *neppesh*) = deliver. ב interchanges frequently with ו and sometimes with פ, as in מסבֿק (V 3)

¹ There is no evidence to shew the date of the Arabic versions of the earlier liturgy which are found in some MSS. That of Cr 11 and B 2 was not made by the scribe from the text before him, but was copied from an existing version, since it often translates a different reading. It sometimes gives a wrong rendering, or translates literally, using identical words, without understanding the sense.

² e. g. خير = משה דמע הבוראים, محمد خاتم الانبيا = משה חחמת הנביים, البرية. No doubt too the frequent לית אלה אלה אחד is of Muhammadan origin, but earlier varieties of it (in Marqah, &c.) are derived from Deut. xxxii. 39, &c. Its addition at the end of each hymn of Marqah and Amram is of course not due to the author.

for מספֿק p. 37 נ. The other begadkephath letters always have the hard sound,¹ according to Petermann.

ש is always שׁ; שׂ is represented by ס; צ and ס are confused in the MSS., and sometimes ס and ז.

א is used as a vowel-letter, e. g. in פליאתה, ברכאתך, as in Arabic, or may be omitted, as ילרתה p. 14, בריתה = *the covenant* or *creation*, בהמאן or בהמן. Sometimes ה is similarly used, as זכהאים p. 12, זכאהן p. 14, נפשהתן p. 60 א. The vocalic י often has the sound of *ê* (יִ) as in the (Hebrew) termination יים, מהימן and מהמן (see on vowels).

Words beginning with a consonant bearing shewa are usually pronounced with a prefixed vowel (*a* or *e*, according to Petermann also *i*), which is sometimes represented by אֲ or א,² as מרבר' (מְרַבֵּר) = *emdebber*, נצירו' or אנצירו'. Thus the prefixes ב, ד, ל with shewa, are pronounced *ev*, *ed*, *el* (hence interchanging with א and על), but ב, and formative מ, when followed by a labial, are pronounced with a full vowel, as במיסון = *bamison*, not *evmison*.

Vowel-signs, which Petermann says do not exist, are largely used in the later MSS.³ In the present text they have been carefully added in accordance with the MS. which seemed to be most accurate in using them, but, since all diacritical marks *may* be omitted, they are not printed when their shape or position is uncertain, as it often is in careless writing. They are אֲ or אֱ⁴ (the Arabic *fath*) = *a* or *e*, which may stand before or after a consonant, as ביום = *evyom*, עם = *em* (*with*) as עמך p. 21 י, עם = *am*, אפתה = *effata*, 'הם, 'כם = *-emma*, *-kemma* (cf. Arab.): אֱ printed אֲ = *ē*, as in תהב = *taeb*, בטל *batēl*, and commonly on the last syllable of (what would be in Hebrew) segholates, as נפש = *nafēsh*, קשט = *qashēt*, but the form שמיץ is also used: אֱ the Arabic *damma*, = *u* or *o*, as כזי = *ko-i*, זאת = *zot*, אתך *utak* = אֱתך, but אתך *ettak* = אֱתך. It is sometimes written *plene* as נטויה. It is often confused with or indistinguishable from אֲ, and indeed evident mistakes in the use of the vowels frequently occur.

¹ In transliterating Arabic, כ is never used, as by the Jews, for خ.

² Cf. the prothetic א in such words as ארוץ = ורוץ in Hebrew.

³ A more rudimentary system is found in N (and perhaps in V 3). Possibly the invention dates from the twelfth century, when Ibrahim ibn Faraj wrote on grammar. The signs used in N are printed in the Appendix when certain.

⁴ Generally אֲ, but printed אֱ in the middle of words for typographical convenience.

Other signs are: the overline $\bar{\quad}$, already mentioned as indicating the hard ב and פ and consonantal ו . It is also used for ׳ on a final letter, as $\text{קטלת}^{\text{׳}} = \text{קטלה}$, $\text{כמ}^{\text{׳}} = \text{כמ}$, $\text{נביכ}^{\text{׳}} = \text{נביכה}$, and initial $\bar{\text{ב}}$ seems to be for ב (with the Hebrew article) as distinguished from $\text{ב}^{\text{׳}} = \text{ev}$. Since the suffixed pronoun of the 3rd pers. sing. masc. is pronounced with ê , as in Jewish Aramaic, $\text{ב}^{\text{׳}}$ (*in him*) would be *be*, $\text{עמה}^{\text{׳}}$ *emme*, cf. $\text{ש}^{\text{׳}}$ *she*, but the overline may be only a differentiating mark, for elsewhere the vowel is written, as $\text{קבל}^{\text{׳}}$ p. 61 צ. It is generally said to have only this differentiating use, but it is probably to be explained otherwise in most cases.

The signs $\text{ע}^{\text{א}}$ and $\text{ע}^{\text{א}}$ are used only with ח and ע . They seem to imply something as to the quality of the guttural, perhaps that it is to be pronounced instead of being, as usual, silent; e.g. $\text{עלל}^{\text{א}}$ (p. 258) being associated with $\text{על}^{\text{א}}$ (wrongly on p. 213) with $\text{עני}^{\text{א}}$, but $\text{עני}^{\text{א}}$ with עני . If so, the difference is only due to traditional pronunciation, and is not based on linguistic affinities, since we find e.g. (p. 151) $\text{עבד}^{\text{א}}$ *כפי עחשבה* corresponding to عبد and حسب , as well as $\text{חכ}^{\text{א}}$ from the root חכ .

The marks of punctuation in liturgical MSS. are ; , : and |: , rarely .: , <: and other combinations. The single point, dividing words, is omitted in the printed text; the double point, marking off hemistichs, is represented here by a single point; and |: , marking the end of a line or of a stanza, is represented by a double point. These points, however, as noted above, are not to be taken as marking pauses in the sense. They sometimes even divide a word into two parts for the sake of the rhyme.

Of the pronouns, the following compound forms are used: $\text{אתה} = \text{הוא}$, $\text{אהנו} = \text{אהן הוא}$ (*this is*), $\text{זהו} = \text{זה הוא}$. Similarly $\text{מברכו} = \text{מברך הוא}$, מה רבו ומה טבו (p. 82 ז) = $\text{מה רב הוא ומה טוב הוא}$. With the relative, $\text{דח} = \text{Heb. אשר אתה}$, $\text{דו} = \text{אשר הוא}$.

Suffixes: ן 3rd pl. fem. for ין , הן , as עבודן p. 39 ב, *doer of them* (פליאתה), but ין is often used for this, at any rate in later MSS. $\text{לן} = \text{להן}$ p. 69 ח, רבחין p. 74, l. 7. לך *to thee* fem. 3rd masc. יו is found in Marqah, as מעניו , אפיו p. 13, טוביו דאתה *blessed is he whose shield thou art*, and in Nanah b. Marqah, as רהמיו , מליו p. 16, unless such passages are corrupt.

¹ The 3rd pers. fem. is sometimes so written, but it is no doubt a mistake.

Demonstratives, besides the ordinary forms, are: הָן, הֵן, הָהָה = הַהָה, דָּהּ and דָּאָה a vulgar form of the same, properly fem., הָאָן or אָהָן *this* (also an adverb *where*, לָאָהָן *whither*), אֵלֵין, אֵלֵין or אֵהֵלֵין *these*.

Relatives: דֵּי, דֵּי. In the Hebrew texts never שׁ.¹ A common compound is מֵהּ = מֵהּ דֵּי *which*, also *whereas*, *since*; מֵהּ, מֵהּ = מֵהּ מֵהּ. The genitive is also expressed by דֵּי (in Heb. never שֵׁל) and the possessive pronouns, as דֵּיִלְךָ.

In the verb the form אֶקְטַל is ambiguous. It may stand either for Peal (i. e. אֶקְטַל with prothetic א) or Aphel, or Ithpael, &c., with the formative ת assimilated.

Apocope of a weak radical may take place in the Imperative, as הַבּ from יֵהַב, טַר, שֵׂא (both also probably in 3rd pers. Peal) from נִטַר, נִשֵּׂא; less often in other parts of the verb, as מִדַּע Infinitive from יִדַּע, מִלְפָּה from אִלְפָּה. At the end, as יִבְךָ or יִבְכֵי for יִבְכֵי. The transposition נִבְעֵי for נִבְעֵי is merely due to the weakness of the guttural, mentioned above.

In the perfect the 2nd pers. sing. is קִטַּלְתָּ or קִטַּלְתָּה (כִּפַּתָּ = כִּפַּתָּה): 1st plur. in יִנְנוּ or יִנְנוּ (to be distinguished from the ptp. with suff.): 2nd plur. קִטַּלְתֶּם: 3rd plur. fem. סִלְקֵי p. 16, נִפְקֵי p. 49. The 3rd pers. sing. future in יִנְ, as in Syriac, is perhaps found e. g. in נִשׁוּמְנָה p. 40.

The participle active in Peal regularly has the form קֹטֵל (also in Hebrew), as עֲבוּדָה דְעֵלְמָה *maker of the world*, שְׂכוּנֵי מְעֵרָה *dwellers in the cave* (the Patriarchs), יְהוּבָה *the Giver* (God). Another common form is קִטַּל (or קִטִּיל), as דַּבְּקָה דַּבְּקָה *helping*, הַפְּךָ p. 14, תַּעֲבָה *tāēb*. Rarely the hebraizing form קֹטֵל is found. The arabizing form כְּאֶרְזֵין is fairly common. The passive participle in Peal is קֹטֵל, as עֲבוּדֵיךָ *thy created things*. Also קִטִּיל, as בְּרִיךָ, and in a stative sense נִשְׁיֵם *resting*. The active (יְהוּב) and the passive (יְהִיב) are both written יֵהַב in early MSS. (as V 3). Where קִטִּיל appears to be active, it is only so by confusion with קִטַּל, as שְׂמִירֵים *Samaritans* for שְׂמִירֵים.

The Imperative form אֶקְטַל (also in Hebrew) may be due to Arabic influence, or the א may be merely prothetic. Instances are אֶדְכַּר p. 39, אֶפְתָּה, אֶנְהָר.

Peal and Pael are generally alike in form, and cannot always be distinguished.

¹ In Harkavy's catalogue, p. 48, שֵׁיִלְחָה is no doubt a wrong reading.

Aphel is regularly אקטל, less often אקטיל and הקטל. As noted above, it is indistinguishable from Peal with prothetic א.

Shaphel only (?) in שעבר and שבלל p. 868.

Niphal participle occurs, and indeed Hebrew forms and words are often found where there is a quotation or reminiscence of a passage of the Pentateuch. Other forms which might be future of Niphal are probably to be explained as disguised Ithpeel, &c. (see above).

Ithpeel, Ithpael and Ittaphal are not distinguished in form, and are noted in the glossary as Ithp.

The assimilation of the ת is regular in roots beginning with a dental, as אדכר = אחרכר, but is also found in others, as אכנש = אתכנש, אכלל p. 56, אנליך p. 56. Some of these, however, may perhaps be explained otherwise. In roots beginning with ז, ס, צ or ש, the usual transposition of the ת takes place in Ithp., sometimes with a change of dental, as מודעק called, ptep. Ithp. of זעק.

Since the confusion of gutturals is a common feature of the dialect, and since the guttural verbs present no other peculiarities in an unpointed text, they need no special treatment. Attention may be drawn to the following interchangeable forms: חכם and עכם *know*, חמי and עמי *see*, חביב and עביב *beloved*, הפך and אפך *turn*, סהר and סער (מסיד) *testify*, נחת, אהח and נעת *descend*, מחי and מעי *strike*.

In verbs פ"נ, infinitives like מסב, מתן, מטר, מפק, with corresponding imperfects, are usual, but the נ is often retained, always (so Petermann) in אנרה. Imperatives, סב, תן, טר, פוק, as noted above. Of the same class are סלק, לקח, infin. מסק, מקח, imperat. סק, קח.

In verbs פ"ה (פ"ה), infinitives like מימר (*mimar*), מיכל, מיפך, have dropped the silent guttural, and the י is merely a vowel-letter. Hence it is not written in forms where the vowel is *a*, as מלף (*mallef*, ptep.), יתמר, נהבך.

In verbs פ"י the י is dropped in מדע, יצא for יצא.

Many verbs ע"ו have ע or ה for the second radical, as קעם, רער, בעש, געז, חהב (also תאב), צער = צור = יצר. Others have ב in Pael, as לבט, רבח. In these verbs Polel forms are common, and the Ithpael אודעזע.

Verbs ל"א, ל"ה, ל"י form one class, generally ל"י. Their 2nd pers. sing. perf. is formed with ך, as אתיך, גליך, אחיך, אתנשיך, but this use has also been extended (rarely) by false

analogy to strong verbs, as בְּרִמְכֵנּוּ, פְּרִסִּיךְ. The active participle is frequently בְּרִי (besides בְּאֲרִיָּה, &c., p. 15, an Arabism?) *Creator*, and similarly in verbs לָחַח, לָחַע (the silent guttural being however retained), as שְׁמַעֵי (often written שְׁמַעֵי), סְלַחֵי or חַחֵי. The imperative takes הִי before suffixes, as פְּרִיתֵן, עֲנִיתֵן p. 26, פְּצִיתֵן p. 28, אֲמַלִּיתֵן p. 35 מִ fill us (to be distinguished from אֲמַלִּיכֵנּוּ *thou hast filled us*). For the infinitive, Petermann quotes the Pael-form פְּצֹאָה, Aphel מְחֹזָאָה, besides the common מְחַזֵּי.

The weak verb הוּוּ has 3rd pers. pl. fem. הָיוּ p. 27 מִ his words were his workmen; 3rd pl. imperf. יִהְיוּ, יִהֶוּ, יִוּוּ.

חוּוּ has Aphel infin. and participle מְחַחֵי. It is to be distinguished from חָיוּ *shew*, in which the ו is strong.

חָסִי has impf. יִסִּי (to be distinguished from יָסִי = *سیدی*), ptep. emph. אֲחַסֵּא *healer*, Aphel ptep. מְחַסֵּי.

חָדָה has Aphel אֲחַדֵּי, אֲחַדָּה, ptep. מְחַדֵּים. The noun is מְחַדָּה.

חָלַח usually drops the ל in the impf., as אֲחַלֵּךְ, infin. מְחַלֵּחַ, and even in the perf. חָלַח, but it is often retained as נְחַלֵּךְ (also נִלְךְ).

With suffixes the use of הִי (in לָחַח imperatives) has been mentioned. It is also used in the perfect, as עֲנִיתָהּ *they answered him*, שְׁבַקְתָּהּ *they left him*, and even שְׁבַקְתֵּךְ p. 13 *we left thee*. The epenthetic נ is also used, as יִשְׁבַּחְנֵךְ (because the ח is silent?), נְרַחֲמֵנֵךְ p. 55.

Nouns take הִי in the emphatic form, never אֵ.

A plural (or collective) in הִי is found in אֲנִישָׁה p. 13, p. 42 מִ, יוֹמָה p. 14 וְ and often, מְלַכָּה? p. 43 י. The many abstract nouns in הִי make plural in הִי (sometimes dropping the א), as אֲרֹאֵן, רְבֹאֵן (from אֲרֹהוּתָהּ = אֲרֹהוּתָהּ). The ordinary fem. plur. is in הִי (sometimes הִי), as לְמַן אֲנִי סִנְדֵּן p. 17 מִ because of him to whom they bow down, but the masc. הִי is often used instead, by a confusion, especially in later MSS., as אֲמַרִּין fem. p. 69. The emphatic form of הִי, אֵ, is אֵתָהּ as נִפְשָׁתָהּ, נִפְשָׁתָהּ, and so with other suffixes; also מְבַהֲתָהּ = הַטּוֹבוֹת.

אֵבָה makes plural אֵבָהּ and אֵבָהּ.

The emphatic of קָמַי is קָמָהּ.

Of the numerals note לֵילַת חַדָּה מְפֹקֵת הַשַּׁבָּת *the eve of Sunday following the Sabbath* (עֵשְׂבָהּ for חַדָּה בַשַּׁבָּת occurs in headings of V 3). Of חַדָּה in this sense the plural is חַדָּוִת *first days*. Some numerals have the longer form, as חַמְשָׁתִּי, עֶסְרִתִּי. For מָאָה the MSS. often have מָה, plur. מָוָן and Hebr. מָאוֹת.

Particles: for כ־ usually בֹּחַ, כְּמוֹ. For ל־ often לֹחַ,¹ but also, with suffix, לֹכֵן. With ל־ (pron. *el*) אֵל and עַל are often confused.

לִנְבוֹן takes suffixes as לִנְבוֹן לְנוֹ.

For קַמְ(י)ד, &c., generally קַמְ(י)ד, &c.

לִית takes suffixes regularly, as לִיתִי *non ego*, but also לִינֵן (for לִיתֵנָּה) *non nos*. Compounded, אֵן לִית אַתָּה = אֵלִית, *nisi tu*.

Syntactically, Hebraisms in the later Aramaic and Aramaisms in Hebrew are too common to notice. In the earlier Aramaic of Amram and Marqah Hebraisms probably only occur in quotations from the Pentateuch or reminiscences of it.

Arabisms occur frequently in the later (not in the early) Aramaic, and more frequently in Hebrew, as הוּוּה אַחַח = *كان نزل*,² *كان يقول* = הוּוּה יִמַר. The use of a verb in the fem. sing. with a masc. plur. subject as סַנַת חַטַּאִינֵן (*our sins abound*) is perhaps in imitation of the Arabic broken plural with a singular verb.

The object of the verb is sometimes introduced by ל־, as דַּאֵן לֵן p. 42, but not as often as in Jewish Aramaic.

אֵח with the subject perhaps on p. 36 ל (by Eleazar b. Pinhas). On p. 37 נ (by the same) read probably מַחַנַּח in V 3, for which Cr 11, 18 have מַחַנּוּחַ וּבְרַבֵּן, but cf. p. 38 נ.

Particular constructions: note מֵן קַרִינֵן נַדְחַלֵּן *we fear when we read*, p. 33; מַחַנִּין מֵן מַחַנִּין לֵא יַבְטַלֵּן מֵן מַחַנִּין *cease not from repeating*.

כְּנִי דַמַחֲחִי *although much is owed* (Marqah, p. 21 כ, quoted from Durran, p. 41 ח) and so frequently. On p. 38 א and often מֵן דַּאֵמַר דְּנַבִּי (הֵן נַבִּי, הַנְּבִי v. l. כַּמְשָׁה יַעֲמִי מַה הִי רַבּוּחָה *whoso says that there is a prophet like M. let him consider what is his (M.'s) greatness*.

יְהוּה is pronounced and rhymed as שְׁמָה = *eshma*, whence the accusation that the Samaritans worshipped a god Ashima.

הַרְגִּיזִים is always written as one word.

With regard to *metre* in the poetical compositions, no certainty is possible since pronunciation varied at different periods and we know little about it at any time. Some pieces seem to be metrical, as e. g. that by Joseph on p. 63, by Nanah(?) on p. 689, but the majority are probably at most only in some sort of rhythm, the lines being of about the same length and short syllables being neglected or not as required. The usual form from

¹ But the modern pronunciation, according to Petermann, is *lut*.

² On p. 51, which is probably by Marqah, in § 2 perhaps דְּרוּ אַחַח should be read for דְּרוּהַ, and similarly elsewhere.

Amram (not in the Durrân) and Marqah onwards is alphabetical. They both use a double alphabet (the first and third lines in each four beginning with the same letter), but this sometimes breaks down, unless the defects are due to scribal corruption. In the alphabetical arrangement the gutturals א, ה, ח, ע are interchangeable. The earliest acrostic is (once¹) in Marqah, in the hymn for circumcision on p. 846. In later writers it is very common. Amram and Marqah do not use rhyme, which becomes usual later, and in the long hymns is carried through a whole section of twenty or thirty lines on the same syllable. Hence עבודה רעלמה p. 34, which is rhymed and has other signs of late style, is no doubt by Pinhas (as V 3) or Eleazar (as Cr 11) and not by Marqah (as Cr 18, B 2). Similarly אהו עבודן p. 30, in which rhyme is attempted, is by the High Priest Amram, not by Amram Darah. Strange forms are frequently invented by most writers for the sake of the rhyme, and a word may even be divided for the same reason between two lines.

The Arabic of the headings is the vulgar language used by the later Samaritans, but as the headings or rubrics have no literary character and may be varied according to the will of the scribe, the language is more than usually debased. They are very cursively written, often hard to read, and harder to explain. They are printed here, with all mistakes, as in the MSS. Where the reading is uncertain the correct form is printed. The following spellings are usual, but not invariable: ت for ث, د for ذ, ص for ض, ظ for ض; ايضاً for و; وا for و in the 3rd pers. plur. perfect; final ة without dots, final ي with dots. Hebrew words are introduced at will, as רצון יהוה עליו = رضون يهوه.

¹ As to the hymn on p. 193, see above, p. xx.

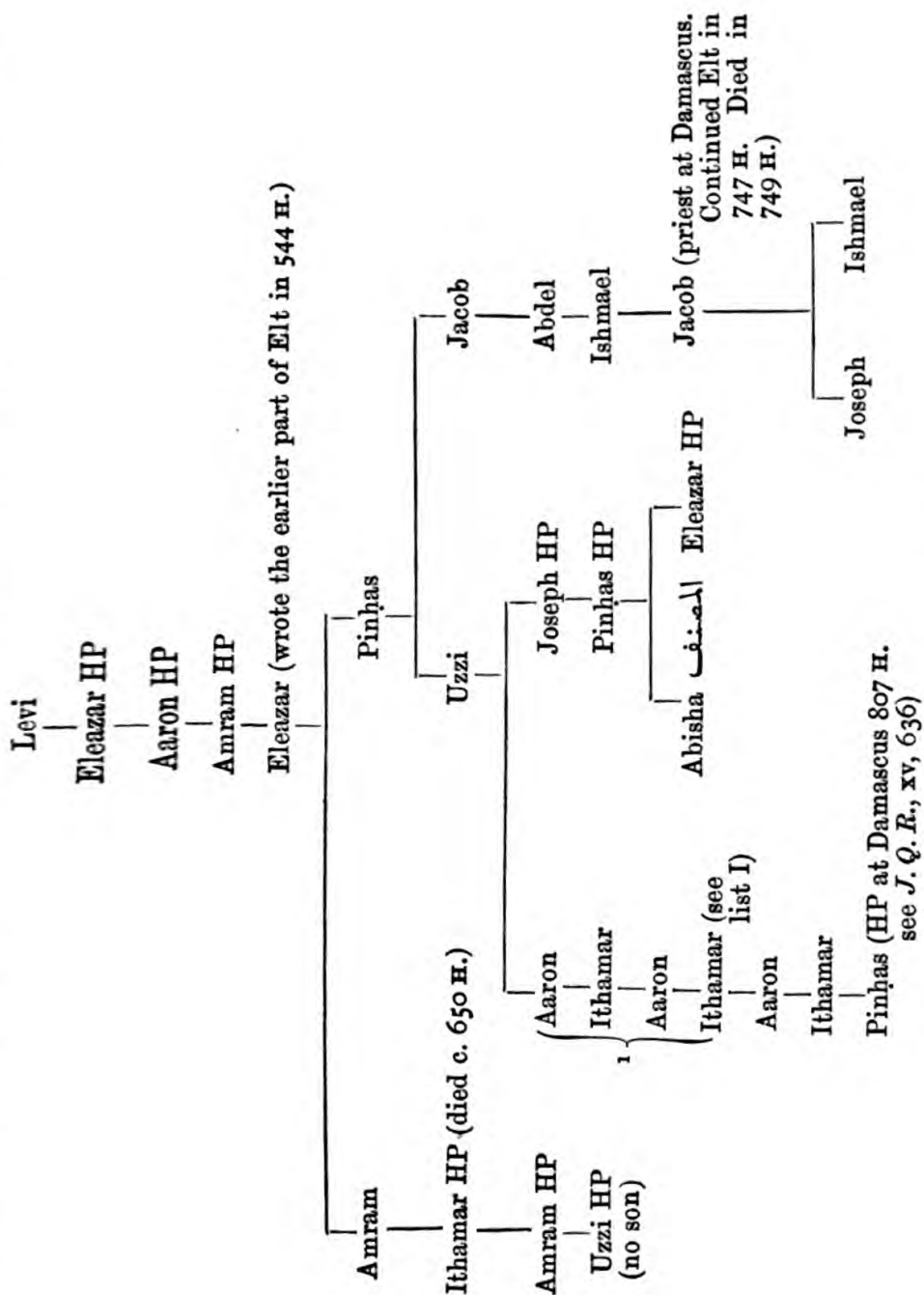
I. LIST OF HIGH PRIESTS FROM ABF
(+ ADDITIONS), ELT AND AD.

		reigned	
	Nathaniel	32 years	died 332 A. D.
(Abf, Ad omit)	Baba rabba	40 "	Abf says (p. 178) <i>ببا ربه لم تحسب ولايته فانه كان اماما وملكا في حيوة والده</i> which probably means that he was not High Priest.
	Aqbon	26 "	brother of Baba.
	Nathaniel	31 "	
	Aqbon	20 "	
	Eleazar	21 "	(Elt, Ad, 25.)
	Aqbon	24 "	
	Eleazar	27 "	(Elt, Ad, 17.)
	Aqbon	30 "	
	Eleazar	27 "	(Elt, Ad, 40.)
	Nathaniel	31 "	(Elt says his 12th year = c. 490, but it should be c. 556 A. D.)
	Eleazar	25 "	(Abf says in his 12th year 'came' Muḥammad. Ad says at the end of his priesthood arose Muḥammad = 601 = 4893 A. M. This should be 612. [M. was born in 569 and 'arose' at the age of 43.]
(Abf omits)	Nathaniel	20 "	
	Eleazar	18 "	(Ad says Caesarea was taken in his time. This was in 638 A. D.)
	Aqbon	30 "	
	Eleazar	16 "	
(Abf omits)	{ Aqbon	20 "	(due to dittography and must be omitted to agree with the dates.)
	{ Eleazar	22 "	
	Aqbon	21 "	
	Eleazar	26 "	
	Simeon	17 "	(Elt, Ad, 7. Died c. 129 H.)
	Levi	31 "	
	Pinhas	12 "	
	Nathaniel	2 "	
	Baba	11 "	(Ad, c. 233 H. ?)
	Eleazar	9 "	
	Nathaniel	20 "	(Ad, c. 247-267 H.)
	Eleazar	7 "	
	Pinhas	8 "	(Ad, c. 279-289 H.)
	Nathaniel	55 "	(Ad, c. 289-334 H.)
(? omit)	{ Abdel	16 "	(Elt, Aqbon. Ad, c. 334-363 H.)
	{ Eleazar	35 "	
	{ Abdel	20 "	
			(died c. 344 H.)
(Ad omits)	{ Eleazar	29 "	
	{ Abdel	17 "	
	{ Aaron	19 "	(son of Eleazar.)

INTRODUCTION

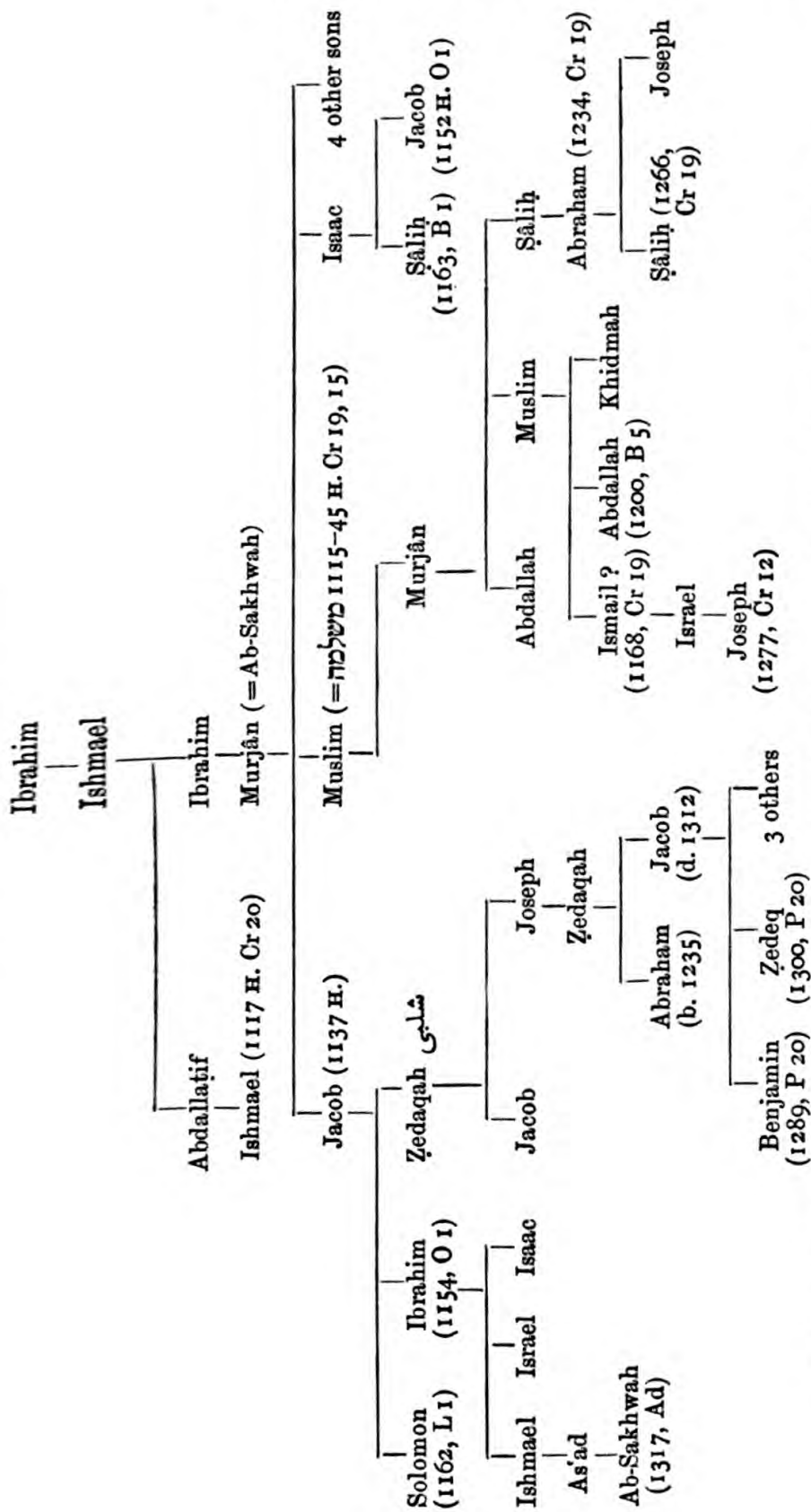
		reigned	
	Eleazar	38 years	(died in 444 H. So Elt in agreement with Ad.)
	Aaron	14 "	(died c. 458 H.)
	Zedaqah	12 "	
	Amram	39 "	(son of Aaron. Died in 509 H. [Elt].)
	Aaron	22 "	Eleazar who wrote Elt in 544 H. (see list II).
	Amram	28 "	(Elt 25. Succeeded in 532 H. and so Ad.)
	Aaron	26 "	
	Nathaniel	19 "	(died c. 605, ? 602 H.)
(Ad omits)	{ Baba	18 "	} these are to be omitted. Elt inserts them from the genealogy of the author, Jacob,
	{ Uzzi	3 "	
	{ Levi	7 "	
(Ad and Abf omit)	{ Amram	9 "	
	{ Aaron	11 "	
	{ Eleazar	10 "	
	{ Nathaniel	9 "	
	{ Eleazar	20 "	
	Pinhas		
	Amram		
	Jacob		
	Uzzi		
	Ithamar	48 "	(came from Damascus in 602, died c. 650 H.)
	Amram	15 "	
	Uzzi	22 "	
	Joseph	19 "	
	Pinhas	56 "	(died c. 764 H.)
	Abisha		
	Eleazar	25 "	(died in 789 H. Elt.)
	Pinhas	56 "	(died in 846 H. Elt.)
	Eleazar (died young)		
	Joseph		
	Abisha	34 "	(died in 879 H. Elt.)
	Eleazar	36 "	(Elt 56.)
	Pinhas	41 "	
	Eleazar	48 "	
(Elt omits)	{ Pinhas	19 "	} (Ad 11: died in 1033 H.)
	{ Shelomiah	10 "	

II. GENEALOGY OF ELEAZAR AND JACOB, THE AUTHORS OF ELT.

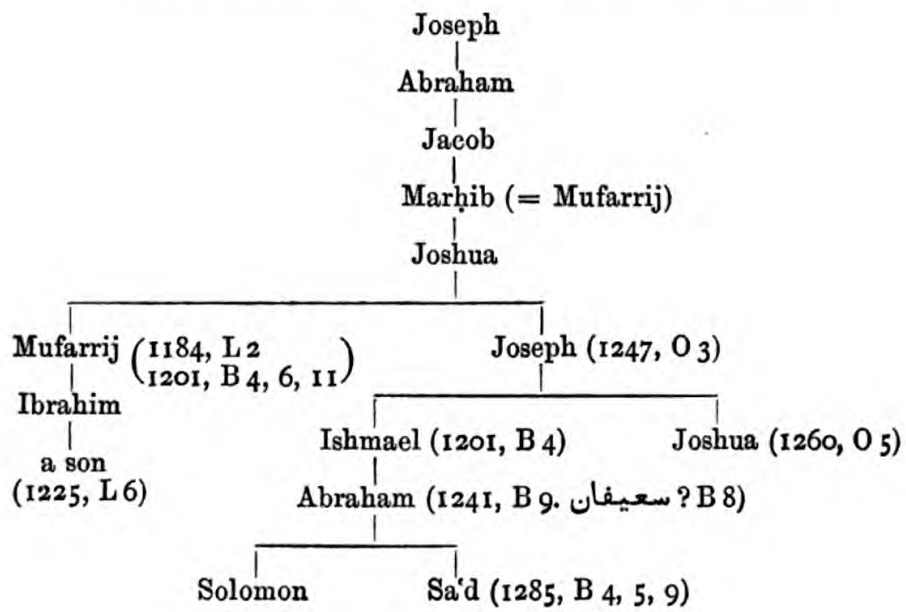
¹ All or some of these names are probably to be omitted.

IV. THE DANFI FAMILY.

The dates (A. H.) are those at which they are known to have been living, except where otherwise indicated.

V. THE MARḤIBI (= MUFARRIJI) FAMILY.

The dates (A.H.) are those at which they are known to have been living.

GLOSSARY

OF THE ARAMAIC TEXTS

As a rule, only words used in an unusual sense, or not found in ordinary Aramaic, are included.

The Arabic meanings quoted are from the version found in the MS. (generally Cr 11), on which see p. xxxv, n. 1.

Heb. means that the word occurs in a Hebrew text.

Ut al. means that the word is used as in ordinary Aramaic (or Hebrew).

הב = אב.

יבדון ב, p. 39 fut. ניבר, אבד p. 34 י.

אנב Af. from גוב *answered*.

אדי constr. ידי = אד, p. 17 פ.

אז, אז = ?

עד לא = אדלה, אדלא, p. 23, for דלא, p. 24.

ט 54 = דלא.

דם = אדם *blood*, ut al.

אה, אה *oh!*

אהבה, להבה, להבה, *to love*; infin. p. 81 (Heb.). See also יהב.

אהיה as proper name (from Exod. iii. 14); so also אהיה אשר אהיה.

אלין, האלין, אהלין *these*.

אהן הוא = אהנו, *this*, ut al.

אהן, האן *where*; לאהן *whither*.

אודא *praise*, p. 44 יו; pl. אודהואן; v. s. ידה.

אורה in the phrase לבוש קרן אורה of Moses, *wearing the ray of light*, from קרן עור פניו Exod. xxxiv. 29.

ארח = אורע *path*.

ט 76, יג 44 *time*, אורע, אורח

באורחתה (K 4) יג 43, אורעה *in its (proper) time*, p. 44 יג.

אורחה *mistake for אורייתה law*, p. 73 פ.

יב 43, אחז = אחז, אחד

חייך = אחין

אחרית *the hereafter, future life*.

אחת Af. of נחת.

אמר *rod (of Aaron) عصا*, p. 56 צ (Targ. Exod. vii. 9, &c.).

איך, איך *how, as, like*, p. 45 יז;

איך הוא = איכו, p. 27.

איממה *day-time*, p. 15, 22 ל;

באיממה *by day*, p. 13, 40 ד.

איצטר, איצטר, איצטר *side; juxta?*

pl. *boundaries*, pp. 70, 867.

אך = אך, p. 47 כא.

אכה *here (= al. הכא)*.

אכל *eat, impf.* יכלו, p. 74 יו.

אכלם, אכלם, *pl.*, pp. 21 פ, 55 פ.

אל *القادر, God*.

אלא *unless, but*.

= בלא *without*.

= עד לא *before*, pp. 14, 20,

פ 61, 57, 68 א; حتى

אלא ד, אלא ר *but*, p. 22.

אלאן, p. 46 יט *except* (v. l. ?) אלא הן = אלהן.
 (ת) אלהו *Godhead*, p. 21 ה.
 אלוּי *if it were not*, pp. 15, 30 ט.
 (ת) אלוּי *idolatry, wickedness*, p. 25; *hypocrisy*, p. 42 ט; *محل* *folly*.
 אלוּי עוֹלָמָא = אלוּי *maiden*, p. 841 (Targ.).
 אלוּי *its sheaves*, p. 52 י.
 אלוּי כג *these*, p. 47 &c., אלוּי = אלוּי.
 אלוּי, v. s. לית.
 אלוּי *learn*; fut. גילף, p. 39 ב, מילף, p. 59; infin. תילפון.
 אלוּי, c. suff. תילפנה, p. 46 יח; infin. and ptep. מילף, p. 49 ו; c. suff. ילפנה, p. 52 ג; impf. תלפון, p. 56 א; imp. ח. תלפון *teach us*, p. 55 ח.
 אלוּי *accustomed*, c. ל-, p. 29 ק, c. ptep., p. 20 ? c. infin., p. 39 ג; *معهود*, p. 39 ב.
 אלוּי *instruction = חורר*.
 אלוּי *create* [perhaps p. 57 ט], p. 36 ו, but really = sq.
 אלוּי *kindle*, p. 52 ו; ptep. מלק, p. 877 ג.
 אלוּי *luminary, torch*, p. 61 ג, *مشعل*.
 אלוּי *city*, p. 68 א.
 אלוּי *peoples*, p. 22 (ut al. אלוּי).
 אלוּי = מכי, p. 33 ח; v. s. מכי.
 אלוּי *believe, &c.*, perf. אלוּי, p. 51; fut. אלוּי, p. 39 א; *we are firm ?* p. 72 א. Pa. *establish, &c.* ? p. 27 ט.
 אלוּי *strengthen us against fear*. Hif. fut. אלוּי, p. 30 ע.
 אלוּי c. suff. אלוּי *entrusted to*

us, p. 51. Ithp. אלוּי, p. 39 א, p. 46 יח *was entrusted to*, c. infin.
 אלוּי *enduring. the eternal (God)*, pp. 39 ג, 46 יט.
 אלוּי *believing, faithful* (esp. of God and Moses), pp. 18, 46 יט.
 אלוּי *artifex*, p. 27 ז, p. 70.
 אלוּי *faith. אימונו (ח) شريعة* *the Law*, p. 39 א. *custom, according* הך די אמונתך *as thou art wont; order of service* (esp. in titles).
 אלוּי *defect ?*
 אלוּי, ptep. אמורה *the speaker (Moses)*, p. 53. Ithp. אמור and אמור, p. 44 heading; ptep. מתמרן, p. 15.
 אמור *word, composition*.
 אמור = אמור *bind up* (as a sheaf), p. 77.
 אמור *bitterness or ? from חמר burdens*, p. 76 ו.
 אמור (ut al. אימת) *when*.
 אמור, *am*.
 אמור *here, this*; pl. אמור *hi*, אמור *hae*, masc. p. 869 ב.
 אמור, ת, p. 69 ט, *if they*.
 אמור *satisfaction, advantage*.
 אמור, v. s. אמור.
 אמור, *الناس*, pl. *men*, p. 14; p. 52 ב.
 אמור, v. s. *נשמ'*.
 אמור *heal*; impf. אמור; ptep. מאסי (? Af.).
 אמור *the physician*.
 אמור *healing*, pp. 30 ט, 56 ב, 68 ק.
 אמור, p. 846, *officer*.
 אמור = אמור, pp. 62, 76 ו; imp. אמור *turn it*, p. 62.

- ר 28, *our wickedness*, pp. 67, 67; *בישתי*, p. 62; *adj.* fem. emph. *בישתה*, p. 73, *evil*. See also under *יש*.
- בל *thought, care* (as Dan. vi. 15), unless it be a mistake for לב.
- בלר, ptc. (Pa.?) *מבלר* بلد *stupefying*, p. 14 ר.
- בלור *stupor*, p. 14 ג.
- בלי *perish*.
- בלוּת, *our affliction*, גלגל, בלוּת, p. 30 צ.
- בלעדִין (מ) *praeter te*, &c.
- בלש, ptc. *בלוש* begging, p. 34 כ; *בלישה* petition, pl. *בלישאתן*, p. 35 ק.
- בסיט *spreading out?* بسيط.
- בשר = בשר in both senses.
- בעי *ask, wish, require*, with infin. or impf. (p. 45 יו); 2nd sing. *בעיך* (ד), pp. 22, 41 ח; impf. *נבעי* = *נבעי*; ptc. *בעו*, p. 21, and *בעי* (p. 25, *thou wilt*). Ithp. *מתבעי* *is sought*, p. 27.
- בעי (form), *requirement*, p. 68 ג (?).
- בעו *supplication, my supplication*, בעוּתי, p. 62. *בתן*, pp. 68 צ, 72 ר; = ptc., p. 21 ט.
- באש = בעש.
- בקר.
- בקרֹת *deliverance*, p. 76 ו.
- בראשית *creation*, p. 323 (Heb.), the book of *Genesis*.
- ברדי = *papyrus*, ברדי, p. 840 (Targ.).
- ברטה *bring to*, 2nd sing. c. *ברטה*, p. 15.
- ברי *create*, 3rd sing. c. suf. *דבראתה*, p. 16; 2nd sing.
- דבאר, *דברך*, pp. 67 א, 71 י; *impf.* p. 75 ג (or from *דבר*?); *ptcp.* *ברויה*, p. 41 ח; *ברויה* ב(א) *the Creator*, p. 43; *ברואה* id., p. 37 א; *ברואה* *my Creator*, p. 43 י; *ברואה* *creature*, p. 16; *ברואה*, p. 16.
- בריה *creation*. *ברית*, *ברית*, p. 70 ח.
- ברך.
- ברכן, pl. *blessings*, p. 36 ח.
- גו = נו.
- גבה *in it*, p. 20.
- גבו *body*, pl. *גבו*, p. 48 (Heb.).
- גבה.
- גבו, *מנביאתך*, *מנב*, p. 71 ו, *penalties*. *מנב*, pp. 42 י, 59 ו, and pl. *מנב*, pp. 42 י, 60 פ.
- גבו *height*, p. 56 ל (داخل).
- גבו *on high and below*, *גבו* ובראי, p. 70 (في الجوف في البر) ה, p. 35 ? = *inside and out*.
- גבו *in thy height?* p. 39 ב, or *judgements*, *قضايات*.
- גבו *punishment of?*, p. 81 (Heb.), v. l. *pride*.
- גבו *raising the man*, p. 80 (Heb.).
- גבו.
- גבורתה *power*; pl. *גבורת*, *δυναμεις*.
- גדר.
- גדר *renew*, *גדר*, p. 46 יט (Arabism due to scribe of V 3), v. l. *מחדד*.
- גדל, ptc. *גדיל* *growing great*, and = גדול.
- גדול *greatness*.

- גדף.
 י. 69 *blasphemy*, p. 69.
 גב or ניב ut al.
 מניבו *an answer*.
 גיח or גיה ut al. Impf. Af. גיח
attack; *يَضْرِبُ*, p. 19.
 ל? *ל*, p. 71.
 גיח *body*, emph. גיחה, p. 21.
 (or plur.?). pl. גיחין, p. 21.
 גב לניחתו, p. 17. See also גב.
 גונים *various kinds*, ut al., pp.
 34, 72.
 גוים = גוים.
 גועו, p. 44, *his people*?
 גלגל (*proclaim*, i.e.) *glorify*,
magnify.
 גלגל, pl. *glory*, p. 62, cf. 59,
 60. *thy glory*, p. 13.
 גלגל, p. 36.
 גלגל, ptc. מגלגל *glorifying*, p. 23
 (? read מגלגל), but p. 57, *bringing*
 abundantly.
 גלי, *reveal*, then *create*,
cause; inf. c. suff. מגלגל, p. 64;
 3rd sing. c. suff. גלי, p. 32. Pa. ptc. c.
 suff. מגלגל, p. 49. Ithp.
 2nd sing. מגלגל, p. 56.
 גלי *revealing*, p. 72.
 גלי the *visible* world, opp. to כסי.
 גלי *visible* things, opp. to
 כסיאתה.
 גלוחה *revelation*?
 גלל = גלל.
 גלל (*glory*, p. 557 (Heb.),
 p. 58, heading, *كشف* *un-*
covering of the roll.
 גמל what is *earned* or *deserved*.
 גמלו (of God) *His dealings*
 with men, p. 72.
 גמרה, p. 76, *destruction*.
- גנו *shame*, pp. 20, 77, 62, *death*?
 גנואתו, p. 13.
 גנן. Ptcp. Af. מנן *protecting*;
 imperat. מנן, p. 75.
 גנן *gratis*, ut al.
 געז = געז *pass through, over, away*,
 pp. 13, 62; infin. and ptc.
 מנעז *praeteritus*, p. 15;
 ptc. געזין *mortals*, p. 26.
 געזי עלמה, p. 25.
 גף = כף, p. 31 in V 3 (Cr
 כף, כף).
 גרמון, n. pr. *Germanus*, p. 846.
- דה, דה, דן *this*.
 דה, דה, דן *because*, p. 13.
 דה, usually דה, q. v.
 דבק *cleave to*, i. e. *help*, with acc.
 or ל; *keep the Law*; *trust*
in, 1st sing. אדבקת, p. 75
 ב, ו; ptc. דבוק *helper*,
 p. 47.
 דבק *help*, p. 22.
 דבר. Pa. ptc. מדבר *ordering*,
 p. 73, and passive, *is*
ordered, p. 18.
 דברון *their director*, pp. 15
 ג, 75, also דבאר, p. 36.
 דגל *deny*, p. 33.
 דגן. Af. *cause to*
sprout, p. 50 (in Cr).
 דדי *because of*, p. 15
 (cf. Gen. xx. 3, Targ.),
 על *سبب*, p. 46.
 דה = דה = דה.
 דו = דו.
 דין, ptc. דין *judging*, p. 25;
judge; *חכמה, מדון*, p. 20.
 דוק. Af. imper. אדיק *look at-*
tentively upon, sq. על, p.
 43.

- דור *generation*, pl. constr. דורי, דור
 p. 35 ד. See also דער.
 ח. 74 *toil, weariness*, p. 74 דוש
 די, rel. pron. = אשר היא. דילך,
 &c., *thy, &c. by myself*.
 דיקטם name of a spot on Mount
 Gerizim.
 דכר, ptc. *לכורה*, p. 47; ptc.
 pass. *דכיר* (א), p. 846; imper.
 דכר = *remember*, p. 47
 כר.
 ר. 77 *remembrance*, p. 77 דכרו
 name of a hymn, p. 109.
 דמה, *לעל*, p. 40 (= *דילמא*, Heb.
 حتى א 72, *if haply*, p. 72), (שמא)
 דמי *like*, p. 40 דמי, ptc.
 Ithp. 2nd sing. *אדמיך wast
 made like*, p. 57 צ.
 דמות *likeness*.
 דמס, ptc. *ארשיה חילין ודמיסין*
*covered i. e. secret
 things*, p. 16 (דמוסה),
 דמס, p. 192 (Heb.), id.
 דמע *selected, special, best*, p. 20
 ד. 68 *خاص*.
 דמע הבוראים (Moses) *خير البرية* =
 דנח = דנע, p. 52 ו.
 דער *dwel*, p. 40 דור = דאר, דער
 דיארי, p. 42 ט, *dwellers in*, pp.
 א. 68, ש. 62, ד. 51.
 דור = דער; pl. *דריה generations*.
 דראן (*pearls*, with a play
 on דרה), name of a series of
 liturgical pieces by Amram
 Darah.
 דראה, id., p. 62 heading.
 דרג *degree, dignity*, often,
 דרש.
 דרש *supplication*, p. 75 ד,
 and generally a liturgical
 composition, p. 689.
- דח *law*.
 = אשר אתה = דאת.
 דחתי *qui venit*.
 דחא, *oh, behold*.
 דחאן *when*, דחאן *where*.
 דחאן *whither*, p. 41 ז. *حيث*
 דחאן id., p. 76 ל.
 דחאן *we ought*, *واجب لنا*,
 דחאן *let us*, c. infin., p. 51.
 דחאן *be ye*, p. 44 יד, דחאן
 דחאן *destroy?* *חבל = חבל*
 דחאן *with הלם*, q. v.
 דחאן *هدى = هدى*, pl. *هاولاي*.
 דחאן, 2nd sing. *הויך*; impf. 3rd
 pl. *יהון*, p. 43 יג; 3rd pl.
 fem. *יהן*, p. 61 ל.
 דחאן *אוצר = הוצר*, p. 49 ד.
 דחאן *who? what?* *הידן = אידן*, p. 75
 דחאן *and*, *הך מדי הך די*,
 דחאן *in one word*, id.
 דחאן *הכה = אכה here*.
 דחאן *praises*.
 דחאן *also, &c.* *הגם* with הלם
 דחאן *here*.
 דחאן, 1st sing. *אפכת*, p. 76 ו, ל;
 דחאן, 2nd sing. *תיפך*, pp. 39
 ב, 68, *ניפך*. Ithp. *ל. 76*,
 דחאן, p. 20.
 דחאן, Mt. Gerizim, always as
 one word.
 דחאן *woe!*
 דחאן *vae nobis*.
 דחאן *באורעתה = (ב)ורעתה*,
 דחאן (Cr), 44 יג, pp. 43
 דחאן *זאן = זון = זון*, ptc. *זאן*
 דחאן *fed*, p. 74 פ. *זאן*
 דחאן, p. 26. *זאן*.

- זוע *food*? see זוענה.
- זי=זב.
- זב *our glory*?
- זבנ *marry*. Ithp. זרבנ (ר), p. 760.
- זבונ *marriage*.
- זבן *time*, p. 15, often confused with זמן *our time*, p. 78.
- זה, הוא, זה היא=זהו, זה, זה.
- זהי.
- זהו *splendour, glory*, p. 74 ז.
- זוע *quake, fear*, p. 35 כ.
- זוענה; *movement, calamity*, p. 48. الجمع (or from זאן?).
- זוע = זוע *move, set in motion*, trans., pp. 22, 34 ג, 42 ט, 50 א, ג (cf. 53 ג), intrans., pp. 23, 34 ז (V 3). Ithp. זוע *was moved*: but? p. 42 ט (ازعج); הודוע, p. 54 ח; ptep. מזודוע, p. 40 ד.
- זוע *movement*, p. 34 ז, *trembling from fear*, p. 47 כר; זוועי, p. 49 ז.
- זועי, id., pp. 17, 19.
- זי=זיב, p. 52 ז; זיב, p. 53 ד.
- זכה. Ithp. זוכיך *thou hast been justified of us* (i.e. been gracious to us), p. 43 יב.
- זכאי *righteous, clean*; plur. זכאחי, p. 57 ז; pl. fem. זכאהי, p. 14 ע.
- זכות *righteousness, merits*.
- זלע, as Syr. *draw water*; impft., p. 49 י; ptep. זלעוין, p. 49 י.
- זמן *bring together*; imperat. זמן, אורמן, p. 31 ר. Ithp. זרמן *meet*.
- זמנו, اوقات, p. 20.
- זמן *assembly, meeting-place*, p. 32 ז; cf. p. 53.
- זה=זעיה, p. 840 (Targ.).
- זעק, p. 44 י; ptep. pass. זעיק, pp. 47 כב, כג, 68 ד (*called, appointed to*); ptep. act. מזדעק, p. 75 א. Ithp. זעק *named*. מזדעק, p. 54 ס.
- זעיק *a cry*, pp. 30 ז, 68. זעיק, p. 75 א.
- זעיר=זעור *small*, p. 67 ז.
- זעה=זעה *moon*, p. 63 ז.
- זנא, in titles, name of a method of chanting.
- זרוז.
- זרוז *in haste*.
- זרמן=זרמן. Ithp. מזדרמן *assembled*.
- זרמא, الفتاوى, הב', עבחה, חבתה the second priest (usually at Damascus).
- זנגל=עגל see.
- זחד *one*; pl. חודוד, *Sundays*.
- זחד (quasi חדת), جدد *renew, create*, p. 32 ב; imperat., p. 76 ח. Hif. infin. מזחד *renew*, p. 75 ג. Ithp. מזחד, נחד (of the resurrection), p. 30 ש.
- זחד, تجديد, p. 34 ט, *renewal*.
- זחדות, id., p. 28 א (but read זחדות as V 3).
- זחד what is *new*, i.e. *created*, p. 79.
- זחדתה *its creator*, id.
- זחב.
- זחייב *sinner*.
- זחייב *it is the duty of*, p. 44 יד.

חוס, imperat. (Af.?), אחס, p. 39 ב, pity.

חורה, الحرة *the freed* (of Joseph), p. 42 ט.

חזב = חזון = appearance.

חזה, חזו, ptep. (emph.?) חזוה *seeing*, p. 29 ה, and חזו p. 19 כ.

חיה, ptep. אחיז, p. 18 ב. Af. ptep. מוחי.

חיך *by your life* (I adjure you).

חיל. Pa. חילה *strengthened it*, p. 45 יו. Ithp. ptep. מתחיל, מוחיל *was strengthened*,

يرتفع *raised* (voice), pp. 41 ו, 61 ד.

חילה *power*, variant for אלה;

جمع, p. 70; pl. חילין = δυνάμεις, *angels*.

חיל *mighty*, pp. 16, 21, 846 (God).

חילן = אילן *tree*, pp. 46 כ, 70.

חכם, ptep. pass. חכימה *acknowledged*, p. 74 ע. Af. ptep. מחכם *teaching*.

חכום *wise*.

حكمة name of a hymn, p. 149.

חלה = חול *dies profanus*, p. 70.

חללה = עללה, q. v.

חלף.

חליפה *Seth the successor* (of Abel), pp. 42 ט, 77.

חליפה *change, succession*.

חליפת *instead of*.

חליפן *a succession*, or ptep. pl. *succeeding*, p. 15.

חליפנים, p. 9 (V 3), v. l. for חליפן עמ.

חלפן = אלפן, p. 12.

חליץ *draw forth* (in creating), p. 16.

حلقة = טבעית *congregation* (sitting in a circle).

חנה, חני; חני לך *as it pleases thee*, p. 40 ד; ptep. (Pa. or Af.?) מחני *benefiting*, pp. 13 ו, 42 ט, 72 ק (מ' קנומן). [Ithp. ptep. מתעניה, acc. to the Ar. مفيدة, p. 42 ט.]

חך *thy will*, p. 18 ו.

ח. רחנתה, p. 59 ח.

חנה, p. 72 ת, ? ptep. (but Ar. عسكر).

חני.

חנות *descending* of the scroll to the congregation (Cr 11

heading, p. 49 (نزول).

חנט. Ithp. مستيقظ *awakened*, p. 40 ד.

חנן. Ithp. אתחנן, p. 61 ע. יתחנן, p. 44 יג. מתחנן ל- *praying*.

מחסי = חסי *heal*; ptep. Pa. מחסי, p. 73 ה (or חום = חסי); *wash*,

p. 841 (Targ.) for מסחי.

חסלך *far be it from thee!* p. 31 ו, with infin. or impf. p. 68 צ.

חסר. Ithp. יתחסר על = ἐπόθησε *yearn for*, p. 570 ח (Heb.).

חסר the *non-existence* before creation, p. 37 ב.

חפס, ptep. חפים *dug out* (a place for bathing), p. 68 ב.

חפیف *light* (lyrical) chant, often.

אפריי see חפיר.

حفتاوي see חבתה; v. l. for الامام, p. 489, cf. p. 821.

ظهور) ערצי, v. l. שרי חרצי רברביה *looses the loins of the great*, i. e. *breaks their strength*.

חשב, ptep. חשובה *thinker, reasoner*.

חשבה the *reason*, p. 33 ו, *thought*, p. 44 יח.

- ט 63 *to be immersed*, p. 63 ט (Heb.).
- ט 63 *a bath*, metaph., p. 63 ט.
- טבעית or טביעת, *حلقة* the circle of the congregation.
- טבר = טור *mountain*.
- טובה, *טבה* the Good (God).
- טובריך = טובך.
- טבתך *good things*, טבתה.
- טטף, *fall in drops*, p. 848 טטף (Heb.).
- טטם, pp. 143, 146.
- טטלט *changing, removed*, pp. 15, 34 ק, 46 יט.
- טליה, *اطفال* children, p. 47 כב.
- טליان, *الصبيان*, p. 54 ט.
- טלל *drop dew*, p. 34 ט; ptc. ט 57 ?
- טלל *dew*, p. 31 י, and טלל p. 63 ט; טלל *dewdrops*, p. 51 ב.
- טל *protection*, p. 32 ט.
- טלל *protection*, p. 23, and ptc. *protecting*, c. על, p. 57 כ.
- טלל *tents*, p. 47 כג.
- טלמם *formed*. Ithp. טלמם, p. 709 end (Heb!).
- טמאתה *uncleanness*, p. 39.
- טעל, *وسع* (cf. טול) *to be or make wide*; impft. נטעיל, נטעיל *spread open*, p. 61 ל; imperat. טעיל *spread out*, p. 49 ט (i. e. *open it where you will*).
- טעויל, *اتساع* space, p. 20 ט.
- טען. Pa. טעין *we bear*, p. 13.
- טרף *pluck off, reject*.
- טרף *leaf*, p. 14.
- טרף a method of chanting.
- ידה, *אודאו* praise (noun), p. 45 יו; pl. אודהות, אודהות, pp. 15, 45 יו. *praise*.
- ידע, infin. מדע; ptc. ידוע *knowing*, and ידעיו.
- ידעה *mind*, p. 33 ד.
- ידע *intelligence, mind* as opp. to matter; (but p. 21 = *עالم*); of God, p. 33 ה.
- ידעו *knowledge*, p. 71 ט.
- יהב, imperat. יהב, q. v.; ptc. יהיבין (*the Giver*); placed; impft. 1st sing. אהב, p. 841 (Targ.).
- יהוה pronounced שמה, and so rhymed: in alphabetical hymns = ש.
- יוף = אסף, impf. יוף, p. 35 ש; *commit sin, become liable*, p. 14 ע; ptc. יזופין, p. 13 ג.
- יחיד = יחראי, יחראי.
- יחראות *oneness*.
- ייה = יאה *beautiful* (MSS. sometimes ייה = יאי or by mistake).
- ימי *swear*, 2nd sing. ימיר, pp. 33 ק, 75 ג.
- יצא.
- יצא *that which comes forth, produce*, p. 37 ב.
- יצא *regularly* in Cr 11.
- יצב, ptc. יצוב = יצב *native*, p. 74 ל.
- יקרן *a burning*, p. 31 י, *طرام*, i. e. *ضرام*.
- יקר. Pa. יקיר *bestow glory*, *جللنا*, p. 32 י. Af. אוקר, p. 36 ש.
- יקרוחך, p. 32 י, *יקרוחך*, p. 41 ח, *glories*, p. 44 ייה.
- יקרוחך *glory*.
- יקרוחך? *praise*.
- ירה.
- ירהותה = אורהותה, q. v.

ירח, ptc. *ירווח inheriting*, p. 42 ט.
יש.

ישו *in his existence*, pp. 462,
815 כ (Heb.).

ישועתי, p. 75 ד, mistake for
my cry.

ישט. Af. אושט, or 'הו' *hand over*
(the law on Mt. Sinai).
אושטה, p. 52. דאושט = דושט,
p. 61 נ; ptc. מושט, p. 59;
ptc. pass. מושט *delivered*,
p. 58; pl. p. 70. Ithp. אמושט,
p. 59.

ית, c. suff. ליתון זכאי, p. 33 ק, *to*
those righteous men. יתון
'יתון *those bones of J.*,
p. 47 כב.

יתב, ptc. יתוב *dweller*, ساكن,
p. 42 י; infin. מתב, p. 38 א.
Af. ! אתבה *he set him*,
p. 38 א.

יתובי *dwelling-place*, p. 61 ו.
degree, status, position.
יתוביו *his dwelling*, p. 38 א.
ע. 29 י. *stranger, &c.*, p. 29 ע.

יתר.

עד מאד = עד מותר.

יתרן *abundance*, p. 77 ח.

כבוד the *Glory* (of God) per-
sonified.

כבלע name of an angel (cf. Nutt,
p. 69, n. 1).

כבן = כבן.

כד = כאשר *when, &c.*

כדו *now*, p. 62.

כהלכון, כהלין, c. suff. כל = כהל,
כהלן; also כלה, כהלן.

כון. Pa. כון; imperat. c. suff.
כ. כ. انشئنا, p. 26 ב.

כיו = כיו, וכך, p. 41 ו; *except*,

ו 57, (الحيث) א 39 pp.
(كمثل), i. e. never so much
as when; verily (and so כיו,
p. 27 ח), c. suff. כיו, pp. 38 א,
16; פאנא כיו, ש 14;
when? p. 45 יו (فان).

כימי name of hymns on the
theme השמים על הארץ
(e. g. p. 152).

כיר as Syr.

כיר ארה *handwriting*,
خط يد, כיר ארה,
pp. 39 א, 57 י.

על יד = על כיר.

כית, כיי = כיי, or אתה = כיי, p. 49.

כיתך = כיתך, כיי אתה = כיתך, p. 69 ש (for
כיתך, v. l. כיתך).

כלום without a negative, p. 12,
כל כלום.

כלין, v. l. צבעין, p. 13 ט, *beseeking*.
כלל. Ithp. אכלל *was crowned*,
pp. 23, 56 נ; ptc. מכלל,
p. 55 ז.

כמו = כמוהו *like him*, p. 36 ו.

כמרין *wretched, feeble*, تفاعف,
p. 31 י.

כנים *upright*, p. 63 ז (Heb.).

כסה.

כסוי *hidden*, p. 79.

כסוי the *unseen world*, opp. to גלי.

כסויאחה *hidden things*, τὰ οὐρά-
νια, τὰ νοητά, opp. to גליאחה.

כפרות *atonement*.

כפת *subdue*; ptc. כפית *sub-*
ject, obedient, خاضع, p. 28 ח;

הכפתו. כ. 71 ג. منقادين,
Ithp. ? *they submit them-*
selves, p. 29 ז.

כפתו *submission*, p. 75 א.

כרז *return (to God), death*, p. 852
heading.

כרו *cry out, proclaim*; ptc. כרו

- (of God), p. 26. כארזין, כארזין ואמרין p. 84, and *crying out and saying*.
 כארזין ב(א)רזין p. 531. ברי.
 Ithp. ? or Af. خزن אכרי, p. 611, *stored up i.e. replenished all stores*.
 כרין heap; pl. כרואן, p. 13; *abyss* اصل before creation; *matter* as opp. to intelligence (מדע); *stock* اصل, p. 47; *store* مخزن, pp. 61, 69; plur. כרי(א), p. 611.
 כרון = דור generation.
 כרעל *outweigh*, ut al. with על; ptc., pp. 75, 76.
 כשר, ptc. من يتجرد מכשרה *who devotes himself wholly*, p. 21.
 כתב, ptc. pass. = כתב, pp. 49, 50.
 כתבה *the scripture*, p. 49.
 כתב *writing, book*, esp. ספר תורה.
 כתור *waited*, p. 49.
 ל.
 ליד, ליד to.
 לחי v.1. יט p. 46 *to labour?* לעי לאה. לחי (يشى); ptc., p. 74. Ithp. *wast wearied*, p. 868.
 לחי *weariness, trouble*.
 לחיו id., p. 31.
 לחיות = לחיות id.
 לאי *it is fitting*; as adj. *for thou art worthy of it*, p. 44. ייה.
 לבטם *cursing*. مضطوبين, מלוטים. *cursed, afflicted*, p. 23.
 לבטה *a curse*.
 לבטם id., p. 75.
 לבוי, 3rd pl. c. suf. לבוחה, לבוי, p. 874.
 לבויה *antiphon* in headings.
 לבויה *supplication*, p. 12.
 לבוי, ptc. Palpel מלבלב *flashing*, p. 23.
 לחט = להט *be hot*.
 לחי, v. s. לאה.
 לחץ *oppress, distress*; ptc. pass. לחץ, p. 73. Ithp. ptc. מחלחץ, p. 72.
 לחצה *affliction*; לחצות, p. 75.
 ליל, pl. לילי, pp. 13, 16; לח, 16; ליל, p. 34.
 לית. לית בן *we cannot*, with infin. or impf., p. 39; c. suff. לית (לית היא), pp. 20, 39. לית non ego. לית non sumus, p. 13; but ליתון = ליתון, p. 16.
 לית = לית, p. 14; nisi לית, p. 13.
 למוד.
 תלמיד = תלמוד.
 להב = לעב *flamed*.
 לעוד = לעוד.
 לעי, v. s. לאה.
 לפלף *bloom*.
 מא, מה rarely = לא *not*.
 מאום *something*, p. 859 (Heb.).
 = מהומה *misfortune*.
 מנעי, p. 42 (v. s. נבה), *he is seen in every judgement?*
 מנן ut al. *for nought, in vain*, p. 21; *freely*, p. 72.
 מד, v. s. מה.
 מדון from דון *strife*.
 מה.
 מד = מד. מה מדבה *quod in eo*.
 מד (אז) *quoniam*, p. 38.
 מאשר = כמד.

- according to our strength. *מה דו חילן*
 מה הוא = מהו.
 ה. 40 פ. לעל = דמה ר-
 ז, 36 פ. מואן pl. מאה = מה
 מון, 77 פ.
 מה = מא not.
 מהך, infin. of הלך.
 מהר, מור, مار *feed* (pascitur),
 pp. 51, 61 ז; ptep. מהריו,
 ה. 50 פ. מפרה *feeding on it*,
 מהרין, 55 פ. Af. ptep.
 מהרין *feeding* (pascens), p.
 50 ה.
 מ. 61 פ. מירה *food*, מיר.
 מול *over against* (esp. Mt. Gerizim).
 מוענה for מוענה.
 מות, ptep. מאתינן *our dead*, p. 12.
 מאתינן *mortals*, pp. 51, 53 ז.
 מהתינן, 52 פ.
 מהינן, 74 פ. מחינן ptep. pass.
 assured, enforced.
 מחלון = מלון inn, p. 629 נ (Heb.).
 מחק *blot out*, &c., p. 39 א (the
 sentence ends at הדה). Pa.
 ptep. ממחקה *ibid.*
 מטי, ptep., p. 49 ט, *find, get to the
 end of a thing, grasp it.*
 מטי *reach to, come upon,*
 acquire, p. 49 ט; 3rd pl.
 דאמנו, p. 846, c. infin. *suc-
 ceed in clothing*; impf. מטי
 attain to, p. 846, c. infin. p.
 73 מ; supply, p. 76 י; im-
 perat. c. suff. מטיתי, p. 76 ג.
 מטלה, v. s. טלל.
 מטור infin. of נטר.
 מין.
 מיני (all) *kinds of*.
 מיסון, μέσον, *middle*.
 מיסתן *it suffices us*, p. 28 ר (يكفي),
 p. 67 מ (حسبنا), p. 53 ה
 (يكفينا).
 ג. 39 פ. כפאש, מיסתך.
 ת. 62 פ. (מסתחה v. l.)
 מסיתה *he is sufficient* (God,
 cf. حسبك الله).
 מא. 50 פ. descend, Pa. ptep.
 מה. 52 פ. ממכין Af. 3rd pl.
 fem. אמכי *bring down*.
 מבה *below*.
 אמכות *a bowing down, oppres-
 sion*, p. 33 ת.
 מכך, מדל, 71 פ. *condescending?*
 gracious, cc. עם'.
 מלא, 3rd sing. c. suff. מלחה, pp.
 34 ע, 44 יה (but מלחה *his
 word*, p. 16). מלחה *filled
 them*, p. 44 יה; 3rd fem. מלח,
 pp. 17, 36 ו; 2nd sing. c. suff.
 מלו, p. 15; ptep. מלויכנן
 filling, pp. 17, 21 ו; *able
 to*, pp. 38 א, 41 ו *doing
 perfectly*, p. 28 מ; *يكمل*, p.
 46 ט; *يطيق*, pp. 53 ה, 74 ט; ע;
 imperat. אמליתי *fill, i.e. enable
 me*, p. 75 ג. Ithp., 3rd fem.
 מלית *was filled*, p. 61 ה.
 מליו *fullness, completion*.
 מלאי id., p. 21 ח (شي).
 מלו id., p. 46 כא.
 מלה *word*.
 על *طاعة ربهم*, על מלחה דמרון
in obedience to their Lord,
 p. 42 ט.
 מליפוט, מליפוט (as if *μελοποιήτης*),
 a *lyrical poem*, in headings
 (as p. 269), cf. N-Heb. פיוט.
 מלך.
 ממלכות *kingship, king-
 dom*, and מלכו, p. 71 ל.
 מלל, with accus., p. 35 מ. Ithp.

- אמלל, p. 54 מ; 3rd pl. fem.
אמללי, p. 61 י.
- אמן, v. s. ממן.
מן.
- מן = מן הוא = מנו *who?* מן דר *who?*
מצע.
- מצע *middle*, p. 76 פ.
מנא *appendage*, a prayer, &c.,
added for a special occasion,
in headings, as p. 38.
- מנא = מאן = מנא *whence*.
מנה.
- מנא דלא *without number*.
מנא דלא *id.*, p. 77 ג.
- מסב, p. 15, Hofal of סבב (or
מסר) v. l. ? (נסב).
- מסי, p. 24 ש (perhaps infin. of
מס, למן דשוי מסי, (נשא = נסי
(i. e. *يستحق* الاحد (الاحذ) *to
him who is worthy to receive
it*. But cf. p. 846 ט.
- מסיתא, v. s. מסיתן.
מסכין, מסכין.
מסכנות *wretchedness*, p. 29 ש.
מסק, p. 45 יו (Af. ptep. of
מסק) *sending up*.
- מעמות *inferiority*.
מעו, منع *refuse, restrain*, p. 43 י.
מעו, מחי = מעו *smite*, p. 13.
מעו, מחים = حفط *take care of*,
p. 20 מ.
- מעו (ב) (ממצא) (ו) *(by) means of (him)*,
p. 789, line 5.
- מצעו = מצעו *middle*.
מצעו *id.*, p. 76 פ.
- מצו *lack?*
מקסק? possibly a corruption of
μέγιστος, p. 846.
- מקוס = מקוס, p. 846 ?
מור, used of God.
מור, p. 45 יז, and מור, מרי
- מור, also a name of a hymn, as
p. 111.
- מרי *rebel*. Af. ptep. ממרין, p. 39 ב.
מריאן, pl. *rebellions*, p. 62.
- מרק. Pa. ptep. ממרק *make equi-
valent*, يكافي, p. 19 ג.
מרק, in headings بيت مرقة often
means a hymn in the (sup-
posed) style of Marqah.
- משח = משך, p. 841 (Targ.).
משף (ptep. of שפף), p. 69 ה, who
neglects, makes a reproach of.
- מתן *be' cooled, quenched*, p. 31 י,
تغذو. Pa. ptep. ממתן *cool-
ing, allaying*, p. 56 כ. مبردین.
cooled, p. 42 ט; imperat.
אמתן, p. 76 ז.
- מאימך = נאימך *thy good things*,
p. 75 ב.
- מור, נהר = נאר, p. 57 ג.
מור *give prophetic power to*, p.
35 ל. Ithp. אחנה, p. 74.
מור, נביא = נבי, emph. נביה.
- מור (or נבזה) *portion, lot*, p. 25 ח.
מור *guide, &c.*; נגד *עמה שלמה*
brings his peace with him
(يقود معاً سلامة), p. 45 יו; ptep.
מור the *guide*, p. 13 ח.
- מור *guided, follower*, p. 13 ח.
מור. Pilpel מור *enfeeble*, اضعف,
p. 34 ל.
- מור. Af. 3rd fem. אנריח, pp.
29 ג, 841 (Targ.), *bring for-
ward, bring to pass*, احضر,
p. 55 ש; 2nd sing. אנריך
(but p. 53 ח also *brought
thee*); impf. תנדי, p. 38 פ;
ptep. מנדי *offering sacrifice*,
p. 46 בא. מנדה, p. 45 יז,
bringing.

- נהר, ptc. shining. נאירה, *the glorious* (Moses), p. 46. ג. כ. נעירה (God), p. 52. Pa. Af. ptc. *enlightening*, p. 56 ה.
- נהר (pl. נהרין), *light, brightness*. נאהר, p. 75 ג.
- נהר *remember*, p. 73 ל (ננער); ptc. נהיר, p. 19. Af. (?) imperat. הנהר, p. 22; ptc. מנהר, pp. 13, 47, כב, *reminding*.
- נער = נהר.
- א 63 *act disgracefully*, p. 63 א (Heb.).
- נוח. Af. infin. *by giving rest*. Ithp. infin. (? or noun) מתנח, p. 44 יד; ptc. *resting*, p. 15.
- נוח *rest*.
אנח id.
- נומיקה = νομικός, *law-giver*, p. 629 ס (Heb.).
- נוף *sprout, progeny*.
נור = נהר. Af. 3rd fem. אנירת, p. 49.
- נזף, p. 29 ע, غلى *shut a door*, p. 30 ח, تحيب *reject* (v. l. תטרף), p. 77 ת.
- נחת. Af. אחת *sent down*, p. 57 מ; as Pe. *came down*, p. 57 צ, ק; ptc. *descending*, p. 61 מ.
- נטה, ptc. pass. *stretched out*, p. 36 ז (cf. נועיה = הגוים).
- נטר, imperat. טר, p. 46 כ, c. suff. מטר, p. 78; infin. אטרנון; ptc. נטור, pp. 40 ד, 32 ח. Ithp. ptc. מנטרין, p. 55 ת.
- נטרה (or infin. ?) *observance*, p. 74 ש, 69 ח, 32 פ, محافظة.
- נימוס = νόμος.
- ניסום = ניצוץ, p. 634 נ (Heb.).
- נכי. Ithp. ? ptc. *ceasing*, p. 13 ג, *wearied*, יכל, pp. 76 ס, 72 ס; *suffer harm*, אנאדי, p. 55 ר.
- נכלין *plucked, choice* (fruits), p. 41 ו.
- נכר.
- נכס פ' = יכיר פניה, p. 856 (Heb.).
- נמי, שרכ, p. 23 ה, he is not associated with another in it, p. 43 יא.
- נסב *take*; ptc. נסובין, p. 74 ס; infin. c. suff. מסבנה.
- נסי *take, receive*, p. 43 י (يستحق); impf. 3rd pl. יסון, יאخذו, p. 41 ו, 43 י; 3rd sing. c. suff. יסנה, p. 49 ל; infin. מסי, p. 846 מ ? c. suff. מסינון, p. 57 צ, מסינה, כב, p. 47.
- נשיא = הנשיא, p. 42 ט.
- נסע.
- נמסע *removal of the roll from the congregation*, p. 50, heading.
- נור = נער.
- נעת = נחת, 3rd fem. נעתה, p. 840 (Targ.). Af. אעת = אחת; impf. 3rd sing. יעת *it should descend*, p. 61 י.
- נפק. Af. אפק, imperat. הפקן, p. 68.
- נפוק *exitus, conclusion*.
- נפוקיה *utterance*, p. 50 ה, but ? construction (read 'רשו').
- נפש *soul*; pl. נפשאן, c. suff. נפשאתן.
- נפש, Pa. *spread out*, p. 18 ח; *relieve, save*; ptc. מנפש, p. 60 ג.
- נפשה *relief, salvation*, pl. נפושין, pp. 22, 75 ג.

- סחנה *possession*.
 סחנות id.
- סחר *surround*, p. 28. *يحيط*, כ.
- סטר (א) *remove*, p. 30. *احجب* (א) (for translator); impf. *תזיל*, תסטר. Ithp. ptc. *מיסטר*? מ. 68. Ithp. ptc. *מיסטר*? מ. 69.
- סיעה, emph. *congregation* סיעתה.
- סכי, ptc. *hoping for*, p. 75. א. *expecting, asking for*, (א) סכין, p. 39. *راجيين*, Ithp. מ. 39. א. *ה*? מ. 40.
- סכואן *our hope*, pp. 29, 30. מ.
- סכין *hope*, p. 30. ח.
- סכואן, n. pr. = *مرجان*.
- סכמ *estimate*; impf., p. 49. *come to the end of it*; infin. *מסכמ*, p. 33. ח.
- סכום *completion, end*.
- סכומ id., p. 42. *نهاية*, ט.
- סלה.
- סליחות *pardon*.
- סליח id., p. 56. ס.
- סלח *יום הכפורים = יום סלוחים*, p. 47.
- סלק, impf. 3rd pl. fem. *יסקן*, p. 41. Ithp. ptc. *is מסלק* removed, p. 42. ט.
- סמך, ptc. pass. *supported*, סמיך. p. 75. ב.
- סמוך title of respect (קהלה) (cf. *ركن الدين*).
- סמנה *medicine*, p. 85. (شافي).
- סנאין *travellers, strangers*, *غربا*, p. 29. ע.
- סני, ptc. *enemies*, סנין. p. 77. ש.
- סנין, p. 35. ס. *their enemies*. שנאינן, p. 35. ע.
- סן *enemy*, p. 35. פ.
- סניה *bush*, *عليق*, p. 38. א.
- סנהד = *witness*. א. *סנהד = סעד*.
- p. 27. ר. 2nd sing. *סדיך*; ptc. and infin. *מסיד*, p. 39. ב.
- סעדוה, *evidence*.
- סעד.
- סיעדוה *his help*, p. 75. ב.
- סיעדיך, p. 75. ה.
- סעד = *usque*. *לסעד* id., p. 13.
- סעם.
- סעימה (in V 3) = *סימ'*, pp. 49, 50. ה. *treasure*.
- ספואתה *lips*, p. 73. י.
- ספוי *destroy*; impf. (Nif. ? or Ithp.) *יספי*, p. 14. ז. (v.l. *יצפי*).
- ספק. Pa. ptc. *supplying*, *מספק*, p. 35. ז.
- ספרה *his teacher*, *מعلمه*, p. 20, but on p. 35. נ. *ספריה* (for the rhyme).
- סקף *to be high*; ptc. *סקופה* the *High* (God), p. 17; *סקוף* above in heaven, p. 846; *סקוף*, p. 57. ס. *high* (ladder). Hif. *הסקף* raised up, p. 73. ש. Pa. id., p. 77.
- סקפן *high*, *اعلى*, p. 35. ד.
- סקופה *a lifting up*, p. 24. ט. (*رفع*).
- סקפנה *heaven, loftiness*, p. 77.
- סקופי *a lifting up, glorification*, pp. 12, 72. ת.
- סרה *act foolishly, wickedly*, p. 20, *סרוחה*; ptc. *סרוחה*, *ادبنا*; p. 39. ג.
- סריחה *wickedness*, pp. 43, 75. יב.
- סתר *destroy*, p. 20.
- עבר *make*, generally; infin. *למעברה* to keep it, p. 46. כ.
- עובר *creator*; ptc. *עבור* created thing. Shaf. *שעבר* worship; ptc. *משעברן* serv-

- עפל? = seq., p. 619 ד.
- עפר = חפר *search*.
- יט 46 number, limit, pp. 73 פ (a reminiscence of the same passage).
- עקב *define, name*, لَقِب, p. 45 יו.
- ק 74, 77 ש, 34 עקב שמה.
- עקב *end, limit*; عَقِب *punishment*, p. 40 ה.
- עקב בעקב *propter*.
- עקבא *last*, p. 17.
- עקובה *name, attribute*, صِفَة, p. 47 כג; pl. عَقُوبَان, p. 45 יו.
- עקד *prostrating himself*, but perhaps in the sense of عقد النية, q. v.
- עקד *כוונת הלב = عقد, النية intention*, p. 3, heading.
- עקה *distress*, עקתן, p. 39 ב; pl. עקין, p. 76 ו.
- עקל = חקל *field*, p. 47 כב.
- עקר *foundation, &c.*, p. 11 (v. l. אקר), p. 49 ב.
- ערב *be surety for, &c.*, p. 86 ח (Heb.).
- ערוכה, ut al. *Friday* (in V 3).
- ערוין *lay bare*, ptc. c. suff. *revealing them*, p. 73 ח (corrupt?).
- ערויה *impurity*, الشوايب, pp. 60 ל, 13 פ.
- ערוי *nakedness, defect*, العيب, p. 61 ט.
- ערוק, ptc. ערוק, p. 75 א.
- ערוקה *refuge*, בית ערוקה, p. 30 ה.
- ערוש = عرش, p. 700 top (Heb.); *throne of God*, ibid.
- עשרה = אשרע, q. v.
- עתידין, ptc. עתיד, p. 47 כג.
- עתידין *preparation of food*, p. 60 א.
- פרי, imperat. c. suff. *deliver us*, pp. 75 ג, 77 ש.
- פריך *thy salvation*, p. 37 ד.
- פונג *relieve, comfort* (but لبشار). Po. inf. מפונגה.
- פינה, p. 70, heading in V 3. *hymn of comfort*.
- פאר = פחר.
- פעלה = פילה.
- פיסן, impf. c. suff. *console*, פים, p. 52 ת; ptc. מפיס (يشهدو?), p. 46 כ. ג. ירוף, p. 19.
- פגור, p. 56 פ, *pardoning*.
- פעם See also.
- פלח, impf. יפלח, p. 79 (Heb.).
- פלי *obscure, hidden*, p. 76 ח (so for כלי). פלא, p. 28 ע; *wonder*, ibid.; pl. פליאן, *wonders*.
- פלג *who apportions*, פלגון, ptc. c. suff. פ. 30. Pa. מפלג, id., p. 17 ש.
- פלג על מרעה *differ, disbelieve*, p. 50 ו.
- פלל *prayer*, p. 66, heading.
- פללינן *our prayers*, p. 34 ח.
- פום = פום, pl. emph. פממיה.
- פנה *turn (to or from)*, imperat., p. 65 פ (Heb.). אלא מפנה *before we turn away*, p. 14 ח; ptc. מפנים, *perish*, p. 40 ד (v. l. פני, p. 25 ח?).
- פני, p. 19 פ, קדימ.
- פנותה *time of God's turning away*.
- פסל *reject, disappoint*, p. 21 ל; ל 74, 49 ב, (طرح), ptc. מפסל, p. 72 ג.
- מפסל *defect*, p. 846 (Marqah).
- מפסל *gathering-place (of waters)*, p. 16.

- p. 56 ה. צעורה *created thing*,
p. 79 (for צוערה).
- צעורה = צורה *created thing*.
- צעור *distress*, p. 77.
- צפי, imperat. c. suff. צפיתו *look upon us*, p. 29 ב.
- צפית, نظر, p. 22, *providence*.
- צ. א. will (of God), p. 23 א. شرعة
- מצפית *sight*, p. 765 (Heb.).
- מצרתי *petition*, p. 13 ו (المصري).
- צרך *it is necessary*, with impf.
- צ. א. צ. א. name of a hymn in the marriage service, p. 827. صرصر
- צ. א. צ. א. *distress*, p. 35 ג. ضيق
- ק. א. ק. א. *standing corn*, p. 74 ו. קמה = קמה
- קבל *accept praise, &c. (of God)*, p. 40 ה. Ithp. אקבל, p. 50 ב; *complain*, p. 14 ק.
- קבל = قبل *before*, p. 21 א. לקבל די *according to*.
- קבול name of a hymn, p. 111, heading (v. l. מרן).
- קבל ק. א. grow dark, ptc., p. 14 ק (الانفاق, اتفرقو) or as above; p. 868.
- קבל (v. l. קפל) *darkness*, p. 63 ו. See also קפל.
- קבע ק. א. fix a limit, or a name, p. 16 (اقتعد lay foundations).
- קבע, نصب, p. 56 ב; ptc. קביע, pp. 68 א, 46 יח. pass.
- קדום *storm*, p. 14 ש (قبول).
- ק. א. ק. א. (ה), ק. א. (ה) for (ה), p. 23 י. الصوت, קול(ה)
- קום, see קעם.
- ק. א. ק. א. a string of scriptural passages, connected by one idea or word.
- ק. א. ק. א. p. 74 ס. קעימה = קימה
- ק. א. ק. א. pl. קלין, קול = קל
- קלומה *self*, of God; alone, p. 57 ק; constr. קלום, p. 40 ד.
- קלע *be exalted*, p. 41 ו, شمع.
- קלין = קלם? ptc. קליצין *praising, rejoicing*, p. 115 ה.
- קמי = קדם *before*.
- קמי = מפני = מקמי *because of*.
- קמאי *first, ancient*, p. 28 ג.
- קמאות *beginning*.
- קנומה *self*, of men; c. suff. קנומן.
- קני *be zealous*, p. 69 ש (H 3 غار).
- קני = קני יתן, p. 17 ז, *our master*.
- קנינים = קנינים *possessions*, p. 35 פ.
- ק. א. ק. א. 2nd sing. קעמך, pp. 67 ה, 78; infin. מקום, p. 39 ב; ptc. קעים (קעום) *living (God, angels)*. Af. אקם *setup*.
- ק. א. ק. א. קוממה = קוממו, p. 31 ט. ثبات
- ק. א. ק. א. *covenant*, often confused with קעים.
- ק. א. ק. א. *in an erect posture*, p. 37 ש (v. l. זוח).
- ק. א. ק. א. קענין, p. 26 ע, קעני = קני; ptc. קענייה, p. 40 ד, *our owner*. קענייה, p. 40 ד, *possesses, i. e. limits it*.
- קפאיה *firmament*.
- קפל, p. 30 ל, كجب *hide*; ptc. pass. קפיל *folded up, withdrawn*, pp. 15, 42 ט (منطوي), 869 ב.
- קפלי, p. 76 ח (form?). See also קבל.
- קצי *cut off*.
- קצי *without ceasing*, p. 18 פ.
- קצין *sections of the Law*.
- קצי *cut off, abolish*, p. 68 ג.
- קרב *war; fighter*, p. 40 ד (Cr 11 محارب, קרוב).
- קריב *near*, p. 66.

- קרי *proclaim*, 3rd sing., c. suff.
 קרתה, p. 49; *read*, p. 62 ק;
 ptp. קראה *the proclaimer*
 of the Law (God), p. 49;
reader of the Law, i. e.
scholar, a title of respect.
 מקלתה *proclamation*, p. 46 כ,
scripture.
 אקראו name of a hymn, p. 676.
 קרם = *kópos* ? *child*, p. 846.
 קר *to be cool*. Af. אקר, p. 78 (?);
 ptp. מקר, p. 79.
- ראי.
 בראי *below*, p. 35 ה.
 ראש.
- בראשית *creation*.
 רבי. Pa. *glorify*, 3rd pl., c. suff.
 רבתון, pp. 49, 61 ג. רבותה
 (*they glorify them*), p. 51;
 2nd sing., c. suff. רביכנון *if*
thou glorify them, p. 69 ש.
 רבו *glory*; pl. רבואן *praises*,
 p. 14 ת.
 רבוי *song of praise*, p. 56,
 heading.
 רביאן *greatness*, p. 47 כא.
 רבעת *quarters*, pp. 17 ה, 22 כ.
 רנל.
 מרנל (*guide* ?), p. 25 פ; מרנל
 (*powerful* (God)), p. 48.
 רח, a method of chanting.
 רח. Pa. רח, רח. Af. ארח *set*
free, p. 13; ptp. מרוח, p. 73 ה.
 רוחתה *deliverance*, confused
 with רוחתה.
 רח (space), relief, p. 77 ש.
 רוט, רחט, רחט, רחט, רוט.
 רוט, ptp. ראמין, p. 62.
 רוט *the highest* of the
 prophets (Moses), p. 44 יה.
- רוטמות *glorification*.
 רימה *lofty*, p. 44 יה.
 רומה *Roman*, p. 846.
 רחה=רעה=רצה. Af. (?) ארחי
pleased, p. 77. Ithp. 2nd
 sing. אחרחך, اختارت, p. 9,
thou wast pleased to, c.
 infin.; p. 869.
 רחותה, ריחותה, رضوان *God's*
will, pleasure, p. 43 יג,
 and specially the time of the
 restoration of God's favour,
 p. 44 יו, opp. to פנותה.
 רחוק *thy pleasure*, p. 855
 (Heb.).
- רחם.
 רחמים *friends*, those who love
 God.
 רחמו *lovingkindness*, p. 18 ר;
love of God, p. 43 יג.
- רחין.
 רחצון *trustworthy person, ground of*
trust, p. 18 ה.
- רטש.
 מרטוש *calamity*, p. 14 ג.
- ריח, ptp. מריח *pleasing*, p. 22 ת,
 p. 56 ג (or from רחה?), p. 77.
 Ithp. יתריח *he pleases*, p. 37 י,
 p. 38 פ.
- ריטור = *ῥήτωρ*, title of honour.
 רכנ. ארטת, ארכנת, p. 21 ה,
 c. impf., *thou deignest to*,
 p. 71 מ, c. inf. Pa. ptp.
 מרכן *humbling himself*, i. e.
worshipping, p. 44 יג (طالب).
 Af. رضاء, ארכן *condescended*.
 p. 38 א, Imper. ארכ, p. 40 ח,
vouchsafe, p. 45 יח; impf. ירכנון
bow the head, p. 52 ד.
 ארכנו *humility*.

- ברכנו חילה *in great condescension*, p. 52 ו.
- רמי, ptep. واقع, רמי, comes to pass, p. 42 ט ?
- רנן.
ע 76 רניני *my murmuring*, p. 76 ע.
ד 13 רניני *murmurings*, p. 13 ד.
רחותה = רעותה.
From רע, *wickedness*.
- רעט (= רוט, q. v.), p. 68 א; ptep. מסרעין, רעטן, hastening, p. 31 ג.
- רעם = רחם.
רפי.
יח 14 ארפן, pl. *weak*, p. 14 יח.
על ע 22 רצם *was angry*, p. 22 ע, with;
ptep. pass. רצימים *afflicted*, p. 26 פ.
נ 60 א, 75 א *affliction*, pp. 75 א, 60 נ.
id., p. 79 רצמה.
- רקף. Ithp. ptep. מתרקפים *shut*, p. 79.
- רשי. Af. ארשי *command*, p. 76 ח. א. א. v. s. א.
רשות, رضى licence, i. e. *wickedness*, p. 42 ט.
- רתי. Af. ארתי *pity*, 2nd sing., c. suff. ארתיכנה, p. 71 י; imperat. c. suff. ארתיתן, pp. 68, 78, דתי, p. 75 א.
- רתאי *pitiful*.
ט 76 רתו, רתוחה, *pity*, p. 76 ט;
pl. רתואן, p. 77 ש. רתואן, p. 19 ז.
- רתי *tremble*; ptep. ראתה, خائف, p. 21 ו; pl. ראתן, p. 55 פ.
ד 55 רתן, fem. ראתן, p. 22 כ.
- כד 47 רתת and ארתת, p. 47 כד.
ג 30 רתתותן *our fear*, p. 30 ג.
א 75 רתתו *fear*, p. 75 א.
- שאל, impf. ישאל, p. 30 ע. אשול, p. 77.
question, petition, שיאל(ה) pp.
לשיאלת שלמיד. ח 77, ש 29
to greet thee, p. 55 ט.
- ח 76 שום = שאם *estimate*, p. 76 ח
(? ptep.). Ithp. ptep. משתאם,
ח 77 פ.
- שבאה, causing (? from שׂוי),
ש 25 פ.
- שבת = שבת, pl. שבין; c. suff.
שביכון.
- שבח.
ישתבח, pl. ישתבח, as
noun, ascription of praise, in
headings.
a hymn of praise, שבחו, p. 115.
שׂוי = שבי, יה 44; ptep. שבין *like*,
י 42 פ.
- תשביח *form, likeness*.
שבוע name of a hymn, p. 178.
שבק.
رحمة, missions, שבקין, p. 27 ש.
שבת, 2nd sing. שבתחה, p. 32 ו.
שבתה *rest*.
כנ 47 שבתון =
שדי, sufficient, الكافي, p. 21, (אל) שדי,
cf. Midr. R. on Gen. xvii. 1.
ס 61 אשדך *be at rest*, and אשדך, p. 61 ס.
שדכנה *silence, peace*.
שׂוי *be worthy, able to*, pp.
ה 53, (يستحق) ד 40, ט 32,
ג 52, אישה (?), 70;
3rd sing. שוח, p. 32 נ; 1st sing.
ע 76 אשוית, p. 76 ע;
3rd pl. אשוו, p. 15 ב. שׂוי
deserved, p. 14 ס, cf. צ; p.
שׂוינן, 1st pl. ? اتفقوا, ח 22,
ישון, withinfin.; impf. שׂוינן,
ל 67, ptep. שׂויים, p. 67 ל.
Ithp. אשתוי *was found*

- worthy, p. 59 ג. Hif. imperat. השוי *make worthy*, p. 78.
- ל place, 1st sing. אשות, p. 76 ל (? corrupt); impf. נשוי *we set ourselves*, p. 9, نستوى, p. 44 יד (نشد).
- ב foundation, p. 56 ב الأساس, p. 45 ז (كمال), p. 41 ז; pl. שבשבאן (اصله), p. 16.
- שום estimate, p. 34 ו (يروم), p. 41 ח; impf. ישומנה (?), p. 62 ק, v.l. ישמשונה.
- אן value, p. 34 ו (ان يصل), pl., p. 75 א.
- שומים = שומיה *heaven*.
- שור see. Ithp. ptep. משתאר, p. 79.
- שיר. Af. ? 3rd fem. אשירת *sang*, p. 41 ו.
- שכן, ptep. שכון *inhabitant*.
- שלם. Pa. ptep. מצלח משלם *perfectly prospering*, p. 39 א.
- ה, 31 ו *perfection*, pp. 31 ו, 33 ג, 39 א.
- שנק. Ithp. ישתנקון *be tormented*, p. 13 ג.
- ה, 59 ו, 78. calamity, pp. 59 ו, 78.
- שעים = שחים, p. 6 ג, bowed down.
- שמע, ptep. שמעיו, pp. 26, 77 ש. שמעיו, p. 11, c. suff. fem. 3rd pl. שמעיון, p. 72 ש. Af. or Ithp. אשמע, p. 54 ח and ? (דשמע) ס. Inf. Af. or Pa. משמעיו, p. 55 פ.
- אשמעה (v. l. فرج, אשמעה) = כג, תרעה, p. 47 ב.
- שמר, ptep. שמור *keeping*.
- שמירים, שמיר' id., and Samaritans; sing. שמרי, p. 82 ה.
- שעה *hour*; pl. الساعات, שעיה, p. 34 ט.
- طالب, ש, 27 ש, ptep. שעיר, שער, *suppliant*, but ?
- שפף neglect (cf. חשף Deut. xxxii. 18 Targ.). Pa. or Af. ptep. ח, 69 מ, משף, p. 69 ח.
- אשפו, p. 69 ח, a thing neglected or despised, ואנין עבירן אשפו, and if כל דמשף לין יתעקר *they are made a contempt, every one that despises them shall be rooted out*.
- שפיות neglected condition, poverty, misery, pp. 29 ש, 30 ח, 31 ח.
- שקה = שכח = שקה = שקע, אשקה, *find*, שכח = שקע = שקע, p. 76 מ. we find, אישקען, p. 74 ס; ptep. pass. שקיה, pp. 27 ה, 77 ש; pl.fem. שקיחן, p. 76 ט. Ithp. אחשקע, p. 42 ט.
- שרה, الغائر, p. 22 ח, the waste, i. e. matter.
- שר(ון), p. 9, violence.
- שרי, 3rd fem. שרת, p. 47 ב. Af. אשרי *make to dwell*, 2nd sing. c. suff. אשריכנן, p. 79.
- אבדה, abode, محل, p. 25.
- שרי begin, trans. p. 23, intrans. p. 40 ו with infin. (?); imperat. שרי, ابتد, p. 49; ptep. משרין, p. 867. ח, 51 ו, שרון, p. 56 ב ? Ithp. אשתרי, p. 56 ב ?
- שריו the beginning.
- שראי the first, p. 28 ח, cause, ה, 29 ה. حال, p. 29 ה.
- שרי loose. Ithp. אשתרו, حلو, were dissolved, p. 56 ב. משרי, p. 114 ח, broken, annulled.
- מאד = שריר.
- שח, &c., six; שתתי id., p. 32 ו; אשתה, id.

- אשתים *sixty*.
 שתק.
 משחוקה *silence*, before God
 said יהי.
- תהב, תאב, תוב=תוב, ptep. תהב, תאב
 he who *repents*, p. 74 ת.
 תהב, p. 63 ח; imperat.
 תבו, p. 74 ת.
 יו quasi *Messiah*, p. 45 תהב.
 תתובה *repentance*, p. 36 ת.
 ת. 62 p. גאמז העלם, תהו ובהו
 (the *boundary* of the Sabbath,
 but not in the Rabbinical
 sense), pp. 46 יח, 68 א.
 תהינן *repent*, with על, p. 27 ת.
we repent.
 תהו, p. 76 ע; *penitence*,
 p. 45 יו.
 תור, ptep. תאר, p. 21. Ithp.?
 ptep. מתאר, p. 21 ח, *ex-*
plorabilis, p. 79 (V 3).
 תורה, pl. תורואן *laws*, p. 49 ה.
 תלי, 2nd sing. תליך, p. 32 כ; infin.
 לתלי *to raise*, p. 30 ל (v. l.
 מ. 24 דתלי. (יתלון=ית לון
 (v. l. דאת לי), for Ithp.
 תלים *brother*.
- תלש ? *convulsion*, p. 69 ח.
 תלח, ptep. Pa. מתלחין *suffering*,
 p. 73 ה. Af. אתלחו with ל,
 פ. 31 י cause trouble to, מאיכו.
 תלתו (א) *misery*, p. 75 א (and
 wrongly תלתו).
 תלא (for תלת) *sufferer*, شقية,
 p. 88.
 תמה=תמה, impf. 3rd pl. fem.
 יתמחן, p. 61 כ.
 תמה, noun, p. 43 יב.
 תמידו (or דו)=תמידו, p. 60 פ.
 תמיות=תמימות *perfection*, p. 855
 (Heb.).
 תני *repeat, relate*, with ב, p. 10 ;
 ptep. תנים (may you be)
celebrating again. Ithp.
 תתני, p. 26. יתני, pp. 39 ג,
 43 יב.
 תנוי (and חנוי) *a repetition*,
hymn, ? p. 72 ת, but Ar.
 مكافاة عسكر نفوسنا.
 תעיל (i. e. ثقیل) *a heavy (solemn)*
chant, opp. to חפیف.
 תעיל وسط *a somewhat solemn*
chant.
 תרה=תרע *gate*, pl. constr. תרחי,
 p. 28 ח (for which often
 תריח).

INDEX OF FIRST LINES

The numbers refer to the pages of the text.

'Anon.' means that in the heading the author is said to be unknown.

- אבי חתנה דבהם אתקרי 834
 אבי ילידה גלניו 838 (Abdallah b. Solomon, or Sa'd-ed-din)
 אדבר דבר עצום וגדיל 707, 794 (Abraham Qabazi)
 אדיק עלינן מרן 12 (Marqah)
 אדיקו על קשטה 665 (Abraham b. Jacob Danfi)
 אדכיר לטב בן פרת 647
 אדכיר לטב הרמע (العيم) 647 (Ibrahim)
 אדכיר לטב משה דגלניו 362 (Amram b. Solomon)
 אדכיר לטב משה קטף 648
 אדכירים לטב עד לעלם 124, 477
 אדני יהוה אשאלך ברחמיך 855
 אדרש אשתה' נא מעט 819 (Sa'dallah)
 אה איקר רב איקרה 44 (Durrān, no. 14)
 אה אל רחום וחנן 63 (Joseph ha-rabban)
 אה אלהיהם ואה אדונם 66
 אה בחורי כל עבראי 172 (Abraham b. Jacob)
 אה בן אדם אה מסכין 859
 אה בן אדם אה מסכין 856, 865 (Muslim b. Murjan)
 אה בן אדם עד מתי 860
 אה זבן מודאה למרה 72 (Marqah)
 אה חילה דרתותה 75 (Ab Gelugah)
 אה חתן אה יפת 843 (Er-raï Joseph)
 אה טבה דלית סבור 85 (Marqah)
 אה טבה דלית סבור 216 (Amram b. Solomon)
 אה טבה דעלמה 217 (Amram b. Solomon)
 אה טבה דעלמה מן טבהתך 743 (Amram b. Solomon)
 אה עמי שמעו 257 (Isaac, Pr.)
 אה יום מברך 44 (Durrān, no. 15)
 אה יום מסיד מן אלה 69 (ed-Dustan)
 אה יום קדיש ומקדש 45 (Durrān, no. 16)
 אה ישראל אשירו 263 (Mufarrij al-mufarrij)
 אה ישראל צלי מלב 775 (Abdallah b. Solomon)

- אה ישראל שבח לאשר 193 (Abu'l-'iz)
 אה כהן אה עצום 843 (Er-raï Joseph)
 אה כתיב נהיר וקדיש 56
 אה מועד מועד הרצון 187 (Eleazar, H. Pr.)
 אה מלך רחמנה ישחבך ביד 26 (Marqah)
 אה מן דו כל עלמה מר (דרתה b. Tabiah) 78, cf also p. 867
 אה סבעין נפשאתה (הא ס' see also) 872, 873
 אה צריכה שמע 864
 אה קהל ישראל אשירו (ascribed to Marqah [p. 249] but really later)
 162 (p. 164, ת p. 165)
 אה קהל ישראל חרעו 199 (Muslim)
 אה רבה מנך אנן בעים 84 (Marqah)
 אה רחמנה אהיה אשר אהיה 128
 אהיה אשר אהיה אה מלוך 425 (Abraham b. Ishmael)
 אהיה אשר אהיה אחד בלא שני 392 (Marhib b. Jacob)
 אהיה אשר אהיה אחד בלא שני 454 (Pinhas, H. Pr.)
 אהיה אשר אהיה בי אדני 91
 אהיה אשר אהיה האחד ולא מספר 644 (Aaron ben Manir)
 אהיה אשר אהיה זכור 488
 אהיה אשר אהיה זכור לעברדיך 124
 אהיה אשר אהיה יהוה אלהינו 134 (Joseph ha-rabban)
 אהיה אשר אהיה נתחזק בחילך 83 (Marqah?)
 אהן סימן רב סימנה 70, and see p. 869 (ed-Dustan)
 אהנו כתבה קדישה דנחת 59 (Marqah)
 אהנו כתבה רבה דאושט מלכה 53 (Marqah)
 אהנו כתבה רבה דאימנן נביה 51 (Marqah?)
 אהנו כתבה רבה דאתינן נסנר 55
 אהנו כתבה רבה דכל זכותה 56
 אהנו כתבה רבה דקבלה נביה 49 (Marqah)
 אהרן ומשה דמרון 649
 אהרן כהנה דברך 688
 אוסיפו וברכו את השם 59 (Marqah with additions)
 אור הקדש יאיר לבי 190 (Abraham Qabazi)
 אז החל לקרא בשם אלהינו 489 (Eleazar, H. Pr.)
 אז החל לקרא בשם הנבור 788 (Abraham b. Jacob)
 אז החל לקרא בשם יהוה 460 (Murjan Danfi)
 אז החל לקרא בשם יהוה 553 (Isma'il Ramihi)
 אז ישר לישר הנכבד 243 (Abraham Qabazi)
 אזל שלם יום שלם 15 (Nanah b. Marqah)
 אחד הו יהוה הנכבד ('Moses') 48
 אחד הוא יהוה הנכבד 36 (Eleazar b. Pinhas)

- אחי חתנה גלניו (Ab-sakhwah Danfi) 834
 אטהר לבבי וכן פמי (Abraham Qabazi) 543
 אטהר פמי ולשני (Abraham b. Jacob) 684
 אטהר פממי וראשי אשאו 830
 אין כאל ישרון (Abisha b. Pinhas b. Joseph) 494
 אך בעשור לחדש (Pinhas) 659
 אכפר יהוה מן כל עון (Abraham Qabazi) 215
 אל אלהי האלהים (Joseph ha-rabban) 654
 אל אלהי האלהים 6
 אל אלהים יהוה (Joseph ha-rabban) 652
 אל אלהים רבי אנציר (Ṭabiah b. Isaac) 149
 אל האל בו החל בזאת מימרי (Ghazal b. Isaac) 136
 אל הקדם בו אפתח (Abisha ha-rabban b. Pinhas) 106
 אל חנון ורחום דרביתה 475
 אל חנון ורחום היצוב הממן 309
 אל מעון הקדש 650
 אל עליון קני שמים וארץ (Pinhas, H. Pr.) 94
 אל עליון שמו (Er-rai Joseph) 841
 אל עליון שמו לית לגדלו (Er-rai Joseph) 842
 אל פתח הרצון נבוא (Ṭabiah b. Isaac) 169
 אל פתח רחמיך אלהינו נעמד (Abisha b. Pinhas) 504
 אל פתח רחמיך נגש (Abisha b. Pinhas) 511
 אל רצון אלה שאלני (Ṭabiah b. Abraham kohen) 175
 אל שדי נראה לאבינו (Pinhas, H. Pr.) 126
 אל שער השמים נפן (Abisha, Pr.) 488
 אל שער שמיך נתפני (Pinhas b. Isaac) 218
 אל תרח הנכבד (Abraham b. Jacob Danfi) 663
 אלה רב ולית כותה 40 (Durrān, no. 6)
 אלה רב ולית כותה 70 (Abu'l-ḥasan eṣ-Ṣūri)
 אלהי אב הבשר ונח (Abraham b. Jacob) 704
 אלהי אב המון הגוים (Murjan b. Ibrahim) 783
 אלהי אברהם את אחד (Abdallah b. Solomon) 304
 אלהי אברהם בזכותה (Abraham b. Jacob Danfi) 155
 אלהי אברהם בן תרח את רתאי (הבתה) (Joseph) 299
 אלהי אברהם בן תרח ברכאתו (Eleazar b. Pinhas) 318
 אלהי אברהם בן תרח יפתח (Abdallah b. Solomon) 295
 אלהי אברהם בן תרח מכל טמא (Eleazar, H. Pr.) 292
 אלהי אברהם בן תרח שיאלך (עבתה of Damascus) (Joseph) 332
 אלהי אברהם בעל הברית (עבתה) (Joseph) 316
 אלהי אברהם בעל השבועה (Abraham b. Jacob Danfi) 176
 אלהי אברהם דבקן ברחמיך (Ben Manir) 321

- 311 (Abdallah b. Solomon) אלהי אברהם דבקן והקים
 411 (Abdallah b. Solomon) אלהי אברהם דלחניכיו דק
 761 (Mufarrij b. Jacob) אלהי אברהם העברי
 699 (Abisha b. Pinḥas) אלהי אברהם ויצחק ויעקב
 444 (Abdallah b. Solomon) אלהי אברהם יברכך אה קהלה
 696 (Abisha b. Pinḥas) אלהי אברהם יוציאך
 781 (Sa'd-ed-din) אלהי אברהם יוציאך מן אסור
 313 (Abdallah b. Solomon) אלהי אברהם ימינך ומכל רע
 146 (Ṭabiah b. Isaac) אלהי אברהם ירחמנו
 148 (Ṭabiah b. Isaac) אלהי אברהם ישמרך ובבריתו
 9 אלהי אברהם לך נברך
 302 (Joseph kohen) אלהי אברהם נסיאה בטובו (עבתה
 309 (Abdallah b. Solomon) אלהי ארון אתקרי נבי
 481 (Abisha) אלהי אקר הזכו ארש תלתי
 323 (Abdallah b. Solomon) אלהי בראשית ואדם ושת
 474 אלהי האלהים אמר
 428 אלהי האלהים בגדלו ברך וקדש זה יום
 אלהי האלהים הגדול רב שמו
 435 (Eleazar, H. Pr., brother of Abisha b. Pinḥas)
 801 (Eleazar b. Pinḥas) אלהי האלהים זה ראש מה נקרא
 303 (Abraham) אלהי הרוחות חדה (חבתה
 326 (anon.) אלהי הרוחות חדה דלית לה דמו
 463 (Ṭabiah b. Isaac) אלהי השמים והארץ וכל אשר במ
 95 (Pinḥas, H. Pr.) אלהי ישראל וארונם
 97 (Pinḥas, H. Pr.) אלהי כל אל ביאר
 285 (anon.) אלהי כל אל ביאר
 152 (anon.) אלהי כל אל פני כל
 380 (Sa'd-ed-din [b. Zedaqah?] b. Kethar) אלהי מן דער בנגתה
 130 (Abdallah b. Solomon) אלהי מן לא לו אם ולא אב
 152 (Abraham b. Jacob) אלהי מצנפת (דמבני דנפתה
 345 (Pinḥas, part of כימי by Abdallah) אלהי משה בן עמרם אשר רמת
 446 (Murjan) אלהי נשיא אלהים דזכותו
 726 (Sa'd-ed-din Kethari) אלהי נשיא אלהים ואב המון
 823 (Sa'dallah) אלהי קדם יהוה
 623 (Abraham ^{العبد} b. Jacob Danfi) אלהים אל בריו אל שדי
 37 (Eleazar b. Pinḥas) אלהים אל בריו אמר יהי
 481 אלהים אל מהללך
 368 אלהים אל מהללך בגדלו בדרך
 470 (Eleazar) אלהים אל עליון אל ראה אל שדי
 25 (Marqah) אלהים אל עליון לך אנן משבחין
 52 (Marqah?) אלהים אל עליון קני שומיה

- אלהים אלהינו דמקדם
 32 (probably Eleazar, wrongly ascribed to Marqah)
 אלהים יחידאי דלית עמה 25 (Marqah)
 אלהים יראה יהוה יראה
 271 (probably Pinḥas, wrongly ascribed to Marqah)
 אלהים יתברך ויתקדש 82 (Pinḥas, H. Pr.)
 אלהים קמאה דקדם לעלם 23 (Marqah)
 אלהים קעימה דמנה כל 33 (Eleazar (?), or Marqah)
 אלהים קעימה דקעים עד לעלם 24 (Marqah)
 אלהים רחמנה דבקן ברחמיך 29 (Amram Darah)
 אלהינו אתה פני כל ראיסון
 670 (ascr. to Amram Darah, but really later)
 אליך רבי אקרא ולשמך 88 (Muslim b. Murjan)
 אליך רבי לבדך אתפלל 753 (Khidmah b. Muslim)
 אלף אלף פעמים כארזין ואמרים 84
 אמדינה ייה יום שבתה 68, and see p. 870
 אמרו תשבחן ותנו 74
 אן דכתבה רבה מפתח 58
 אסתכל למאום ולית מאום 820 (Sa'dallah)
 אפרט מלי תשבחן לחדה 348 (Abraham Qabazi)
 אפרט מלי תשבחן למן דו 449 (Abdallah b. Abraham of Damascus)
 אפרט מלי תשבחתה לאלהים 451 (Muslim b. Murjan)
 אפרש כפי ליהוה וקולי 578 (Abraham العبد)
 אפתח ברעת תרח 248 (Abisha b. Pinḥas)
 אפתח פמי במימר תשבחן 238 (Abdallah b. Solomon)
 אציתו אה צמידים 281 (Solomon b. Tabiah)
 אציתו שמועיה לפרומי מליה 329 (Eleazar, H. Pr., b. Pinḥas)
 אקדמו בשלם אה ערת עבראי 410 (Nanah b. Marqah)
 אקדמו ושלמו בני אימנותה 769 (anon.)
 ארך חיינו נבכי 688 (Sa'd-ed-din b. Zedaqah)
 ארכוני קהלה אשר לן 832
 ארש אשבח שם יהוה 278 (Solomon b. Tabiah)
 ארש מימרי אקרי 533 (Sa'dallah b. Zedaqah Kethari)
 ארש מימרי אקרי בשם יהוה 457 (Mufarrij b. Jacob)
 אשבח שם יהוה אל שדי אל ראה 117 (Isaac b. Solomon)
 אשבח שם יהוה בתשבחן 398 (Solomon b. Tabiah)
 אשבח שם יהוה האחד בלא 731 (Murjan b. Abraham)
 אשבח שם יהוה הקדים 352 (Solomon b. Tabiah)
 אשבח שם יהוה לעלם התמיד 240 (Abisha b. Pinḥas b. Joseph)
 אשבח שם יהוה מלוך מכה 742 (Solomon b. Tabiah)
 אשול צדקת אלה 375 (Abisha b. Pinḥas)

- 195 (anon.) אשירו בלב נמיל
 187 (Eleazar, H. Pr.) אשירו ליהוה בכל יומיכם
 475 אשר אין כמהו אמר
 472 אשר אצמח אילין חייה
 720 אשר אצמח אילן חייה
 206 (Pinḥas b. Isaac) אשר ברא את האור
 472 אשר ברא השמים
 720 אשר ברא השמים והארץ
 473 אשר חתם בוראיה
 371 אשר לכוכבי השמים נטע
 472 אשר רכב צבא הכוכבים
 310 (Abdallah b. Solomon) אשרי השם יהוה הצדיק
 366 (Solomon b. Tabiah) אשרי וטוב למי ישלם
 609 (Abraham ^{العبد}) אתגלג ואתפחד בזכות
 17 (Marqah) אתהו אלהינו ואלהי אבותינו
 18 (Marqah) אתהו אלהנן ואלה אבהתן
 67 (in Cr 18 ascribed to Marqah) אתהו דבריך עלמה
 28 (Amram Darah) אתהו חדה דאלהותה דילך
 35 (Eleazar b. Pinḥas) אתהו יהוה פעל כל עלמה
 41 (Durran, no. 8) אתהו יקירה חילה
 22 (Marqah) אתהו עבודה דעלמה וטובינן
 30 (Amram, H. Pr.) אתהו עבודן דהויך ולא כלום
 21 (Marqah) אתהו רחמנה דרחמיך
 249 (Abisha b. Pinḥas) אתי בשלם אתי בשלם
 464 (Abdallah b. Solomon) אתי בשלם דן ירחה
 180 (Eleazar, H. Pr.) אתי בשלם ושלם לך
 178 (Abdallah b. Solomon) אתי בשלם יום טבהתה טבו
 62, 666, ת 478, י כ ת 666, ת 435 (Marqah) אתי בשלם יום צומה דבה מנסב
 114 (Marqah, see p. 154) אתי בשלם מועדה דכרנה
 95 (Ben Manir) אתי בשלם מועדה דכרנה דממן
 724 אתי בשלם מועדה יום השמיני
 801 (Pinḥas) אתי בשלם מועדה יום השמיני
 716 (Amram b. Solomon) אתי בשלם מועדה לא מטלטל חג הסכות
 276 (Pinḥas) אתי בשלם מועדה לא משתרי
 291 (Pinḥas) אתי בשלם מועדה לא משתרי חג הקציר
 678 (Abraham Qabazi) אתיך חדי יום הכפור
 179 (Ben Manir) אתיך חדי מועד הפסח
 651 (Abraham Qabazi) אתיקין וקום גריש
 830 אתפחד ואתגלג בדכרן
 484 (Abisha, H. Pr.) אתפלל קמך אה אדני יהוה
 85 (Muslim b. Murjan) אתפלל קמך אה יקירה

- אתפלל קמיך אהיה אשר אהיה (Ab Gelugah) 77
 אחפני בפני אל קדש מכוני (Pinḥas, H. Pr.) 440
- באהליו דאזכרו 833
 בנדלו אליק מאורים (Abraham al-ʿAyy) 209
 בנדלו אסגל עמו (Abraham Yithrani) 807
 בנדלו אסגל עמו ישראל (Amram b. Solomon) 361
 בנדלו אפרש ירחה שביעיה 695
 בנדלו אפרש לישראל בשנה (Abraham Yithrani) 780
 בנדלו בחר אדם ושמו בן (Abraham b. Jacob) 151
 בנדלו בחר עמו ישראל ומיד 338
 בנדלו בחר עמו ישראל ושמו 129
 בנדלו בחרך 725
 בנדלו בחרך אה ישראל 368
 בנדלו בחרך אה ישראל 321
 בנדלו בחרך אה ישראל בזבני (Ṭabiah b. Isaac) 145
 בנדלו בחרך אה ישראל ושמן 224
 בנדלו בחרך אה ישראל ושמן גוי ייה 338
 בנדלו בחרך אה ישראל ותלא 127
 בנדלו בחרך ואסגלך ועל כל (Solomon b. Ghazal) 326
 בנדלו 'ביומה חמישה (Khidr b. Isaac) 210
 בנדלו ברא המאורות (Khidr b. Isaac) 209
 בנדלו ברא המאורות 720
 בנדלו ברא הרקיע (Pinḥas b. Isaac) 207
 בנדלו ברך וקדש 428
 בנדלו ברך וקדש זה היום 309
 בנדלו הציל אבהתן 315
 בנדלו הציל אבהתן 316
 בנדלו הציל אבהתן 294
 בנדלו הציל אבהתן (twice) 301
 בנדלו הציל אבהתן 285
 בנדלו הציל אבהתן במופתים 284
 בנדלו הציל אבהתן ממצרים 128
 בנדלו הציל אבהתן ממצרים 366
 בנדלו הציל אבהתן ממצרים במופתים 339
 בנדלו הציל אבהתן ממצרים ונחגון 339
 בנדלו הצילך אה ישראל (Solomon b. Ghazal) 285
 בנדלו זכר בריתו 285
 בנדלו זכר בריתו עם זכאים 301
 בנדלו זכר בריתו עם זכאים 312, 315
 בנדלו זעק לבוראיו 284

- 210 (Abraham b. Jacob) חתם בוראיה בגדלו
 320 יאמנך ממה תירא ויפתח בגדלו
 295 יאמנך ממה תירא וישימך בגדלו
 295 יאמנך ממה תירא וישם בגדלו
 294 יאמנך ממה תירא ולדרכיו בגדלו
 295 (Muslim Danfi) כנפי ועל תירא בגדלו
 203 (Amram b. Solomon) אוקרך בגדלו
 204 (Amram b. Solomon) יחני יתך בגדלו
 204 (Amram b. Solomon) יטהר לבבך בגדלו
 204 (Amram b. Solomon) ייטיב אימנותך בגדלו
 673 יסלח חטאך בגדלו
 688 (Abraham Qabazi) יעזר עליך בגדלו
 204 (Amram b. Solomon) יעמר אתרך בגדלו
 127 יצליח עובדך בגדלו
 474 יצמח עשב בגדלו
 207 (Abraham b. Jacob) יצר רקיע בגדלו
 444 ירה לך מכל לחץ בגדלו
 210 (Pinhas b. Isaac) כלל בריאתו בגדלו
 204 (Amram b. Solomon) לא ישמים בגדלו
 432 (Pinhas, H. Pr.) לא ישמם מן ראות בגדלו
 775 לא ישמם מן ראות בגדלו
 646 נבא למשה בגדלו
 343, 361, 362 נחג עמו בגדלו
 339 נחג עמו אל הר סיני בגדלו
 284 עמה לחץ עמו בגדלו
 396 פרק אבהתן בגדלו
 650 פרק אבהתן בגדלו
 688 פרש מועדים בגדלו
 315 קדש יום שבתה בגדלו
 208 (Abraham Danfi) קוה מיה בגדלו
 475 (Amram b. Solomon) שלח לכם נבי בגדלו
 225 שלח משה הכני בגדלו
 152 (Abraham Danfi) שם אהן ירחה קדמה בגדלו
 366 שם זה המעמד בגדלו
 687 שם זה יום הכפור בגדלו
 651 שם זה יום הכפורים בגדלו
 126 שם לישראל במקדום בגדלו
 145 (Tabiah b. Isaac) שם קרבן הפסח בגדלו
 209 (Abraham b. Jacob) שרץ מיה בגדלו
 819 (Abdallah b. Solomon) חן נביה בגדלו
 492 (Abraham) חסדך מרן כוננו בגדלו

- 674 (Jacob ha-rabban) בחר יהוה ישראל במאומות
 385 (Ben Manir) בלב טהור נשבח
 678 (Ben Manir) בלבב דכי מן רעות
 360 במובא יעקב ישראל אל מצרים
 357 (Abdallah b. Solomon) במקום טור סיני עמדו
 856 בן אדם זכר מותה
 676 (Ben Manir) בנור מניר כל לב
 679 (Ben Manir) בנור מניר מופע
 687 (Abraham b. Jacob) בני בעל השבועה
 835 (Murjan Danfi) בני עביבי חתנה
 12 בנצירו ובקשט וברחמו
 7 בספרך נלמד כל ימי חיינו
 362 (Abraham Qabazi) בעין הלב ראיתי
 466 (Abraham b. Ishmael Marhibi) בעמל התלתה ופתור
 667 (Pinhas b. Joseph) בפם קדש נשבח
 832 (Abdallah b. Solomon) בקול רם נימר
 7, 132, 147 ברוך אתה בחסרך
 79, and see pp. 869, 875 (Abi Hisdah of Tyre) ברוך אתה יהוה אלהינו
 156 ברוך אתה יהוה אלהינו
 818 (Sa'dallah and Abdallah b. Solomon) ברוך אתה יהוה אלהינו
 177 (Abraham b. Jacob) ברית העולם מלואים
 7, 237 ברכו ושבחו ורבו ורוממו
 181 (Ben Manir) בשם יהוה אלהים
 368 (Pinhas, H. Pr., b. Ithamar) בשם יהוה אלהינו נחל
 855 בשם יהוה אשרי דברי
 50 (Marqah) בשעבוד אלה על טור סיני
 50, and see p. 877 (Marqah) בשעבוד נימר קמין כתבה
 796 (Abraham b. Jacob Danfi) בתם לבבי מני
 בתר אודהות אלה והשלום
 105 (ha-rabban Pinhas b. ha-rabban Abisha b. Pinhas b. Joseph)
 366 גבור הנבורים בגדלו הציל אבהתן
 9, 737 &c. גדול אלה אשר אין כמוהו
 479 גזראן ות[ו]רואן על יד משה
 837 (Abdallah b. Solomon or Sa'dallah) גזרת הגזרה שרוה
 647 (Abraham Qabazi) גלוג יוסף כבד
- 403 (Abraham b. Ishmael) דאכתב בימי הרצון
 165 (anon.) דבחכמתו הקדושה ברך
 301 דבחר מן הנביים משה

- דבעי מדע מה הו חילה (ed-Dustan) 69
 דנלא גלנאי עשות (Pinhas ha-rabban) 138
 דיאנה קשיטה דלא נסב ('Angels') 10
 דכורה טבה דלא מנשי (Durran, no. 11) 47
 דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו 4
 דע אה ישראל כי מרך (حفتاوي Zedaqah Ma'yan b.) 696
 דקדש זה היום 489
 דרבותה אתרבת ביאר 285
 דשמה אל אמונה (Murjan b. Ibrahim) 660
 דתלא רקיעה ביומה תניאנה 472
 דתלא רקיעה ביומה תניאנה 720

 הא טובי מן קנא 694
 הא יום מברך (Murjan) 681
 הא כתיב נהיר וקדיש 56
 הא סביען נפשהתן (Marqah) 60 and see p. 872
 הא צפר מברך (Abraham b. Jacob) 163
 הא צפר מברך (anon.) 649
 האחד אשר בגדלו ברך 479
 האל אשר רב גדלו (Solomon b. Ghazal) 298
 האל דברך וקדש זה המקום (Solomon b. Ghazal) 765
 האל הגדול והגבור 209
 האל הנאמן דלכרית (Muslim) 317
 האל הנסתר מן מצפית (Amram b. Solomon) 765
 האן דאתון קעמין (Durran, no. 7) 21
 האן כות משה רביד 674
 הב לן מרבה לכתבה (Marqah?) 51
 הב לן משבחה בכל שעה (Isaac, Pr., b. Solomon) 263
 הב לן משבחה בלב (Abraham b. Jacob b. Ab-sakhwah) 681
 הב לן משבחה למרה (Marqah) 19
 הבו תשבחתה למן דאלוף (Marqah) 20
 הגדול והגבור מלך (Mufarrij b. Jacob) 660
 הגדלות ליהוה המלך 860
 הדה שירתה רישה 707
 הוקם בעלמה שלשה צפרים (anon.) 340
 היום הקדוש הזה (Abdallah b. Solomon) 384
 הירוש על כל ירוש (Tabiah b. Isaac) 154
 הך מה דחנת חכמתו (Amram b. Solomon) 148
 הכללת צלותה בשמחותה (Abraham Qabazi) 260
 הלב והעין והרוח (Abdallah b. Solomon) 823
 המועד השביעי הזה חתמת (Solomon, Pr., b. Ghazal) 766

- 827 (Abdallah b. Solomon) הממלל המוחי המפצי
 המרוח המושיע בגדלו 721
 המרוח המושיע בגדלו יאמנך 295
 הנאדרי בקדש בגדלו הציל 128
 462 (Pinḥas, H. Pr.) הנאדרי בקדש התמים בישו
 735 (Abraham b. Faddal b. Abil-izz) הסכות מן ארבע אקרים
 280 (Ṭabiah b. Isaac) הסכית ושמע ישראל
 הצדיק והישר אל חנון ורחום
 312 (Abraham b. Obadiah b. Berakhah of Damascus) עבחה of Damascus
 661 (Muslim I) הצור תמים פעלו
 304 (Eleazar) הצלות והשלום על הנביא
 685 (Abraham b. Jacob) הרמתי את ידי
 372 (Abraham Qabazi) השבעות חספר מיום
 371 (Pinḥas, H. Pr.) השבעות חספר מיום
 233 (Abdallah b. Solomon) השבת הקדוש הזה
 311 (Muslim Danfi) השבת הרביעי הזה
 383 (Sa'dallah Kethari) השבת השביעי הזה
 113 (Zedaqah الحفائي) התמיד באלהותו השופט
 303 (Meshalmah) התמיד באלהותו חנון החנונים
 829 (Abdallah b. Solomon) התפלה והתחנון מן משה
 858 ואה צעורה דאדם
 840 (Targum) ואזל גבר מבית לוי
 396 (Muslim) ואזמין לנו הטובות
 185 (Ben Manir) ואמרו פם אחד
 144 (Amram b. Solomon) ואתני בתשבתתי ומדרשי
 776 (Amram b. Solomon) ויבד מפניך כל דבב
 777, 778 (Solomon b. Ṭabiah) וישעך ויוליכך
 237 (Pinḥas b. Eleazar) ויסלח למאתי הרבנים
 839 (Targum) ויצחק אתי במדברה
 834 (Murjan) וכבן אחי חתנה
 836 (Murjan) וכבן סמוכה וארכונה
 399 (Abraham b. Ishmael) וכן ישמר חיי מן אמור
 844 (Joseph er-raï) וכן ישמר חיי תלימך
 237 (Pinḥas b. Eleazar) ולאוי עלי אזכר
 852 ולית ממון לעלם
 283 (Amram b. Solomon) ומאה שנה תעשו אתו
 676 ומד אנן ידעין
 845 (Targum) ומלל יהוה עם משה
 777 (Solomon b. Ṭabiah) ונעשנה על הר השכינה
 ועל חתמת נקריב 291

- 836 (Murjan) וקריביו דמנון
 ותעשו מועדיכון 421 (Abraham b. Ishmael)
 זה המועד הטבן מברך 448 (Sa'd-ed-din Kethari)
 זה השבת הושם מתבני 729 (Sa'd-ed-din Kethari)
 זה השבת מה טבו 304 (Amram b. Solomon)
 זה שבת מועד חג המצות 243 (Murjan)
- חברי אתיתב קבלי 726 (Abraham Qabazi)
 חברי אתיתב קבלי ואת אזניך 112 (Isaac b. Solomon)
 חברי קבלי אתיתב 784 (Murjan b. Ibrahim)
 חברי קדמי עמד ושמע 766 (Solomon b. Ghazal)
 חדש הראשון גלגיו 139 (Abdallah b. Solomon)
 חדש השביעי הנה מה טבו 448 (Murjan)
 חיול הוא חילה דכן ארכן 45 (Durrān, no. 18)
 חיול הוא חילה תקיפה 40 (Durrān, no. 5)
 חיולה רבה הו יהוה 489
 חילה דאבדיל זה החדש 146 (Ṭabiah b. Isaac)
 חילה דאסגיל ואפרש עמו ישראל 125
 חילה דאסגלנן ושם 673
 חילה דאסגלנן מן העמים 410
 חילה דאפרש זה שבת דצמות 93
 חילה דאפרש לישראל 494
 חילה דאפרש לך אה ישראל 429
 חילה דבדיל מן כליל מין אדם 640
 חילה דבחר אדם מכל 725, 780
 חילה דבחר אדם מכל הברוים 93, 125
 חילה דבחר עמו ישראל 428
 חילה דבחר עמו ישראל ומכל העמים 339
 חילה דבחר עמו ישראל ושמו קדש 667 (Eleazar b. Pinhas)
 חילה דבחרך אה ישראל 428
 חילה דבחרך אה ישראל ואסגלך 308
 חילה דבחרך אה ישראל ועל כל 673
 חילה דביומה תליתה 208 (Khidr b. Isaac)
 חילה דברא אבינו אדם 207
 חילה דברא שמים (العبيد) 206 (Abraham)
 חילה דברך וקדש ואסגל 478
 חילה דברך זה יום הכפור 648
 חילה דגלא בזה היום תמחים 338
 חילה דהוציא ישראל ממצרים 308
 חילה דהציל אבהתן (note 7) 224
 חילה דזכר ברית האבות 97

- 145 (Abraham Qabazi) חילה דזכר בריתו עם השלשה
 317 (anon.) חילה דזכר בריתו עם השלשה
 164 חילה דזכר בריתו עם זכאי
 312 (Muslim) חילה דזכר בריתו עם נשיאה
 410 (Abisha) חילה דכון נור קדש
 373 חילה דמלל משה אדוני
 474 חילה דנטע גן עדן
 129, 224 חילה דנשא מיתובית אברהם
 320 חילה דנשא מיתובית זה היום
 125, 129 חילה דנשא מיתובית יעקב
 145 (Ṭabiah b. Isaac) חילה דנתן לישראל בן ירחה
 164 חילה דפרה אבהתן
 320 חילה דפרק עמו ישראל
 138 (anon.) חילה דצמת בין תלתה זבנים
 272 (Pinḥas, H. Pr.) חילה דצמת בין ובינכם
 254 (Abisha) חילה דקבע בנין
 648 חילה דשגר משה
 208 חילה דשם אדונן משה
 474 חילה דשם אהן שבתה מנשם
 203 (Amram b. Solomon) חילה דשם דן ירחה קדמה
 161 (Mufarrij al-mufarriji) חילה דשם דקטים מול הרגריים
 694 חילה דשם חצצרי הכפרות
 151 (Abraham Danfi) חילה דשם ישראל עליונים
 165 חילה דשם ישראל תפשים
 151 (Abraham Qabazi) חילה דשם פרקן בין הירא
 308 חילה דשם שבתה הך פרכת
 443 חילה דשם תרחי גן עדן
 46 (Durrān, no. 20) חילה רמה יקירה פקר
 43 (Durrān, no. 12) חילה רמה שמע בקלן
 863 חירת צוקתה צוקתון
 361 חמשה קריאן קרא אלה
 462 חנון החנונים הנאדרי בקדש
 161 (Jacob, Pr.) חנון החנונים הצדיק והישר
 חנון החנונים שמע קולוחינו
 493 (part of נפתח פיאנו ascribed to Amram Darah but really later)
 834 חתנה טבה יהוה ימלא
- טב יהי כל המימר (Ṭabiah b. Isaac) 770
 טב לן נימר מרן כשר (Ṭabiah b. Isaac) 814
 טבה דמיטב לעלמה (Durrān, no. 4) 40
 טבה מברוי עלם 853

- טובי מי יורז 673
 טובי מי יקרב בו קרבן (Muslim b. Murjan) 298
 טובי מי יקריב בו קרבן (anon.) 147
 טוביכון אה ישראל תשמרו (Abraham Qabazi) 262
 טוביני ומה שוינן (Marqah?) 52
 טובך תקום קמי מרן 475
 טובך תקריב בו קרבן (Abraham Danfi) 152
 טובך תקריב בו קרבן (anon.) 290
 טובך תקריב בו קרבן 253
 טובך תקריב בו קרבן (Isma'il b. Badr Ramiḥi) 442
 טובך תקריב בו קרבן (Pinḥas, H. Pr.) 298
 טובך תקריב בו קרבן תשבחן לנכבד
 736 (Abraham ha-yithrani b. Abi 'Uzzi)
 טובך תקריב בו קרבן תשבחן לעבודה (Murjan) 483
 מט מלי טב נפרט (Ṭabiah b. Isaac) 198
 טכס אקר כל דבר מוצאו (Ṭabiah b. Isaac) 143
 טכס דגלי העולם (Ṭabiah b. Isaac) 146
 טף דברי על השפת (Ṭabiah b. Isaac) 132
 טרם נתעתק מן זה
 400 (Mattanah ha-mizri, acc. to others السليمان i.e. Abdallah b. Solomon)
- יבכו עינינו ומה רעים (Joseph ha-rabban or H. Pr.?) 63
 יגדל הגבור אשר גלא (Pinḥas) 660
 ידעין דאתהו קשטה 52
 יהוב מתנאחה 212
 יהוה אלה רחמן ורתאה 4
 יהוה אלה רחמן ורתאה ('Joshua') 4
 יהוה אלה רחמן ורתאה סלא 293, &c.
 יהוה אלהינו יהוה אחד 'דבחייה 340
 661 (Abraham b. Jacob and Ghazal b. Isaac) יום הכפור הזה
 יום השמיני הזה מה הדרו (anon.) 808
 יום השמיני הזה מה רב (Abdallah b. Solomon) 792
 יום טבה ומה טבו (Abdallah b. Solomon) 234
 יום שבה אשבתה (אתי Marqah; part of the) 666
 יום שביע חג המצות (الافتاوي) (Abdallah b. Berakhah) 234
 יום שבתה דצמותה אתא בשלם (Abdallah b. Solomon) 109
 יום שבתה דצמותה אתא בשלם (Pinḥas b. Isaac) 109
 יודכי דיאנה 859
 יכולה קדישה דשרין 472
 יכולה קדישה דשרין 720
 846 (Eleazar, H. Pr., brother of Abisha) ילידה דאתגור אלהים

- 64 (Joseph; on p. 714 called H. Pr.) ים הרחמים סלח לנו
 360 (Amram b. Solomon) יעקב ישראל זכאה עצומה
 173 (Isma'il Ramihi) יפה ואשר לאשר שמר
 313 (Joseph al-Ḥafṭāwī) יפה לך ישראל כי אתה עם קדש
 170 (Abraham b. Jacob) יפסח אלה על בתינו
 362 ירום קהל יהוה זרע כל מימני
 843 (Joseph er-raīs) ישים לך אשמחתה
 650 ישר הישרים בגדלו
 339 ישר הישרים בגדלו נחג
 396 ישר הישרים . . . בגדלו פרק
 9 ('Angels') ישר נשוי כהלן
 816 (anon. and Ṣaliḥ b. Isaac Danfi) ישראל אה סגולה
 423 (Abdallah b. Solomon) ישראל יצאו שלומים
 197 (Murjan) ישראל כלכם
 196 (Mufarrij b. Jacob) ישראל שבחו לאלה ואמרו
 161 ישתבח אלהים אין אלה אלא אחד
 414 (Isma'il Ramihi and Solomon b. Ṭabiah) ישתבח הנאדרי בקדש
 757 (Khidmah b. Muslim b. Murjan) ישתבח הקדם אהיה אשר אהיה
 284 ישתבח לעלם יהוה הגדול
 361 ישתבח לעלם יהוה הגדול
 661 ישתבח מרן קמאה
 723 ישתבח מרן קמאה
 162 ישתבח עבוד סימניה
 205 (Solomon b. Amram) יתב דן פתנמה
 237 יתברך אלה ולית כותה
 81, 94 (Pinḥas, H. Pr.) יתברך ויתקדש אלהים הרבי
 651 יתגלגל מן ברא בוראיה
 348 (Pinḥas, H. Pr.) יתגלגל קראה . . . הוא יהוה אלהינו
 157 יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד
 494 יתרבי בן תרח
 861 יתרבי דיאנה חנון . . . הזקנים
 861 יתרבי דיאנה חנון . . . הכהנים
 48 ('Moses') יתרבי זה השם הגדול
 839 (Abdallah b. Solomon) יתרבי שם יהוה רחום
 840 (Jacob b. Isaac b. Sa'dun) יתרבי שם יהוה רחום
 432 (Abdallah b. Solomon) יתרבי שם מרן אדון האדונים
 445 (Abdallah b. Solomon) יתרבי שם מרן נתון כל טוב
 10 ('Angels') כהלן חיבין קדמך
 59 (Marqah) כהלן נשוי ונימר
 831 כהני יהוה דיתון

- 758 (Khidmah b. Muslim b. Murjan) כהנים רבים הם שלשה
 כי בשם יהוה אקרא 654, 854
 126 (Pinhas, H. Pr.) כי בשם יהוה נקרא ונאמר
 כי גדול יהוה מכל האלהים 66
 373 (Abdallah b. Solomon) כימי . . . אלהי אב המון
 783 (Murjan b. Ibrahim) כימי . . . אלהי אב המון הגוים
 276 (Solomon b. Tabiah) כימי . . . אלהי אבותינו אתה
 כימי . . . אלהי אברהם בן תרח
 97 (Abdallah b. Barakât ^{الفتاوي} and Ben Manir)
 . . . 702 (Muslim) כימי . . . אלהי אברהם בן תרח בגלגיו
 230 (Isma'il Ramihi) כימי . . . אלהי אברהם בן תרח דבא
 651 (Joseph ha-rabban) כימי . . . אלהי אברהם העברי
 780 (Sa'd-ed-din Kethari, and anon.) כימי . . . אלהי אברהם יוציאך
 429 (Abdallah b. Solomon) כימי . . . אלהי אדם בן האדמה
 167 (Tabiah b. Isaac) כימי . . . אלהי אדם ונח
 225 (Hibat-allah ha-mizri) כימי . . . אלהי בן תרח אשר
 786 (Abraham ^{العي} b. Jacob) כימי . . . אלהי בעל שיבה טובה
 767 (Sa'd-ed-din Kethari, and Murjan) כימי . . . אלהי האיש התם
 286 (Abu Murjan?) כימי . . . אלהי מן שרא במישרי
 כל דמן מין אדם 852
 כל חשבון בעלמה 862, 866
 כל טב לדריה שבתה 70
 150 (Solomon b. Sarur, or Tabiah b. Isaac?) כל מן לו כלום
 כל קהל ישראל סגים 837
 כל שביכון טבן 826
 667 (Abdallah b. Solomon) כלנו נקרי שלם
 808 (anon.) כרוז לאלה אלהים אלהיכם
 764 (Abdallah b. Solomon) כרוז לאלה דבקרש נאדרי
 815 (Tabiah b. Isaac) כרוז לאלה התמיד בישו
 408 (Abdallah b. Solomon) כרוז לאלה ישר הישרים
 275 (Abdallah b. Solomon) כרוז לאלה רמה מרוממה
 לא נחדל ולא נבטל 291
 לאלהון נברך דו בעל 93, 95, 125, 163
 לאלהון נברך דו בעל התקומה 129, 343, 361
 לאלהים אשלמת 841 (Joseph er-rai)
 לבי עלה אל דקטס 188 (Abraham Qabazi)
 לחילה חיולה ונצוחה 46 (Durrān, no. 21)
 לטוב לנו נשאל 270
 ליהוה נשבה בדכיות לשונינו 729 (Sa'dallah Kethari)
 לים הסליחן והרחמים 477 (Abraham Qabazi)

- לית אלה אלא אחד יתהלל 722
 לית אנון אנשה מוקרין 861
 לית בכל יומיה (Durrān, no. 17) 45
 לך אנון משבחין (Mattanah ha-mizri) 265
 לך אנון צבעין ('Angels') 10
 לך מני מה תדרש (Abraham Qabāzi) 259
 לך נביע מרן (Durrān, no. 2) 39
 לך נבעי מרן וקמיד ('Angels') 10
 לכל מועד ראשית 793
 לעלם תסתנר ולעלם תשתבח (Pinḥas b. Joseph) 83
- מאה שנה ביומך יסי 156
 (1) מאה שנה תעשו אתו (Amram b. Solomon) 283
 מבאר שבע צא זכאה 641
 מברך הו ביתה דיעקב (Durrān, no. 22) 47
 מנן עזרך יעזרך (Abraham al-eiz) 326
 מד לית אלה אלא אחד (Durrān, no. 1) 38
 מדינה ייה יום שבתה 68
 מה טב וברך (Ibrahim al-eiz) 268
 מה טב זה הדבר (Muslim b. Murjan) 850
 מה טבו מן שבת ידיו מתפרשי (Ben Manir) 323
 מה רב וברך דן מועדה (Marqah?) 193
 מה רב ומברך זה יום (Pinḥas b. Ithamar) 676
 מהימנה ממנה טובי (Durrān, no. 19) 46
 מודאה לאלה אשר נתן (Pinḥas, H. Pr.) 848
 מודאה לאלה קעימה (Muslim b. Murjan) 484
 מודאה לאלהינו מודאה (Ben Manir, or Mattanah ha-mizri) 180
 מועד הפסח טב תשמר (Hibat-allah ha-mizri) 200
 מועדי אלהים . . . טובך (anon.) 422
 מועדי אלהים . . . יומים (Abraham Qabāzi) 419
 מועדי אלהים . . . ישראל
- 421 (Abdallah b. Joseph b. Jacob b. Marḥib ha-marḥibi)
 מועדי אלהים . . . מועד השמיני (Abraham Qabāzi) 806
 מועדי אלהים . . . מועד השמיני (Murjan) 806
 מועדי אלהים . . . על יסוד (Abdallah b. Solomon) 782
 מזרח הסליחן יופע 489
 מימרו לוכון בשלמה (Abraham b. Ishmael mufarriji) 365
 מימרי לכהלכון סיעתה (Abisha, H. Pr., b. Pinḥas b. Joseph) 479
 מימרי לכהלכון סיעתה האלה (Abisha b. Pinḥas) 366
 מיתובית יעקב ישראל 641

INDEX OF FIRST LINES

- 191, cf. 723 (Pinḥas b. Joseph) מלנו לחצה רבה
 מלוך העולמים בגדלו בחרך 725
 מלוך מכה ורומה דאמר 475
 254 (Abraham Qabazi) מלוכך וצעורך
 849 (Muslim b. Murjan b. Ibrahim Danfi) מלי חשבחן אדבר
 42 (Durrān, no. 10) מלכה דלעל מלכה
 847 (Marqah) מלכה דמקומם עבידאתה
 759 (Meshalmah b. Ab-sakhwah) ממך ארשו אה חברי
 743 (Meshalmah) ממלל נחדש לכם אה מן אנה
 39 (Durrān, no. 3) ממנה דכלה כפית לה
 838 (Mufarrij b. Jacob) מן דכרנך אצא
 53 (Marqah) מן ימטי מימר רבות
 745 (Meshalmah) מן מדעה נתבונן
 867 (Ṭabiah b. Durathah) מן משרין ב(מ)מללה
 מני הדרוש והשאול 216
 812 (Muslim b. Murjan) מני לך מה תדרש
 844 (Joseph er-raï) מניר ולך טוב זקן
 850 (Muslim b. Murjan) מפני נקרא חן הנפש
 111 (Mattanah ha-mizri) מצח ועליו נור דן יומה
 150 (Pinḥas b. Isaac) מר יחידאותה יהוה אלהנן
 מר יחידאותה דבר דבר 366
 327 (Ben Manir) מראש נבעת התורה
 108 (Abisha, H. Pr.) מרה דאלהותה אדון האדונים
 846 (Marqah) מרה דאלהותה דילך הי רבותה
 312 (Muslim) מרה דאלהותה הצדיק והישר
 736 (Abisha b. Pinḥas) מרה דאלהותה מלוך כל רוחיה
 218 (Amram b. Solomon) מרי אן ראית' ברחמיך
 מרי אתרחם עליכון 853
 מרי לא נסגד לעלם אלא לך 3
 מרן יקבל צלואתכון ויעני 276
 מרן יקבל צלותך 466, 478
- 369 (Abraham Qabazi) נאזן אזנינו למשמע
 נביה רבה דעלמה נומיקה 115
 נברך ונהלל ונגדל 7
 5, and see p. 878 נברכך מאד ונשוע אליך
 227 (Sa'dallah b. Zedaqah Kethari) נגד תרחך נקום
 נגד תרחך נקום אה לחי
 632 (Hibat-allah ha-mizri = Nethanel b. Obadiah b. Ab-zehuta)
 776 (Hibat-allah ha-mizri) נגש ונפרש מימר

- 839 (Abdallah b. Solomon) נודי ליהוה ונרבי לשמו
 226 (Hibat-allah ha-mizri) נור דן יומה יתר
 401 (Mufarrij al-mufarriji) נחתם צלותה במימר
 136 (Pinḥas [b. Abisha?]) נחתם שירתה ונימר
 827 (Sa'dallah) נטהר הלשון והפמם
 49 (Marqah?) ניול בתר כתבה קדישה
 130 (Abdallah b. Solomon) נעבר בפתח שער המדע
 739 (Abisha b. Pinḥas) נעמד על תרה אל נורא
 403 (Abraham, Pr., b. Isaac) נעמד פני אל קני
 343 (Abdallah b. Berakhah of Damascus) נפתח אוצר תשבחן עבתה
 491 (Amram Darah? or Amram, H. Pr.) נפתח פיאנו ונמול
 740 (Hibat-allah ha-mizri) נפתח תרה המדרש
 425 (Mattanah ha-mizri) נצא מן בית אל בית
 357 (Mattanah ha-mizri) נצפי למשה בן עמרם
 840 (Jacob b. Isaac b. Sa'dun) נרבי ליהוה התמיד
 430 (Abisha b. Pinḥas) נרכן ונימר ישתבח
 831 (Abdallah b. Solomon) נשוב עורי לדרכן
 9 ('Angels') נשו' כהלן ונימר
 832 נתנלג עורי בדרכן
 830 נתפחר בדרכן שרתי
- 855 סבו שלם בישאתה תרחק
 228 (Sa'dallah Kethari) סדרה דאכה אצטמתו
 446 (Sa'dallah Kethari) סדרה דאכה אקו קמי
 825 (Sa'dallah) סדרה דאכה שרי עמי לרו
 834 (Sa'dallah) סהבי חתנה הנבר
 824 (Sa'dallah) סוברו רבה לחיינו
 42 (Durran, no. 9) סיאנים רברבים
 256 (Sa'dallah b. Zedaqah Kethari) סיעתה שמעו מני
 690 (Muslim) סלח לנו . . . אה אל צדיק
 689 (Nanah b. Marqah) סלח לנו אה אל קני
 692 (Abraham b. Jacob) סלח לנו אה אל תדיר
 693 (Ghazal b. Isaac) סלח לנו אה רבנו
 809 (Sa'dallah b. Zedaqah Kethari) סלם מציב נכח שער
 831 (Sa'dallah) סמוכינ וארכונינ
- 465 (Abraham Qabazi) עבד אודי לעבודי
 811 (Abraham Qabazi) עבד אודי לעבודי במאדי
 255 (Abdallah b. Solomon) עבד יהוה תמחים
 849 (Muslim I b. Murjan) עבד עלי בכל מימר

- עבר עלינו נזכר 862, 866
 עבר פני כל מאום (Abdallah b. Solomon) 519
 עבדיך הנשארים (Amram b. Solomon) 212
 עבודה דעלמה אלהים יסתנר (Marqah) 16
 עבודה דעלמה בכל עת תשתבח (Pinhas, H. Pr. [so V 3]) 34
 עבודה דעלמה מן ישום רביאנך (Amram Darah, ? H. Pr.) 31
 עבודה דעלמה תסתנר ותשתבח (Amram Darah) 27
 עבדי ורבי בגדלו נחנ 362
 עביבי חתנה אב עלי (Murjan) 835
 עדת ישראל אשמחו (שמעו) (Abdallah b. Solomon) 198
 עודני מלך נתן (Abdallah b. Solomon) 822
 עזיזי חתנה דקעם 835
 על דדי מה נתן לי עבדי (الفتاوي) (Abdallah b. Berakhah) 432
 על חכול צלותה נעמד (Abdallah b. Solomon) 140
 על כל מימר ומימר (Abdallah b. Solomon) 444
 על מזבח הצלות נעמד (Tabiah b. Isaac) 103
 על מעין חכמתה אקום (Abdallah b. Solomon) 818
 על מעין תהום הדעת (Abraham Qabazi) 231
 על מעין תהום הדעת אקום (Abraham) 595
 על משה שלמת (Joseph er-raï) 843
 על פיך אדני מליתי (Tabiah b. Isaac) 168
 על פתח הדעת נעמד (Muslim b. Murjan) 566
 על פתח השובה עמד (Tabiah b. Isaac) 712
 על פתח כל ממלל בשם האל נחל (Abdallah b. Solomon) 746
 על פתח רחמיך יהוה (Abdallah b. Solomon) 213
 על פתח רחמיך יהוה עמדנו (Amram Darah, but really later) 341
 על שריו כל ממלל נודי (Abdallah b. Solomon) 641
 על שריו כל ממלל שם (Abdallah b. Solomon) 668
 עלי לאוי ארבי המתרבי (Isaac, Pr., b. Solomon) 111
 עליו הרצון מן יהוה (Abraham b. Ishmael b. Joseph al-mufarrij) 441
 עמדתי קמיד על פתח רחמיך 3
 עני אני עני (Abdallah b. Solomon) 824
 עני הדרושים בגדלו בחר (Murjan b. Ibrahim) 129
 ערכתי לחם הפנים (Solomon b. Tabiah) 363
 ערכתי לחם הפנים (Abdallah b. Solomon) 383
 עת מה נחל במאום (Obadiah b. Berakhah of Damascus) 388
 פין נפתח במיני תשבחתה (Abraham b. Jacob) 141
 פממי יתגלג וראשי 829
 פני יהוה אל עולם (Pinhas, H. Pr.) 194
 פני יהוה נערך השלחן (Pinhas, H. Pr.) 189

- 222 (Pinḥas b. Isaac) פני יהי נא חסד
 פני כל ראיִשון בגדלו עמה 284
 פניך יהוה נדרש חסדך (Pinḥas) 725
 פניך יהוה נקד ארצה (Abraham b. Jacob) 715
 פעלה לכל מה יבחר ויתריח (Ṭabiah b. Isaac) 147
 פקודים ונזרים (anon.) 695
 פרד נאדרי בקדש יהוה שמו (Pinḥas b. Eleazar) 734
 פתח כל ממלל נחל
 490 (Abdallah b. Solomon, with acr. of Pinḥas b. Abisha)
 פתח עיניך ולשמישך (Joseph er-rai) 844
 פתח פרדים ערן (Muslim b. Ibrahim b. Murjan) 311
 פתחו פממיכון ואמרו (Pinḥas b. Isaac) 120
 פתחך גדול ועצום למקלט (Pinḥas b. Eleazar) 779
 פתחך יהוה נסי חסדך (Pinḥas b. Eleazar) 235
- ציאם מברך עליכם אה מן אנה אתסף (Abraham b. Jacob) 706
 ציאם מברך עליכם אה סדר 654
 צלותה הכללת בברכת (Abisha, H. Pr.) 478
 צלותה ושלמותה על משה (Abu Murjan ?) 287
- קבלו ממלל דחיים 58
 קדוש אהרן יתוקר (Pinḥas, H. Pr.) 479
 קדישה יקירה דאפרשת 11 (twice)
 קדם נימר זה המימר (Meshalmah b. Ab-sakhwah) 359
 קמי עלמה הדיך (Khidmah b. Muslim) 757
 קמי ('Angels') 11
 קעמנן מן שנתן (Durrān, no. 13) 43
 קצי הקרבנים על יד (Abdallah b. Solomon) 673
 קרבן צלותי ומדרשי (Abraham Qabāzi) 668
 קרח ברע ברח (Mufarrij b. Jacob) 689
 קריבי חתנה בעל גלינותה (Murjan) 836
 קריבי חתנה וחרסתה 836
- ראשה תהללות 737
 רב חילה דכן פקד (Durrān, no. 23) 47
 רחום הרחומים בגדלו הציל אבהתן 294
 רחום הרחומים דלכל טוב (Murjan) 462
 רחום הרחומים האל הגדול (anon.) 317
 רחמנן דלא בטל רחמיך (Amram Darah) 62

INDEX OF FIRST LINES

- 463 (Abraham Qabazi) שבוע לאלה שבוע בזה המועד
 101 (anon.) שבחו אה עם קדש מלב
 656 (Jacob ha-rabban) שבחו אה עמה במיני
 288, 476 (anon.) שבחו ורוממו ואמרו תשבחו
 859 שבחו ורוממו וברכו ושבחו
 335 (Abdallah b. Solomon) שבחו לאלהים התמיד
 433 (anon.) שבחו ליהוה התמיד
 292 (Abraham Qabazi) שביכון מבין מן אלה אה מן אנה
 שביוון מבין מן אלה אה סדר
 333 (Murjan b. Ibrahim or Mufarrij b. Jacob)
 69 (ed-Dustan) שבתה דמיה למדינה
 439 (Abdallah b. Solomon) שבתות הצמותים רוח ושדכנים
 שוב מחרון אפך 824
 192 (anon.) שירות לאלהים אמרו
 476, 482 שלום יהוה על הנבי
 368 (Abisha b. Pinhas) שלום יהוה על משה דקרא לו
 98 (Ben Manir; part of the כימי) שלום יהוה על משה מאור
 683 (Abraham b. Jacob) שלום יהוה על משה . . . משה מאור
 687 (Abraham b. Jacob) שלום יהוה על משה . . . משה מן נור
 שלום יהוה על משה . . . משה שליח
 368, 481 (Pinhas, H. Pr., b. Ithamar)
 680 (Murjan Danfi) שלום יהוה על משה . . . משה שליח
 442 (Nanah b. Marqah) שלחו בשלם אה עדת
 שלם למלכה רבה ושלם לכתבה 74
 397 (Seth Aaron b. Isaac) שם יהוה נשבח רמה מרוממה
 738 (Seth Aaron b. Isaac) שם יהוה נשבח רמה מרוממה
 191 (Pinhas, H. Pr.) שמור את חדש האביב
 792 (Abraham b. Jacob) שמעו נא ממללי
 689 (Abraham Qabazi) שמש כהנתה אהרן הלוי
 שני בני עמרם 649
 235 (Joseph ha-rabban) שני קדשים באהן יומה
 347 (Abdallah b. Solomon) ששה מן השבעות הזכרו

 97, 129, 225, 270, 471, 481 תהותה הסאה ותהבים
 126, 340, 362, 674 תהי על חטאו כד יתוב
 115, 468 תורה צוה לנו משה
 422 (Abraham b. Ishmael al-mufarrij) תחנו לזה הטור
 70, 209 (ed-Dustan) תלתה רחמים קנה חילה
 648 (Sa'd-ed-din Kethari) תמחות עצמות ליעקב
 תני יומה אה עם קדש 714
 269 (Abisha) תנים יומה מאה שנה אה סדר אחינו

INDEX OF FIRST LINES

xcv

- 281 (Solomon b. Ṭabiah) תנים יומה מאה שנה אה סדר אחינו
 תנים . . . אה סדר חברינו 704 (Muslim)
 תנים . . . הסדורים אנה 770 (anon.)
 תנים . . . ישמרכם יהוה 698 (Isma'il Ramiḥi)
 תנים . . . לזה יום מועדה 413 (Abdallah b. Solomon)
 תנים . . . סדרה דאודמנו (الافتاوي) 794 (Zedaqah b. Ibrahim)
 תשבחתה למלכה רבה 58
 תשבחתה נשבח לקדוש הקדושים 116 (anon.)
 תשתבח אה מרן תתודי 695
 תתכרון בטב שבותיה 70 (ed-Dustan)

INDEX OF AUTHORS

- Aaron b. Manir (14th century A. D.; p. xxix): 95, 97, 98, 179 (?), 180 (? Mattanah), 181, 185, 321, 323, 327, 385, 644, 676, 678, 679.
- Abdallah b. Abraham, ḥaftâwî of Damascus (16th century; p. xxxi): 449.
- Abdallah (or Obadiah) b. Bera-khah, ḥaftâwî of Damascus (16th century; p. xxxii): 97 (?), 234, 343, 388, 432.
- Abdallah b. Joseph b. Jacob b. Marhib (? about 1100 H. = 1688 A. D.; p. xxxiv): 421.
- Abdallah b. Solomon (about 800 H., or 14th century A. D.; p. xxviii): 109, 130, 139, 140, 178, 198, 213, 233, 234, 238, 255, 275, 295, 304, 309-311, 313, 323, 335, 347, 357, 373, 383, 384, 400 (or Mattanah), 408, 411, 413, 423, 429, 432, 439, 444, 445, 464, 493 (?), 519, 641, 667, 668, 673, 746, 764, 775, 782, 792, 818, 819, 822, 823, 824, 827, 829, 831, 832, 837 (or Sa'dallah), 839.
- Ab-gelugah b. קלל or b. Ṭabiah b. קלל (12th century A. D. ? p. xxiii): 75, 77.
- Ab-ḥisdah, *see* Abu'l-ḥasan.
- Abisha b. Pinḥas (died in 778 H. = 1376 A. D.; p. xxviii): 106, 108, 240, 248, 249, 254 (?), 269, 366, 368, 375, 410, 430, 478, 479, 481, 484, 488, 494, 504, 511, 696, 699, 736, 739.
- Abraham b. Abdallah, *see* Abraham b. Obadiah.
- Abraham b. Abi-'uzzi ha-yithrani (15th century; p. xxxi): 736, 780, 807.
- Abraham b. Faddâl b. Abi'l-'izz (15th century; p. xxxi): 735.
- Abraham, ḥaftâwî, *see* Abraham b. Obadiah.
- Abraham b. Isaac, Priest (died in 1145 H. = 1732 A. D.; p. xxxiii): 403.
- Abraham b. Ishmael b. Joseph al-mufarriji (about 1240 H. = 1824 A. D.; p. xxxiv): 365, 399, 403, 421, 422, 425, 441, 466.
- Abraham b. Jacob ha-danfi (about 1750, p. xxxiv): 141, 151, 152, 155, 163, 170, 172, 176, 177, 206-210, 268, 326, 492, 578, 595, 609, 623, 647, 654 (?), 661, 663, 665, 681, 683-685, 687, 692, 704, 706, 715, 786, 788, 792, 796.
- Abraham b. Joseph ha-qabazi (16th century; p. xxxi): 145, 151, 188, 190, 215, 231, 243, 254, 259, 260, 262, 292, 348, 362, 369, 372, 419, 463, 465, 477, 543, 647, 651, 668, 678, 688, 689, 707, 726, 795, 806, 811.
- Abraham b. Obadiah b. Bera-khah, ḥaftâwî of Damascus (16th century; p. xxxii): 303, 312.
- Abraham yithrani, *see* Abraham b. Abi-'uzzi.
- Abu'l-ḥasan, or Ab-ḥisdah, of Tyre (11th century A. D. ? p. xxiii): 70 (cf. 869), 79, 875.
- Abu'l-'izz (? 15th century, p. xxxi): 193.
- Abu Murjan (? p. xxxiii): 286, 287.
- Amram Darah (4th century A. D.; p. xxi): 21 (Durran), 27 (? Marqah), 28, 29, 38-47

- (Durran), 62. Also attributed to him, 341, 491, 670.
- Amram the High Priest (653-668 H. = 1255-1269 A. D.; p. xxv): 30, 31.
- Amram, Priest, see the following:—
- Amram b. Solomon, Priest (died in 1291 H. = 1874; p. xxxiii): 144, 148, 203, 204, 205 (?), 212, 216-218, 283, 304, 360-362, 475, 716, 743, 765.
- 'Angels' (p. xxii): 9-11.
- Ben Manir, see Aaron b. Manir.
- Durran, see Amram Darah.
- ed-Dustan (11th century A. D. ? p. xxii): 69, 70, 209 (חלחח), 869.
- Eleazar b. Pinhas (High Priest, 764-789 H. = 1363-1387 A. D.; p. xxvii): 32 (? Marqah), 33 (or Marqah), 34 (? Pinhas), 35-37, 180, 187, 292, 304, 318, 329, 435, 470, 489, 667, 801, 846.
- Ghazal, see Tabiah.
- Hibat-allah ha-mizri or Nethanel b. Obadiah (? = Mattanah, q.v.; p. xxix): 200, 225, 226, 632, 740, 776.
- Isaac the Priest (= Isaac b. Solomon ? or Isaac b. Zedaqah, who died in 1105 H. = 1693; p. xxxiii): 257.
- Isaac b. Solomon (about 1840; p. xxxiii): 111, 112, 117, 263.
- Isma'il b. Badr er-Ramihi (about 944 H. = 1537; p. xxxii): 173, 230, 253, 414, 442, 553, 698.
- Isma'il Ramihi, see Isma'il b. Badr.
- Jacob b. Isaac b. Sa'dun: 840.
- Jacob ha-rabban or the Priest (? died in 749 H. = 1348; p. xxx): 161, 656 (?), 674.
- Joseph, haftawi of Damascus (? 16th century; p. xxxii): 299, 302, 313, 316, 332.
- Joseph the High Priest (690-708 H. = 1291-1308 A. D.; p. xxvii): 63 (?), 64.
- Joseph ha-rabban (p. xxxii): 63 (but cf. p. xxvii), 134, 235, 651, 652, 654, 841-844.
- 'Joshua' (p. xxii): 4.
- Khidmah b. Muslim b. Murjan (about 1150 or 1200 H. = 18th century; p. xlvi): 753, 757, 758.
- Khidr b. Isaac (late 19th century; p. xxxiii): 209, 210.
- Marhib, see Mufarrij.
- Marqah b. Amram (4th century A. D.; p. xx): 12, 16-26, 27 (? Amram Darah), 30 (so Cr 18), 31 (? Amram), 32 (? Eleazar), 33 (? Eleazar), 34 (? Pinhas), 35 (? Eleazar), 49? (cf. 875), 50 (cf. 877), 51-53 (?), 59, 60 (cf. 872-3), 62, 66 (so Cr 18), 72 (so B 2), 83-85, 114, 193 (?), 271 (or Pinhas), 435, 478, 666, 846, 847 (?).
- Mattanah ha-mizri (about 800 H., or 14th century A. D. ? pp. xxiv, xxix): 111, 180 (or ben Manir?), 265, 357, 400 (or Abdallah b. Solomon), 425.
- Ma'yan b. Zedaqah, haftawi of Damascus (16th cent.; p. xxxii): 696.
- ha-Mizri, see Mattanah.
- 'Moses' (p. xxii): 48.
- Mufarrij (Marhib) b. Jacob (about 1080 H. = 1669; p. xxxiv): 196, 333 (?), 392, 457, 660, 689, 761, 838.

- Probably also 161, 263, 401.
- Murjan (Ab-sakhwah) b. Abraham ha-danfi (about 1140 H. = 1727; p. xxxiii): 129, 333 (?), 660, 731, 783, 784.
- Murjan ha-danfi (probably = Murjan b. Abraham; p. xxxiii): 197, 243, 446, 448, 460, 462, 483, 680, 681, 767, 806, 834-836.
- Muslim (Meshalmah) b. Murjan (Ab-sakhwah) ha-danfi (about 1140 H. = 1727; p. xxxiii): 311 (see p. xxxiii), 359, 661, 759. Probably also 85, 88, 199, 295, 298, 303, 311, 312, 317, 396, 451, 484, 566, 690, 702, 704, 743, 745, 812, 849, 850, 856, 865.
- Nanah b. Marqah (4th century A. D.; p. xxi): 15, 410, 442. Also attributed to him, 689.
- Nethanel b. Obadiah (?=Mat-tanah, q. v.; p. xxix): 632, *see also* Hibat-allah ha-mizri.
- Obadiah b. Berakhah, *see* Abd-allah b. Berakhah.
- Pinḥas (i. e. either Pinḥas b. Joseph, or Pinḥas b. Abisha, or Pinḥas b. Ithamar?, or Pinḥas b. Eleazar): 136, 138, 271 (or Marqah?), 276, 291, 659, 660, 725, 734, 779, 801.
- Pinḥas b. Abisha (High Priest 789-846 H. = 1387-1442; p. xxviii): 105, 136 (?), 490.
- Pinḥas b. Eleazar (High Priest about 914-955 H. = 1508-1548; p. xxx): 235, 422.
- Pinḥas the High Priest (probably Pinḥas b. Joseph, q. v.): 34, 81, 82, 94, 95, 97, 126, 189, 191, 194, 272, 298, 348, 371, 432, 440, 454, 462, 479, 848.
- Pinḥas b. Isaac (died in 1898; p. xxxiii): 109, 120, 150, 206, 207, 210, 218, 222, 345 (?).
- Pinḥas b. Ithamar (High Priest at Damascus 793-834 H. = 1390-1430; p. xxix): 368, 481, 676.
- Pinḥas b. Joseph (High Priest 708-764 H. = 1308-1363; p. xxvii): 83, 191, 667, 763.
- Sa'dallah (or Sa'd-ed-din) b. Zedaqah al-Kethari (14th century A. D.; p. xxviii): 227, 228, 256, 380, 383, 446, 448, 533, 648, 688, 726, 729, 767, 780, 781, 809, 818-820, 823-825, 827, 831, 834, 837 (or by Abdallah b. Solomon).
- Ṣaliḥ b. Isaac ha-danfi (about 1160 H. = 1747; p. xlvii): 816.
- Seth Aaron b. Isaac, Priest at Damascus (15th century; p. xxxi): 397, 738.
- Solomon b. Amram (born 1863; p. xlvi): 205.
- Solomon b. Ṭabiah, Priest (died in 1273 H. = 1857; p. xxxiii): 276, 278, 281, 326, 352, 363, 366, 398, 414, 742, 765, 766.
- Ṭabiah b. Abraham (about 1140 H. = 1727; p. xxxiii): 175.
- Ṭabiah b. Darah, or Durathah (10th century A. D.; p. xxii): 78, 867-8.
- Ṭabiah (Ghazal) b. Isaac, Priest (died in 1201 H. = 1787; p. xxxiii): 103, 132, 136, 143, 145-149, 154, 167-169, 198, 280, 463, 661, 693, 712, 770, 814, 815.
- Targum: 839, 840, 845.
- Zedaqah b. Abraham, ḥaftâwî of Damascus (16th century; p. xxxii): 113, 794.

CORRIGENDA

- Page 7, line 19, for ואמר] read ואמר]ים
- „ 21, line 2, for דשחר read דשהר
- „ 30 ב, for אנן read אנן
- „ 32 ח, for דמטרתי read דמטרתי
- „ 34, line 3 below, for ירון read ירון
- „ 36 ו, for אל read אל
- „ 40, note 2, read: Cr 11 מבליים, Cr 18 מבליים corrected from מבליים
- „ 42, note 11, for Deut. read Targ. Deut.
- „ 54 ע, for כן כתביו read כן כתביו
- „ 57 צ, for צלמה read צלמי
- „ 59, note 2, add Cr 11
- „ 60 פ, read באפיו
- „ 62, note 6, for f. 37 read f. 37^b
- „ 63, line 9, for אה read אה
- „ 63 ה, read ומעלנו
- „ 64, note 1, add: they have instead ^אחכרנו • נבני על מה ^אחכרנו • ואיך לא על מקדשנו • יבנו עינינו: before the previous line
- „ 64, note 2, add: L 16, 17
- „ 66, line 17, for נש(תחוי) read נש(בח)
- „ 66, line 22, for תשבח(ן) read תשבח(תך)
- „ 68, note 9, read: For the rest see the Appendix, p. 870
- „ 69, line 10, for אל, אל read אל
- „ 70, line 22, for ומתעני read ומתנעי
- „ 70, note 3, dele דיהבן
- „ 72, note 12, read Cr 11, p. 254
- „ 76, line 1, for ליד read ליד
- „ 77, line 7, for שקיה read שקיה

- Page 79, lines 1, 2, H 3, f. 48 begins at *ואתה מלוק*
- „ 80, line 8, for *קדשו* read *קדשך*
- „ 81, line 24, for *מאדני* read *מאדני*
- „ 86ז, read *זעקו* (nothing lost)
- „ 91, heading, for *المسموء* read *المشمولة*
- „ 93, line 3 below, for *נשר* read *נמר*
- „ 95, line 7 below, for *التقيل* read *التقبيل*
- „ 114 ג, for *האחת* read *דאחת*
- „ 128, line 21, for *מתחננים* read *מתחנן*
- „ 148, line 17, for *كاتبه* read *كاتبه*
- „ 157, line 5, for *يكون, كان* read *يكونه, كانه*
- „ 161, marginal reference: L 2, f. 51
- „ 237, line 7, read *متوفى*
- „ 237, line 10, for *هو* read *هو*
- „ 237, line 12, f. 109^b begins at *ועל חסול*
- „ 274, last line, for *وبهنوا* read *وبهنوا*
- „ 276, note 4, for *תנים* read *תנום*
- „ 289, line 17, for *הכפנה* read *חכפנה*
- „ 327, line 10 below, for *בלהם* read *בלבם*
- „ 366, line 9 below, for *ואישי* read *ואישה*
- „ 428, line 10 below, read *יחדשו*
- „ 473, line 9, add *ו*
- „ 640, line 8 below, for *אב זהותה* read *אבן זהותה*
- „ 659, line 4 below, for *והשקף* read *והשקך*

TEXT OF THE SAMARITAN LITURGY

כי על פיך העליון • פדיתנו וכוננתנו • פניך וקראת' פנינו • קולך
ואשמעתנו • מתוך האש • בדברים החיים • אשר אין כמהו • חיים לנו
הם • ועוד לבנינו :

ונתת לנו שני לוחות • כתובים באצבע • ימינך החזקה • למדתנו הם • לא f. 25
נשכחם • וצוית אתנו נשמרם לעולם :

כי בבקר ובערב • את כוחך נראה • פחדך ויראתך • מלבבינו לא יחדלון :
שמת בנו שלשה עדים • לב לדעת ועינים לראות • ואזנים לשמע •
דברים טובים למדתנו :

והו(ה)רת אתנו • מן רע וטמא • וטהרתנו בפ יך • לעבדך לעולם :
וירשתנו תו(רה) תמי(מה) • והודעת לנו • מצוה קדושה • למשמר ולעבד •
השמים לעולם :

נירא ממך מאד • ונשוב עתה אליך • ונהדר משלך • ונהלל גבורתך :
ונשיר מלכותך • ונשא מדבריך • ונלבש יראתך • ונפחד מן גדלך • f. 25^b
ונתפלל לגדלך • ונדרש את טובך • ונבקש רחמיך • ונהדר כבודך • ונתחנן
לפניך ונשאלך :

נלכה בדרכיך • ונאהבה אתך • ונספר טובותיך • ונגדילה לך לעולם •
מכון הר הקדם • מנוחתך :

נברכך מאד • ונשוב אליך מהר • ונקרא בטובותיך • הגדלות הנאמנות :
(cont. as on p. 5)

עמו בוראיה נחתו עמה אודמנו • חיליה ומשה על טור סיני • וטור סיני
דחל ורתת מן אימתה דעבודה ומשה שריר מן • עלמה ורישה ננש
לערפלה:

f. 13
פליאן רברבן ונבורן אתעמו • תמן על טור סיני פמה דאלה • קרא לא
יהי לך אלהים פמה • דמשה מלל עם מרה פם לפם • פממין נהי מדכאה
אתין מדכרה שמה • דעלמה חליין מנה:

צמות קעימין אתעבד על טור סיני מבגללה קעימין מצ[ט]מתין • בגלל משמעחה
ומאתין מצ[ט]מתין • בגלל משמע מליו מלין • מליאן עלמה ברחמים מן
שמה דאלהים אלהינו:

קלן וברקין כד אמלל קלה דלה קרא לא יהי לך אלהים קלה דמשה
השמע עם קלה • דשופרה קהלי ישראל הציתו • למליו והבו רתין • מן
יתה גרשה רבה:

f. 13^b
רחמיו נחתי עמה על טור סיני • | רחמנה קרא דו אלה רחמן • [רבון] דנבייה
דרם לגו אשתה • רמון דכל אנשה דנטר • גזיראתה ומשמש לתוראתה:
שת מאון דאלפים בשפולי • טור סיני שמועי ית קלה • נפק מן אשתה
חזין ברקה • ואשתה להבה חשך ענן וערפל • ואלה אש אכלה אתי •
מקרי עסרתי מליה:

תחמדה . . . (as printed above, p. 50)

Page 5, before V 3 begins, P 8, f. 24 has the following:—

. . . לכבוד מלכותך:

נלכה בדרכיך • ונאהבה אתך • ונשמר חקיך • ונעשה דבריך • ונספר
גבורתך • יומם ולילה:
לך נברך כל יום • ונהללך בכל עת • ונרומם את טובך • קני שמים
וארץ:

כוחך עצום מאד • ועוד משלך נכבד • ויפה לעבדיך • משתחיים לפניך:
בראת העולם • ואמרת יהי אור • ופרשת פרכת • על משכן הברית:
קיות כל המים • בימים נבינים¹ • ונלית היבשה • למאכלים ולעינים:
עשית המאורות • | ודגל הכוכבים • והוצאת מן המים • דגים ועופים
ונקבת בפין לארץ • ותוציא נפש חי(ה) מנה²:
בגדלך יצרת את האדם • בחסד גדול מאד • ושמת בו רוח קדש •
ובחרת בו לך לעבד:
עצמת הצדיקים • אשר שמעו לך • והלבשת את שמך • למשה בן ביתך:

¹ مسجونين .

² P 8 מחנה, but Ar. منها.

כפי יתרה עליהם • וזכור אזכרה עונותי ופשעי • והנם גדולים עד מאד
 עדפים על אשר אזכרהו מהם • ויחם לבבי כמוקד אש ואנוסה אל המקלט
 אשר נתתה לפני ולפני כל החטאים האלה בנפשותם כמוני • לשובה
 אלי [ב]ל לבי ונ[פשי] ולהתנחמה על כל הרעה אשר גמלתי לנפשי
 באכלתי וסכלתי • והנני שב ומתודה לפניך לרב חטאותי ופשעי • לאמר
 חטאתי חטאתי חטאתי הרשעתי מרדתי פשעתי בגדתי מעלתי סכלתי
 אשמתי שקצתי נטמאתי גולתי עשקתי נאצתי מריתי שקרתי ומצוותיך
 סרתי ומתורתך הרחקתי • ואתה יהוה אלהי נקיא וקדוש מכל חטאותי •
 וחסרך ורחמך עדפים עליהם עד מאד • ואין . . . לנ. ¹ כי אם על נפשי •
 קצה ² אלהי תשובתי וסלח לעונתי ולחטאתי

Page 50, the parts missing in בשעבוד are found in P 8, f. 11^b,
 and with slight variations on fol. 21, as follows:—

טובינן ומה יהב בינינן • מבועי דחיים דלא שני • דו מן תחומה רבה
 דשם • אלהותה חפים ביד נביא ³ • וכל דרין דאתין • * לעלם אתימן
 מן מיל ומל ⁴

יומה דנחת על טור סיני • אחת אלה וכל בוראיו עמה • בגלל מרבין ⁵
 לנביה דקבלה • יפסון ⁶ כל דריה דלית לנו • מן פרכתה כתבין • אלא
 לאלהים ולמשה:

f. 12 כל עלמה כפית למליו • כל לבבין יכפתו ⁷ דו מדעה דגלי • רזי אלהותה
 ידתו רבתה • דקבל(ה) נביה רבה מן ארשותה ⁸ • דמלכה רבה חיים
 לדריה לעלם:

לדרגה (ד)אלהותה סלק משה נביה ואתוקר על טור סיני אחת אלה
 וכל בוראיו עמה יהות ⁹ • כל (א)כלסיו דמעונה נפקו • לרומה דכל בית
 ישראל:

מן מעונה רמה אתיהב ועל טור סיני אשתמע מן מדעה • דמשה נביה
 הבאר מן חמשה ספרין קציו • מן רישה דהרגרזים גזירתה • ותוראתה
 מתלפין לישראל:

f. 12^b נהד דלא טפי לעלם מלק • מן יומי בריתה • | בפם מן דאמר ואלק
 עורה • נהרה חיול ויתר דו מפם • מן דאמר דהוה יהוה אש אכלה:
 סהרו דכתבי קשטה אנן • שומיה וארעה מסדין • למשה נביה דכל כתביו •
 קשט קשטה מסיד למשה נביה • בטור סיני ואף בך • יימנן לעלם:

¹ Ar. (חלוני) تشعب.

² Ar. اقبل.

Fol. 21:— ³ נביחה.

⁴ שחין מן מימיו ומחוזין.

⁵ מרבוחה.

⁶ עד יתבסון.

⁷ יכפתון לה.

⁸ ימינה.

⁹ Read נהרו?

f. 66 חטאינו מנשא ורב מרינו מכפר • וככל זאת לא נמלתנו יהוה אלהינו | כרב
 חכמתך וכתמים דעתך כנדל חסדך וכרב רחמך אהיה אשר אהיה •
 מקבל תשובת השבים השומיע צעקות הענוים: וברוך שם קדשך לעולם •
 ה: אין אלה אלא אחד:

ברוך אתה יהוה אלהינו בורא כל הנשמות ומכלכל כל הנפשות
 וממלא כל החסרון • אשר אם חסירים עשית לא מבלי עושר להמצאות
 לכל נפש ככפלי מחסרה עד מאד • כי לנסות אנוש להטיב לו
 באחריתו • ולהזכרהו כי אתה אדונו במחסרו • כי שוכח הוא אם יעשיר •
 ולפי זאת טובה נסותך מהתענג • וקם עלינו להתחננה אליך לשאל
 מלפניך כל מחסרנו לא להזכירך כי לא אֵל שוכח אתה • רק נזכרה
 נפשתינו השוכיחת דלותה ומחסרה כי אין לה עושר מבלעדיך • ועתה
 יהוה אלהי הנני שאלך ומתחנן אליך בכל מאדי • לאמר יודיע אתה יהוה
 אלהי דלותי וחסרוני רב ממני עד מאד • כי בער אני כבהמה לפניך •
 עשה לעבדך למלאת המחסר אשר אתה ידעהו כפי דעתך • להקריבהו
 לרצונך ולחשכה לו מחטאה לך • ולתת אהבתו אהבתך • ושנאתו תועבתך •
 להאיר עדותיך לעיניו • ולהשכין רוח חכמתך בלבבו • ולזכות לו ולאבתי
 מכל חטאותם • ולכלכלהו כדי כל מחסרו • ולתת מבטחו עליך:

f. 67 רק אם יסרתנו כמוסר איש את בנו • ובכן לא הבינו ולא נוסרנו •
 רק הוספנו בשנית כאשר בראישונה • לכן נפלו פנינו משאת • ונאלם פינו
 מדבר ובאש ריחנו לפני כל איבינו • והננו להם לשם ולמשל ולשנאניה
 ככל אשר יעדת בנו • ועתה יהוה אלהינו הננו חללי חרבותם וכהשרופים
 מבעירתם וכהטרפה למאכלם • ואתה יהוה אֵל רחום וחנון • אך אפים
 ורב חסד ואמת • נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה • וחפץ לכפר
 מעון ולנקות מרע • יגדל נא כוחך כאמריך אלה וירבו חסדיך כנדל
 זרועך • המנוס לחטא ממך • אם מסתיר לו מראותיך • אם ישנבהו מן
 אם יעז אתו מבצר אם תלחם עליו מחנות • אמנם כי המלך בתוך רב
 צבאו יחיד לפניך • כנתון בתהו ואנוש אין בו והחנור המגן וכל כלי
 המלחמה בערום כצאתו מבטן אמו אשר לא ננעתהו כסות • והננו ככה
 נתונים בידך אין לנו להמלט ולישועה מבלעדיך • וכפי זאת כמרו רחמך
 עלינו ורבו חסדיך עם חטאינו • | אלה על אשר נמלתנו בראישונה בטרם
 נחטא לך • כי כל הטובות הראישונות שמרת לנו • והוספת עליהם גדול
 עד מאד מהם • מקלט פתוח קרוב עד מאד • להמלטה שמה טהרה
 מטמאת עונינו וזכות משקוץ מרינו • ונאצנו תשובה אליך בכל לב ונפש •
 תשוב אז מחרון אפך ותנחם על הרעה לעבדיך: ועתה אברכך יהוה
 אלהי על כל הטובה הגדלה הזאת • יותר על חסדיך מלפני חטאתי לך

f. 68

שרואה ממלל דאלהה • ועקבה רבות נביא • מי נדה לכל מסבין • וקדש
דלא מסתיב :

תרח פתיח דלא מצטנג • שביל דלית בה טעו • כרוז כרוז דלא בטל •
עזרו ליד מרכון :

דו כתבה דמלכה חיה • מוחי כלה במימרה :

Page 49 after § ב :—

מיזלה ללרע :

f. 24 טבה דלעל מכלה • קנה לה רעם מגלי • כל נזיראתה תקיפה • דרבותה •
מכבנה לצפיתה • כל כתב לבר מנה • בטול והו לעלם קשיט • בכסי
ונביה קשיט • בכסי ובגלי רב הוא • אמורה דיהבה ונהירה • הוא נביה
דקבלה :

¹ יומה דנחת על טור ס[יני] • אחת אלה וכל בוראיו • עמה בגלל מרבאתה •
לנביה דקבלה יפעסון • * כל דריה ² דלית לנו מפרכתה • כתבין אלא
לאלהים • ולמשה עבדו :

¹ כל עלמה כפית למליו • כל לבבין יכפתון לה • דו כתבה רבה דקבלה •
נביאה רבה מן ימינה • דמרה מלפאתה למלכין • וכהנין וגוי קדש :

Page 81, the end of the prayer of Abi Hisdah (wanting in V 3):—

f. 65 (בשכר ובקום כנכבד מצות) תורת קדשך • לאמר שמע ישראל יהוה
אלהינו יהוה אחד עד. תמה: וכעדותיך אשר יעדת בנו • לאמר • והיה
אם שמע תשמעו אל מצותי עד תמה :

צויתנו יהוה אלהינו לעשות את כל החקים האלה ליראה את שמך
הקדוש • על זאת וכזאת קם עלינו לברכך יהוה אלהינו ולהודות לשם
כבודך ולהתהלל בתהלותיך ולשמע בקולך ולהאזין למצותיך • ברוך אתה
יהוה מנחילנו תורת חיים לעולם ועד: וברוך שם קדשך לעולם • אין אלה
אלא אחד :

ברוך אתה יהוה אלהינו אשר כל טוב גמלתנו • וכל חסד ואמת ה:
חננתנו • ולא נשאר טוב אשר לא עשית ורחמים אשר לא נכמרו •
ומרב כל ככל משלח ידינו מרדנו בכ ושכחנו טובך וכחשנו חסדיך ונשינו
עדותיך ונמשנו תורתיך ונעלנו משפטיך • בחרנו בסכלת מחכמה • מכרנו
הצדק בעול • וחלפנו המוסר בקרי³ • והענוה בעזות פנים וקשות רוח •
תחת אשר לא חשכתנו טובה • לא חשכנו נפשותינו מרע • ולזאת גדלו

¹ Cf. p. 877.

² Added above the line.

³ Ar. باتفاق.

הו ממללה קדישה • דאתושט משומיה • מלי גזרין ופקודין • וגלי רבות
יהובה :

והבו רבו לאלהנו • דאלפן אלפן כתבה • ואימנו וגלנו • בנביה רבה
דא[עתה] :

זועוי [אתעבד רב]ה • אשתמע ל[כל גליתה] • אלהה ונביה ובוראיה •
אזדמנו תמן (?) מבגללה : (?)

ארתת טורה ורחל • מן אימת דיהובה • ועוד אנן נרתת מנה • ונרבי
ליהובה :

טובה רבה כתיב לגוה • טוב מן דקרי לגוה • מקרתה בוצין מניר • לנטורי
גזיראתה :

יהיב הוא משומיה • ומשמ¹ לגו ארונה • עביר סהר לעלם • ביד אלה וביד
נביה :

כל רבואת עלמה • נעתי עמה לטור סיני • יהובה אלה נהיר • וקבלה נביא
קשיט :

לבותה² ק[ע]ימיה • ורבותה מאתיה • שופרה אתעבד • כרוז כרוז לזימונה :
במעונה רמה אתיהב • ועל טור סיני אמלל • תרתין כנשאן קדישן • אזדמנו
בגללה :

f. 18 בהירה דכל נהרים • הוא נהרה דאכתבה : | נהירין וחכימין • מלגבה
מתנהרים :

סימה מליה עותר חיול • טובי מן דעתר מנה • די גליה ומחתמה • ביד
אלה וביד נביה :

ערן דאנפק מלגוה • חמשה נהרים חיולים • וממימיו³ כל דריה • שתים
ומסחוברים :

פרין דלית בון אשנתו • אוצר וכל מירה פצו • שבועה דמנלגל חיים •
מן⁴ אלה דלעלם :

צפר דכהלה נהר • הו מניר דלא בטל • רקיע ולית נשומנה • ומאורה
דלא מכסי :

קרו בה ויקרותה • ורבו לחילה דיתבה • ואימנו וגלנו • בנביה רבה דקבלה :

* רב מכל ממללים הו⁵ • מדע דאלה ודנביא • מ[בר]כה דכלה בסמניה (?) •
ופרקן לכל תאביה :

¹ Ar. مودوع.

² Ar. ليوه.

³ Corr. from ממיו.

⁴ Corr. from דשתי.

⁵ Corr. from מ"מ.

- f. 16 (471) כהניה ולדאי • במשכנה ישמשון • ¹ אלפין ורבואן • ¹ כהלקן קרין בארהותה: •
 לחכימיה הי מנירה • לספריה הי מלפה • לטליה הי זאנה • לטפליה הי
 מרביה:
 משומי שומיה נחתת • מן אשתה אתיהבת • מלגו קרתין דכסיאתה • ומן
 אוצרין דחייה:
 נהרה יהיב על ארעה • רב מן נהרה דבשומיה • נהירין אנן תאביה ² •
 משמשין מלי מרון:
 סני סימנים ופליאן • אתעמי על ריש טור סיני • סני דעקד נביה וסנר •
 אלא קבלה ממרה:
 אל עליון אושטה • ונביה רבה קבלה • חייה כתיבין לגוה • חיול הוא
 חילה דיהבה:
 פמה דמשה נביה אשמע • עם שופרה על טור סיני • פאנוה (!) עמה
 אלא דאתו • וכתב לוטיו בארהותה:
 צלותה דמשה וצומיו • הפיסו לכל ישראל • צעם ארבעים יום ותנה • אלא
 קבלה ממרה:
 קלין וקל שופר • עם צפרה אשתמעו • קליה שו וואמרו • כל דמלל יהוה
 נעבד:
 רחמיה נחתי עמה • רחמן מלכה דאושטה • ריש משה נגש לערפלה •
 יומה דקבלה ממרה:
 שמה דאלהים על רישה • ושם דמשה על עקבה • בראשית ברא אלהים •
 ולא קעם נביא כמשה:
 לתובתה מלגוה אתיה • ותאביה שמשיה • תנו ברבותה ואמרו • כל
 איקרינן מלגוה:
 אה סבעין נפשאתה • מן תעתיד כתבה • מזון דלא מיכל • וסוברו דלא : ג:
 משקה:
 אה קרינן באכתבה • וידענן מה טב לן • | לאוי לא נתנשי • פקודה f. 17
 דמוחי לן:
 בנהירו דאלה אתיהב • במדע דנביא כתב • כהלן נרבינה • ונרבי ליהובה ³ :
 גבוראתה ראמתה • נעתי עמה לטור סיני • נביה רבה אנדתה • ואלפן
 מרבאתה:
 דחלו מן חילה דיהבה • ורבו לנביה דקבלה • קעימים ארתתו מנה • כד
 אעת מלפאתה:

¹⁻¹ Should be transposed.² Corr. from אנשה.³ MS. לויבה.

קיאמה דנורתה קמאי במישרי ממרא דתעבדה • קיאם שבתה במדברה
 על טור סיני התחתם • ומן דלא נטר תריון עבדה מזבן לעלוטין :
 ורבותה וגו¹

רחים את לעל ביד אלהך • בגלל דאת קליין¹ בתריון וסנה לרע ביד
 דבביך • בגלל דאת רחם עליון וטוביך ובמה את מתקלץ בשביל ננד
 לך למלכו : ורבותה וגו¹

ש • ת (as on p. 69)

N has the following additions:—

After (p. 60) much obliterated, and corrected by a
 nearly contemporary hand:—

: ב :

f. 16 (ב) אה סבעין נפשאתה • מן ממללה דארהותה • דו כתבה דכיה וקדישה •
 דנעת משומי שומיה :

במעון קדישה היא כתיבה • [ב]בקעת מואב היא מביארה • בהרנריוזים היא
 משמו[עה] • בצדה דארונה היא מנחה :

גנה ייה מעיל לגוה • אדם ונח כתיבין לגוה • אדם בוראה קמאה • ואנוש
 קרא מבתרה :

די מנירה *ענות שמש² • דאנירת ביומה רביעה • כהלה גזרין ופקודין •
 וכל ממללה אלפן חיים :

³ ארבעים יומין ולילואן • צעם נביה אלא הנסכה • ארבעים שנים עבד
 אלא • [א]לפנה לכל ישראל :

רבקרן אורה לבש משה • יומה דנחתת ארהותה • באשתה דרם ולא הנכי •
 יומה דקבלה ממרה :

זכאי אנון מלאיה • ותאביה שמשיה • זכאי לא מטו במשה • ולא קעם
 נביא כותה :

עברת כל דפקדתני • תאבה אמר למרה • אנה משמש כל מליה • אשפע
 לי ממעון קדשך :

זעיה דבאסטר שומיה • אתי לקמי הרנריוזים • עקר וסגד מן אלהה •
 יקבלנה בתתובתה :

יהי מעמי לתאביה • אתין לקמי ארהותה⁴ • וכהנה (?) [שרי ק]מיהון •
 [והפ]ך ומברך לון מלגבה :

¹ Ar. متمسك .

² Ar. كالشمس .

³ This stanza is written in the margin.

⁴ Corr. from הרנריוזים (as in the previous stanza).

ובבכיה אנון עבראי והך אנון אמשמשין כל דן דאנון מחללק שבתה
ומטמין גורתה בזנו בראי לא יכל שלט בהון אלא החללו גרמון:
ורבותה וגו"

זרעה דארמה לכוכביה הך אתו אמדרי ביני סניך בוציניה דהוה טפי ייתי
תהבה בשלם וכבודה מטפי כולון: ורבותה וגו"
חילך זרוע בין אמיה ושבתה וגורתה מקימין לך דאנון סניך לך מלרע
ואלהך מרבי לך מלעל וטוביך ובמן אתה רחיץ באלה דלא שבק
אתרה: ורבותה וגו"

f. 69^b טרודנך מן הרגריזים דאנין לא יכלין נסין | בכל אתר דאתה אזל את
פעל ואנין תליאן בך • ואת מדמי לברה דלמך שמע אל ואנית אבוי
בידה: ורבותה וגו"

יבכון נטוריה דשבתה דעבשבי ריש עליה יקנון קעומי גורתה וערלתה רמה
עליה • עלמה דמתהפך יומן מטי לה אתי לשלמותה: ורבותה וגו"
כיוון כל גזירי לבה נפיקין לקרבה דלא בברזל • מן עמין טמטה שמרה
ואדכיותה מחתה כל יום ואכתבו מדמי לכל לב משדך לרכיכי לבה:
ורבותה וגו"

לית חדה מנין טבה בלעדי חברתה כלום • מן דגור ולא לבש שבתה
מסיבה² גורתה • ומן דשבת ולא גור גורתה מטמיה שבתה: ורבותה
וגו"

² מלך וברה . . .

f. 70 ² בעיריה דאתו ליהי קמיד אמת דהויך . . .

סימנין אנין כתיבין ובריאן אנין מחשבין • פלגת חדה על חברתה מן
דהיא בידה כי יהי מתלתו חדה • אחד חללה במדברה ואמנה תעבד
דינה: ורבותה וגו"

דיוולין אנין אלין ומטב דמרן בגללין • ועבד קריבה דמצרים בגלל גורתה
דלא תיבד • ועבד שומיה שבתין דידעון דיי שבתה קדש: ורבותה וגו"
פליאן אנין ולין • וטובי מן דלה חלק בה ינדאנין דילה והוא נטר לה
ינהואין (?) כריה דסלק ליהוה • ודאנין דילה והוא לא נטר להין • | והוא
f. 70^b צפירה דלעזול: ורבותה וגו"

צעד גורתה דהיא דילך די מצבועי דברזל אמדכי ועבד ארתיה³ כלילך •
שבתה קדש קדש לה • ועבד תרתיה כלילך ומצתה מלך דלא נפל:
ורבותה וגו"

¹ Ar. منجس. ² As above, p. 68 and p. 69. ³ Ar. رتية; read רתיה?

יצאו באברים שלמים וכלים כטוב מאד עשויים לב לדעת ועינים לראות
ואזנים לשמע ואפים להריח ופה למאכל ולטעם ושפתות למבטא וידיים
למפעל ורגלים ללכת וכל כלי מחסרות מתומם נותנים במקומותם ועשויים
כמלא מחסרותם על דמות לא נמשלו וכתמונה לא נוסדו רק בצוק יד
האל אשר בידו נבראו וכעצם חכמתו נפלגו • כטובותם יוחלו ויולדו יבקע
להם שדים למחיה כמקור מים חיים וכמעיני עדן יינקו ואבות להם | מעבודים f. 58
לתת משאם עליהם כקול טרח מעליהם ינובון והאל חכם כל חכמים אשר
בידו בריאתם וכבינתו תקנם יכלכל מחיתם עת בעתו ויום ביומו אם בעת
יינקו ואם בעת גמלם והלאה כמשפט ינובון וירבון במזון צדק נתן לכל
אבר חקו ולכל מקצה באחותו באין עול ולא סוד מדרך ישביר לכל אחד
כטוב לו ולכל מין כמינו למשמרת לשלומים ולהאריך לימי חייהם תענה
גיוותם לו בהם ולא ידעון • כקראים להם ולא ישמעון לא מבלי און לשמע
כי כפתח און כסתומו לשמע בקראים לאמר הורו רודימים מתרדמה
וזכרו העושה והמכונן הראה | והזכור שמורכם ואתם יושנים זכורכם f. 58¹
ואתם שוכחים רעוכם ואתם כצאן תעים הורו זכרו לנתון באין שאול
למנחיל באין מחץ לקורא לך להוסיף תת תוסיפון קחת יוסיף מתנות
תרבון שבר ירבה לעיניק¹ שוכחים איכה תעלמו עין החשובים כמזבאים
אין צור לכם ואין קנה להמונכם הכל אבות בנים היו אם עד לא ראש
הגעיו והנכם לא מצאים כי לא תכלית ללא ראש יצדיקו עדות אלהי
קדם ויאמנו דברי אותותיו חדשים ובני ימים וכמזבא בנים לא כאבות אם
כפי יסודים באו איכה תפלגנה מינים ברכו בכל מאדכם בורא אבות f. 59
לכל בנים ובנים לאבות לא | נהיו אנשים לא מנערים גמולים לא מאחר
ינק גויהתם לא מיכל ומשקה עלתה היד אשר לא תקצר וגברתה החכמה
אשר לא נפלא ממנה נשגב רוח מי עשה לתת רוח חיים לכל בעל
אף ונשמת רוח חיים ולהוליך אניות בלב ים ולשאת ענני נשם וטל
למלאת מחסרות בלי מספר כי אם האל אשר לא כמהו המסיע אתם
מארבע קצות השמים כחפצו והמשכין אתם בעת יחפץ אשר לא למחסר
לו עשה אתם כי הו החי לא על מחיה ובלי נשמת החיים יתהלל וברוך
שם קדשו לעולם לית אלה אלא אחד: ולית עוד בלעדיו וברוך אלהינו
לעולם וברוך שמו לעולם:

Page 68 (אמדינה ייה) the missing stanzas are as follows in H₃:—

2 ארע מדינתה דבעותה הידן בריה הך גזרתה סימנה והבראותה סתור f. 69
לא יכל סתר לון דנטורון אלה בשומיה: ורבותה למלכה וגו'

¹ Ar. الاسعاف.

² Cf. Heidenheim, op. cit., p. 16.

- באפ"ך כלום ממה דאתרחיק בריך לא דהויך צריך דחדוד בוראיך סהד
קמאותך וקמאותך סהד דליתך צריך לון בצבית חכמתך וריחות איטבותה
ברוך קמאי בוראיך כד צביך אתכוננו וחראי עובדיך בממללך אודמנו
f. 47 מללת לא דממללך סעדך | מתנברין ומתחילין מן נפקין הך עללין ומן מספקין
מתנפלין לאימת עבודון סבלין הך אמרין ומללין לית אלה אלא אחד:
יקיר מכל חילין לא נפקין מן ספתון חכים דעבודון כתפון במלתך
f. 47^b בתקון מסמכין מן מתנברין שדכין ומן משמעין הך הפכין | מדברין וממלכין
בארשות מלך כל מלכין תשבחתה דילך:
ידעי דאלו הוה יכל למתפרסי הוה לעלמה מכסי ואנשה עם כן דערין
במנירותה רחיצין על אסנרותה יתרומם חילה דלה אסנר במבולה ביד
רגוך אשתרי ואתפרש וברחותך לפצות ישראל אתקרש תשבחתה דילך
עבוד:

F. 53 as on p. 70, אהן סימן, which is alphabetical, has § 2 as follows:—

- בגו יומה שתיתה עבראי חכימין עם נהרה דשמשה דקפל מן עלמה ואנין
עתידין למטר יום שבתה הך דפקרון מרון מיום דגלתה מן רמש עד
רמש תשבתון שביכון אלה קבע תהום לא תטלטלונה:
גנה דלא מצטנקה . . . סבילה עלמה: (as printed)
f. 53^b דכתיב ב(א)ראותה ותטרון יום שבתה דו כליל דמלך מלבש לישראל
לכל דרי עלמה וליתו מכסי מנה ארבעים יומים עמד נביה קמי מרה
מפרע רבואן הך גללי ימה ומקבל כתבין ומושט לישראל:
אתי בשלם יומה דשבת אלה לגבה אתי מן בראשית וכל חיליה עמה
(the rest is wanting)

Ff. 54–56 אלם ויבטאני as on pp. 80, 81 (by Abi Hīsdah of Tyre). F. 57 perhaps part of the same?

- ולא כפי יחידאות עקריהם יתיחדות וידמון רק יתחלקון חלקים וצרים
מראים לא ידבקון וטעמים לא ידמון והליפות מדים כל אחד תום
לראותה ירעו בכבוד אל גדול ונורא עושי נפלאות באין מספר מוציא
ממיתים חיים * ומרפותם חזקים ומבערותם מבינים ומשכילים וכלם לעקר
אחד ישובון וממנו ישברון ויקחון ישובון מקרב לרחוק ומקבוין לפוין
וממות עד חיים ומבלי כוח אל כוח * וממחסר לבב אל שכל גויות בניות
פגרים כמשפט מכונין באין ידים תוכל לעשות ועינים לראות וכלים
f. 57^b למפעל ומהם כל מלכים ושליטים וכל גבורים ונאים | וכל חכמים וידעיים
מנולי מים יצורון בלי חרט לו יצורון ולא כצלם ומפתח חותם יטבעון

זכאה דאזדכה מן שקרין ארש כל ארשין ואקר כל אקרין וכד ברנשה
 מנגד בשביל קשטה אהן ומדעה *טעם בעל (1) יקרותה הדן ומטי לדרך
 אימנותה וראם ושרי על רז סהדות קשטה קעם וסלק להדה מיתובית
 זכותה ומסק לסכות חייה אורוכתה | והו בטילב ומתריח לעמל ולמלעי f. 50^b
 במפרט תשבחתה ולא משתק ובמפרד אודאתה ולא מסקף ומשקף לשנה
 הך ארים מכון ומרגל וממללה הך פרדם מעתד לה ומסגל ולבה משרי
 לה והוא ממלל ברז מתמח וענינה מושט לה והו ברז בקל משמע לית אלה
 אלא אחד :

עבוד כל עלמה לית אלה אלא אתה סהדותה דשלמה תשתבח לעלם f. 51
 כל מן דמשבחין לרוממות רבינותך ידעין דתשבחתך סגי ממד יימרון
 לך | משבחין ותמחי עובדיך לכל ענינין נצעין ורבואתך יתרון על מד יושטון f. 51^b
 עניני² אמורה וגלינאתך עברין על מפרט לשני ריטוריה :

On fol. 52 the hand changes and the text is part of
 (as printed on p. 61).

The order of the following leaves is uncertain. They seem
 to be connected with the hymn of Tabiah b. Durathah on p. 78.

... לא עמו לית מליון לכסיתה גליאן ולא חשבאתה להאן דו מטיאן f. 44
 עקובאתה בה מתיקרן ושמה רבות כל אמרין גלינאתה דלה מפרשן ובדברה
 אנין מתקדשן ליתו פגר מסתתר⁴ ולא נזיה יחיד בה אתר שלם לא מחף
 ולא פעת ולא סלק ולא נחת ולא אזל ולא אתי ולא קטן ולא פתי
 בלעוד לב ולא חשבה ידע מה דעתיד ומה הוה בלעדי עינין חזי כל גלי f. 44^b
 וכל כסי ליתו מנה פלי לית איממה לה מניר ולא חשכה עליו קבל דו
 כרי נעירותה רבתה והוא דממלי נהירות כל חזיו מן דלא יכל עמי כל
 גייתה הך יסבר למעמי מן דהדה תשביתה תשביתה: רב חילה דזעור
 מן עובדיו פלי מן דישומנה :

ואתה מלוך עלמיה . . . תרבקני : (as on p. 79, lines 1-10) f. 45^{a, b}

אהיה אשר אהיה דמדעה מן מצפית בוראיך מבלד ואנית הוה מחכומה f. 46
 בבלה מנון מתילד ותשבחתה לך לעלם דחילך רבה אנדה דלא מכלום
 ועבד לא במקרוב וצער לא על דמו ופרנס ולא צריך לסעוד וסדר דלא
 מלאי ושכלל כל בוראי אומנת כל בוראין מן האן דלא הוה לאהן דלית
 אתר דאנון ואתריון מזדמנים ביד גדלך ושלטנך בכהלון אחד | ויתון לא f. 46^b
 במקרוב סבל תדיר וצער רבה גבורתך דמן מברי לא אתלעיד ולא קשה

¹ Ar. يجول في سما.

² See Heidenheim, op. cit., p. 10.

³ Ar. خواطر.

⁴ MS. מסתתר, Ar. ينعدم.

APPENDIX

H 3 has the following fragments:—

עורן כן צלות טביה בר דרתה לה רצון יהוה וברכתה:

- f. 48 מן משרין במללה נוקרנה בשם יהוה ונרקף ונלבש אימה מן מדכר
 אהן שמה • יהוה אלהינו יהוה אחד • אהיה אשר אהיה יהוה ידאה¹ דלית
 לו תנין • מורכה דלא במנין • שלמה דלית אלוף² • ממנה דלא על סוף •
 ונגלג בה דוקרין בשמה ונתן רבותה לשלמות תקיפות אלהותה ונשבחנה דו
 טעין ביכלו יסדי עלמה בגאות רבותה ותקיפותה רמה תפוך³ עבירתה ביד
 רבות שלטנה לית ממן אלא הו מסיד על רבינה ונתרחץ על יעדיו⁴ מן משרין
 ונודי | לה על סנאי חסדיו מן מחסלין ונימר באמנו לית אלה אלא אחד: f. 48^b
⁵ סהדו מקשטה לה סהדי קמאותה ומלה מקים לה תמחי חכמתה ונימן
 דלית לבר מנה לא בכסי ולא בגלי ונימר בארכנו לית אלה אלא אחד:
 תמח תמחיה דמן עובדי אלה מדעה דנגד למחכומה בקשט והוא
 בעינין לא מחזי ובענין⁶ לא מתרזי ובחשבות לב לא מתאר • ובבנות יצר
 לא משתאם • כסי דלא בכלום • וגלי דלא מתעמי ולכלום לא דמי רחיק
 בנפלאו וקריב בנוראו:
 f. 49 ⁷ לית אתריה לה אחדין דאנון בידה מחדדין ולא אסטריה לה סחרין
 דאנון בגאות יכלותה ברין⁸ עלאי דלא מסוק דרמיה ביד גבורתה סקין
 ומרכן דלא מיעת⁹ דמכה מיתב בחילה דתקיף לית לעל עליו מטל ולא
 לרע לה סבל והוא סבול כלה דלא על ועם אלין:
 f. 49^b גלגי עקובאת נפלאותה דלית בון חדה משתאמה עינינה נגר באד | בשבל
 מחכום קשט יחידאות אלהותה • ומדעה מתבחם¹⁰ בקמאות נוראותה
 וחשבות יצרה מסידה בלעדי מלול לית אלה אלא אחד:
 מורך דלא חסול יחידאה קמאה יכולה ידעוה קעימה שקיחה דלית
 לשקחותה שריו ולא לאורכתה סוף • יכולה דו אקר ליכלותה דלית לה
 נוף¹¹ ידועה דלית לחכמתה סכום נעירה דלכל מחכומין חכום | קעימה f. 50
 היה דלית כתשבית חייה דבירה יהב לון חיה:

¹ I. e. יחידאה. ² I. e. חלוף. ³ I. e. תִּלְבַּשׁ הַיָּסָד. ⁴ Read
 סיעדיו or צעדיו. ⁵ See Heidenheim, Sam. Lit., p. 11. ⁶ Ar. وخطاظر.
⁷ This seems to be the continuation. ⁸ Ar. مخلوقين. ⁹ Ar. نزول.
¹⁰ Ar. (מהפסע) محقق. ¹¹ Read סוף?

ויסלח לאביה ולאמה • ולסדר עמה: ¹ וישם הרתו טעמה • אמן וירחמה:
 ויסלח למאתי הרבנים • ולמאתי הכהנים: ¹ ולמאתי כל קהל ישראל
 הנאמנים • הסגודים לאתר הדמע:
 וישמר יהוה חייכון • ויאריך ביומיכון: וישימה סיג תסיג עליכון • ולא
 תעזרו תעמו צוקה ולא גנומה:

ان كان مغسل يقول وليت ممن لعلم • آلا آله لنذله • ذو منو
 כל דרין • וחיי עולם דילה: וינשו ذلك كالعادة وان كان قول يقول بعد
 انتهى الأبيات المتقدمة يقول هذه الأبيات درج
 ואה צעורה דאדם וגו' ² . . . אה מלוך הרוחות:

עורן בן פצל תשיע:

f. 49

כל חשבן בעלמה . . . ³ על דאה אתתה • מסכינה: דהוה שמה פלא •
 דעברת בשלמותה:
 מסכינה אתנבר עליה . . . ⁴ בן עדן מקומותה:

עורן בן:

f. 49^b

עבר עלינן נזכר האשה התמימה • דהוה עובדיה מתרים: ונימר יסלח
 לה יהוה • בעמל שרה אשת אברם:
 ע' ע' נ' האשה הכשירה • דהוה נקיה מכל אליל: ונ' י' ל' י' • בעמל
 רבקה בת בתואל:
 ע' ע' נ' האשה החסידה • דהוה תמימה בעובדיה: ונ' י' ל' י' • בעמל
 רחל ולאה:
 ע' ע' נ' האתה המהורה • דהוה צורתה טב צורה: ונ' י' ל' י' • בעמל
 אסנת בת פוטיפרה:
 ע' ע' נ' אתתה טבהתה פלא • דהוה גלניה יתרו: ונ' י' ל' י' • בעמל
 צפורה ברת יתרו:

وان كانت بنت كهن

ע' ע' נ' האשה הנקיה • דהוה כל עובדה טביה: ונ' י' ל' י' • בעמל
 מרים הנביה:

עורן בן:

חירת צוקתה . . . ⁵ f. 50

¹⁻¹ L 19 om. ² As above, pp. 858-861. ³ The first five stanzas as above, p. 862.

⁴ As above, p. 862, in the feminine.

⁵ As above, p. 863.

דחלתה לבשה * וחטאיך גרשה: ושובתך חדשה * תנשם אנה ושם:
אה דרוש קשטה רדה * וטבהתה עד תתלמדה: במועד הזה למועדה *
מימים ימימה:

וכאבותיך דאתרים * איקרון עשה בריאם: אשר באו בהים * והמים
להם חומה:

לאלה לא תנאץ * דו ירפא וימחץ: פן תזנה הארץ * ומלאה הארץ זמח:
כימר קשטה מנזף * וחרב רגעך שריף: קשטה נזיף ויוסף * הורד f. 44
מצרימה:

רחותה דבגדלה * אוי מי לה שלח: במה ישתלח * המרה והמהמה:
שנאי כל עמה * יהוה יתשם: מעל אדמתם * באף ובחמה:
תוב וחדש תתובתה * קדם יבוא מותה: ומסגרות רחמותה * טובך תסגי
ממה:

וטוב למן ימות * על רב אימנות: נבי לית לו דמות * להנביים דמע:

وتتلوه الابيات الاتية علي النغم تاليف كاتبهم عفي الله عنه

אה בן אדם אה מסכין * לא תחשב אן עלמה הדן: תקום למן בה
שכן * מן סדר בוראי עלמה:

אלא הכל הלך * ועבור בזה הדרך: ולו חיותו תורך * קדמו עפר האדמה:
ולא ישתיר אנש בעלם * מן סדר מין אדם: | וראה למן אתקדם * איך f. 44^b
הארץ מנון שממה:

האן אמך חוה * ומה אתשלשל מקרבה: מזכר ועד נקבה * לא אתוחי
מנון נשמה:

האן נשי הזכאים * האן בתי הנביים והאנשיאים: הוו כהלון ממחים *
ואטוממו בעפר האדמה:

ולא ישתיר אלא מן הוא * לא ידע מה הוא אלא הוא: דיקרא ראו
עתה כי אני הוא * מלוך כל נשמה:

ולו המשפט והדבר * וכל עובדיו צדיק וישר: ישתבח בכל זבן ואתר *
בליליה ואיממה:

אתמח וראה דן עוכדה * ולא תחשב אן עשה למיתך לבדה: זה דרך
כהלן נרדה * ולית לנו תקומה:

נדרש מן ונשאל * אן ייכר הרע מישראל: וירחק מנון כל אבל * ויסטר
כל גנומה:

ודן אתתה אשר אתעתקת * מן זאת עלמה ואתפרקת: פלנא שמה הות *
מזדעקה בין עמה:

יסלח לה אלהים * מחיי הרוחים: וישם לה מנוחים * בנן ערן מקומה: f. 45

וימן חייכון אה כהני יהוח • בני לדי אשר: אנון קדישים • בעמלון הישר: יטרון יהוח • הצדיק והישר: בעמל נביה רבה משה • דמע כל הבשר: וימן חייכון אה סדרי ארכונין • ויחילון פני שלטנין: אה שמעיו צבעתה • שמע שיאלין: וצדק ברב רחמיך וחסדיך • חייון עלין: ולאִי לן נעזר • ליד אלה אלהיה: ורב כל רברביה • ומסחן עלמיה: ונתלי ליד חסדה' אפיה • ונפרש לפניו כפיה: ונימר אה רחמנה דבקן • אה רחמנה פרקן • אה רחמנה מן אהן לחצה אפקן: אה רחמנה ברב גדלך • ושלטן עזך • קריב לן רחמיך • וארחק מן רגוך: אהיה אשר אהיה • אתרחם ואתנחם • הק די אמנותך:

עבד עלין נטעיל רגזה דמנן • ונימר יסלח יהוח אלהנו • לרן סהבה (אתתה טבתתה) * וסמוך קהלה • וארכון קהלה¹ • דהִה שמו (יה) פלאן (פלאנז) • דאנגדי מליה בדיל מיתיו (תה) • ומיתי | קריביו (בה) • וכל בני עביביו (בה) • ומיתי כל קהל ישראל הסגודים להרגריוזים בית אל • בזאת הלילה ובזה היום • ובזה החדש • ובזאת השנה: בזאת 'מדינתה • ובמדינת דמשק • ובעזה • ובפלשתים • ובארץ מצרים • ובחלב • ובחמתה • ובצפד • ובטרבלים • ובחצרים • ולנו כל 'מדינתה: ויסובר לבביכון אה סדר מציקיה • דציקו בדיל הדה צוקתה • ויתן לוכון סוברותה • ויפשט לוכון אנחמותה • אחכמו • ורעו • אן זה השבת • וזאת הלילה • וכל יום וכל חדש • וכל שנה • וכל שעה • וכל דקיקה: בריכין ומברכין עליכון • ושימו (יה) יהוח סיג יסיג (תסיג) עליכון • ולא תעזרו תעמו צוקה ולא גנו: ברוך אלהינו לעולם • וברוך שמו לעולם: מדי אתרחם עליכון وتامام

الله يدفع السوع عن قهل يشرال

בשם יהוח החי הקעים:

f. 43^b

ترتيب القول الذي ينقال للنساء بعد تمام الختمه ينقال ولית ممن •
وبعد الفاتحة الآتية

אה צריכה שמע • לאל דקרא לך שמה: וזכותה בלב שמח • אמלך
ואלבש אימה:

במה לבך ישמח • ואת לבלעיל תשמע: ולמה בתך מצמח • ולאברנה
תקומה:

גדלך רתות לעקבך • תשקח רתות רבך: ורחלתה דבלבך • אב בלך
תרימה:

¹ Om. for women.

ע' ע' נ' מתקן מקרתה ושמור ארהותה קדישתה • [נאירה • מי לאוי מדכרו •
 דהוה בין עדתו נומיק: • ונ' י' ל' י' • בעמל יוסף הצדיק:
 ע' ע' נ' סמוך קהלה וארכון קהלה ועשה טבהתה פלאן • [סמוכה וארכונה •
 עשה טבה •] דהוה בעובדיו הק' נשיא: | ונ' י' ל' י' • בעמל נביה רבה משה: f. 41^b

ايضاً يقال لכהנים:

ע' ע' נ' כהנה טבה • דהות עובדיו מתקנה: • ונ' י' ל' י' • בעמל אהרן
 כהנה:

ע' ע' נ' שמש השם הגדול • דהוה פניו הדר: • ונ' י' ל' י' • בעמל אדונן
 אלעזר:

ע' ע' נ' סבול המכתב הקדוש • דהוה בין הכהנים פרד: • ונ' י' ל' י' •
 בעמל איתמר הפוקיד:

ע' ע' נ' שרת אתרי הקדשים • דהוה בעובדיו מתפרס: • ונ' י' ל' י' •
 בעמל כהנה רבה פינחס:

غيره يقال لזקינים:

ע' ע' נ' זקן ישראל • דבלבו המדע דער: • ונ' י' ל' י' • בעמל יהושע הנער:
 ע' ע' נ' ים דעתה ובינתה • ואמור כל חכמתה: • ונ' י' ל' י' • בעמל
 כלב ירותה:

ע' ע' נ' פתורה וזקן צלותה • דגלגיו יתרנים: • ונ' י' ל' י' • בעמל השבעים f. 42
 הזקנים:

ע' ע' נ' חשוב חשבון קשטה ופרד זבנו פלאן • דהוה על עדתו גדיל:
 ונ' י' ל' י' • בקדוש הרגריזים בית אל:

עורן כן:

חירת¹ צוקתה • צוקתון בדיל מיתיו (מיתה) • ומיתי קריביו (-בה) • וכל בני
 עביביו (-בה) • דעברו בחסרן אקברו: לכהלון יסלח יהוה • אל צדיק וישרו:
 ויסלח למאתיה • דאזלו מכל כרני בני ישראל: לכהלון יסלח יהוה •
 אלהי כל אל:

ויסלח למאתי הרבנים . . .² וכל פשרונה' קשט:

יקום • ויפלט • ויסעד • ויעני • וידבק: לכהנה רבה • פרוט ברכתה f. 42^b
 רבתה • על הקהל בכל חלה ושבתה: בארשות יהוה אלהים • יהוב כל
 מתנאתה:

¹ L. 19, f. 52, חיבת . . .

² As above, p. 853.

הזקנים בחכמתון • לכלה שמעים: כמימרו הבו לכם • אנשים חכמים
ונבונים וידעים:

ואמר עליון יהוה • בכתבו התדיר: נשיא בעמך לא תאר • מליחך ודמעך
לא תאחר:

ועוד אמר • למשה הנאמן: מפני שיבה תקום • והדרת פני זקן:
ואמר משה בשירה • למרצי עמלך: שאל אביך ויגידך • זקיניך ויאמרו לך:
טובי למן ילך • בדרך תמימה: כות הזקנים • ולמימרון ישמע: f. 40^b

עורן בן פצל תשייע:

כל חשבן בעלמה • במותה מבטל: וכל מה יחשבו אנש • יבטלו מותה:
לא יחשב אנש • בעלמה חשבנים: כי דין מותה חלל • בין חשבנה וחשבה:
לית מותי סיבותה • כמותי טליותה: ולא נהרה • בֹּת חשכותה:
מותי סיבותה • רחמים ורתו: ומותי טליותה • זועיו וקצף:
נזע קצפים • ונחדר סיאפים: ללבה מסיפים • בכל קנאתה:
על דאה סמוך קהלה • וארכון קהלה: ועשה טבהתה • דהוה שמו פלאן •
דעבר בשלמותה:

מסכין אתגבר עליו המחץ • והוה בו מתפרץ: בכל רמש וקרץ • ולא
אמטה רפאותה:

מסכין המחץ עליו אתגבר • ולא אמטה ממו מסבר: ובזרוז שכן בקבר •
ואטומם בעפרותה:

יסלח לו אלהים • מחיי הרוחים: וישם לו מנוחים • בנן ערן מקומותה:

עורן בן:

f. 41

هذا يقال بحسب ما يليق بكل من هو علي قدر معرفته ومقامه وهذا ايضا
نعمل اشارات علي للناشيه والقابل له التصرف

עבר עלינן נזכר יקירה וקראה וצלאה • [יקירה • מסכינה] דהֹת עובדיו
תמימה: ונימר יסלח לו יהוה • בעמל אדם בן אדמה:

ע' ע' נ' חשובה וכתובה • [קראה • מחסרה] דהֹת בדרך יהוה מהלך:
ונ' י' ל' י' • בעמל הצדיק בן למך:

ע' ע' נ' נאירה וידועה • [צלאה • חתן עפרה] דהֹת צורתה' טב צורה:
ונ' י' ל' י' • בעמל אברהם בן תרח:

ע' ע' נ' מבוננה וריטורה • [חשובה • אקר טוב] דהֹת עובדיו כשירה:
ונ' י' ל' י' • בעמל יצחק נצירה:

ע' ע' נ' משירה ומעיני העדה • [כתובה • דדכרנו טב] דהֹת זכרוננו טב
בין עדת ישראל: ונ' י' ל' י' • בעמל יעקב ישראל:

בעל הממלכה הגדלה • ושלטנותח' על כל דריה: ולו היד החזקה • נורא
תהלה עשה פליה:

לית אלה אלא הוא • האחד החי הקעים: והו ממן עד לעלם • ומסחן
חיי עולם:

ומה הו לבר מנה' • ערן מוצא וערן מחסר: והו לא ימטנה' חסרן •
ובידיו כל דבר:

וימית ויחיי • ולבלה הו סביל: וימחץ וירפא • ואין מידיו מציל:
f. 39 ולאוי על כל אנש • מכל בני אדם: ישמר מצות יהוה • אלהים אל קעים:
עתה יהי לו שביל • ישיגו לממטיה: לראות פני מרה • ותחי עובדיו ייה:
וימות ומרה רצי • עליו וטובי: מן מת על אימנות • משה הנבי:

ايضاً درج

לית אנון אנשה • מוקרין לאנשה: עובדי כל אנש • אנון מוקרין לה':
טובך אה בן אדם • 'דקמת' מן אדם: תבכי דם אדם • על מעשה
הרעות:

דעליה הקמת' • ולאילה הקצפת': מרה דיכלתה • עם חדוד השעות:
טובך אן תשוב • לידה מן קרוב: ותקני עמל טוב • בהימים הבאות:
ותדמי לשת • וחנוך במקרת: התורה דלית תורת • כותה לקחות:
f. 39^b ולנה ובן תרח • דפתח בטוב תרח: | ולא תהיה כקרח • תמרי בחטאות:
והלך דרך אלה • הך מד חשב אלה: תרפא מכל חלה • ותמטי כל בעות:
וכמו יעקב 'עשה • ואבי אפרים ומנשה: ובן עמרם משה • נבי הנמצאות:
ואדמי לכהנים • הקדושים הנאמנים: והשבעים הזקנים • בעלי המדעות:
שוב מקדם מותך • ומוצאך מן ביתך: והיטב חשבותך • בכל הרגעות:
סלה למאתיה • וקומם צמיתיה: וארזח מתלתיה • אה מלוך הרוחות:

غيره ايضاً درج يقال להכהנים:

יתרבי דיאנה • חנון החנונים: דנשא מיתובית • בני לוי הכהנים:
מיתובית הכהנים • על כלה נשאה: בלכותון בדרך • דחילה משבחה:
f. 40 שבט בני לוי • רבה מיתוביתו: כי אמר עליו בתורה • יהוה הוא
נחלתו:

ואמר עליון יהוה • בכתבו דהורד': כי בו בחר יהוה אלהיך • מכל
שבטיך לעמד:

ועוד אמר • על יד קטף כל נשמה: בתורה הקדושה • כי במ בחר יהוה:
הא טובי למן ילך • 'בדרך תמימה: כות הכהנים • ולדבריון ישמע:

نقيضه يقال لזקנים:

יתרבי דיאנה • חנון החנונים: דנשא בגדלו: מיתובית הזקנים:

אל עשׂו צפי • ומהם לא תקנה: כי יהוה אמר • ואין בהם תבונה:
 מן יהודאי תירא • אן תקום חנותם: ומה תדע אן יהוה אמר • לא
 חכמו וישכילו זאת ויבינו לאחריתם:
 כל אהלין דלקמין רבים • והנם מעטים: אתון הוו • ליהוה ממלטים:
 טב לך תדבק באלהים • ותתפשׁ בדת משה: ותשמר תורה הקדושה •
 ומצותה לא תתנשי:

غير ذلك مواعظ علي نغم آردخ حיינו נבכי:

אה בן אדם עד מתי • בדרך הרע תלך: ועל מה וככה ולמה • לא
 תטיב עמלך: ואתה בתרדימה • ביומך ולילך:

جوابه بعد كل بيت

f. 38 צור ילרך תשא • ותשכח אל מהלךך:

זכור מה עשה לך • אדונך מבגללך: שלח בערך נביא • ועל ידו הצילך:
 ובקע לך ים סוף • ומי מרה חלה לך:
 דע אה חיבה' • כי קרוב יום מיולך: מן העולם הזה • ואל העפר
 מטלך: ותשכן הקבר • ומיכלך הו אכולך:
 כמה תעשה הרעות • ואלה כל טוב יגמילך: והו יצרך מן עפר • וממנו
 אקר גבולך: ואסגלך במדע • ובתורה ובנבי אסגלך:
 עד מתי עד מתי • לא תטיב פעלך: והמות קרוב ממך • סוביב בכל
 גבולך: איך תתפני תמצא • אתו תמיד מולך:
 במה ירום לבך • ולית חיב דמי לך: ומחר תדרש רוח • ומה ישמע
 קולך: ומי זה ירחמך • ומי זה יצילך:
 קטלת לנפשך • וחשכת שבילך: ואמרת ביצרך • כי בשרירות לבי אלך:
 וזה חשבן בטול • אוי לך אוי לך:

זכור אה חיבה • יום בו תמוט רגלך: ותראה האש הגדלה • על ימינך
 f. 38^b ושמאלך: | ותבכי דם אדם • ואין מושיע לך:
 יום נקם יום גדול • דבה' ישאלך: עבודך ורבך • וישתק ממלךך:
 ותתגלי עליך עדים • ימינך ושמאלך:
 אתוכח אה מסכין • לא תקשה עמלך: ואטיב שבילך • במפוקך ומולך:
 ואשצר המצות • אשר משה צוה לך:

غيره درج

הגדלות ליהוה • המלך הגדול: כי כל דרכיו משפט • אל אמונה
 ואין עול:

جواب من الجماعة

ברוך אלהינו לעולם • וברוך שמו לעולם:

עורן בן:

יזכני דיאנה • דעתיד כרז ביום דינה: ראו עתה כי אני הוא •
חילה חנונה:

ואין אלהים עמדי • אני קמית ומחוי: מחי ומחסי • ולית מן אדי מפציי:
כי אשא אל השמים • ידי ברביאני: ואמרת חי אנכי לעולם • אלהים ^{f. 36}
אל קני:

גואב רב חילה לעלם • ורב שמה:

עורן בן:

שבחו ורוממו • וברכו ושבחו: לחילה חילה • קשיט ומשבחו:
דעו כי הו אחד • קדם נכבד נאמן: בדי בלא שני • ולא עד ולא מן:
קרוב מכל קרוב • ומי זה ישורנו: מלך קעים מורך • תמיד בעודנו:
והו האלהים • הנכבד העצום: אשר ברא כל כלום • בחכמה לא מן מאום:
יהוה שמו • התמיד לבדו: בזה השם ישפט • ביום פקוד פקדו:
רבו לזה האל • וחמירות לו תפשטו: ולא תסורו כה וכה • תמיד מן
משפטו:

משפטיו צדיקים • והו ידע כל נסתר: ונגלא טרם יהי • ולא יפלא ^{f. 37}
ממו דבר:

נדחל מן אימתה • ונוע מן רבותה: ונימר פם אחד • לית אלה
אלא אחד:

غيرة مواعظ

אה מסכין אה מסכין • אחיקין מן שנתך: עד מתי אתה דמוך • בצפרך
ורמשך:

עד מתי את מהלך • בדרך התעו: ואחרוך מותה יעפר • ויום נקם אחרו:
סריחתך סני • רבה על המספרי: ואתה אחרי תהות • נפשך ולא תפורר:
תחמד ותגזל • ותשבע ותשקר: ומה תדרש לרעך איקר • ותכנה בנסתר:
לא תימר בנפשך • אנך גבעת עולם: עלמה מה תגלי לך כלום • ואתה
עורי מה תחכם:

יהי מתנח במדעך • אן כל מה תעבדו: משתמר כלום וכלום • ליום נקם
ופקודו:

דת ישמעאלי תחמד • אנך תעשה כמעשי[ה]ם: | מה תרע אן יהוה אמר • ^{f. 37}
בנוי נבל אכעיסם:

f. 35^b וסלח אה מרן למן אתעתק • מן זאת עלמה ואתפרק: ושים הרתו לו חלק • ובגן עדן מקומיה:

דהוה פלן שמו • מזדעק בין עמו: אלהים ירחמו • והרתות עליו שכוניה: ויסלח לאביו ולאמו • ולכל בני עמו: סדרה דאזדרמו • ולא יגרע לון מניאניה:

ויסלח למאתי הרבנים • ולמאתי הכהנים: ולמאתי כל קהל ישראל הנאמנים • הסגודים לקדש טבריה: וישמר יהוה חייכון • ויארין ביומיכון: וישמו סיג יסיג עליכון • ולא תעזרו תעמו צוקה ולא גנויה:

وان كان الوقت ضيق والمتوفي عامي يجعل في ذلك اختصار ويقول
بعد ثالث بيت

האן אדם אבינן • האן הזכאים ארשינן: האן משה בן עמרם נבינן • האן פתור חלמיה: בא עליון משפט מותה • ולא רחם לזכותה: ולא רתא לנביותה • ושתן דן כוסיה:

وبعد هذا قوام يقول بيت ولا يشترى ألام من הוא:

אזא קאן מגסל יקרו מן לחתמה תלאת ספורו ויקול האיל ולית ממן בלנגם המרוף ובעדה יקול האתמה המתדמה האביאית המשרוחה עלי נגם ולית ממן • ובעד אנתה האביאית יקול ולית ממן לעלם • אלא אלה לגדלה • דו מגז כל דרין וחיי עולם דילה: ובעד יקאל מרי אתרחם עליכון ון קאן קול יקון נגם האתמה האביאית אלזי בעדה בנגם סערופ חלאפ נגם ולית ממן • ובעד אנתה האביאית יקול האביאית האתמה דרג ואלה אעלם

f. 36 ואה צעורה דאדם • דשמך אל קעים: אמלי בחורי בני אדם • לך תשבחן נזכר:

הלא בשם יהוה אקרי • בכל רמש וצפר: והבו רבו לאלהנו • אלהי הבשר:

צעורה דשלם פילה' • והו לכל כלום יצר: הלא כל עוריו' דין • אל מהמין ולית שקר:

קשיט ומשבחו • והו לכל עלמה מר: לית מרף לבעו • ויתודי בכל אתר: נימרנה בכל יום • ונשבח בכשר: הך מד שבח משה • וקרא אז ישר:

ולא ישתיר אנש בעלם • מן סדר מין אדם: וראה למן אתקדם • איך f. 34^b
הלכו ברון שביליה:

האן אדם וקמאותו • ושת בנו ותולדותו: הכל מנון מתו • ושתו דן כוסיה:
האן נח וימי חייו • ולא תמידת אליו: ולו המות בא בזעיו • וטרפו
במהריה:

וראה לאברחם בן תרח • ובנו יצחק נצירה: כי המות עליון טרח • עד
לקח מנון רוחיה:

ולא רתא לזכותן • ולא נבהל מן צדקתון: ויעקב ויוסף במיתוביתון •
השיגון לון בורחיה:

ולו ישתיר בעלם אדם • הוה בעל התפלה והצים: אשר מה אתברא
כלום בעולם • אלא בעבור דן נביה:

בא עליו משפט מותה • ולא רחם לנביותה: ודן כוס כד שתה • והלך
ברן שביליה:

ואהרן ובניו הכהנים • ויהושע וכלב והמימנים: והשבעים הזקנים • לא
אתוחי מנון אנושיה:

וכנן מה אתברא • מן עין ופרי וכל זרע: | וכל עוף ובהמה ורמש f. 35
ארע • מעזרון לעפריה:

ולא ישתיר אלא מן הוא • לא ידע מה הוא אלא הוא: דיקרא ראו
עתה כי אני אני הוא • מלוד כל רוחיה:

והמשפט לו לבדו • קשט וחסד כל עובדו: לא שותף ולא משנה יעמד
נגדו • ישתבח בכל עדניה:

אתיקץ וראה מה עשה • ולא תחשב אן לך לבדך עשה: סובר נפשך
ולא תשא • בלבך אבליה:

ולו יעזר המית האבל • עזר משה הסגיל: וזה דבר וחייך בטל • התמידות
לאלה אלהיה:

ומה לך אלא סוברותה • והמקרא בארהותה: אולי תתפרש על מיתך
רתותה • ותשרי עליו רחמיה:

ואודי למרך אשר מת • על אימנות משה וקדש כל דת: וזה מדרשינן
בכל עת • נמות על טב אימניה:

וכהלן גשא הקולות • לאלהי הרוחות: ונימר אה שמעיו הצעקות • רחם
עמד ישראליה:

וארחק מנון רגוד • בעמל משה עבדך: שוב מחרון אפך • ודכר
קיאמיה:

וכל הבוראות יזעו • מן אימהו ועזו ונאו: עת יקרא אני אני הוא • כל
 בוראיה ירתתו:
 אשלם נפשך לברואך • והטיב במאדך כוחך: וגרש שקרך ושואך • ואלבש
 מן יראתו:
 וראה בעין ראותך • להזכאים אבהתך: וקרי בתורתך • הק כהלן אזלו ומתו:
 f. 33^b ומד מת משה נביה • מן מורך בחייה: | אלא מלכה רמה חיה • התמיד
 ביחדאותו:
 והטוב למן ימות • על רב אימנות: נבי לית לו דמות • נבי אלהים וכן
 ביתו:

أيضاً فاتحة لعامة الناس

בן אדם זכר מותה • ואתבונן לאחרייתה: חרד לך תאותה • קדם תלך
 לחשבניה:
 וחדש לך תשובה • ועזב כל תועבה: חייה הק תיבה • והמות הק ימיה:
 אן סבלתה קליל • ברוחה תסתבל: ואן סבלתה גדיל • תרבץ תחת משאיה:
 טובך תגרש לרעותך • ולא תלך עם תאותך: המות ידרש יתך • רדף
 במהריה:
 מה תדע אלא וכר אתא • אליך בזריותה: יטרף הרוח מן גיורתה •
 ותשתיר מן נבליה:
 ולא ישחיר לך שובה • עד תחדד תתובה: ולא ירתי לשיבה • ולא
 ירחם טפליה:
 f. 34 כוס מה מררו • יפרק * בין אבה¹ וברו: ובין אחיו ובין גרו • לא יכיר
 פניה:
 ונוס מן חטאתך • וגלי יראתך: ואנציר הלכותך • ואתחשב מן תאביה:
 ועזר לברואך • קדם תלך רוחך: וגרש שקרך ושואך • ואלך דרך טביה:
 וראה להזכאים הנאמנים • והנביים והכהנים: והצדיקים והמימנים • כה
 הלכו בזאת שביליה:
 וטוב למן ימות • על רב אימנות: נבי לית לו דמות • קדש כל נבייה:

وبعد انتهها الفاتحة يقال علي النغم هذه الابيات وهم لكاتبه العبد

مسلم ابن مرجان الدنفي عفي وگو

אה בן אדם אה מסכין • לא תחשב אן עלמה הדן: תקום למן בה שכן •
 מן סדר בוראיה:
 אלא הכל הלך • ועבור בזה הדרך: ולו חיותו תורך • קדמו קבריה:

¹ בן אהב 15 Cr

f. 30^b

صورة الهدية

אדני יהוה אשאלך ברחמך ובכבודך ובאדונייך אברהם
ויעקב ויוסף וארונן משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס ויהושע
וכלב והמלאכים הקדושים והשבעים הזקנים וקדוש הרגריזים בית אל * אן
תשים זה המקרא יבוא מפניך הקדושה מנחה שלוחה ¹ רצון ורחמים ורתו ¹
ימלל על רוח עבדך פלאן אבן פלאן דמבני פלאן ון ¹ كانت امرأة يقال
فلانة بت فלאן דמבני פלאן אדני יהוה ברחמך רחמו * או רחמה * ואשכנ
רוחו * או רוחה * בנן עדן וסלח לו * או סלח לה * ולכל קהל ישראל
הכנודים להרגריזים בית אל אמן בעמל משה הנאמן * אמן * אמן * אמן :

¹ يقال عند التقدم علي سفرة الكره

סבו שלם בישאתה תרחק מנוכח * מרי אתרחם עליכון ומצדק חייכון *
ועבד לוכון רתו סלח למן דעבר יסלח לו יהוה ¹ :

f. 32^b

בשם יהוה הקעים :

جاري عادة القول الذي ينقال للمتوفي اول سبت يُختموله التوراة تماماً وبعد
تمامها يقال ولت من المذكرة في المغسل وبعد تمامها يقال فاتحة وهذه
الفاتحة تنقال للعلماء

בשם יהוה אשרי * דברי ומימרי : ראה בעיניך אה ר'אה * למיני עקובאתו :
אחד קדם פרד * ברד נכבד כבד : אך אפים ורב חסד * למי ינציר
בנצירותו :

בן אדם שוב ואתיקין * מן שנתך ולא תרבין : אתה משא החטאת רבין *
מה תוכל תשא אתו :

בנפשך את אדם * אה בריו מן אדם : עשה נפשך אדם * קדם תמטי
לרבנותו :

הרם שפל ממך * והטוב והרע מעמך : מה יצילך לא אביך ולא אמך *
מן אפיו ואמתו :

f. 33

הדרך מורכה * לפני הלוכה : יוקד בוצין זכה * יניר חשכותו :

וקדם לך מה תמצא * יתה בכל ארצה : טוב לנפשך תרצע * במרצע
עבודתו :

ולא תרצי לרוחך ² * אלא בתמיות כוחך : ולא תלך עם רחוק * תמות
בתעותו :

מן חטאך אליו נוס * ולא תהיה לנפשך נכוס : כי עמלך ארתו כנוס *
חתום באוצרותו :

אל היום המעתד * יום החשבן הכבד : יום בו אזלת יד * והשופט אלהותו *

¹⁻¹ L 19 omits.² L 19 לרוחך.

כי בשם יהוה אקרא • והבו גדל לאלהינו • הצור תמים פעלו • כי כל דרכיו משפט • אל אמונה ואין עול • צדיק וישר הוא • ברוך אלהינו לעולם • וברוך שמו לעולם:

ויקח יהוה אלהים את האדם ונו"¹

ישתבח קעימה דלא מאת:

- f. 5^b ויהיו כל | ימי שת ונו"²
- f. 8^b ³ שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים המהור הנאמן משה:
- f. 9^b ⁴ ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:
- שמע ישראל ונו"⁵
- f. 10 ויצִננו יהוה לעשות . . . כאשר צִננו:
- ואתנפלה לפני יהוה ונו"
- f. 10^b ועתה ישראל מה יהוה ונו"
- f. 11 למען ישוב יהוה מחרון אפו . . . לאבותיכם • | כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה • ונכפר להם הדם • אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה השקף ממעון קדשך . . . זבת חלב ודבש:
- והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה ונו"
- f. 15^b תורה צִוה לנו משה מורשה קהלת יעקב • נותינה אלהים יתברך • ברוך אלהינו לעולם • וברוך שמו לעולם:

وبعد ذلك يقال ولتت مومن لعلم كما تقدم في الاول وبعده مري
اتרחم علىكون وتامها كما تقدم ايضاً والله اعلم

בשם יהוה חיה דלא ימות:

f. 16

هذا ترتيب المغسل الذي يقري للنساء علي الصباح

מרי אתרחם עליכון . . . ⁵ יסלח לה יהוה:

כי בשם ונו" ויקח יהוה אלהים ונו" ולאדם אמר כי שמעת ונו"

בשם יהוה הקעים:

f. 23^b

هذا ترتيب المغسل الذي ينقري عشية للرجال وللنساء

מרי אתרחם ונו" כי בשם ונו" ועתה יגדל נא כוח אדני ונו"

¹ Then follow Gen. ii. 15-17, iii. 17-21, v. 3-5. ² Then follow the accounts of the death of the Patriarchs, with the ישתבח after each. ³ After the first mention of Moses. ⁴ After Deut. iv. 31. ⁵ As above, p. 853.

כי כל חי ימות • מן סדר הבוראות: והקעים הוא אלה • אלהי הרוחות:
ולית וגו"

כי כל חי מאת • וכל סקוף כי נהת: והקעים הוא אלה • רב חסד
ואמת: ולית וגו"

إذا كان كهن

לא נבי ולא כהן • מן מותה ימאן: והקעים הוא אלה • האל הנאמן:
ולית וגו"

وإذا كان زקן ישראל يقال لا نبي ولا زקן: أيضاً البيت الآتي

يقال للكهن والعالم

כל מעשיו חכמה • וכל דרכיו משפט: והקעים הוא אלה • אל בצדק f. 4
ישפט: ולית וגו"

דשפט במותה • וזה מן חכמתה: והקעים הוא אלה • מרה דאלהותה:
ולית ממן לעלם • אלא אלה בגדלה: דו מגז כל דרין • וחיי עולם דיילה:
ברוך אלהינו לעולם • וברוך שמו לעולם:

ولما يطمو القبر بالتراب يقولو جميعاً

טבה מברי עלם • ואנדה לנה' אתוים • ברא יתון מן לון טב מנוחים •
יעמלון ויסון אנרון • יתרבי דאנדה אתוים • ויודכי מיבל האזולים • זכאים
ונביים מתו • ומן מורך בחייה אלא אלה לגדלה • נרכן קנומן • ונימר יהוה
זכאה • ואנן חיביה:

מרי אתרחם עליכון • ומצדק חייכון • ועבד לוכון רתו • סלח למן דעבר
יסלח לו יהוה:

وإذا كانت امرأة يسלح لها יהוה:

ויסלח למאתי | הרבנים • ולמאתי הכהנים • ולמאתי כל קהל ישראל f. 4
הנאמנים • נשיה ונבריה • סהביה וטליה • ולא ישבק אלה מה לחין בלחצון •
ולא מתלת מתלתותון • וידיק ברחמיו על כהלון ברבחו מדילה • דו אלה
רחמן ורתאה • עבוד מה דו בעי • ולא עורן ימעי • קשטה יהוה עבד •
וליתו נסב אפים • אל אמונה שמה' • וכל פשרונה' קשט • סלח לעמד
ישראל הסגודים להרגרזוים • יסלח לו יהוה • או יסלח לה יהוה • ויסלח
למאתינן • ולמאתי כל קהלינן:

وينقري للمتوفي مغسل ثلاث ايام علي الصباح او الي ان يعدي السبت
بحسب الامكان وهذا ترتيب مغسل الرجال

מרי אתרחם עליכון • ומצדק חייכון • ועבד לוכון רתו • סלח למן דעבר •
יסלח לו יהוה:

¹ בשם יהוה רחמנה • החי דלא ימות :

جاري عادة الكفرة الله يدفع عن جميع قهل يشرال السو لما ينتقل المتوفي
الي رحمة الله تعالى ويشرعو في تغسيلا ووضوء وضو تمام وبعده لخموة
بالماء العذب ويقرو الحاضرین כארזון ואמרים • الي تمامها وبعدها يقولو מדי
אתרחם עליכון ומצדק חייכון ועבר לוכון רתו • סלח למן דעבר יסלח
לו יהוה • ואذا كانت امراء يقال יסלח לה יהוה • וכי בשם וتمامה
ויبدو יקרו ختم من בראשית • الي ان يصلو في القراءة והיה כי יבאו
יحملו المتوفي الي التربة ويمشو قدامه بالقراءة من והיה כי יבאו • الي ان
יصلו قوله تعالى وهو اصدق القايلین ראו עתה כי אני אני הוא • יבגו
بقية الختمة الي ان ينزلو المتوفي الي المدفن يقولו ראו עתה ויכלמו לختמה
ויقولו תורה תقیיל וبعדה יقال

ולית ממן לעלם • אלא אלה לנדלה :

כל דמן מין אדם • געז שביל אדם : והקעים הוא אלה • דמבתר

ומקדם : | ולית ממן וגו" Cr 15, f. 3

כל חיים 'בטולים • וכל דרים נטלים : והקעים הוא אלה • גדול הגדולים :

ולית וגו"

כל סהב וכל טלי • בעפרה יפלי : והקעים הוא אלה • חדה דלא בלי :

ולית וגו"

כל קטן וכל גדול • בדן מותה אזול : והקעים הוא אלה • גדול על כל

גדול : ולית וגו"

כל עתיר וכל מסכין • בדן מותה הלכין : והקעים הוא אלה • מלך על

כל מלכין : ולית וגו"

כל גבר וכל אתה • מקברים באדמתה : והקעים הוא אלה • מלך כל

ממלכתה : ולית וגו"

לא אתה ולא גבר • אלא המות עליו יעבר : והקעים הוא אלה • לדאתי f. 3^b

ולדעבר : ולית וגו"

כי כל מה אתברא • מעזר אל עפרה : והקעים הוא אלה • סלוחה

סוברה : ולית וגו"

¹ Cr 15, f. 2^b ; L 19, f. 1^b.

ايفًا فاتحًا لكاآبها عفي الله عنه

חן הנפש ניסירה:	מפני נקרא *
בדכיות הפמם:	ונימר בלב ירא *
למן לו רב השמות:	שבחות עצומות *
וחתם הכל באדם:	דברא מה בשמים והארצות *
וחלץ חוה מצלעו:	לאב הבשר בראו *
וכד מנן אתקומם:	חבנם בחדו וזהו *
כל זכאה בזכותו:	מן ארצו לאלהותו *
משה ברה דעמרם:	עד בא נאמן ביתו *
דליתו שקר ולא זד:	השליח הקדקד *
ליום שלם ונקם:	ולית כותו ירד *
וחקת הזבוג הודיע:	דאכתב קשט אנדי *
ובה אנשה יהי תם:	דבה זהו וחדי *

f. 115

בעבור כן בשנת כדא וכדא

ישתבח באריה דכן ברא • דחתם מה אתברא • באדם מן עפר ארע •
 וחמשה גללים בו כנשה:
 ויניחהו בנן • וששת ימים בה שכן • ונפל עליו תרדימה וישן • וחלץ חוה
 ממו לו לאשה:
 ובטובו זבנו • ואוּף בה גלוגו • ושמה מלכר ומלגו • ונפשו קשורה בנפשה:
 ואבנה' ממנה שת • וממו אתקוממת • שלשלה טהורה אתשלשלת • עד
 בא מי התבה עשה:
 הצדיק בדרו • ועשרה מן בתרו • מנון מי אראה אליו מרו • ובא אליו
 אנושים שלשה:
 ודלקח רבקה בת בתואל • ומי פגעו פנואל • ויקרא את שמו ישראל •
 ובנו דמלכו אנשא:
 ומן לוי אתא קהת • וכוכבי עמרם מופעת • דמחלציו מוצאת • זהרה
 ושמשה:
 אנון הכהן המשיח • והאנשיא המושיע • נביה רבה משה • קטף כל אנשה:
 מהביא תורת אמת • אחזה לכל חכמת • בעלמה ובאחרת • נאמן בקדושה:
 ופקודים בה מקוי • ובחקת הזבוג מצוי • הא טובי הא טובי • בצדיק
 תפושא:

f. 113

בעבור כן בשנת כדא וכדא

אيفًا فاتحة مختصرة لكتابتها عني عن مولد

דבו אשרי ואימר:	כזה טב זה הדבר •
אשר ברב חכמה:	בשם הצדיק והישר •
אדם מן היבשה:	שקיה וברא ועשה •
ואדבק בה ורחמה:	ואקים חוה לו אשה •
וזכאים מנון אתקומם:	להם זבג בשלם •
ואדירת ממו עלמה:	עד בא גביר העולם •
לא אתקומם כמו:	כמשה היה שמו •
ואל יום התשלימה:	לא בתרו ולא קדמו •
כתב קשט רבי:	השליח אשר הביא •
לקדש כל עמה:	ומצות בו מצוה' •
דבה רב הששון:	חקת הזבוג מנון •
והפריה תהי ממה:	ויסור כל היגון •

f. 114

בעבור כן בשנת כדא וכדא

על חתנה וילידה:

849

f. 110

בשם יהוה הגדול:

فاتحة كتاب عريس لكتابها العبد الفقير مسلم بن مرجان الدنفي عفي الله وگو
 עבד עלי בכל מימר • נפשי במאדי אשמר • מן מימר הרע רק אזכר •
 יהוה הצדיק והישר:
 עשה מיני התמחות • בבוראיו המתחלפות • דבריה אל בריה לא תמצא
 דמות • האן פתור יפתר:
 רבות עשותו הגדלה • דרבותו אחזת כלה • השמים והארץ וכל נבולה •
 על זה רמש וצפר:
 נודי לו תמיד • עם כל שעה תתחדד • דברא אדם פריד • ואקים חוה
 לו עזר:
 ובגדלו זבנם • ובחסדו אקים זרעם • ובכל פאת שמם • והארץ בהם עמר:
 ומן סגיל זרעם נאמנים אקים • כל אחד בדרכיו מקים • ונח איש צדיק
 וחמים • ומי הברית עמו קמר:
 ובנו דאתפשר מן המאכלת • ומי בשתי נשיו שרת • ודלקח בת פוטיפרע
 אסנת • ובאפרים ומנשה מנה אתבסר:

f. 111

ומן עמרם אתא הגביר • משה דזרח משעיר • ואופיע מהר פראן והדיר •
 נורו על כל אתר:
 דהביא תורה תמימה • אחזה כל קשט וחכמה • ולא יחו בה מומה • לא
 קדם ולא בתר:
 ומצות בה חכם • וחקת הזבוג עליון קדם • דבו אנשה יהי תם • ויתצלח
 בכל דבר:

בעבור כן בשנת כדא וכדא

ایضاً فاتحة لكتابها مسلم ابن مرجان المذكور وگو

מלי תשבחן אדבר • בלב ירא' מנציר • למן לעלמה סדיר • נשא עון
 ופשע:
 שמו • ה • ו • ה • האל הנראה • אהיה אשר אהיה • דחסדיו פרישה:
 לשמו הללו • ורוממו לגדלו • הצור תמים פעלו • בתר מה השמים נשא:
 מתחת אפריש הארץ • ובתר חשכה אורה קרין • והמים למקום אחד קבץ •
 ותדשא' הארץ דשא:

f. 112

עשב מזריע זרע • וברקיע השמים אורח • כוכבים מנירה • וביומה תמישה:
 אמר ישרצו מיה • שרץ נפש חיה • ומן ארעה מפוקיה • חיה ובהמה
 ורמשה:

ايضاً علي الولد علي نغم يليده داتنور : من ميمرادونن هكهن
 هجدول فينحس رضون ونا

- ¹ מודאה לאלה אשר • נתן לנו זכר • פניו מניר הדר • יהוה לו ישמר :
 נשבת התמיד • דנתן לנו יליד • פניו מניר חסיד • מה טבו מן זכר :
 אלהים הישר • אין עמו אל נכר • ישמר זה הזכר • ובטובות יתנור : f. 104
 ארון האדונים • ישמר הכהנים • וסדרי ארכונים • וחייהם ישמר :
 אה מן אנה שרי • בזאת אתרי • אשמח במימרי • בטובות הזכר :
 אלה אלהיו • ישמרו לאביו • ולאמו אמן יחיו • ולקריביו ישמר :
 אה אביו ארֹח • ורבך תמיד שבח • מן צרותך תרוח • ותתנצל f. 105
 מכל צר :
 אביו תן לנו • ובוזב טטפנו • וירד עלינו • הטטף כמטר :
 כל מן יבוא לך • ישמח לך ויחני לך • אלהים ישמר לך • זה הבן
 הזכר :
 אלהים יחיו לך • אמן וישמרו לך • אנחנו בחנו לך • תתן לנו שכר :
 אביו תן לנו • מן טובות אלהנו • ואכילנו ואשקינו • יין טוב חסר :
 אה אביו הטיב לנו • וכספים תן לנו • ומתוקה [ה]מתיקנו • מתוקה f. 106
 מן שכר :
 אה אביו טובך • במה נתן לך רבך • יפרך אמן וירבך • בבנך הזכר :
 אה אביו אשמע • מימרי ובו אשמח • וביצרך אתמח • ושבת להישר :
 אה אמו טובותיך • בבניך וחדותיך • ימלי חדותיך • יהוה הישר :
 אה אמו אשמעי • לטובות מקראי • האלהים הרעי • חיי זה הזכר :
 אה קריביו כהלכון • יהוה יחניכון • וישמרו אמן לוכון • מאה שנה לו f. 107
 ישמר :
 אה ישראל כהלכון • אלהים ישמרכון • ויבד דבביכון • כל מן זר ואתנבר :
 מילדתו טובותיך אתי • במה בו הגידתי • מה חסיד הילד דקבלתי • פניו
 מניר הדר :
 בראש ובתר • נרבי הישר • למומינו סתר • הו יבד כל גבר :
 בכל לילה ויומם • תמיד נקרי השלם • על משה בן עמרם • דמע כל
 הבשר :
 קצרתי המימר • עד יהי הדר • כי טובות כל מימר • טובו מה אתקצר :
 ואני העבד פינחם • מן זרע פינחם • הו סהבי פינחם • פינחם בן אלעזר : f. 108
 אה מן שמע מימרי • אן אתמחך מימ[רי] • אניב למימרי • ואמר
 אלף ישר :

¹ With an Arabic version in Cr 19 and G 2.

f. 100 אלהים הישר • אין עמו אל נבר • ישמר זה הזכר • ובטובות יתגור :
 ארון האדונים • ישמר הכהנים • וסדרי ארכונים • וחייהם ישמר :
 אה מן אנה שרי • בזאת האתרי • אשמח במימרי • בטובות הזכר :
 ישר הישרים • ישמר השמרים • וישם לון השרים • בכל מקום ואתר :
 אה אביו אשמע • מימרי ובו אשמח • כי משמעו יתמח • לכל אשה
 זנבר :

אה אביו טובך • אשמח בלבבך • ויצרך וחשבך • אנצירון להישר :
 אה אמו אשמעי • מימרי ואשמחי • ועליו לא תיראי • אלהים לו ישמר :
 אה אמו טובותיך • בבניך וחדותיך • ימלי חדותיך • יהוה הישר :
 כל מן יבוא אליך • ישמח ליך ויחני ליך • אלהים ישמר ליך • זה הבן
 הזכר :

f. 101 מילדתו אשמעי • לטובות מקראי • האלהים הרעי • חיי זה הזכר :
 אלהינו אלה • חייד אמן ימלא • וירפאך מכל חלה • מה טבך מן נער :
 אלהים יחני לך • אה אביו וישמר לך • אנחנו באנו לך • תן לנו
 זהב עשר :

זוה לאוי עליך • אה אביו ועליך • אה אמו ועל קהליך • תנו לנו שבר :
 מודאה תמיד לאלה • על כל מאום נודי לאלה • ותמיד נשבח לאלה •
 הצדיק והישר :

תתברך אלהנן • ואלהי אבהתן • תתהלל אלהנן • אה צדיק אה ישר :
 ילידה דאתגור • وتامة

f. 102 هذه تقال ليله الستة وليلة الفريضة من قول الامام مرقه رضي ونو"
 בשם יהוה רחמנה :

מלכה דמקומם עבידאתה • יטר ית ילידה לאבהתה :

يعاد تقبيل

בעמל אדם וקמאותה : בעמל שת וחליפותה : בעמל אנוש וקראותה :
 בעמל חנוך וצלאותה : בעמל נח וזכותה : בעמל אברהם ונסיותה : בעמל
 יצחק ונצירותה : בעמל יעקב ונדרותה : בעמל יוסף וחלמותה : בעמל
 משה ונביותה : בעמל משה ושליחותה : בעמל משה וצלותה : בעמל משה
 ותפלותה : בעמל אהרן וכהנתה : בעמל אלעזר ומימנותה : | בעמל איתמר
 f. 103 ופקידותה : בעמל פינחס וקנאותה : בעמל יהושע ונגדותה : בעמל כלב
 ותמימותה : בעמל השבעים ומלאכותה : בעמלם ישמרכם אה עדתה : ויטר
 ית ילידה לאבהתה :

תזרע ותילד דבר ותסתב סבעה יומים כיומי סבת סבתה תסתב וביומה
תמינה יתגור ית בסר ערלתה ותלתים יום ותלתה יומים תתב באדם
דכוה בכל קדש לא תקרב ואל מקדשה לא תיעל עד אשלמות יומי
דכוה ואם . . .¹

בשם יהוה רחמנה:

f. 91

جاري عادة الختان المبارك الله لا يقطعها من بيت يشرال امين

כי בשם ותממה ישתבח באריה דכן ברא בראשית כלתה
ברוך אלהנו ותממה

ויאמר אלהים יהי רקיע ונו"

ברוך אלהנו כלתה תפיל שויה وبعد יقال מרה דאלהותה

f. 97

מן قول الامام מרקה רזי ונו"

מרה דאלהותה • דילך הי רבותה • דאיקרים רברבים • לאהן דשׁוי מסי:

רבו רבה עד מותר • דאנן עמין אכה • צעורה יקירה • מבינה ביד אלה:

קנומן דבינה • תחמדה רבה • | מתנה מן אלה • קעים עד לעלם:

f. 98

הא מעמי חדו • חיולה רבה • יתרבי חילה • דכן עבר:

וטובי אבהתה • דכן עמין • בר לביש • בנורתה:

וטובי ילידה • דלבש בה קמאה • דו מצבוע מדכי • דלא במים:

ובחור חיול • דלא מפסל • ובריה לעלם • לא בטלה:

אברהם לבש בה קמאה ובניו • וילידי ביתו • ופקד למן דאתי בתרה •

ילבש בה:

ומן דלא לבש בה • ביומה תמינה • ליתו מן עבראי • ולא מקדש:

ילידה דאמטו • מלבש בנורתה • יטרנה אלה • סקוף שומיה:

ילידה דאמטו • מלבש בנורתה • | ישפר ויקלע • וימטי לדרג סיבותה:

f. 99

ילידה דאמטו • מלבש בנורתה • ימן ויורך • בלבושה דחיולה:

הא מקרם קרם • מקסקם • אדכיר לטב גרמון • אסורה רומה:

ويقولوا للحاضرين الي ابو الولد موه شمه يقول لهم فلان يجابوؤ يتنمر مبارك

وبعد ذلك يقول الامام وهو واقف والקדה פי ידה ילידה דאתנור מן

قول سيدنا هكهن هجدول العزراخو سيدنا ابيشع المصنف رضون ונו"

ילידה דאתנור • אלהים לו ישמר • משמרה תמימה • ובעלמה לו יוקר:

هذا بيت التقبيل

¹ The rest of the passage is wanting in Cr 19.

845 על חתנה וילידה:

וכן ישמר חיי קהלי • שמעיו ממללי • דאתיב על ימיני ושמאלי • צמיתה ומצמת:

f. 69 ביתך מלי טובה • בקשט לא לזובה • | וכן זעורה ורברבה • דחסדיכון נפנפת:

אה מניר הצלם • תהי תמיד בשלם • באהבותך עלם • עתה אשתוחפת:
נאירותך יתרה • תניר על כל ארע • כי פניך כירח • מתחת המצנפת:
אתה בעלם דמע • כי דרכיך ריאמה • תהי תמיד בשמח • ודכביך
'בשפחת:

f. 69^b טובותיך מן ישום • חסידותך תרום • | דאתה נקיא מכל מום • לא דק ולא ילפת¹:

Cr 19, f. 85 جاري عادة قرات ليله الستة عند الولد يمدا الامام بריך آلهنو بنغم
كجاري عادة بدو الصلاة في ايام السبت ولما ينتهي منها يقول
ברוך אתה יהוה...² ושימו יהוה לחייה אמן:

ثم بعد ذلك يقرأ כי בשם ויהי אברם עלי נغم الفصول ויقرأ الذي علي
يمين الامام السورة الذي بعدها وهي وאתה את בריתי תשמר • ויقرأ
الذي بعده שרי אשתך • ויقرأ الذي عليه الدور ויעל אלהים ثم يقرأ
الحاضرين جميعاً جملة ويلך איש عبراني ويعيدها ترجمום هكذا

f. 86 ואז נבר מבית לדי³... משיחתה:

f. 87 ואذا كان المولود بكر يقرأ لى عبراني ويعيدها ترجمום هكذا

ומלל יהוה עם משה למימר קדש לי כל בכור פתוח כל פגר בברי
ישרון באנשה ובבימתה לי הו ואמר משה לעמה דכרו ית יומה הדין
דאפקתן בה מן ארע מצראי מבית עבירה הלא בתקופה אד אפק יהוה
יתכון מדין ולא יתאכל חמי יומה דאתון אנפיקין בירחה אביבה:

وبعد ذلك يقول الحاضرين هذا البيت الشيران خفيف جملة

f. 88 אמדינה ייה...⁴ דכי מדינתה: ורבותה למלכה וגו'

ثم بعد ذلك يقول الامام بרוך אתה יהוה كما تقدم وبعده يقرأ الذي عليه
الدور הנה אנכי ובעד יקרו החאזרין جملة אשה כי תזרע عبراني
ויעيدهוה ترجمום هكذا

ומלל יהוה עם משה למימר מלל עם ברי ישרון למימר אתה כד

¹ Then follows the reading from the Law, in which L 20 ends (on f. 72^b).

² As above, p. 818 (לילידה), but with רמשיכון for רמשיכון. ³ As above, p. 840.

⁴ As above, p. 68.

אה חתן אה יקיר • צלמך בוצין מניד • אלהים לך יאיר • וילבישך כבוד
ואתפחרת:

f. 67 אה חתן אה עמוד • | אה מן הו בטוב עמוד • אלהים לך יהי סעוד •
על פתח דרך ללכת:

יפה תאר ויפה מראה • לך צוער בר כמרמרי • גבות קשים ועינים
תראה • כֹּת הנור לפרכת:

¹ לך צלם יזרח • כֹּת השמש והירח • תבואתו כפתר ופרת • מפניך קטפת:

إذا كان له دقن

מניד ולך טוב זקן • ואתה בעובדיך מתקן • ישים לך פרקן • מכל ינע
אשלמת:

f. 67^b ראותך כֹּת מלך • והנור פניך יערך • | ואני בין ידיך הלך • וכן עמד לשרת:

في هكهن هجدول

פתח עיניך ולשמישך הבט • ראותך כֹּת שליט ושופט • אה דמע כל
שבט • ודמע כל משפחת:

אה חתן אה לבד • בין תרי הכהנים למד • כל דבב דלך יבד • ושנאיך
יכפת:

אה מנור אה כוכב • על במתי הדרך תרכב • ותשמח משמח כחנב • על
כל משמע עצמת:

f. 68 אה נבירי ואדוני • | אלהים לך יחני • וישימך בשמח ושדכני • יפת
אלהים ליפת:

יעמר אלה שעריך • וביתך ואתריך • וחייך אמן יאריך • בעמל אכולי
הנותרת:

יברכך יהוה וישמרך • וירבי איקרך • ויסני מספרך • ותצלח בעלמה
ובאחרת:

וישם לך שלום • ויעמר² לך כל מקום • עד תרבי ותרום • היום ומחרת:
f. 68^b וישמר חיי אביך אדוני • ויהוה לו יחני • בחדותך ויתחני • | וישם לו
אשלמת:

וכן ישמר חיי תלימך • ויסני ממו וממך • וכל טוב לו יסמך • דחסדיכון
נפנפת:

إذا كان له اخ ثاني

וכן ישמר חיי תלימך אחר • ואלה לו יאיר • פניו ולבו יניר • וידע כל
חכמת:

¹ Cr 19 resumes here.

² A leaf is wanting here in Cr 19.

תתוריי אה מלכה • ברומה ובמכה • תתרומום אה מורכה • | דת רם f. 64^b
ברוממת:

فصل ايضاً عليه ايضاً له رضي الله عنه

על משה שלמת • את יומי בכל עת • כי הו רום הנביים • בדכרו ארימת:
אלהינו בדר • וכן משה פרד • לית דמו מן ירד • ועד יום התשלמת:
בגללו אתברת • הבריה דאתברת • ועלמה עמדת • יום מולדו אסכמת:
גדול שמו ורם • | אקרו עליו שלם • לית דמו באדם •¹ בעלמה ובאחרת: f. 65
דכרתו לית ימצא • בכל פאת ארצה • מקצה ועד קצה • טוב מי
ספרו ירת:

על ידו סימנים • עצומים רביאנים • אתעשו בסקפנים • כסיאן לא אנלת:
ומי זה יוכל ימני • רבות משה ויתני • אלה אמר מימני • בנביותו אסילת:
זרו לידה אתי • | אל החר אה בר ביתי • כל כלום עשיתי • לידך f. 65^b
הו מצמת:

אה משה אה משה • אה נביי ושימשי • לית לנו שלישי • וכמוך לא אקימת:
טוב מן במשה יימן • עם הזכאים יומן • ינח אל גן עדן • ימצא כל
טוב חדת:

יסידו עולמים • בארץ ובשמים • כי הו נבי תמים • ולא לנביותו תולדת:
כל מדעים אמרו • כד בספרו קרו • | לו לא עפר אקרו • מה צדקנו כי מת: f. 66
תמידה נביותו • ואלה ביחדאותו • קדם באלהותו • לא יתר ולא פעת:

فصل مدح في العريس له ايضاً

אה חתן אה יפת • טובותיך עדפת • נאירותך היא תניר • על עלם
אסקפת:
אה חתן אה סמוך • רבבך הי במוך • לא ראיתי כמוך • בעלם ולא
אקפת:

في هكهن هلوي

ישים לך אשמחתה • אה מן מבית כהנתה • יתן לך יכלתה • וישם לך f. 66^b
אשלמת:

فيم ايضاً

אה כהן אה עצום • מיתוביתך תרום • ואני בין ידיך קעום • וכן למד
לשרת:

אה חתן אה ארכון • אה מן הו לטוב נכון • יעמיד לך כל מכון • עד
תנח בו לשרת:

¹ Cr 19 resumes.

f. 61^b טוביה דטביה • מסב מן סביה • טובות רבות רמות • ממעל אל מתחת:

יתחנו ירושי • פקוד ספר משה • יפה לון עם קרש • טוביון מן משפחת:
כל יתובון תמח • מן יגון ושמח • כל כלום על שבע • מתיתב בטוב עת:
למועדיכון שבעות • מן יומי השמחות • לא תמוש על קשטה • צמיתה ומצמת:

כישרשרה מקדם • מעל ימי אדם • מצדיק לצדיק • מורשה לו לקחת:
נחינה לנביא • נאמן בו ונביע • נדרש תפלותו • בעלמה ובאחרית:

סוברותו לנו • בעלמה חזמנו • סמיכים בדתו • ולו היינו תחת תחת:
עליונים אנן • קשטה שקיה בנן • עמוד קשטה עמד • לא יזע ולא ירתת:
פנותה וחלילה • לא תפני ולילה • פני פניך לעינים • כתב קשטה מירת:
צדיקים שברו • | הא טובי שמורו • צל קורתו דגל • היום ומחרת:
קשטה לא יכסה • ולו הלשם בכסי • קמנתי מכל החסדים • וכן מכל האמת:

רבו למרה דכלה • ביראה וברחלה • רבה דיתב לן • כל טוב ביתוב לעמת:

שבחו למרן • בנציר כל סדרן • שמותו קרשו • דעל כלה עלצמת:
תנו חדו תנו • | באיקר חסד וחנו • תחת הקלם הטוב • דבו נפשה אשלמת:

فصل عليه ايضاً له ايضاً

אל עליון שמו • לית לגדלו דמו • ממן בריאמו • באיקר ואתפחרת:
בריו צעור אמן • באוצר טובה מזמן • לכל באש סמן • למי סביבו באת:
גדול גבור נורא • אדון הגבורה • מלוך לעל ולרע • ממצא בכל עת:
דמות לית לגדלו • גזיו טבן פעלו • בדר פרד אין לו • אורך ואחרית:
על חסדה באטחי • ולטובה אברחי • סלוחה לחטאי • וכבול מה אשלמת:
רמי אשר יוכל • יודה אתו על כל • טובי דאגדה הכל • דו כריה דלא פעת:
זאונה אדונה • חיולה רביאנה • ממנה חנונה • וחילו אנשמת:

חיה דלא ימות • | לית לגדלו דמות • שכלל העצמות • דו מוחי לכל מת:
טובו עלי יתר • וחסדו טב עד מותר • מקדם ומבתר • כל טוב ממו אחת:
ימינו תרחץ • כל אויב ומנאץ • דו ירפא וימחץ • כל רב קמיו באת:
כי כל דרכיו משפט • אל בצדיק ישפט • יום יאז במשפט • ידו בחשלמת:

¹ Cr 19 resumes.

² Two leaves are wanting here in Cr 19.

מה יתעבר לה: ונעתת ברת פרעה למחסי על נהרה: ורביאתה אזלים
 על יד נהרה: וחזת ית תיבותה בנו סופה: ושגרת ית אמתה: ונסבתה
 ופתחתה: וחזת ית ילידה והא רבי בכי: ורחמת עליו ברת פרעה: ואמרת
 מן ילידי עבראיה דן: ואמרת אחותה לברת פרעה איזל: ואזעק לך
 לאתה מינקה מן עבראתה: ותיניק לך ית ילידה: ואמרת לה ברת פרעה
 אזלי: ואזלת אלימתה: וזעקת¹ ית אם ילידה: ואמרת לה ברת פרעה
 רבי ית ילידה הדן: והינקתה לי: ואני אהב ית אנריך: ונסבת אתתה ית
 ילידה: ותיניקתה ורבה רביה: | ואנדיאתה לברת פרעה: והוה לה לבר: f. 59^b
 וזעקת¹ ית שמה משה: ואמרת הלא מן מיה משיחתה:

جوابه من الحاضرين جميعاً

ישר ונביה רבה ונו"²

تمت اقاويل الافراح بعون الله

f. 60

בשם יהוה:

وبعد ذلك نكتب زفة الي العريس تقال ليلة العرس وليلة الاحد من نظم
 سيدنا الرئيس يوسف رضي الله عنه امين

לאלהים אשלמת: רוחי כד חלמת: כי הו רחום וחנן: רב חסד ואמת:
 לאלהים קדמת: את רוחי אשלמת: את נפשי עד תלבש: כבוד
 ואתפחרת:

هذه بيتين التقبيل الاوليات

א'ל עליון שמו: | האחד בריאמו: הקדם על הכל: לא מאז ולא מאת: f. 60^b
 ברואה³ דברא: אדם מן עפרה: בדמות אלהים: וימלא ברוח חכמת:
 גדל בה ובמדע: מבדילות עד ידע: גדלות עבודה: לא יתר ולא פעט:
 דעבר באשתה יומים: מה בארץ ובשמים: דשבת דלא מן דוש: בלשביע
 לשבת:

f. 61 דשבת קדשו: ואבדילו ואפרשו: | היום המתכנן: לשמר משמרת:
 ומשמרתו למודע: בעזוב כל עבירה: וזאת אות הברית: אשר לא תכרת:
 זכרון לקמאי: וטובי לזכאי: זכרון מבראשית: ישיג אל אחרית:
 דחכמה תודיע הך מה: עלמה קם על מה: חתם לא משתרי: ולא
 תת עורן לתת:

¹ Cr 19 below (p. 845) חזקה.

² A leaf is wanting here in Cr 19.

³ As above, p. 40.

יצחק למצלאה בברה זבן רמש • ותלא חזותה וענל • והא גמליה אחין •
 ותלת רבקה ית הזותה • ועמת ית יצחק • ונעתת מן על גמלה • ואמרת
 לעברה מן גברה זעיה • האזול בברה לזימונ • ואמר עברה הו רבי:
 ונסבת זעיפה ואטמרת • ותנא עברה ליצחק • ית כל ממלליה דעבר:
 ואעלה יצחק למשכן שרה אמה: ונסב ית רבקה והות לה לאתה ורחמה:
 ואסתובר יצחק בתר אמה:

جوابه من هكهنيم جميعاً

ישר ונביה רבה מימנה מנרי ארהותה קדישתה • ירותה דחייה יתברך
 לעלם • וברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם:

f. 57^b تمت اقاويل الافراح بعون الله الملك الفتحاح وحمده وبعد ذلك نكتب بيتين
 فاتحة ترجوم الولد نقيض العريس من قول المرحوم يعقوب ابن اسحاق
 f. 58 ابن سعدون رحمة الله تعالى عليه امين

בשם יהוה:

יתרבי שם יהוה¹ . . . מנן חקת הגזרה • ארש המצות לסגולי העמים • על
 יד אברהם בן תרח • דגלגיו ריאמים • | חקה לא תכרת¹ . . . וברוך
 אלהינו לעולם:

ايضاً ثاني بيت من الجملة المذكورة

נרבי ליהוה • התמיד בריאמו • דברא העולם • ובברית אדם חתמו •
 ומלבין כל הימים • ברך זה היום ועצמו • ונלא חקת הגזרה • על יד אברהם
 f. 58^b דכרת עמו קיאמו • דבאדה נמל קנומה² • ובוה הוה תמו • | ואתשרשר זה
 הדבר • מן נבי אל נבי דלא קעם כמו • עליו נקרי שלום • בדכיות פטמו •
 בעמלו יטר דן ילידה • ויתלמד בעולמו • וישמר חיי אביו • וישימו תמיד
 בשמח ושלמו • בקדוש שם יהוה • התמיד בקוממו:

جوابه

ישר ושביך טבן • וברוך שמו לעולם:

ובתר בן יתמר וילך איש תרגום:

ואול גבר מבית לדי • ונסב ית ברת לדי: ובטנת אתתה וילדת בר • וחזת
 יתה הלא טב הוא: וטמרתה תלתה זהרים • ולא יכלת עורי למטמראתה:
 f. 59 ועשת | לה אמה ספינתה דברדי • ועמרתה בטין ובזפת: ושית בה ית
 ילידה • ושית בסופה על ספת נהרה³ • ואתקוממת אחתה מרחק למחכם

¹ As above, p. 839.

² קנומו L 20.

³ ירדה G 2.

גاري عادة قراءة السورة بعد اتمام القول فلما ينتهي القائل من التذاكير
المذكورة يقعد ويقري كي בשם ואברהם זקן בנגם قراءة الفصول في نوبة يوم
السبت ويقري الذي علي يمينه السورة التي بعدها ثم يقرأوا سورة بعد
f. 53 سورة الي ان يصلوا ويصחק בא במדבר¹ | يقرأها العريس ويقولوا جميع
للجماعة الحاضرين ويנחם יצחק אחרי אמו בנגם ثقيل ويقولوا بعد ذلك
للجماعة كلهم תורה צוה לנו² כלها אלי אחרה וימרו בתר זה שיראן שני
בתים מינה ומיסרה

f. 55 כל טב לדריה שבתה...² מן כֹּתֶךְ באלהיה:

³ ואלתני יקולוה חקנימ גמיעא

תתדרון בטב שבותיה...² וקמיו נסגד:

وبعد ذلك يقري للفتاوي كي בשם: ויצחק בא במדבר: עלי وزن السور
الذي ينقرو في الاعياد علي الكتاب في הכנשה: | ويقول بعد ذلك שנים^b f. 55
בתים فاتحة ויצחק תרגום מן قول التقه عبد الله ابن سلامة رحمة و"ו"
יתרבי שם יהוה • רחום הרחומים • המלך התמיד⁴ • עצום העצומים •
דשלח משה בן עמרם • הנביא התמים • וגלא על ידו • מצאת רמים • מנון f. 56
חקת הזבוג • ארש המצאת לסגולי העמים⁵ • חקה לא תכרת • לעלם
עלמים • שלום יהוה עליו • בכל דרי העולמים:

גואב מן חקנימ גמיעא

בכל הימים רבותה לה • ישר ושביך טבן • וברוך אלהינו לעולם:

איضא תאני ביט מן הלמה המדכורה واللہ اعلم

f. 56^b נודי ליהוה • ונרבי לשמו • | דבחר הזכאים • דבעלמה קמו • ראשם אדם •
ואתשרשרו בשלמו • ואמר לא טוב • וחלץ חוה ממו • חבגם בחדו • עד
הזכאים מנון יקומו • ואתגלת זאת החקה • על יד נבי לא קעם כמו • בן
יתצלח דן חתנה • ושימו תמיד בשמח ושלמו • ויקום ממו בנים טבים • בן
יזכר שמו • בעמל נביה רבה משה • דאלהים ארימו:

גואב מן חקנימ

ישר ושביך טבן • וברוך שמו לעולם:

ובתר כן ימר חבתה ויצחק בא במדבר תרגום ברנן מתודע:

f. 57 בשם יהוה:

ויצחק אתי במדברה • באר לקעימיה חזי • והו דער בארעה דרומה ונפֿק

¹ L 20 gives the passages in full.
resumes.

⁴ Cr 19, G 2 החמים
are not continuous, and much is wanting.

² As above, p. 70.

³ Cr 19
⁵ In G 2 the remaining leaves

ילידה דאתילד • אלהים ישמרו • משמרה תמימה • ובחייה יעמרו • ויתרבי
 ויתלמד • קדוש כל ספרו • בקדוש שם יהוה • אל צדיק וישרו:
 ילידה דאתילד • בחדו ושלמותה • ישמרו על לב אביו • משמרה תמימותה •
 f. 48 ויתרבי ויתלמד • קדוש ארהותה • | בעמל משה בן עמרם • מאורה
 דנביותה:

لابن هكهن اللاوي:

ילידה דאתילד • מן בני לוי • ישמרו יהוה • והברכה לו יצוה' • ויתרבי
 ויתלמד • קדוש כל כתבי • בעמל דרו משה • הנביא הרבי:

لابن زقن يشرال

ילידה דאתילד • מן זקן ישראל • ישתמר בעלמה • ויתרבי ויגדל • ויתלמד
 חורת משה • הנביא¹ הסגיל • בקדוש שם מרן • המלך הגדיל:

² في ابو الولد

f. 48^a אבי ילידה • גלגיו יזכרו • ונקיבותו תזכר • בין קהלו וסדרו • האיש התם •
 דלה כל איקרו • *אתה אה יקירה וקראה וצלאה • דכל מעשיו יתרו •
 וחשובה וכתובה ונאירה • ועובדיו כשרו • וידועה ומבוננה • וחרות הלב
 וסוברו • וסמוך קהלה וארכון קהלה • ועשה טבהתה • דלו טב מדברו •³
 אה מן שמו פלאן • מודעק בין קהלו וסדרו • יהוה ישמר חיו • ויקום ממו
 דבו ופרו • וישמר חיי בניו • ובטוב יזכרו • ויוסיפון מן הטוב • ובעלמה
 f. 49 יתעמרו • בעמל השלשה והמלך • | *ומביא קדש כל ספרו:⁴

⁵ في اولاد عم الولد تاليف العم الشيخ مفرج ابن يعقوب المفرجي رحمة وנו
 מן דכרנך אצא • ולדכרן בני עביך אעבר • הנבונים הידעיים • בכל מדע
 וטימר • סמוכי הקהל • אנה ובכל אתר • עשוי הטוב • רברבים האיקר • יהוה
 יסני חסדיו • וישיעון מכל דבר שקר • וישמר חיוון • ובטוב לון ידבר • וישמר
 חיי בניון • וילמדון קדש כל ספר • בעמל השלשה ויוסף • ודמע כל הבשר:

وبعد ذلك يذكر الفايل للاقرب بالاقرب كما تقدم في قول العريس وبعده
 يقول כל קהל ישראל סגים

¹ Some leaves are wanting here in Cr 19.

² L 20 om. heading.

³ G 2 ומיטב • וכל עובדיו כשרו • וצלאה ונאירה • וכל מעשיו יתרו • וסמוך קהלה וארכון
 למסכניים • בכל אתר ובשערו • ורישורה ומשירה • וכל מעשיו יתרו • וסמוך קהלה וארכון
 קהלה • וחרות הלב וסוברו.

⁴ G 2 ומן אמר לו לך אל פרעה.

⁵ L 20 om. this piece.

באלה רחמנה • אן לא יסב עלי • כי עבר עברו אנה • ונטורכם יהוה •
יכולה ממנה • בעמל השלשה ויוסף • ומי כסה נביותו עננה:

غيره

כל קהל ישראל סגים • זעורן ורברבן • לא ימוש ויהיו • תמיד בחדבן •
אה סדר סיעתה • מן אלה כל שביכון טבן:

جوابه من الجماعة. يشر:

f. 46 אינה הוואף עלי هذا المجموع المبارك اعلم وفقك الله تعالى ان جميع ما كان
تقدم فيه من الابيات التذكير التصرف فيه الي القايل ان يذكر الي
كل من هو علي قدر علمه وعمله ومعرفته ومقامه بحسب ما يليق
والله اعلم

وبعد ذلك نكتب نقيض בקל רם ללולד * מן. قول الثقة عبد الله ابن
سلامة¹ رضي الله عنه

גורת הגזרה • שרוה מן אברם • והיא ברית על יד משה • הצדיק בן
עמרם:

f. 46 כל יליד לעבראי • בשמיני יתגזר • | קיאם מן אלהים • עם אברהם
אתקטר • וביאר על יד משה • כמה יהוה אמר • בקצת אשה כי תורע •
וילדה זכר:

אברהם חפר ביר • ומשה לה כרי • ונפק ממנו מים • לצרים מררי •
והחיים היא טובה • מעתדה לכל עברי • לא ישתה' מנה • לא זר ולא נכרי:

טובי עבראי • נטורי זה הקיאם • אנון הסגולים בו • מבלעדי כל עם •

f. 47 כמה יהוה אמר • ולנו בתורה חכם • והיתה בריתי בבשרכם • | לברית
עולם:

ומן לא יתגזר בשמיני • יהי עקור • וליתו מן עבראי • וזה גלי לא סתור •
נבדיל אנונו • ונצפי בעין המאור • בין הקדש ובין החל • ובין הטמא ובין
הטהור:

יהוה כרת ברית עם האבות • בדיל סגיל זרעם • ואקימו בחסדו • כאשר
נשבע להם • ולנו בתורה חכם • ובזה סוברם • ולא ישכח את ברית
אבותיך • אשר נשבע להם:

f. 47 בעמלם ישתמר • אמן דן ילידה • | ויתרבי ויגדל • ויהוה אמן לו סעודה •
ויתלמד תורת יהוה • ומה בה מן פקודה • בקדוש שמו הגדול • יכולה נכבדה:

¹ من نغم . . . سعد الدين الكتاري Cr 19, G 2

בכל עת • וככן עם כל מי • ידרשו מן המסכנים • ועם כל מן לו יעמי •
 יוסיפו אלה מן טובו • ויקים לו קיאמי • הזכאים השלשה • ויצליח בצלחות
 דפתר חלמי • פרעה ואתעבר מלך • וכממלכותו לא אתעמי • ובעמל קטף
 f. 44 כל נשמה • | אשר הושם בתבת ג'מא :

في اقارب العريس

וקריביו דמנן • סמוכה וארכונה • ארכון לית כ'תו • לנו כל עדנה • מתני
 צלותה ומקרתה • ועובדיו מתקנה • במה ידרש עשותו • בטב חכמה ובינה •
 מיטיב למסכנים • בממלל לשנה • אה מן שמו פ'לאן • מזדעק בין זימונה •
 יהוה ישמר חייו • ויסני לו חננה • וישמר בניו על לבו • ויתן לו טב מתנה •
 בעמל משלשה ויוסף • ודמע כל מימנה :

ايضاً في اقارب العريس اذا كان زكناً :

¹ וככן סמוכה וארכונה • הנבר הנבון • התמים הידע • דהוא בכל טוב
 נכון • דמדרשו עובר טוב . . . ²

f. 44^b اصماً بيت في اقارب العريس نظم العم الشيخ مرجان عفي ونو^a

³ קריבי חתנה • בעל גלינותה • אב עלי אזכרו • בין סדר סיעתה • דו
 סהבה טבה ויקירה • וכל עובדיו כשיתה • וקראה וצלאה וחסובה וכתובה
 ונאירה • ובעל בוננותה • וידועה וריטורה ומשירה • ומעיני עדתה • ומתקן
 מקרתה וחשוב חשבן קשטה • וים דעתה ובינתה • ואבי יתום ואלמנה •
 הלוך דרך טבהתה • ופרד זבנו בחכמתו ודעתו • ונשיא משפחתה • ונדול
 f. 45 זקיני צלותה • | ואמור כל חכמתה • וסמוך קהלה וארכון קהלה ועשה
 טבהתה • וחדות הלב וסוברותה • וסדר נקיבותו רבים • עד כי חדל
 מספרותה • ⁴ אה מן שמו אדוני פ'לאן • מזדעק בין קהל עבראותה • יהוה
 ישמר חייו • מאה שנה תמימותה • ויסני איקרו • ויפרי לו פרותה • וישמר
 חיי בניו • וילמדון קדוש ארהותה • ויעמי חדותון קריב • וימטי למסברותה •
 בשלשה האבות • ופתור חלמותה • ובעמל נביה רבה משה • מאורה דנביותה :

في اقارب العريس والعروس

f. 45^b קריבי חתנה וחרסתה סנים • ואתציק עדנה • | על נתחתי יתן • בין אתן
 זימונה • ומן דברתי יתה • ואתקצרתי בדכרנה • ומן לא זכרתי יתה • אשביענה

¹ G 2, f. 52. Not in L 20.

² As above, p. 835, top.

³ Not in G 2.

⁴ Cr 19 resumes.

דמדרשו עובד טוב • עם כל עשיר ואביון • לא יכרת צלוחה • בכל אחר
 דו שכון • ולא יבטל מן מקרתה • לבדו ועם הזימון • אה מן שמו אדוני
 פלן • בין כל הקהל נבון • יהוה יאריך ביומיו • וכיומי נח ישימון • ויתן לו
 הברכה • וישם לעדתו מטמון • וישמר בניו וקריביו • ובעלמה יוקרון •
 בשלשה ויוסף¹ • ומי שם הלוחות בארון :

f. 42

غيرة في عم العريس اذا كان عالم عايل نظم العم الشيخ مرجان
 الدنقي عفي ونا

עביבי חתנה • אב עלי אזכר • ואפרט גלינאתו • בין סדרה דאסתדר • האישי
 הנביר התם • דבלבו המדע יערף כמטר • דו סהבה טבה ויקירה • וכל
 עובדיו כשר • וקראה וצלאה וחשובה וכתובה • וללב חדות וסובר • ונאירה
 וידועה ומבוננה • דלו טב מדכר • וריטורה ומשירה ומעיני העדה • ושמור
 קדש כל ספר • חקן צלותה ומתקן מקרתה • ונשיא ישראל בזה הדר • וחשוב
 חשבון קשמה ופתורה • | וכל מעשיו יתר • ופרד זבנו בחכמתו ודעתו • f. 42^b
 והמעשה והמימר • ואבי יתום ואלמנה • הלוך דרך אל ישר • וסמוך קהלה
 וארכון קהלה ועשה טבהתה • ולא יוכל פתור יפתר • סדר נקיבותו • דרבת
 על המספר • אה מן שמו אדוני פלן • מזדעק בין עם ישר • יהוה ישמר
 חייו • ויסני לו כל איקר • ויצוה הברכה בין ידיו • ויפתח לו טב אוצר •
 וישמר חיי בניו • וילמדון קדש כל ספר • ויעמי חדותון קרוב • וימטי בון
 מה יסבר • בעמל השלשה האבות • ודקנאו פוטיפר • ובעמל נביה רבה
 משה • דמע כל הבשר :

غيرة في اولاد عم العريس من نظم المرحوم العم الشيخ مرجان
 الدنقي عفي عنه

בני עביבי חתנה • גליון ייה • ומעשון מתקנים • בכל עובדיה • יקירים
 קראים צלאים • דלון טב דכרניה • חשובים כתובים ונאירים • וחדות הלב
 וסובריה • וסמוכים וארכונים • ועשוי איקריה • יהוה ישמר חייו • ויוסיפון מן
 טביה • וישמר חיי בניון • ויתלמדון קדוש כתביה • ומן לא אודבג מהם •
 זרבג קרוב בשלמיה • בעמל השלשה האבות • ופתור חלמיה • | ובעמל משה f. 43^b
 בן עמרם • רבון דנבייה :

في خال العريس

עזוי חתנה • דקעם קמי • דו נבר נאיר פלן • דבהם אשתמי • לית מדעו
 לא יבא • עליו מרמי • עשה כל טוב וחסד • תמיד עם יתומי • בני אמחה

¹ המוך G 2, f. 52.

f. 39^b בכל דבר • | ונטורך יהוה • הצדיק והישר • בעמל השלשה והמלך • ומביא
קדש כל ספר:

ثالث بيت فيه ايضاً

חתנה טבה • יהוה ימלא' חדותך • מה טבך מן חתן • ומה טב חזותך •
מה טב מיכלך • ומה טב משתיתך • מה טב בדרך דלכשתני יתן • ואני
קעום בתשמישותך • יהוה יסני איקרך • ויחיל מיתוביתך • ויקום מסך אמן •
בנים סנים כֹּאתך • ברוך אתה בבאך • וברוך אתה בצאתך •
לאבי חתנה:

f. 40 אבי חתנה • | רבהם אתקרי • גבר גביר תמים • בכל עובדיו מריח • בסדר
עדניה קעם • מצלי וקרי • מבונן במדעו • בחור כל שמרי • עבוד טבהתה •
הלוך דרך מרי • יוסיפו אלה מן טובו • וירבי אמן ויפרי • אה מן שמו
אדוני פֿלאן • מזדעק בין כל קהל שמרי • יהוה¹ ישמר חייו • ובאתרי קדשה
ישרי • בעמל השלשה ודקנאו • איש מצרי • בקדוש שם יהוה • דבקדש נאדרי •
לאחי חתנה מן מימר אב סכוה הדנפי:

f. 40^b 2 אחי חתנה • | גלגיו רביאנים • הגבר התם אשר • סדר עובדיו מתקנים •
דו סהבה טבה ויקירה • דלו טב דכרנים • וקראה וצלאה • וכל מעשיו
כשרנים • וחשובה וכתובה ונאירה • ומכליל הנבונים • וסמוך קהלה וארכון
קהלה ועשה טבהתה • עם כל דלים ואביונים • אה מן שמו פֿלאן • מזדעק
בין הזימונים • יהוה ישמר חייו • ויתן לו טב מתנים • וישמר חיי בניו •
וילמדון קדש כל אלפנים • ויזדבגו קרוב בשלם • ושמח ושדכנים • ויתן לו
יהוה • מן טובו מתנים • בעמל השלשה ומי אמר • הלוא לאלהים פתרנים:

f. 41 א إذا كان له اخ ثاني من قول المرحوم العم الشيخ مرجان الدنفي عفي عنه
וכבן אחי חתנה • לו אזכר אני • ואפתר נקיבותו • במפרט לשני • מה טבו
מן נער • דמו לא עמת עיני • ויקירה וקראה וצלאה • ועובדיו מתקני •
וחשובה וכתובה ונאירה • דלו טב דכרני • אה מן שמו פֿלאן • מזדעק בין
זימוני • יהוה ישמר חייו • ויתן לו טב מתני • ועקובתה לו קריב • יזדבנ
בשמח ושדכני • בעמל השלשה האבות • דבמערתה שכוני • ובעמל יוסף
f. 41^b הצדיק • ובן עמרם הבני:

في جد العريس

סהבי חתנה • הגבר הנבון • דהתמים הידעיו • דהוא בכל טוב נכון •

¹ Some leaves appear to be wanting here in Cr 19.
pieces appear to be wanting in G 2.

² The next five

- אדם וחוה • תריון אתכנשו • במיסון גן עדן • למרתן ישמשו • ואזדבנו
 בחדו • חוה וששו • וביניון שרת אהבותה • והות נפשה קשורה בנפשו:
- f. 37^b הזבוג לאוי על כל אנש • דו ראש כל גזירה • הנפש בו תנשם • ותשמח
 בו יתרה • הא טובי לדיזבג • ויעבד כל איקרה • ¹ כזבוג אברהם בן תרח •
 על שרה ועל קיטורה:
- הזבוג חכמה רמה • דו כות כליל • וכות בוצין מניר • יזרח על המזדבג
 בכל יומם וליל • הא טובי לדיזבג • וילך בטב שביל • כזבוג יצחק נצירה •
 על רבקה בת בתואל:
- הזבוג אתעבד • בדיל הפריה והרביה • עד יקום מן ישבח • למלכה רמה
 חיה • | הא טובי לדיזבג • ותחי עובדיו ייה • כזבוג יעקב ישראל • על רחל
 f. 38 ועל לאה:
- הזבוג עובד טב • בו לאנשה אתפחרת • יתפחר בו בין עמו • וישמח בו
 בכל עת • הא טובי לדיזבג • ולכל טוב ואיקר יצמת • כזבוג יוסף
 הצדיק • על בת פוטיפרע אסנת:
- הזבוג כות בוצין מניר • יזרח על המזדבג נורו • וכות תרח טבן • ישמח
 מי בו יעברו • הא טובי לדיזבג • ויעבד מה ירצי מרו • כזבוג משה בן
 עמרם • על צפורה ברת יתרו:

f. 38^b

وبعد ذلك تدكير العريس

- באהלין דאזכרו • ישמר דן חתנה • טבה ² ויקירה • וסמוכה רבה וארכונה •
 וקראה וצלאה • * דלו טב דכרנה ³ • וחשובה וכתובה • * ונאירה ומבוננה •
 וידועה ומשירה ⁴ • ועובדיו מתקנה • * ומעיני העדה וחשוב חשבן קשמה •
 ושמור קדש כל אלפנה • וזקן צלותה ומתקן מקרתה • ופרד דן זבנה •
 ועשה טבהתה • לגו כל עדתה ⁵ • אה מן שמו אדוני ⁶ פלאן • מזדעק בין אהן
 זימונה • מה טבך מן חתן • כל עובדיך כשרנה • | יהוה ימלי חדותך • ויסני
 f. 39 לך חננה • ונטורך יהוה • יכולה דיאנה • בעמל משה בן עמרם • נביה
 מימנה:

ايضاً في العريس

מן דכרנך אצא • ואל דכרנך אעבר • אה שמש החתנים • מה טבך מן
 גבר • תתמלי חדותך • ותממי מה תסבר • ותתחני באתתך • ותשמח בה
 יתר • ונעמי לך בר קריב • בין קהלה יתגור • ותקום מנך פרותה • ותתצלח

² In G 2, ff. 45-48 are out of place.³ G 2 סהבז.⁴ G 2 ונאירה

ומבוננה.

⁵ G 2 om.⁶ G 2 ומתקן מקרת קדש

כל אלפנה • ועשה כל טוב וחסד • דלו טב דכרנה

דאנון הך שלטנים בין העם הסוררים • יהודה יהריג לשנאיון קמי הצררים •
 f. 35 ויפרש מה בין ידיון בטובות ואיקרים • ויפדי יתון מכל עקה | ומן ידי
 הממזירים • ויניר פניו אליהם • ויכפת כל נברים • ויפלטון בכל דרך ויפתח
 לון טב אוצרים • ויפשרון מכל לחץ ויניר לון הנורים • ויפקח עיניהם עיני
 השמרים • וישמרם יהוה וישמר מה לון מן הברים • בשלשה ויוסף אשר
 אשביר למצרים • ובנביא הנאמן משה דמע הספרים:
 מניבים אמן:

¹ אَيْضًا فِيهِمْ يَهُوَّةٌ يَسْجِي مِنْهُمْ أَمِينَ بِعَمَلِ مَشَى هَنَامِنِ أَمِينَ

f. 35^b נתגלג עורי בדרכן • | הסמוכים והארכונים: כוכבי הקהל בכל אתר •
 והנם הך אדונים: עליון ארכוני • הבנין מתבנים: הקעים פניהם • קמי
 השלטנים: בהעובד והמימר • בכל האזבנים: הנתינות מהם תנתין • להדלים
 והאביונים: ואנון על דרגיון • כות עמודים ואדנים: יסני יהוה לון • כל
 טובות חננים: ויסעדס על מה אנון בו • בין זאת הסנים: ויסניר מפניון
 תריח רגזה • ויפתח תרח הרצונים: ויסטי שרב פנותה • וממנה יהיו מתפנים:
 f. 36 אל רחב רחותה • וימי הרצונים: | וישמרם יהוה • אדון כל האדונים:
 ועמך אתריון • וישמם בכל עת ששונים: ולא ימוש בשמחה • זהו רב
 ושדכנים: באבות השלשה ויוסף • ודמע כל מימנים:
 מניבים אמן:

עורן כן בהם עוד:

ארכוני קהלה אשר לון עמודים • מה טבם מן ארכונים אשר לון הידים •
 הידים דיפרשו לון בטובות וחסדים • חסדים לא תכרת רק יתון מתחדדים •
 f. 36^b מתחדדים על עמה יתרים תמידים • תמידים צדקתון באברים ובגדים •
² ישמרם יהוה נכבד הנכבדים • וישבו אל הרצון בקדש המסגדים • וישפטו
 אמן על עשאים וקדקדים • בעמל השלשה האבות הטהורים הפרידים •
 ובעמל הנביא משה בחור המלמדים:
 מניבים אמן:

وبعد ذلك يقال فاتحة للعريس وهو הזבוג من قول المرحوم الشقة عبد
 الله ابن سلامة رحمة الله وبن

בשם יהוה:

f. 37

בקל רם נימר • רב אלה אלהיה • חילה דברא אדם • לפריה ולרביה:
 מבגלל פרותה • ברא ית אדם • ואבדילו על בוראיה • בדמות והצלם •
 וחלץ מנה חוה • עד מנון יתקומם • מן ישבח שם יהוה • בכל לילה ויומם:

¹ Not in place in G 2.

² In G 2 a leaf (f. 43) is out of place.

³ G 2 ומחזדים.

הקדש נתינים • נתינים מן מרון ארון כל האדונים • אדונים אנון אן תפשו
 מיתוביתון במשמר קדש כל אלפנים • אלפן ארהותה דאתיהבת על יד
 דמע כל מימנים • | מימנים הם על הקדשים הן הֹיֹת עובדיון 'מתקנים' • f. 32^b
 ואנון לבני ישראל כֹּת עמודים ואדנים • בצלותה ותשבחתה בסדר העדנים •
 יהוה יוקרון במשמרו • ויניר לון הלבבים והעינים • ויסני מהם ויטיב לון
 בכל המכונים • ויפקח עיניהם למשמר והמימר דבו יהונו חכומים ונבונים •
 וישמרם יהוה האם על הבנים • בשלשה ומי אמר הלוא לאלהים פתרנים
 והנביא הצדיק משה דמע הנאמנים • ובאהרן ובניו מקריבי הקרבנים :
 מניבים אמן :

¹ עורן בן בהם * מן מימר עבד יהוה בן שלמה² ירחמו יהוה אמן : f. 33

נשוב עורי לדכרן בעלי ברית כהנתה • כהנתה דאתפרשת והיא כהנתה
 תניאנתה • מן כהנתה קמאיתה ותנייתה לעבידתה • עבדת הקדש עליהם • בין
 דמעי כל אמתה • ולון תרומת הקדשים • הן שרו בקדישותה • ולון חלקים
 סנים מן יהוב כל מתנאתה • דאמר למשחה ולבניך לחק עולם • ואונפו
 על זה תנופתה • בעמידותה לפני העם למשמר עם הדורות לון ממשלחה •
 הן דבקו כנותון על הקשט • לון אנרים רבתה • | מן יהוה ומן ישראל f. 33^b
 טוביון בזאת דרגתה • יהוה ישכילם אל רצונו ויצֹה' יתון ברכתה • ויפרי
 פרותם במשמר אגרתה • ויחיל דרגיון ויוסיפון בבוננותה • בשלשה ויוסף
 דקם בממלכתה • ובנביא הצדיק דמע דנביותה • ובאהרן אשר לו טב
 מיתוביתה :
 מניבים אמן :

³ עורן בן בהם יהוה ירבי מספרם :

כהני יהוה דיתון פרוטי הברכה • על עדת ישראל⁴ אשר בון מברכה • f. 34
 ברכה תמימה מן המכינים לברכה • בכם אה כהנים יתצלח כל מלאכה •
 בכם הצדיקה יתגלי דרכה • בכם דרך קשטה ישתמר הלוכה • בכם הברכות
 יהוה יורכה • יברך אתכם יהוה במיני הברכה • ויקים משכנה ביומיכון
 ויתנצב בנכח • קדש נבעתה ותתחדש הממלכה • לכם אמן קריב ולא תסור
 מנוכון לא כה ולא כה • | בנביכון משה תהיה יומיכון טבין זכה : f. 34^b
 מניבים אמן :

وبعد ذلك يقال تذكير هشمريم كثر الله وנו"

סמוכינן וארכונינן עדת השמרים • הסדורים אנה • ובכל האתרים •

¹ A leaf is wanting here in Cr 19.

² L 20 om.

³ Cr 19 resumes.

⁴ G 2 השמרים.

¹ ايضاً مدح في هكهنيم رصون يهوه عليهم امين امين

אתפחר ואתנלג • בדכרן בעלי המיתובה: מיתובית כהנתה רבתה • מה
 f. 30 שפירה ומה טובה: עם הדורות דבאו • ועם הדורות דתבאו | אנון בעלי
 הברית • בממשלה הקשיטה הכתובה: מן קנאו סהבם פינחס • ועד עתה
 אקבע: זה הבנין על יסוד • גלי בתורה והמצוה: מן האיש חסידך • בעל
 המעמד בחוריבה: דנסיתהו במסה • ותריבהו על מי מריבה: ואתקוממת
 ירשה לזרעיון • ואלמתן נציבה: ובקוממותן בסוד לישראל • ואיטבות
 לכבה: אנה תמצאו ברכתה עמו • טאת יהוה יהובה: ודן רבה דקהלה
 פלאן • דנקיבאתו מתרברבה: ארכון בית כהנתה רבתה • ומסחנה וכוכבה:
 f. 30^b שמוור ארהותה קדישתה • וספרה וכתובה: מדבר חשבן קשטה • | מיתב בו
 זבניה על יתובה: לביש כליל כהנתה • ובים טהרותה טבע: יהוה יאריך
 ביומיו • וירחק ממו כל תועבה: וישמרו וישמר מן יאהבו • ויזמן לו מכל
 עקה רבח: וברכאתו על הקהל • בכל זבן אלהים יישיבה: בשלשה והמלך
 והנביא • ומקריבי הזבח: ובאבוה פינחס • דעצר המניפה והשיבה:
 מניבים אמן:

ايضاً فيهم رضي الله تعالى عنهم امين

f. 31 אמהר פממי • וראשי אשאו: | ואקדש לבבי • בדכרן לית כמהו: כמהו
 לית אתפרש • בממללים כי הו: קם בפני ולבי • עד לשני אשלחו: בדכרן
 בית כהנתה רבתה • פניכון אקראו: קומו על רגליכון • ואציתו ושמעו: כי
 במשמעו כל לבב • יתרברב שמחו: כי אנון ארכוני • עלמה ושמחו: בהם
 הברכות • בכל אתר יתפרחו: בהם הקדשים • ירבו בדמעו: בהם כל עון
 ופשע • יהוה יסלחו: בהם הדבבים • יזעו וייראו: בהם כל טוב וחסד •
 f. 31^b יחסני זרעו: בהם כל דבר רע • יהוה לא ישמעו: בהם כל אוצר טב •
 יהוה יפתחו: דמהם כוכבה • דקהלה ומופעו: ארכון בית כהנתה רבתה •
 דלו הברית לקחו: ירשה לו לבדו • ובתרו לזרעו: רבנה דדכרנו • טב
 כדבש משמעו: מרי יאריך ביומיו • מאה שנה בזהו: וישימו פליטה גדלה •
 לקהלו ומשפחו: וישמר כל מן י[א]הבו • ויפתח לו תרחו: בזכות הזכאים •
 דנירותון אופעו: ובדדו משה • דאמר לעמו אל תיראו:
 מניבים אמן: f. 32

وبعد ذلك نكتب بيموت تدكير في هكهنيم بني لوي كثر الله وנו

נתפחר בדכרן שרתי יהוה הכהנים • בני לוי אשר להם טוב הכנים •
 כנותן וחנותן בדרגים עליונים • עליונים על נותר השבטים ולון חלקי

¹ This and the next piece are not in place in G 2.

ביהוה ובמשה • ובאבות הצדיקים • ובכהנים המשחים • דביהוה דביקים:
 נשול לאלה בעמלון ¹ وتمام

² עורן כן צ'צ'ר על גמלה לעבד יהוה בן שלמה חבתה
 יסלח לו מרה דיכלתה אמין

- f. 27 התפלה והתחנון • מן משה אלפתי • ולחם על מזבח • הלבב נתתי: | ולחם
 תשבחתה • באהבו ערכתי • על שלחן התשובה • ומהרתי ללכתי: אל מערת
 המכפלה • ועליה עמדתי • ונשאתי קולי שם • וגם אמרתי: אה אברהם אה
 אמור • הנה נא הואלתי • אתפלל בעד בניך • דרגוה בון אנתיה: אה יצחק
 אה אמור • הנה נא זקנתי • עתר לנכח בניך • דדינה לון פתיח: אה יעקב
 נדורה • אה אמור קטנתי • שאל בעד שבטיך • | לאלהים עד ירתי: ואחרי f. 27^b
 זה • אל הר העברים מהרתי • ונשקתי עפרו • ובכיתי וצעקתי: ואמרתי אה
 משה • אה אמור כי יגרתני • מן לחץ גדול אליך • מהרתי ללכתי: אתפלל
 בעד עמך • כי הו יצעק אתי • קום פן תדבקני • הרעה ומתי: ומשם אל
 בית אֵל • הרגריזים שבתי • ועליו בתחנון • ובככי עקדתי: ובזכות בן
 תרח • | אברהם שאלתי • ובשעבוד יצחק • דלו עלה דרשתי: וביעקב f. 28
 נדורה • לשכיני עתרתי • ובמשה הנאמן • שם אתפללתי: וזכרתי צלות
 יוסף • אמור הנה חלמתי • ודרשתי לכם • רחמים ואתנפלתי: והתפלה
 שם • בעדכם אוספתי • ונתתי את הלב שם • ובנכם הנה אמרתי: ביהוה
 ובמשה ונ" ³

وبعد ذلك نكتب مدح في الامامة الكبرى رضي وني

- פממי יתגלג וראשי יתנשא • ולשני יתפחר במדכר בעלי התשמישה • שמשני
 משכן יהוה דכל מנון אמשה • בשמן משחת הקדש והבגדים לבשה • אנון
 אהרן⁴ הלוי אקר הכהנה וארשה • ונשיא נשיאי הלויים בנו • | דמיתוביתו f. 29
 נשא • ומי קנא למרו והות הכהנה לו שרשה • מתשלשלה מן כהן אל כהן •
 ביד בניו תפרשה • מן גביר אל גביר שלשלה קדושה • כל זבן בזבנו תמידה
 לון מורשה • ואמטת בון זבנה לון ירשה • הכהן הגדול פלן * דמן נוף⁵
 אבישע • אהן הו דבחרו מרו • ודרגיו⁶ נשא • אהן הו בעל המיתובה •
 הגדלה המתפרשה • אהן הו הפליטה הרברבה הקדושה • אהן הו דבו
 סוברות עלמה וחרות הנפש ומדרשה • יהוה יאריך בחייו ויגרש מפניו כל
 רשע • | וישם זרעו בעלמה • מספר הפרי והדשא • בעמל האבות הצדיקים f. 29^b
 המהורים השלשה • ובעמל משה בן עמרם מביא התורה הקדושה • ובעמל
 סהבו פינחס דקנא לאלה והמניפה גרשה: מגיבים אמן:

¹ As at the end of the last piece.

² This piece is not in place in G 2.

³ As at the end of the last piece.

⁴ L 20 הכהן.

⁵ G 2 בן.

⁶ G 2 דרכיו.

¹ וקם ממו בתרו • עשרה אתשרשרו • למי² הֹה צדיק בדרו • ואמר
 לו 'בשגם:
 ואתקרי קץ כל בשר • ומן המכול אתפשר • ואתשרשר ממו עשר • מנן
 האיש התם:
 כליל דזכאי • דלו נראה' • אלהים אל ראה' • ואמר לו לך בשלם:
 לך לך מן ארעך • אל הארץ אשר אראך • כי היא לך ולורעך • | ירשה f. 25
 עד עולם:
 ויקם מן חרנה • וילך דרך אמונה • ואתא אל הר השכינה • ויט אהלו
 בין בית אל מים:
 מים והעי מקדם • באלון מורא מול שכם • ובנה מזבח ויקרא בשם •
 יהוה אל עולם:
 ואמר לו אלהים • מימרים גלויים • והיית' לאב המון גוים • ולא יקרא
 עוד שמך אברם:
 אברהם יהיה שמך • וגוי גדול יקום ממך • וית קיאמי מעמך • ליתו
 משתרי לעלם:
 ובסר יתה במילד • ברה נצירה דאולד' • מן שרה ואתעבד • מבגללה f. 25^b
 משתה רם:
 ובן שמנת ימים הנמל • והגדל והגמל • ומן מרה הֹה דחל • ודרך
 אביו חכם:
³ ומד דרשו אלה • מן אביו עלה • וית ערפו שלח • למשפך הדם:
 וביד אלה אתפשר • ובעלמה הֹה מתוקר • ואתיהב לה כל איקר • ושני
 לאמים ממו קם:
 שני לאמים לו אתילדו • ולאם מלאם נפרדו • | ואתפרד כל מנן f. 26
 בעובדו • והצעיר הו הרם:
 דו יעקב ישראל • דלבש מן הזכו כליל • ובא אל בית אל • וישכב ויחלם:
 והקיאם עמו אתקטר • וקם ממו שנים עשר • מנן בן פרת אשר •
 לעובד ביש לא⁴ קדם:
 ומנן הכהן לדי • דקם ממו בוצין לא יכבי • דו משה הנבי • בן יוכבד
 ועמרם:
 דמע הדמעים • ונשיא נשיאים • וסגיל הבוראים • | וקדקד מינה דאדם:
 שלום יהוה עליו • ועל מן יקרב אליו • וכל מן ישלם עליו • ישמרו f. 26^b
 אל קעים:

¹ A leaf is wanting here in Cr 19.
⁴ Cr 19 om.

² אל מי L 20.

³ Cr 19 resumes.

ובתר זה יתמר צִרְצֹר על חתנה מן מימר עבר אלה בן שלמה
ירצי עליו יהוה אמן אמן:

f. 22

בשם יהוה:

הממלל המוחי • המפצי המושיע: זכרון שם יהוה • אלהים ומשה:
כי זכרון שם יהוה • אלהים למחיה: ובזכרון שם משה • הנפשות תחיי:
זכרון שם אלהים • מדכי הלשונים: וזכרון שם משה • עודן טעמונים:
זכרון שם אלהים • מחיי הרוחים: וזכרון שם משה • מורי לכל רוחים:
זכרון שם אלהים • מוסיף כל איקרים: וזכרון שם משה • | להם מקרים: f. 22^b
זכרון שם אלהים • רחמים ורתֵאָן: וזכרון שם משה • טפי לכל שרבאן:
זכרון שם אלהים • חכמה ובינה: וזכרון שם משה • מאור לכל עינה:
זכרון שם אלהים • לקדש ולברך: וזכרון שם משה • הטוב בכל מהלך:
זכרון שם אלהים • מצליח הדרכים: וזכרון שם משה • מונֵם ההלכים:
זכרון שם אלהים • לזכוריו יפה: | וזכרון שם משה • לכל מחץ ירפא: f. 23
זכרון שם אלהים • מזון לנפש והצדה: וזכרון שם משה • משמרת הרת
והמדע:

זכרון שם אלהים • לזכוריו ישמר: וזכרון שם משה • לעשות ולשמר:
זכרון שם אלהים • מחסי לכל באש: וזכרון שם משה • מפצי מן האש:
זכרון שם אלהים • מלבש קדש לישראל: וזכרון שם משה • מלבשון כליל:
זכרון שם אלהים • אמן מכם לא יבטל: וזכרון שם משה • כענן וכמל: f. 23^b
זכרון שם אלהים • יחדד לכם הרצון: וזכרון שם משה • בו תרבון ותפרצון:
ביהוה ובמשה • ובאבות הצדיקים: ובכהנים המשחים • דביהוה דביקים:
נשול לאלה בעמלון ובצלוחתון • ובציאמון ובסקפנן ובריאמון: אן ירבי
חיי כהלכון • ויחני יתכון וידבק יתכון כמה דבק לאבהתכון: ויעֵק לעקיכון •
ויסני לסנאיכון: | וימן *סבעה ורֵחָה¹ • ושדכה ושלמה ביומיכון: ובקדוש f. 24
שמו הגדול • יהונו טבן כל שביכון: מניבים אמן:

² نقيضة ايضاً علي الختان ² من قول المرحوم سعد الدين الكتاري
יסלח לו מרי:

נטהר הלשן והפמם • ונאמר בקול רם • אדכירים לטב עד לעלם • סדר
זכאי העולם:

הצדיקים הנאמנים אשר • עשו טוב בעיני אל ישר • ראשם אבי כל f. 24^b
הבשר • דאזדעק שמו אדם:

¹ סבה ורבה Cr 19, L 20.

غيره صرصر علي الولد Cr 19, L 20.

גלגני זה הגבר • הגביר הרם אשר • לית כמו בבשר • דו משה נבירי:
 גביר כל העולם • ודמע מינה דאדם • דלא יקום ולא קם • לעלם בכל דרי:
 עלמה כֹּתוּ • | ומן עשה הך עשותו • ומן אממה לרבותו • ובתיבותו
 מן שרי: f. 20

ורב גלגיו מי מני¹ • מעט מן רבותו נתני • דעל רישה דטור סיני • מן
 הסנה אתקרי:

תמן חכמו אל ראה' • ואמר עקובתו אהיה • ושמי יי' ה' ו' ה' • זה שמי
 וזה זכרי:

סוד זה השם חכם • לא חכמו עורן מקדם • זה רביאן רב וגם • לו
 רביאן טב² עורי:

לו רביאן רב וכבד • על טור סיני אתעבד • ועליו הֹהֵ עמד • ואכל מן פֹּרִי:
 אילן תשבחתה • וקעם בתפלותה • בין חילי כסיאתה • והם בו סחרי:
 והו הֹהֵ עליון • כהן לאל עליון • מתרברב ביניון • והם בו מתפחרי:
 ובינם הֹהֵ קעם • ארבעים יום צעם • ובתשבחן הֹהֵ מנשם • ובתר זה
 קבל תרי: f. 20^b

לִחְתוּת אבניה • מן שומי שומיה • עליון עסרתי מליה • כתובים משני עברי:
 הם מן אכה והם מן אכה • ורב סבלון על מכה • | והֹהֵ מרבי למלכה •
 דבקרדש נאדרי: f. 21

גלגני דן נביה יתרה • לא נוכל נכפרה • מן אימנותו לא תפרע • רישינן
 אה מרי:

ושמנו תחת צל קולתו • והושיען בתפלותו • והשיב³ מן ברכאתו • עלי
 ועל סדרי:

שביכון טבן מן אלה • סיעתה האלה • בדמוכי מערת המכפלה • דריתון
 טב דריח:

ומד אנן ידעין⁴ وتعام

وبعد ذلك يقول القايل

f. 21^b

כל שביכון טבן מן אלה • רחמן ורתאה: אהלן דאכה מנוכן • ויתון
 דלא אכה: יתון דברחקה • ואתון אה שמעויה דבקרבה: אתון דשמעתון
 אהן ממלל חכמתה • ויתון דלא שמעו: עלינן ועליכון ועליון • ישפען כל
 ברכאן: דערידין בחמשתי ספרי ארהותה • מבראשית ועד ולא קם עוד:
 מניבים אמן:

¹ L 20 מימני.

² Cr 19, G 2 om.

³ Cr 19, G 2 add מלין.

⁴ As at the end of the preceding piece.

גלונך ותמיד ואורוך • היא תפלות משה דבה אורוך • ויאמר יהוה
סלחתי כדברך • ואולם חי אני:

דמלא כבודו כל הארץ • ויסני מספריך ותתפרץ • מתעדרר אן לא יתמני
עפר הארץ • וגם זרעך ימני:

השבעה תקומם לך • ולאחריך ולבנך ולקהלך • ושמרתך בכל אשר
תלך • ופליטה ישאר זה המחנה:

f. 18 ונברכו בכ כל משפחות • האדמה בארבע הפאות • ואראה אתך כראות •
אבותך ותרציני:

זכרוןך מאד מתעצם • ועל כל אמי הארץ מתריאם • תחת זרועת יהוה
בעולם • ובך אני אפני:

חלקתי לך נתחות • לברכה הזאת • מני אליך משאות • בקבול סבע מני •
טור ברכת אישי • במאדך ולא תתנשי • וזאת הברכה אשר ברך משה •
איש האלהים את בני:

f. 18^b ישראל עם ברכתה רבתה • | במקום ברכתה • דאתנביל בהגרתה • בארץ •
הכנעני:

כל זה עם ברכה שרוה • בשם יוסף ואחזה¹ • ממנר הארץ ומלואה •
ורצון שכך סני:

תתמלי את לברכותך • ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך • בצלותך
ומקראתך וחדותך • תתחני תתחני:

שביך טבן אה אחי • תמצא פרי מקראי • כי האלהים הרעי • אחי מעודני •
ומד אנן ידעין דו אלה רחמן • נודי לה • ננציר לה • *נכפת לה² •
ונשתחבר לגדלה • ונימר עבד אן יתמר לה •

f. 19 جواً: ישתבח אלהים:

עורן כן אקראו על ילידה מן מימר סעד אלה
בן צדקה הכתארי יסלח לו יהוה אמן:

סדרה דאכה שרי • עמי לרוז³ מימרי • דו נפק מן כרי • אשיר וטוב
אשרי:

הנבון דלו מדע • לרוז³ מימרי ידע • ראה' ושמע ודע • במדעך אה חברי •
שמע מה אשמיעך • ושים בלבבך ובפיך • מדכר משה נביאך • | והשלם
עליו אקרי:

קום בנן עד נקום • כלנו נקרי שלום • אנה ובכל מקום • דאנן בו נשרי •
טובינן טובינן • כל ימי חיינן • אן נגלג פממינן • ונימר בלשן העברי:

¹ Cr 19, L 20 ואחורה.

² Cr 19 om.

³ L 20 לה.

אבדות: הוא הסגיל מן אברהם • והזכות לו מתנודות: הוא בחורה דמן
 יצחק • דבגללו שם לו פרות: הוא זרע קדיש מן יעקב • לבוש בגדי
 חמידות: הוא זהרה דמן לדי • ונוראותו יקידות: הוא שמשו דמן קהת •
 דנע ברקיע הסערות: הוא כוכבה דמן עמרם • טוביון המילדות: הוא משה
 הנביא • מלף התלמודות: הוא איש האלהים • לא שקר ולא זדות: הוא
 מביא התורה • ושני לזחות העדות: הוא הצדיק בשליחותו • וכל בוראיה
 סהדות: הוא דדברו יהוה פה אל פה • במראה ולא בחרות:

f. 16 אَيْضاً نَقِيضَةً عَلِي الْوَالِدِ مِنْ قَوْلِ الْمَرْحُومِ الْعَمِّ سَعْدِ الدِّينِ
 ابْنِ كِتَابِ رَحْمَةِ وَنُ"

סוכרו רבה לחיינו • דכרן משה בן עמרם: ערן מנלגל חיים • אקרה מן
 חיי עולם: דכרן זה האיש משה • הנבר הנביר הרם: אשר לא קעם
 כותה • ולא יקום עד לעלם: לעלם עלמים • מכל מינה דאדם: הוא דמן
 ימי הבריה • אתעתד לו הצלם: ומקמי מובאו • אתקרי בשגם: ואתבסרו
 f. 16 בממצאו • סדר בוראי העולם: | ומאז רד מקרב יוכבד • ועל הארץ הלשם:
 אדירת מנה עלמה • ונורו עליה אתרים: אבלד ממו הירח • וככן שמש
 אימם: וסדר בוראיה אשמחו • במקדום זה הילד התם: וחילי כסיאתה
 עבדו • מבגללה משתה' רם: ואתבסרו ואמרו • מבתר השלם: אתא משה
 הנבי • נבי כל האדם לעולם: אתא משה הדמע • דכמו לא יקום ולא קם:
 אתא משה הצדיק • דכל עובדיו שלם: אתא משה הסגיל • דידע דעת האל
 הרם: אתא משה השליח • בעל העמידה והציאם: אתא משה הנאמן •
 f. 17 דאימנה מרה על עלם: | כסיאתה ונליאתה • ועל בראשית ויום נקם:
 שלום יהוה עליו • ברכיות הלבב והפמם:

ובתר כן יתמר זה ברנן טרח:

שוב מחרון אפך • והנחם ברחמיך • והשקף ממעון קדשך • וברך את
 ישראל:

جوابه من الجماعة

תדיר ישר ושביך טבן:

עורן כן אקראו על חתנה מן מימר עבד אלה בר שלמה

ירחמו ונו"

f. 17 עני אני עני • בעות ופנעות אדוני • | דלי דלי בעודני • הו ספוקי
 עם לשני:

בן ידי עבודי אתפלל • ולקבול תפלתי אסתכל • בעתה ועתה יגדל •
 נא כוח אדני:

האן הך משה • זמן מדמי למשה • דכסהו הענן • ונגש לערפלה:
האן הך משה • זמן מדמי למשה • דקרע שגביה • וקדם על מלאכיה:
האן הך משה • זמן מדמי למשה • נביה דיקרותה' • חילי רומה ומכה:

¹ عليه ايضاً حكمة علي الولد من قول المرحوم سعد الدين الكتاري رحمة ونو" f. 13^b

אלהי קדם יהוה • דמעשיו נוראים • אחד קבל אין. לו • בכל הבוראים:
בשגם בן עמרם • ברא ית הכריה • בעבור האדם • ברא בן יוכבד:
גביר האנשים • ונדול העבדים • גדול גאונו • ואֵק מלאכי הקדש:

דמע כל האדם • | איש האלהים • דבר אליו פה אל פה • כאשר ידבר f. 14
איש לרעהו:

הוא אלהי כל הנביים • וקדקדם • דעין על זה דעתו • ללכבי³ הכריה:
ונזרם² •

רמשה נגש אל הערפל • אשר שם' • וירד יהוה בענן • ויתצב עמו שם':
האלהים •

זולתיו לא מלאך • מאת יהוה אלהים • זה הוא נביא • לכל האדם בעולם:
חובב חלב עלה • אל לבב השמים • חזה בעיניו • | מראות נוראות:

טוב זרח מעמרם • ואופיע מיוכבד • טוב הוא ראות אמו • מראות f. 14^b
אלהים⁴ •

יליד עם ילדיו • אתילד הרצון • יגישו יהוה • ידעו ויודיעו:
כהן מלכר לעמו • אנה וביום נקם • כי ידן יהוה עמו • ועל עבדיו יתנחם:

עורן כן קציראן קטן על חתנה מן מימר עבד יהוה

בן שלמה رحمة الله

f. 15 הלב והעין והרוח • והגויה וכל הגידות: | ידכו מן מדכר בשגם • משה
בעל העמידות: שומיה וארעה ומה בון • נבראו על אדות: זה האיש הצדיק •
דלית לגלגיו פקידות: ולא מדע ישיג קצה • מה לו מן כבודות: עם יהוה
ומלאכיו • לא ינבילו במדות: הוא מניר עלמה • בבתים והשדות: הוא
בעל המופתים • הרבות הנכבדות: הוא דמן סיני בא • והביא לנו אש דות:
הוא מנדי הלחות • דעל ידו ירדות: הוא מגלי הקדשים • בעובדים
פרידות: הוא עמוד עננה • דאתבנת עליו היסודות: הוא הדמע דמן אדם •
והדמות והצלם לו עבירות: | הוא הפליטה דמן נח • דבגללו אתפלט מן f. 15^b

¹ Cr 19 resumes.

² L 20 ונדורים •

³ Cr 19, G 2 לרבי •

⁴ Cr 19, G 2 טראות, from the line above.

جوابه

ישתבח אלהים:

المفتاوي

ישתבח רחמנה דלא במל:

جوابه

ישתבח אלהים:

¹ وبعد ذلك يقول شيخ هكهنيم

אמר שלם ישר • וכל מה אתה אתי • אה אמור מימר:

ثم يقول القايل حكمه علي العريس من قول المرحوم العم الشيخ الشقة f. 11^b
عبد الله ابن سلامة تغمده ونو

בשם יהוה:

עודני מלך נתן • מן אנה ומעלה • בדכרן זה משה • בן עמרם ויוכבד:
ראה' ברית אדם • בחתמת בוראיה • בן ברית זה משה • על חסול זכאיה:
הוא ה'ה מעתד • מן יומה 'שתיתה • ומה דהורד על ידו • מן יומה
תליתה:

הוא עץ החיים • | דאתמר בתוך הגן • ועץ הדעת טוב ורע • היא ארהותה: f. 12
ואמטה לדרגתה • רבתה עליונה • לא אמטה בה אנש • מכל מינה דאדם:
וחזה נוראותה • מתגליה לידה • ודרש מלבשנה • לתרי לבושין:
הנור 'דל'בש אפיו • מעתיד מן יומה 'שתיתה • יומה 'דל'בש אדם הצלם •
ל'בש משה קרן אורה:²

וכלילה דאתכתיב עליו •³ אהיה אשר אהיה • מן ארבע אצטריו • למנלי
רבותו:

ועל רישה מלעל • עבד ליהוה • מחוי עליו • דו מלוא בכלה: f. 12^b
ואלביש יתה מעיל • מתכתיב עליו • ארבע מלין ואנן • יהוה אלהינו
יהוה אחד:

ועל שתי כתפותיו • מתכתיב באצבע • איש האלהים • למודע תמימות:
כד לבשון נביה • על רישה דחוריבה • ואתחיל רבינה • בעיני קעימיה:
ויראה' אליו יהוה • וגלל נאר עיניו • עד עמה המראה הגדול • | דאגלא f. 13
קדמיו:

האן הך משה • ומן מדמי למשה • 'דררם באשתה • ולא אנכי מנה:

¹ Cr 19 resumes.

² עורה Cr 19.

³ A leaf is lost here in Cr 19.

⁴ From here to the end of the next stanza is wanting in G 2.

f. 10 מנו אנשה • אמטה לזה הנבר : הנביר משה אישה • דכל עורנו שקר :
 וקשט כל מה ארשה • בקדש כל ספר : דו בֹּת שמשח • גלי לא סתר :
 לו עמדתי כל ימי חיי • על שער ראשי : מה אמטה ית כוחי • למספר
 גלני משה : דבתפלותו אקִי • בכל מה אני עשה : אלה אלהי • ימטני מנה
 מדרשי :

מן אנה ננציב וגו" ¹

² جوابه من هكهنيم جميعاً

f. 10^b

סדיר ישר ושביך טבן :

المفتاوي

ברוך אלהינו :

جوابه

ישר ושביך טבן :

المفتاوي

לעולם :

جوابه

ישר ושביך טבן : וברוך אלהינו לעולם :

المفتاوي

וברוך שמו :

جوابه

ישר ושביך טבן :

المفتاوي

לעולם :

جوابه

f. 11 ישר ושביך טבן • וברוך שמו לעולם :

المفتاوي

ישתבח אלהים :

جوابه

ישתבח אלהים :

المفتاوي

ישתבח מרן קמאה :

¹ Ending as the last piece.

² A leaf is lost here in Cr 19.

תמימותו: מרכבה רוחה בנִייה • האקרים בה אצטמתו: בכל עדניה
לאִייה • נתינות נקיבותו:

בעת היולידה • בא פניך מדכרו: אל יומה דבה רדה • בגו תיבו
ואנירו: נוראותו הנכבדה • יהוה שלח בעבורו: צבאות נגדה • חלוצים
למוקרו:

f. 8 קעמים נשאים • בתיבותו בנהרה: נהרה בטל שפחים • ארכן קנומה
ושרא: בגלינות מתמחים • רביאני בזה אתקרא: היום נהרי מופעים •
משה לְנֵי שרא:

בין האקרים היום • נבדלתי וגם הֵחָ: יומה הדן יום עצום • צבאות
הקדש בו סוביבה: חזרו רבה לון במרום • קעמה בי באהן טבה: בזכרו
עליו השלום • נתגלג בין כל יצובה:

f. 8^b בשפתי אדבר • בלשן הדבר: ארש ותוך ואחר • בנקיבות זה הנבר:
יתגלג ויתפחר • צבאו מלגו ומלכר: | חיל אלה וטהר • קהלו מכל
זרע עבר:

הנבר דשמו ט • ו • ב: מן הבריה הוא מעתֹד • יקום יושיע ש • ב • ט:
יעקב הנדור מיד • פרעה הדר ו • י • ק • ח: נקם נקמת וינגֹד • יתון לטעם
צפחית: שמו משה בן יוכבד:

מן אנה ננציב סלם • וניעל בדרגיו: ברחלה ונשלם • על מן אהלין גליניו:

עורן כן קציראן על ילידה מן מימר סעד אלה הכתארי
יסלח לו מרי אמן:

f. 9 אסתכל למאום • ולית מאום רב ממו: בו יתגלי רביאן עצום • רביאן
נבי לית כמו: קעם ולא יקום • אשר משה שמו: עליו בכל מקום • אה מן
אנה שלמו:

שלמו בקל רם • אה עדת ישראל: בכל מקום וגם • בכל יומם וליל:
על זה האיש הרם • דאתימן על בית אל: דו משה בן עמרם • הנבי
הנאמן הסגיל:

f. 9^b סגיל הבוראים • ויקיר מינה דארם: ¹ ורמע הדמעים • ונשיא נשיאי
העולם: | תמחיו מתמחים • ועדותיו בעולם: גליה לראים • כֹּת שמש אימם:
אלהים שלח אתו • ועשה על ידו: סימניו ואותותו • לרביאניו אתעברו:
מנון עשרה אתו • על פרעה למאבדו: ואל ישראל עדתו • ממצרים פרו:
ועשרה מהם • דביקים בנפשו: לית מהם • לעורנו ייעשו: לא אמטה
אחד מהם • זידנה דדרשו: אן יקימו נפשותם • במקומו ולא אתבששו:

¹ Cr 19 resumes.

שומיה ותצפינהו • ונורו יוחף במגלי: קרי ולא יכלה עוד • ולמה אלא בגללי:
 נוראותו הגדלה • הק מעונה דתלי: ומן יסתיר שמשה • עת ברקיעה תעלי:
 ותקח לו אמו תבת גמא' • ותשם אתו עלי: שפת היאר והנה • מלאכיה
 סבולי:

f. 5^b ואמו עמידה ואמרה • הלילה תבלי: וחלילה לנורך יכבי • | אה פשוט
 כלילי:

אה נפשי ורוחי • אה ימיני ושמאלי: הא לוי תשוב • ותטפי נאלי:
 וקשמה אמור בכסי • חסלי חסלי: מן מאבד ריחותי • ובר ביתי וסגולי:
 דלי בו נסתרות • ועל ידו תגלי: מן מחכום רויה • למהלך בשבילי:
 ובו ספיר שמי • ועל ידו נאלי: לבני שבועתה • דנשאתי בגדלי:

f. 6 עורן בן פריסה לילידה לסעד אלה¹ יסלח לו יהוה:

² אדרש אשתה' נא מעט מים • מן מעין הכמתה: בירה דנבע מימיו •
 מן לב זכותה:

סבע מן מים חיים • כל דמנה שתה: ירוי לב הצמא • ויזמן לה אסותה:
 עמדתי על תרח מקום • וסבתי חלק מן דעתה: דתודיע הידועים • דרכי
 שלמותה:

f. 6ⁱ דהך מה ידרשו • | ואנון בבינתה: ידעו הסודים • באהלן אמירותה:
 דאני אימרון • בהדה שעתה: ואתרחץ על אלה • ואדרש מנה סעדותה:
 ואנלג לשני • בדכרן זאת גלינותה: גלינות בן עמרם • מאורה דנביותה:
 שליחה דאלהים • ומימן אלהותה: וספרון דחייה • ומגלי אימנותה:

f. 7 נביה דסלק לטור סיני • ודרם לנו³ אשתה: ואתכסי בעננה⁴ • | ודער
 במשכן כסיאתה:

וקעם קמי מרה • ארבעים יום ולילותה: צעם לחם לא אכל • ומים לא
 שתה:

ולא שב על ירכו • ולא דמך שעתה: ולא בטל לשנו • מן מימר תשבחתה:
 וקבל מן מרה • תרי לוחי בריתה: ונחת מן טורה • לביש נוראותה:
 מן אמטה לזה • ומי יקום על הדה כניותה: אלא זה משה • מאורה
 דנביותה:

f. 7^b غيرة كقيران كبير ومتمن علي العريس من מימר עבד אלה בן
 שלמה ירחמו יהוה:

בגלני דן נביה • נפרש בעדן קטפותו: שרא ברב צביה • לימי

¹ لسعد الدين الكتاري L 20. ² Cr 19 resumes. ³ G 2 om.
⁴ G 2 בננה. ⁵ Two leaves are lost here in Cr 19.

OCCASIONAL PRAYERS.

¹ בשם יהוה הגדול נשרי:

על חתנה וילידה • מן מימר עבד אלה בן שלמה וסעד אלה

בן צדקה הכתארי יסלח לון מרי:

מימרי השמח • הלבב בו ישמח:

اول ما يقول القايل وهو واقف والقده في يده

L 20, f. 3^b

לחתנה

ברוך אתה יהוה אלהינו • ולית אלה אלא אחד • ורבנותה לה • ושביכון
טבין מן אלה: מרי ימלי חדותה • ויעבדנה חדו שלמה • ועקובתה לכל
צריכיה • ויטר זימוניה • וחתנה וערסתה יגמלו בחנה וחסדה ואצלחותה:

לילידה:

ברוך . . . מן אלה • מרי יטר דן ילידה דאולד • ויקוממנה • ויעבדנה
נסיבה טבה • וקיאמה לאבהתה • ואהבתה למקוממו וישימו יהוה לחייה אמן:

² עורן בן פריסה על חתנה מן מימר עבד אלה בן שלמה

f. 4

עליו הרצון אמן:

בשם יהוה הגדול:

על מעין חכמתה • אקום בממללי: במשתה מן מימיו • נהרה דמלי:

דנבע מן לב זכי • טוביכון אה קהלי: יהוה אן תאונו • למשמע ית קולי:

דאיש אשר רוח בו • יתיכן קבלי: וירא בעין לבו • גלגי זה השליח:

דשליח הצדיק • | דרבואתה חילי³: רומה ומכה כהלון • בנסתר ובגלי: f. 4^b

מי כותו בא • בסימן ובפלי: בסהדות העמים • ורוז מנה לא פלי:

וחבר אלהותה • וחכם רוז מלי: שם י . ה . י . ה . רבה • ומאום מנה

לא אבלי:

מן יתריח יסתכל • מדעי מן סכלי: ויסיר חן הנפש • ויתיתב⁴ מולי:

וישמע מד לא שמע • מן חבתה הפתח קבלי: בנקיבות בן עמרם •

בהרמי קולי:

⁵ בזבן מולדותו • העולם אמלי: נהר אופיע בארעה • וסלק במגדלי: f. 5

¹ L 20, f. 3; Cr 19, p. 1: the beginning is wanting in G 2. ² G 2, f. 14.

³ אילי G 2.

⁴ ויחייב G 2.

⁵ A leaf is lost here in Cr 19.

והעשירי מנה כפורים: בו העונות מכפרים: למן יהיו טהורים: מן
עדת השמרים:

ומחצתו חג מטלחה: בו תשתמע ברכתה: מפם רב בית כהנתה: לנו
קדש נבעתה:

ככן זה יום השמיני: איקרו לא ימני: בו אה ישראל תתחני: ובמועדי
יהוה יחני:

f. 101^b שביע מועדיה: וקדש קדשיה: | קדשיו בשמש גליה: עליך אה ישראליה: f. 101^b
מה טבו ומה הדרו: ומה רב איקרו: בו השמח והששון אסתדרו:
עליך אה עם ישרו:

إذا حكم السبت يقال ذلك البيت

מה טבו מן מועד: עם קדוש שבתה אצטמד: תתחני בו אה עם
כבר: וכל שנה ואתן בחסד:

אלה ישימו מברך: עליך ועל סדרך: ואל רצונו יעזרך: אתה וכל
סדרך:

¹ דו למועדים חתמת: מאוריו הופעת: דאמר עליו בקדש כל תורת:
וביום השמיני עצרת:

תנים יומה חדים: מאה שנה בחסדים: תעשו יומי המועדים • ואתו
בשמח וחסדים:

ישתבח אלהים:

ذكر من ميمنه العم المرحوم عالم العلامة الشيخ

عبد الله التقي ابن سلامة رحمه الله

אה ישראל צלי ונו²

والسجديات מועדי האולה الثانية בחדש השביעי ותמאמה³ والثالثة יברכך

יהוה וישמרך ותמאמה³

¹ In the margin: وهذا البيت من قول العم صالح المذكور أولاً

² As above, p. 775.

³ L 12 ends here.

בן תשמח יתר • ויהי לך רב ששו: נטה לך בן שבעה • ניאמים כל
 אחד במפרשו: אנשמה ושמה טבה • וברכה וממלכה תבקשו: ושבת
 ושבת ונצחות • לאשר בן תפשו: הדה הם באשמחות • בקבול כל מה
 תדרשו: מהם דן יומה • מה טבו ומה דבשו: דו למועדים חתמה • ועצרת
 למי פגשו: יעזרון עליך בטוב • וכל שנה לון תעשו: ועמוד רצונה נצוב •
 ושופריו יקשו: על כעום כל דבב • ומפניך כל שנה יגרשו: ויגרש מפניך
 אויב • ויבידו ויורישו: ויסני לך הזהב והכסף • ולא לפי רבבה תגשו:
 ושאלך לא יטרף • וענני רחמיו לא ימושו: בשלשה ויוסף • אמור נשו
 נא אלי ויגשו: ומי אמיר עליו וירף • ומי בגדי הקדש לבשו: ובקדושה
 לא יכרת • משמר דן יומה והששו: דאמר וביום השמיני עצרת • תהיה
 כל מלאכת עבדה לא תעשו:

ישתבח אלהים:

f. 100 עליה איהא שבוע יקאל בעד הא סביאן יקול זקן הכהנים לא נדע בעלו וקאן
 מלתה וריעה העמ המכרם זקן ישראל שאלח בר יצחק הדנפי יסלח ונו"

ישראל אה סגולה וקדש: אלה לך בחר וקדש: ולכל געויה לך אפרש:
 דאתה אקר ושרש:

ישראל יהוה אסגלך: ושלח משה נביא בגללך: ועל ידו ספר קדש
 יהב לך: ומועדים בון אסגלך:

ואפרש לך יום שבתה: ושמו לך אנשמה רבתה: ועליך תשרי בו
 ברכתה: תמטי בו אנשמותה:

f. 100^b מן הבריה אפרשו: ושם כל מועדים ילבשו: כליל קדש מן קדשו: ומן
 ברכאתו לא תמושו:

מן קדשו אתפרה: שבעה מועדים מספרה: סודיון קמין נזכרה: קמיכון
 אה מסתדרה:

הפסח הראש מהם: בו אבהתן צאו כלם: ממצרים על צבאתם: הם
 ובניהם:

והשני בו על ימה: עברו בשלמה: ואמרו מי כמוך באילים יהוה: עזי
 וזמרת י יהוה:

והשלישי משלישי: בו סימן רב אתעשי: במשמע קול יהוה ומשה:
 יצאים מתוך אשה:

f. 101 ככן שביע חדשים: טוביו לא מתנשים: | אודמן בו ארבע קדשים: על
 חשבן קשטה מתשרשים:

רישה זימון קדש: קדשו גלי כשמש: דו על כל ירחיה מתפרש: ועל
 כל מועדיה אנגש:

- ובעשור ממו • סליח[ן] לכל אשמו • ומרן בריאמו • שלח רחמו • וכפר
 אדמת עמו • דרחמו • ואקימו • מתפרץ בעולמו: קעום בכופרת:
- f. 98^b ובששי קעמים • בעובדים רמים • בסכות מושמים • שבעת ימים • בכל
 המקומים • במאומים • עצומים • על פי רחום הרחומים: כמה יכלותו אמרת:
 והיום אשר • דבו עצר • כל מעשה דבר • למימר • תשבחן יתר • מן לב
 נצר • מלי הישר • כמה מרן אמר: ברבותו דאחיתרת:
 תתחני • תתחני • בזה מועד השמיני • דבו תתפני • למשלח מה אתפני •
 מן זבני • כל ששוני • ותחתם מיני: המועדים דשתמרת:
 ובו הצלות • מתקבלות • מן פעלות • מנחות עלות • בטנא מסתבלות •
 לכהן הצלות • עד תרד טללות • מכללות: בגשמים אתשגרת:
 ובו עובר • רב ונכבד • עליך עבד • לו תעבד • הכהן יעמד • והמכתבים
 תתכבד • והמה יסגד • והכהן יקרא וישתחבד • עד תרד: ברכות לך
 אתמסרת:
- תשרי בביתך • ובבאותך • ובמוצאותך • ובכל חדותך • ותחדד אנשמותך •
 ותפרי פרותך • ותסגי חדותך • ותקום אִתְךָ: בכל אתרת:
 ומרן צלותך יקבל • ובכל טוב לך יגמיל וישכיל • לך השביל • ויעני מה
 את שאל • ויחמל • | ויטלל • בכליל: רצון לא יכרת:
- f. 99 בעמל אדם • ונח ואברם • בעל הקיאם • ויצחק הרם • דאתעקר על
 הקיצם • ויעקב התם • דהלך פדנה ארם • ופתור כל חלם: יוסף בן פרת:
 ובסגיל • אשר אמלל • פה אל פה והכלל • בנור גדיל • וקביל • ספר
 כליל • לית בו אליל • מורי לישראל: בדברים אדירת:
 ותנים • יומה תנים • סגי שנים • בששוניים • ובשדכנים • בבטח אמנים •
 בעמל דמע הנאמנים • בכהנים: דנירותן אנירת:
 ובקדוש מן אמר בכתבו • וביום השמיני עצרת:
 יתהלל אלהים ותמא ויתמר תניו כמה هو مشروح اولاً עליו שבוע
 לו עוד ירחמו יהוה וגו"
1 כרוז לאלה •	התמיד בישו:
הוא בעל היכולה •	דלית עובר כמעשו:
נודי לו בכל זבן •	ונהללו ונקדשו:
אשר שלח משה נבינן •	עברו ונאמנו ואישו:
טב ספר לו אושט •	עד אליו תירשו:
יודיעך בו ותקשט •	זבני קדשו:
דמועדים אשר •	מבגללך אתפרשו:
- f. 99^b

¹ This and the next piece are not in L. 10.

ואذا حكم موعده השמיני السبت يكون صلات ليلة الاحد الذي هو ليلة خروج العيد المذكور صلاة قطف كالعادة من غير مزاد وبهوه آله ونبرך ואז ישר ויצא המכתב וחلقו וניזל וקطف לחלקו מן غیر מזاد وسجدات العادة ومن آתהو דבריד עלמה תרח רחמיד ותחסל הצלות בטוב אמן וגו'

בשם יהוה הגדול נשרי:

f. 97*

عليه ايضاً מרן מريع من قول سيدنا وامامنا العم المرحوم المغفوع عنه خال كاتبه هكهمين غزال ابن المرحوم العم هكهمين اسحاق هلوي رحمة الله عليه امين

¹ טוב לן נימר • מרן כשר • בו סוד סתר •
 ידוי מתקשר • במדכר אשר • ברא לכל בשר • מן ארבע חסר • אש ורוח ומים ועפר: עד הנפש בון שרת:
 יתודה • בכל עבירה • בעל הנכבדה • עובר כל עובדה • דלך פדה • מכל מרודה • ולך רדה • ברב כבודה: עד עמך כרת:
 הברית • לעבדה כשית • ולקוממית • מן ישית • מליו בכל דלת • לצמיתת • רתו יפת • יפת אלהים לכל יפת: וישכן באהלי מקרת:
 התשבחות • והמודהות • מן לבבים דעות • היראות • ויראות • הנוראות • מכל פאות • בכל הרגעות: אתנתרת:
 מי יוכל • יעמד ויסבל • או יסתכל • מה אמלל • בכל שיאל • ובכל פלל • ובכל עמל • אלא נביאך מכל: הבריה דאתברת:
 דהודיעך זבנים • מתבנים • על חשבנים • מתכונים • על פי הרבנים • דלון בנים • בכל דר כרונים • חדבנים: לכל עת מירת:
 מועדים • להנשיאים • מלאים • בכל עת בעים • התשבחים • ומשלחים • f. 98
 המנחים • ולקחים: אגר בו מרן רת:
 זבנך • דעל חשבנך • ראשם ששונך • דבו פצנך • מן סנך • ובו נתנך • לעליונך • על מה ירצנך: ונאלך מן מרורת:
 המצרים • הכפורים • ובו מזכירים • המרורים • במצות פטורים • ז' יום מתנטרים • במימרים • אדירים: לך אתבדרת:
 בחג המצות • דבו פצות • וככן רצות • מכל קצות • ובו נצות • על הלחצות • ונצנצות • שני עמודים מתפרצות: עליך אנירת:
 והשלישי • דבו יעשה • בבור גרושי • בקציר דתעשי • וינתן לירושי • הכהנה ולבושי • בנדי קדשי • עד יפרטו מה נרשי: מן ברכה לך אוקרת:
 לך בדכרן • שמות מרן • ומעורון • במעברון • לחדש בו פחרון • ראשו שבת[ון] זכרון • במתקע שופרון • לאשר מהרון: בשובת נפש אתיסרת:

¹ Not in L 10.

ואתה תדע מפתרת: לך אני אזכרו •
 ולית ממך נסתר: מה אדברו •
 בעלי המדעת: וילך וישוב אל ביתו • הנבונים לידי יאתו •
 חסור המדע והבינת: טובי הידועים • דלכבינו אחסרת: ליראת
 אלהים • וכה וכה מזה לא סרת: ושמרו המצוֹת • וכל משפט וחקת:
 חקי קדש כל התורות • דלית כֹּתֶה תורת: תורת איש האלהים •
 דהודיען זבנת: מועדי אלהים • בעדנים משתמרת: נודי לאלה נודי • על
 זאת המתנת: דלנן מועדי • מקראי קדש אתקרת: כל מועד על כנו •
 באמנות המתקת: בשמח וישונו • ואתת ואזלת: בחכמה גדלה • וטב
 מזה אתקוממת: כל עמה למשלח • המועדים באשמחת: בזה היום
 דאתקרי • שמיני ועצרת: והרחמים בו תשרי • למאומים טבים הֵּת:
 תלעבד בימים • אתקדמת ועברת: ימי הרצון והרחמים • ונפשי כד
 חֲשַׁקְת: תראה הימים ההם • וככהן והמלך תצמת: ואל פתח המשכן
 תלך עמם • ותעמי מה בטנא יולשת: ימטנן מרן לזה • וישם לרצונו
 עזרת: | ביזמי העם הזה • וחיינו דמררת: תמתק ותתיטב • לבבינו
 דאשתברת: מן משפט כל אויב • ועליון אתנברת: אלה יורישם • ולא
 ימטו עזרת: ובאף ובחמה יתשם • מעל כל אדמת: והמשפט לך ישתאר •
 וכבן הממלכת: אה עמה דאסתר • בזאת הכנשת: וישימו מועד מברך
 עליכם • ותעזרו לכֹּתו באשמחת: וכן ישמר חייכם כלכם • מנער ועד
 זקן ועד אשת: ומרן יקבל צלואתכון • וישם תרח[י] טו[ב] מתפתחת:
 ויעני בעואתכון • ויטיב המתנת: וישמע קלין דצבעתכון • ותחי למעונה
 משיגת: ולא ינוף יתכון • ולא תירא ולא תחזת: ותנים יומה מאה שנה •
 לכל מועד ושבת: בקדש מן דאמר באלפנה • וביום השמיני עצרת:

جواب يتהלل الهام اين اله الاء اءء¹:

יהוה אל רחום וחנן ארך אפיים ורב חסד ואמת:

f. 96

ثم يقال تنيو² بنغم معروف

יתהלל אלהינו • יהוה אל רחום . . . ואמת:

ويقول الامام

אלה יקבל מנוכון מאה שנה: جواب אמן:

תנים יומה מאה שנה:

الله لا يقطع عوايد ليشرال اמן:

¹ Six times.

² As above, p. 72.

ובו ארבע מועדים טבים • מתרברבים • ובו ארבע מכתבים • עליכון
מתכבים: והכהן הגדול עמד בינם • וסדר ישראל קלמם • ובתרים • וכבוד
יהוה נציב עליהם: והם לא ימושו:

ובו מלך זימונה • יקח הטנא • ויצא אליו כהנה • מן משכנה: ויסגד המלך
בטנא • ויקחו ממו כהנה • ויעבירו אל משכנה • לאלהים רחמנה: התמיד
ב'ישו:

ויימר המלך שלם לך • שלם לך • אה מן מרד אסגילך • ונתן לך:
הכהנה לך ולברך • בתרך • אלה ישמרך • אמן ויוקרך: אה כוכב קהלה
ושמשו:

אשרן • בזה אשרן • ננציר יצרן • במימרן • למרן • אה מרן • רחמן • וזכור
ברית אבהתן: דמן דרכיך לא משו:

f. 94 אדרש מן עבודי • אן ישים זה מועדי • | בריך בחדי • על צמידוי: דעמד
בזה אתר • אפשט עדר • עבדך אשר • קמיד אמר • זה המימר • ולו לא
מימר: מי יהוה אפרשו:

אדון סיעתי • לא אמרתי • ולא זכרתי • ואתה מה שמעתי: בחייכון
תסבלוני • על חסרני • כי אני • דרוש מן אל קני: ישקף עליכון ממעון קדשו:
שמי כשם • בן תרח ושם • אבי כשם • דאתמלך בן שלשים: הקבצי •
הרחמים עלי תרצי • ולי יפצי • אמן ויוציא: מכל לחץ ונגישו:
ואני דרוש • מן לבוש • בגדי הקדוש • יהי לעדרי פרוש: וישם זה המימר
לו שוח:

כי אני תלמודו • ועבדו • עמד בין ידו • אדרש חסדו: יקדשני מן קדשו:
שמו פינחס • מן פינחס • אלה לו יחס • ולאייבו ילעם: ויגלי לו מקדשו:
ותנים • יומה תנים • מאה שנה אה | זימונים • בשדכנים • בעמל דבמערחה
שכונים • ודברח מן הזנים • ורמע הנאמנים: דו משה אישו:

מפוק: מרן יקבל צלואתכון • מי אנה אתכנשו: ויעני בעואתכון • ומן
לחציו תתנפשו: וישמע קלין דצבעתכון • וסדר דלביכון יכחשו: וישמו
מועד מברך עליכון • ומאה שנה אליו תעשו: בעמל משה נביכון • דביאר
בספר קדשו: וביום השמיני עצרת תהיה לכם • כל מלאכת עבדה לא
תעשו:

יתהלל אלהים ותעאם עליה אפסא מרן טבן מן קול העמ המרוחם مسلم ابن ...
مرجان الدنفي رحمة الله ونا

f. 95 מני לך מה תדרש • אן נתתה לי אונת:
שמועה מה יתחדש • בזאת המקרת:

יתהלל אלהים, עליו עוד מרן גדול מתמן מן מימר זקן ישראל
 אברהם בן יוסף הקבצי • יהוה ירחמו וגו'
 יעבר אודי • לעבודי • במאדי • הוא רבי ועבודי:
 הרחום • מכל רחום • קני קרום • בדר עצום: התמיד ב'ישו:
 דאש אין לו • ממן בממשלו • חי בגדלו • נשאלו: נדרש ממו • אן ישום
 עמו • בשמח ושלמו • אנה ובכל מקומו: ויתקבל מנון מה ידרשו:
 אשרי • אשרי • במימרי • בשם מרי • | ישר הישרי • דצערי • מן חסרי • f. 92^b
 אש ורוח ומים ועפרי: ושם לי תלמוד ילמדני תורת קדשו:
 לו אדרש • עד אפרש • ממלל חדש • טב כבלש: מה טבו מן מימר •
 ולית מימר • הק זה המימר • הברוך אשר: על הלב מפרשו:
 אה חברי אשמע • ואשמח • לזה המשמע • דלו תשמע: מה אפרש לן •
 מרן • עבודן • על יד ספרן • ומלמדן: עבדו ונאמנו ואישו:
 הנבי • הלבני • נשיא בית לוי • אשר לן הביא: תורה • תדירה • משתמרה •
 בה פקודים ולמרה: מהם מועדיה דאתקדשו:
 מספרם שבעה • שלשה וארבע • בכל שנה תבא • בשלום ורוא: קמיד
 אפתרם • ואזכרם • מן ראשם • ועד אחרם: אזכר הראש בראשו:
 הראש מועד הקרבן • מועד חדות לבבן • דבו פרקן בחדבן • מידי
 דלבן: הן ניכל מצות • | זי יום תמימות • ובו חגות • אל רום הטברות: f. 93
 פעלת יהוה ומקדשו:
 והשני • מתבני • על ארכוני • מעמד הר סיני: דבו אשתמע • קול יהוה •
 יכולה קעימה • קרי אנכי יהוה: דאפקתיך מן נגישו:
 והרביעי • מועד חדש השביעי • דגלגיו רבי • ובו ארבע מועדים אקוי:
 סודיון יתרים • משתמרים • אנון כארבע אקרים • כארבע נהרים: צאו
 מגנת קדשו:
 ראשו שבתון • זכרון • תרועה 'בששון • לאל ישראל: והעשירי ממו • כופר
 לעמו • מן אשמו • יהוה לא ישמם ממו: וישקף עלינן מן קדשו:
 והששי חג הסכות • דבו תקח מן ארבע אקריות • מן פרי עץ הדר
 כפות • תמרים וענפי עץ עבות: ולשבעת הימים כל יום • תצלי במקום •
 עד הברכה לך תקום • מפם רום: מי בחרו יהוה וקדשו:
 ובחר זה תשבו • בהטיבו • זי יום בחדבו • כמה פקד בכתבו: על יד
 האנשיא • העשה • המושיע • אשר שמו משה: דמרו אפרשו:
 חה מועד השמיני • דגלגיו רביאני • והוא מתבני • על טב ארכוני: ובו f. 93^b
 מאום • עצום • מתעתק מקרום • מן ימי הנבי העצום: מן ימי המשכן וקדשו:

¹ See another recension on p. 465.

- על ארכוני הברכה מתבני • ובנינו 'מיסר • על יסוד זה השרש :
 דו 'מכלל • בכבוד התפלה • ועליו ענן התשבחן מתפרש :
 f. 90^a אַתְּפֶרֶשׁ בְּנוֹר מְנִיר • יִנִּיר • יִדִּיר • מוֹפֵעַ עַל מַחַר וְעַל אֲמֵשׁ :
 לֹא יִחַדֵּל • וְלֹא יִבְטֹל • וְלֹא יִמְלֹטֵל • דּוּ עַל שְׂרֵשׁ קִדְשׁ מִתְּפֶרֶשׁ :
 הַזֶּה הוּא 'מִיֶּסֶד • עַל עוֹבֵד • מִכְּלָל בְּשֵׁם הַנִּכְבָּד • יִתְחַנֵּי הַדְרֵשׁ :
 אֲשֶׁרֵי אֲשֶׁרֵי • לְמִן אֲתִקְרִי • שְׁמֹרֵי • אֵן יִקְדֵשׁ הַנֶּפֶשׁ :
 וְיַעֲמֵד וְיִתְפַּלֵּל • 'בְּתַפְלוֹת הָאֲנֻבִּיא • הָאִישׁ מֹשֶׁה • דְּכִלְיִל אִימְנוּתָה לְבָשׁ :
 הַנְּבִי • הַרְבִּי • דְּלֹא כִמוּ נְבִי • אֲשֶׁר לְעֶרְפְּלָה נָגַשׁ :
 דְּעַל טוֹר סִינֵי • מִן הַסֵּנָה • אֵל קִנִּי • קִרְאוּ בְּלֶהֱבֵת אֵשׁ :
 וּדְבָרוּ • עַל טוֹרוֹ • הֵךְ הָבֵר עִם 'חֲבֵרוֹ • וְאַפְשֵׁם לוֹ תְרִי לֹחוֹת וְחִמְשׁ :
 סִפְרֵי אֲרֵהוּתָה • קִדְשָׁתָה • קִדְשׁ כָּל אֲנֵרְתָה • 'כְּתַבָּה רַבָּה דְּבוּ כְּנֵשׁ :
 f. 91^a 'נֹזְרִים • וּפְקוּדִים • אֲפֶרֶשׁ מוֹעֵדִים • כְּבָדִים • יִסוּדִים • מִתְּבַנִּים • | עַל חֶשְׁבֵן
 הַיֵּרֵחַ וְהַשֶּׁמֶשׁ :
 מִסְפָּרִם שֶׁבַע • אֲדָמוֹ לְשֶׁבַע • שְׁנֵי הַשֶּׁבַע • בְּדִיל זֶה כָּל שְׁבִיעַ אֲתֶפֶרֶשׁ :
 הַרְאֵשׁ יוֹם 'דְּגִלְנוֹ רַמִּים • דּוּ רֵאֵשׁ שְׁבַעַת הַיָּמִים • 'דְּבוּ שְׁבַת וַיִּנְפֹשׁ :
 וְשִׁבְעֵי הַמִּצּוֹת • דֹּאֲתַעְבֵּד בּוֹ פְצוֹת • לְיִשְׂרָאֵל קְצוֹת • הַיָּם כִּי מִימֵי קִדְשׁ :
 וְשֶׁבַע הַשְּׁבַתוֹת • דְּמִלְאוֹת • 'דְּפִקְדָן תְּסַפֵּר לְךָ מִיחֲלָךְ חֶרְמֵשׁ :
 זֶה חֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי • 'דְּבוּ אֲתִילַד שְׁבִיעַ • מִן הָזֶה שְׁבִיעַ • מִן חֲזָה תִנּוֹר
 לְפִיד אֵשׁ :
 וְפֶרֶשׁ הַקְּדָשִׁים • מִתְּפֶרֶשִׁים • דּוּ שְׁבִיעַ הַחֲדָשִׁים • מֵה טְבוּ מִן חֲדָשׁ :
 בּוֹ צְמִידִים • אַרְבַּע מוֹעֵדִים • חֲסִידִים • בְּרֵאֵשׁ וּבַעֲשִׂירֵי וּבַחֲמִשׁ :
 f. 91^b עֶשֶׂר וְחַתְּמָתוֹן • דֵּן יוֹמָה דְּעַקְבוּ שְׁבַתוֹן • | וּמִקְרָא קִדְשׁ :
 דּוּ שְׁבִיעַ הַמוֹעֵדִים • וְאִיקְרִי כְּבָדִים • גְּלִיָּה כְּשֶׁמֶשׁ :
 יִשִּׁימוּ מֶרֶךְ • בְּרִיךְ וְלִמְבֹרֵךְ • עֲלֶיךָ וְעַל סִדְרֵךְ • אֵה מִן אֲנָה אֲתַכְנֹשׁ :
 וַיַּחֲנִיךָ בְּעוֹבֵדֶךָ • וּמוֹעֵדֶךָ • וּבַחֲסֵדוֹ יִסְעֵדֶךָ • וַיִּמְטֹנֶךָ מֵה אֵת דְּרֵשׁ :
 בְּעַמְלָם זְכָאֵי עֵלְמָה • וּפְתוּרָה דְּחֵלְמָה • וּקְטָף כָּל נִשְׁמָה • 'דְּלְעֶרְפְּלָה נָגַשׁ :
 בְּעַמְלָם מֶרֶן יִקְבַּל צְלוּאֲתָכוֹן • וַיַּעֲנֵי בְּעוֹאֲתָכוֹן • וּפְנִיכוֹן הָאָרֶץ יִכְבֹּשׁ :
 וַיִּשְׁמַע קֶלֶן דְּצַבְעֵתָכוֹן • וְלֹא יִמְלֹטְלוֹכוֹן • וְתַמְטוֹן לְכָל בְּלֵשׁ :
 וַיִּגְלֵי הַרְצוֹן בְּיוֹמִיכוֹן • וּבְיוֹמֵי בְּנִיכוֹן • עַל הַהַר הַקִּדְשׁ :
 f. 92 וְכֵן יִשְׁמַר חַיִּיכוֹן • וַיִּאֲזִן אֲלֵיכוֹן • | וְעַנְנֵי רַחֲמֵי עֲלֵיכוֹן תְּתֶפֶרֶשׁ :
 וְתַנִּים יוֹמָה • מִן אֵל רַמָּה • בְּאִיקָר וּבְשִׁלְמָה • וְהַשְּׁמַחוֹת לְךָ תִתְחַדֵּשׁ :
 בְּקִדְשׁ שְׁמוֹ הַגְּדוֹל • הַנְּדָרֵי בְּקִדְשׁ :

f. 86^b الختام بيتا הא סביאן كما شرحنا¹ ובתר כן יימר הכהן שבוע לא
נדע בעלו ירחמו וגו'

כדו לאלה • אלהים אלהיכם: דבחרך אה ישראל • ומכל העמים
אסגילכם: ושלח לך משה בן עמרם • קדש כל נביכם: ואפרש לך על
ידו • יומי מועדיכם: מספרון שבעה מועדים • בשנה אתפרשו לכם: ראשם
מועד הפסח • דבו אתפרו בכוריים: ומועד חג המצות • דבו אתקטלו
דבביכם: וחאמשיתי יומיה • יום בכוריים: וירחה שביעה • שביע חדשיכם:
דבו ארבע מועדים • בון תשמח לבביכם: ראשו שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש • והעשירי מנה יום ציאמיכם: ומועד חג הסכות • דבו חג אל
קדש טביריים: ובו² תקחו מן ארבע אקרים • ושמתם לפני יהוה אלהיכם:
f. 87 ויום השמיני הזה • חתמת מועדיכם: | יהיה מברך עליכון • אתם ובניכם:
וכן ישמר חיי • מן אנה כלכם: ומה שנה בחדי זוהי • תעשו יומי
מועדיכם: ויקים מימרו • בקדש ספרכם: וביום השמיני עצרת • תהיה לכם:
כל מן דאכה • יודה וישבח: לעבוד בריאה • עלמה וכל דבה: ותנים
יומה מאה שנה • לארכה ולרחבה:

ישתבח אלהים: ויתמר אתהו כתבה רבה כלְהּ ויתמר מן נשוי כהלן
וקדישה וכלה דילך ותמאָהּ ויתמר הא כתיב [א—ז] | ויתמר אתהו f. 87^b

כתבה רבה וילבו הכהנים במכתבים קבלו التلات فصول | וילבו ايضاً f. 88
כי בשם ושמע ישראל ותמאָהּ והמקרא על המכתבים מן פם הכהן
דבר אל אהרן וביום השמיני والايات الذي بعدها

אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה השקף . . . ודבש:

f. 88^b وبعدها يفتح وعلى كل وقفه فصل منها | יופו השקף ממעון קדשך אלי אחרה
יפתח יהוה לך את אוצרו . . . אלהים אחרים לעבדם:

وبعدہ יתמר מן אתהו דבריד עלמה النصف الثاني وبعدها يقوم يقول
القاليل דכור לא נדע בעלו ירחמו יהוה אמן:

יום השמיני הזה • מה הדרו ומה טבו: מאוריו יופעו • על ישראל
לא יכבו:

דו שביע המועדים • דבמקראי קדש נקיבו: כי כל שביע קדש • גלא לן
משה בכתבו:

f. 89 מכן בו השמח והששון • והפרקן רבו: ובו ישראל יתחנו • וושבתו
בחדלבו:

¹ As above, p. 61.

² Here two leaves are wanting in L 10.

מועד לא מטלטל • וקדשיו לעלם לא יבטל : בו הרחמים בענן וכטל • על ישראל ירדים :

תתחני בו אה ישראל • מאה שנה בטוב גדיל : במשה הסגיל • דמע הקדקים :

וחיך אמן ישמר • מן אנה אסתדר : והמועדים עליך תעזר • בטובות וחסדים :

בחייכון בחייכון • תפשטו עדרי בניכון : ולאֵי אימר לוכון • חנים יומת חדים :

وقال عليه زف وبيوم השמיני עצרת وتامها ويتمرد دران رب حילה ومرقه f. 64^b
אלהים רחמנה ואחד הו יהוה הנכבד خفيف شوه ويتمرد يشتبח من
מימר שופט ישראל אברהם היתלני יסלח ונו"

בנדלו אסגיל עמו ישראל בשבעה מועדים יקירים • גלגיון עצומים : הפסח והמצות ויום הבכורים • עקב מספר שבע שבתות תמימים : וחדש השביעי ויום הכפורים • דבו רצון וסליחן ורחמים : | וחג הסכות דבו פָּרִים וענפי f. 65
וערבי מישרים • אתפרשו על יד מי צעם וקעם מ' ומ' שני פעמים :

ואذا وافق العيد السبت يقال بعد וערבי מישרים :

ובחג לקדש המקומים : וזה מועד השמיני דאזלמן עם שבתה זה עם זה מסתדרים • אתפרשו על יד ונו"

מפוק : הו משה דרבוחה אתיתרת : דבלבו מנלגל גורים ופקודים הך נהר פרת : דעל ידו פסקול המועדים אתנטרת : חתמתון זה יום השמיני עצרת : דו כלול שנים ועשרים יומים :

جوانه رب آله وتامه וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף اولاً قطف عשרת

הדברים עלי هذا الوضع

יתגלג קראה ונו"

וישרו הזקנים אלקטף

ונרצה' לו לכפר עליו ונו"

f. 85^b

הא סביאן¹ . . . [א—ז]

ואذا كملت البيوت المشروحة ولم يكملوا مهقل الزيارة فيقال بيت 2 تمام ويقال
ايضا اخر بيت او بيتين كما ياتي قدامك بحسب ما يوافق للحال ويكون

¹ As above, p. 60.

תנים יומה לך אה קהלה • האבות והילדים:
תנים יומה מאה שנה • תנים יומה חדים:

אין כיהוה אלהינו:

¹ אִיפֶּא שִׁירָה עַל מוֹעֵד הַשְּׁמִינִי מִן קוֹל הַמְּרֻחֵם . . . אֲבְרָהִים אֲלִבְרָהִים
רֻצִי וְגוֹ"

f. 63^b מועדי אלהים • כלם חסידים: מועד השמיני • חתום המועדים:
מה טבו מן מועד • מועד חסיד כבוד: בו השמח הועד • זהים וחדים:
שביע מועדיה • וקדש קדשיה: וחדות לבביה • וכנוש המועדים:
אתקרי יום עצרת • והוא למועדים חתמת: קדשיו ירדת • על יד דמע
הקדקים:
יום השמיני מה טבו • בו כל העם יקוו: מן בית יצא ואל בית יבוא •
וישלחו המועדים:
וכל מנון לחברה יחני • ויוקרך אדני: והמועדים בך תתחני • ותתחני בך
המועדים:
ומן לכֹּתֶה יתותר • בטוב לחברה יזכר: ומן עבר בסליחן ידכר • מן
גברים וילדים:
תתחני תתחני • בזה יום השמיני: גלגיו לא ימני • דמלא בו הידים:
תמטי לזה מאה שנה • אה סדר סיעתה: שמרי וכהן וחבתה • מן
דאכה צמידים:
תתחני אה זימונים • מן שמרים וכהנים: ועל חתמת נימר • לוכון תנים •
יומה זהים וחדים:

وزفة وبיום השמיני עצרת وتامة

f. 64

¹ عَلَيْهِ اَيْضاً شَيْرَةُ عَلِيٍّ الْوَزْنِ تَالِيْفُ الْمَرْحُومِ الْمَعْفُو عَنْهُ الْعَمَّ الشَّيْخِ
مَرْجَانِ الدَّنْفِيِّ عَفِي عَنْهُ وَغُو"

מועדי אלהים • כלם חסידים: מועד השמיני • חתמת המועדים:
טוביכון ישראל טוביכון • במשה נביכון: דעל ידו אפרש לוכון • שבעה
מועדים:
חתמתון זה המועד • דרביאניו אכבוד: כל טוב בו אצטמד • וזהים וחדים:
בין המועדים מה טבו • במקראי קדש נקיבו: בו עם ישראל יקוו • ובאיקר
ישלחו המועדים:
יום עצרת אתקרי • בקדש כל ספרי: גלגיו יתרי • ואיקריו כבדים:
מועד טובותיו יתרי • והו למועדים חתמת: מאוריו אנירת • והנם מוקרים:

¹ Also in L 13, ff. 76^b, 77. Not in L 10.

- תשוב עליך עד תקום : רצון ברכתה רבתה •
 מביט אל המקום : שעתה דבה תעמד •
 בשם הנכבד העצום : תנזי ברכתה •
 וישם לך שלום : ישא יהוה פניו אליך •
 תתמר בכל הפעמים : צלותה באדכיר לטב •
 הנאמן התמים : קל רם על הנבי משה •
 נלגיו עצומים : רבון דכל אנשה •
 זך זכו השלמים : שמו בו רו מן השם •
 בכל המקומים : תנז עליו השלום •
 אה בחורי כל העמים : 'בנביותו נתפלל •
 הטוב את השמים : יפתח יהוה לך את אוצרו •
 'בקוממות אבהתך : קיאם יהוה לך יקים •
 הן לית גוי כותך : ראו למדתי תניד •
 על כל גוי הארץ וירתך : שמך יהוה עליון •
 לא תשכח מפי פרותך : תורה תמימה צדיקה •
 ותפרי סביבותך : פרותה תפרי בכך •
 וברוך אתה 'בציאתך : ברוך אתה בבאך •
 לעם הכבוד באת : רבנות הקדש •
 'ברבר דבו הופעת : שאו בה' מדבירותיך •
 בנחר פרת : תורה צוה לנו משה •
 'דמנה לא יצאת : תשקי אילן חיים •
 לא תירא ולא תחת : לא ירפך ולא יעזבך •
 במאד לבך ויצרך : שמור שביך ומועדיך •
 על יד נביאך וספרך : תדע כי יהוה יתבון •
 ורכב שמים בעורך : על כנות השמים •
 עד תפרי עליך אברך : ועזר אביך יקום לך •
 ואתה על במתם' תדרך : ויחששו איביך לך •
 ורב הסודים : תנים יומה ותנים טוביך •
 נכבד הנכבדים : תנים יתנה לך •
 וליומי המועדים : תנים יומה להשבתות •
 אה מן דאכה צמידיים : תנים יומה לזן יומה •

מִן דָּמַע אֲתַרְיִכֶם :	כִּיּוֹם מוֹבֵא גַן עֵדֶן •	
לִמְרֵן דְּאִסְנִילְכֶם :	לְעִשָּׂה חַג וּנְבִרְךְ •	
בְּאִשְׁמַחֻת לְבַבִּיכֶם :	כְּפָרוֹת שְׁבַעַת יָמִים •	
וַחֲתַמַּת מוֹעֲדֵיכֶם :	עַל שְׁבַעַת יוֹמֵי הַבְּרִיָּה •	f. 62
תְּהוּה לְכֶם :	פִּקְדָּ בּו עֲצַרְתָּ •	
בֵּן עַמְרָם נְבִיכֶם :	צִדִּיק כָּל הַנְּבִיִּים •	
בְּמוֹעֲדֵיכֶם :	קוֹל אֱלֹהִים תַּעֲשׂוּ לִיהוּה •	
דְּלוֹכוֹן בֶּן שְׁמַחֻת :	נִפְרַשׁ גִּלּוֹג הַמּוֹעֲדִים •	
לְבוֹכְרוֹן הַרְצוֹנוֹת :	כּוֹבֵר רַב בְּהֶם •	
בְּמוֹבֵא מוֹפְעוֹת :	דְּרַצוֹן לֶךְ יִרְאֵה' •	
וַיִּתְקַדְּשׁוּ בְּטַהֲרוֹת :	פִּיעַ מֵאֵז יִשְׁבְּתוּ •	
וּמִן דּוּשׁ אֲנִשְׁמוֹת :	צְמוֹת בְּדוֹר בְּהֶם •	
עַל כָּל הַמִּשְׁפָּחוֹת :	קַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל יִתְפַּחְדְּ •	
וְהַשְּׁבַעוֹת וְהַסְּכוֹת :	רְבוֹתְךָ בַּחַג הַמִּצּוֹת •	
וּקְדִישׁוֹתוֹ עַל אֲתַרְךְ :	סִימְתָהּ רַבְתָּה בְּשַׁבַּת •	
בְּכָל מוֹשְׁבִיד מִן נוֹרְךְ :	אֲתַרְךְ עוֹרֵי דְלֵא תְּבַעִיר בּו •	
אֵל גַּן עֵדֶן מְעוֹרְךְ :	פְּחִירוֹתְךָ בְּשַׁבַּת •	
מְכִינָה לְמַעֲזוֹרְךְ :	צְנַצְנַת הַמֶּן בְּמִשְׁכַּן •	
בְּשַׁבַּת עַל סַדְרְךְ :	קוֹמָה יְהוּה עֵלֶיךָ •	
וְעֵלֶיךָ לְבִישׁ נְזוֹרְךְ :	רְאוּתְךָ כֹּחַ מַלְךְ •	
יְהוּה וַיִּשְׁמֹרְךְ :	שׁוֹבָה יְהוּה יִבְרַכְךָ •	
דְּקַדְּשׁךָ אֱלֹהִים וּכְבוֹדְךָ :	עֵלֶיךָ שְׁלוֹם שַׁבְּתָה •	
יִשְׂרָאֵל וּנְתַנְךָ :	פְּנֵי עַמּוֹ וּקְהִלוֹ •	
הָא מוֹבֵי לְשִׁכּוֹנְךָ :	צוֹר וּמְדִינָה יִיָּה •	
לְבַנְבוֹלְךָ וּמְכוֹנְךָ :	קְרִי וּמְצִלִי בְךָ •	f. 62 ^b
לְמִקּוֹמֵי דְכַרְנַךְ :	רְאוּת הַרוּחַ עַל רוּחֵי •	
וְתַמְטֵי חֲשַׁבְנְךָ :	שִׁמְךָ יִשְׂרָאֵל יִסְתַּקֶּף •	
פְּנֵי אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ :	הַתַּחֲנִי וַיֵּאִיר יְהוּה •	
וּנְתַפְנֵי אֵל הַמִּקּוֹם :	פְּנֵי יְהוּה נִקּוֹם •	
דְּקַמּוֹ נִסְגַּד וּנְקוֹם :	צוֹר יִשׁוּעֵתֵינוּ •	
מִיִּתְּבוּיִתְךָ בּו תְּרוֹם :	קִדְּשׁ כָּל הָאֲדָמָה •	

כ'ועדים על כנות • תקום מן ירחה ק'למה :

נא בחדש הראישון בארבעה עשר יום • פסח ליהוה :

טובה דמיטיב לעלם • ד'אמנותה הטובות :

ישתבח שמו הגדול • אשר שלם לעמו פצות :

כ'אשר נשבע לאבות • ד'שלח נבי[ה] 'בנפלאות :

ל'ים בקע במטה • וצאו מנה צבאות :

כ'מחרת שבת • מועד חג המצות :

נודעו ישראל • בדברי צדיקות :

ס'פירות חמשים יום • שבע שבתות תמימות :

י'תקדש שמו הגדול • אשר קדיש כל קדש :

כל קדש מן קדשו • מתבני על שרש :

ל'השבתות והשבעות • כל שביע מתפרש :

ב'ן שביע הימים והשנים • ומן ראש חרש :

נסתכל לחדש השביעי • וקדישותו מן שרש :

ס'כינותו ארבע • נבולים התפרש :

דיא שבתון זכרון • תרועה מקרא קדש :

כ'בדות יום הכפורים • דבו לבוד לכם :

ל'כפר עליכם • מכל חטאותיכם :

מ'ערב עד ערב • תשביתו שבתכם :

נ'ושעתם מאיביכם • וביום שלמחותיכם :

ס'ליחות ורחמים • תרד עליכם :

על קעומי היום • בכל מושבותיכם :

פקוד בעשור לחדש • תענו את נפשותיכם :

אמרנו ותאמר

ל'יהוה סלוחה • נתפלל ונתחננה :

מ'עונינו יסלח • ממצרים ועד אנה :

נ'שאלו כמה צדק • במועדיו בערנה :

ס'כות בתר יום גדול • חבוא אל גן ערנה :

ד'תמימות וחתמת • הטובות בערונה :

פ'רות ארבע על ארבע • אקרים מניאנה :

צ'מותון בחג האסף • תקופת השנה :

f. 6r^b

מִן אַקְרֵי אֲרֻשׁוֹת :	וְאֶתְפָּרְשׁוּ וְאֶתְוַדְעוּ *	f. 60 ^b
אֲשֶׁר לֹון יִרְשׁוֹת :	זְכָאֵי עֵלְמָה *	
לְמִי שִׁמְרַ מִצְוֹת :	חֶסֶד לְאַלְפִים *	
בְּאִיקָר כְּבֵד מִן אֲרֻשׁוֹת :	טֹובוֹת יִמְצָא וְיִתְוַקֵּר *	
אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :	יִצְוֵבָה בְּכִרְיָאתָה *	
דַּעֲשׂוֹתוֹ תְּמִימָה :	דִּגְדָלוֹת לִיהוָה *	
דַּאֲלֵהוֹתוֹ עֲצוּמָה :	וְתַמִּים בְּפַעֲלֵיו *	
חֲרָזוּ 'בְּשִׁמְחָה :	זַעַק לְכֹל בּוֹרְאָיו *	
וְאֲבִדִילָהּ וְחִכְמָה :	חֶתְמוֹן בְּכִרְיָאת אָדָם *	
זְכָאֵי עֵלְמָה :	טֹוב אֲבִדִיל מִמֶּנָּה *	
כִּי מִנּוֹן קָם דְּמַע :	יִזְכְּרוּ בְטוֹב *	
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה :	כִּי יִשְׂרָאֵל בַּחֲדָר מִכָּל הָעַמִּים *	
וְקִשְׁט לֹו נַחִיָּה מוֹדִים :	וְעַתָּה נוֹדִי לְמַרְן *	
עַל הַטֹּובוֹת וְהַחֲסָדִים :	זֶה הוּא אֲשֶׁר יִתְוַדֵּי *	
עִם אֲהַבְיוֹ הָעֲבָדִים :	דְּחֶסֶד כְּבֵד עֲבָד *	
אִיְבִיו הַמְרֹודִים :	טִבְעוּ בִים סוּף *	
וְיִהְיוּ זֵהִים וְחָדִים :	יִתְחַנְּנוּ בְנֵי רְחִמּוֹ *	
בְּגוֹרִים וּפְקוּדִים :	כִּי פִקְדוֹן מַרְוֹן *	
'בְּשָׁבִים וּמוֹעֲדִים :	לְיִשְׂרָאֵל אֲסַגִּיל *	
לְבִנְיוֹן תְּפָדִי :	זְכוֹת הַצְּדִיקִים אֲדִיקֶת *	
כֹּל אִיקָר עַל דְּדִי :	חֲרָדֵד אֱלֹה לְהֵם *	
מִשָּׁה בֶן עַמְרָם סְעוּדִי :	טֹוב כֹּל בְּנֵי אָדָם *	
וְאֵתָה פַּה עַמְד עַמְדִי :	יּוֹם נָקָם דְּאִמִיר לֹו *	f. 61
עַל דְּדִי מוֹעֲדִי :	כִּתְבוּ הַקִּשְׁט אֲמַר בּו *	
וְיִהִי זֵהִי וְחָדִי :	לְעַמּוֹ דְּקִדְשׁוֹ בּוֹן *	
מִקְדָּם עֵלְמָה :	מֹועֲדִי יִהוּה אֲשֶׁר תִּקְרָאוּ אוֹתָם מִקְרָאֵי קִדְשׁ * אֱלֹה הֵם מֹועֲדִי :	
עַל לִילָה וְיוֹמָה :	דְּחִכְמָתָה אֱלֹה קִדְשָׁתָה *	
וּמוֹעֲדִים קְעֵמָה :	טִבְהַתּוֹ כֹּלְתָת זִמּוֹנִים *	
בְּקִשְׁטָה מִתְּקוּמָמָה :	יִתְיַבּוֹן מוֹעֲדִים *	
לְבַעֲלֵי קִיאָמָה :	כֹּל מוֹעֵד בּוֹבְנוּ *	
	לְדַמַּע כֹּל הָעַמִּים *	

ויסקו מן הטבעית פי אתי وهي لسيدنا فينحس رضي الله عنه امين
 אתי בשלם מועדה • יום השמיני עצרת: דכרנה דממן לעלם • חתמת
 מועדי יהוה:

תנים יומה מן יהוה • לך אה ישראל עם יהוה: מאה שנה בשלמה •
 תעשו את מועדי יהוה:

وزفا وبיום השמיני עצרת וכרונה תלת ויתמר נשדי פהלן כלها בית ובית
 פוק ותחת וקדישה וتمامה וכחלה דילך וتمامה ועדמה יתמר שירה מן
 מימר כהנה רבה אלעזר בר פינחס בר יוסף רצון וגו'

f: 60

אלהי האלהים • זה ראש מה נקרא:

ברוך שמו האל הגדול • הגבור והנורא:

גאותו בה שחוקי מעונה • חזרתו מלרע:

דבר דבר ואקים • כל מה לנו שמים וארע:

דיה ויהיה • כסי וגלי לו נברח:

למשרי ומחסל • יתקדש כי אקרא:

זה אלי ואנהו • כי בשם יהוה אקרא:

בשם יהוה נחל • ולחסל בכבוד:

גדלו הרם יתרומם • ויתעצם בלמאד מאד:

דאקים לכל בוראיו • עמדים לא על יסוד:

על יסוד אמירותו • אשר עמד לא על עמוד:

להמודע הו השם • הקדוש הברוך הכבוד:

זאת הבוראות חרשה • ויהי ולא לו פעוד:

אלהים את כל אשר עשה • והנה טוב מאד:

גברות אלה תתרבי • ותכבד מלכותו:

דכלה רתת מנה • ונברות שלטנותו:

אחזה דכלה • ומי ישום רבותו:

ומי יספר חסדו • ומי ימטי קשיטותו:

זאן וקשט וקדש • קדשים מן קדישותו:

הקדשים מינים וארשון • ואפרש ברכאתו:

כזבות יום השביעי • ויקדש אתו:

דרכי יהוה • כלם קשיטות:

הקשט מתגלי בהם • כי במ' מבדילות:

שמה • לשרת ולברך קעום: ויקח ראשית פרי הארמה • ויאמר בלב רחום:
 אתי בשלם מלך ישראל • וישאל לו לשלום: ויניפתו תנופה בבית אל •
 שמה יפתח יהוה אוצר חתום: ויתן מטר הרחמים • וברכת התורה לו
 תקום: הן הִזָּה צדיק ותמים • הלוך דרך אל קדום: כדבר הגדול הזה •
 תמטו קרוב 'בשלום: ותראו לבוש נזר עזה • מצתמת במלך היום: ובאו
 עליך כל הברכות האלה • ונתנך יהוה עליון על כל היקום: ושמתת אתה
 וביתך לאלה • והלוי והגר והיתום: וירא יהוה ויתן לך • הטובות מכל
 כלום: ופנותה מפניך תלך • ומשפטא יהי סכום: וכל שנה מועדיך תעשה •
 על כעסות כל טלום: | 'בזכות דלזכו ארשי • ויוסף בעל החלום: ובנביא
 שני עלמין • ותמטי זה הדבר העצום: ישא יהוה פניו אליך • וישם לך
 שלום:

תמידה לא תסור • אודאות גבורה ונורא: לאוי על כל שמור • לא יכרת
 לו שירה: מודאה לו לבדו • בפם קדש לאמרה: אין עוד מלכדו • בכל
 עת ובכל אורה: מה רב טובו וחסדו • דלנן בו קרא: באימנותה ובמשה
 עבדו • ובספר קדש כל תורה: ובשמירות שביו ומועדיו • דעם האמת
 קטרה: לא כמועדי זדיו • הקעמה בשקרה: זכותה לבני הזכו • וכוכבי
 בן תרח: דמועדיו ייתו וילכו • בחשבן קשט משתמרה: תנים יומה חדים •
 'בשמח רב ואיקרה: כל שנה המועדים • יהיו עליכון מעזרה: ואתם
 שלומים • ורֹחִים מכל צדע: בימי הרצון והרחמים • והקרבנים וקטרה:
 וישמו מועד 'מברך עליכון • ובראכתו לוכון יכמרה: ובשנה הבאה ישוב
 אליכון • ופנותה תהיא ארורה: ולא זה עזיו על אלה • אן מפניך ייסירה:
 עם גברות ממשלה • ויוציאך מן אסורה: ויטיב שבר לבכך ותתרבי • ולא
 תחח ולא תירה: וכסף וזהב לך ירבי • והברכה לך נשארה: מברכת
 בעל שיבה טובה • ודבא אלון מורה: | כברכת מי בא • ארץ פלשתים גררה:
 ומברכת דצא מבאר שבע • ויאמר מה נורא: כברכת האמור וטבח טבח •
 דלקח בת פוטיפרה: ומברכת קטף כל נשמה • אשר עם הכבוד שרא:
 ויעבר יהוה • על פניו ויקרא:

جواب יהוה יהוה אל רחום וחנן סלח לעמך ישראל חסנודים להרגריוזים
 אשר פדית יהוה • לית אלה אלא אחד:

ויתמר דראן רב חילה וכי בשם ומן יתרבי فصل ולהבה ונדלשה

وتمام وبعد ذلك قطف הטבעית وهو שמיני لا غير والله اعلم

ועדל זכר אשר לא ימול וגו'

وبعد יהוה אלה רחמן ורתאה • סלח לעמך ישראל 'דפרקת' יהוה:
 בריך אלהנו • ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד • לית אלה אלא אחד:

ואנתנו • בברכת יהוה וטובו: לאלעזר הכהן פקדת • כל המשכן וכל אשר בו: וביד איתמר עבדת • הלזים ועליו: הפוקידה על הכילים • וזר לא יקרבו: ולבשו הכלילים • והקרבים הקריבו: וירד כבוד יהוה • וימלא המשכן וסביבו: טובי טובי עמה • אשר ב'ימיו ח'ו: ואתנשאו בברכה • על אשר עזבו: אדרש רבי ככה • יהי ביומיכון ותשובו: אל הרצון מלכים • ופתח המשכן תשבו: וימי פנותה הלכים • וברכתה רבתה תלכו: ויגלי פרקן יעקב • ויניד חשך כולכו: וימליא' ישראל מכל טוב • ויטיב שבך לבבו: ואת הגוים הזאת לרע • מן שנאויו ולבבו: במי פתח בטוב תרח • ואמר לו ואתה תבוא: ומי נפשו לאלה קדם • לפני יהוה להקריבו: ומי אדמך וחזה סלם • ומלאכי אלהים עלים וירדים בו: ומי שאל לאחיו לשלום • ויקדו וישתחוו: ובמשה עליו השלום • דמן נביותו שבעים אתנבו: ואשר נשא משפט • בני ישראל על לבו: ובקדוש אל בצדק ישפט • דלמסכינים יגיבו:

אלהי קדקד בני רבנה • פינחס אשר הטיב: עמלו כד דקנא • וחלמת יהוה הישיב: מעל בני ישראל • וברית שלום לו הסיב: | ולורעו אחריו f. 57^b כליל • ונבול הברכה הציב: כי לא תשכח מפי זרעו • האן דו שכיב: יבא יהוה ויקבץ נדחו • ומברכאתו עליך ישיב: 'בשלש פעמים בשנה • ואת 'בשעבוד נציב: בהר נחלתך השכינה • ורצון יהוה בך סוביב: יברכך יאיר ישא • וימי ר'חך יקריב: וממלכותך תתנשא • ברצון והלהב: יפתח יהוה לך את אוצרו • ולקולך כן יגיב: ומפניך הדבבים יסורו • ואש קדחה בון תלבלב: ותאמן בחיך אה עמי • בבקר ובערב: והיית אך שמיה • ברוח והעין והלב: ונדריך ונדבותיך ותרומת ידיך • עם כל קרבניך תקריב: בימי שביך ומועדיך • ומן כיוור הרתו תשאב: באשר אמר אל אישו • השמר לך פן תשיב: ובאשר בא ויצא לשוח • בשדה לפני ערב: ובאשר דמך במקום ויחלם • והנה סלם מציב: ובאשר מן הזנות עלם • חכותו לא אסתיב: ובאשר עליו השלם • דאמר לו יהוה כתיב: וזרוקי הדם • על המזבח סביב: ובקדוש רחמנה טבה • אדרש עליכון ישיב: מלנו לחצה רבה • כי נפוישה קריב:

תנופת היום הזה • תלכד ותרום: | דו לבוש נזר עזה • ולו סוד בתרוה f. 58 עצום: וביום השמיני עצרת • מן יתור מן ישום: סודי שני שמות אתקרת • רק עם נבון וחכום: מתקרים עם קדש • אל יהוה אל רחום: לגלגין מועד מקרא קדש • ושבת ושמח ושלום: דלו בתורה פחרה • בארבע עשר מקום: כליל בדיל עם ישרה • עד על כל עמיה תרום: טוביון בני הלזים • במועד הזה ובמאום: דהזה בו ולו רזים • תגלי כד דיקום: מלך ישראל בטנא • ויצא אל המקום: לפתח משכנה • ויפגע במקום: הכהן העמד

f. 56 גליגות רברביה: | י" ה" ה" דשם זה יום השמיני עצרת שביע מועדיה
וקדש קדשיה:

תלו ידיכון ואמרו وتامم

לאלה נכבד הנכבדים: ל" דבחר במשה רום המלמדים: ל" דשם
עדתו על כלה כבדים: ל" דאסגלון בגורות ופקודים: ל" דשם זה היום
חתמת המועדים: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו وتامم

אכרז בשם אלהי הרוחאים • אשר כל בחילה קעם: ואתפלל בדמעים •
דכל מנון צלא וצעם: ובעמל אב הנמצאים • האמור זאת הפעם: ובעמל
צדיק הבוראים • דבו אלה שב והנחם: ובעמל אקר הזכאים • דאמר לו
בי נשבעתי נאם: ובעמל דמע הזבחים • יחיד אביו אברהם: ובעמל דמנה
יצאים • השלבים כתועפות ראם: ובעמל דברח מזנאים • חכות נפשו מה
זעם: ובעמל דמאוריו מופעים • דאמיר לו לך אל העם: ובעמל דאשתתף
עם אחים • במימר יהוה פתאם: הן ישמע קל הצלעים • ועליכון בחסרו
יתרם:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

f. 56^b אלהי תלים משה הנבי • נור הכהנה וקדקדה: | הוא אהרן הלוי • האיש
חסידה: דמלא ידו לכהן • לעבד כל עבירה: באהל מועד ויכהן • לו
ולזרעו תמידה: ולו במשכן שרות • קטרת המוקידה: והטיבו את הנירות •
והברכה עליו ירדה: והרחמים בו שרת • והיכולה לו סהדה: במימר ושם
קטרת • והלך מהר אל העדה: ויתן את קטרת • ויכפר על העם ויתפדה:
ורחותה עזרת • והמגיפה טרידה: כן יפדה יתכון • עמה המצטמדה: וישיב
יהוה עליכון • ימי הרצון וכבודה: והימים הראישונים • הרבות הנכבדה:
תשוב והכהנים • לשרת ולברך עמידה: במ' ובכמ' נמצא • הטובות החסידה:
והדלב רצע תרצע • ומפניך תשמידה: וימיה את כל היקום • מן רשע
וט[ל]ום ומרודה: וברכת התורה לך תקום • ויתגלי בך יסודה: וישם
לך קבצות • מכל בדור ונדח: ותמלך כל הארצות • ובנתיה תלכדה:
ובברית בעל שיבה טובה • דאמר לו ידע תדע: ובברית דלא הזבח •
ובאיל אחד אתפדה: ובברית דאמרו לו בניו • מימר היודע נדע: ובברית
המשביר לאחיו • ויתן להם צדה: ובברית מי אשר • אמר ובמה יודע:
ובקרוש אלה רב • דלא יפלא ממו מדע: ומה טמיר לנו כל לב • דו עמי
וידע:

f. 57 אלהי מי מלא ידם • לכהן ואתרבו: | על פני אהרן אביהם • שני
בשמות נקיבו: אלעזר ואיתמר ויכנו • באהל מועד נקיבו¹: התשמישה

¹ Apparently repeated from the preceding line.

אֱלֹהֵי בְנֵי הַזֵּכוֹ •	אֲשִׁירוּ לַיהוָה וּשְׁבַחוּ :
בְּפֶם קֹדֶשׁ וְאֲדָכוּ •	לִפְנֵי אֶחָד בְּקִמְאוֹ :
רַבָּה רַב רַבְרַבִּיָּה •	רִתְאֵי רִתְאֵיהּ בְּאַצְבָּעוֹ :
הַנִּכְבָּד לְצַעֲיוֹ קִרְבִּיָּה •	דְּלֵא צְרִיךְ מִתּוֹדְעוֹ :
כִּיּוּחֵי וּמְמִית וּמְקִים •	זֶה אֵלֵי וְאַנְוָהוּ :
דְּלוֹבֵל אֲשֶׁר אֲקִים •	הָעוֹלָם וְאַמְצָאוֹ :
דַּעְתּוֹ תִּדְעֵהְךָ מַה •	מִן הַכּוּחַ אֵל הַמַּעֲשֶׂה צֵאוֹ :
נֹעֲשָׂאִים בְּתַקְוֵן הַחֲכֻמָּה •	גּוֹן וּמִיָּן לְמִינְהוֹ :
פְּרִישִׁים פְּנֵי הַיְכוּלָה •	בְּשִׁמְיֹו וְאַרְעוֹ :
יִשְׁתַּבַּח תְּקַנָּה דְתַקְוֵן •	לְכֹל מַה בְּבֵאוֹ :

ובתר אדם והגן • בעדן לו נטעו: ועזר לו כנגדו • חוה מצלעו: ואמר פרו ורבו ורדו • ומפתח הברכה לא תצאו: ויקר ארצה וישתחוי • במקום אשר אנחו: ועל קול תשבחו אשרי • על ספוק צדקת אלהו: ובנסותה אמר מפחד • לבבו ורבות זועו: יהוה אלהינו יהוה אחד • ולית אלה אלא הוא:

הללו לאל הקדם • דרלתו שרת: על האדם ולו שלם • תחת הנסות סוברת: ומנה הצדיקים שלשל • ושם הזכו לון מירת: דכרן בריתון לא יבטל • ועלמה בה' אשתמרת: גבולון הגדול הנביל • בבעל הגורת: אב המון הגנים אבל • בעל שיבה מנורת: דמים בניאן האיקר • בניאן תמיד לא יכרת: | הו לזכו אקר • ובשביעי ממו הבסרת: כל דכסי וגלי • ועלמה ^{f. 55^b} לו אנירת: ואתקרי משה השליח • ורב הרזים ידת: ואסתבל עם הרתו • אל השמים ואתמסרת: צבא הקדש לקראתו • וקבל קדש כל תורת: היא לעלמה הדן • בקשט אמרת: סחונה סחון עדן • סחון מה ביארת: החקים והמשפטים והתורות • דמן האמת לא סרת: ושבעה מועדים מתודעות • מקראי קדש אתקרת: לישראל בחדי וחי • בחשבן קשמה אתקרת: והאלהים הרעי • עמה יתון לטרת: בשמח וטוב לבב • ואתת ועברת: כל קדש במה אתרברב • מן אמנות יתרת: טובי כל שמרי • יודי על זה ויתן שירת: לאלה ביום הזה דאתקרי • שמיני ועצרת:

جواب رבותה לה:

יהוה הו האלהים • מלוך כל רוחיה: י" ה" ה" דשלח משה רבון דנבייה: י" ה" ה" דאפריש לן על ידו זבני מועדיה: י" ה" ה" דשם לחדש השביעי

¹ רבותה לה :

יהוה הו האלהים 'דרבותה אתרבת :

יהוה הו האלהים דשלח משה בן עמרם 'דמאוריו הופעת :

יהוה הו האלהים דאפרש לן על ידו מועדים ומועדים קדשיון יתרת :

f. 52^b יהוה הו האלהים 'דקדש זה חדש השביעי ושם בו ארבע מועדים אודמנת :

יהוה הו האלהים דשם חתמתון זה יום השמיני עצרת :

תלו ידיכון ואמרו ותמא

לרבה ותמא

ايفاً مناط هشميني

לאלה רמה מרוממה : לאלה מלוך מכה ורומה : לאלה דשלח משה
קטף כל נשמה : לאלה דאפרש לן על ידו מועדים ומועדים קדשיון
עצומה : לאלה דשם זה מועד השמיני חתמת מועדי יהוה : לנצעיו כל
קרביה וממן עד לעלם :

תלו ידיכון ואמרו ותמא

נכרו בשם יהוה וגו" ²

مناط يوم هشميني

f. 53^b ³ תתחני תתחני • מן דאכה צמידיה : בזה יום השמיני • שביע מועדיה
וקדש קדשיה : שמיני ועצרת • וחמת מועדיה : ומקרא קדש ושבת •
לסגיל עממיה : ובו קרבנים תתעבד • עשרה מלבד תמידיה : ובו הוה
מאום טב יתעבד • 'בימי רצוניה : יקח מלך זבנה הטנא • וישם בו מראשית
מגידיה : וייתי אל שער משכנה בלב לנע • ויסתכל מוצא הכהן מן
משכניה : שם' ישמע הכהן מובא המלך • ויצא אליו והו לבוש הציין
ונזריה : שם' יסגד המלך • ויקום ויפרט 'בגלינת הכהן בקולות תליה : שלם
לך כהן לאל עליון • אה מן הו נזיר בקדשיה : שלם לך חליפת מן קנא
לאל רחום וחנון • ועצר מגיפיה : על פיך אצא ועל פיך אבוא • סב טנאי
מני והטיב לבבי השביריה : שם' הכהן יגיבו • ועליו השלום יעזריה : וימר
עליך השלום אה מלך 'זבנה • אה הלוך דרך טביה : ויקח הטנא מידו
בארשות יכולה ממנה • ופני המזבח יקיריה : הן הוה המלך דרך אמונה •
יפתח אלה תריח רחמיה : ותתפרש עננתה כדי הטנא • ותגדיל ותמטיר
f. 54 מטריה : 'בזה ישמע לב המלך • וימר לא עברתי ממצוהיה : | שמעתי

¹ This is substituted for the section on p. 709, l. 13 from below. ² As above, p. 709, line 2 from below. ³ This is substituted for the section on p. 710, line 12 from below.

عليه ايضاً بيت مفرد من قول العم الشيخ صدقة ابن الشيخ ابراهيم
للمفتاوي رحمة الله عليه امين

תנים יומה מאה שנה • סדרה דאודמנו: בזאת צלותה • וכל סדר אחינו:
מן סמוכים וארכונים • להם טב דכרנו: ובסדר מועדיכון • מאה שנה
תתחנו: ולאוי נשלם עליון • ונזכר כל אחד במכוננו: ונימר שלם לך
מועד הפסח • דבך אתפרו בכוריננו: שלם לך מועד חג המצות • דבך
אתקטלו דבבינו: שלם לך מועד חג השבעות • דבך אשתמע קול אלהינו:
שלם לך מועד חדש השביעי • דבך ארבע זבנים אודמנו: שלם לך יום
הכפור • דבך ענני הסליחות תתפרש עלינו: שלם לך מועד חג הסוכות •
דבך חג אל קדש טברינו: שלם לך יום השמיני עצרת • דבגללו הממלל
f. 48^b | אנגרנו: שלם לך יום השמיני עצרת • כליל מועדי יהוה אלהינו: דבך כל
עם ישראל • בשמח יזלמנו: ומועד מברך עליכם • ומאה שנה תעשנו:
¹ ביומי אדונן ונבירנן • ומצנפת ראשינו: כהנה רבה אשר • בחרו יהוה
אלהינו: דכל מקום ואתר • יתיטב בדכרנו: יהוה יאריך ביומיו • וישיב
רצונה בזבנו: וישמר חיי בניו • ויצמת בינם וביננו: על הרגריזים בית אל •
דמע אתרינו: ¹

ויזכר כל קהל ישראל בטב • האן דאנון בכל מכוננו: וכן ישמר חייכם
כלכם וגו" ²

f. 49^b ויתמר אלהי אברהם לך נברך תְּקִיל וּבְעַדְמָא וידבר משה באזני כל קהל
ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם' תְּקִיל גְּוֹאֵב מִן הַלְּוֵעָה האזינו
השמים ואדברה ויִכְמְלוּמָא גְּמֵלָה עֲלֵי נֶגְמָא אִז יִשְׂרָאֵל בִּי סְבוֹת הָאֵלִיָּא
ויחנו פי ראו עתה ויִקְוֹל הַכְּהֵן הִדָּה שִׁירְתָּהּ וְגִדּוּל אֵלָהּ וְנִיזֵל וְלֶךְ
נְבִיעַ וְתַמְמֵהֶם | ויִלְבּוּ כִי בִשְׁמֵי וְשׁוֹב מִחֶרְוֵן אֶפְךָ וְשִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל וְתַמְמֵהֶם
f. 50 ויתמר מן אדיק עלינן מרן אִי־בִי־זִל־לִי־עִיר־שִׁית־וְאִזָּא אֶתְּפִי מוֹעֵד
השמיני יִקָּל מִנְּהָ אִי־בִי־זִל־לִי־עִיר־שִׁית־וְאִזָּא וּמְרִי בְעַמְלֵי
תלתי שלמיה וילבו וינחו בני ישראל וְתַמְמֵהָ ויתמר שבחו גדלה טובה
חסידה מן מימר זקן ישראל אברהם הקבצי ירחמו יהוה ועל רוחו
ירצי אמן:

אדבר דבר עצום וגדיל וגו" ³

¹ L 10 adds. Not in L 12. ² Continuing as above, p. 237, ll. 5-25.

³ As above, p. 707, with the differences noted here.

קרנן הנזיר • כד תסתיב נזירותו : וכנן קרבן הנשיאים • במזבח לחנכתו :
 ביום השמיני נמליל בן פראצור • נשיא בני משפחתו : וביום השמיני
 עצרת • אדירת נוראותו : מקרא קדש יהיה לכם • כל מלאכת עבדה
 תשביתו : וכו תקריבו קרבן • עם נסכיו ומנחתו : וכו תשמחו סני •
 ותתחנו בחדותו : וכו מאום טב יתעבד • לא יתעבד זולתו : מטי לרן
 זבנה • לא תתחלף עבדתו : מדמי לימי הרצון • יהוה לא יכרתו : כי בו
 הכהן יעמד • והמכתבים סביבותו : וסדר ישראל • קהלו ועדתו : עמדים
 בין ידיו • ברחלה וארתתו : והו יפרש שתי ידיו • ופרט מלי תפלותו :
 וישא קולו וימר • וכל העם לידה יציתו : אה רחמנה טבה • אה מן לית
 סוף לטבהתו : אהיה אשר אהיה • אה מן העולם תחת זרועתו : השקף
 ממעון קדשך מן השמים • וברך עמך ישראל ואדמותו : ישקף יהוה עליכון
 ממעון קדשו • אה עמו ונחלתו : וחני יתכון בסדר מועדיכון • אה מן אנה
 אצטמתו : ורן מימרה דאמרת קמיכון • תנים יומה חתמתו :

אמן אהיה אשר אהיה :

f. 47^b عليه ايضاً بيت مفرد نغم مسجع قديم رضي الله عن مالفه امين

לכל מועד ראשית • האזינה אמירתי : ולא תקחו בקצירות • הבט ושמע
 מנידותי : אשר אעביר פניך • ואלא אדבר ולא תשמע יתי : הבטול טר
 מנה • ואל¹ הראשית שובתי : בפסח ראשית עומר • מן בכור אדמותי :
 ובכורי קציר חטים • בבכורים תנורתתי : ובוה ראשית פרי האדמה • ואנה
 עמידותי : יגש המלך בטנא • ואל פתח המשכן ייתי : וחצרתה יתקעו •
 ותרח המשכן יהי פתיח : ויצא הכהן מן המקדש • בעין לבי ראיתי :
 המלך כד יראו • יפל ארצה בפאתי : פניו ויאמר • לראותך² צריכותי :
 שלם לך מלוא לבי • במבטא שפתי : שלם לך חליפתה דאלהים • שרי
 בין צבאותי : שלם לך פרוט ברכתה רבתה • אליך נכסיפותי : שלם לך
 ירות כהנתה רבתה • קוממית מליתי : שלם לך דבחרך יהוה • ועל פיך ישק
 ממלכותי : שלם לך שכון המקדש • דבה תדבירותי : שם הכהן יעננו •
 אתי בשלם אתי : יגש יאמר קמיו • הנה נא נשאתי : פניך אן ראית •
 ולקחת מנחתתי : מראשית פרי האדמה • כאשר מצאתי : | שם הכהן יעמד •
 f. 48 וידיו תהי פתיח : וימר יברכך יהוה וישמרך • קהלי ועדתי : עד כלותה
 יימר • עשיתי כאשר צויתי : השקף ממעון קדשך • ושמע תפלותי : שם
 תתפרש ענתה • ותתגלי אותותי : הרצון ויגש המלך • ויאמר דרישותי :
 מנך ארשותה • הן הוית אעזר³ לביתי : יימר לך לשלום • ולא תנשי מצותי :

אהיה אשר אהיה :

¹ L 12 ולא.

² L 10 לראותך.

عليه بيت مفرد من قول العم المذكور مد الله في حياته امين

שָׁמְעוּ נָא מִמְלָלִי • נוֹפֵי הַזְּכָאִים • הַמְתַּכְּלָלִים בְּמוֹעֲדֵיכֶן • הַהֲלָכִים וְהַבָּאִים :
 מִן שְׂרִיּוֹ הַשְּׁבַעָה • אֵל הַיּוֹם דְּמִנְהָ יֵצְאִים : 'בְּשֵׁלֶם רַב מִבְּתֵר • אֲנִי טַב
 לְקַחִים : יֵשׁוּבוּ אִישׁ לְאֹתְרוֹ • מִסֹּדֵר הַמּוֹבָאִים : בְּתֵר עוֹבֵד הַמְדֵרֵשׁ • וְהַנֶּם'
 שְׂמַחִים : וְאַמְנוֹתוֹן הַטּוֹבָה • מֵרֵאָה עֵמִים וְקִנְאִים : וְאִמְרֵי מֵרֹן יִסּוֹן אֲנִרוֹן •
 f. 46 מַחֵר יִגְחוּ טַב מִנְחִים : 'דִּיּוֹרוֹ מִשְׁפָּטִיךְ לִיעֻקֵּב • וְתוֹרוֹתֶיךְ לְדַמְעִים : | יִתְחַנּוּ
 בְּנֵי שְׁבֻעַתְהָ • עֲשׂוּי הַיֶּשֶׁר הַשְּׁמַעִים : הַלּוֹכֵי בַחֲקוֹת הַמוֹעֲדִים • הֵךְ דְּאֲנֹן
 צְאִאִים : 'מְבַרְכִים אֲנֹן עַד לְעֵלֶם • בְּמוֹבָאִים וְהַמְצָאִים : הִנֵּה נָא אֲדִנִי
 סוּרוֹ • לְמַקְל רֵיחַ נִיחָחִים : בְּצִלּוֹתֶיכֶן וּמִקְרֵיתֶיכֶן • נִירוֹתֶיכֶן מוֹפְעִים :
 'מִקְבֵּל אֵן וּבְעוֹאֵן מֵתְעַנְיָאֵן • לְמַעֲוֵנָה רַמָּה צְמָאִים : עֲלִיכֶן כָּל בְּרַכָּאֵן • מִשְׁמָה
 'שְׂפַחִים : בְּקִדּוּשׁ שְׁמוֹ הַגְּדוֹל • מִצְבֵי הַצְּבָאִים :
 אֲמֵן אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה :

¹ عليه ايضاً بيت مفرد نغم مسجع من قول العم المرحوم العالم العلامة
 الشيخ عبد الله ابن سلامة التقه رضي الله ونا

יוֹם הַשְּׁמִינִי הַזֶּה • מָה רַב גְּלִינְאָתוֹ : מָה טַבּוּ מִן מוֹעֵד • וּמָה טַב
 עֻקְבֹאָתוֹ : דְּאֲתַקְרִי יוֹם עֲצֵרֵת • וְלָמָּה הָיִיתָ עֲצֵרֹתוֹ : אֵלָא בּוּ יִשְׂרָאֵל •
 בְּשִׂמְחָה יִצְטַמְתּוֹ : וַיִּשְׁלַחוּ הַמוֹעֲדִים בְּשֵׁלֶם • וּבַחֲדוֹ לְאֲתַרְיֹן יִיתּוֹ : דּוּ שְׁבִיעַ
 הַמוֹעֲדִים • וְלִית לְעוֹרְנוּ כְּתוֹ : אֲדַמִּי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים • דְּרַמַּת קִדִּישוֹתוֹ : וּבִזָּה
 f. 46^b אֱלֹהֵי אֲפִרְשׁוּ • וְאַסְקַף מִיתוּבִיתוֹ : | וּבְאַרְבַּע עֶשֶׂר מְקוֹם • לּוֹ וְעַל אֲדוֹתוֹ :
 זָכַר הַשְּׁמִינִי • בְּסִפְרֵי תוֹרָתוֹ : מֵהֶם 'שְׁלֹשָׁה • מוֹדְעִים רַבּוֹתוֹ : וְאַחַד עֶשֶׂר
 עוֹרֵי • יִתִּיבִים עַל כְּנוֹתוֹ : מִכֵּן אֱלֹהֵי שְׁמֵם • מִן כְּלִיל מִצְוֹתָיו : הַרְאֵשׁ מִימְרוֹ
 בְּדִיל הַגּוֹרָה • אֵל מִי רִמַּת זְכוֹתוֹ : וְעַרְל זָכַר אֲשֶׁר לֹא יִמּוֹל • אֵת בֶּשֶׂר
 עַרְלָתוֹ : בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי • הַפִּיר אֵת בְּרִיתוֹ : וּמִימְרוֹ בְּדִיל הַזְּבִיחַ • עַל יַד
 עַבְדּוֹ וּבֶן בֵּיתוֹ : וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי תַחֲנֵנוּ לִי • תְּרִיחַ רֵיחַ נִיחּוֹתוֹ : וּמִימְרֵי
 מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן • קַח לְךָ עֵגֶל בֶּן שְׁנָתוֹ : בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי • בְּתֵר מִלֵּאת יָדוֹ
 'בְּכַהֲנָתוֹ : וּמִימְרוֹ בְּדִיל הַגּוֹרָה עוֹרֵי • כַּמָּה אֲתַקְדֵם מְדַכְרֹתוֹ : כִּי יֵלִיד
 זָכַר לְיִשְׂרָאֵל • בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי תִהְיֶה גּוֹרָתוֹ : וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי קִרְבֵּן הַמְצַרֵּעַ •
 אַחֲרֵי טַהֲרָתוֹ : וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח הַקִּרְבֵּן • וְאֵל הַכֹּהֵן יִבְיֵא אֹתוֹ : אֵל פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד • וְעִשָּׂה הַכֹּהֵן אֵת חַטָּאתוֹ : וְכִי יִטְהַר הַזֶּבֶן מִזִּבְחוֹ • בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי
 יִגִּישׁ עֲלָתוֹ : וּלְכֵן הַזְּבִיחַ כַּד תִּרְכִּי • כְּמִימְרוֹ וְהוֹהֲרַתֶם וְלֹא יִמּוֹתוֹ : וּבְדִיל
 הַזְּבִיחַ עוֹרֵי • כְּפִי אֲמִירוֹתוֹ : וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלְאָה' • תִּרְצִי עֲשׂוֹתוֹ : קִרְבֵּן
 אִשָּׁה' לִיהוָה • בְּמִקּוֹם שְׂכִינּוֹתוֹ : וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא קִדֵּשׁ • אֲתַפְרֵשׁ
 f. 47 קִדִּישוֹתוֹ : | וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתָּן • אֲשֶׁרֵי לְדַבּוֹ יִשְׁבַּתוּ : וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי

¹ L 10, f. 24^b.

- f. 44^b בקדש כל 'ספרי: | אן כל שנה באיקרי • יקום מלך עם ישרי: | ויקח מן ראשית פרי • האדמה 'דתפרי: וישם 'בטנא שרי • וילך אל המקום טברי: ויבוא אל הכהן 'דשרי • ועליו השלם יקרי: וישתחוי ארצה לנורא: ויתחנן בין ידיו ויפרש תפלותי • ויאמר אליו הגדתי: היום ליהוה כי באתי • אל הארץ 'דנשבעתי: ועתה הנה הבאתי • את ראשית פרי אדמותי: ולקחת' מנחתי • פני אלהים ודר'שותי: ממך הן לי תקרא:
- יהי בעזרי דיאנה • ורתותו עלי ממנה: שמה יעננו כהנה • גדול בני רבנה: הקעום מימן במשכנה • אתיך ח'רי בששונה: אה מלך זימונה • 'דקדמך ממנה: ושם ד'רגך סקפנה • ד'רוך בעליונה: חליפתה דאלהים בעדנה • ושופט עם כשרנה: ולקח הכהן הטנא • מימן הכהן¹ וינח: לפני המזבח והתפלה יותירה:
- בדיל המלך 'בריאמים • ויאמר בלב תמים: ויפרש כפיו להצור תמים • השקף ממעון קדשך מן השמים: וברך דמעי העמים • דאנון במצו'תיך קעמים: ורתותך עליון אמט'רה:
- f. 45 שמה ישמח המלך וישוב • לידה' ויהי מיהוה קרוב: ויזכר ה'ך כתוב • ושמחת' בכל הטוב: והאלהים יענן הכהן ותסוב • עננה בשמים ככתוב: ויפתח אוצרה:
- את השמים ויתן את מטר • וישמח המלך מלבו יתר: ולקבול יהוה לו יבסר • ואן ה'ת שנת המעשר: יעשה ה'ך דאמר • הצדיק והישר: כי תכלה לעשר • ועשה הישר: ככל חקת התורה:
- וינציר מ'חוץ ומבית • ויאמר בלב כשית: בחרתי² הקדש מן הבית • לגר ליתום ולא למנה לתת: ממצו'תיך לא עברתי ברית • ולא נתתי ממנו למ'ת: שמעתי בקול אלהי צעורה:
- אלה יקים זה הברית לוכון • וישוב הרצון ביומיכון: וישקף ממעון קדשו עליכון • ויאיר פניו אליכון: ותעשו כמו אבותיכון • ושנים יניסו רבבה מן דב'ביכון: ויריך ביומיכון • ויחדי לבביכון: וירתי כן חייכון • וחיי סדר בניכון ובנותיכון ונשיכון: סהבה והאלמה ונערה:
- f. 45^b ואלני יוקרך • ומן מזון רחמיו ישבירך: | ובברכה יותירך • וירבך אמן ויפרך: וזה המועד ב'דיך ומברך • עליך ועל סדרך: מאה שנה במספרה: וברכת התורה בך תניר • יברכך ישא יאיר: והברית ממך לא ייפ'ר • ותנים יזמה תדיר: היום אני מזכיר • המדרש מכל שמיר: זכרוני לטב אדכיר • ומומי 'בצדקתך תסתיר: וחמת מה דבר • שמשך הדנפי בכשיר: תנים יזמה סדרה דאכה שרא:
- אמן אהיה אשר אהיה:

¹ As in Deut. xxvi. 4, though the context requires המלך.

² So for בערתי.

כארבע אקרים 'דקם מנה' • סדר עלמה אחרי חסרנה : וכארבע פאות
בעלמה ממנה • קדמה וימה ונגבה וצפונה : וכארבע זבנים אתבנה' • עליון
דבר השנה : וכארבע טבעות ארונה • וארבע טורי 'חשנה : וכארבע קטרת
משכנה • נטף סמים ושחלת ולבונה : וכארבע מועדי 'עדנה • דבו תיתי
כל שנה : ויתקע על מובאון שופרה :

דו רביע מן שביע הדירים • מאוריו על המנצירים : 'דלון מנה והלאה'
מדורים • תשעת ימים סדורים : יקנאו בון עמלים מרים • עד יקלמו
f. 43^b 'מטהרים : אל יום הכפורים • 'דימצאו בו דרורים : | 'לשברהם שבירים •
מן הסליחן המכפרים : ועל מזבח התפלה מקטירי קטרה :

בערב מערב עד ערב מטהרים • עקדים סגדים מנצירים : צלאים קראים
חמשה ספרים • בתהללות ושירות משירים : מתפללים מתחמלים אמרים •
זמירות רבות יתרים : לא יספר איקרה :

בזה אלה יחן ויגן • חיול הו חילה דכן ארכן : יום לכפר עליכם
אכן • וסליחתו 'מרחפין : ותצא מנה אכן • מתנצל מן החובין : ותעבר
משכן אפן • מקום בו ריחות גן עדן : טוב ישראל בו שכן • ותהי עליו
רוח הנותן : 'דשמר הברית והחסד לזרע :

'בישראל ישב 'בסכות • למען ידעו הדורות : עובד עבוד התמחות • עם
כוכבי האבות : במוצאון ממצרים רבבות • פקדת מרן במצואה : לא תתחלף
זאת • העקובות הכבודות : 'לדרי כל דרה :

סכות חקת עולם תכנש • מן אקרים תתפרש : מיום מועד מקרא קדש •
בחמש עשר חצי החדש : חג ליהוה ותנגש • להרגרמים ההר הקדש :
f. 44 ז' ימים בשמח ורגש • אתה וכל עדתך 'ברגש : | היו לפני יהוה באהקרה :

בקדש המסגדים • עם יהוה הקדקדים : יהיו לדגליהם סגדים • אנשים
והנשים וילידים : עקדים סגדים חדים • ליום הזה בחסדים : דאמלאת לו
הידים • דו חתמת המועדים : תהום קרי ביד נכבד הנכבדים • 'דשם
'עקובאתו כבדים : ומאוריו חסידים • וגלגיו כבדים : ועל כלה לו פחרה :
שמו שמיני ועצרת • שמו אקר לעבראי מירת : 'דשמרו ועליון שרת •
טובות רבות יתרת : פקדת קדש כל תורת • הבל נחלתו ישראל נטרת :
לית לעורן בה מקרת • ולא 'עמון ברית כרת : אמת כמו זרע בן פרת •
המתקרים עם ישרה :

שביעי מועדיה כליל • עמה בו מבדיל : קדש קרשיה גדיל • מן המועדים
סגיל : אנון נזר קדישות ישראל • והו מצנפת כליל : ועורי לו גלינות
סתוקרה :

כי בו אמנות תשרי • הות 'בימי משכן מרי : על פי מימר הנדרי •

כלל • ואמר כל דמחלל: 'לדת משה קמיל • ותעי ליתו משכיל: ועורלנה
 דת בטל • והוציאו את המקלל: למחוז מ[ח]נה יברח:
 'עמי סוד לו תרשי • 'בתם גלינות משה: 'דמן צעירו ארשי • בקשט וכלה f. 42
 מן עמל בישי: והוה לקשטה שרשי • והישר והטוב עשה: ועם יהוה
 בממצאו • אתושיע ובלנה לו צור מקדשי: ובטובות עמרה:
 נוף יעקב זכאה אדיר • בדורח משעיר: וקרן עור פניו יניר • ואתו
 מרבבות קדש תדיר: מימינו אש דת לכל שמיר • קהלו גוי טהר: עם
 קדש למען ספיר • הברית ולא יפיר: זרועי ידיו מידי אביר • יעקב בן
 יצחק המנציר: בן אברהם בן תרח:
 אתה הוא בעל המיתובה • ובגללך ברית ראישונה ארבה: והרזים פניך
 מתכתבה • 'בתורה משה לך צוה: בהחקים והתורות והמצוה • לשמורון
 סובר טבה: ורחמים ורצון ורזח • מלגו לחצה רבה: ורתותה מפשרה:
 לאוי לך בן תדירים • תשמר חמשה ספרים: רמים גדלים יקירים •
 דביקים פקודים וגורים: 'דביאר דמע הספרים • 'דגלגיו יתרים: מן כלילון
 משתמרים • מועדים עצומים מספרים: על האמת חמשה ותרים • בכל
 שנה מתעברים: מן חשבן קשטה נשמרה:
 מה טב אמנותן אשר נקיבו • בשמות כל אחד על יתיבו: הראש יום
 טבח מה טבו • 'דבו אשתלח ישראל מן דלבו: וקרבן הפסח הקריבו •
 ואכלו בחפזון מזבח ויצאו בתר פרקן ורבו: ויעברו בתוך הים המדברה:
 יום שביע חג המצות • דו שני המועדים הטובות: פתח הברכות • וריש
 תלחה חגות: מן שבתו ומעלה ספירות • שבע שבתות תמימות: ושבע
 שבעות • חמשים יומים מלאות: להשלישי מועד השבעות • דאמר עליו
 במצוה: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע:
 אתקרי יום הבכורים • בו אשתלמע באקרים: קול ישר הישרים • עם
 דמע הספרים: בעשרת הדברים • 'בוזיעו הטברים: ויניבו השמרים • 'דשמה
 הו סדורים: חקה ההיא נעשנה ונשמרה:
 חה חדש הדמע • דגלגיו רמה: דו כות תקומה • עקובתו עצומה:
 ופחירותו תמה • ומיתוביתו מתריאמה: גנת עדן עלמה • כל שנה בו קעמה:
 טובי העבור מקומה • בנציר לב ולחמה: תהב מלהב שאב ירא: f. 43
 שריו מועד חסיד • קדש יקר כבד: יפה שפיר זבד • ריש לחשע
 מתעבד: למן שובה תמה יחדד • ויהי עמד סגד: ומרכו ומצלי ועקד •
 ויגרש חובה ויאמר השמיד: וישוב עד יהוה בלהרה:
 בו ארבע עקובות מכינה • סוככים קרשיו 'ברביאנה: תמכו 'בידיו
 לסקפנה • סהדים בו על קשט חשבנה: מנה תמיד אל תפנה • רוח
 הקדש בחכמה ובתבונה: תמידה בו סהרה:

רוח הנבי לוי: וקדש כל אלפני • והר פעלה זמרתו ועזי: במ' לכל מדרשך
 יעני • וגמלך בטוב יגוי:
 באהליו ישים לך פליטה • גדלה תרד עליך כטל: ויראתו בלבבך יטע •
 וכן דבבך יתקטל: וירד מטה מטה • ודכרנו ממך יבטל: וישכן ישראל
 בטח • ואף שמיך יערפו כטל:
 אשרך ישראל דמהללך • רכב שמים בעורך: מי כמוך העם הנלשע
 ומה לך • ביהוה מן עורך: ואשר הרב נאותך דאסלך • בקדש ספרך:
 f. 41 ויכחשו איביך לך • ואתה על ב'מתם' תדרך:
 אמן אהיה אשר אהיה:

وبعدہ تقال אלבימי علي نغم المعراج

אז החל לקרא • בשם הנבור והנורא: הא איקר רב איקרה • למן
 בתשבחן שרא: כדמות בן ארע • אבינו אדם דקרא: ישתבח באריה
 דכן ברא:
 ברא שמים והארץ • ואור מן חשכה קרין: והיום והליל אפרין • ורקיע
 מן מים קבץ: והמים ימים אשרין • ויקרא ליבשה הארץ: ודשא עשב
 ועין • יוציא פרה ויצין צין: וי[הי] טוב כל דאפרין • וכלה באדה אליו:
 ומאורות ברקיע השמים לנהרה:
 רבה דב'אורות ואלקה • בשומה וברקה: ועוף יעפף ובהמה ורמש אשקה •
 ואדם מן עפר לקח: והגן בעדן נפקה • ועין נחמד למראה ויקח: את
 האדם ובה אתשקה • לעבדה ולשמרה:
 ובכבודות סמיכו • ואמר לא טוב ותמכו: בחוה לאשה וברכו • ואל
 המצוה חשכו: בקל הנחש וחסכו • ואחרי הנור חשכו: ובקלה דאלהים
 f. 4 אנבכו • ומן הגן תרדים לכו: | ועמה אלהים כי יבכו • ואתנור אדם בוכו:
 לאלה מאה שנה לברוכו • והוציא מן ירכו: שת זכאה סוד לזרע:
 ומנה היו יצאים • נופי הזכאים: עשרה מן עשרה באים • אל דעמון
 הברית קעים: אל דמע הדמעים • וסגיל הבוראים: ורב כל הנמצאים •
 וטב הנשיאים: וחדות השמחים • וסוברות השמעיים: ואקר הנוראים •
 והסוד למופעיים: ומנה אכספו שמשוה חהרה:
 לבנו משה הנבי • שמשוה דמן לוי: וירח קחת דאתרבי • וכוכב עמרם
 דשוי: מן יוכבד להביא • הטוב על כל יושבי: הארץ ויצוה' • הברכה אל
 מן ישוי: בקול דתו הא טובי • לכל נאמן לאוי: לו ילבש נורה:
 יבוא תחת טל דגל • אימנות זה הסגיל: דבו יהוה הבדיל • כל האזרח
 ב'ישראל: וברתו לון אסגיל • ואלבשון זה הכליל: ובנור הקדישות לון

כל ימי דורות וחליפותם • שלחן תשבחן נערך: על מזבח התפלה • לך
רחום וחנון ארך: דלך התמידה תמיד • ואת בחייה מורך: צפי בעין
חסרך • ופצותה לן ערך:

עוד נשוב ונהללך • עם חרוד שעוטה: ונקד ארצה ונשתחוי • וננציר
ענינותה: אהיה בבצענו בחסרך • מרה' דאלהותה: הב לן מד לית יהוב •
יהב אלא אתה:

כי אתה אלהינו • אליך תמיד בעותן: תתן לן מן טובך • ותיטיב
מתנותן: ואן לית תתן ברחמך • ורתי לשפיותן: אה מלכה רחמנה •
מנו דידבק יתן:

f. 40 ואלהי אבותינו • דמן דרכיך לא סרו: | כי שמרנו אמירתך • ובריתך
ינצירו: מרי רחם זרעם' • ובריתן זכרו: סובר ופשר דאתה • אל צדיק
וישרו:

مخرج

אלהי בעל שיבה טובה • דאמר לו אלהים: מבגלל המיתובה • והיית
לאב המון גוים: לך מכל עקה ירוח • וירפאך מן מדוים: וישאך כדבר
כתבה • עליון על כ • הגוים:

אלהי מן פדהו לממצאך • דדברו עבודי: והרביתי את זרעך • בעבור
אברהם עבדי: על כנף הרתו ישאך • ולך מכל רע יפדי: ותשכן בטח
בן שנאך • וישראל עשה חיל וירדי:

אלהי האיש התם • דאתפקד בדבר רב: ושמתי את זרעך כחול הים •
אשר לא יספר מרב: יקום לך זה הקיאם • ובעלמה תתרברב: וזר בך
לא יקם • למען אשר לא יקרב:

אלהי צפינתי פענה דאתמלך • בן שלישים נבון וחכום: דמבית הסחר
יצא מלך • על כל ארץ מצרים קעום: כמו לך מן צרעך יוליך • וברית
התורה לך יקום: ישא יהוה פניו אליך • וישם לך שלום:

f. 40^b אלהי דזרח משעיר למו • ונוראותו אופעת: | ורבבות הקדש עמו •
קעמים בשמחת: ושימכם אה עמו • אמנים בו בכל פעת: בדברי תורותו
דרמו • לא תירא ולא תחת:

אלהי אקר הכהנה דפקדו • לקדש ולברך בכם: דאמר וישא אהרן את
ידו • על העם ויברכם: בה תתמלו יחדו • והארצון ישוב לכם: ומימרו על
יד עבדו • והקמתי את בריתי אתכם:

אלהי שני בני אהרן • אלעזר ואיתמר השלמים: ופינחס דהשיב חרון •
אף יהוה מעל העמים: בזה הברית תתולרון • ותהי עובדיכון תמימים:
למען ישוב יהוה מחרון • אפו ונתן לך רחמים:

אלהי משרת משה אדני • וכלב בן יפנה הקנוי: והשבעים הזקני • דמן

f. 38^b דו שביע המועדים • איקריו כבדים: | אתקרי יום עצרת • ולמועדים
חתמת: ועוד נקיב שמיני • בקדש כל אלפני: מה טבו מן מועד • רביאניו
אכבד: בו עם ישראל יקוו • וישלחו המועדים בחדבו: ובשלם לאתריון
ייתו:

ובו הוה מלך זימונה • יקח הטנא: וישם בו מראשית פרי האדמה •
וייתי לקדש מקומה: ויצא אליו כהנה • ויסגד המלך בטנא: שם' הכהן
יקחו • ופני המזבח ינחו: כמה יהוה אמר • על יד רום הבשר: 'רקבל
תרי לוחות בריתו:

וימר המלך שלם לך • אה מן מרך אסנילך: שלם לך שכון המקום •
שלם לך דבחרו אל רחום: שלם לך כהן אל ישר • שלם לך לבוש הציץ
והנזר: שם הכהן יעננו • עליך השלם אה מלך זבנו: וענני הנשם תרד •
ויקד המלך ויסגד: וישמח לבו ויצרו • וידע הן יהוה בחרו: וקבל מנחותו:
מאה שנה אה עם רם • תעזר עליך מועד[ים] בשלם: וכל שנה בון
תתחני • ויביד מפניך כל זידני: ועם קדש יקימך • וסגולה ישימך: ובחסדו
עליך ישקף • ומיתוביתך יסקף: וכל דרכיך יצליח • ומעליך כל רגו יתלי:
ויושיעך בישועתו:

f. 39 וקדם הממלל נחתם • על משה הדמע נשלם: הנביא דלית בעלם לו
דמה' • הנביא דאתכוון מקדם עלמה: הנביא דדרס באשתה • הנביא דדער
במשכן כסיאתה: הנביא דאתימן על בית אלה • הנביא דצעם ארבעים
יום וארבעים לילה: הנביא דאמלל מלגו אשה' • הנביא דקבל שני קרשי:
הנביא דלא קעם כמו • הנביא דזרח משעיר למו: הנביא דאתפלל
ואמר סלח נא • ותנים יומה מאה שנה: מי אנה אצטמתו:
אמן אהיה אשר אהיה:

ايضاً عليه كيمي وفاتحة وفاتحة فاتحة تاليف جناب حضرة العم المكرم الشيخ
ابراهيم العالم العم الملقب بالعميد ابن العم المرحوم الشيخ يعقوب الدنقي
ادام ونو

f. 39^b ¹ כימי השמים על הארץ • שופר תשבחן נקש: לך מרון דחייה •
דבוקה דאתה ירש²: כלה ולך ישובו • אמרים בלשן הקדש: מי כמוך
באילים יהוה • מי כמוך נאדרי בקדש:

עוד כימי אבות ובנים • נימר בנציר הלבב: לך מודאה על גדלך • דאת
יהוב כל טב: ארתי לעבדיך בחסדך • ויתן אל נא תעזב: פרקן 'ברחמיך •
וטפי לכל שרב:

¹ Not in L 10.

² L 12 ישר.

ועם קדש קרא שמו: וכן בכור וסגולה • ולקחם לו נחלה: הא טובך
 ישראל • במה אסגלך האל: אסגלך ברעתה • ושם בלבך חכמתה: עד
 תדע פירותו:

ושלח לך נבי רבי • דמע בני לוי: דלשמים עלה • ובצבאות הקדש
 צלא: והיה בינם קעם • וכל מנון עליו שלם: וכליל קדש אלבלשו מרו •
 ופה לפה דברו: ואימנו על ביתו:

וכתב רב לו אושט • מליו מן חיי עולם מלקט: ופקד בו פקודים •
 חסידים כבדים: | טובי מי לון ישמר • בעלמה יהי מתוקר: ובאחרית יגוז^{f. 37}
 לנן עדן • ורצון יהוה עליו שכך: ועוד לנה אפרש • שבעה מועדים מקראי
 קדש: עתה פניך נדכרון • ונחל במפתרון: כל מועד על אדותו:
 הראש הוא יום טבה • יומה דבו היה: לישראל פרקן • מיד פרעה
 הזידן: משפטיו חקה ייה • לא מטלטל כל דריה: בו עם ישראל יזכו •
 קרבן הפסח במלאו: ועל מצות ומרורים יאכלו אתו:
 ושביע המצות אשר • הוא השני במספר: והוא ארש חנותה • לקדש
 גבעתה: בו אקבע ימה • ועברו בו עמה: וצאו מנה בשלם • וסוס פרעה
 דאתרים: צללו בתוכותו:

והשלישי מועד השבעות • דמאוריו מופעות: כי הוא מועד טבן • ומן
 חמץ בו קרבן: ישמח הלב במובאו • והמדע והנפש יתמחו: ובו חג
 לקדש כל טבר • דבחרו אל ישראל: מלבין טברותו:

וכן שביע החדשים • נלניו מתפרשים: והוא למועדים רביע • בארבע
 עקובאן אקוי: ושם בעשירי ממו • יומה דלית לה דמו: | אתקרי שמו^{f. 38}
 כפור • בו לנפש דרור: הא טובי התהבים • דישבכו החובים: בזה
 היום ובפירותו:

ובתר זה יקלמו • על מועד לית לו דמו: דאתקרי חג מטלחה • בו סדר
 סיעתה: יקומו בשמח ושלום • ויעלו אל קדש כל מקום: ובמזבחות יצלו •
 ובנבעת עלמה יתמלו: ובשמח בו יתיצבו • ועלת התשבחן יקריבו: להתמיד
 באלהותו:

ולבתיון יתפנו • בשמח וישונו: ויקחו מן ארבע אקרים • מן טב פרים
 אדירים: פרי עץ הדר כפות תמרים • וענפי עץ עבות וערבי מישרים:
 וסכות יעשו אתה • ושבעת ימים ישכנו תחתה: הק מה אמר יהוה •
 בספרו הרמה: על יד עברו וכן ביתו:

וכל יום מן שבעת הימים • יתפנו אל קדש המקומים: ובתחתית ההר
 יתכונו • ויצלו ויתחננו: ובתרו ישובו • לאתריון באיקר ורבו: וכל חבר
 עם חברו יזדמן • ויאכלו וישתו מן נסך היין: כל יום כל יום באיקר • אל
 זה היום אשר: רמת גלינאתו:

והלך פדנה ארם : יתן לך טב מתנתו • ויוסיף לך כל ניאם : ולא רץ
הטובה ינחילך • ויהי מגן עורך :

אלהי מי בר פרת אתקרי • ולמצרימה הורד : והוה יפה תאר ויפה
מראה • ורביאניו אכבד : יפתח באפך טב תריח • ומטר רחמיו עליך
יורד : ויצליח את עמלך • ותמטי גוני מסברך :

אלהי נבי דלא קעם כמו • דאחעשה על ידו כל סימן : דזרח משעיר
למו • והופיע מהר פראן : ישימך אה עמו • בחדו רב ושלמן : ומכל רע
ינאלך • ובחסדו יסוברך :

אלהי אהרן הכהן • דבאהל טועד שרת : ולבש מעיל ואפוד וחשן •
לכבוד ולאתפחרת : לשרבך אמן ימתן • ולדכרנך לא ישבית : ועל חדות
הנפוש יעלך • ויושיעך ויפשרך :

אלהי בניו השנים • אלעזר ואיתמר : ופינחס דקטל הזנים • וברית שלום
לו קטר : יתן לך טב מתנים • וברתותו לך יכמר : ולעמל טוב ישכילך •
ויברכך וישמרך :

אלהי משרת בן עמרם • וכלב בן יפנה : ושבעים זקני העם • וקדש כל
מכוני : יבד מפניך כל טלם • ויכפת כל סני : וירחמך ויחמלך • ויסני
מספרך :

באהלין דאזכרו • אה קהלה לך יחן : ויפתח לך טב אוצרו • וברכאתו
לך יתן : ויקים לך מה אמר בספרו • על יד הנביא הנאמן : ויכחשו איביך
לך • ואתה על במתם תדרך :

אמן אהיה אשר אהיה :

עורן בן הכימי² לו עור • ירחמו יהוה אמן :

חברי קבלי אתיתב • והוי טהור הלב : ולממללי אשמע • כי בו לך
רב מתמח : ולעדרי אפרש • עד אשמיעך ממלל חדש : כל נבון יפתרו •
ויגלי רזי נסתרו : בבוננו ומדעותו :

במדבר התמיד אשרי • בכל מימר אשרי : דלדרך הטוב הודיעני • ורעי
אתי מעודני : ומדעי בראשי רכבו • עד לטוב והרע אדע בו : מכן לאי
לו אשבח • ובכיור דחלתה אצבע : דו אלה אלהיה אשר • ברא בוראיה
בלא עור : בתקון חכמתו :

ועל עקב הבריה • צער אדם מן ארבע אקריה : ואקימו גבר שלם •
ואלבשו הדמות והצלם : ועתד לו גן עדן • כי היא משכן אפן : ולטה
אשכך אתו :

ובחר מן זרעו ישראל • ומכל העמים לון אסגיל : וגוי טהור שמון •

¹ L 10 ואל.

² L 10 כימי מסוקה.

- וייתי אל פתח משכנה • ויצא אליו כהנה • והוא לבוש חשנה • ויגיד לו
 f. 35 במנידים ; והטנא מידו יקחו • לפני המזבח ינחו • | כמה יהוה צִוָּהוּ • על יד
 רום המלמדים • ועת המלך יכלה מעשרו • ישמח לבו ויצרו • ויקום ויתחנן
 למרו • וקמיו יפרש הידים ;
 ויימר בלב שלום • בערתי הקדש מן המקום • ויהבתה ללדי לנר ליתום •
 עשיתי ככל הפקודים ; וממצותיך לא עברתי • ובאוני לא אכלתי • וממנו
 'בטמא לא נתתי • השקף ממעונך בחסדים ; ישקף יהוה עליכון • שמעון
 קדשו ויפדי יתכון • מן סנאיכון ודבביכון • וקמיכון יהיו 'מנרנדים ; וכלול
 מימרי לוכון • תנים יומה חדים ; אמן אהיה אשר אהיה :

عليه ايضاً كيومي وفاتحه فاتحت فاتحه تاليف العم المرحوم المعفو عنه العم
 مرجان بن ابراهيم الدنفي رحمة الله و"و"

- כימי השמים על הארץ • תתודי ותכבד : כי אתה עשה העולם • בלא
 f. 35^b כלי ולא יד : | אשרי למי יהי • פני גדלך עקד סגד : אלהי הכל אתה •
 וכל מלך לך עבד ;
 עוד כימי אבות ובנים • לך נרומם ונשבח : ונקד ארצה פניך • ובכיור
 דחלתך נצבע : כי אתה מלוך לעל ולרע • והפאות הארבע : ועוד לבדך
 עבוד • בריאתה וכל 'דבה ;
 כל ימי דורות וחליפותם • לך נרבי ונודי : דאתה אֵל עליון • אֵל ראה
 אֵל שדי : ואתה אמרת' • ואין אלהים עמדי : חי אנכי לעולם • ואין מציל
 מידי ;
 עוד נשוב ונהללך • בגלי ובסתר : ונרומם ונשבח • בכל זמן ואתר : כי
 אתה הקדם • לא שני ולא עזר : אֵל אלהי הרוחות • לכל הבשר ;
 כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו • מי לנו בלעדיך : בכל הימים נרבי
 לגדלך • ונודי לך על חסדיך : כי אנחנו עבדיך • ובניון דעבדיך : לרבותך
 נסגד • דאתה 'מרבי סגודיך ;
 עורן כן לו עוד :

- אלהי אב המון הגוים • בעל שיבה טובה : דאמר לו אלהים • קום
 f. 36 התהלך בארץ לארכה ולרחבה : | ירפאך מן מדוים • ורחותה לך ישיבה :
 ומן אסור פנותה יצילך • וינפֶש צררך ;
 אלהי מן אר־ש עלה • על קדש כל טָבֵר : הר המנוחה והנחלה • וביד
 אלה אתפשר : ישים לך גאלה • מכל לחץ וצרר ; ועל כל אויב ימשילך •
 וברחמיו יכמרך ;
 אלהי זכאה 'דרמת גלינאתו • ואתקרי איש תם : וצא מבית אבתו •

מה כתב בגללך • בקדוש ספרך : ויכחשו איביך לך • ואתה על במתם
תדרך :

אמן אהיה אשר אהיה :

ثم يقال الكيعي من قول العم المرحوم العالم العلامة الشيخ التقي عبد
الله ابن سلامة رصون ونو

מועדי אלהים כלם חסידים : f. 33^b

על יסוד מתבנים • מן קשט חשבנים • ולכל קדש זימונים • ישראל בהם
חדים : אתקרו מקראי קדש • כל מנון אתפרש : והשמח והרגש • בהם
צמידים : ואולם שבעה מספרם • מרן אפרשם • קמיך אני אפתרם • ואנלי
בן הסודים :

ואשרי בזכרון הראש • דאתעבד בו נפוש • לישראל מן דוש • ומבית
העבדים : ועבדו הפסח באיקר • מן צאן ובקר • וצאו ממצרים בבקר • ודבביון
היו מאבידים : והשני בו בתוך הים • עברו בשלם • וסוס פרעה דאתרים •
במצלות היו ירדים :

וחילו וכל צבאו • במים אדירים טבעו • וישראל שלומים צאו • ולא לה
היו מודים : והשלישי בו אתגלא תמחות • במשמע קול אלהי הרוחות •
'מדבר מששה הפאות • באש וחשך וענן ולפידים : והקול נפק מן רומה' • f. 34
מן יכולה קעימה • קרי אנכי יהוה • דאפקתיך מידי העבדים :

ככן שביע החדשים • טוביו לא מתנשים • ובו דמות ארבע ראשים • כי
בו ארבע מועדים נלעדים : רישה זימון קדש • והעשירי כפורים אתפרש •
דבו פרקן לנפש • מן עונות מועדים : ובו תשתמע תפלותה • ממן יקומו
בנצירותה • ויתנו לנפשותיון ענותה • ויטיבו העובדים :

ככן בחמש עשר • מנה חג האסף אשר • אזדמן בו כל איקר • וכן בו
ארבע אקרים מתעבדים : יעבד בו סכות • מן פרי עץ הדר כפות •
תמרים וענפי עץ עבות • וערבי נחל זכרים : היא כארבע נהרים צאו מן
עדנה • היא כארבע זבני השנה • היא הך נטף ושחלת ולבונה • והלבנה
סמים בברים :

היא כארבע אקרי הבריה • היא כארבע פאתי עלמיה • היא כארבע
טוריה • דעל החשן היו עבדים : היא כרקיע מתפרש • וכוכבים מתכנש •
'עם ירח ושמש • היא שני עמודים : סוד הסכות יתר • ממו נצא ונעבר •
'בזכרון יום השמיני אשר • הוא חסול המועדים :

שביע מועדיה • וקדש קדשיה • קדשו כשמש גליה • וטוביו מתנגדים :
מתנגדים בישר • 'בקשור מתקשר • וככן בו אסתדר • איקרים כברים : בו
מלך ישראל • יקח הטנא בלא אליל • ויקום ויעלה אל בית אל • קדש
המסגדים ;

כי אתה אלהינו • תמידה לך לבדך : ולא עורן שותף לך • ולא קבלך
ולא צדך : ולך היכולה והממלכה • מי יוכל יעמד נגדך : דאתה אלהי
האלהים • ואין עוד מלבדך :

ואלהי אבותינו • הצדיקים השלמים : ואלהותה דילך • בארץ ובשמים : מי
יעשה כמעשיך • הגדלים הרמים : על בן נרוממך • ונודך בכל הימים :

ويقال بعد ذلك الفاتحة من قول المرحوم العم الشيخ سعد الدين
الكتاري تغمدہ ونو¹

- f. 32^b אלהי אברהם יוציאך מן אסור פנותה • ויוליכך בעמודי רצונו : ומן
סנאי אימנותה • ישים לך פרקנו : ויספֿק לך מיני ברכותה • ויטלל עליך
בעננו : ויטיב עקובאתך • ומן הברכה יותירך :
אלהי יצחק ישא מעליך כל קצף • ויחלף לחצך ברוח : וברחמיו עליך
ירחף • ויאפך בישותך בטובה : וממעון קדשו עליך שקף • ורוחתה ישיבה :
ויחדש שמחותך • ומכל רע יפשרך :
אלהי יעקב יקבל ממך מה אֵת דרוש • וענני רחמיו עליך יפרשה : ויוציאך
מן צדות הלחץ אל חדות הנפֿוש • ושובתך יחדשה : וינשמך מכל דוש •
ועליך ברחמיו ישע : ויספֿק צדיכותך • ויסני קנינך ועותרך :
אלהי יוסף יוסיפך מן טבתו • ויצליח את עמלך : וישם לך את ישועתו •
ועל דבבך ימשולך : ויספֿק לך טב מתנתו • וירחיב גבולך : ויעלי מיתוביתך •
ומן מזון רחמיו ישבירך :
אלהי הנבי הרבי כוכב בית לֵוִי • דו נביה רבה משה : יקבל ממך מה
תביע • ולך מן רחמיו לא יתנשה : ויזמן לך כל טובי • ולך בחסדו וישיע :
וישמע נקאתך • וירחיב לצררך :
- f. 33 אלהי אהרן ילבישך מן רצונו כליל • ובחסדו לך יחן : ולבך ליראתו
ישכיל • וברכאתו לך יתן : ולך מכל חטא יציל • ורחמיו¹ עליך יגן :
ויקים לך ברכת ארהותך • יברכך יהוה וישמרך :
אלהי אלעזר ואיתמר • ופינחם דלקח הרמח : ולזנים דקר • והמניפה
ארימה : ירים מעליך כל לחץ וצדר • וישם לך תקומה : וילבישך כליל
קדישותך • ואל רצונו יעזרך :
אלהי יהושע ובן יפנה • והשבעים הזקינים : יטלל עליך בענני • הרחמים
והרצונים : ולכל מדרשך יעני • ויתן לך טב מתנים : ויזכר קיאם אבהתך •
וירבך אמן ויפרך :
ויקבל פללך • וישמע למימרך : ובטובו יחמלך • ובחסדו יסוברך : ויקים

¹ L 10 ובחסדו.

جواب | 'דלעלם 'ברישה ובעקבה : L 12, f. 15^b

ويقول الامام بريد آلهنو . . .¹ ויתמר ישתבח :

חילה דבחר אדם . . .¹ גלויים : חתמתון זה יום השמיני עצרת * דאתפרש
על יד איש האלהים :

הו משה נביה דעלמה : וקטף כל נשמה : 'דביאר בספרו הרמה : ויטע
יהוה אלהים :

جواب ن بعدين מקדם : וגו"²

ويقال بعدهم ישתבח : מן מימר הזקן אברהם היתרני f. 23^b

עליו רצון אל קני אמן :

בגדלו אפרש לישראל בשנה שבעה מועדים יקירים * בקדש כל 'כתביה :
שנים בחג פטירה ומועד הבכורים * חתמת חמשיתי יומיה : וירחה שביעה
דגלניו יתרים * יום סלוחיה : ומועד חג הסכות דאצטמת בו ארבע אקרים *
אתפרשו על יד רבון 'דנבייה :

הו משה 'דמאוריו הופעת : ופסקול המועדים על ידו לעלם לא יבר'ת : f. 24
ויומה תמינה עצרת : שביע מועדיה וקדש קרשיה :

רב אלה وتامة³

וישתבח :

f. 31^b

תהותה הסאה . . .⁴

وبعدھا יתמר כימי اولاً يقال فاتحة الفاتحة لم نعلم مولفها رحمة
الله تعالى عليه امين

בשם יהוה נשרי :

f. 32

כימי השמים על הארץ * תתברך ותתודי : דאתה בראת' עלמה * בצדקה
מדילך לא על דדי : ואפרשת' אהלן לך לברך * כמימדך על יד משה
מלמדי : ראו עתה כי אני אני הוא * ואין אלהים עמדי :
עוד כימי אבות ובנים * תשתבח ותתרום : ואתה אחד לברך * ותחת
זרועתו עולם : בראשית 'בימינך * ואת צעיד יום נקם : ואתה אמרת' על
גדלך * חי אנכי לעולם :

כל ימי דורות וחליפותם * עוד נשוב ונהללך : ונהלל שלטנך * ונרומם
משלך : דאתה מסחן אלהותה * וחיי עולם דילך : יהוב מתנאתה * לך
מודאה על גדלך :

¹ As above, p. 725, top.

² Continuing as on p. 444, ll. 1-7.

³ Continuing as on p. 444, ll. 12-15.

⁴ As above, p. 225, ll. 13-17.

¹ בשם יהוה המיטב המרוח: 'בשמו נשרי ונחסל:

צלות לילת מועד השמיני רמשה²: אלקטף: שבת ושביעי: ושמיני:
 ויתמר תורה: ויתהלל תקיל ובריק אלהנו: ויהוה אלה חפیف L 12, f. 13^b
 ונברך: והמוסף בה: מועדי יהוה וטמא ויברכך יהוה וטמא וביום
 השמיני עצרת וטמא ואז ישר: ויוציא' הכהן מכתב אחד: ויתמר
 ניזל מן גיר חלקה וילבוא ה'קנימ כי בשם ושמע ישראל: והמקרא
 על | המכתב וביום השמיני עצרת: והיא تقدم ذكرها في القطف السفر f. 14
 الرابع تمامًا ויתמר מן אתהו דבריק עלמה תרח רחמיד: והסגודות
 שלשה³:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון: ומרן יקבל צלואתכון: ויתמר אתי יום
 השמיני וזף וביום השמיני עצרת: | وكرزنة ثلاثة فوق وتحت ولعلم f. 14^b
 תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرال וגו"

⁴ בשם יהוה שרינו: ובשם יהוה נחסל:

צלות יום מועד השמיני צפרה: והוא חתמת מועדי יהוה: אלקטף: ברית:
 וזכרון: ותרומה: ושבת: ושביעי: וכפר: ויוסף: וברכה: וחג: ומקום:
 וכבוד: וענן: ושלמח: ועץ: ופרי: וסכות: ושמיני: ואלעזר: שריו
 הצלות: بعدما يعقد الامام النية יתמר מליפוט מן מימר אדונן הכהן
 הגדול פינחס רצון יהוה וגו"

פֶּתַחךְ גְּדוֹל וְעֶצוֹם •	לְמַקְלַט מְבַרְחֵינוּ:
יְהוָה אֱלֹהֵי קְדוּמֵי •	מְלוֹךְ נַפְשוֹתֵינוּ:
נֶעֱבֹדְךָ בְּכֹל לַיְלָה וַיּוֹם •	וּבְכֹל מַאֲדֵינוּ:
אֲחֵרְךָ לָן בְּרִית שְׁלוֹם •	'דְּנִשְׁבַּעְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ:
סֵלַח אֵה אֵל רַחוּם •	מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ:
עַד נִימַר בְּלֵב רַחוּם •	בְּדַחְלָה וּבְאַרְכָּנוּ:

¹ L 12, f. 3^b; L 10, f. 1^b; L 15, f. 1^b.
 with the differences shewn here.

² Beginning as on p. 443 (top),

³ As for the מוסף.

⁴ L 12, f. 15;

L 10, f. 4^b; L 15, f. 4^b.

ומן חשך פנתה תצאו • ואל רחותה תבאו • ועלי לא תקחו: על המימר •
 כי לשני מתקצר • פניך אה סדר: כי מימרי על מדי:
¹ וזה המועד יהי • על קהל דת עבראי • ייתי 'בשמח וזהי: וישמו בריך
 ומברך • עליך ועל סדרך • ועל ברך • וכל שנה יעזרך: ואת בזה וחדי:
 במימר וחג האסף תקופת השנה: באספך את מעשיך מן השדה:

f. 62^b ויתהלל וכי 'בשם ואהיה אשר אהיה • וקטף הזכאים • ושמועין ותניו • ואלה
 יקבל צלואתכון • מאה שנה תנים יומה מאה שנה • ותתחסל הצלות
 בטוב:

اللہ لا یقطع عواید اسراییل امین

¹ With note לוּאֲדֵי.

ובו מוסף • ומה הונף • מכל קטף • לא מתחלף • ומתילף: מן כתב •
מטהר • הו מכתב • ביד נבי רב • דמתרכב • מן אקר טב: הו גברי
ומלמדי:

אשרי אשרי מה לן מריח • מן זה הפרי • טב למראה • ובו ננשק ריח:
הך מרדרור • בכל מדור • ובכל דר ודור • וצמת כל בדור: כל צמיד:

مناط سبت الشمطه

ולון פליטה • מתקשטה • למי יביטה • ישכן בטח • המועד שנת השמטה:
דבו יבוא • ויתיצבו • ויתיתבו • וישבו • בסכות בלעדי:

כל הגוים • הטעוים • הסרוחים • במה עשויים: מכל חטא לון חשבון •
וטב מתכון • ביד רבן • הו מסיד בן • בקשמות סהדי:

מן הו חסדר • ישב בעדר • ופרי עץ הדר • וידר נדר • לעדר עדר •
מזה גדר • ומזה גדר: וזה הך הנור • אין בו זר • אליך יעזר • ולבך יגור •
ויהי לך מגן ועזר • ולך יפדי:

ולאֵי נקדם • ונשלם • על הר הקדם • דמול שכם • ולא ישמם: מן
חזותו • ונוראותו • והדירותו • וקדישותו • דבראותו: הנפש תתחדי:

¹ ויושעך • ויוליכך • בשביל מרדך • ויקימך: ויגבי פרותך • מן שנאי
אימנותך • ויסני לסנאי דתך • ויעמיר ביתך • ויציל אתך: מן יד המרודי¹:

וכל שנה • למי אנה • תחלנה • ותכלנה: ואתה בשלום • מכל אסון • ומכל f. 62
יגון • מן השכון • והאתי לוכון: וככן לידי:

² ונעשנה • על הר השכינה • ונשמרנה • ונשבחנה: על חקותו • כמה אמר
בתורותו • על יד שליחותו • משה נאמן ביתו: מלמדך ומלמדי:

בעמל האנשיא • ואמור והיה השה • ובעל גיד הנשי • ואב אפרים
ומנשה • והצדיק משה: דאמר עליו ענו • ואהרן ובנו • ובן בנו • ומן קם
ממנו • ועד עת מתנגדי:

² וככן ישמר • חיי זה הסדר • המסדר • בזה האתר: אה קהלה טבה •
מתרברבה • על מימר כתבה • תראו משכנה נציבה • על הנבע: אמן ולך
יפדי:

² ומרן יקבל צלותכון • ויעני בעואתכון • וישמע קלין דצבעתכון • וילביש
יתכון: כליל רחותה • ואימנותה • על כעסות דבבותה • ייראו ממך אה
סדר קדישותה: ותלבש מן רצונו בגדי:

² ויאמנכם ממה תיראו • ומן פנותה תתרוֹחו • ותרח הקבול יפתחו: ויבד
דבבך • ואל רצונו ישיבך • ויקם לך מלי כתבך: וסנאיכון יהיו טרודי:

¹⁻¹ Written in the margin, with note لوالدي.

² With note لوالدي.

פרי עץ הדר כפֹות • תמרים אכנש : וענפי עץ עבות וערבי נחל • כמה
צֹה בספר קדש :

ושמחתם לפני יהוה אלהיכם • שבעת ימים בשש : ותקדמו על יום
השמיני • בשמח וברגש :

מועד מברך עליכם • אה העם הקדש : ומאה שנה תעשו אֹתוֹ • ואתם
בשמח וברגש :

וכן ישמר חייכם כלכם • סדרה דאכה אתכנש : וכֹת זה המועד תעשו •
על אתר הקדש :

יִיבד מפניך כל דבב • ומן הצרע לך ינפֹש : וישיעך מן חשך פנותה •
וישמע ממך כל בלש¹ :

אמרו אהיה אשר אהיה • אה נאדרי בקדש : שוב מחרון אפֹך • ומכל
לחץ לֹן נפֹש :

אהיה אשר אהיה • אה שמעיו כל בלש : השקף על עבדיך • ממעון
הקדש : f. 61

חתמו צלותיכון • ואמרו בדכיות הלב והנפש : כהלכון פם אחד • מועדי
יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש وتمام

בחדש השביעי תחנו אֹתוֹ . . . אל בני ישראל :

الثالث يبركך יהוה וישמרך . . . לך שלום :

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תקייל ويذكر الامام وبعده יתמר מרן מן

قول هيبة الله المصري رحمة الله عليه وهو متعن عظيم

נגש ונפרש • מימר עֹדש • טוב כדבש • את אשר יש : מן ישראל • דלו
הציל • ואגדיל • ואשכיל • ואבדיל : ואסגיל במועדי :

ראש ותנין • כֹת בנין • דכל קניאן • לכל אחד מנין : ודן תם שלש •
זבן קדש • לך מתפרש • ואת לה ירש • ממן נגש : לבין ידי :

מרה בנצִיר • ונורה אניר • והדיר • ואשיר • ואשביר • לכל שביר : מן
הממלל • דבו אתכלל • עד אתפלל • ובענן אתכלל • כלו בגלל : מה יהי
עבִדי :

מן מצֹת • מתיתבות • מתיטבות • משלבות • אל האבות : דלון אשיר
בכל מועד • וכבד • בטוב וחסד • לך יתעבד : בתלתה מועדי : f. 61^b

וזה דמאהר • הך לֹן אחר • בו נתפאר • כי בו סחר • קדש דער : כל
חג מועד • מבתרו יתעבד • אלא זה הכבד • בראשו יתעבד : ומסופו² יתחדדי :

1. لکاتبه 1-1

2. מוספו 3 O

ויתמר כי 'בשם ודראן רב חילה וקטף הטבעת קטף הברכה • ובתרו יסקו
מן הטבעת באלה רב כלה ובעד נשדי כהלן כלה פוק ותכת ובנצירו
ויקל שירה מן הדי תקדם דכרמם פי עادت הסבת ובעד דראן רב
חילה ומרקה אלהים רחמנה ואחד הו יהוה הנכבד ואלהים יראה והם
מכתובים פי דקר העדה ובעד יקל השתבח והי הדה

בגדלו לא ישמם מן ראות הרנריוזים בית אל • הר הנחלה והשכינה :
דיתבסרו בו ישראל וייתו אל פאתו • מן אנה ומן אנה : מרי קבל מן
השאלים מדרשון • במי אתפלל ואמר סלח נא :
מפוק : תתחני במועדיך אה עמי : דלית לך בעוכריון דמי : והיית הך
שמיח : שלש פעמים בשנה :

f. 60 רב אלה | וכי בשם וקטף עשרת הדברים וקטף הזכאים אלי ענד מא יכוננו
ואקפין ויקמלו הקטף מל הלח ויקל יתהלל תקיל ובעד יקל הא
סביאן כלה מל מא תקדם ויצא המכתב הקדוש ועמו מכתב ויקבלו
הלוקי אלכתב השריף באלכביר יבטדו ואלסגיר ינתהו כמא גרה העדה
ונתממו הא סביאן ויקל בעדה השבוע המתקדם דכר ובעד אתהו
אכתבה רבה ובעדה יקל ישר קדישה יקירה ותמא ובעדה יקולו הא
'כתיב בית פוק ובית תכת [א-ז] ואהנו אכתבה רבה ותמא
וילבו קבלו התלת פסול ברהג עظیم וכי בשם ושמע ישראל והמקרא
על המכתב דבר אל אהרן ובחמשה עשר יום לחדש השביעי ומן אתהו
דבריק עלמה הנספ האחר ובעדה יתמר דכור מן מימר עבד יהוה
בר שלמה הכהן הלוי יהוה ירצי ונו"

f. 60^b אה ישראל צלי • מלב ומנפש : לחילה חילולה • נאדרי בקדש :
דבחרך ואסגלך • ולך על כל העמים קדש : ושלח לך משה • דלערפלה
נגש :

ואנדה לך תורה תמימה • כתובה בעצבה אש : ואפרש לך שבעה
מועדים • אתקרו מקראי קדש :

מנון חדש השביעי • דאתקדש ואתפרש : דלית בחדשים דמו • מה רבו
מן חדש :

והעשירי ממו • כפורים אתפרש : יומה דבו תתקבל תתובתה • וישתמע
בו כל בלש :

ובתוכו אודמן זה • חג האסף אתכנש : דאודמן בו • כל שמח ורגש :
ובו הסכות יתעשה • מן ארבע אקרים אתפרש : הך רקיע וכוכבים •
והך ירח ושמש :

את מספרן: בשלשה והמלך • ומן אמר אל תפן: וב[ק]רוש שמך חנון
ארך • דת רחמן דת רחמן:

אמן אהיה אשר אהיה:

זה השבת מה טבו • בכל טוב אוסיפו: כד אלה שם מושבו • בין תרי
מועדים ניאספו: בון שמחות וחגות • ותנופה אונפו: בסכות וגליגות • על
פירי אשקפו: על ארבע ירכים • ואף שמך יערפו: טל על הלכים •
והבאים הסקפו: ואתקשטו הקבול • וברחמיו רחפו: יסוד לא בו בטול •
ומבטלון באש ישרפו: זמה אנבכני בעלמה • אלא אשר ספספו: הק
רבותן קעמה • בחלם ורצח ונאפו: | לאלה היכולה • שיאלון ינפו: וישם
לן מנון גאלה • וכוח עזם ירפו: ומן זה האתר יכרת • מדכרון ויחדיפו:
ויקום כל גזר וחקת • וישם זה זבן סופו: ויהיה זה היום מברך • עליך
ולחצך יחלפו: ותמטי כל מסברך • באלפן מן אלפו: כמו גאלת אבהתך •
דאמיר בדילון ויאפו: ויבד כל שנאותך • הק המצרים בנפו: ¹ ויסיר ממך
הקללה • ודבכך אמן יגדפו: ומדרשך אמן יקבלה • ויכפת ממך הנאף
ונאפו¹: ותשוב עליך רחותה • ותתחזק בחילו ותקיפו: על משמר
ארהותה • ויהי בישרון מלך בהתאספו: ויום השמיני עצרת • בעותך בו
לא יטרפו: בשלשה ובן פרת • ומן אמר לעמו אתיצבו וספו: ומן אכהנו
במשכן יהוה • והקרבנים הניפו: ובקרוש שם יהוה • הטוב לך יאספו:
ויקים לך קיאמה • ובמימרו בטוב יזיפו: ורדפו מכם חמשה מאה • ומאה
מכם רבבה ירדפו:

אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומה תנים • עבדכון יימר לוכון: אמן סגי שנים • תהי בטוב
יומיכון: תעשו בטב שמח • יומי מועדיכון: ותראו משכן יהוה • על קרש
טבריכון: ומכל עקה תתפרו • ויסני לסנאיכון: וישם לכם חן וחדו •
ובכל טוב מדכריכון: ואל שדי יתן לכם רחמים • בעיני שלטניכון: והאן
דאתון קעמים • יתן אימתו עליכון: וכן ישמר חייכם כלכם • אתון ובניכון:
ואמורו ידרש מכם • מן טב חסדיכון: תפרשו עדרו • דו מן נותרת
כהניכון: ¹ למן הו זקן וכהן • ונבון וחכום הוה לוכון: לאוי תקרו לו
באחן • ותדרשו במקראיכון: | אן ירחמו ברחמה • וירחם מאתיכון: ויכפר
לך אה קהלה • ויסלח לחטאיכון: וירפאך מכל חלה • ורעותיכון יפיכון¹:
ויסני זרעיכון • ויוריד ביומיכון: בשלשה ויוסף אביכון • ובתפלות משה
נביכון: ובכהנים מקטירי • קטרת קרבניכון: וחמתת מימרי • אלהים ירתי
חיכון:

ויעבר יהוה על פניו وتمام

¹⁻¹ In margin לוואדי.

773 צלות מועד חג הסוכות במדינה:

יד פרעה הסוכיל: לאלה דאמר למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:
רבותה לה:

f. 58

חלו ידיכון ואמרו:

جوابه یشתבח אלהים וגו'

אכרו בשם האל • התמיד במלכו: ובשם הזכאים אשאל • אשר בדרך הלכו: משם מי אמר לעבדו • הוא ישלח מלאכו: ומשם בנו יחידו • אשר מרו ברכו: ומשם מי דאמר עליו • והוא צלוע על ירכו: ומשם מן אנלא משליו • ובדילו אמיר וימשכו: ומשם מן אמר בכתבו • ימינך יהוה נאדרי בכוח: בעמלם תפרו ותרבו • והארץ הטובה תמלכו: ועל כנף הרתו ישאך • וחייכון יורכו: וישמע קל צבעתך • ובעליון תדרכו:
בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר • שרתי המשכן: ואיתמר ופינחס אשר • לו ברית שלום נתן: הכהנה הגדלה • לו ולזרעו בכל דר וזבן: טהורה מתשלשלה • וכל מנון אתקרי רבן: בחכמה ובתבונה וברעת • ומודע קשט החשבן: כי כהנתן נמלאת • מקפין דן אל דן: במפרט הברכה • בסודי שם מרן: והיא לקהל סמוכה • מכל נגף וכל זידן: ועת יימר יברכך יהוה וישמרך • יתגלי הקבול תמן: שם מרן יפשרך • כי הו האל הרחמן: ואתותרו בעלמה מטמון • לנוף יוסף 'בכנ: וכל שנה יסקו עמון • לטורה בנור טבן: לזבן אתריח מרן • ודן 'זבנה כוש כל עדן: כד אכרתו מבינין • ואתנלא בתרון צרדן: וצפרנו (?) מסכינים • אבילים עליון בחסרן: בכל עת נגפנים • לא שמח ולא שדכן: | ולא יתם לנו דבר • ולא בברכה נודמן: ולא מקרא f. 58^b לנו יפשר • ולא כהן ולא קרבן: ולא שופט ישפט עלינו • ולא מלך ירחמן: ולא נבון ילמדנו • עד נדע מה צון: ¹ ולא עמלים טובים • עד בון נעזר למרן: אלא ערפנו קשים • כות הברזל והצנמן: והמצוקה והמצורה • והנגף גלא בן: והסורר והמורה • יתנברו עלינו בשקרן¹: אלא פנותה מתגברה • והקצף מזדמן עמן: נפלים בצרעה • וחיינן שרבן: נפלנו דאנן חטים • ואטמאת לבבן: ומניאנין מעטים • ושרב רד על חלבן: כי אנחנו כצאן תעים • ולית רעי יישיבן: ועם זה ובתר זה בעים • מן עבודן ודברן: יצמת בינן ובינם • ואל ברכאתון יעזרן: ונשמע הברכה מפיהם • יקרא לן ויטהרן: אולי במקראתון יכפר • וירוח לכל ארצמן: והרעות מנן ייסר • ויסני

1-2 In margin اربع اسطر حمر لوالدى مد الله في حياته

וצפי מימר והביט • הקיאת והשלשלה: ודע לאשר לך עביט • והיית' רק
למעלה: בברית אבותי משרואך • ומימרו ואתנפלה: ובך בחר יהוה אלהיך •
להיות לו לעם סגולה:

רבותה לה:

בחר מרן מן עלמה ארבע • והו להם סמך: בחר משה אשר אתנבא •
ובו אוריך ותמיד: ובחר כהן גדול לברך • יעמד לשרית קדמך: ובחר
ישראל אקריך • שבטי מן במקום דמך: ובחר הטור הטבן • מסגדיך בכל
ימך: דלו תחנ כמה צון • ובו יערף טל שמיך: בשבעת יומי הסכות •
וזה בסרן לטלי עלמך: לאשר בדרך הלכות • דמעך ושלמך: ברחיות
פרי הפרדים • וזה ממצא קמך: מעתיד לך בטל רסים • וראה לו בחלמך:
והך בחר ארבע אנה • ותמן אמר בריאמך: בחר ארבע והיא מכינה •
באחרית עולמך: בחר משה לתפלה • ובו השלים עצמך: ובחר גן עדן
סגולה • וטובה על רב ריאמך: ובחר השכון בה ועתדה • לבחורי אנשה
הך בן למך: ובחר חייה לון תמידה • ושם צלמון רב מן צלמך: | מיכלון
התשבחן • כמו יום ציאמך: ואתה אה מרן תשפען • עליון רחמך: ואנחנו
נדרש מן טובך • אה מרן אן עמך: ראה לן ברתוך • ודבקן ברחמך:
דאנן רחיצין עליך • ואנן עבדיך ורחמך: מתפללים אליך • דכר לן
קיאמך: והולכנו בדרך אמת • וארזח לן ארצמך: ושם לנו אשלמת • יום
דנקום קמך: ותן לנו רצונך • ורחמך ומטר נשמך: והקים לן מימרך
בספרך • וברך את לחמך ואת מימך:

רבותה לה:

יהוה הו האלהים רחום הרחומים: יהוה הו האלהים דשלח משה דגלניו
עצומים: יהוה הו האלהים דאפריש לן על ידו שבתות ומועדים קדשין
ריאמים: יהוה הו האלהים דשם זה המועד קדשיו רמים: יהוה הו
האלהים דאמר בסכות תשבו שבעת ימים:

רבותה לה:

תלו ידיכון ואמרו:

ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד • קעים הו עד לעלם וקני ש[ומיה]
וארעה:

לרבה وتمام

רבותה לה:

يقول الامام

לאלה המלך הנדיל: לאלה דשלח משה הסגיל: לאלה דהציל עמו מתחת

f. 56 ^b	במלה מן מליו:	ברא כלה מן יחסר *
	וסלקי בריאן מוליו:	נסע מלין עת יצר *
	ואנון תחת ממשליו:	יסירו ביחידאותו *
	לפרנס ולמטר פעליו:	צבאים בנוראותו *
	הלכים בנבוליו:	חיים ברז הרוח *
	כל מין ומינו מסתכליו:	קעמים בסוברו *
	והך אתנשא שביליו:	אשר בשמים ממעל *
	חלוצים במשכיליו:	כן אשר על הארץ נפל *
	ימינו ושמן[א]ליו:	הלכים בדרך האחרית *
	ונדרש מרן ביכליו:	נטהר למשמרת *

ונימר ישתבח הבריו * צעורה דשלם פיליו: וצער אדם במימריו *
 ובמבטה שפתו אבריליו: ובחר מן זרעו בשגם * סגיל מן סגוליו: בשגם
 השם ומשה הרם * אשר פלט עלמה בגלליו: עד אתא בתר הקיאם * אשר
 לזכהם¹ פסקוליו: והורי קשטה לעמרם * אשר לון פלליו: אשרי עמו
 באימנותו * סבולי דתו ודגליו: בפללו יסלח חטאתו * ובטוב יגוי גמליו:
 כד קרא על פניו הנתון * שמות עשרה בריליו: יהוה אל רחום וחנון *
 ארך אפים ורב חסד להליו: נצר חסד וישע * לאלף דור מן טב עמליו:
 בסוד שמו נשא עון ופשע * המיטב הסלחיו:

רבותה לה:

אסף דבר תשבחן יתר * למן ידע נסתר ונגלא: ולא יפלא מנה דבר *
 והו שופט אחרית ותחלה: ואסיד ביכלו * גבורה גדולה: לית חיל דיקום
 אלא חילה * חיול הו חילה: דצערני מן חסרני * ומלל לשני בממללה:
 וחיי אל רוחי וארכוני * הדרך אשר פלה: וסבלני על חטאי * וברחמיו
 חובי יסלח: הו האלהים הרעי * אשר שם לי גאלה: ועם זה עונותי תרבי *
 ורחמיו סני מן האלה: ואן שבתי שם מושבי * לפניו ונלא קבולה: | וחצליח f. 57
 את עמלי * בדרכיו אשר יצלה: לאוי ועבר עלי * אשא פניו ית קולה:
 ואמר בנציר ובפחד * מודאה לאלה מודאה לאלה: ולית אלה אלא אחד *
 מחלף יומם ולילה: והוא דלא מתחלף * עמי וידע כלה: נוע מן אימתה
 רבתה ונרקף * ונהללו בשבתה ובחלה: ונדרשו ישם לן אסו * מכל חטא
 וכל המחלה: וישם לן תקומה ואסו * מנן עמלי הקללה: כי מן בעו
 ימצאו * וחלילה חלילה: דרושיו לא יטרף בעו * ולא ינזף שיאלה: ומתן
 טובו לא יספר * ומעין חסדו לא יכלה: ומתנו לן יותיר * ואנחנו לו נחלה:

¹ I. e. לזכאם.

ועשרים • כי ממנה לקחתה: כי בזה תתם • יומי קדישותה: ובוה הנבול
 תתסכם • סדרי מועדי רחותה: כי מנון שנים ועשרים • תעצר מניפותה:
 ומן עדן תצא לעדן • ושמרת' ועשיתה: מקפים דן לדן • וכרת' ובניתה:
 f. 55^b ובעשור תלבש בגדי שעבוד • ותסב סליחותה: ומנה תצא דרוש • אן תטע
 ננתה: כמה פקדך מרדך • בקדוש ארהותה: תקח גוני פירים • מן טב
 מגדותה: פרי עין הדר כפלות תמרים • הק די אמנותה: וענפי עין עבות •
 וערבי נחל ושמת': לפני יהוה אלהיך • ותשמר מצוותה: כל האזרח
 בישראל • ישב בסכותה: על סנילותך אמר • יהוב מתנאתה: לך מודאה
 על גדלך • ותקום לך תמידותה: לך ולזרעך אחריו • בקוממות בריאתה:
 אן שמרת' כל חקיו • ומיני גזירותה: יצוה יהוה אתך את הברכה •
 באסימך וירבה לך מן פנותה:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً لا نعلم مولفه

תנים יומה מאה שנה • אה סדר אחינו: הסדורים אנה • בזאת צלותינו:
 תתחנו בזה המועד • ומאה שנה תעשנו: על ראש הרגריזים • בית אל קדש
 טברינו: בימי התהב • והמשכן ורצונו: וכן ישמר חיכם כלכם • כל אב
 דמכם ובנו: ויסלח לכל אחד מכם • חטאו ועונו: ויסלח למאתי הרבנים
 ולמאתי הכהנים ולמאת כל קהל ישראל • הסנודים לקדש טברינו: ועל
 חסול זה נימר • קמיכון בארכנו: ברוך אתה בחסדך ותמא
 جوارك יתברך אלה ולית כותה רבותה לה • בכל הימים רבותה לה • סני
 מכן רבותה לה • ישר ותנים יומה וברוך אלהינו לעולם:

f. 56 ברכו الكبيرة وهي تقدمت في عادة السبت وبعدها يقال ذلك

יתברך אלה . . . אלהינו ישר ותנים יומה וברוך שמו לעולם:

وبعدہ يقال من نبرک ما يليق من مزادات الحج والاهي ابرهم لך נברך
 ואז ישר ויחנו אל הטבעת 'בשני מכתבים וילבו כי 'בשם ושוב מחרון
 אפך וכי 'בשם ושמע ישראל ויתמר אדיק עלינו מרן 'ברנן כש'ר
 ויתמר ממנה הבתים דאתקדם מדכרון ויחנו ובתך לן יתמר שבחו
 טובה לטביה בן יצחק הכהן והוא סהבי ירצי על רוחו מרי אמן אמן:

טב יהי כל המימר •	נהיר הצלם עליו:
בזכרון שם הישר •	יחיטב כל ממלליו:
יפה מן ישרי ויחסל •	בתשבחו ויחילו:
הוא האל הנדיל •	בריו העולם וסבוליו:

בסוד: הוא האנשיא האיש משה • דגלה לה מרה כל סתור: דמללה
 בלא שלישי • על רישה דטור: סיני במראה ולא בחידות • ויהב לה קדש
 כל תורות דבה מצות ועדות • אשרי מן לה שמור: דישמר יתלמוד תלמוד •
 וישתמר ולא יסור: כמה פקד העבוד • דלכל בריה צעור: דבעד¹ זה
 המועד אסגלך • כמה פניך אמור: חג הסכות תעשה לך • אמת אתה סדור:
 תבואתך ותתחדש שמחותך • ועמך בסכות ידור: כל האורח מן עדתך •
 מלכד הגר אשר יגור: רק בחדו בזה הגן תשרי • וזר לא יהי עמך
 עבוד: וענן יטלל על הפרי • דריחותו כמרדרור: דו מן עץ הדר ידיר •
 על ישראל כמאור: וראותו כמעשה לבנת הספר • וכעצם השמים לטהור:
 ואולם מן ארבע אקרים יזדמן • יתמח למי ישור: כארבע נהרים צאו
 מעדן • לא דמים למי בור: אנון פישון וגחיון ופרת • והדקל ההלך קדמת
 אשור: וכארבע זבנים בשנה אמסרת • קץ וחריף וחם וקור: וכארבע
 קצי עשרת הדברים • דמן גלונם שמור: וארבע לנו משכנה סדירים •
 מצוים זהב טהור: המזבח והשלחן וארון העדות • וכבן מנורת המאור:
 וארבע מחוץ אהל מועד עבירות • החציר והמזבח והמסך והכיור: והמימר
 על זה יתר • גלי לכל פתור: לית לי צורכה אן לו אפתר • דו מתגלי
 מתודע לנבון הריטור: רק גלני זה המועד • אני פניך דכור: • דו קדש
 וכבד • מתבני עליו צור: וסביבותו שני טורים • מזה טור ומזה טור: | דו
 בין מועדים תרים • השמיני ויום הכפור: חבנו לא יתחלף • בכל דר ודור:
 בו תבואת הארץ תתאסף • דמנה ישביר השבור: יהיה עליך מברך • אה
 מן אנה סדור: ותתצלח באשר תדרך • ותתרחק מכל מצור: ויפתח
 באפיך תרה טובה • ותרה בישותה יהי סגור: ותמטי כל חשבנה • ויזדמן
 לך כל בדור: והברכות ישינוך • וימי פנותה תסור: באשר אמר מברכיך
 ברוך • וארריך ארור:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه بيت مفرد لا نعلم مولفًا رحمة الله عليه امين

אקדמו ושלמו • בני אימנותה: על יומיה דעברו • ומה בתרון אתא:
 אקדמו ותקדמו • עליון בשלמותה: שלם לך ירחה שביעה • דבך תקום
 קשיטותה: שלם לך ירחה שביעה • ומה לון הבאתה: ראשך שבתון זכרון •
 ועשור לן כפירותה: שלם לך ירחה שביעה • דאת דמי לננתה: מנך
 תצא ארבע נהרים • תזרע זרעך והשקיתה: שלם לך ירחה שביעה • דאת
 דמי לארהותה: בשנים ועשרים מלה • ירדת מן אלהותה: ומנך שנים

דבושד 3 O¹

ومن هاهنا ورايح من قول سعد الدين

אלהי האיש התם • אשר ידו מלא: ואזדעק שמו אברם • מן אסור
פנותה יוצאך: ואל נור אימנותה יביאך • ומכל לחץ יושיעך: ומן אוצר
טובו ימלאך:

אלהי יצחק בן שרי • דדרשו מרי • קרבן אתעקד על קדש טברי:
מן סנאי אימנותה יפשרך • ובטל רתותו יכמרך • ובעלמה יוקרך: ומן מימי
בור דעתו יגמאך:

f. 54 אלהי יעקב ישראל • דרמך בבית אל: וקם עם פנואל • יקבל ממך כל

נדר: ויומי חייד ישמר • ורגז פנותה מעליך יסתר: ומן לחצה ירבחך:
אלהי פתור חלמותה • דהוה מצליח בעבודתה: ולא קרב אל זנותה •
ינאלך מן שנאך: וישמע לנקאך • ומכל לחץ ירפאך: וכן ירוי לצמאך:

אלהי הנאמן המושיע • הצדיק האנשיא: נביה רבה משה • ינפש לך
מכל צרעה: ויפתח באפיך טב תרח • ובתיך בטוב יעמרה: ובכל עבדאתה
יצלחך:

אלהי הכהן הגדול אהרן • ובניו אשר לכהנה אקרון: והקטרת הקטירון •
בעמלון יברכך: וברחמיו יסמכך • ולעורנה לא יצרכך: ועל כנף הרתו
ישאך:

ויבד מפניך כל טלום • ותסתקף ותרום: וישם לך שלום • וזה היום
מברך עליך: ויקבל בו פלליך • ומאה שנה ישוב אליך: ומן קדשו לא
יוצאך:

בקדוש מן דאמר כל המחלה לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך:

אמן אהיה אשר אהיה:

אפתח תרח בית חדש • והוי לגוה עבור:

בלב ננצר ואדרש • אן אמטי מה אני סבור:

סוברי רתות אלה • דו לרחמים מקור:

ים הטוב דלא ילא • ואהן דו מנו דיתור:

עוברי טבהתו • דעבדה בעבור:

דמע אמיה ישראל עדתו • דאתקרי סגולה ובן בכור:

דגוי הגדול אשר • בנדלו אצילו מן אסור:

f. 54^b

הרבבים במופתים אחד עשר • על יד מן הו מאור: עלמה ושמש נביותה •
דמסר מן הבריה טפת נור: ובמצאו אתחדש חדותה • ולעלמה טב

והנפש לא תמות • והמות תמיד מולי: אחי בחייך בחייך • תשמע לשיאלי: מנך אני דרוש • תפלל בגללי: תדרש לי סלוחה • ותקרא הרחמה עלי: אולי בצדקתך • אלהי יסלח לי: בימי פנותה • הדבב חרב אעלי: ומי אני ומי אתה • ומי עמלך ועמלי: אה נבונים וחכומים • זה הו ממללי: אפתרו במדעיוכונ • ודבקו בגדול הגדולי: בחייך אצית ואבכי • על הלכתי בשבילי: על מה עשה בון מרן • ועל זה עמל זעלי: אה מרן אה מרן • תרפעו מן עלי: אה מרן אה מרן • תתפך בטוב עמלי: אה מרן אה מרן • הסנאי יכפת קבלי: אהיה אשר אהיה • תטפי להאש קהלי: אהיה אשר אהיה • התפלה תתקבלי: אהיה אשר אהיה • רחמיך המטד עלי: שוב מחרון אפך • ימי פנותה העלי: שוב מחרון אפך • ימי רוחתה תעור לי: שוב מחרון אפך • ותהבה תקים לי: שוב מחרון אפך • ואתלי רגזה מעלי: שוב מחרון אפך • ואבד מן מתנבר בעולי: סנאי ושנאי • יכפתו בפני קבלי: בעמל אברהם ויצחק • ויעקב ישראלי: ויוסף השלט • אשר מן הזנדק זעלי: ומן באש דרם • אשר נורו לא יכלי: ואהרן ואלעזר ואיתמר • ופינחס קטל אילילי: וכלב הנקי • ויהושע תלמוד השליח: בעמלון אדרש יהוה • ישמע לכל קולי: אן יקבל צלואתכון • ביומי ולילי: ויעני בעואתכון • וכל טוב לוכון יגמלי: וישמע קלין דצבעתכון • והארץ מנוכון תמלי: וישם זה שבת והמועד • מברכים עליכון ועלי: דו שבת מועד חג הסכות • מן עץ פרי ועבות וערבי נחלי: שבעת ימים משמרה • כל יום להרגריזים תעלי: ומאה שנה ייתי ביומיכון • ואתון בשמח מליא: וכן ישמר חייכם כלכם • כל אב דמכם וטפלי: בחדש השביעי תחנו אתו בסכות • אה דמע כל סגולי:

ביכלות יהוה:

¹ جاری عاده الحج المذكور اذا كان في المدينة وما صار صعود الي الجبل فيكون O 3, f. 53^b
 حكمة حكم السبت بل يقال عليه كيمي من قول العم المرحوم سعد
 الدين الكناري رحمة الله عليه انما فاتحة الفاتحة الي العم المرحوم مرجان
 الدنفي عفي عنه الملك الحفي امين واما القطف قطف الحج المتقدم ذكره
 في هذه العادة

כימי השמים על הארץ • תשתבח ותתרום: עוד כימי אבות ובנים •
 תתברך ותתעצם: כל ימי דורות וחליפותם • תתקדש בכל לשן ופמם:
 עוד נשוב ונהללך • ונכרו קמיד בקל רם: כי אתה אלהינו • לקחת' איתנו
 לך לעם: ואלהי אבותינו • דשמרו הקיאים: בכל הימים נעבדך • ועל תרחך
 נתקומם: כי אתה אמרת' • חי אנכי לעולם:

¹ From O 3 only.

L 12, f. 1 בית מפרד בנגם נהר תאליף קאטב סלאמה הִמְהֵן הלווי בשִׁכְמ עִי וְגוֹ

המועד השביעי הזה • חתמת המועדים: קדשיו מלאות בזה • השמח
ובחדים: על קדש המשפחות • דמע כל עבדים: דו חתמת שבע מועדות •
עליך מצתמדים: דאתפרש על יד נור כוכבה • דמע הקדקים: בקדש
ספר כתבה • בטובות עובדים: אני לון אזכר • ואגלי בון הסודים: הראש
מות הסורר • וסגולים מתפרדים: והשני חג המצות • דבו תהיו עקדים:
על קדש כל טברות • דמע המסגדים: והשלישי אשתמה • בשלשה שמות
כבדים: ואשתמע בו קול יהוה • בששה הפאות זבדים: והרביעי הדש
השביעי • לו ארבע עקובאן כבדים: ובעשור לחדש השביעי • יום בו דמלא
הידים: מן הכופר והסליחות • והעונות טרודים: לו עשרה דמות טובות •
הנבונים לון עדים: והששי חג הסכות • דבו תקחו מן פרים כבדים: מן
ארבע אקרות • תמימות בריחות לבדים: לו ששה שמות • בטובות מתיסדים:
והזה לון חתמות • איקריו חסידים: ומאה שנה ייתו • ואתם בזהים וחדים:
בקדוש תורותו • ומלמד המלמדים: יעזרון בשמחותו • וטובות וחסדים:
בקדוש רב שמותו • נכבד הנכבדים:

L 12, f. 1^b אִיפֵא מֵרֵן עִי שֶׁבַת מוֹעֵד חַג הַסְּכוֹת תֹּאֲלִיף קֹאֲטֵבֵי אֶלְפִיר לֵאלֹהֵי עֲבָדֵי סֻלַּמָה
אֲבִן גְּזַל הִמְהֵן הלווי בשִׁכְמ . . . וְהוּ יִסְמֵ מֵרֵן הַשּׁוֹבָה מֵרֵי יֵשׁוּב
עֲלֵינוּ:

חברי קדמי עמד • ושמע לכל ממללי: ואפתח אזניך ואשמע • כי תהיו
שמעו לי: וקח לך מני מימר • וכלום לא תתן לי: אלא השלם על משה •
בן עמרם השליח: והצילך אה עמו • ואמר לך אלך אלי: אה עמי
ישראל • מקדשים תהיו לי: ואתן לך התורה • אה ישרון קהלי: עד תהיה
לו משפט • תוליכו בשבילי: ותהי עם מקדש • שמע לכל קולי: טהורים
נקיים • מן כל בישולי: ועת תימר ותדרש • בתפלה יסבלי: ישמע לך
מדרש • בכל מה תמליא: ולא יתודע מדרשך • אלא אלה אלהי: אשר
ברא הבריה • תאמר זה אלי: ובחרך אה עמו לטוב • ונמילך בטוב גמלי:
אן תוליך בדרכי • קשטה לא אילילי: בלב מלא חכום • תתורך הימים
לך ולי: ופמך מלוא תשבחן • לאֵל טובו לא יכלי: הגדול אשר ברא •
לכל הגדולי: הפרד הנורא • הנסתר לו גאלי: | דרתותו תמיד • אני f. 2
דראש ושאלי: לאוי עלי אשבחו • בכל יומם ולילי: מדרשי אני ממו •
יושיעני מן קטולי: מן נפש והיצר הרע • ורבבי אשר הוא קובלי: כי אני
עני ואביון • רחמך תשים לי: והברכה תשיבה אה מרן • עליך אה קהלה
ועלי: כי עמלי רעות • מיום הייתי טפלי: ואן לא ירחמני • הילי הילי:

f. 55^b يشتبه علي موعد حג הסכות من قول العم هكهن سلامة ابن العم
 هكهن المرحوم غزال¹ كاتبه اطال الله ونو

האל 'דברך וקדש זה המקום • דו מקום קדש כל טברות: 'בנדלו יזכרו
 ובריתו לעמו יקום • וירתי עליו ברצונו ויחן עליו ברחמות: אשרי מי יחג
 אליו 'בטוב לבב נקי מכל מום • בטהרות נביות ובגדים קדישות: טובי
 'עמה סעדים ובצלוח הוה קעום • דרשים הקבול מיהוה תהי מפרישות:
 אשרך ישראל שמרים תדרש מרך עליו בלבב מלא חכום • מן מלי
 'ספר קדש כל תורות: מרי קבל מן 'עמך ישראל כל מה ידרשו ממך
 אה רחום • וזכור לו ברית השלשה בעלי הזכות: מרי רחם 'עמך ישראל
 וקבץ נדחו לזה האתר העצום • כי אתה האל שמיע כל הצעקות: בעמל
 הנבי דו לן בעלמה' ואחרית סכום • ומציל לן מכל הרגעות:
 מפוק: ועל חתמת טובך תתפלל בו: ותימר אה מן עמך יפרו
 וירבו: ותקום לו מה אמרת בכתבו: כי יברכך יהוה אלהיך במקום אשר
 בחר בו: בחג המצות וחג השבעות ובחג הסכות:

f. 56

'בשם יהוה:

لكاتبه الحقيير عمران بن سلامة هكهن عفي عنه

האל הנסתר מן מצפית העינים • עמי וידע הנגלות והנסתרות: בנדלו
 ברך וקדש אתרה אהן מלבן כל המכונים • ואשכין בו שמו ושמו אתר
 הברכות: והסגיל בו עמו ישראל מלבן כל הכרנים • ואמר לשכיניו תדרשו
 ואליו תביאו כל הקדשות: ומימרו עורי בקדש כל אלפנים • ובמקום אשר
 אזכרתי את שמי שם אבוא אליך וברכתך ברכות: אה טובי מי יחג
 אליו לנו תלתה עדנים • ימצא פניו הקבול ותתקבל ממו הנדרות: טובך
 אה ישראל תודה מרך האל על זאת המתנים • דנתן לך מרך מן מתנותו
 בכל הימים והשעות: כל זה בתפלות נבי צעם מ' ומ' וקבל שני לחות
 האבנים • דידעהו יהוה פנים אל פנים במראה ולא בחידות:
 הו משה דעל ידו אתגלת הרזים • וכלה טמיר לנו מלי כתבו: ובגללו
 אתגלא קדוש זה הרגריזים • ובדילו צוה לן נחג לו בחדבו: במלים
 חסידים לעמו ישראל כרזים • כי יברכך יהוה . . .²

רב אלה:

¹ L II غزال.² As before.

f. 48^b ويقال يتהלّل تقيل . . . | ويتהלّل تقيل ويتמרّ ها سبياّن | ويعاد بيتّ ها
f. 49
f. 50^b سبياّن: בתוך נבעת עלמה: | ويتמרّ שבוע מן מימרّ עבר אלה בן
f. 51 שלמה ירחמו יהוה אמנ:

כרוו לאלה • דבקדש נאדרי: רמה מרוממה • אלהי ומרי: דשלח משה
בן עמרם • הנביא העברי: ואפרש על ידו תורה • קדש כל ספרי: בה
מצות וחקות • ופקודים וגזרי: ואפרש לן מועדים • חמשה ותרי: מנון זה
מועד חג הסכות • דבו חג לקדש טברי: ובו יקחו מן ארבע אקרים • פרי
עץ הדר כפות תמרי: וענפי עץ עבות • וערבי מישרי: וכל יום מן שבעת
הימים • השמח יסני ויפרי: אל יום השמיני עצרת • דקדשיו יתרי: ישוב
עליך שנים רבים • בשמח ושרי: וכן ישמר חיכם כלכם • סדרה דאכה
שרי: ומאה שנה בחדי זהו • לזה היום באיקרי: מפוק . . .¹

וקטף הברכה:

f. 51^b וישא אהרן את ידו וגו'
אחד הו יהוה הנכבד الي اخرها ויברך אתם אלהים: וגו'
f. 53^b ולא קם עוד נבי בישראל כמשה כלְּהּ ויתמר תורה وتماّم
f. 54 . . . והסגודות שלשה²:
الاوله ויקרא אברהם . . . יהוה יראה:
الثانيه מיעדי יהוה וגו' בחדש השביעי וגו'
الثالث יברכך יהוה וישמרך وتماّم יפתח יהוה לך את אוצרו وتماّم³
f. 54^b ويقال زفّ وبיום השמיני עצרת وتماّم وكرزّ ثلاثه وאלה יקבל מנוכון:
אמן מאה שנה: תנים יומה מאה שנה:

واذا كان موجود حجاج حدّد يقال يتהלّل آلهים آين آله آلاّ آآد: تكّر
ثلاث مرّات וכי בשם: ולטוב לנו ويقرو ويקם את החצר כלְּהּ ويقال
שמעון ותניו والفاتحّ وآלה יקבל מנוכון آمّن: ويهنو بعضهم بعض
ويطوفو جميع الكهل سبيب הגבע:

الله لا يقطع عوايد يشرال امين امين

¹ As above, p. 275.

² Cf. above, p. 763.

³ Continuing as on p. 276, but the אהי as on p. 716, א and ה.

اولاً يقال قطف العشر كلمات هكذا

יתגלג קראה דקרא וגו"
ויבריל אלהים בין האור וגו"
שלום יהוה על הנבי וגו"
תורה צוה לנו משה וגו"

f. 40^b

ויתמר יתהלל תְּקִיל ויצא המכתב: וילכו יהוה גבור: והמקרא על f. 41ⁱ
המכתב: ובחמשה עשר יום לחדש השביעי الذي في السفر الرابع ومن
אתהו דבריד עלמה אחרה והסגודות שלשה

الاوله ויקרא אברהם . . .¹ יהוה יראה:

الثانية מועדי יהוה . . . מועדי בקדוש מועדיך דבקן ברחמיך:

f. 41^b

الثالثة בחדש השביעי תחנו אתו . . . אל בני ישראל:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון: ומרן יקבל צלואתכון: ואלה יקבל מנוכון:
מאה שנה תנים יומה מאה שנה: ثم بعد ذلك يبدأ الامام از ישׁר¹ . . .

ויתמר יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד תְּקִיר ثلاث مرات וכי f. 43
בשם ולטוב לנו וקטף הזכאים וילבו עלי כל فصل
ויברך אלהים את יום השביעי . . . לעשות
יתהלל וגו"
והאלהים פקד יפקד וגו"

f. 44^b

ويقال יתהלל תְּקִיל ואהנו כתבה רבה . . .²

ثم بعد ذلك يقال יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד: תְּקִיר ثلاث مرات f. 47
וכי בשם . . .

ثم يزور المدبح ويصعدو من الجانب الايمن ويقفون بين المدبحين صف فواقة f. 48
وصف تحاته ويبدو التحاته لك نبيع علي نغم مبركو يقولو فيها فصلين
بطرقه

تحاته لك نبيع מרן דבוקן דלחיציה:

فواقة. מנך נדחל עבודון דכל פליאתה:

ثم يشفرو الي مزبح نوح ويكملوها درج

סני דח מסיד בן בכל זבן ומלף יתן וגו"

¹ As above, p. 273.

² As on p. 274.

בשם יהוה הגדול:

¹ צללות לילת מועד חג הסכות רמשה: וישרו אלקטף: ויזאד פיע שבת
ושביעי וסכות: ונברך והמוסף בה:

מועדי יהוה אשר תקראו ותמא בחדש השביעי תחנו אתו ותמא יברכך
יהוה וישמרך ותמא

L 11, f. 2 והמקרא על המכתב אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי והסגודות

שלשה: المتقدم ذكرهم في نبرך: ומרן יקבל צל[ואתכון] ואתי מאט
حج هسكوت وكرزنة ثلاثة وزفة וביום השמיני עצרת:

ويقول الامام بריך אלהנו ותמא ויהוה אלה רחמן ורתאה: ועל פתח
רחמיד וכי בשם וקצי הבריה: ויתמר יתהלל אלהים:

الله لا يقطع عوايد ليشال امين

בשם יהוה נשרי:

L 11, f. 2^b.

צללות מועד חג הסכות צפרה:

ויבא יעקב שלום עיר שכם ונו"

יתהלל וيقول الامام للجماعة

f. 5

מאה שנה ביזמיכם כלכם:

ثم يبدأ الامام وعنه اسرائيل ويسير فيها الي هرجيزيم ويقرو سورة
فوق وسورة تحت

f. 14 ² רב אלה ותמא וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף ברית וזכרון ותרומה ויוסף
וצאן ובקר ובקר וענן וכבוד ועץ ופרי וסכות ושבת ושביעי וחג ושמח
ומקום ואלעזר:

¹ L 11, f. 1^b: O 3, f. 2^b. This and the morning prayer mostly as for *Mazoth* (pp. 269 sqq.). Only the differences are noted above. The readings generally follow L 1, *mutatis mutandis*.

² Cf. above, p. 272.

השלומה: כן אשאל מן לו היכולה • דלא ילא ממו כלומה: | יתן לו בנים f. 89
 טבים • ויפרי פרותו וישימה: כורע אפרים ומנשה • דזרעון מכל זרע דמע:
 בזכות תלתה רחמין • ומי ערק מן הזמה: ובנביות מי בצדיקות שליחותו
 תסיד • בוראי מכה ורומה: ובכהנת אהרן ובניו • ודלקח הרמח: ובקדוש
 מן שאלתי אתו ואמרתי • לישועתך קויתי יהוה:

בשם יהוה:

هدء فآكء علي موعءء השביעי ءآليف العم المرحوم الشيخ مفرج ابن
 يعقوب المفرجي رحمة الله عليه امن

אלהי אברהם העברי • יפתח באפֿך טב תריח: ותרבי אמן ותפרי •
 ויעני לבעותך:

אלהי יצחק הזבח • ישעיד מכל תעובה: והברית דנשבע • יקימו אמן
 אתך:

אלהי יעקב הנדור • יצילך מכל מצור: וילבישך נור נור • ויעלי מיחוביתך:
 אלהי יוסף הצדיק • ברצונו עליך ידיק: ותרחו בפניך לא יסניק • וישמע f. 89
 תפלותך:

אלהי משה הנבי • יתן לך מה תבעי: ולא ימצא בך ידבי • ויחדש
 שמחותך:

אלהי אהרן ובניו • יסני לך חנניו: ויטלל ברצונו • ויקבל צלותך:
 באהלין אדרש אלה • אן יתן לך יכולה: וירפאך מכל חלה • ויטיב
 עקבותך:

וישמע בחסדו מקראך • ויקים לך ולורעך: ברוך אתה בבאך • ברוך
 אתה בציאתך:

אמן אהיה אשר אהיה:

ואגלנה על הסודים • והרזים דבו ואתחכמה: ולא ידעו מן אתקדמו •
 כמה אמר וידבר יהוה: אל משה ויאמר • אליו אני יהוה: ואראה' אל
 אברהם ואל יצחק ואל יעקב • באל שדי ושמי יהוה: לא נודעתי להם •
 וגם הקמתי אתם קיאמה: ואתפרש משה בזה השם • ובו סלק למוענה
 רמה: ובו המלל פה אל פה • וקבל תורה תמימה: לא כותה תורה • לא
 בתרה ולא קדמה: ושאל נא לימים הראישונים • מיום אתיסוד עלמה: ועד
 עתה אל אחר • הן היה כדברה או הנשמע: טוביון הא טוביון • כתובה
 ושמורה וחכומה: כות אדונינן • שמועי דן פתגמה: דמן כלילון הכהנים •
 ירושי קיאמה: קיאם כהנת לוי • דשמה לון הך תקומה: בה יעמדו לפני
 הקהל • בכהנה התמימה: יהוה לא יפירה מהם • וכהנה תמידה ישימה:
 עמם ועם בניהם מתשלשלה • ליום התשלמה: ויותר ממצאם • וישמרון
 מכל זמה: וישמר מה לון מן הבנים • וביומיון יזדבנו בשלמה: עם
 שמירות קהלי • סגולי כל עמה: דעשו עמנו הטוב • בזאת השמח: דזרבג
 בו בן בני • דאתקרי משלמה: וחסדיון רברבים מתחלפים • מן משתותה
 ולחמה: ומן מיני הזהב והכסף • מדמי לגשמה: גלים לעיני הראים • וכן
 כסי לא אתעמה: יהוה יחלף עליון • ויוסף לון ניאמה: | ולא יחסכנן f. 88^b
 צדקתון • ולא יכרת אמנות טובותם: ועקובתה לכל צריך • ומן מחמד
 השמח: ימטי למדרשו • וימצאו בטב יומה: ועם זה אני מתפלל • ושאל
 מן לו הקעימה: יותר לי ממצא אחותי • דמצאתי אתם: בעת צרותי •
 ולא מצאתי נחומה: באבלי אלא בממצאם • ולית אהן מקומה: זכרון
 מה היה לי • כי זה מקום שמח: וזכרון אחותי אנה • אקרו מפתר חלק
 ממה: עברו עמי ועם בני בני • דמיום שפט עליון יתמה: אתרבו בבתיון
 בלא דחל • במשכבה ובקומה: ואסקפו יתון על בנין • בטובות אנשמה:
 לא יענו אתם • רק מה יחמדו מכל מאומה: יתנו להם כמה יתרחו •
 בטב נפש וברחמה: גברו אל לבי ולבביון • השבירים מן הגנומה: יוסיף
 על זה כלו • מעשה אחי עבד יהוה: עם הילדים הזוכרים • דכותו לא
 נשמע: ולא עשהו איש עם בנו • ולא תלים עם תלימה: ואן ספרתי
 מעשהו • תכלה חייתי וכל יומה: ולא אספר חלק • וילא לשני וכן פמה:
 ולא יספר אלא • אן אספר גללי ימה: דמן כליל מעשהו עמם • עשה זה
 השמח: קם בו הו לברו • מראשו ועד חתמה: ולא שם בו לו שותף •
 אלא במעשהו התמימה: ולקח לגדול מהם חרסותה • והביאהו אל ביתו
 בשדכמה: ועזר עלי מראות השמח • מלנו רב אבל תמח: יגוי יהוה
 גמלו בטוב • ובחסדים מתריאמה: יחלף עליו חלפה טבה • עם ברכה
 מקימה: בביתו ובכל משלח ידו • לא תסור לו מן מקומה: יותרו לזה
 הילדים מטמון • ויזבג נותרם כמה: יתריח ויחמד • כאמנות עובריו

לשני אשלה • בדרכן לית כמהו: בגלינות מן ידו מלא • ועל הכל שאהו:
 והנתן מן אלה • לו ולזרעו: הכהנה הגדלה • وهو لها اساس
 והו בעל הברית • ברית הכהנה: ולו טב מיתובית • בגלל מה קנא:
 לאלהיו בעת • קטל מן זנה: זמרי עם מזבית • الفجري الانجاس
 גלינות רביאנים • לא אספר מרב: גלגי הכהנים • דאזכרו בטב: אלעזר f. 83
 והשנים • דכותון לא שב: ובכל הכרנים • ما لهم اجناس
 זכרתי אתם • וקצרתי מימרי: ואסתכל בדכרנם • סליחות מן מרי:
 ומני אליהם • השלם אקרי: והשלם עליהם • يطيب الانفاس
 טב מימר יתמר • בו יזכר משה: בשלם היתר • עד יתם הששי: והב
 עלי לו אדכר • מן לבי ונפשי: ומימר בו לא יזכר • كالنبيان بلا اساس¹

بيت الفه جناب خدمة الشيخ الاجل فرד זבנו בדרו . . . בן עביבי משלמה f. 87
 בן אב סכוה הדנפי יהוה יאריך ביומי חייו אמן: وكان تاليفه هذا
 البيت المبارك في دخول نجل ابنه المرحوم مرجان في سنة 1104

למך ארשו אה חברי •	תפתח אזניך ותשמע:
שירתה דדברה •	ולא תקן מן משמע:
למה אדבר לך •	ואודיע מד לא שמע:
מה אפתרו פניך •	ואן מצאתה בו מומה:
הסתירה בצדקתך •	וטבה מן טובך שימה:

והדבר כמן דברו • ודברי מתקממה: מן דברי ידעוים • ונבונים מתקדמה:
 ולדברי הסוכלים • לא נעשה ולא נשמע: ומה טב דבר יהי • דימסיו על
 הכוח קוממה: על כן יסדתי דברי • בנצירו ובקשט וברחמה: בתשבחן
 והרבואן • והתהללות והרוממה: למן לו התשבחן לאֵי • בליליה ואיממה:
 דאמצא מן חסר בלא עזר • מה במכה וברומה: בוראים רברבים מתחלפים •
 ומה טב מה חתמה: בכוננת אב כל הבשר • מן עפר האדמה: ובארשו
 מדילה • נפל עליו תרדימה: ויקח אחת מצלעותיו • ולו אשה אקימה:
 וזבגם עד קם מנון • מן עמר עלמה: ובחר מן סגיל זרעם שלשלה •
 טהורה מן הטמא: | ששה ועשרים זכאה • ובוה המספר סודים עצומה: f. 88
 כי חו על מספר י' ה' ו' ה' • שם השם הגדול שם יהוה: כל זה מבגלל
 משה • דמן השם אשתמה: שמו חתמת זה המספר • עד הודיעו לרן שמה:

¹ Then follows in L 13 the letter to the Samaritans of Europe: see Heidenheim, Vierteljahrsschrift, i. 88.

מה יהי מה יהי • עמלינו מחר: עת אלה יראה • ויחרד כל כנר וכל
ההר: ותקום בוראי • מזקן ועד נער: וחשבנה יהי • وينصب الميزان
ולית לנו שנא • אלא הנפש: דעם דגיעה וחנה • מדרשה הריש:
והקשט תשנא • ובעלמה תתפיש: וחלקה מנה • القطن والاكفان
f. 80 מי לך חזקה • בעלמה ובצע: מה לך מן מתן ולקח • ריק ממו תצא:
במתעתע דבוקה • וא[נ]שמה לא ימצא: רק ענה ישקח • ويموت وهو تعب
ואן תשמע ממללי • שים לך מתנה: ולקח עם בעלי • המדע והבינה:
ושמשם אולי • מהם תקנה: מדע בו יעלי • قدرك اين ما كان
אדמי המדע • פרדיסי כפתר: ומרדרור עם קדה • ריחות בו אסתדר:
f. 80^b טוב מי לי עבדה • בון פרדיסה ומעמר: | ופריו לו צדה • وكان منه سبعان
מרי שים לבי • מן יראתך מלי: והמדע בקרבי • ועמלי מצליח: ומן
חסדיך נביע • תשים לי קולי: מתעני ושוי • جزيل الاحسان
לך מני שלם • עם רוח הניחה: ירבי ויתעצם • לפניך משלחה: אה
משה בן עמרם • מני לך מנחה: ואולי בשלם • خزي بلاحسان

f. 81 غيرها علي النعم له ايضاً فسح الله في اجله مديح في الثلاث ايمه عليهم
افضل السلام

¹ כהנים רבים • הם שלשה: גדולים טבים • לית בהם רשע: האו ישיבים •
במשכן קדשה: ולאֵלה קרובים • وما فيهم من باس
f. 81^b לך אני אספר • חלק מן גליגות: | הכהן אשר • גלגיו רבות: שמו
אלעזר • דלו נתינות: במשכן אל ישר • خدمة الاقداس
לבי כד חשק • מקום לית לו דמה: מקראהו יפרק • מכל גנומה: מן
לו כד סלק • ונוראו עמה: לא ידרש יתעתק • بل يزداد هواس
באדמה מן לו • כֹּת אלעזר וקברו: עת תשקף על גבולו • ותמטי אתרו:
ותשב קבלו • ותראה נורו: אבלך יזלו • وسائر الوسواس
f. 82 והכהן הכבד • דאיתמר אשתמה: אלה לו אכבד • ומיתוביתו רמה:
ובמשכן אועד • ועל פי קעימה: עליו אתפקד • من غير اختلاس
הרמתי קולי • בדרכן איתמר: וקצרתי מימרי • כי גלגיו יתר: ולאוי
עלי • נקום מזה האתר: ואל מקומו נעלי • نحنا والجلاس
ואשרי ואימר • וברוממו אוסף: ולא אוכל אספר • מה בו אתאסף: כי
f. 82^b גלגיו יתר • ועל הכל יניף: | הו פינחם אשר • مجده لا يقاس

¹ With Arabic paraphrase as before.

מכל קצף ונגף • וכן לטובך נשאל: השקף ממעון קרשך מן השמים •
וברך את עמך את ישראל:
אדני יהוה וגו'

f. 76 תפלותינו ושיאלינו • בטובך לא יטרפה: ולא תשיב אתנו רקים • רק
חסדיך אוסיפה: לנו ולבנינו • והרחק מן כל חריפה: ורפא מחצינו •
ואטפי האש השריפה: אה מן לך היכולה • ויכלותך תקיפה: אה
עשה מה את בעי • ומה תעשה הוא יפה: אה אמור על גדלך • מחצתי
ואנכי ארפא:

אדני יהוה ברב חסדך • רפאנו מכל חלי:
ורחם עלינו ברחמיך¹:

ורפא אתנו ברב גדל חסדך • בעמל משה נאמנך ועבדך:²

f. 78 تسبيحة علي وزن قم نبا سيدي تاليف خدمة ابن العم الشيخ الاجل
صاحب القدر والمحل مسلم ابن المرحوم العم مرجان الدنفي فسخ
الله וגו'

בשם יהוה

قم نبا سيدي • واخلص الجنان: ودعنا نسبح • واحد وديان

ישתבח הקדם • אהיה אשר אהיה: שמו הצור תמים • יי • ה • ו • ה •
האחד והקדם • וסדר בוראי: מן חסר אקים • وقال كن وكان³

ישתבח ישתבח • מן השמים נשא: ובתקון חכמה טבה • הארץ אפרשה:

f. 78^b וית מיה קֹה • ותראה היבשה: ואצמח עשבה • من كل شي الاوان
וברקיע שומיה • אלק נוראים: ושרץ נפש חיה • במים טבעים: ומיני
בהמיה • טהורים וטמאים: ואדם בארשותו היה • ينطق بلسان

ובטב משפט • השביעי קדיש: ובו מכל לְבַטָה • שבת וינפש: ומן

מעלה למטה • בארשותו אתחדש: ובתר זה ויטע • في النعيم جنان

f. 79 בן אדם אסתכל • זאת הבוראות: ושבח מן יכל • על זה המאומות:
ושים בלך תחל • אחרי אלילות: בקצף תפל • وتصحى في خسران

כי כל מן הלך • דרך אמונה: אלה לו סמך • בטב מתנה: ובעלמה

מלך • חסד וכשרנה: ובאחרת נתך • ابواب الجنان

ואצוה אתך • טוב ברע לא תיפך: ושים בלך תלך • ברע הדרך: f. 79^b

לנפשך תשפך • ותצאפר מנבך: עת תקץ מן שנתך • وتقضى حافي عريان

¹ Three times.

² Here follow (ff. 76^b-77^b) the two pieces printed below, pp. 806, 7.

³ Here and after each stanza follows an Arabic paraphrase.

סלח לנו מרי • ולאבותינו בחסדיך: ואמן יראתינו • ופדי יתן בפדיך:
 מזאת עקיה • דבאו על עבדיך: הצילנו מהם • כאמנות עובדיך: ועתה
 הננו • עמדים בין ידיך: מתפללי[ם] אליך • ודרשים מן חסדיך: זכור
 לאברהם ליצחק • וליעקב עבדיך:

f. 74^b על פתח רחמיך נעמד • לפני גדלך נסתגד: ואליך נשא הקול • ואל
 צדקתך נפשר היד: ונדרש מן חסדיך • אה ים הטוב והחסד: תצילנו
 מן הרע • ואל עמך לא תאבד: בזאת המגפה • ומכתייהם תטרד:
 ותשים לון השלם • ומה בכתבך אתיסד: ונתתי שלום בארץ • ושכבתם
 ואין מחריד:
 אדני יהוה וגו'

פללינן אליך • והכל ידרשנך: יטרף וישוב רקים¹ • דבעי לבר מנך: ושיאלן
 מן צדקתך • ברביאנך ובשלמנך: תשים עמך מוצא • מן קצפך ומן
 ננפך: ולא ימטי בון הדבר • והטיב להם מתנך: וברכם ואשמרם •
 בברכת קדש אלפנך: יברכך יהוה וישמרך • יאיר יהוה פניו אליך
 ויחנך:

f. 75^a צבע אליך עבדך • לפני גדל קעום: מסתכל הרוח • מנך אה אל רחום:
 ולא רוח אלא מנך • וכל דלבר מנך לא כלום: ושיאלן לך בחסדך •
 ובשמך העצום: תסיר זה הנגף • ולא ימצא במקום: מבתי ישראל •
 ומיטרך לון יקום: ישא יהוה פניו אליך • וישם לך שלום:
 אדני יהוה וגו'

קראתי בשמך העצום • וברב יכלותך: אתרחם ואתנחם • הך די אמנותך:
 ושים לעמך הפצו • בכל קצפותך: ותעצר מעליהם • מיני מגפותך:
 ותשקע האש היכולה • ברחמיך וברתותך: ועבד עמון במימך • בקדוש
 ארהותך: כי אל רחום יהוה אלהיך • לא ירפך ולא ישחיתך:

f. 75^b ראה אלה ברתותו • ומן הרע הצילנו: ועבד עמון בטובו • לא ברע עמלינו:
 וישים את המגפה • סביבותינו לא עלינו: על כן לאוי עלינו • ועל כל
 קהלינו: נפרע ראשינו • ונשא את ידינו: ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו •
 וישמע יהוה את קולנו: וירא את ענינו • ואת עמלנו ואת לחצנו:
 אדני יהוה וגו'

שמועין דכל צבעתה • שמע בקלן מרן: כי אמנותך תמיד • לא תעזב
 למסכין שאל: ולית איקרך מתחסך • עם זכאה והסוכיל: בחסדך
 ובצדקתך • ובטובך לעמך כפל: הרחמים והרתו • ויכלותך לן תציל:

¹ I. e. ריקם.

f. 72^b דלילה לשלטנך • על עבדיך תקצף: והכל ממך ירא • ומן קצפך ירקף: וסהדים ברבותך • והן לית עמך שותף: ואן תקחם במה עמלו • ברנע לן תסף: אהב להם טובך • ובעותיון לא תטרף: כי מנך מסתכלים • האנשים והנשים והטף: יקום ופסח יהוה על הפתח • ולא יתן המשחית לבוא אל בתיכם לנגף:

אדני יהוה וגו'

טרה על עבדיך • הרגו ודחלון: וצפרו נביכים • כי לית זכאה מנון: יקום על נסותך • בשמח והיגון: אהיה אשר אהיה • לא תקח עבדיך בעמלון: ומן דן לחצה רבה • ברחמיך נפֿשון: וארתי ברותותך • ובטובך הקים לון: יהוה ילחם לכם • ואתם תחרישון:

f. 73 יתפללו אליך • בלבב והנפש: סדר הבוראות • והכל ממך בלש: תושיעון • ומי בישועה • אל דן לחצה תנפֿש: ותיפך את האבל • בשמח וברגש: ומי יקום על תרחך • חסלך לו תגרש: אניב ואיטב וארתי • ושמע מן יבקש: ארתי לעבדיך בעמל ארשיון • ובועוק מי כמוך נאדרי בקדש:

אדני יהוה וגו'

כלה אתה עמי • וכל כלום לא יפלאך: ותרח טובך מתפתיה • ולית שותף עמך ימנעך: וחסדיך מתיתרה • וכלה בזה ידעך: על כן בשחר הליל • וארך היום נקראך: תרחם על עבדיך • ותושיעון בישועך: ומלנו לחצה רבה • תמהר ברוֹחך: ותקים מימרך כל המחלה • אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך:

f. 73^b לשיאלן אשמע • ובעותן מן טובך: תסיר את המנפֿה • מן קצפך ומגבך: מן עבדיך המימנים • ושוב מחרון אפֿך: וזכור לזכאים • דשתבעת לון בך: ואתלי זה הרגו • ותשימו בדבבך: ותשים לעמך מימרך • בקדוש כתבך: וברך את לחמך ואת מימך • והסרת מחלה מקרבך:

אדני יהוה וגו'

מבלעדיך לית מדרש • רק אליך אשא קולי: אה שמעיו הנקאות • בנסתר ובגלי: ראה לדלותי • ואניב לשיאלי: ורחם עמך ישראל • ורפאם מכל חלי: והצילם מן האבל • והשמחות לון תתגלי: והקים מימרך בכתבך • לכל סהב וטלי: ולא תהיה משכלה ועקרה בארצך • את מספר ימך אמלא:

f. 74 נתו המתנים • דלית שותף עמך: שמע צבעינו • והציל בחסרך עמך: מזה המנפֿה • והושיעון מן נקמך: והשקף עליהם • ברחמיך מעמך: כי לך היכולה • ולא רוֹח אלא מנך: אהיה אשר אהיה • בחסרך וברב שמך: שוב מחרון אפֿך • והנחם על הרעה לעמך:

אדני יהוה וגו'

וברלות קעמתי בין ירך • ראה בעין חסוך עלי: ורחם דלות עבדך •
 ואניב לשיאלי: והסיר המנפה בחסוך • ומעל עבדיך תעלי: ולמה
 נמות נגדך • צעקתי בממללי: בעמל משה עבדך • לא תטרף שיאלי:
 אדני יהוה ברב חסוך • רפאנו מכל חלי:
 בנצירות לבבה • לחסוך אני בעי: אה שמעיו הצעקות • לא תנוף מקראי:
 והסיר זה הדבר • מעל הבוראי: והיפך את האבל • בשמח ובוהי: אה f. 71
 אמור על גדלך • אני אמית ואחיי: אהיה אשר אהיה • אה מן שמך
 י' ה' ו' ה': יתרבי זה השם • עשה מה דו בעי:
 אדני יהוה ברב חסוך • רפאנו מכל חלי:
 גאל מן הצרע • ואל תפן אל קשה: העם הזה ואל רשעו • ואל חטאתו
 דיעשה: דרחמיך אחזת הכל • וטובך לא יתנשי: כל זכאה וכל חיב •
 על כן מבקשי: אליך רבי תמיד • אן לעבדיך תושיע: מן הנגף ויהי
 לן • מה כתבת בספר קדשי: אלהים עמך • בכל אשר אתה עשה:
 אדני יהוה וגו"
 f. 71^b דינה מנן אסטר¹ • מרי ברב גדלך: והשקף מן השמים • ברחמיך מדילך:
 ואוציא את הקצף • מן ישראל קהלך: ומעל אדמתך • והדבר אמן ילך:
 אל ארץ הכפורים • דסרו משבילך: ואנן תקים לן מה אתגלא • על
 יד נביך וחבלך²: והנה אנכי עמך • ושמרתוך בכל אשר תלך:
 אדני יהוה וגו"
 אן ראית בחסוך • עבדיך תעביטה: בזה הלחץ הכבד • והמנפה ומשפטה:
 מכן אמן אמן • תשימון פליטה: ורחמיך תאתי לן • מלמעלה ומלמטה:
 עד יהונו בתריון • שכונים בבטח: ויקום לן מימרך • בתורה הקשיטה:
 והיה המחנה • הנשאר לפליטה:
 f. 72 ונתתי דברי • בתשבחן עזי וזמרת: ויהי לי לישועה • ובו תמיד דביקותי:
 ומתקשט אן הוא • האל העני אתי ביום צרתי: ויהי עמדי בדרך •
 אשר הלכתי: על כן עמדתי פניו • וידי לו הרמתי: וצעקתי בלב
 שביר • ארתי ארתי מרי ארתי: אה מן רחצוני בך ועליך • לישועתך
 קייתי:
 אדני יהוה וגו"
 זרו בפצותה • והסיר את הקצף: ושוב מחרון אפך • ועל עבדיך רחף:
 ואתלי זה הרגו • דעל עלמה אתקף: ומלנו לחצה רבה • בנפֹשה חלף:
 ושמע לשיאלן • ובעותן לא תטרף: ושים לנו מימרך • דיטפי לכל
 שרף: ופסחתי עליכם • ולא יהיה בכם נגף:

¹ In the Arabic version زول.

² In the Arabic وخصيمك.

יום דינה • ומה בו מן תשלמה: ויעזב כל מאום לזבנו • ולא ידכר הן
יהוה: מה אמר מימר אלא והוא • ממהר לעשותו בחכמה: רק קרא
שמו ארך אפים • לנטורי קעימה¹:

שמרים אתקריתם • מתילדים למשפחותם: שימו עובריכון כשמותיכון •
וחלפו מה עשיתם: מן הדמות בהגוים • והמהלך בהלכותם: מן האלין
עם נבל • טבלים בטמאתם: ואתם עם קדש • ופרקן רב בינכם ובינתם:
ומום על אנשים כותכון • הן ייפירו בריתם: עם אלהים ועם אנשים •
והזכאים אבותם: וכד מטינו אל הגבול • במעט מספר ואבר עצותם:
וקמת לנן הרה מלתה • תחת אשר הייתם: וכוכבי השמים לרב • על
אשר מריתם: ועז עלי מימר זה • קמי האדונים מן שרתם: ואהולם
אלה אמר בכתבו • מן כלול מצותם: והתדרו את עונם • ואת עון
אבותם: הן אחיטב בעיני העדה • מימר פם אחד בנפשותם: הנה
שא נא פשע • עבדיך וחטאתם: והן לא יתיטב ואלא • מה עלי תלנותם:
ואני מה אמרתי • ואתם מה שמעתם:

תרועת זה היום • בכל יומי השנה: מועד לא כהמועדים • דתיתי בערנה:
כי כל המועדים במיכל ומשתה' • וזה פרד זבנה: ובו מוסף עלת
f. 70 הכהן • דאמלאת ידו בכהנה: מתקדמה על עלת העם • ויבוא אל הקדש
ויתנה: כפירות בעדו ובעד ביתו • ובעד ישראל חימונה: והיית זאת
חקת עולם • עם הדורות מתכבנה: חקת עולם יכפר הכהן • מורשה
ממנה: והיתה לו ולזרעו • ויכפר על עדת ישראל מן עונה: ואתקוממת
סגילות הכפירות בהם • מן פינחס ועד אנה: טובי מי יבו כפירותון •
באהן יומה ויכנע: נפשו לבוא בצל קורתון • בזה ימצא עדנה: ותנצל
נפשו ותורח • מן נור קשטה דדנע: מרי טר בעלי הברית • וכפת כל
אויב ושנא: מרי תהב עלינן ברחמיך • ושים לנן תבונה: אל המהלך
בריחותך • כמה היה בראישונה: ולא תשימון ממון כל מה הו לו •
ילך לאחרנה: והטיב עובדיון בין ידיך • ופרקן מן פנותה ויגונה:
ולעונותינו ולחטאותינו ונחלתנו • אן עמיך סלח נא:
אין כיהוה אלהינו:

f. 70^b استغاثه مرادنا نكتبها هاهنا من نظم جناب فريد عصرة واوانه خدمه ابن العم
الشيخ مسلم المرجان الدنفي تقال لا يعترض عوه ووبا وموت وعلي
الله تعالي القبول

² אליך רבי לבדך • אחפלל ואשא קולי: אין עוד מלבדך • אשים לו פללי:

¹ I. e. קיאמה.

² With an Arabic version.

צלאי קראי: והוא כהן עליהם • פרוט תשבחתה לאל ראה: לא ישכב
ולא ישב • ואפתחת לו תרחי:

ציאם זה משה הנבי • לא כציאם אנשה: אלא בו אותות רבים • לא
תצטמת באישה: דמן בסר ואדם • בעקבה וברישה: מאה ושישים
עדנים • כמה צפרה ככן רמשה: לא מיכל ולא משתה • ולא אנשמו
לנפשה: מן מיני אנשמותה • רגליו מתיצבים וידיו פרישה: ובתר זה
עדנה כלו קבל • שני לוחות מן מעון קרשה: ארך אמתים וחצי •
ורחב כל קרשה: | אמה וחצי וכן קומתו • בכוח תקיף לא נשישה:
על מדי ארונה • רבמשכנה קדישה: ורד סבלון מלעל אל לרע • וקרן
עורה על אפיו מלבשה: וייראו מגשת אליו • אלא עת לון ארשה:
מי לו סהדים באהן • גלים כות שמשה: נורו סלק מן ארעה¹ למוענה •
נציב לו בשניהון ערשה: ומלתו הלכה בהם • בכל מה הו מבקשה:
יסתקף מן אהלן גלגיה דילה • כי הו סוף מדרשה:

f. 69

קח מן אנדית לך • מן מיני המנחות: ציבעד מן גלני נביאך • דמע
הבוראות: רבגללו קדשך מרך ובחרך • מלבין המשפחות: ובידו אסגלך
במועדים • בזבנים מתודעות: מנון אהן יומה רבה • דנהריו מופעות:
מתקרי יום צומה • והיתה זאת: לכם לחקת עולם • בהדורות דאזלו
והבאות: לכפר עליהם • מן קטנות החטאות: דניעשו בשגנה • מן אשמות
ופשעות: והגדלות לית לון כופר • אלא מסב הרוחות: באשתה
ובאבניה • ותלוי על הגבחות: וקנום יום צומה ליתו מכפר • אלא מן
עזב הרעות: ואתקשטת מנה תתובתה • ותמידות התפללות והבעות:
ולא יעזר הזום וישוב מחר • אל רע מה הוה בו מן התעות: וידע
בזך לבו הן מרה • שרי עמה בכל הרגעות: הן אתקשט זה ועבר
בה • תהי ידיו מלאות:

רב חילה דצדק עליך • ישראל באהן יומה: אחת בשנה ייתי • בו ענות
ואנשמה: ענות הנפש הזכאה בהתחלה • הו אנחותה בחתמה: והנפש
דלית ככה • מה יעבר עמה צומה: הלבן מחוץ והכוש מלבית • שניהון
צמיתים במקומה: | ודיצמת בינם ביגע • רב בין עלמה: יגלי עם בעל
הלבן לבן • וידמי לון בדמה: ועם בעלי הכוש כותון • וזה על אנשה
מומה: הן יוריד עדיו מעליו • וישבק אימנותה דקעימה: זה הו בעל
שני הפנים • דילך רכיל בין עמה: וישמע דבר המוכח • כמן לא שמע
ולא עמה: ולא יכרת בו מאום • ולא יתחלף לו צלמה: ולא יזע מן

f. 69^b

¹ L 13 ארבעה.

- f. 68 ואת מקרתה תנייתה • לדמע העולמים: | כה תאמר לבית יעקב • ותניד במה עשיתי להטלומים: והשיב משה דברון אל יהוה • רחום הרחומים: והתיצב בתחתית ההר • ועלה הנביא התמים: במקרתה תליתה • ועבר בין המלאכים הרמים:
- ספירות מקראה הנה • לית צורכה למדכרה: כי הממלל בה סני • ומספרה עשרה: מנן שלשה עשה • ושבעה לכם לזרה: והיא אקר מה יתבני עליו • מן משפטי התורה: וכד שמעו ועמו זה המעמד • דחלו דחלה יתרה: ואמרו לכות זאת העמידה • לא לן יכולה למעזרה: אלא קרב אתה ושמע • ואת לנן תדברה: שם בנא משה מזבח • והקטיר עליו קטרה: בשבעה וארבעים מן השבעות • דפקד במספרה: ובשמנה וארבעים אמר לון שבו • ואתמר לה עלי אלי ההרה: ויעש כן ויכסהו הענן • ששת ימים ויקרא: אליו ביום השביעי • ואתקומם ג • ול • יום בתרה: מלוי ארבעים יום • צעם קעם מפרע: רבואן למרה דבחרה לזאת משריתה • מכל הבוראות סדרה: וחכמה כסיאן וגליאן • ומראות הצבאות מנה לא נסתרה: יתרבון עמרם ויוכבד • דקם מנן זה הזרע:
- עד אשר נשוב אליכם • משה דבר עמו: ולא אמסר לון מספר ימים • ואשתממו לצלמו: וקעם מ • יום בתפלותה • ולגוה אלהים חכמו: עובר המשכן וכליו • ואקים לעיניו דמו: ואמר וראה ועשה • והו עמיד מקומו: ואתקומם בלבה תשביתה • זה מה הוה ממו: ומה הוה מן ישראל • עשו הענל וישכמו: בצפר תמימות הארבעים • שם אמר אלהימו: למשה לך רד כי שחת עמך • לא מוציאם משמו: | ואמרו f. 68^b אלה אלהיך • ושכח את אשר עשיתי עמו: תמן אתקשט רגו אלה • ודחל מן זרוח נקמו: וחדד תפלותה בעדם • ובעד אהרן תלימו: טרם ישבר הלוחות • מן תקוף ארצמו: רד וקטל עבודי עגלה • ויאמר יהוה למ:שה פסל לך שני לוחות • והלוחות אשר אתקדמו:
- פנים אל פנים דבר משה • במה יהי ויהי: בעמידותה תנייתה • והוה שחר בעי: ואמר למרה מימר • לא עורן לו ימעי: הריאני נא את כבודך • אמר לא תוכל עין לו תראה: רק אעביר כל טובי לפניך • וקראתי בשם יי' ה' ו' ה': וחכמו בזה המעמד השני • קשיטות הבריה והיך היא: וקשיטות השם הגדול • דלא הגלא לאחד מן בוראי: עלמה אלא לו • בארעי ועלאי: ואתקומם צעם קעם ארבעים שנית • וכתב בקלמוס עבראי: כמה היה על הראישונים • ומאלה מסעי: אל זכרון ציאמו • ועתה כבעי: אל תשבית זה הציאם • לפם מטות דעי: מ • יום ומ • לילה • עמיד בריש טורה בין צבאי: מלאכיה ואנון סביבותו •

נור פרשת • בהר ובשפילה: מלת קשטה קעמת • וכר אמטת גבולה:
 ציץ קטיף יצא • מן פם היכולה:
 אמרנו: ונאמר:

לריחות אלהים בו • מן אנה ולעל נפרש: למה בחרו בגללו • בלעדי כל
 אנש: וגלא כל רז מתכסה • מן הישן והחדש: ותמח רב סגי מכן •
 דינדי יצרו מנה יתלש: הן הו אתרבה בבית דבבו • דמן אימתו לבש:
 מטרם מובאו בזבן רב • וצוה המילדות טרם יש: מימרו כל הבן
 היליד • לעברים היאר תש:ליכון וכל הבת תחיון • ואשר אוהר מנה לו
 פגש: ומן יקום קבל ריחותה • כי בעל דברים יגש: ויהי מקץ
 שמנים שנה • זכר אלהים ברית השלש: ואראה אליו בלהבת אש •
 ואתחדש מה אתחדש: מן מימר ולעלתו מן הארץ ההיא • אל ארץ
 זבת חלב ודבש: ואמנע מן המובא אל פרעה • וידע אלהים מה דרש:
 בלבה מן שותפות תלימה • והן הוא בו יתכנש: | הלך זה ממצרים וזה
 ממדין • וילך ויפגש: אתו בהר האלהים וישק לו • והממלל בינם
 אתפרש:

f. 67^b

מן אכה שרו המופתים • מופת בתר מופת: על זה הנבי • דריחותו מרחפת:
 על דבוקי אימנותו • והיא עדתה נחרפת: בכל טוב הן שמרו • מצות
 יהוה דהונפת: על אד דשלחו בהתורה • ושם יתו חליפת: כבודו
 הכבד בארעה • ונותרת גליגאתו עדפת: ולית זה מקום פתרון •
 המופתים דאתלפת: על סנאי אימנותה • ומן דעמה ניאספת: וכלולם
 הן זה הנבי • השליך דבביו אל תוך שריפת: חרון אף יהוה • והציל
 עדתו וכפת: כל סניהון קמיהון • ואימתון אתקפת: על פני כל הארץ •
 ועשו הפסח ואתנגפת: בכורי מצרים בלילת פסחה • ורחותה תמן
 שקפה: ונטלו על רעמסס טהורים • לא נאוף ולא נאפת: ופניהון
 עננה ואשתה • עד באו אל שפת: ים סוף ואתעבד לון תמח • ועין
 הרצון לון צפת:

נסעו אל ימה • והנם שלומים: בתר טבע הדבב • ודהו עמה קעומים:
 ויבאו אל מרתה • וימתקו המים: וגלא לון חק ומשפט • לדעת הן הכו
 מתקומים: והוליכו אל אילים • ושרו באיקרים רמים: ובמשרית מדבר
 סין רד לון • לחם מן השמים: וינחו¹ אתו בהצנצ[נ]ת זכרון • לאחרית
 הימים: וברפידים שני אותות • אתון בהם חכמים: הצור ומלחמות
 עמלק • ונסע דמע העמים: משם אל מדבר סיני • ברצון ורחמים:

¹ Exod. xvi. 24. L 13 ויחו.

והיא איקר רב איקרה: בא בעל התפלה • דלא קדמה ולא בתרה: מן יקום על כנותו • דיפתח אוצרה: ומרבח לכל עלמה • מן מרה ודברה:

טור חוריב אנלג ואמר • בסרני בסרני: בלידה דבה • ועלמה מתני: לו f. 66^b גלגים רברבים • ומימרי אני: אתיך חדי מימנה • ומן סגולי בך כמוני: אתיך חדי ילידה • דאתילד מן בני: ישראל דמעו העולם • ולמובאך מצפית עיני: אתיך חדי ילידה • דיתקרי מן הסני: ויאמר משה משה • ויאמר הנני: אתיך חדי ילידה דינק • מן חלב רצון שכן סני: אתיך חדי דיעמד עלי • וימלל אל קני: עלמה צריכה אליך • והדורות דאולו מפני: מובאך וכל מהם • הוא אמור אולי אבנה: צפיה בפני היליד • דיקום קמי אדני: וידברו פה אל פה • על רישה דטור סיני: בזאת ישא ראשי • וישתלח לשני: במפרט חדותה • ובו נתמלי ונתחני:

יומיה ולילותה • אזרחו והדירו: ואמר רב הו האן יומה • דיהוה אנירו: בממצא דן ילידה • כליל העולם ונורו: דאנן סכין מובאו • מן עולמיה דעברו: דממצאו חדותה לן • ולכל בוראיה דאתברו: דלכל יומיו הך מועדים • זהו ורצון ישרו: וקדם בעל ממשלת היום • ואמר נורי מכבש¹ מן נורו: וקדמי אתעתד לו הנור • ודן מימרה אקרו: מאז אמר יהי אור • אלהים אמסרו: טפה וירא אתו כי טוב • ולובן מולדו אסתירו: עד אתכבש² מדעי אנשה • ובמובא כל זכאה בדרו: ונורי אני ביומה • ונורו קדמו ובתרו: בליליה ואיממה • מראשית העולם ועד אחרו: ונורי ייתי וילך • ונורו כמה ברמשו כן בצפרו: ונור אשתה ממנו • ודמה דתו אליה במימרו: אש דת אף למו אף חובב • ובריתך ינצרו:

כר אסכם המאור הגדול • קדם משל הלילה: | ואמר לי לילה חדה f. 67 בהחדש • תמימות ותכלה: ותמימות דן ילידה • לעלם עלמים תשתלח: ודממללי לעורנה • היך לא יהי בנפשו מלא: וזה מלא הגוים • בהימינה והשמאלה: גורים ופקודים • מאלה מאלה: ואנא הו זהר הלילה • והו זהר עלמה כלה: לגו כל זבניה • ונורו מנן נגלא: ואנן והכוכבים לעל • ונור זה פרוש מטה ומעלה: רצת הארץ ואמרת • אנא היא הסגולה: דאתברא מן עפרי • נור עלמה וכלילה: קדש בני אדם • דבה העולם מצלח: דמע בריאתה כלה • באחרית ותחלה: טפת

¹ L 13 מכבש.

² L 13 אחכשב.

לנו חרש השביעי • וזה מגיד מתקדם: מתעתק מן הראישונים • דשמרו
 הקיאם: ויום מולדו אתעשה • שמח בין המלאכים וגם: אמטה מן
 שומיה לארעה • וגם הגם הלם: כל מן הבוראות אמר מימר • בגלל
 זה הילד התם: והגני מזכיר קמיך • מימר כל חרש וכל אלם: ראשם
 השמים • אמרת בתר השלם: בלשן דברה • בסרני בילדיה דקם:
 ימלל ממני פה אל פה • וידע דעת האל הרם: ומה אתקדם בבריה •
 ומה שמיר ליום נקם:

ראשתה דעל אפי שומיה • גלת שפחותה: ואמרת אתי כל הזאו • ברו
 ילידה דאתא: ילך ברגליו עלי • ולא ימצא מני שריפותה: רק תדבקני
 הקדישות • ושריפותי כניעותה: ומה ידרש בי לדבביו • ייתי בזריותה:
 וביום מעמדו • אני ראשית שגבותה: יעבר בי ואני סביבותו • מזה
 ומזה ברחמותה: ומן בזה כותי • קדם חשך בתרה בגליגותה: ואמר
 אנא עזר לו • במקומים תלתה: שנים אסר בן דבביו • וימטון לגנותה:
 הראש במצרים • לנו בית עבדותה: והשני בים סוף • דבו ישתו כוס
 מותה: והשלישי בהמעמד • בתריך אה אשתה: מניך יבוא אלי •
 ותתחלף תשביתה: דלי ביום ההוא • מן חשיכותה לנאירותה: אה
 טובי אה טובי • בזאת סגילותה:

f. 66 זרן עננה בתרון • ובלשן דבריו אמר: | מה דאמרתון אתון • הו אתי
 בהמשמר: אלא גלוגי אני בו • גלוג רב ויתר: אני מכסי לה • בכל
 אתר ואתר: בימה ובמדברה • ובכל נחל וטבר: ולמבית לפרכת •
 באהל העדות אשר: יועד בו בהכבוד • וביום המעמד מנכון אלי יעבר:
 ומני יגש אל הערפל • דלא בתרו בתר: שמע ערפלה ממלל השלשה •
 ואמר לידי הו מעזר: מני ישמע הקול מדבר • ויתגלי לו הנסתר: מן
 מלכה דעלמה • דבחרו מן הבשר: ושמו דמע בינם • וארשה לן
 למוקר: יתה ולמשמע מנה • ומנה רז לא סתר: והך לא נרבינה •
 והכבוד לו חבר: וצבאות הקדש על כנותון • כל מן דבר דבר: שמחותה
 במובאו • וכל העולם אתבסר:

דזילי כסיאתה • בסר כל אחד לחברה: בא איש האלהים • דמן מין אדם
 בחרה: בא מגלי הקשט • על פי מימר מרה: בא משה הצדיק • בעובדה
 ומימרה: בא התמים בבריה • דמרה אוקרה: בא נאמן בית אלהים •
 בנגלאה ונסתרה: בא גלאה אימנותה • דמרן שגרה: בא מיביא
 ארהותה • המצוי במשמרה: בא נביא אלהים • המלי לאתרה: בא
 דמע הבריה • מן אסתרה ועד אסתרה: בא מקבל הלוחות • ומגלי
 טמרה: בא ספרון דחייה • דמן קדשה אקרה: בא לביש קרן עורה •

הוה עשה : בציאם קדמאה ותניאנה • לקבול שני קרשי : מעשה
אלהים הם • עתידה מן היום הששי : מן יומה דלבש חצלם • אתעתר
לנביה רבה משה : מלבש קרן עורה • ועל אדותו שלשל אנשי : זכותה
מן אדם • אל בן למך דאתעשה : אדם תנין בהאדמה • ואתותר הו
ובניו ארשי : אקרי המשפחות • ומנה נפרדו שרשי : איי הגוים
למיניהם • ושם שם סגיל לקדשי : טטפות זרע זכותה • אל האב
השלישי : אב המון הגוים • דאתקרי עבד ונבי ונשיא : דאתמר בגללו
המכסה • אני מאברהם את אשר אני עשה :

f. 65 גרלותה ליהוה • אשר הות ריחותו : מן ראשית בראשית בזה הבשר • מן
כל בוראותו : ובו פצה אברהם • ותפש שלשלת זכותו : ובו פשר
יצחק מן המאכלת • ושיארו על אדותו : ובו פלט ליעקב • למשמר
תולדותו : ובו פלג ללוי • חולקי נחלתו : ובו פרש לקהת • קדישי
עבידתו : ובו פרד עמרם • ושמו מן טבתו : דמע מן דמעים • הא
לוי עמית אתו : רק בעין הלב נעמי • וננשק ריחותו : בכל אתר
ואתר • מן אתרי תורותו : מן זבן מולדו • אל יום עתקותו : מאז זרע
על הארץ • זרחת נוראותו : מן הקצה אל הקצה • ואתבסרו בממצאותו :
סדר הבוראות • והדרת עלמה בחזותו : מן דאמר הן נבי כמשה • יעמי
מה הי רבותו :

דנע ברקיע עמרם • וסלק במנדל יוכבד : טפֶת טוב מן הבריה • ותרא
אתו כי טוב מולד : ודרשת תצפינהו • ומן יסתיר שמשו עת יכבד :
ודחלת מן פקוד פרעה • כל הבן המתילד : להעברים היאר תשליכון •
ועבדת כמה פקד : ועשת תבת גמא • ושמת אתו בה והורד : אל
היך והיך בטל • שפעוטה והבלד : ותסתבל ביכלות האל • הנכבד על
כל כבד : ולב אמה דחול עליו • ואחותו קעמה לדעת מה² יתעבד : אלא
וכד סגרת חיבותו • מה יבוא מנה המים אל נגד : בית פרעה ותרד
בת פרעה • ונערוותיה הלכות על יד : היאר ונסבת התבה ואפתחתה •
ונור בעלמה אתחדד : ונבהלת בת פרעה ומן עמה • מן ראות זה הכבד :
ואתחסי מה בה מן המחץ • ומן יתה עדנה עמד : וזה גלל ותחמל
עליו • ורחמותו בלבב וכבד : וזה למה אתרית שמור • הברית והחסד :

הלך בדעת יהוה • מן יום ברית אדם : ריחותו בזה הילד • וקוממותו^b f. 65
בהעולם : והכינו טפת נור מן קטף • אל קטף אל עמרם : ומאז רד אל
בטן יוכבד • ולנו קרבה הושם : הות כל יום מיום תדיר • ונוראותו
עליה תתרים : עד אתילד בשעה השבעית • מן יום השביעי דאתעצם :

¹ L 13 לוי.

² L 13 טי.

ובטובו לון יחמל: ויסני חדותה ביזמיון • ומהם אמן לא תבטל: ויקים תהבה
 ביזמיון • ויתעצם ויגדל: ויתגלי לשן העברים • ולשן הערבים יבלל: וימיה
 מן עליך מתנבר • ויהיו שם ומשל: ותשכן לבטח ואין מתריר • ועם עליך
 לא יתגלל: ומשלת בגוים רבים • וגוי בכ לא ימשל: בעמל שלשה
 זכאים • דבון בעל התפלה אתפלל: ובעמל יוסף הצדיק • דברע לזכו לא
 יקבל: ובעמל מי קרן עור פניו • ולא יכל אחד לו יסתכל: ובעמל אהרן
 ובניו • ומי כזבית וזמרי קטל: ובקדוש מן ישועתו קויתי • דלא יטרף
 למסכין שאל:

¹ شيرة مباركة تسمى شيرة مولد مشه عليه هشلوم تقال ليلة مكفور على والد
 شموت من قول العالم العلامة التقة عبد الله ابن سلامة رضي الله و"نو"

בשם יהוה נשרי

על פתח כל ממלל •	בשם האל נחל:
בזכרון שמאחו •	נשרי ונחסל:
דעת ידע לא תמטי •	תקון עובדיו דפעל:
אמר מלה וכלה •	בה אתו וכלל:
להבוראות בסניל •	דשמו עליהם מכלל ² :
בהצלם והדמות •	משל על כל משכלל:
נקיב בהשם אדם •	בלבוש חליפותה מתכלל:
שרי בגנתה היך מלך •	ובשם מרה אז החל:
לשלוש רוים שמו •	ופתרונם כפל:
מלת א • ראש שמו •	על ריש כלה דגל:
די ראש האותות והמספר •	וממנח יועאל:
כן הי ראש שם אלהים •	דבבריה מתאסל:
השני מלה ד •	לארבע אקרים מטיה אל:
ניסוסי ארבע הפאות •	אל מלי י • ה • ו • ה תטעיל:
דיך ארבע עולמי השנה •	כל זבן מן זבן ינאל:
אלהינו לך נברך •	אלהינו לך נהלל:

f. 64^b

בהשלישי מן שם אדם • דאמיר בדילו נעשה¹: נגלא רז מן רוז • ראשית
 שם משה: במנין זאת המלה • שני פעמים אתרשי: לו במיעל דרנ
 רבותה • ומלבש לבוש מן לבושי: מיתובית נביותה • וכמוה מ • ומ

¹ The pieces which follow in L 13 are for various occasions. ² L 13 ממלל.

בֵּית אִיפָא לֵא . . .

וּנְחַדְשׁ לָנוּ מִמְלַל:	י' בֵּין מַדְעָה נִתְבוֹנֵן •
וּמִן מִרְן נִסְתַּכַּל:	עִפִּיר חֲסִיר יִקִּיר •
וּתְאֹזֵל אִמְרָתִי כִטַּל:	לְמִימְרָן יִטִּיב •
וּמִתְעַתְקָה יִשִּׁימָה בְּכַל:	מִן דְּרִים אֵל דְּרִים •
וְהַשְּׁמִיעַ יִקַּח אֶתְהָ בְּקַל:	דְּהַשְּׁמַחֹת בְּיִשְׂרָאֵל •

L 13, f. 63^b

וְלֹא יִקַּח עֲבָדוֹ עַל רַע חֲנוּ • וְצַדִּיקָתוֹ לֹא תִסְבַּל: כִּי הוּא חֲסִיר הַמַּדְעָה •
 לֹא חֲכָמָה וְלֹא דַעָה וְלֹא יוֹכַל: לְמִימְרִים טָבִים • רַק מִדְּרִשׁוֹ יִתְכַלֵּל:
 בְּנֹזֵר הַתְּשַׁבְּחֹת וְהַמּוֹדָאוֹת • לְמִן לְעֵלְמָה סָבַל: בְּתַקֵּן חֲכָמָה יִיָּה • וְנִשְׂא
 הַשְּׁמִים מִמְעַל: וְהָאָרֶץ מִתַּחַת אִפְרָשָׁה • וּבִתֵּר תְּהוּ וּבְהוּ נָאֵל: הַיִּבְשָׁה
 וְאִרְאָה' • וְהַיָּמִים אֵל מְקוֹם אֶחָד אִסְתַּבַּל: וּבִרְקִיעַ הַשְּׁמִים נִטַע כּוֹכְבִים •
 וְכֹל מִנּוֹן לֹו מְגַדֵּל: וְהַעוֹף וְהַבְּהֵמָה וְהַחַיָּה • זֶה יֹאכֵל זֶה לֹא יִיכֹל: וְקִדְשׁ
 יוֹמָה שְׁבִיעִיָּה • וְאָמַר כֹּל דְּמַחְלֵל לֵה' יִתְקַטֵּל: וְתַקֵּן חֲכָמָתוֹ בְּבִרְיַאת אָדָם •
 דְּאִבְדִּילוּ עַל הַכֹּל: בְּמַדְעָה וְהַמְעֵשָׂה וְהַמִּימֵר • וְתִרְדִּימָה עֲלֵיו נִפַּל: וְכַן
 חֲזָה מִצְלַעוֹ הָאֶחָד • וְלֹו עֲלִיהָ מִשַּׁל: וּבִרְבַּ טוֹבוֹ זִבְנָם • וְשִׁלְשָׁה טַהוּרָה
 מִנּוֹן אֶתְשַׁלְּשַׁל: לִית בְּהֵם מִרּוּד • כּוֹת בְּעֵלֵי הַמְּגַדֵּל: אֲשֶׁר הִפִּיעַם יִהוּה •
 וְשַׁפְתָּם בִּלָּל: אֲלֵא צְדִיקִים נֹאמְנִים • לֹא מִן קִין וְלֹא יוֹבֵל: דְּבֵא מִנּוֹן
 כּוֹכֵב הַכּוֹכְבִים • מִשָּׁה בֶן עֵמֶרֶם דְּאִמְלַל: מַעַל הַכְּפָרֶת • וְעַל טוֹר סִינֵי
 עֵלֵל: וְקַבֵּל כְּתָב קֶשֶׁט לֹא אֵלִיל • וְאִסְגִּיל בּוֹ עִם קִדְשׁ לֹא נָבַל: עֲמִי
 יִשְׂרָאֵל הַשְּׁמִרִים • דְּבַחְרוּ וְאִסְגִּילוּ מִכֹּל: הַעֲמִים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה •
 אֲוִי לְמִן יִרְצִי נִפְשׁוֹ נֹאֵל: וְלֹא יִשְׁמַר דֵּן כְּתָבָה • וּמִקְרָתוֹ מִן פְּמָה מִטְּלַטֵּל:
 כִּי הוּא הֵךְ בְּהֵמָה תַעִיָּה • וְהֵךְ סְמִי בְּקַפֵּל: וְהָא טוֹבֵי שְׁמֹרִיו • וּמִן לֹו
 תְּמִיד יִסְבַּל: בְּמִקְרָא וְהַמְעֵשָׂה • וּבְתַשְׁמִישׁוֹתוֹ מִתְכַלֵּל: כּוֹת אֲדוֹנֵי וּנְבִירֵי •
 דְּמִדְּכָרוֹ אֲנִי מִתְפַּחֵר לֹא מִשְׁתַּפֵּל: גְּדוּל כְּהֵנִי בְּנֵי לִוִּי • דְּלוֹ תְּמִיד טַב
 עֲמַל: וְכַכֵּן בְּנֵי דְּדְכֶרְנֹן • כְּמִרְדְּרוֹר מִתְחִיל: וּבִין יִשְׂרָאֵל הֵךְ כּוֹכְבִים •
 וְעֲלִיוֹן אֶחָד לֹא יִיעַל: יִהוּה יוֹתִיר מִמְצָאָם • וְמָה מִנּוֹן יִתְשַׁלְּשַׁל: עִם
 שְׁמִירוֹת קַהֲלֵי • דְּבַגְלָלוֹן אֲנִגְדֵּי הַמְּמַלֵּל: הַזֶּה אֲשֶׁר אִמְרָתִי • קִמְיוֹן בְּגַלֵּל:

L 13, f. 64

חֲטוֹבוֹת וְהַחֲסִדִּים • דְּעִשׂוּ עִם עֲבָדוֹן הַדֵּל: | בְּעַת זִבְנָ בְּנוֹ • וּמִטָּה מִן מִרוֹ
 מָה שְׂאֵל: מִן מִינֵי הַזֹּהָב וְהַכֶּסֶף • כּוֹת מִטֵּר לֹא יִחְדַּל: וּמִינֵים מִתְחַלְפִים •
 מִן הַמִּשְׁתָּה וְהַמִּיכַל: וְצַדִּיקָתוֹן רַב מִכֵּן • עַד כִּי הַמְּסַפֵּר יִחְדַּל: וְנִשְׂאוּ
 עֲלֵינוּ מִשָּׂא • לֹא נוֹכַל לֹו לְסַבֵּל: וְאֲנַחְנוּ לֹא נוֹכַל נְגוּזֵי יִתּוֹן • אֲלֵא לְמִרְן
 נִתְפַלֵּל: אֵן יִחַלֵּף עֲלִיוֹן • וְיִגְמִילוֹן בְּטַב גַּמֵּל: וְיִצְוָה הַבְּרַכָּה בֵּין יִדְיוֹן •

¹ Not in L 9.

וצלא במלאכים • וישב על כסא מן האש: ואזמן עם הכבוד • ואכלל
 בשם המתפרש: ואגלנה על נסותרות • מה היה ומה יתחדש: וקבל מן
 מרה • דמע דמים ודמע דאש: | ויהי ברדתו • ופניו זרח כשמש: והירח
 L 13, f. 62^b
 ורב מנון • ולא יוכל העם להגיש: אלא עד עשה המסוה • ואסתיר פניו
 הקדש: מן לו כֹּת משה • דבשליחותו מרו אפריש: לא אוב ולא ידעוני •
 ולא מענן ולא מנחש: אלא בו עלמה תסיד • ובוה אחד לא יכחש: לא
 כנביי הזידינים • דנביותון בחן הנפש: וקשטה לא יכסה • אלא גלי כשמש:
 ויום המעמד הגדול • יתגלי הקדש מן המוקש: לאִי עלינו ועבר • כשופר
 השלם נקש: ונשלם על זה הנבי • ונימר בדכיות הנפש: שלום יהוה עליו •
 בכל שעה תתחדש: שלום יהוה עליו • מחר וכבן אמש: שלום יהוה עליו •
 בכל ראש חדש: שלום יהוה עליו • בכל שנה ומקרא קדש: שלום יהוה
 עליו • עד תלך הרוח מן הנפש: שלמו עליו אה עמו • אולי תשקע האש:
 ומי ישלם עליו • אני עברו ולו משמש: וישם לו מרה שלם • וילביש אתו
 בגדי שֵׁשׁ: טובך ישראל במשה • ובכתבו דאת ירש: ודבקך בדתו • ודגל
 אימנו אֵת תפש: כות ארוני וגבירי • דלו תמיד ישמש: גדול כהני
 בני לוי • דהלכותו בין עמה משמש: בין הכוכבים • וכלה למקראו בלש:
 יהוה ישמר חייו • וימטי לרצונה וישמש: עם שמירות בניו • נשאי הקדש:
 דנקיבותון רבים • ונקוים מכל עמל ביש: יהוה יותיר ממצאם • ומכל דוש
 להם ינפש: וישמר מה לון מן הבנים • וישרתו באתרי הקדש: עם שמירות
 דן סמוכה וארכונה • דבגללו הממלל אתפרש: עשה מיני הטובות • עם
 כל מסכין ונשיש: ומתודע בעמלי הטוב • דמן טובו לנו קדיש: 'במשמענו
 זה מולד משה • ומה בו טב מימר אתכנש: ועשה מה יצרך אליו •
 ולאמנותה אוסיף וחדש: | ומן הכשבים והעזים • וטובות לזבח הגיש: ומיני
 L 13, f. 63
 המטעמים • מן לחים ומן יביש: ויין טוב להשקות • דמראו האבל יגרש:
 יהוה יחלף עליו • כל כסף באלף וחמש: ויצוה הברכה בין ידיו • וכל לו
 איתן לא יכבש: ויחני יתו בזה הבית • דבזאת השנה לו חדש: וארים
 לדרגיו • ואסקפו בטב יתוב ורגש: ועשה מעקה לגנו • מן הראש עד
 השרש: ולא אותיר בו דמים • ושמו ריק מכל ביש: ישימו אלה בריך
 ומברך • וימצא בו כל טוב וכל רגש: ולא ימטי בו גנו • רק השמחות
 בו תתחדש: ובו בזאת השנה אמן • לאחיו ולבנו יארש: ויעמידו בממצאו •
 וישמרו מכל חביש: וכן ישמר חייכם כלכם • אה עם סגולה וקדש:
 ועברך דרוש מן חסדיך • לעדרו תפריש: ולא תקחו על מימרו • דו
 לידועים שמש: והוא לך תמיד יקרא וימר • אה ירוש לכל ירש: ארתי
 לעברך בעמל ארשיון • ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:

f. 92^b

בית دعا من تالیف . . . عمران ابن سلامة اطال وנו"

אָה טבּה דעלמה •	מִן טבּהתך מלִי:
ברך מעשה ידי •	ימיני ושמלִי:
גאלי מן צרותי •	והסיר כל לחץ מֵעָלַי:
דלותי מן לחצי גדלה •	והרבב מתנבר עלי:
דן לית תציל ואלא •	מנו דִּינאלי:
וכלה תחת ארך •	מן נסתר ומן גלי:

מרדנא נכתב البيت الذي الف . . . الشيخ مسلم . . .

בִּמְלַל נחדש לכם •	אָה מִן אָנָה אַתכנש:
שמעו לדבריו •	וכל אחד נפשו יקדש:
למשמע טב מימר •	ממו תחיה הנפש:
בִּמְלַל יכסף הלב •	והשמחות יחדש:
השמע ישמיה לבו •	ויסיר אבלו ויורש:

L 13, f. 62: וירוי לב הצמא • ומכל עקה ינפש: סמן לכל מהימן • וחלי לכל קדש: דלא יצדיק דברינו • ויתפני לכל מוקש: קומו עליו והוציאו • וכל אחד לו יגרש: וארגמו אתו כצלפחד • דביום שבתה עצים קשש: או עזבו אתו כות • העור באפלה ימשש: והצדיק מכם יקום • ויזרו לידי ויגיש: ואן שאל מה תבקש • את משה אני מבקש: אספר לגלגיו • ונקיבו לוכון אפרש: מן לו מכם מדע • מן לו בינה ירחש: בבוננו ויספר עמן • גלגי זה הקדש: אשר הוא אור מן הבריה • ולכל אור אקר ושרש: ואתקרי בשגם הוא בשר • והוא אור מתשרש: בצדיקים נאמנים • לא מן אליש ותרשיש: ולא מן כוש וכנען • ולא מן יטור ונפיש: רק היה אור יתגלי • בכל זכאה ויתחדש: עד סלק כוכב לוי • ואדיר מן קהת השמש: ודנע ברקיע עמרם • ובמנדל יוכבר אנגש: וזאת רד מקרבה • ועל הארץ אתפרש: אתבסרו בממצאו • צבאות הקדש: וירדו למשמרו • וכל מנון לו שמש: ויניקו דבש מסלע • ושמן מצור החלמיש: ועת דרשו הכפור • ולהרגו כד בקש: ותקחהו אמו • ותשימהו לנו מוקידה האש: ולו אנה מדכר תמחים • הממלל בון ינפש: ומן צעירו ארשה בצדק • וכלא מכל עמל ביש: ואמלל בטור סיני • ומראה כבוד יהוה כאש: במשמע כל שמעיו • וכל אלם וכל הרש: וסלק אל השמים • ואמטה אל מעון הקדש:

¹ Not in L 9.

f. 90^b דכור מן מימר הכהן שלמה בן טוביה יסלח לו אלה אלהיה אמין
יתמר על שבת מועד חג הסוכות :

אשבח שם יהוה •	מלוך מכה ורומה :
נתן לו שירות •	ותהללות ורוממה :
ישתבח שמו הקדוש •	דרבותו עצומה :
שמו יי' ה' ו' ה' יהוה •	אלהי כל עלמה :
לו תמיד אשבח •	בכל המאומה :
מי לו נפש טהור •	התשבחות ירימה :
אה חברי אשמע •	ואצית בפתגמה :

ואפתר זה המימר • ואגלי רז הדמע : ואפרש עדר אמורו • ואקרו
לו הרחמה : אנה ובכל אתר • ובקדש כל מקומה : במועדים ומועדים •
דקדשיון ריאמה : דלון אני מזכר • בין ידיך אפתרם : הראש מועד הפסח •
דבו פדה לאבותיכם : ובו תעשו הקרבן • דפסח בו לכם : והשני מתבני •
על מופתי ימה : ובו אתקטלו פרעה ועמו • במים אדירים טבעם : והשלישי
בשלישי • יום בו אזדרמה : משה ויהושע • ומלאכי שומה : והרביעי
השביעי • דבו אתילד הדמע : ובו אתקטר הברית • עם זכאי עלמה :
והחמישי יום • בו תענו את נפשותיכם : ותשירו ותדרשו • כפירות כל f. 91
אשמה : יום העשור מן שביע • לו עשרה דמות עצומה : אשרי אשרי •
מי יעמד וישמע : מימר מה הו להוי • משמעו באזניכם : כפרות הכהנים •
הקעומים פניכם : ותמיד לך אה אחי • תקום זה לכם : תפלות וסליחות •
נדול כהניכם : ממו תצאו ותעברו • על יומה לית לו דמה : דבו תקחו
ותעלו • לנבעת עלמה : ותשבו תחת טליה • ארבע אקרים מזדרמה : פרי
עץ הדר כפֹות תמרים • וענפי עץ עבות וערבי נחל כמה : אתמר לך אה
אחי • בתורה התמימה : ובו תשמעו הברכה • מפם העמד לשרת שם :
וכהלון יהונו • מברכים עליכם : ומאה שנה ייתו • ואתם כלכם שלומה :
וכן ישמר חייכם כלכם • וייטב לכם : ומאה שנה בחדי זוהי • תעשו יומי
מועדיכם : וזה השבת יהי • בו הששון והשמח : לעדת קהל עבראי • נוף
זכאי עלמה : וכל שנה בכם נודמן • בזאת המקומה : ונעמד ונתיצב •
ונטהר הלבב והפממה : במימר אהיה אשר אהיה • אה מן כל עלמה :
ממך תפחד ותירא • ותדרש הרחמה : אהיה אשר אהיה • אה סקוף ארעה
f. 91^b ושומה : אסיר כל לחץ עמך • ואוציאו מן הנקמה : | ותנים יומה תנים •
אה מן אנה קעמה : מן אנשים ונשים • מאה שנה תמימה : חתמו צלותיכון •
ואמרו ברכיות פממה : כהלכון פם אחד • אדני יהוה :

74I צלות שבת מועד חג הסוכות:

ויתמר יתהלל וְתָמַם וְכִי בִשְׁמִ: וְفَصَلَ مِنْ يَتْرَبِي وَهُوَ أَحْيَا أَسْرَ أَحْيَا:
وְتָمַם وَقَطَفَ حُزْكَائِي تَمَامًا وَبَعْدَهُ سَلْمُوعِي وَتَنِي وَتَمَامِهِمْ وَأَلَا
يَقْبَلُ مَنُوكُونَ مَآهَ سَنَاهُ: تَنِي يَوْمَا مَآهَ سَنَاهُ:

الله لا يَقْطَعُ لِيْشْرَالِ عَادَهُ

f. 82^b בשם יהוה רחמנה:

צלות לילת חדה מפוק שבת מועד חג הסוכות: שריו הצלות

כארזין ואמרים: וכי בשם: וקצי הבריה: والقطف

ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה את כל עין וגו'

f. 88^b ויתמר יתהלל תְּקִיל וּבְרִיךְ אֱלֹהֵינוּ אֹלְהָא תְּקִיל וְאַחְרָהּ חֲפִיף וַיְהוּה אֱלֹהֵי
חֲפִיף תְּקִיפִיף יִקָּאֵל מִנְהָ אֵלֵי חַד תְּתַהַלֵּל לְעוֹלָם: וְבַעַדֵּי יִקָּאֵל מִנָּה נִדְחָל
וְתָמַם אֵלֵי אַחְרָהּ וַיִּקָּאֵל נִבְרָךְ וְהַמוֹסֵף בַּהּ בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחְנוּ אֲתוּ
בְּסִכּוֹת וְתָמַם וְאֱלֹהֵי אֲבֵרָהֶם לְךָ נִבְרָךְ: וְאִזּוּ יִשְׂרָאֵל: וַיִּצָּא הַכֹּהֵן מִכְּתָב
אֶחָד: וַיַּחְנוּ אֶל הַטְּבַעִית: וַיִּתְמַר נִיזֹל: וַיִּלְבּוּ כִּי בִשְׁמִ: וַיְהוּה נִבּוֹר
בְּמַלְחָמָה וְתָמַם וַיִּתְמַר שִׁבְחוּ אֵלֵי עָאֵדָה וְבַעַדָּהּ יִקָּאֵל דְּרָאֵן רַב חֵילָה: וְכִי
בִשְׁמִ: וְלִטּוֹב לָנוּ: וְקִטְפֵי הַטְּבַעִית: וְהוּוּ מַדָּא

ותנח התבה בחדש השביעי וגו'

f. 89^b ויסקו מן הטבעית פי ביתין ישר נשוי כהלן ועובדיך מעמין וְתָמַם
וְבַעַדָּהּ אַה רַבָּה וְתָמַם וַיִּלְבּוּ כִּי בִשְׁמִ: וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל: וְהַמְקָרָא עַל
הַמְּכַתָּב: סוּרָהּ אֵלֵי מִן אֵלֵי הַמְּכַתָּב וַיִּתְמַר מִן אֲתָהּ דְּבְרִיךְ עַלְמָה
בֵּית תְּרַח רַחְמִיד וְתָמַם כַּאֲעָאֵדָה וְהַסְּגוּדוֹת שְׁלֹשָׁה:

الأولۃ הרמתי את ידי . . . והארץ:

الثانية والاهים 'עמד בכל אשר אתה עשה: יהוה אשר התחלכתי לפניך

ישלח מלאכו וגו'

الثالثة בחדש השביעי תחנו אתה בסכות וגו'

f. 90 ויתמר יהוה אל רחום ותנון וְתָמַם וַיִּתְמַר הַכֹּהֵן מִרְן יִקְבַּל צְלוֹתְכֹן:
وַיִּדְכֹּר לְחִסָּב מָא יוֹאֲפִק וַיִּתְהַלֵּל וְתָמַם וַיִּקָּאֵל אֲתֵי חַג הַסִּכּוֹת וְתָמַם
וְלַעֲלָם תַּסְתַּנֵּד וְלַעֲלָם תַּשְׁתַּבַּח: וְתַתְּחַסֵּל הַצְּלוֹת בְּטוֹב:

الله تعالی لا يَقْطَعُ لِيْشْرَالِ عَادَهُ اَمِيْن

גדוד יגידנו: גר מִשִּׁיר • יגיד לְאִשֶּׁר • כד בא מִשְׁעִיר: לָמוּ נורות •
 והופיע מהר פראן אש דות • ואתו מרִבְּבוֹת: קדש מימינו: ישראל
 טובך • תרבי מִהֶבֶךְ • ותרכי הַשֶּׁבֶךְ: למשמע • זה המשמע • דלא כְּמוֹ
 משמע: טב לַנְּבוֹנִים יתבוננו: ואשול סדרי • יפִּשְׁטוּ עדרי • בקצירות
 מימרי: כי לשְׁנֵי קָצוֹר • וחֶסֶד • וחִבּוֹר: וכל בלעדי ירשנו: לא לי
 מקלט • ולא לי משפט • ולא לי מקשט: אלא מִכֶּן • לכל מאום טִבֵּן • כי
 אני הרבן: אבישע חליפת רבנו: | מאה שנה • אה זימונה • בשדכנה • f. 81
 תצלו • ותעלו • ותתמלו: 'בקדש כל מכונו: וכנן ישמר חייכון • אתון
 וקהליכון • וכנן בניכון: וכל שנה בשדכני • לזה היום אה זימוני • ולכן
 מועד השמיני: יעבר עליכון 'בששונו: ומרן יקבל צלותך • ויעני בעותך •
 וישמע קלין 'דצבעתך: ויאמין יראתך • ויחדש 'שמחותך • וייטיב 'עקובאתך:
 מן דאכה אודמנו: ותנים יומה מאה שנה • לכל איש מכם' ובנו:

ויתמר יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד ותמא

عليه ايضاً مردن سطور من قول المرحوم الشيخ هيبه الله المصري
 رحمة الله عليه امين

נפתח תרח המדרש • במפרט המדרשים: תרח פתוח לכל מן •
 לתבונה דרשים: נגלי פניכון סודים • סודים רברבים וקשים: מתפרשים
 במודע • בזה ראש החדשים: דו חדש השביעי • 'דטוביו לא מתנשים:
 דו דמ' לגן עדן • דבו ארבע ראשים: דאודמין בו ארבע עקובאן •
 לשמחות מחדשים: ראשו שבתון זכרון תרועה • מקרא קדש הקדשים:
 והעשירי מנה כפירות • בו ענות הנפשים: ובחמש עשר מנה סכות • f. 81^b
 בו ארבע מתעשים: פרי עץ הדר כפֹּת • שניהם תפשים: וענפי עץ
 עבות וערבי נחל • זה לזה משתמשים: ושמחתם לפני יהוה אלהיך •
 שבעת ימים בששים: ושם זה השבת בינם • מאוריו מתפרשים: 'מבסר
 במקדום יום השמיני • חתמת הקדשים: תמטו יתה מאה שנה • סדרה
 המתכנשים: בעמל מן צא ממנו • לאמים ולמשים: ובעמל מן הוה • יקיר
 על בני הפלגשים: ובעמל מן אמר • ובעטיפ הצאן לא ישים: ובעמל מן
 אמר • מלא את אמתחת האלשים: ובעמל מן הוציא • ישראל ממצרים
 חמישים: ובעמל מן היו • לבגדי הקדש לבישים: בעמלון אדרש מן אלה •
 דו שמעיו כל מדרשים: הן יקבל צלואתכון • בצפרים ולמשים: ויעני
 בעואתכון • וכל טוב לוכון ישים: וישמע קלין 'דצבעתכון • ותהונו תמיד
 בששים: ויגלי הרצון לוכון • על דמע המקדשים: וכן ישמר חייכם כלכם •
 אה סדרה המתכנשים: ושבת ומועד מברכין עליכם • ומאה שנה לוכון
 עשים: ותנים יומה מאה שנה • לכל מכם אנשים ונשים:

ויתמר יהוה אֵל רחום וחנון תָּבִיל ויתמר מרן טב עד מותר: מן מימר
אדונן הכהן הגדול הרב אבישע בן פינחס בן יוסף רצון ונו"

לעמד על תרח • אֵל נורא • בלב ירא: ונשבה • למרבה • ובכי[ור]
דחל[תה] נצ[בע]: ונטהר מן מומינו: ונודי לאלה • בעל היכולה' •
בלב מלא: ונסגד פניו • לרבינו • על חנניו: 'דרחף עלינו: | לחף עלי • f. 79^b
ועל קהלי • ישראל סגולי: אשר עָמַד • פני ועקד • ומרכן וסגד: בדחלה
וארכנו: לי שָׁמְעִים • שמחים • מִשְׂבָּחִים: דְּרָשִׁים • תְּפִישִׁים • נגושים:
עמדים פנינו: 'בשֶׁעֲבוֹד • ובאיקר כבוד • עד מאד: מסתכלים • מתכללים •
מִתְחַמְלִים: שְׁמַעִים מימרינו: זה המימר • המתוקר • בו סוד סתר: האן
פתור • האן ריטור • יפתר וישור: ויגלי נסתרינו: האן כהנים • והאן
זְקֵנִים • נבונים: יתיצבו • ויתיבבו • באיקר ורבו: 'בזאת צלותינו: ¹ האן
נבונים • והאן פתרנים • והאן חכומים: יפתרו מימרי • כֹּת מפתרי • אשרי
אשרי: למן לו מדע יפתר ממללינו¹: וישמעו • וידעו • ויתודעו: ויקרו •
ויורו • וישירו: ויפשטו בין דין 'לדין כמונו: הא לֹאִי • הא לֹאִי • לו הִלִּי •
נביא רבי • מן בית לֹאִי • ויהי שביע: מן אברהם אבינו: כֹּת משה •
המושיע • דהִוָּה אֵלֶּשָׁה: בי קָרָשִׁי • ובי קָרָשִׁי • זה השליך בארשי: וזה
כֹּת בון אלפנו: | בון כֹּתב • וחֶשֶׁב • וסבב: וכנֶשֶׁת • ואפרֶשׁ • עד קדֶשׁ: f. 80^a
יומי מועדינו: לון פֶּרֶק • ודקדק • ושחֶבֶק: ופרטים • ואפרים • ולון אלמים:
אנה ינדי חנבון בוננו: ובתר כן אספר • ואפתר • ואֶזְכֹּר: מועדי • דבון
אֶחָדִי • ורב מנדי: כל מועד על כנו: מועדים ז • כימים ז • וחדשים ז:
ושני השמטה ז • תשמיט שנת ז • ושני היוביל ז • ז: טב כל ז • יומי
מועדינו: שנים בחג פטירים • ומועד הבכורים • דגלגיו יתרים: ומי אתקרי
תרועה • ויום סלוחה • דבו רב מנוחה: ובו הכהן יכפר על לרנו: ובתר
זה יקדמו • על מועד לית לו דמו • ויעלו לקדש מקומו: ויחגו • וינחגו •
ואשמייה נמנו: ולבתיון יתפנו: ויקחו מן ארבע אקרים • מן טב פרים •
אדירים: פרי עין הדר כפֹּת • תמרים וענפי עין עבות • וערבי מישרות:
שבעת ימים תחתה ישכנו: | ושם זה שבת השמחה • בְּתוֹךְ דְּמַע • כֹּת f. 80^b
תקומה: ובו ריחות גן עֵדֶן • 'מרחפין • ובו ישראל שֶׁבֶן: בטח בדד
באימינו: ובו ראות המכתב • המתרברב • הטוב הטב: מכתב סְהִבִי •
אבישע אֶהְבִי • הא טובי הא טובי: מן 'בראותו יתחנו: מה טב זה
שבתה • דו שבת חג מטלתה • קדשיו רבתה: והכהן • הנאמן • בו יזמן:
מן טב מתנו: קדש לא כקדש • מתפרש: מתיסד • על מועד • 'מנדג: גר

¹⁻¹ Added in the margin.

يقول القائل دكور من ميومر شت اهرن بر يضحك الكهن يسلا لو
 הממן אמן :

רמה 'מרוממה :	שם יהוה נשבח •
בכל לילה ויומה :	תשבחן לשמו הקדוש •
בריו כל עלמה :	אלהי האלהים •
דלית לה דמה' :	המלך התמיד •
תדירה עצומה :	רחום הרחומים •
ברכיות פלמה :	נשבח לרב שמו •

אשר ברא הבוראים • בששת ימים עצומה : וברך וקדש יומה השביעה •
 ושם קרשיו ריאמה : וזכר ברית השלשה • 'דגלגיון רמה : אברהם ויצחק
 ויעקב • זכאי עלמה : ושלה משה בן עמרם • קטף כל נשמה : ואפרש לן
 על ידו שבתות ומועדים • מקראי קדש ליהוה : | מנון זה חדש השביעי • f. 77^b
 'דגלגיו ריאמה : ראשו שבתון זכרון תרועה • מקרא קדש ליהוה : ושם
 בעשירי ממו • דאתקרי יום צומה : לית בימים כותו • ובו סלחיו מכל
 אישמה : וכתוכו אזלמן חג הסכות • דבו חג לנבעת עלמה : ובו יקחו
 פרי עין הדר כפות תמרים וענפי עין עבות • וערבי נחל כמה : כתב לן
 נביה רבה משה • קטף כל נשמה : ועל ידו כמה פקד • ושמתם לפני
 יהוה : אלהיכם שבעת ימים • בשמח ושלמה : וחגתם אתו • חג ליהוה :
 ושם זה השבת • קרשיו רמה : 'מבסר במקדום יום השמיני • דו למועדים
 חתמה : שבת ומועד 'מברכים עליכון • אה מן אנה קעמה : ותמטו לכותו
 שנים רבים • 'בשמח ושלמה : וכן ישמר חייכם כלכם • אה בחורי כל
 עמה : ומאה שנה תעשו זה השבת • 'בזהו בעלמה : אמרו אהיה אשר
 אהיה • אה מלכה דעלמה : | שוב מחרון אפך • ונפש מכל ארצמה : אהיה f. 78
 אשר אהיה • אה מלוך מכה ורומה : השיב לנו רצונך • על נבעת עלמה :
 חתמו צלותיכון • ואמרו בדכיות פלמה : כהלכון פם אחד • אדני יהוה :

הסגודות שבעה² :

الثالث بחדش השביעי תחנו אתו . . . אל בני ישראל :

f. 79 السابعة כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך . . . הסכות : יפתח יהוה
 לך את אוצרו . . . מעשה ידיך :

¹ Cf. another recension on p. 397.

² Nos. 1, 2, 4, 5, 6 as above, p. 400.

צלוח שבת מועד חג הסכות : 737

f. 64 רב אלה ותמא | וכי בשם : וישרו הזקנים אלקטף עלי هذا الترتيب
اولاً قطف عسرة הדברים :

יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה : ונו" 1

f. 69 ثم انه ينقري سورة المناط من السور الصغار الالية² وفي بعض السنين يتفق^b
ان يحكم يوم الحن يوم السبت הזוכיר فيلزم الي قرابة وبחמשה עשר יום
לחדש השביעי ונו"

f. 71 وبعد قراءة سورة المناط في السور المذكورة ايضاً يكملوا القطف علي
هذا الترتيب

אלה תעשו ליהוה במועדיכם ונו"

f. 75^b وبعدها تורה צוה לנו משה ונו" ויצא אדונן מכתב אבישע הקדוש : ועמו

מכתב אחד או שלשה מכתבים ויתמר אז ישר בנעם תעיל معروف

בית ובית ולما يصلوا יהוה גבור במלחמה يلبوها هكهنيم برهح

f. 76 وبهجة وهيبة هائلة عظيمة الاربع فصول ولما يبدوا فصل | وברב נאונך

יתפנו הכהנים במכתבים אל הקהל : וינשקו סדרי הקהל המכתבים

בגדול החל ובקטן כלה : ויימרו לכהנים מאה שנה 'ביומיכם יסי : ולما

יصلوا עד יעבר עמך יהוה יתפנו הכהנים ל'מזבח : ויחתמו אז

ישר : ויימר גדול הכהנים ראשה תהללות ואחריתה' תשלמית :

ויניבו אתו הקהל במימר :

גדול אלה אשר אין כמהו הגדלות לו : ברוך אלהינו לעולם : וברוך

שמו לעולם :

ויתמר אתהו 'כתבה רבה דאתינן נסגד קמיד כל'ה ויתמר קדישה :

ואה רבה מנך אנן בעים ويقال הא 'כתיב [א-ז]

f. 76^b ויתמר אהנו כתבה רבה ותמא וילבו הכהנים קבלו الثلاث فصول ولبو

f. 77 כי בשם : ושמע ישראל ותמאם | והמקרא על המכתבים : דבר אל

אהרן : וצוי את קרבני وما يوافق من السور الصغار وهم تقدموا في

قطف السفر الرابع تماماً وبعدهم يقال אתהו דברוך עלמה כלה : ובעדה

¹ In the course of the Qataf, the prayer of Moses is said, as above, p. 48.

² As above, p. 717, for each of the seven days.

תשב 'בסכותך • אַתָּה וּבִנְךָ וּבֵיתְךָ: וְהִשְׁמַחְתָּ לְךָ תַּחֲלוּדֶיךָ • בְּמִשְׁתָּה
יִין וְשִׁכְרִים:

שבעת ימים כבה • לא תלך לא כה ולא כה: אלא תשבחן 'לשם מרד
הקדש • בכל דמש וצפריים:

f. 63 וחקדם על השמיני: ואת בשמח ושרלני: עת עננה עליך תתפרש:
וימטיר יהוה מטרים:

תתחננו במועדיכם אה סרורים • ואשול מן צדקתכם תפשו עדרים:
לעבדכון 'דלוכון שמש • עד יימר לוכון מימרים:

תנים יומה אה זימונה • תעשו מועדיכון בשדכנה: בעמל מי לערפלה
נָגַשׁ • משה דמע הספרים:

ويقال عليها زف وبיום השמיני עצרת وتلما وكزنا ثلاث فوق وتحت وبعده
يقال دران ها ايقر رب: ومرقا آتاهو יהוה פעל כל עלמה: ואחד
הוא יהוה הנכבד ויתמר ישתבח מן מימר הזקן אברהם בן אבי עזי
היתרני: ירחמו יהוה אדני: אמן:

טובך תקריב בו קרבן תשבחן • לנכבד הנכבדים: חילה דאפרש זה
חדש השביעי • ושם בו זבנים כבדים: ראשו שבתה והעשירי כפירות •
ומחציתו חג אל קדש המסנדים: ודן יומה 'דמספרו מל קדר מנה • מה
טב מה בו מן מאומות יקרים חסידים: עת ילבש כהנה בנדי כהנתה •
ויקרי ויעמד בין תרי 'כתביה ויפרש שתי הידים:

f. 63^b מָפֹק: | ויפרט מלי תפלה: ועובדיכון אמן תתצלח: אה עם קדש
וסגולה: ושבכך טבין מן אלה: ותנים יומה חדים:

רב אלה ותלמא

عليه ايضاً يשתבח اذا اتفق مועד חג הסכות יום השבת הזוכר
והיא מן מימר אדונן הכהן הרב אבישע רצון וגו'

מרה דאלהותה • מלוך כל רוחיה: חילה 'דשמכם אה סדר עדתה •
קדש כל אמיה: ואסגלכם במועדים ושבחותה • קדשיון רביה: מנן דן
מוערה 'שתיתה • דאתקרי חג מטליה: דאזמן 'עם קדוש שבתה • זה
'עם זה צמיטיה: זה בו לנו אנחותה • זה בו חג לקדש טבליה: לאוי
עליכון אה קהל עבראותה • תשאו ית קוליה:

מָפֹק: בְּמִימַר שְׁלָם לְךָ מִשֶּׁה נְבִינוּ: שְׁלָם לְךָ מִכְּתַב אֲבִישֵׁעַ: שְׁלָם לְךָ
קִדְשׁ טַבְרִינוּ: שְׁלָם לְךָ שְׁבִתָּה קִדְשָׁה: שְׁלָם לְךָ מוֹעֵד חֲדוּת לְבַבִּינוּ:
שְׁלָם לְךָ הָעַם הַנּוֹשֵׁעַ: וְשְׁלָם עַל מִן אֲתַכְּנוּ: בּוֹאֵת צְלוּתָהּ:

לישראל בון יבא: ויחנו מלב ומנפש: וישבו ברצון וברוח: חתמתון
 יום השמיני גלגיו לא ימני: קרשיו אתפרש על יד נבי קדיש בני:
 יום השמיני לו כבדים אלה מלא בו הידים: עצרת שמו וחבש דו
 חתמת המועדים: תנים יומה אה מסתדרים: מן כהנים ושמרים: ומן
 פנותה לוכון ינפש: וחמטון לכל מסברים: תנים יומה אה ישראל
 חמטון לרב שמטה ויוביל: וכל דבב דלוכון יחאש ותחנו בשלם אל
 בית אל: תנים יומה תנים יומה: לחדש השביעי ויום צומה: ולחג
 הסכות בלא נפש: ויום השמיני בנשמה:

f. 62 ويقال عليها زفة وبיום השמיני עצרת وكرزته ثلاثة فوق وتحت | عليه ايضاً
 شيرة من قول المرحوم العم الشيخ ابراهيم ابن فضال ابن ابو العز شوفت
 ישראל: ירחמו יהוה אמן אמן:

הסכות מן ארבע אקרים: פרי עץ הדר כפות תמרים: וענפי עץ
 עבות ידרש: וערבי נחל למוסרים:

אלהים שלח בן עמרם הדמע בתורה התמימה: רק לנו בה כנש
 מן פקודים וגורים:

ואפרש לן מועדים חסידים כבדים: אתקרו מקראי קדש בשנה
 שבעה במספרים:

הראש והשני: והשלישי בתר מעמד הר סיני: והרביעי ראש חדש:
 השביעי דגלגיו יתרים:

בו ארבע עקובאן אסתדרו תרועה מקראי קדש אתקרו: ושבתון זכרון
 אתפרש לסליחות והכפורים:

f. 62 והחמישי יום צומה בן ענות ואנשמה: | ענות לכל נפש ואנשמה
 ודרורים:

והששי זה המועד בו יתעבד: כל שמח ורגש וחג אל קדש הטברים:
 בו מסב מן ארבע אקרות: פרי עץ הדר כפות: וענפי עץ עבות
 יתפרש: וערבי נחל מישרים:

חקק תשים בביתך תשכם תחג בצלותך: אל אתר הקדש ואת
 בשמח ושרים:

ותצלי על המזבח וממו תחג אל הנבע: והברכות עליך תתפרש מפם
 לבוש הנזרים:

וכד תתם צלותך אתה וכל עדתך: בטוב לבב ולפש: תרד אל מה
 לך מן מדורים:

ויצמח לבדורך • ויסני לך המניאנים: בעמל זכאי עלמה • ודמע הנאמנים:
ובקדוש שם יהוה • אדון האדונים:

מה טב זה שבת המועד • גלגיו יתרי: 'דבו השמח הועד • והוהו והשרי:
תעשו אתו באשמחות • מאה שנה באיקרי: תחת מל פרי עץ הדר כפות •
חמרים וענפי וערבי מישרי: כמה כתב גביר העולמים • בקדש כל 'ספרי:
וחגתם חג ליהוה שבעת ימים • אל רום כל אתרי: עד תקלמו על מועד
השמיני • שביע מועדיה במספרם: ואתם בשמח ושדכני • וזהו רב יתרי:
וישימו שבת ומועד מברכים עליכון • סדר דאכה שרי: בעמל הזכאים
אבותיכון • 'דריחון טב דריח: ובעמל מי לחלמיה פתר • ודקבל חמשה
ספרי: ובקדוש שם האחד הישר • 'דבקדש נאדרי:

תנים יומה חדים • עבדכון יימר לוכון: סדרה המצטמדים • ישמר יהוה
חייכון: השמח לוכון יחדש • וינפש עקתיכון: ותעשו כל שנה ברנש • סדר
מועדיכון: מנן זה שבת מועד חג הסכות • דעבר בטוב עליכון: מאה שנה
תעשו אתו בשמחות • אתון ובניכון: וכן ישמר חייכם כלכם • הסמוך מכם'
והארכון: ויגלי משכנו ביומיכם • על קדש כל מוכון: בעמל זכאי העולם •
f. 58^b ויוסף אביכון: | ובעמל יקיר מינה' דאדם • בן עמרם נביכון: ובעמל אהרן
ובניו אשר • אכהנו בקדש משלניכון: וחתמת המימר • יהוה ירתי חייכון:

جوانا ويعبر יהוה על פניו وتامام

f. 60^b ויתמר דראן רב חילה וכי בשם וקטף הטבעית: עץ: ופרי: ושבת:
ושביעי: וסכות: ויסקו מן הטבעית פי אתי¹: והיא מן מימר אדונן
f. 61 הכהן הגדול פינחס רצון ונו" ויטרקו זפה: וביום השמיני עצרת
وتامام وكرزنا ثلاثة فوق وتحت وיתמר نشوي كهلن: كلها خفيف فوق
وتحت وكديשה: وكهله ديلك وتامام وبعدهم يقال شيرة علي نغم
המציל: מן מימר אדונן הכהן הגדול פינחס רצון ונו"

פרד נאדרי בקדש • יהוה שמו נבקש: נורא נכבד ארש • עבד כל
שביעי קדש: סימנים לכל שביע • ישתבח מן לון קרי: מן יום ומועד
חדש • מנן זה חדש השביעי: חדש השביעי לו טבן: בו ארבע עקובאן
רברבן: בעסרה מנה סליחן לכל נפש: ציאם ותשבחן בחרבן: ומחציתו
חג מטליה • פרים כבוצינים מליה: יורחו כירח והשמש • על כל האורח
f. 61^b מן קליה: | הסכות מן ארבע אקרים • פרי עץ הדר כפות תמרים: וענפי
עץ עבות ידרש • וערבי נחל 'למוסרים: יומי הסכות שבעה: כל טוב

¹ The first and last stanzas as above, p. 716.

733 צלות שבת מועד חג הסוכות:

הדר כפות חמרים: יחיה הו האלחים 'דברך זקדש זה שבת מועד חג הסכות ושם גלגיו יתרים:

תלו ידיכון ותמאם

جوانا يشتבח آلهים لیت آله آلا آحد: קעים הו עד לעלם:
וקני שומיה וארעה:

לרבה ותמאם

לאלה אלהי כל אל: לאלה דשלה משה הסניל: לאלה דאפרש לן על ידו שבתות ומועדים גלגיון גדייל: לאלה דאמר כי בסכות הושבתי את בני ישראל: 'לנצעו כל קרביה: ומאן עד לעלם:

תלו ידיכון ותמאם

ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד ותמאם

אכרו בשם יהוה • עזי חמרת: ואתפלל בזכאי עלמה • הצדיקים אבהתי:
ראשם בן תרח • דאמר והנה בן ביתי יירש אתי: ומשם בנו נצירה •
דאמר ואתם שנאתם אתי: ומשם יעקב נדורה • דאמר לישועתך קייתי:
ומשם יוסף פתורה • דאמר ועליהם את עצמותי: | ומשם משה נביכון • f. 57
דאמר עזי חמרת: בעמלו ישמע קלין 'דצבעתכון • וישם דבביכון כפותי:
אלהי אהרן הכהן • 'דשרת באהל מועד: ולבש אפוד וחשן • והקרבת
במזבח יעקד: בעמלו יברכך אה קהלה • ומטר רחמיו עליך יודד: וירפאך
מכל חלה • ולדבך יבד: וישועך ויפשרך • ויכילך מן המן דוריד: מטל
השמים ויכמרך • בחסדיו ולך יסעד: ובבטח תשכב ותשכם • ובלעל מלנדך
יסודך: ויבד מפניך כל טלם • וכל שנא ינדנד: בעמל השלשה הזכאים •
ובן עמרם ויוכבד: ובקדוש נורא הנוראים • דו ים הטוב והחסד:
אלהי שני בניו • אלעזר ואיתמר: דאכהנו על פניו • ולבשו הציץ הנזר:
בעמלון ישא מעליך • כל נגף וכל צרד: וישמרך ממן עליך • בכל עת
מתגבר: ויתן לך מה את דרוש • וברתותו לך יכמר: וינשמך מכל דוש •
ומן אוצר טובו לך ישבר: וישמך כמספר הכוכבים • ולחיך אמן ישמר:
והרצון על קדש המושבים • יהי גלי לא סתר: בעמל השלשה האבות •
ודמע כל הבשר: ובקדוש אלהי הרוחות • עשה כל טוב ואיקר:
אלהי פינחס 'דלקח הרמח • וקטל הזנים: והמגפה ארימה • מעל
הכרנים: יתן לך אה קהלה • מן טובו מתנים: וישם לך גאלה • מידי
הזידנים: | ולך לא יעזב ולא ירף • וישם עובדיך 'מתקנים: ויסגי עליך f. 58
הזהב והכסף • והשמח והשדכנים: וישועך ויפשרך • ויטיב לך העקבנים:

צלות שבת מועד חג הסוכות:

עמי טמיר לנו כל לב • ולא ישא פניו פני:
 ברוך שמו לעולם • חמיר בכל העדני:
 נורא נכבד מתעצם • קדום קעים קני:
 אל עליון שמו • ואין עמו שני:
 ברד בריאמו • עבוד כל מה דחני:
 ראה ולא מראה • ממן ברביאני:
 הוא אהיה אשר אהיה • מקים כלה מן חסרני:
 מלוך לעל ולרע • שמעיו לא באוני:

לתן זאן נורא • צעורי ומכונני: לו אשבח חמיר • בדכיות לשני:
 דו ארך אפים ורב חסד • אמור אני אני:

ורבואן נתני • לצדיק והישר: חדה דלית עמה שני • בריו כל הבשר:
 גדול גבור עצום • שרי בכל אתר: רבותו מן ישום • ולא יפלא ממו
 דבר: לא תבנית ולא צלם • ולא גייה ולא פגר: ראה רפא ריאם • אל
 מהימין ולית שקר: לית לו גבול ולא קץ • ולא שני ולא חבר: קני שמים
 והארץ • והוא לכל העלמה מר: נכבד נאמן נפלא • לא פאת ולא
 יתר: | רבותו גדלה • עשה כל טוב ואיקר: והו אחז בכל מקום • ולא
 יאחזו אתר: והו שקיח לכל כלום • וכלום ממו לא יסתר: קעים בממשלו •
 ואין עמו אל נכר: הצור תמים פעלו • טב מאד עד מותר: בריו הבוראות •
 בנדלו מן חסר: אל אלהי הרוחות • לכל הבשר:

נתן אמרי שופר • לאלה אלהיה: הצדיק והישר • עבוד גוני תמחיה:
 שופט אל בצדק ישפט • מלכה רמה חיה: טובו לא יטה משפט • נורא
 תהלת עשה פליה: אל ראה אל שדי • צעור ילידיה: אמור ואין אלהים
 עמדי • תמיד בכל עדניה: סהרותה רבותה לית אלה הוא • סבול
 ארעה ושומיה: יתודי וינה על מעשהו • בכל זבניה: דברא וכונן ויצר •
 זאת בריה ייה: באמירות עשר • באשתתי יומיה: ואקים אדם אקר •
 ורכבו מן ארבע אקריה: רוח ומים ואש ועפר • ויהי לנפש חיה: ויום
 השביעי קדשו • ושם קדשיו מליה: על יד עברו ואישו • רבון דנבייה:
 נשבח לרב שמו • בלבבים כנעיה: בנצירו ובקשט וברחמו • נימר כהלן
 תשבחתה בממלליה:

יהוה הו האלהים ישר הישרים: יהוה הו האלהים דשלח משה דמע
 הספרים: יהוה הו האלהים דאפרש לן על ידו שבתות ומועדים קדשין
 יקירים: | יהוה הו האלהים דאמר ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ

731 צלות שבת מועד חג הסוכות:

אלהי אהרן הכהן • דלכהנה ארש: ולבש אפוד וחשן • וברך עם קדש:
ברכאתו לך יתן • ושובתך יחדש: ולחייך אמן ימן • ורחמיו עליך יפרש:
בעמל מי אמאן • ודלערפלה נגש: ובקדוש אלהי הרוחות • נאדרי בקדש:
אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי אלעזר ואיתמר • הכהנים בניו: דאכהנו 'בקדש כל אתר •
ואקריבו קרבניו: יהי לך 'מנן ועזר • ויסני לך חנניו: וירחיב לך מכל
צרר • ויאיר אליך פניו: בעמל השלשה ומי פתר • ודביאר בקדש אלפניו:
ובאו עליך כל הברכות • וישימך 'בשמח ושרכניו:
אלהי מן לקח הרמח • ולזנים דקר: והמנפה ארימה • וחמת יהוה עזר:
רחמיו עליך ישימה • ומן אוצרו לך ישבר: | ולקולך ישמע • וישימך בשמח f. 55
ושר: בעמל השלשה ודוכותו תמה • ודמע כל הבשר: ובקדוש אלהי
הבוראות • אלהי הבשר:

שבת מועד חג הסוכות • מה טבו מן יומה: תעשו אהו בשמחות •
ואהם 'בשלמה: תהת טל פרי עץ הדר כפות • וענ[פיים] וערבי נחל
כמה: כתב דמע תבוראות • ושמחתם' לפני יהוה: אלהיכם שבעת ימים
תמימים • עד תקדמו על יומה: דגלניו רבות • ולמועדים חתמה: כל יום
לכם חנות • 'לקדש כל מקומה: וזה השבת 'דמספרו כלא יומים מלאות •
תעשו אהו בשלמה: בעמל השלשה האבות • ומשה קטף כל נשמה: ובקדוש
אלהי הרוחות • מלכה קעימה:

תנים יומה תנים • אני אימר לוכן: סדרה המודמנים • ישמר יהוה
חייכון: ותעשו זה היום בשדכנים • אתון ובניכון: ישוב עליך סני שנים •
ואתון בשמחיכון: בעמל השלשה הראישונים • ויוסף אביכון: ובעמל דמע
הנאמנים • משה נביכון: ובעמל אהרן ובניו הכהנים • דאכהנו בקדש
משכניכון: וחמת המימרות • יהוה ירתי חייכון:

جوابه ويعبر יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה وتامة

f. 56 عليه ايضاً שבחו: من قول المرحوم المعفو عنه سيدي مرجان والد

والذي رحمة الله عليهم جميعاً امين

אשבח שם יהוה •	האחד בלא שני:
בריו כל עלמה •	פני מכל פני:
סעוד סקוף סבול •	תחתית ועליוני:
כבר פרד חיול •	לית לו אחר ולא פני:
ולא לו סוף ולא עקב •	ולא שותף ולא משני:

ורוממו ליהוה • התמיד הקעים : בריו כל עלמה • לא על דבר מתקדם :
לא הך ולא כמה • ולא נִיָּה ולא צלם : אחז בכל מקומה • ממלכותו לא
תתם : יחדאי ממנה רמה • ישתבח ויתרומם : בכל לילה ויומה • וברוך
שמו לעולם :

ורבואן נתני • למלך אֵל נורא : אחד בלא שני • מלך לעל ולרע :
קדום קעים קני • לא יוסף ולא ינרע : לא עזר ולא משני • רבותו יתרה :
אחד בדר פני • בראש[ית] וביום נקם יקרא : אני אני • חכום הנסתרה :
כהלן צבעין • פניו בנצירותה : פחדים ויראין • מן רב שלטנותה : פדר
כבד טעין • כל עלמה 'ביכלותה : 'ביכלותה עשה תמחין • ולית 'עמֵה
סערותה : ראה בלא עין • ועין לא לו ראותה : טובינן נהיה 'משבחין •
תמיד בכל 'עלנותה :

נתן אמרי שופר • לאלה אלהיה : אחד דלית עֵמֵה חבר • מלכה רמה f. 54^b
חיה : לא שני ולא עזר • ברא בריה ייה : באמירות עשר • באשתתי
יומיה : וברך וקדש יום שבתה אשר • קדישותו מליה : נשבת לרב שמו
בכל רמש וצפר • בקולות תליה : ישתבח הצדיק והישר • עשה תמחיה :
יהוה הו האלהים בריו הבוראות : יהוה הו האלהים מלך הרוחות :
יהוה הו האלהים דשלח משה נבי כל הדורות : יהוה הו האלהים דאפרש
לן מועדים ושבתות : יהוה הו האלהים דברך וקדש זה שבת מועד חג
הסכות :

תלי ידיכון ואמרו ותאמ

جوابه ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד : קעים הו עד לעלם : וקני
שומ[יה] וארעה :

לרבה ותאמ

לאלה דלית עֵמֵה חבר : לאלה אֵל צדיק וישר : לאלה דאמר ולקחתם
לכם ביום הראישון פרי עץ הדר : לאלה דאמר בסכות תשבו שבעת ימים
במספר : לנצעו כל קרביה : וממן עד לעלם :

תלו ידיכון ואמרו ותאמ

אכרו בשם הקעים • הצדיק והישר : ואתפלל בזכאי העולם • דעשו f. 55
הטוב גלי וסתר : ראשם הצדיק אברם • דאמר ואנכי עפר ואפר : ומי
נפשו קדם • עלה על קדש כל טָבֵר : ומי דמֵךְ וחלם • ואקים הנדר
והמעשר : ומי פתר כל חלם • ומן זכותה לא סר : ומשמם קדקד העולם •
דמע כל הבשר : בגדלו ישמע קל הצבעות • וברתותו לך יכמר :

בצדקתו אלה רחמן ורחאה :

זעורה • ויסלמה במהרה: ועמה יסובו סוב הנבע • מנער ועד איש שובה:
וכל מנון לחברה יחנה • והמועדים בך תתחני: ומן יתחני לכותה בטוב
לחברה יזכר:

וילך כל מנון לאתרו • בחדו רב ושרו: וישב 'בסכותו • כל איש וביתו:
'בשמח וטוב לבב • במיכל ומשתח' דם ענב: כל האז[רח] 'בישראל ישב
בסכות • מן פרי עץ הדר כפות: חמרים וענפי עץ עבות • וערבי משרות:
שבעת ימים במספר:

תתחני במועדיך אה עמי • 'דלית לך בעובדיון דמי: והיית' אך שלמח •
f. 51 שלש פעמים בשנה: | תתמלי בזאת העדנה • ותנים יומה מאה שנה: אה
מן אנה אסתדר:

אמן אהיה: אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم العم الشيخ سعد الدين الكتاري
رحمة الله تعالى عليه امين

זה השבת הלשם • מתבני על ארכוני: ובקדשו אתריאם • על סדר זימוני:
וששה עבר מקדם • ומבחר יום השמיני: דו הך מלך מתריאם • ועל
צבאו מתפני: ושנים מנון קם • צריך על זימוני: ומלל לון בפתגם • סמכו
שמאלי וימיני: וכד אתא 'בשלם • לעדת בני: ישראל קדש כל עם •
וסביבותו שני: כרובים צלם לצלם • כדמות 'דבמשכן אל קני: ועל ראשו
נור מן אל קעים • ומטלל בענני: על זה יתברך לעולם • האמור חי אני:
אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً שנים בתים טובים חסידים נغم مسجع من قول سيدنا
הכהן הגדול פינחס: רצון וגו'

f. 51^b פתחך יהוה נסי . . .¹

وبعدہ يقال שבחו מן מימר הזקן סעד אלה הכתרי:

יסלח לו מרי אמן وهي الآتي

f. 54

בשם יהוה:

ליהוה נשבח • בדכיות לשונינו: ובכיוור דחלתה נצבע • וגרים קולותינו:
ונקסיר חלב על המזבח • בתשבחן שם אלהינו: אלהי השמים והארץ וכל
אשר בס' • שרי בכל אתרינו: ונתפלל באשר קבל הלוה • משה נבינו:
ואשיר השירה הטובה • ואמר 'ברחלה ובארכנו: כי בשם יהוה אקרא •
והבו גדל לאלהינו:

רבונה לה:

¹ As above, p. 235 to p. 238, l. 2, with differences in the בוך.

צלותן: וילך חבתה בין סיעתה • אל כהן עבורתה: ימצאו בצלותו קעם •
 שם' צלותו יחתם: כמה אתקדם המדכר:
 ואל מזבח יצחק ילכו ויתפנו • ויעמדו 'בתחנונו: לפני המזבח ישבו •
 ויסתכלו לכהן הגדול עד יבוא: כל זה והכהן הגדול עמד 'בצלותו • 'בשעבוד
 וארתתו: ועת יחתם צלותה • יפרט מלי ברכותה: ויניבו אשיר ישר:
 וילכו אל מזבח יצחק באלה רב • 'בטוב נפש ולבב: כל מנן במזבח
 יקד • ויסגד וישתעבד: מה רב שעתה 'דבה • יבוא הכהן הגדול אל
 המזבח: שם' יפרע ראשו • ויתחנן ויתנפל מן לבו ונפשו: וידרש ארשות
 מן מרו • אן יפתח לו טב אוצרו: ויפשלם את בגדיו • וילבש בגדי
 סחביו: ותנה עליו הרוח • ותזרזע ממו אברו: שם' תרד הרמעות כמטר:
 וילכו אל הנבע 'בתשבחן ורבואן • במימר הא סביאן: ויסכמו יתה'
 'בשמח ובשרים • והם אל הנבע עבדים: | שם' הכהן הגדול יצק על f. 50
 המנבר • והוא בבגדי הקדש מתנור: והמכתבים מזה ומזה • והוא בתוך
 לבוש נזר עזה: וחבתה ישרי תפלה • ויקטף התורה כלה: ויחתמה
 'ביהוה אל רחום וחנן • שם' הכהן הגדול יוף מן התפלה והתחנן:
 והמכתבים תתפתח והמגן[יפה] תעצר:
 וישרי יפרט הברכה הגדלה • 'מכללה בשם אלה: ועמה בין ידיו עמדים •
 עקדים סגדים: 'מזועים זועיו קשה עד מותר • והרמעות תרד מנן כמטר:
 מה רב שעתה 'דבה יפרט החלק הראש • 'בלבו והוא מיהוה דדוש: וישא
 ידו וירנן במימר יברכך יהוה וישמרך • שם' תזרזע אברך: ושם' בלא
 חלק תתותר:
 ויפרט החלק השני • כמה אתקדם לו דכרני: ויימר יאיר יהוה פניו
 אליך ויחנך • תקום לך ולבנך: ויפרט החלק השלישי • כמה הוא עשה:
 ויימר ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום • מכל דלב וטלום: ויפרט
 החלק הרביעי • והו מן מרו יביע: ויימר אחיה אשר אחיה אלהים יתברך
 ומשמה תתברכון • אתון וקהליכון: כל חלק וחלק המכתבים תתנשא •
 ויימרו לו אלף ישר:
 ויפרט החלק החמישי • כמה אתעשה: ויימר חילה רחמנה יקבל צלואתכון f. 50
 ובעואתכון • וישמע קלן 'דצבעתכון: ויפרט החלק השישי • 'בזועיו קשה:
 ויימר 'בקדוש שמו הגדול יברכנוכון • ויברך קהליכון: ויפרט החלק
 השביעי • 'בנזר מניר לא כבי: ויימר יפרט טובה ורחמיו וברכאתו עליכון •
 ועל כל קהליכון: ועמה ויימרו לך ומועדיך טבין ישר:
 ובתר זה חבתה ישרו ויימר • ויזכר כל מן קדם לו נדר: ונדבה
 ותרומה ומעשר • ויזכר ישראל מיסטר ועד אסטר: וישרי בתר זה תפלה

ממלל יתפחר בו הלב ויתמלי: ממלל יכסיף הלב ויחדי • ממלל יתחני
בו 'ביומי מועדי: מועדי יהוה הישר:

לבי 'עלה' אל המקום • מקום יהוה העצום: וחג אל השכינה • 'בשלוש' f. 48^b
פעמים בשנה: ואתמלי בעדנה ועדנה • וסוב סביבו מן אנה ומן אנה:
תשקח תמן פשר:

מה טבך ואת לידה סליק • ומחנה ישראל קראים • בלב חזיק: מן ועתה
ישראל • אל לעיני כל ישראל: ותרי 'כתביה והכהן הגדול בינם • ועסכר
ישראל קדמם ובתרם: ויהי המחנה כבד מאד • 'מכלל' ברצון ובשעבוד:
וקול התשבחן חזיק עד מותר:

כל מחניה וקליל • תשיר 'בקל חליל: עד תיתי אל אבן והיה אם
שמע תשמע • שם' ילב הכהן הגדול הדמע: והמכתבים על ימינו ועל
ש'מלו • ועסכר ישראל קבלו: וישרי יקרי הקצה הזוכירה • ויסכמה במהרה:
ועמה יימרו לו אלף ישר:

יילכו אל מקדה • 'בלב מלי חרה: ויחתמו התורה שם • ויימרו כהלן
'בשמח: חילה רמה שמע בקלן • ואלהים אל עליון והא סלך רחמן:
וחבתה ישתבח יימר • 'בלב מלי איקר: ויימר בה מימרים • ויחתמה
'בכארזן ואמרים: ותשרי צלותה ייה • ויתמר קצי הבריה: ובתר זה
יתמר:

יתהלל אלהינו • ובתרה בריך אלהנו: והמכתבים מתפתחים • ובמימרה f. 49
מתנשאים: עד יחתמו יתה' כלה • יימרו יהוה אלה: ואנון הלכים • בדרך
הך מלכים: 'מכללים' 'בנור עזה • אמרים בית מזה ובית מזה: ויתמר
נברך בתר זה • כפי המימר הזה: ברנן טרח טב עד מותר:

ועוד מימר נשו' כהלן • עד ייתו אל בית הרבן: ילך חבתה ועמו
מכתב • ופרקה מן המחנה הטב: אל בית הרבן הזוכיר • ויצלו כמה ייתי
קמך סופיר: וסדר עסכר ישראל • ילכו עם הכהן הגדול הסניל: וכל
מנון של נעלו • מעל רגלו: ובנצירו ושבחו בתר זה יתמר:

עד ייתו אל האבנים הגדלות • המכתב עליון את כל דברי התורה הזאת:
יתמר אדיק עלינן מרן • שם' כהלן נבכי קנומן: ויחתמו יתה קדם הנבע •
כל זה וצלוח בית בון בנבע נציבה: וילכו אל מזבח נח • ויימרו אלהים
רחמנה: ואלהים יראה' ואחד הוא יהוה הנכבד • הך מד לאוי ועבד:
ובתר זה רבנה ישתבח יימר:

וישרי יקטף התורה קטף טרח • מראשה ועד אחרה: ועת יקטף 'ספר

או 'ספרים • ישלח אחרי חבתה שרים: | שם' ייתי חבתה ומן עמו אל f. 49^b
הנבע • ימצו צלות בית בון נציבה: תמן במכתב ילבי לון • ויחתמו

אתה מחלף הדורות • והתמידה לך: כל ימי דורות וחלפותם • עוד נשבחך
ונהללך:

כי אתה אלהינו • שמך הצור תמים: בראשית בראת • ביכלתך השמים:
והארץ וכל אשר בה • בכוחך התמים: כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו •
בכל הימים:

ثم بعده تقال الفاتحة من قول العم المرحوم الشيخ سعد الدين
الكثاري رحمة الله تعالى عليه امين

אלהי נשיא אלהים • ואב המון הנגים: דדרניו גלויים • דאמר לו אל
קני: אל שרי אני • התהלך לפני: והי תמים:

אלהי בן שרה • דו יצחק נצירה: דאתעקד על המזבח באתרה • וביד f. 47^b
אלה אתפשר: והיה בעלמה מתוקר • ובברכה אתותר: וממו קם שני
לאמים:

אלהי מן דמך במקום • וחלם חלום: וחזה' הוא סלם קעום • ובו
מלאכיה נעתים ועלויים: ואתיקץ יריא' מן אלהים • ואמר אין זה כי אם
בית אלהים: וזה שער השמים:

אלהי מן שלבך • בגדיו ואתפרק: ומן זנותה ערק • ודרך קשטה דרש:
ובעובדיו אתפרש • וכליל שלטנותה לבש: ואפתר תרי החלמים:
אלהי האיש הרם • וגביר כל העולם: וקרקד מינה דאדם • דאשתלח
לישראל מושיע: ובסימנים לון אושיע • דו נביה רבה משה: גביר כל
העולמים:

אלהי אהרן הכהן • אשר המלשח בשמן: הקדש ולבש חשן • עם אפור
ומעיל: וציץ עם פתיל • ומצנפית כליל: עם האורים והתמים:

אלהי אלעזר ואיתמר • ופינתם אשר: לזנים דקר • וקנא למרו: וסב f. 48
הכהנה אנרו • לו ולורעו בתרו: קיאם לעלם עלמים:

באהלן אדרש מרי • אן יפתח באפיק תרחי: רחמיו וישרי • עליך
ברכתו: ויתן לך טב מתנותו • וישם לך ישועתו: וינפש לך מכל ארצמים:
ויהי עמך עמך • ויברך מזונך ולחמך: והברכה יצוה' באסימך • ויקים
לך מימרו: דביארו בספרו • יפתח יהוה לך את אוצרו: הטוב את
השמים:

אמן אהיה: אשר אהיה:

ובתר כן יתמר כימי גדלה טובה חסידה: תשתמה חג הלב: אל בית
הרב: מן מימר זקן ישראל אברהם הקבצי: ירחמו ונו"

חברי אתיתב קבלי • עד אשמיעך ממללי: ממלל מוצא מן לב מלי •

צלות שבת מועד חג הסכות :

L 9, f. 33^b

בשם יהוה יבולה : יהוב מתנאתה :

צלות יום שבת מועד חג הסכות הברוך : אלקטף : שבת ושביעי וברית
 חכרון : ותרומה ויוסף : ועץ ופרי : וסכות ואלעזר : ובקר : שריו הצלות
 בריך אלהנו : ועל פתח רחמיק : וכי בשם : וקצי הבריה : ויתמר על
 ויטע דראן : מד לית אלה אלא אחד : ומרקה עבודה דעלמה :
 אלהים יסתגד : ואתהו אלהינו : ויתמר ישתבח :

חילה דבחר אדם . . . זרעו ישראל • סגולי העמים והגוים : ואפרש . . .
 גלויים ; מגון זה שבת מועד חג הסכות • דאתפרש . . .¹ :

f. 35

חילה דנשא מיתובית אברהם . . .²

f. 40^b

וישתבח :

מלוך העולמים : בגדלו בחרך אה ישראל • מלבין כל העמים : ואסגלך
 במש[מר] המועדים דגלני[ן] עצומים : ושם זה השבת מובאו • בין תרי
 מועד[ים] רמים : דבו ישראל ישבו : תחת הסכות בחדבו : כמה פקד
 בכתבו : בסכות תשבו : שבעת ימים :

רב אלה וتمام וכי בשם : וישרו חוקנים אלקטף :

ואלה שמות בני ישראל וגו'

f. 42^b

ויתמר יתהלל וتمام³

ויתמר תורה : ויתהלל תפיל . . .⁴ וישתבח :

f. 46^b

תהותה הסאה . . .⁵

وبعد تقال الكيبي اولاً يقال فاتحة الفاتحة من قول سيدنا الحبان
 הגדול פינחס : רצון וגו'

f. 47 פני[ך] יהוה נדרש חסדך • נמצא מצאנים : נהללך יהוה אלהינו • אדן
 האדונים : ונתן גדלות לך • ורוממות ממנים : כימי השמים על הארץ • עוד
 כימי אבות ובנים :

יהוה אלהינו אתה • לאוי נהללך : וננהך ונרוממך • ונרבי לך ונגדילך :

¹ As above, p. 125, for Sabbath, as far as the next ישתבח.
 p. 129, ll. 2-16.

² As above, p. 125, ll. 26-29.

³ As above,

⁴ As above,

p. 129, ll. 27, 28.

⁵ As above, p. 225, ll. 13-17.

ויתמר יהוה אל רחום וחנון: ומרן יקבל צלואתכון כאלעד ויזכר חכהן
 الي السبع ايام بحسب ما يوافق وان كان موعد השמיני חאק قبل
 السبت او يوم السبت يقول

וכן מועד השמיני דאתי לילת אלפאני ישימו יהוה בריך ומברך עליכון
 ועל כל קהליכון וצפריכון ומועדיכון מבין מן אלה:

وبعد ذلك جوابه في كل يوم كما ترى

אה רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן . . .¹ יתהלל אלהינו יהוה
 אל רחום וחנון:

وقال من اديك עלינו من المناسك وهذه تقسيمها علي خمس ايام
 من السبع ايام f. 30

² هذا التقسيم مرتب علي خمس ايام علي غالب الوقوع وفي بعض السنين
 يوافق العياد تحکم السبت فتكون الصلاة ستة ايام فيصير تقسيمها علي
 ستة ايام مثل تقسيمها في العشرة ايام والله تعالی اعلم²

מנאט אול יום א • ב • ג • ד • ה • ו • ז •

³ وفي كل يوم لابد بعد تمام المناسك اذ يقال بيت ت • ו • בית מדי
 בעמל תלתי שלמיה וتمامה² f. 30^b

מנאט תאני יום ז • ח • ט • י • י • כ •

מנאט תאלת יום ל • מ • נ • ס • f. 31

מנאט ראב יום ע • פ • צ • f. 31^b

מנאט חאמס יום ק • ר • ש • ת • מַפּוֹק: f. 32

f. 33 יתהלל: וילבו הכהנים: וינחו בני ישראל מן העבודה ויצעקו וتمامה

الثلاث فصول وبعد تمام التلبية يقال اتي وهي هده رضي الله علي مالقها
 אתי בשלם מועדה • יום השמיני עצרת: דכרנה דממן לעלם • חתמת
 מועדי יהוה: תנים יומה מן יהוה • לך אה ישראל עם יהוה: מאה שנה
 בשלמה • תעשו את מועדי יהוה:

وزف وבוים השמיני עצרת תהיה לכם: וتمامה וקרנה ثلاثة מיمنه وميسره
 ולעלם תסתנד: ולעלם תשתבח: ותתחسل הצלות בטוב:

الله تعالی لا يقطع عوايد ليشرال امين

¹ As above, p. 128.

² In the margin.

צלוח שבת מועד חג הסכות :

L 9, f. 33^b

בשם יהוה יבולה : יחוב מתנאתה :

צלוח יום שבת מועד חג הסכות הברוך : אלקטף : שבת ושביעי וברית
 חכרון : ותרומה ויוסף : ועץ ופרי : וסכות ואלעזר : ובקר : שריו הצלות
 בריך אלהנו : ועל פתח רחמיק : וכי בשם : וקצי הבריה : ויתמר על
 ויטע דראן : מד לית אלה אלא אחד : ומרקה עבודה דעלמה :
 אלהים יסתגד : ואתהו אלהינו : ויתמר ישתבח :

חילה דבחר אדם . . . זרעו ישראל • סגולי העמים והגויים : ואפרש . . .
 גלויים : מנון זה שבת מועד חג הסכות • דאתפרש . . .¹ :

f. 35

חילה דנשא מיתובית אברהם . . .²

f. 40^b

וישתבח :

מלוך העולמים : בגדלו בחרך אה ישראל • מלבין כל העמים : ואסנלך
 במש[טר] המועדים דגלגין[ן] עצומים : ושם זה השבת מובאו • בין תרי
 מועד[ים] רמים : דבו ישראל ישבו : תחת הסכות בחרבו : כמה פקד
 בכתבו : בסכות תשבו : שבעת ימים :

רב אלה ותמא וכי בשם : וישרו חוקנים אלקטף :

ואלה שמות בני ישראל ונו³

f. 42^b

ויתמר יתהלל ותמא³

ויתמר תורה : ויתהלל תעיל . . .⁴ וישתבח :

f. 46^b

תהותה הסאה . . .⁵

وبعد تقال الكيبي اولاً يقال فاتحة الفاتحة من قول سيدنا الكهن
 הגדול פינחס : רצון ונו⁴

f. 47 פני[ך] יהוה נדרש חסוך • נמצא מצאנים : נהללך יהוה אלהינו • אדן
 האדונים : ונתן גדלות לך • ורוממות ממנים : כימי השמים על הארץ • עוד
 כימי אבות ובנים :

יהוה אלהינו אתה • לאוי נהללך : וננהך ונרוממך • ונרבי לך ונגדילך :

¹ As above, p. 125, for Sabbath, as far as the next
 p. 129, ll. 2-16.

² As above, p. 125, ll. 26-29.

³ As above, p. 129, ll. 27, 28.

⁴ As above, p. 225, ll. 13-17.

⁵ As above,

⁶ As above,

ויתמר יהוה אל רחום וחנן: ומרן יקבל צלואתכון כאלעד ויזכר חכהן
 الي السبع ايام بحسب ما يوافق وان كان موعده השמיני חאק قبل
 السبت او يوم السبت يقول

וכבן מועד השמיני דאתי לילת אללני ישימו יהוה בריך ומברך עליכון
 ועל כל קהליכון וצפריכון ומועדיכון מבין מן אלה:

وبعد ذلك جوابه في كل يوم كما تري

אה רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן . . .¹ יתהלל אלהינו יהוה
 אל רחום וחנן:

ויقال מן אדיק עלינן מרן המנאט וחדע תקסימיה עלי חס איום
 f. 30
 מן השבע איום

² هذا التقسيم مرتب علي خمس ايام علي غالب الوقوع وفي بعض السنين
 يوافق العياد تحکم السبت فتكون الصلاة ستة ايام فيصير تقسيمها علي
 ستة ايام مثل تقسيمها في العشرة ايام والله تعالی اعلم²

מנאט اول יום א • ב • ג • ד • ה • ו • ז •

² وفي كل يوم لابد بعد تمام المناط اذ يقال بيت ت • ו • בית מדי
 f. 30^b
 בעמל חלתי שלמיה וتمام²

מנאט ثاني יום ז • ח • ט • י • י • כ •

מנאט ثالث יום ל • מ • נ • ס •

f. 31

מנאט רابع יום ע • פ • צ •

f. 31^b

מנאט خامס יום ק • ר • ש • ת • מִפּוֹק:

f. 32

f. 33 יתהלל: וילבו הכהנים: וינחו בני ישראל מן העבודה ויצעקו וتمامה

الثلاث فصول وبعد تمام التلبية يقال אחי وهي هده رضي الله علي مالها
 אתי בשלם מועדה • יום השמיני עצרת: דכרנה דממן לעלם • חתמת
 מועדי יהוה: תנים יומה מן יהוה • לך אה ישראל עם יהוה: מאה שנה
 בשלמה • תעשו את מועדי יהוה:

وزفة וביום השמיני עצרת תהיה לכם: וتمامה וקרזנה ثلاثة ميمنه وميسرة
 ולעלם חסתנד: ולעלם תשתבח: ותחמסל הצלות בטוב:

الله تعالی لا يقطع عوايد ليشرال امين

¹ As above, p. 128.

² In the margin.

התאניֵה ויברך אֱלֹהֵי • ויברך את יוסף . . . מכל רע:
 מלגו לחצה רבה כי נפֹושה קריב • ואתה לגדלך אלה דלא מתחלף ודבעי
 לבר מנך בלש ולא 'שקח • לישועתך קייתי יהוה • מֵאֵל אביך ועזרך • ואל
 שדי יברכך:

התאניֵה בחדש השביעי תחנו . . . בני ישראל:

f. 28

مناط يوم الاثنين

האולה יהוה ילחם לכם • ואתם תחרישון:
 התאניֵה עזי וזמרתִי ויהי לי לישועה • זה אלי וגו'

והישר בעיניו תעשה וגו'

התאניֵה בחדש השביעי וגו'

مناط يوم الثلاثاء

האולה ואיבתי את איביך . . . לפניך:
 התאניֵה ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך וגו'
 התאניֵה בחדש השביעי ותמא

مناط يوم الاربعاء

האולה בחדש השביעי ותמא
 התאניֵה ופניתי אליכם והפריתי וגו'
 התאניֵה חכרתִי להם ברית ראישונים וגו'
 יברכך יהוה וישמרך וגו'

مناط يوم الخميس

f. 29

האולה בחדש השביעי ותמא
 התאניֵה כי אֵל רחום יהוה אלהיך וגו'
 התאניֵה וידעתֵה היום והשיבותֵה וגו'
 ישתבח מרן קמאה • ישתבח רחמנה 'דלא בטל • ישתבח אלהים לית
 אלה אלא אחד • שמע ישראל • יהוה אלהינו יהוה אחד:

مناط يوم الجمعة

האולה בחדש השביעי ותמא
 התאניֵה יפתח יהוה לך את אוצרו וגו'
 התאניֵה ויהוה הוא ההלך לפניך וגו'
 ויכחשו איביך לך וגו'

f. 29^b

وهذه بقية القطف

אלה תעשו ליהוה במועדיכם ונו"

יתהלל אלהינו: יהוה אל רחום וחנן: f. 23

באו ורשו את הארץ אשר נשבעתי ונו"

f. 25 ויתמר תורה וتمامה وفي اخر يوم يقال نبرך יתה וتمامה ויתמר יתהלל

f. 25^b תקיל ויוציא הכהן מכתב אחד | ויתמר אהנו כתבה רבה וتمامה וילבו

כי בשם: ושוב מחרון אפך: ¹ ثم بعدة ايضا يعاد כי בשם: ושמע

ישראל ובעד יقول الامام سورة المناط علي الكتاب ויתמר מן אתהו

דבריד עלמה¹ المناط وهذا ترتيبها علي ايام الجمعة كما ياتي

מנאט יום الاحד א · ב · ג · ד · ה · ו · ז · ח · ט · י · יא · יב · יג · יד · טו · טז · יז · יח · יט · כ · כא · כב · כג · כד · כה · כו · כז · כח · כט · ל ·

ובעד אלהי אברהם וتمامה:

f. 26 מנאט יום الاثنين ז · ח · ט · י · יא · יב · יג · יד · טו · טז · יז · יח · יט · כ · כא · כב · כג · כד · כה · כו · כז · כח · כט · ל ·

מנאט יום الثلاثاء ל · מ · נ · ס · ע · פ ·

מנאט יום الاربعه פ · צ · ק · ר · ש ·

f. 26^b מנאט יום الخميس

חשתבה מלב . . . ולחטאינו סלח²: ק"צ"מ"א"ר

מנאט יום الجمعة

תרח רחמיד . . . באפינו³: ק"צ"מ"א"ר

ויقال כל יום مع المناط كما ياتي

f. 27 אלהי אברהם ויצחק . . . עלינו ברחמיד: ק"צ"מ"א"ר

מרי בעמל יוסף . . .⁴

לית אלה אלא אחד · יתהלל אלהינו · יהוה אל רחום וחנן · סלח

לעמך ישראל הסגודים להרגריזים · אשר פדית יהוה · לית אלה אלא

אחד · ל"א"א"א"

وبعدة يقال السجادات والي كل يوم من ايام الجمعة سجادات

ثلاثة معلومة وهم مرتبات قدامك

מנאט יום الاحد

f. 27^b

الاوله קטנתי מכל החסדים . . . עבודך:

¹ As above, p. 67. shorter form.

²⁻² So after each verse.

³ As on p. 68, the

⁴ To the end, as on p. 68, in the full form.

מאור עלמה ושמשה¹: הנביא קטף כל נשמה: אמר בספרו הרמה:
שבעת ימים תחג ליהוה: 'בשמח חרשה:

רב אלה ותמא

f. 16 مناط يوم الجمعة

המרוח המושיע: בגדלו חתם בנראה • ביום הששי: וצלנר אבינו אדם •
למדע והמעשה: ואפרש שבעת יומי הסכות • ושם בן השמח והששי:
ופקדן נחג אל הרגריזים • מכון הקדשי: על יד הנבי הצדיק • נביה רבה
משה: שלום יהוה עליו מספר עולמי הימים: אשר אמר בספרו
הרמים: וחנתם אתו חג ליהוה שבעת ימים: 'בשמח ובששי:

רב אלה ותמא

וכי בשם: ויאל יתרבי כלן ועדמא ישרו הזקנים القطف وكل يوم من
ایام الجمعة القطف له ابتدا شکل وهذا ترتیب تفصیله

بدو قطف يوم الاحد ويبریل אלהים בין האור ונו"

ועץ פרי עשה פרי ונו"²

f. 16^b وفي كل يوم يقال ויצמיח יהוה אלהים:

بدو قطف يوم الاثنين ויקרא אלהים להרקיע ונו"

بدو قطف يوم الثلاثاء ויאמר אלהים תדשיא' הארץ ונו"

بدو قطف يوم الاربعه ועץ פרי עשה פרי ונו"

f. 17 بدو قطف يوم الخميس ועץ פרי עשה פרי ונו"

بدو قطف يوم الجمعة ועץ פרי עשה פרי ונו"

ויצמיח יהוה אלהים מן הארמה ונו"

f. 19 יתהלל אלהינו: יהוה אל רחום וחנון:

ויזכר אלהים את בריתו את אברהם ונו"

وفي يوم الاثنين من الجمعة يقال قبل יהוה אלהי אבותיכם

ואמרו לי מה שמו מה אמר ונו"

יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם ונו"

f. 22 وبعد ذلك هذه السور لكل يوم سورة تنقري فيه من سبع ایام المظال

وهم مسطرات قدامك كما تري

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים ונו"³

¹ L 9 וסמך 9.
above, p. 717.

² So for each day.

³ Similarly for each day, as

f. 14^b وبعد خلاص الثلاث بيوت يقول الامام يشتاب: والي كل يوم من ايام الجمعة سبعة يومي הסכות يشتاب معلومه وهذا ترتيبهم

مناط يوم الاحد

אשר ברא השמים והארץ • 'ביומה קדמה : ואפרש שבעת יומי הסכות • ופקדן נחג אל הרגריזים גבעת עלמה : על יד אדונן משה • קמף כל נשמה : הנביא הנאמן הרמה : אמר על פי קעימה : תחגו את חג יהוה : שבעת ימים בשמח ושלמה :

רב אלה وتامام

مناط يوم الاثنين

f. 15

'דתלא 'רקעיה • ביומה תניאנה : ושלמו מפרש • בין לרע ועליונה : ואפרש שבעת יומי הסכות • ופקדן נחג אל הרגריזים קדש כל מכונה : ¹ על יד אדונן משה • דנורו דנע¹ : הנביא התמים : דאמר בספרו הרמים : וחנתם אֹתו חג ליהוה שבעת ימים : אל קדש מכונה :

רב אלה وتامام

مناط يوم الثلاثاء

אשר אצמח אילן חייה • 'ביומה תליתה : ואפרש שבעת יומי הסכות • ופקדן נחג אל הרגריזים קדש גבעתה : על יד אדונן משה • מאורה 'דנביותה : הנביא דנלגיו רמים : אמר לקדש כל העמים : וחנתם חג ליהוה שבעת ימים : אל קדש גבעתה :

רב אלה وتامام

مناط يوم الاربعاء

f. 15^b בנדלו ברא המאורות² • ביום הרביעי : ושם נורון מתפרש • בין לעל ולרע קוי : ואפרש שבעת יומי הסכות • ופקדן נחג אל הרגריזים פני אל לאה¹ : על יד אדונן משה • קדש כל בוראי : הנביא הנאמן העצום : 'דביאר על ידו בכתבו העצום : ויקרא אברהם את שם המקום : ההוא יהוה יראא :

רב אלה وتامام

مناط يوم الخميس

יכולה קדישה : 'דשרץ שרצים ועופים • 'ביומה חמישה : ואפרש שבעת יומי הסכות • ופקדן נחג אל הרגריזים מקום קדשה : על יד אדונן משה •

¹⁻¹ L. 9 om.

² L. 9 הנוראות.

ופינחם וזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב: בעמלם סלח נא לעון העם הזה... כל הארץ:

مناط ليلة الجمعة

الأول بחדش השביעי وتمامه

الثانية כי יהוה אלהים בקרבך אל גדול ונורא:

الثالثة أدني יהוה אל תשחית עמך... חטאתו: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי 12 f.

האלהים... שחר:

ويقال יהוה אל רחום וחנון وتمامها ويقول الامام אלמרן יקבל צלותכון:

ويدكر علي حكم ما ذكر في ألسبحو: وبعده يقال أتي¹

ويقال عليها زفه وبיום השמיני עצרת: وتمامه וכרונה ثلاثة فوق وتحت

وبعده | לעלם תסתגר ולעלם תשתבח: ותחסל הצלות בטוב: f. 12^b

الله تعالي لا يقطع ليشرال عادة

בשם יהוה:

f. 13 צלות שבעת יומי הסכות צפרה:

وهذه الصلاة لم تقع سوي خمس ايام ما عدا يوم ألتحج ويوم السبت لان

لهم عوايد بمفردهم وسنة ان يوافق ألتحج يوم السبت فتقع هذه الصلاة

سنة ايام وفي اول يوم ابتدا الصلاة كأروان وأمرים: ועל פתח רחמיד:

וכי בשם: וקצי הבריה: ויהוה אלה כלה: ונברך²: וبعده يقال

יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: f. 13^b

ויחמר ישר נשוי כהלן כלף תמא³ מא עדה בית קמי עלמה: לانه

מחصوص³ ביום السبت فقط. وبعد تمامها يقال بنצירו כלף תמא וبعדה

يقول الامام ألسبحو العاده والتدكير كما يذكر عشية حسب ما تحرر اذا كان

قبل السبت او بعد السبت وبعد تمام ألسبحو يقال بيت الدران رب حילה

דכן פקד⁴ ותמא ובעדה ביתין מרקה בנוע לחל לנ ביות לחל אתני

عشر بيت لكل يوم من الستة ايام بيتين ولا بد في كل يوم بعد تمام

البيتين ما يقال بيت اלהים رحمنة⁴ واذا طلع الصبح قبل بدو الصلاة

لم يقال من نשוי כהלן الا ביתין المناط فقط وكذلك البيوت اלהים رحمنة

فقط⁴ وهذا ترتيب الاتني عشر بيت مرקה في كل يوم بعد بيت الدران⁵

¹ As above, p. 716: first and last stanzas.

² Twelve headings.

³ L 13 منوط.

⁴⁻⁴ In the margin of L 9.

⁵ In the order given above, pp. 16-27.

f. 9^b ויתמר יתהלל תְּקִיל שׁוֹבֵה ויצא מכתב אחד: ויִּבְרַח אֶהֱוֶה חַוֵּה כְּתִבָּה רִבָּה:
 ויִּבְרַח כִּי בִשְׁמִ: ושמע ישראל: והמקרא על המכתב סוּרָהּ מְנָט מִן
 הַסּוּרָהּ הַמְּתַקֵּד דְּכֻרָם וּבְעַדָּהּ מִן אֲחֵהוּ דְּבִרְיָךְ עֲלֵמָה בֵּית תְּרַח
 f. 10 - רְחִמִיד וְתַמָּמָהּ וּבְעַדָּהּ הַסְּגָדָת תְּלָאָה | וְהַדָּ תְּרִיב הַסְּגָדָת לְכָל לַיְלָה
 מִן לַיְלֵי הַלְּמַעָה תְּלָאָת סְגָדָת מַעֲלָמָה וְהֵם כְּמָה יָאֵתִי קְדָמָךְ

מְנָט לַיְלָה הָאֶחָד

הָאֶחָד הִרְמֵתִי אֶת יָדַי . . . וְהָאֶרֶץ:
 הַתַּיִבָה אֱלֹהִים עֲמֵךְ בְּכָל אֲשֶׁר אֲתָה עֹשֶׂה: יְהוָה אֲשֶׁר הִתְחַלַּכְתִּי לִפְנֵי
 . . . דְּרַכְךָ: וְאֶקְרָא וְאֲשַׁתְּחִי . . . אֲבִרְהֵם:
 הַתַּיִבָה בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחְנוּ אֲתוּ בַסְּכוֹת: חֲשַׁבּוּ . . . אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

מְנָט לַיְלָה הָאֶתְנִינִי

f. 10^b הָאֶחָד וְאֶמְרוּ לִי מָה שְׁמוֹ מָה אֲמַרְךָ אֱלֹהִים: יִתְרַבִּי זֶה הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ:
 וְיֹאמְרוּ אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 הַתַּיִבָה בְּרוּךְ מִן דְּאֶמַר אֲנִי יְהוָה: וְאֶרְאֶה אֶל אֲבִרְהֵם . . . נֹדַעְתִּי לָהֶם:
 וְלִמְעַן תִּסְפַּר בְּאֶזְנוֹי בְּנֵךְ וּבֵן בְּנֵךְ: וְיִדְעֵתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 הַתַּיִבָה בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחְנוּ אֲתוּ בַסְּכוֹת וְתַמָּם

מְנָט לַיְלָה הַתְּלָאָה

הָאֶחָד יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף . . . דְּבַר לָכֶם:
 f. 11^a הַתַּיִבָה וּבְמִקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכְּרֵתִי . . . וּבְרַכְתִּיךָ: בְּרוּךְ מִן דְּאֶמַר: וְהִיָּה כִּי
 יִלְעַק אֱלִי וְשִׁמְעֵתִי: כִּי חֲנוּן אֲנִי:
 הַתַּיִבָה בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וְתַמָּם

מְנָט לַיְלָה הָאַרְבַּע

הָאֶחָד אֲדַנִּי יְהוָה שׁוֹב מִחֶרֶן . . . לָהֶם בֶּךְ:
 הַתַּיִבָה וְהַחֲנִתִּי . . . אֶרְחֹם: וְסִלַּחְתִּי . . . וְנִחַלְתֵנוּ:
 הַתַּיִבָה בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וְתַמָּם

מְנָט לַיְלָה הַחֲמִישִׁי

הָאֶחָד בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וְתַמָּם
 f. 11^b הַתַּיִבָה וְעַתָּה יִגְדַל נָא . . . חֲסֵד וְאֵמֶת:
 הַתַּיִבָה אֲדַנִּי יְהוָה אֵן רְאִיָּתְךָ בְּרַב גְּדֻלַּת חֲסֵדְךָ: מְרִי בְעַמְלֵי הַנְּבִי הַצְּדִיק
 הַנְּאֻמָּן מֹשֶׁה עֲבַדְךָ וּבִכְהֻנַּת שְׁמַשִּׁי מִשְׁכֵּן קֹדֶשׁךָ אֶהְרֵן וְאֶלְעֹזֶר וְאִיתְמַר

¹ בשם יהוה הגדול נשרי ועליו נתרחץ ובו נדבק:

צלוח לילי שבעת יומי הסכות רמשה:

שריו הצלות בארזין ואמרים: וכי בשם: וקצי הבריה: ויהוה אלה כלה: ונברך והמוסף בה: בחדש השביעי תחנו אתו בסכות וتمامה
 الي اخر السورة ويحمر آلهي اברהם لך نברך וتمام ואז ישר: ונרבי כתבה קדישה: ומן נשאי כהלן ביתין المناط ويقول الامام אלשבחו كالعادة وترتيب التذكير قبل السبت هل قدر من سבעת יומי חג הסכות: ומן לילה السبت ופיما بعده יقال هل قدر من שבעת יומי חג הסכות: וכבן מועד השמיני: דאתי לילת الفلاني وبعد تمام אלשבחו יקאל דראן רב חילה דכן פקד וتمام ובעד כי בשם ויתרבי כלְהָ ובעד القطف علي هذا الترتيب

L 9, f. 4^b

ותנח התבה בחדש השביעי ונו"

יתחלל אלהנו: יהוה אל רחום וחנון:

ויזכר אלהים את בריתו את אברהם ואת יצחק ואת יעקב: ויאמר אנכי אלהי אבותיך אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: אה אלהיהם ואה אדונם רחם עלינו בעבורם: ושמע קול צעקותינו בזכרון בריתם: יתחלל אלהים אין אלה אלא אחד:

ואذا كان ليلة الاثنين من الجمعة يقال

ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם: יתרבי זה השם הקדוש: ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה: ויאמר כה תאמר לבני ישראל:

ואז למ יכן לילה الاثنين قوام يقال بعد יתחלל אלהים אין אלה אלא אחד:

f. 5

יהוה אלהי אבותיכם ונו"

f. 7^b وبعد ذلك تنقري سورة المناط وهذه السور لكل ليلة سورة من الست ليلي كما هم مرتبات

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר ונו"

וביום השלישי פרים עשתי עשר ונו"

וביום הרביעי פרים עשרה ונו"

f. 8

וביום החמישי פרים תשעה ונו"

וביום הששי פרים שמנה ונו"

וביום השביעי פרים שבעה ונו"

¹ L 9, f. 3^b; L 13, f. 34

צלוח שבעת יומי הסכות

¹ בשם יהוה:

شيرة علي حن הסכות لكاتبه الفقير عمران هكهن عفا عنه ونو

אחי בשלם מועדה • לא ממלטל חג הסכות • חדותה מתעדרה ² • זכרון
מאסף הברכות:

ברוך בחדי מועד רוחתה ³ • זכרוןך בו זהותה • בך הלשם טב פדותה •
לאשר אדרש עלתה:

גדלותך מתעתקה • בר אב המון בך אתפדי • ובא לו בסור 'ברבקה •
עד תם לו בך רב חדי:

דרך יעקב ישראל • באמנו ורב זהותה • מימן ממא הו דחל • ויעקב נסע
סכותה:

השבועה דלכן פרת • בסכותה אזלרת • ויקח משה את עצמת יוסף עמו
ואתעתקת:

ובדיל זאת אמר יהוה • לבן עמרם הסגיל • עד יחכמו דורותיכם • כי
'בסכות הושבתי את בני ישראל:

זכרוןך על הלב מה טבו • וריחותך 'מרחפין • והאקרים דבך הקוו •
בסור לנו בנן עדן:

חג הסכות 'לזהותה • והג האסף לברכותה • בך תתקרי ארהותה • בבוא
כל ישראל אל נבעתה:

מללי סכותך זכרון • עמוד עננה 'דטלל • על ברי ישרון דברצון אלה
'מכלל:

יתוב סכותך מן ארבע • אקרים זכרים • כמו עלמה דקבע • בה הכל מן
ארבע מאדים:

כמו 'רקיע מתפרישה • סכותך לנו בתינו • בלא עמודים מתנשא • לא
כדמות שנאינו:

רגנים יומה אה סיעתה • למועד הזה בחדבתה • תעשו כל שנה בשמחתה •
תלתה 'זבנים לנו שתה:

¹ L 9, f. 2; L 13, f. 1. The rubric is from L 13.

² מחעדה L 9.

³ רחוחה L 13.

وقال بيت يـم الرحמים ثقيل ويقفلو الكتب ويتمر من اـتـهـو دبريـد
עלמה תרח רחמיך והסגודות שלשה:

f. 155^b

ועניתם את נפשותיכם ותמאם תכרר תלת מראת

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תפיל ומרן יקבל צלואתכון וידקר الامام الي
حج هسكوت ויתהלל ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב
الله لا يقطع عوايد يشرال امين

... כימי ... תאליפ ... אברהימ אבן ... يعقوب العية الدنفي ...

¹ פניך יהוה נקד ארצה • דלך תמיד סגדתן: נודי ונשבח רבותך • על
מד מטות נשישותן: כימי השמים על הארץ • מרוממותך חדותן: עוד
כימי אבות ובנים • נרבי לגדלך בעותן: כל ימי דורות וחליפותם • מנן
לך תשבחתן: עוד נשוב ונהללך • על ספוק צדקתך בחייותן: כי אתה
אלהינו • לך עם קדש בחרתן: ואלהי אבותינו • אשר לבריתון אהבתן:
בן דבקן ופרקן • וסלח לן ועני למסכינותן: אלית דבק לן • ורתי
לשפיותן: אה מלכה רחמנה • מנו דידבק יתן:

אמן אהיה אשר אהיה:

¹ O 5, f. 108^b: not in L 16, 17, 18.

ואחן * וצפי בטב מצפה : ומן יכל יתן אהן * ויטפי האש השרדיפה : אלא
אתה אה אל ראה * במימרך ותשפע : אני אמית ואחיי * מחצתי ואנכי
ארפא :

תנים יומה לכם * ותנים אל יום ציאמיכון : וכן ישמר חייכם * ויסני מן
מספריכון : על מעשה הייטב * ויפתח אוצרו לוכן : ויתן לך מן אוצר
המכתב * רז מנה ירד עליכון : רוח חכמה ותבנת * והדעת לכם ולבניכון :
עד יאמרו הגוים אנה * עם חכום ונבון גלניכון : ואני בעי לא תכרת
דכרן * גדולי כהניכון : דאתקרי כל מגון רבן * סבולי טרחיכון : * הא על
מכרתון * אה קהלה מביניכון : צפרתם מבתרון * ויתומים חבילים על
ברכתיכון : יעזרון אלה לאתרון * קדש כל טבריכון : וביזמיכון יעזרון *
f. 150 לפני זקיניכון : ואמור זה המימר * מדרשו מנוכון¹ : | וכבן ארשי² דאתקדמו *
לפני זקיניכון : ומפרש לעדרי תשימו * במקרא טבן מנוכון : וחלק³ עורי
לכדור * ישראל הנפוין בכל מכון : ודכרן טבן לאמר * יהוה ירחם מאתיכון :
ושמי טביה הכהן * הקעום לפניכון⁴ : דרוש מן האל הנאמן * יסני מן
זרעיכון : בעמל השלשה * ויוסף אביכון : ומאור נביותה ושמשיה * קדש כל
נביכון : ואהרן ובניו מקטירי * קטרת משכניכון וחתמת מימרי * יהוה
ירתי חייכון :

ויעבר יהוה על פניו ותמא

ויתמר דראן רב חילה ותמא וכי בשם ויתרבי כלְהָ

וקטף הטבעת وهو מְדָא

ותנח התבה בחדש השביעי ונֹ"ו

f. 152 ויקרו מן ויבא משה אל ולא קם עוד סורה¹ פּוּק וסורה² תּוּכ ויתמר תורה
ונברך יתה * ויהוה אלה רחמן ורתאה ותמא ויסקו מן הטבעת פי
المطّاش نشوي كهلن ويلبو قبالو التلات فصول ويلכו כי בשם ושמע
ישראל * והמקרא על המכתבים אך בעשור * דובר אל אהרן * ויתמר
ים הרחמים³ | והי מן מימר אדונן הכהן הגדול יוסף רצון ונֹ"ו ויתמר

f. 155 תנים יומה אה עם קדש * תרבי אמן ולא תורש :

תן אה מרן לעמך רתו * והסיר דן לחצה ואתלתו :

¹ L 16, 17 om.

² אשרי L 16.

³ L 17, O 5 ויצמה, and put the two lines lower down.

⁴ L 17, O 5 בחשמישוי[הי]כון.

⁵ As above, p. 64, with an Arabic version in L 16.

יהוה הוא האלהים • המלך הקדם אל עולם : יהוה הוא האלהים • השליט התמיד אל קעים : יהוה הוא האלהים • דשלח אדונן משה בן עמרם : יהוה הוא האלהים • דאפרש לן על ידו שבתות ומועדים קדשיון אתריאם : יהוה הוא האלהים • דשם בזה היום הכפור והציאם : יהוה הוא האלהים • דשם בו פרקן לתהב מן העון והחטא והאשם : יהוה הוא האלהים • דאמר והיתה זאת לכם לחקת עולם :

תלו ידיכון ותאמא לרבה ותאמא

לאלה יכולה דיאנה : לאלה זאונה חנונה : לאלה דשנר משה נביה מימנה : לאלה דאורד לן על ידו קדש כל אלפנה : | לאלה דבחר לעמו f. 149 טב כל מתנה : לאלה דשם ענות יום צומה תנקי התהב מן העונה : לאלה דאמר לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה : לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם :

תלו ידיכון ואמרו : תאמא

אה דרושי אלה • קומו אתו וכלו : בזאת השעה במלא • אולי בקבול תלזו : בזכות הזכאים אשר • בשביל קשמה גלזו : ארשם אב כל בשר • אשר * בשובה נביו¹ : ונח איש צדיק ותמים • אשר בפליטה לזו : ואברהם רב השלמים • ורב גלגיו אתחוו : ויצחק נצירה • אשר אנלל רוז : ויעקב שרירה • אשר בניו לשכם בזו : ויוסף דאמר בפתגמו • לאחיו אל תתרגזו : ואדונן משה אמור לעמו • אל תערצו² ואל תחפזו : בהם נקעתן יהיו במשמוע • ויתלי מנן רנוז :

בצדקתו אלה רחמן ורתאה :

אלהי אהרן הכהן • ארש כהני יהוה : ואלעזר הנאמן • ואיתמר הפוקד על כל תרומה : ופינחס בעל הקנאה • וברית שלום לו קיאמה : לו ולזרעו נתניה • הכהנה הגדלה קעמה : בהם נתפלל ונתחנן • בעדן ובעד כל עמה : אולי יקבל שובתינן • והשובה לן ישימה : | שוי ורצון ומלא • ברכת יהוה f. 149^b התמימה : וירתי על מעטות קהלי • בין כל אמי עלמה : * וידבר תפלות משה הסגיל • וישם לכם תקומה³ : כפר לעמך ישראל • אשר פדית יהוה :

אמן אהיה אשר אהיה :

אלהי זה היום • הרב הגדול היפה : דאתה בו צעום קעום • דרוש סליחן מכל פה : תהי על חטאך דאתקדם • עד תעצר המגפה : מחשיב נפשך על כל אשם • ירא מן נקמתו התקיפה : בעי מן מרן הפרקן • ירפא דלותן השפיפה : אמור אה מרן דבקן • ברחמיך הרחופה : סלח וכפר

¹ O 5 השובה אלביו

² O 5 תיראו

³ O 5 ומבחר המעטות יסרו • הם ישראל ובניחם : וירא לו כל צררו • ודבבו יכפית קרמה :

ואהרן ובניו מקמירי: קטרת משכניכון: וחמת מימרי * כן ירתי
חייכון:

עליו עוד שבחו איצא טובה מן מימר אדוני ועוזי הכהן הלדי טביה
בן יצחק הכהן יהוה יקים כמו כמו בימי חייו וגו'

בשם יהוה הגדול:

f. 148

אנש מסכין כֹּת מן ימך:	על פתח השובה עמד *
בשביל קשטך מרן ורמך:	בארשות נפשו עבד *
ברב מתנך בעולמך:	דרוש צדקה מן חסרך *
ריקם אלא לו תסמך:	כי לא ישוב שאלך בעוברך *
חסרך טרם נקמך:	טובך טרם רגוך *
ויכלותך ורוממך:	ברב רחמיך ורגוך *
ובמשה דאתא מעמך:	ישול עבדך בכתבך *
והנחם על הרעה לעמך:	האמור שוב מחרון אפך *

רבותה לה:

רק בעותי כפי עוברך:	כפי עמלי לא אני בעי *
והיכולה לך לברך:	אתה תרע נלאי *
אין עוד מלברך:	נורא תהלת עשה פליה *
כלה תחת ארך:	השמים והארץ וסדר הבריה *

טב כל בריאתך משה * מהבך ושליחך ועברך: בו נסתכל לנו תושיע *
אנה ושם' בחסרך: בתפלותו ורם רוה * ובמימרו 'בסעריך: סלח נא
לעון העם הזה * כגדל חסרך:

רבותה לה:

אדני יהוה אלהי * מי אני עד אשאלך: בנפשי ולבי ורוחי * אלא מן
מסבלך: כד סנת חטאותי * כסי וגלי קבלך * וטרח משאה ברעותי *
ולאהן איתי ולאהן אלך: כד צפר לבי נביך * ורמש דמעני ישאלך: מן
f. 148^b צרר איביך * ומן שנאי פעלך: | שוב עלי קדם מותי * בכבודך וברב חילך:
ולא תקחני בבישותי * ובחסרך הוליכני בשבילך: ולא תטרף בעותי *
וחסלך חסלך: * תנוף דרשיך מן ² טבהתך * ורחמיך סגי על מן יסתכלך:
וסגול מדרשי מן מתנותך * באדוני משה פללך: אל תשיחת ³ עמך ונחלתך *
אשר פדית בגדלך:

רבותה לה:

¹ Also in L 17, f. 1^b; O 5, f. 104^b.

² O 5 תטרף דרשי O 5

³ L 16 חחשית L 16

שא לפשעינו : אה רחמנה ברחמיך • כפר אשמינו : אה רחמנה אן עמיך •
 קבל ציאמינו : אדני יהוה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך •
 וזכור ברית השלשה ארשינו : אדני יהוה סלח נא לעון העם הזה כגדל
 חסדך • ולא תיפך אפך ממנו : אדני יהוה אל תשחית עמך ונחלתך • ואל
 תפן אל קשהנו ואל רשענו ואל חטאותינו : וראה בעין רתותך • ברחמיך
 וחסדיך אלינו : אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה • השקף ממעון עלינו :
 אה אל שדי אה אל ראה אה מן שמך • ה • ו • ה • לא תטרף שיאלינו :
 וסלחת' לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו :

על מזבח השובה נעמד • ונקטיר סליחן ורחמים ליהוה אלהינו : ונרכן
 ונשתעבד • ונשא את ידינו : אל מעון הקדש • ונרים צבענו : בקולות מלב
 ומנפש • ונדדי עונינו : | דרבת על המספר • לא תספר בחשבנינו : לאוי f. 147
 נבכי בדמעות דם כמטר • על רעות מעשינו : כי אנחנו חללים • בחרב
 חטאינו : נעלמים מעלים • ביהוה אלהינו : כחשים עשקים גזלים • ומן
 החרים לא תשבע נפשנו : שנאים רכילים • לאחינו וחברינו : חיבים
 חטאים • למלוך רוחינו : אשמים שגנים פשעים • בכל יומינו : סוכילים
 רשעים • לא מדע ולא בוננו : סודרים מוראים • שמעים מן יהוה איננו :
 זוללים סובאים • בכל זבנינו : שקוצים טמאים • מן הדרכים סרינו : כזובים
 שקרים • בכל מימרינו : נברים מרודים עציאנים • לא עמל מרצי לנו :
 קצירים זידנים • בכל עוברינו : זאת המעשים • מעט מן רעותינו : וערפותינו
 הקשים • וקשות לבבינו : אוי לנו אוי לנו • ועל מה לנפשנו רצינו : ולא
 יהוה רצי עלינו • ומשה מזדכי ממנו : לו הוה זה הממלל טוב • הוה רע
 ביננו : אתיקצו כי אתם בני יעקב • דמע כל כרנו : לא לב יכנע ולא עינים
 תדמע • ולא אוכח יכרת בנו : ולא נויה תודוע ולא אזנים תשמע • ולא
 נירא מן נקם אלהינו : אלא לבבים קשים כות הצנמים • לא יכרת בן
 הברזל מכרתנו : נשאל יהוה רחום הרחומים • ימול ערלת לבבינו : טובינן
 נעמד בלבבים יראים • אמרים בלב כנוע : | אה רבה מנך אנן בעים • f. 147b
 תסלח לחטאינו :

תנים יומה תנים • מאה שנה אימר לוכן : סדרה המזדמנים • ישמר
 יהוה חייכון : יקבל יהוה צלותיכון • ותפלותיכון ומדרשיכון : ינפש יהוה
 עקתיכון • ויוציא יתכון מן אסור חטאיכון : ויפרק עול ברזל פנותה • אמן
 מעל צואריכון : ויגלי יומי רחותה • ויחדש שמחותיכון : ותתחנו תתחנו •
 בסדר מועדיכון ומועדיכון : ותעמו משכנו • על קדש טבריכון : וחייכון
 ישמר • מן סמוך ומן ארכון : ושכרי על מן אסתדר • אתון ובניכון :
 לא תכרתו לי מדבר • יהוה יחניכון במועדיכון ומועדיכון : בעמל
 השלשה הזכאים אבותיכון • ויוסף אביכון : ובעמל משה קדש כל נביכון •

f. 145^b האב השני אשר • בנה מזבח ועליו עלה תנכס: ומשם האב השלישי •
 דפרדים זכותה פרנים: ומשם מי דאמר ואיה השה • ולדבירות אביו חפס:
 ומשם יעקב הנדור • דקם ממו שנים עשר ארס: ומשם יוסף הפתור •
 דמן זכותה לא דלס: ומשם נבי כל הדורות • דלגו אשתה דרס: הן
 ישמע קל הצבעות • ורחמיו עליכון יפרס:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן כהנה • ארש הכהנים: והאנשיא והפוקיד במשכנה • אלעזר
 ואיתמר השנים: ופינחס דקעם הך עוף מטעם • ודקר הזנים: ועזר ית
 החמה במפנים • עם מפנס דלא ישא פנים: ועצר ית מניפותה • מעל דמע
 הכרנים: וכב אנרה כהנתה רבתה • לו ולזרעו מן אבהן לבנים: מן כהן
 אל כהן אתשרשרת עמם • אל גדול הכהנים: ארכון הימים ההם • חליפת
 הרבנים: האיש אשר רוח אלהים בו • מאז אבריו אתכוננים: עיני יהוה
 אלהיך בו • עם דורות הימים והשנים: רוח הקדש תערף כמטר בלבו •
 וידע דעת עליונים: ותאזל כטל בקרבו • ותבוא באוצר היצרים והענינים:
 כשעירים עלי דשא הרעת • דצמח בשדה הלכב בתקונים: וכרביבים עלי
 עשב החכמה המוצאת • מן מקור הלכבים והענינים: ויצל מן הרוח דעליו •
 f. 146 ויתן לחכמים ונבונים: | ולמן ישמע מטליו • מן עתירים ואביונים: ויהי
 כנוח הרוח עליהם • יימר מי יתן כל עם יהוה נביים וכהנים: כי יתן
 יהוה את רוחו עליהם • כי הו נתון המתנים: ולו לא נתן מהודיו על
 אמור זה המיטר • מה הוה יתב זאת היתוכים הכשרנים: כי הו בארשותו
 אתמר • יהוה ישיב ממצאו בזאת העדנים: ולכם אמן ירתי • ויטיב
 העקבנים: ויקים מימרו חכרתי • להם ברית ראישונים:

ראו זאת הגליגות הרבות • בין יום צומת ויום נקם כמונו: זה בו ענות
 לנפשות • זה בו תקום כל המיתים לחשבנו: זה בו ברי העונות • זה
 בו ישראל על כל עמלינו: זה בו תתקע חצצרי הכפירות • זה בו תזרוע
 הנפשות והגיויות מן רב עונינו: זה בו תתפרש ענני הסליחות על מן
 ינציר לאלה • זה בו ימלך הכוזב ותסיד עליו אברינו: זה בו השובה
 מתקבלה • זה בו לא שובה ולא תפלה למן מת בעציאנו: זה בו הכהן
 ירדי וכפר • זה בו יקרא אני הוא וכל בלעדי זידנו: זה בו הגיויות
 חטאה • זה בו יכפר אדמת עמו מכל טמא ושקוצינו: זה בו הסליחן
 f. 146^b והרחמים לעם ישראל • זה בו פרעת אויבינו: | זה בו בסור בפרקן מכל
 חטא ואשמה • זה בו הרנינו גוים עמו הרנינו: טובינן נקום בנציר • ועל
 פתח יהוה נשים מעמדנו: ומן מזון הסליחן נשביר • ונימר בלב כנוע: אה
 רחמנה ברב גדלך • סלח לחטאינו: אה רחמנה ברב גדלך • ושלמן עזך

עמים למספר בני ישראל • העם הסגילות : כי חלק יהוה עמו יעקב
 הסגיל • המתנור בנזר הקדשות : חבל נחלתו ישראל דלית עם כמהו •
 הצבע בים הטהרות : ובתהללות שימנהו • נתן לו תהללות ושירות :
 יסובבנהו ויבננהו • וישמעו קולו משהה הפאות : יאכל יעקב וישבע
 ויודיהו • בכל עדנות : ישמן ישרון • ויבעט בטובות והברכות : אין כאל
 ישרון • נתון המתנות :

אשמיעך במאדי ולבי • עשרה אזהרותה : כי איש קדחה באפי • לסדם
 ועמרה אוקדותה : תוכל הארץ ויבולה • עד לא יצמח בה צמחותה : תלחט
 מוסדי ההרים בגבולה • עד יתגלי קדוש הר סגרתה : אספה עליהם רעות •
 בעלמה ובאחריתה : וחצי אכלה במ במניפות • עד ישכיר מדם חלל
 ושביותה : מזה רעב לחמו • ואכלתם ולא תשבעו מיכלותה : רשף קטף
 מרות למו • כנביי אלילותה : | וישן בהמות אשלח במ • עד לא ימטו^{f. 144}
 רפאותה : עם חמת זחלי עפר ייתו עליהם • מכל אתר ואתרותה : מחון
 תשכל חרב ומחדרים אימה • עד לא ישאר מהם נשמותה : טובך תצית
 ותשמע • עשרה משפטותה : ואני אקניהם • בלא עם מן רב שנאותה :
 בני נבל אכיעסם • טבעים בטמאותה : איך ירדף אחד אלף בשניאנם •
 ושנים יניסו רבבותה : אם לא צורם מכרם • ויהוה אסגירם בצרותה :
 בעת תמוט רגלם • דיכלו בזנותה : כי קרוב יום אידם • והרחמים מנן
 טרפותה : וחש עתידות למו • מן ביש עמלותה : ואמרו איה אלהימו • דהו
 לון עקדותה : יקומו ויעזרוכם בזאת הצרעה • ובזאת עקתה : יהיו עליכם
 סתרה • ביום נקמותה :

יהוה הוא האלהים אלהי הרוחות : יהוה הוא האלהים מברי הבוראות :
 יהוה הוא האלהים דשלח משה נבי כל הדורות : יהוה הוא האלהים דאפרש
 לן על ידו מועדים ומועדים גלגיון עצומות : יהוה הוא האלהים דשם מנן
 זה הציאם דקדשיו יתרות : | יהוה הוא האלהים דפקדן בו נעני הנפשות :
 יהוה הוא האלהים דשם בו סליחות לבעלי השאבות : יהוה הוא האלהים
 דשם בו תרחי תהותה מתפתחות :

תלו ידיכון ותמא לרבה ותמא

לאלה דבחר בכם : לאלה דשלח משה רום נביכם : לאלה דביאר על
 ידו בקדש ספרכם : לאלה דפקדן בעשור לחדש בערב מערב עד ערב
 תשביתו שבתכם : לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם :

תלו ידיכון ותמא

נכרו בשם יהוה • ונרכן ונרנן ונקלם : בגלינות זכאי עלמה • דכל מנן
 אקר ומכם : משם האב הראש אב כל הבשר • דמן עפרה אמלמם : ומשם

ואצית אסכית ולא תימר מימרה: ואזין למימרי * עד אשמיעך כל עשרה
ועשרה: אולי יתגלי לך * מה הו עליך טמרה: ואגיב למי ישאלך * וממו
לא תירא ולא תברח: על כף הרגל אקום * ואשרי בזה המקרא: כמה
קרא הנביא העצום * כי בשם יהוה אקרא:

בתשבחות אשרי בואת השירה * ובסדר מימרי: האזינו השמים ואדברה *
f. 143 ותשמע הארץ אמרי: | הלוא הו אביך קנך * מקימך מן חסרי: הו עשך
ויכוננך * מן ארבע אקרי: יהוה בדר ינחנו באלהו * ואין עמו אל נכרי:
ראו עתה כי אני אני הו * דבקדש נאדרי: ואין אלהים עמדי * לא שותף
ולא עזר ולא צררי: אני אמית ואחיי בכבודי * אעבר כל מה אתריח:
מחצתי ואנכי ארפא * מאום עלי לא יבצרי: הרנינו גוים עמו קדש כל
משפחה * והיא לתשבחות אחרי: ואתני בנביות בן עמרם * דאתקדם לו
מדברי: זכרו יומת עולם * בינו שנת דר ודרי: ויטש אלה עשהו דצער
אתו * מן איש ורוח ומים ועפרי: וינבלו צור ישועתו * אגן הסוכילים
הכפורי: יקניאהו בורים * ובן יהונו מתפחרי: ובתועבות יכעיסהו הממרים *
דלית לון עמל מריח: יזבחו לשירים קרבניהם * וישתחו לאלהים אחרי:
אלהים לא ידעום * ולא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחיון וירא
יהוה וינאץ וישבית * דכרנון מן כל אתר ואתרי: ותוקד עד שאול
f. 143^b תחתית * והרגו אז החל ישרי: | ואין מידי מציל * טובי הדביקים בישר
הישרי: אשרך ישראל * תסגד בכל רמש וצפרי:

אוכיח נפשי קדם אניך * עשרה התוכחות: שאל אביך וינידך * מה
עשה יהוה עם האבות: זקניך ויאמרו לך בקשיטותה * מה צוה אלהי
הרוחות: שמנת עבית כשית * יפה לך תודי מרך בכל שעות: וירא יהוה
וינאץ ברתותיו * לעבודי התלנות: מכעס בניו ובנותיו * עבודי העגל דעזבו
מצות: בנים לא האמן במ * דהלכו עם הזנות: הם קנאוני בלא אל
באסכלם * כעסוני ברב הנסות: כעסוני באבליהם * מן התחמרות הרעות:
אמרתי אפיהם * קבלתי מן משה התפלות: אשבית מאנוש זכרם * לו לא
כעום חדבבות: אתחסלת המוכחות בשניאם * דאתקדם לון המדכרות:
ואחלת הסוכרות * שמע מני המפתרות: יאמצהו בארץ המדכרות * ולבו
מלא זהו וחדות: יצרנהו כאישן עינו * בסדר המלחמות: כנשר יעיר קנו *
לית יוכל הדבב עמו קוממות: ועל נזליו ירחף ויצילהו * מן השנאות
הנברות: ויפרש כנפיו ויקחהו * וישאהו על כנפי נשרות: על במתי הארץ
ירכיבהו * ומלאכיה עמו הלכות: תנופת שדה יאכילהו * את חלב
f. 144 הארצות: | דבש מסלע יניקו * זבן צוה פרעה למילדות: ושמן מחלמיש
צור הוציאהו * והשביר לון השבירות: חמת בקר וחלב צאן יאכילהו *
בימי הרצונות: סוכרותה הכללת על פיהו * ואחלת הכברות: יצב נבולות

ברוך אתה בחסדך וتمامה ויתמר יתברך אלה וتمامה תְּקִיל וּאֵן קֵאן
 الوقت بکیر یقال بרכو¹ الکبیرة | ويقال יתברך אלה וتمامה ויתמר f. 141
 נברך² | وبعده וכפר אדמת עמו תְּקִיל ויתמר אלהי אברהם לך נברך f. 141^b
 תְּקִיל ובעד גדול אלה וتمامה תְּקִיל וيقول القائل بعده וידבר משה
 באוני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם³ جواب
 האזינו | השמים ואדברה וتمامה ויחנו אל הטבעית במכתב הקדוש f. 142
 ועמו שלשה מכתבים ואן לא יהי שלשה יהי עמו מכתב אחד ויחתמו
 האזינו ויימר זקן הכהנים הדה שירתה وهي هذه بنغم مفهوم
 הדה שירתה • רישה טל ר'סם • ומציתה יקראן • ועקבה סליחן • סוברו
 לקעימיה • ורחו למאתיה:

جوابه نیזל בתר כתבה וتمامה וילבו הכהנים במכתבים بهیجة وهیبة هایلہ عظیمہ
 اولاً یقال אהנו כתבה רבה וتمامה וכי בשם וتمامה كما تقدم في تلیبة
 بکرة اول النهار ויהוה גבור במלחמה וتمامה ויתמר שבחו גדלה טובה
 מן מימר זקן ישראל אברהם הקבצוי ירחמו וגו'

אדבר דבר עצום וגדיל •	חשבחן למלוך לעל ולרע:
באוני כל קהל ישראל •	ואפרט מלי השירה:
רבתה דדברה משה נבינו •	המתבירה באחר התורה: f. 142 ^b
המתקרי שמה האזינו •	השמים ואדברה:
בראש כי בשם יהוה אקרא •	בעל הגבורה:
נכבד נאמן נורא •	חכום הנגלא והנסתרה:
י • ה • ו • ה • שמו •	יתרבי זה השם הגדול והנורא:
ויתקדש מה רבו ועצמו •	מן אימתו נפחד ונירא:
סוד זה השם דרבתה יתרה •	מה אתודע אלא למן זרה:
פניו בקרן עורה •	וקבל חמשה ספרה:

הו שליחה דאלהים • ושמש עלמה ומאורה: ומימן בית אלהים • וקרקד
 עלמה ונורה: עליו מן השלום • רצמת בזאת השירה: שבעים מאום • קמיד
 לן אפתרה: עשרה תשבחות • ועשרה סוברה: ועשרה נביות • ועשרה
 אוקרה: ועשרה אוכחות • ועשרה אזהרה: ועשרה משפמות • יפה לך
 תשמרה: ולא תשמרה כוש בבר • אלא משמר הרזים הזכירה: לאוי
 עליך ועבד • תבקר על זאת הסודים היתרה: אתיתב קבלי אה חברי •

¹ Given in full; as above, p. 7.

² Twenty-five headings,

מאד מכל האדם • דמכתך ודמקדם • בעל התפלה והציאם • ומי זה
במונו:

טוב 'לדבוקי אימנותו • ועבורי תחת צל קורתו • הא איקר ולא כותו •
לעם ישראל וכלנו:

נביא ולא דמותו • ולא כספר ארהותו • ולא בזבני קדישותו • דעל ידו
אנחנו:

f. 139^b וסגיל כלה בך יומה • דאתקרי יום צומה • דבו שם יהוה • סלחוי
לחטאינו:

הא על מן קבץ השובה • והקטיר את חלבה • עתה על קיר המזבח •
'בצלוחתו ותחנונו:

בזה יום סלוחיה • ושב שובה ייה • ופלט בנד אשמיה • ולבש בנד עורנו;
בשובה בך • ויטהר ויקד • ארצה ויסגד וישתעבד • וינציר לאלה ענינו:
ויאמר אדני יהוה סלח • וקבל התפלה • ושובה לנו שלח • תשיבן מן
אשמנו:

f. 140^a ואוציאן מן אסור • אשמן 'בדרור • | בזה יום הכפור • וליד הסדך
קבלנו:

ושים ציאמן מרי • וסלח 'לסדרי • אנה ובכל אתרי • ולחם מאתינו:
וארתי ואתרחם • ברב גדלך ואנחם • על רעות עבך אברהם • וסלח
לו עינו:

דאמר דן פתגמה • מן לז מימר דדו 'משלמה • אלהים ירחמו יהוה •
ובפרדים הגן ישכינו:

תנים יומה אה עם ישר • יסלח יהוה הלישר • לנו ויקים מה אמר • וביאר
משה נבינו:

וסלחת' לעונינו • ילחטאותינו ונחלתנו:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 140^b عليه ايضاً بيت مفرد نغم مسجع من قوله مد الله في حياته امين امين

ציאם מברך עליכם • אה מן אנה אתסף: סדרה כלכם • מן בחור
וקסף: יהוה אלהי אבותיכם • ברב טובו יסף: עליכם ככם • רבבות אלף
אלף: ואל הרצון ישיבכם • ועליכון ירחף: ויבד דבביכם • באף ובחמה
ובקצף: ומנון יושיע אתכם • ובעותכון לא יטרף: ויכפר 'לפשעכם' •
וישם טובו עליכם ערף: ובגד השובה ילבישכם • ולחץ 'ברוח יחלף:
ויקים ופסחתי עליכם • ולא יהיה לכם' נגף:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי הכהנים הקדושים • שמשי קדש הקדשים • ארתי ושים נפֹושים •
למסכינות דן עמה:

אלהי אתורי הארץ • טל הרתו בן פרץ • ועם השוכה לן קבץ • ופליטן
מן טמאה:

ועני ופשר ונאל • והך די אמנותך קבל • וכפר לעמך ישראל • אשר
פדית יהוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

ישתבח באריה דכֹן ברא • שמים וכוכבים מנירה • בעליון ובתר בלרע •
הארץ אפרש בתקונו:

והמים בה בלשה • ותראה ה[י]בלשה • ותלשיא הארץ דלשא • עשב מזריע f. 138
זרע למינו:

ואצמח פרי אילנה • ושרצים ועופים למינה • ואדם מן חסר בנה • ונטע
לו גן עדן ובה אשכינו:

ועמה נפשו לברו • ועשה לו עזר כנגדו • ושלשה מנה נדרו • והסוד
בשת בנו:

דמנה אתמסר נח בתתובה • ומנה זרע לו רבה • לבעל שיבה טובה •
בן תרח אבינו:

ובריתו בו קטר • ובזרעו עד כי זכר • סוד בשגם זה בשר • בן עמרם
רבנו:

עד מן אור אתנאל • מאז מה בראו האל • בסרן לדורות ישראל • ונלונו f. 138
על עורנו:

ועת זרח כוכבו • והדר אור טובו • צבאות קדשה לה שבו • והשלם
עליו תנו:

ובשלם אתילד • ובא מן קרב יוכבד • וזרח נורו זבד • ואתבסר בבסרנו:
כל גלי וכל נסתר • אתנלג ואתמסר • מן בעלמה סדר • למוקר רביאנו:
ואסתהרו כל סדרה • ושכנוי לעל ולרע • וכל אתפחר וקרא • בגלינות
לשנו:

אתי בשלם אדון עלמה • אתי בשלם קטף כל נשמה • אתי בשלם משה f. 139
הדמע • דלית יקום לו תמונה:

אתא הנור הקדש • אתא הסוד המתפרש • אתא כוכב הירח והשלמש •
דבחר בו אדונו:

ואמר זה דבו בחרתי • ושמתי בו ריחותי • נאמן על כל ביתי • והאיש
משה ענו:

אל צעור כל קרץ: אל צפין ומקבץ: אל צדיק מי ילחץ: אל
צוה לא תנאץ:

אל קעום אל צדיק: אל קני אל חויק: אל קרוב לו נצעק: אל
קיאמה בה ידיק:

אל רפא אל ישר: אל ראה כל נסתר: אל רחום וחנון אמר: אל
רב חסד ואמת נצר:

אל שמעיו לו נדרש: אל שיראן לו נפרש: אל שמו יתקדש: אל
שדי מי לו יגש:

אל תמיד אל אמת: אל תקיף אל ירת: אל תדיר דלא מאת: | אל
תמיד רב חסד ואמת: f. 136^b

אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد له ايضاً رحمة الله عليه

תנים יומה מאה שנה • אה סדר חברינו: הסדורים אנה • וכל ישראל
וכרנו: טוביכון טוביכון • בזה היום תתנו: מיני התשבחות • למלוך כל
רוחינו: ותנצירו במימר • אה מרן הננו: כד אתינן לידך • מנצירים
כלנו: אה מרן אה מרן • ברחמיך קבלנו: אה מרן אה מרן • קבל
ציאמינו: אה מקבל התאבים • קבל שובתינו: אה ים הרחמים • סלח
לחטאינו: וכפר אשמינו • ועני מדרשינו: והקים לנו תפלות • בן עמרם
רבנו: וסלחת' לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו: וסלח למאתי כל קהל
ישראל • הסגודים לקדש טברינו: ועל חסול זה נימר • קמיכון בארכנו:

ברוך אתה בחסדך ותמאם

f. 137 ויתמר יתברך אלה ותמאם ואذا كان الوقت واسع يقال بרכו الكبيره ونברך

علي هده الترتيب¹ وقد صح عليه ايضاً كيمي تاليف العم الركن זקין
ישראל الشيخ ابراهيم ابن العم المرحوم الشيخ يعقوب الدثقي مد الله
ونو² ونغم ذلك الكيمي علي نغم אלהי אדם בן האדמה والله اعلم

אלהי אב הבשר • ונח קץ כל בשר • בחסדך לנו פשר • ונפֿש מן
ארצמה:

אלהי אברהם ויצחק ויעקב • מחרון אפֿך שוב • עלינו וסלח כל חוב •
וכל חטא ואשמה:

f. 137^b אלהי יוסף המצליח • ואדונן משה השליח • סלח לי ולקהלי • וחשקף עלינו
מן שומה:

¹ It is given on fol. 141.

אל ברד אל הטב: אל בעלמה סבב: אל בכתבו כתב: אל ביאר
לא תנב:

אל גבור לית ישנג: אל גאל מכל שנג: אל גדול יתגלב: אל גלי f. 134^b
פניו פצג:

אל דיאן אל ברד: אל דבוק אל נכבד: אל דכלה עבד: אל
דמע קמיו נסנד:

אל הו י ה י ה י ה: אל האל הנראה: אל האלהים הרעה: אל
הנסתר והראה:

אל ואין כדמו: אל ולא יתודע מקומו: אל ונוע מן רב שמו: אל
ואליו נברח ממו:

אל זכאה לו נכרן: אל זכור למן יכרו: אל זכותו מי יבו: אל
זמרתו והו לי עז:

אל חיולה ומשבח: אל חכום לו נשבח: | אל חייתו לא תנע: אל f. 135
חונן אל מרדח:

אל מזהור אל שופט: אל טבה לו המשפט: אל טרם ואחר ישפט:
אל טוב בצדק ישפט:

אל יהוב אל רתי: אל יטיב וירתי: אל ירי לו הרמתי: אל
ישועתו קייתי:

אל כבד אל ארד: אל כוחו הכל מלך: אל כל כלום בארד: אל
כלה לו צריך:

אל לית לו קץ ולא גבול: אל לעלמה סבול: אל לא יעשה פגול:
אל לו השם הגדול:

f. 135^b

אל כוחי הלכבים: אל מעשיו טבים: אל משפטיו רבים: אל מלך
ארד אפים:

אל נתן לו תשבחן: אל נפרט לו כל שיראן: אל גרים לו הצבען:
אל נסי לו הנצחן:

אל סעודה דטלמים: אל סבול דלא נמים: אל סקוף אל פרס: אל
סוביב מי לו בעס:

אל עליון לית ייגע: אל עזי בכל פגע: אל עני בכל רגע: אל
עמי מי לו יגע:

אל פלי אל תקיף: אל פרד ולא שפיף: אל פני אל מאסף: אל
פללן לא יטרף:

f. 136

ويقال عليه البيت المفرد المتقدم ذكره أولاً عليه كيمي ايضاً علي
 نغم كيميّة بكرة تاليف العالم العلامة العم الشيخ مسلم
 الدنفي رحمة الله

כימי השמים על הארץ • לאֵי נהללך: עוד כימי אבות ובנים •
 נרומם משלך: כל ימי דורות וחליפותם • נקד ארצה פני גדלך: עוד
 נשוב ונהללך • ונרבי לך ונגדילך: כי אתה אלהינו • תתודי על פעלך:
 ואלהי אבותינו • דהלכו בשבילך: בכל הימים לאֵי • תמיד נימר לך: יהוב
 מתנאתה • לך מודאה על גדלך:

مخرج غير

f. 133^b אלהי אברהם בן תרח • דגלניו ריאמה: בבריתו לך נקרא • אה מלכה
 דעלמה: אן מה אכתב בתורה • תקימו לזה עמה: כפר לעמך ישראל •
 אשר פדית יהוה:

אלהי מן עלה אדרש • על קדש מקומה: בעמלו נבקש • מנך אה
 קעימה: אן לעמך תנפש • מכל לחץ וארצמה: וסלח לעמך ישראל • אה
 אדני יהוה:

אלהי מן אתא לבית אל • ודמך במקומה: בזכותו לך נשאל • תרתי לזה
 עמה: ובטובך לן הנמל • וצבעתן שמע: כפר לעמך ישראל • אשר
 פדית יהוה:

אלהי בן פרת יוסף • דרבותו עצומה: ברחמיך עלינו השקף • ודבר
 לן קיאמה: ושיאלן לא תטרף • בזה יום צומה: סלח לעמך ישראל •
 אה אדני יהוה:

אלהי הנבי הצדיק • בן עטרם הדמע: בציאמה לך נצעק • אה מלוך
 מכה ורומה: תרח רחמיך לא תצניק • באֵי אהן עמה: כפר לעמך
 ישראל • אשר פדית יהוה:

f. 134 אלהי אהרן ובניו הכהנים • כהני משכן עצומה: ופינחס דקטל הזנים •
 והמניפה ארימה: נדרשך בכל העדנים • בליליה ואיממה: סלח לעמך
 ישראל • אה אדני יהוה:

אלהי זה יום הכפורים • דלית בימים לו דמה: דבו לנפש דרורים •
 מכל חטא ואשמה: טובינן נהיה בו מנצירים • ונימר בדכיות פממה: כפר
 לעמך ישראל • אשר פדית יהוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

אל אלהים אל נורא: אל אשר הכל ברא: אל ארון דלא יירא:
 אל אליו תמיד נקרא:

- f. 132 רכבו • וינהג | את מחשבות לבו • וישכינו בממללו • ויביא את עמלו •
 ורכושו אשר רכש:
 ויצא הכהן מבור חטאתו • ללכת שובתו • ויפגע בזה היום • וילן מן
 אמש • עד בא השמש • ויקח מפרישותו • וישם מראשיתו • וישכב בעתו •
 ויקץ משנתו • ויאמר אכן יש:
 יהוה ביום הזה • ויאמר מה נורא היום הזה • אין זה כי אם בית הסליחות •
 חה שער הכפירות • פתיח לכל דרוש • המקרא בו משתמע • והמדרש בו
 מתקבל • יתחני מי ידרש:
 וישכם ישראל בבקר • ויקרא את שם היום ההוא יום ציאם • וידר ישראל
 נדר לאמר • אם יהיה אלהים עמדי • ושמרני בשנה ההיא • אשר אני בה
 הלך • ונתן לי לחם סליחן לאכל ובגד כופר ללבש:
 ושבתי בשלום עד היום ההוא • בשנה אחרית • והיה יהוה לי מגן •
 והימים הזאת אשר קראתיה מועדים • יהיו מועדי יהוה • אעשה שם מקדש:
 וישמע יהוה בקול הנדור • וישא פניו אליו • וישוב מחרון אפו עליו •
 f. 132^b ויצליח לו עובריו • | ויתן חטאתו בידיו • ויחרים אתם • ואת עשותם • עד
 הן לא תגש אליו • והו אליה לא יגש:
 ויאהב אהב את מרו • ויאמר אעבדך שבע יומים מן יומי • ואקדם בון
 על ציאמי • אולי אכפרה פני אדני • במחחה ההלכת לפני • ואחרי כן
 אדרש • אולי אמטי מדרש:
 ויעבד ישראל בזה היום • שבעה חדשים • ויהיו בעיניו כימים אחדים •
 באהבתו אתו • ויאמר ישראל אל זבנה • הביא את סכותי • כי מלאו ימי •
 ואבוא אליה • ובחסידותה אתכנש:
 ויאסף הכהן • את כל אנשי המקום • ויעש סכות • ויהי ביום החג • יקח
 אשר במשמר אתו ויוציאה מן פמו • ויביאה אל עמו • ומשם תתפרש:
 ויצא העם וראשו מנשא • ויספר החבר לחברו • את כל הדברים אשר
 עשה • ויביאה ישראל האהלה • השתה דאתקדמת • ותהי לו סכות ויאהבה •
 ויומיה תתקדש:
 f. 133 מאה שנה וא' בחדי • בבית ובשדה • | ויתחיל ריאמך • ויוזכר קיאמך •
 ויקבל ציאמך • וסניך מרדך יקטל • ודכרנך לא יבטל • ואף שמך יערפו
 טל • וענני הרחמים עליך תתפרש:
 וירחיב לך מכל צרע • ויאמנך ממה תירא • ומכל דבב לך ינאל •
 ויתריח ויקבל • ממך כל מה תדרש:
 ותנים יומה מאה שנה • מי אנה אתכנש:
 אמן אהיה אשר אהיה:

את האהל על הרקיע • ויכס הענן הערפל • ויביא את השכון אל המשכן • וישים את פרכת המסך • ויסך על מעון הקדש • על הכל הנה ערשו ערש:

והערש לית לו תבנית • עד יתמר לוכן הך הוא • והמלך לית לו תשבית • וירום מנוג מלכו • ולו עמדנן כל יומינן • על מד מה יורכו • ונעריך לחם הגלוג • מה מטינן ערכו • לא אנן ולא אנש:

רק אנש לו מלל • אנש עליו מה מלל • מה אמטה בחר בו אלה • ושמו לשן קשמה • ואודיעו בחשבן חלק חלק • ולכל חלק | אורו ואופיע • f. 131 והו מאורה דסלק • ובוצין דלא טפי • אנש לא כמו אנש:

אבהתיו הך כוכבים • כל מהם לו גבול • והוא בינין חמאור הגדול • ולו עמדנן ארך היום והליל • חילן נשיש וקליל • אן נשיג ונרשי • גלוג האיש האנשיא • נביה רבה משה • דעל ידו אתפרש:

זבנים לו תחדי • ועלמה בן חדי • לא דמי לן דמי • לית לעורן בה נאמי • אתקדשת לישראל • וישראל בה אתקדש:

ועש אלהים שני חדשים • לגוי מהור • מקצה עשה אתם • משני קצות השנה • חדש אחד מקצה מזה • וחדש אחד מקצה מזה • מן הימים עשה את המועדים • משני קצות החשבן • תעלי ותתפרש:

והיו אהלן שני חדשים • פרשי כנפי קשימותון • למעלה סוכיכים • בשמחותון • על ישראל • ופניהם אחד אל אחד • הכהן • היו פני המועדים • הו היה אבי כל תפש:

רזי החשבן • ועל מה הוו • על קשמה יקוו • יקח חדש אחד בחדשו • f. 131^b ויקח השבטים • וישם ברישי המועדים • ששה משמותם על המועד האחד • וששה משמותם על המועד השני • ותולדותם מעשה הרש:

עלה נעלה דרג דרג • ובזבנינן נתגלג • מן שבת אל שבת • מן קדש אל קדש • מן מועד אל מועד • מן חדש אל חדש • עד נמטי בריאמים • אל נשיא נשיאי הימים • אהן יומה דלבש:

כליל כלו כבוד • ישתבח מן לו עבוד • נהר חכמה לבלושיו • וחיים לדרושיו • ותבת עצי גפר • ואוצר מלא כופר • בידן הו משתמש • יום טוב למי ידרש • יום מלחמה ונגרש:

הכהן ודבר אל העם • ואמר אלהים • שמע ישראל אתם קרבים היום • למלחמה על חמאותיכם • מי האיש אשר צעם • וצלא בלא לב • ילך עד יתיטב • ומי האיש אשר קעם • דרישות בלא נפש • ילך ויטהר • ומי האיש אשר ארש:

שובה ולא שב • ילך וישוב • ויעמי מן כותו • ויקדם שובתו • ויאסר את

המשכן נציב • על קדש מסגדינו: וכן ישמר חייכם כלכם • כל אב דמכם
ובנו: ויהוה לא יגרע לוכון מספר • ולא נעמי לוכון גנו: ויסלח למאתי
הרבנים ולמאתו הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל • הסגודים לקדש
טברינו: ועל חסול זה נימר • קמיכון בארכנו:

ברוך אתה בחסרך ותמא

عليه ايضاً كيمي نظم سيدنا ابيشع رضي الله عنه

¹ אלהי אברהם ויצחק ויעקב • הצדיקים אבותינו: אלהי יוסף ואדונן
משה • בן עמרם נבינו: אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס • וארשי
כהנינו: בהם נתפלל • אל יהוה אלהינו: יקים לנו תפלות • אדונן משה
נבינו: וסלהת' לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

אמן אהיה אשר אהיה:

الكيمي علي نغم المعراج

על עקב ועל ראש • שם מרן יתקדש • אמרתי בצפר • ואמר ברמש:
מודאה לאלה אשר אניר כוכב הדעת • ורכבו ברקיע הראש • להאיר f. 130
על הלשן • והממלל יתחדש:
עבד הדה והדה • הדה הו עבודה • למודע מה אמצא • לנו שמים וארצה •
מקצה ועד קצה • מה הו בעלמה יש:
נטע מלין וסלקי בריאן • אסף מניאן מלי בריאן • בשמו הנכבד • עבד
זה העובר • עובר כלו כבוד • לא כתשבית עבוד • והו הך מה דרש:
קרא ואתו לידה • מה הו מיתב בידה • ממצאים לך כונן • אנדה יתון
לא מן • זעק לון באצבעו • וזבן ארשה באו • כל יום כלום חדש:
והן תתריח אן תשמע • מה בו הלב ישמח • דברים חדשים • כלם
דבשים • על שני חלקים • מעלים ועמיקים • כל מנון לו עשה • השמים
מלעל נשא • והארץ מתחת פרש:
נשא השנבים • ורכב הכוכבים • עשה שבע לשבע • ויתב בודאין צבא •
ושם התשיעי נכון • יתכונן בו מכון • יהיה משכן לשכון • אתרה דאתפרש:
וממו לרע נמצא • מה הו סוביב בארצה • כור כד אתרכב בידים f. 130
מלאות • ושני קרשים בשני לוחות² • ורישי המגדלים על ארבע הפאות •
לעמת המסגרת רכב הטבעות • והחנות על הקרש:
וידא מרן את כל המלאכה • והנה כד ניעשת • ואתכלל צבא המלאכה •
הך מה בנבולו שבת • ויקים את הרקיע • ויתן את אדניו • וישם את כבכביו •
ויתן את חנותיו • ויקים את עמודיו ויפרש:

¹ Not in L 17, O 5.

² L 16 ללאח.

f. 128 הנביא אשר אתימן על בית אלה: הנביא דסמוכיו פנואל וכבלע:
הנביא דצעם ארבעים יום וארבעים לילה: בדילן בקושו:
הנביא דאתנלגו בדכרנו הכהנים: הנביא דאגלא רביאניו והו בן שמנים:
הנביא דצעם מאה ואשתין עדנים: ואמיר אשתלשו:
האן אנן דלו דמו: ולצללותו ולציאמו: יום המעמד הגדול ידמו: יום
יורי אור וימושו:
האיש אשר שמו השם: האיש אשר בדכרנו יטהר הפם: האיש אשר
בדכרן שמו ננשם: מן נקם ומן אשו:
שלום יהוה עליו מספר עולמי הימים: שלום יהוה עליו מספר דני
המים: שלום יהוה עליו מספר כוכבי השמים: ומלאכי ערשו:
f. 128^b והך לא ישלמו עמה: על נומיקה דעלמה: | דשם פרקן רב בצומה:
ולהם אפרשו:
לסימן ולברכה: ולמן יחטא בשגנה: ולמן ישוב שובה בלא שכח:
ולמן שבק בישו:
יום בו תרד הטאותיכם: יום בו ישא לפשעכם: יום בו תענו את
נפשותיכם: וכל מלאכה לא תעשו:
יום בוו במה תוכל: יום לא משתה ולא מיכל: יום יתנשא על כל:
הימים ראשו:
יום בין הימים ברד: יום מן עזבו נע ונד: יום לית על הללב ירד:
טב ממו ודבשו:
f. 129 מאה שנה בשלם: תעשו זה הציאם: ואל תרח מרד תקדם: | וסניך
יגרשו:
ובמועדיך תהי חרי: ויטרך עבודי: בבית ובשרה: ולבך יקדשו:
ויראתך יאמנה: ואל מנחת תפלותך יפנה: ותנים יומה מאה שנה:
מי אנה אתכנשו:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد نغم مسجع تأليف المرحوم العم الشيخ
اسماعيل الرميحي تغمدہ اللہ بالرحمة والرضوان امين

¹ תנים יומה מאה שנה ' אה סדר' אחינו: ישמרכם יהוה • אלהים
אלהינו: ומאה שנה תעשו זה הציאם • ואתם בשמחינו: ויהוה יסלח לכל
אחד מכם • חטאו ועונו: ויקים לכם מימרו • על יד משה נבינו: וסלחת'
f. 129^b לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו: וישוב עליך שנים סנים • בשמח וששונו: | ותראו

¹ Not in O 5.

נחדש מימך חדש: ונקח מן האדונים ארשו: הן הוה טוב מן טובתם
 הו: ואלא עדרי יפרשו:
 מודאה לאלה דצער מן עפר אדם: עצם ובשר ואדם: בתר בוראיה
 דמקדם: הברא ניעשו:
 f. 126^b ומה אתקדמו בוראיה בבריה עליו: | והו בעל הצלם וכליליו: עד
 אתכון מה יצרך אליו: כי בדילה הכל ישו:
 והפיל עליו תרדימה העבוד: ונחת מן פאת שומיה כבוד: וחלץ לה
 הוה מצלעו סעוד: ונפשה קשורה בנפשו:
 ושכנו במשכן אפן: לא עין עמת כותו ולא שמעת און: פרדיסה
 המתקרי גן עדן: בנהרי חלבו ודבשו:
 דעמה אדם בעל המיתובה: והו כות בהמה מתעובה: תכן לו הדרך
 למובה: בינם בחרשו:
 והו על זה מנחים: מודים ומשבחים: מה חשבו חשבן הקנאים
 הרשעים: הך הנחש ותפשו:
 f. 127 ואמר מימר שקר: לית לו וחייך אקר: ולקח רמח אלילו ודקר: עד
 תם לו מדרשו:
 וצאו הדמעים מן הדמע: באף ובקצף ובחמה: לעבר את האדמה:
 נחמים על מה עשו:
 ואמרו בעלי העתקים הראישונה: אן אדם אתנור מאה שנה: בתר
 מוצאו מן משרית עדנה: ליסרות נפשו:
 ולנו על זה המעלקות ראות: כי אדם עקב המוצאות: הוליד בלא צלם
 ובלא דמות: ואפתח בית ארשו:
 לית סגרו אלא השובה: והפיכות בישותה בטובה: ומלבשו בגדי
 היראה והמהבה: כליל על ראשו:
 f. 127^b וקבל יהוה השובה מן אדם: ויוליד שת בדמות והצלם: ואתעתק
 הסוד אל נח אל אברם: כל זכאה בחדשו:
 עד אתנלא מימן הסוד בשגם: דכותו לא יקום ולא קם: דו משה
 ברה דעמרם: עבר יהוה ואישו:
 דסלק ברקיע לוי ואניד: ובא מסיני חרח משעיר: דמראהו כלבנת
 הספיר: וקרן עור מלבשו:
 משה אשר בדכרנו כל באש ירפא: משה דבתפלותו תשקע האש
 השריפה: משה דדברו יהוה פה אל פה: וחציצרי הקדש יקשו:
 זה הו בעל הציאם: זה הו דבדילה הכל הושם: זה הו דנטע ידו על
 הים: ומיה הקרשו:

جوابه رب االله وتمامه וכי בשם وفعل من יתרבי ויתמר מליפום من
قول المرحوم العم الشيخ معين ابن صدقه الحفطاي رحمة الله عليه
امين

דע אה ישראל • כי מרד מהללך : ומן אד שנאיך • 'בידו נאלך : ועל
כל נועיה • במשפטיו משלך : וגזריו ופקודיו • ומטרתה גלא לך : טובך
אן החלם • למד ישאלך : כל גוי ויהי • עליון קהלך :

שופטים ושוטרים תתן לך ותמאם

f. 125 ותשרי מקרתה אלי באזני יקאל יתהלל תקיל ובריד אלהנו תקיל بطرق
بالحج عظيمه ויהוה אלה خفيف بيت وبيت وبعد تمامها اذا
كان الوقت بكير יתמר כימי טובה חסידה נעמה עלי נגם כימי
موسم الصوم المعظم الذي هيا آلهي آدم בן האדמה وهيا تاليف
אדונן אבישע רצון יהוה וסליחתו עליו אמן :

¹ אלהי אברהם יוציאך מן צרות הלחץ : אל חרות הנפש : בדרך אימנו :
וינרך מן חשך פנותה : אל נור אימנותה : בעמודי רצונו :
אלהי יצחק יסבל שגב הרגו : ויורד מסך שער הרצון : ויטלך בעננו :
וישם כלה לפניך שקיח : ויטע כרם וישקי : יתך מיינו :
אלהי יעקב יוריאך בחלוטך : מה יהי לך בעולמך : ויעמר משכנו :
במכון דמיום אגלת² : היבשה הו מקדש : ואלהים כוננו :
אלהי יוסף הוא המלך הנאל : אשר לכל סבל : וכלה תחת שלטנו :
יבנה משכן אימתך³ : בלבבי סנאי דתך : ויעלי בניאנו⁴ :
אלהי אדונן וגברנן ומצנפת ראשינן : האנשיא האי ש משה : דאמיר
עליו ענו :

ישים צל קורתו : בעלמה לך מקלט : ובאחרית לך מנוח :
אלהי אהרן ובניו : הכהנים הקדישים : דעל פי מרון הכהנו :
יכללך בכליל המפרישות : וילבישך בגדי הקדישות : וימשח יתך
בשמנו :

f. 126 אלהי זה יום הקדוש : אשר ענני הסליחות בו פרוש : על ישראל
וכרנו :

ישוב את שובתך : ויהדש שמחותך : ולא נמצא בך גנו :
וקיאמך יזכר : ויקים לך מה אמר : בן עמרם רבנו :
וסלחת לעונינו : ולחטאותינו ונחלתנו :
אמן אהיה אשר אהיה :

¹ Not in O 5.

² L 17 שדך.

³ L 16 אגלא.

⁴ L 16 במניאנו.

695 צלות יום הכפֹּר:

וסב אגרה כהנתה • דלא יהי בה' אנש זר: ברית כהנת¹ עולם • כבֵּרית
אדני אלעזר:

f. 123^b

וידבר יהוה אל משה לאמר פינחם בן אלעזר ותמאם
ותשרי מקרתה אלי אלה הדברים יתמר דראן
לית בכל יומיה ומרקה אלהים רחמנה וישתבח:

תשתבח אה מרן • תתודי על טבהתך: כי אתה אסגלתנן • למטר
'גזיראתך: טובינן נקום קמיך • ונימר מודאה לך על מתנאתך:
הן עמיך אה מרן דחייה: סלח לן כל חוביה: קריך דת רחמן והיא
אסו לדריה: קראי רחמיה לא תנשי מקראתך:

جوابه رب اله وتماام ویتמר כי בשם ויתרבי כלها وهم
وقوف وبعدها יתמר מליפוט:

מר יחידאותה' וגו"²

אלה הדברים אשר דבר משה ותמאם

f. 124

عليه ايضاً مליפוט³ قاني وهو لم نعلم مولفه رضي الله
تعالى عنه امين

פקודים וגזרים • ביאר הנבי משה: לנו חמשה 'ספרים • על פי אלה
העשה: בערבית מואב דבר דברים • זכרון למה אתעשה: לעדת השמרים •
אשר הם תפשי: קשטה ולא סדים • משה לון ארשי: לא ימוש בכל
הדרים • אמנים ביהוה ובמשה:

אלה הדברים אשר דבר משה ותמאם

ותשרי מקרתה אלי שופטים יתמר דראן הא יום קדיש ומקדש
ומרקה אחד הוא יהוה הנכבד וישתבח:

f. 124^b בנדלו אפרש ירחה שביעה • ושם העשירי ממנו: זה יום הכפֹּר דבו
לֵנן דרור • מן החטא אשר לו עמלנו: מכן נחרש בו שובה • וננציר הלב
ונקום 'בדחלה וארכלנו:

ונימר מרי 'ברב גדל חסודך: זכור לנו תפלות' משה עבודך: אשר
אמר⁴ פני גדלך: וסלחת לעונ[ינו] ולחט[אותינו] ונחלתנו:

¹ L 17, O 5 om.

² Not in L 17, O 5.

³ L 16 om.

⁴ As above, p. 366.

⁵ L 16 אדוק added later sup. lin.

שובה נצריך • ומצלח דרך • 'בנח דארך • יום עדנו:
 ובצדיקים • טובך תקים • משמר החקים • וטב חשבנו:
 בעמל האב • אברהם האהב • ברית הצב • מן אימנו:
 ומן הנמיל • בן ח • וחנמיל • טובך השכיל • כל דרכנו:
 ואל ישראל • ורם פנואל • טוב השביל • הודיענו:
 ומן אנתן • מכל נאמן • | רעי אבן • לך חנונו:
 ולתלתה • ר'אה אתה • מנון אתא • אדוננו:
 בעבדך ונביאך • וכן שליחך • מן מנביאך • ארחיקנו:
 ובכהנים • הנאמנים • דלון בנים • כל עת מנוח:
 ובתלמוד כן • דרכך הכן • ולנו היכן • רתאֵנו:
 באתור ארצך • אשר ארצך • רפא מחצך • והשיבנו:
 וקבל וארתי • מן באה ואתי • ואל שובתי • לבי כנוע:
 ונח הנפש • מהר וקדש • והרע רגש • וברך לנו:
 ושבר לבי • הטיב ואשוי • יסלח לחובי • והשכילנו:
 כופר וסלח • לאהן קהלה • ואתנפלה • אליך באנו:
 קהלה טבה • ורז כתבה • שלום ורֹח • תשיגנו:
 וקבול יהי • הנראה • כל צבעי • משמע יענו:
 ומדרש עמך • דמַעמך • טובך יסמך • דאת דיאנו:
 וקבל מני • וצפי עני • דאתה עני • אניבלנו:
 ושים לן חלק • בו עד נדבק • אליך ודבק • לך צבענו:
 ודכרן טבה • צומה רבה • וטוב השובה • לך אנחנו:
 ומפרש עדר • בו אתבסר • בין הסדר • ישמיענו:
 ותהב יקום • וברית שלום • 'בוה היום • משה רבנו:
 ואני מביה • דרוש ייה • כהן היה • מן אכהנו:
 תנים יומה • רֹח ושמח • אנה ושמה • הוריאנו:

f. 122

f. 122^b

ويقال بيت سلخ לנו وتمامه

f. 123

ويقال דראן דכורה טבה ומרקה אתהו עבודן וبعدهما ישתביח
 חילה דשם ח'צצרי הכפרות • תרועה זה היום יתקעו: וכוכבי הסליחות •
 ברקיע שמי הרחמים לסעו: על מן ינוס מן הרעות • וישוב מהטאו:
 ויקום קמי מרה 'בידים פרושי: ויתפלל 'בנביה רבה משה: דאמר אל
 תפן אל קשה: העם הזה ואל רשעו:

جوابه رب اלה وتمامه ويחמר כי בשם وفصل מן יתרבי
 وبعدهא מליפוט:

הא טובי מן קנא • לאלה ולבלש נזר: ומרה סעודה' • והזה לה עזר:

עוני סבב • מוצא ולבב • בעמל ללב • מני אסיר :
 ושים זה היום • ברוך שלום • על כל צאום • בו ומתפחד :
 ולעם כשרנים • נימר תנים • סני שנים • בחייך יותיר :
 f. 120 עבדך כלש • זה המדרש • | שנת תבלש • נא היא סופיר¹ :
 אה עם ישר • אפשט עדר • אברהם ואמר • ישר ישר :
 ويقال بيت سلخ לנו وتمامه

عليه ايضاً مودش رابع تاليف جناب حفرة العم المكرم هكهيين
 غزال خال كاتبه المحترم اطال الله ونو

סלח לנו • אה רבנו • בחסדך אשר • לא יטנו :
 אה אל קני • אליך אני • אשא פני • תשיענו :
 f. 120^b אה אל שליט • אליך נביט • | מכל שרביט • תוציאנו :
 אה אל ידע • כל עבירה • מכל צדה • תרחיקנו :
 אה אל ישר • עובר כשר • סלח ופשר • לן כלנו :
 אה אל מלך • אל כלה לך² • רחמך השליך • והיטיבנו :
 אה אל עולם • תמיד לעלם • ברית עולם • זכור לנו :
 אה אל רחום • קני קדום • מכל סלום • הצילנו :
 אליך אדרש • בכל מדרש • בכל מקדש • הביאנו :
 ממך נירא • ואליך נברח • בכל צרעה • תן רוחנו :
 עוני סני • ואני יניע • לא תרגיע • על עציאנו :
 f. 121 עוני גדיל • דאתה עניל • רב הסביל • מן דאתפנו :
 שאי הקל • דאתה יכל • בחסדך גאל • דאת אלהנו :
 ברב טובך • ומן אהבך • הסיר מנבך • ותן חננו :
 טב פעלך • ברב גדלך • את מן הלך • הוליכנו :
 צדיק אתה • וכן פעלת • מן פנותה • הוציאנו :
 שובה אמר • טובך דכר • מה אתמר • וקם באלפנו :
 בחסדך חנן • וראה לנן • שוב עלינן • טב מתנו :
 שמך נשא • כל עון ופשע • בחסדך תשא • כל פשענו :
 לך הנסתר • והגלי יתר • ורב מותר • ורם פתרנו :
 f. 121^b אתה האחד • דלא תכחד • | ממך נפחד • ומן רצמנו :
 גאל בחסדך • עבר עבדך • בכוח ידך • כל סמנו :
 אני שפיף • ואת הרחף • מכל קצף • השלימנו :
 זכור אדם • ומן אתקדם • וכפר האשם • כל זבנו :

¹ In the margin سنة 1100, which is the numerical value of the last four words of the line.

² כל הכל L. 16.

f. 118 עליה איהא מדריש תאלת תאליף העמ המכרם ארכון קאל ישראייל :
 העמ אברהימ אבן העמ המרוחם יעקוב הדנפי אטאל אללה ונו"
 סלח לנו . אה אל תדיר . בחסוך אשר . לא יספר :

הדה בית התקביל

אה אל תקיף . שמע והשקף . ולי לא תטרף . ולעוני כפר :
 אה אל שליט . עבדך מביט . לו תפלט . מכל ממזיר :
 אה אל מרוח . שמע צבע . מי בשובה . עתה מהר :
 פניך רבי . ישר נשוי . וחסוך נביע . בלב אנציר :
 לך לבדך . אתא עבדך . ומלכך . לית מלכך :

f. 118^b בחסוך פלק . ולעבד משק . בחטא חזק . ואליו אכיר :
 לך הרמתי . צבעותי . מרי ארתי . לעבד עתיר :
 מנך מרי . אני יריא . מה עדרי . לך אמר :

הא ממני . ומרב עוני . אשר שמני . ברע טמיר :
 פלע לבד . בי אצתמיד . גרמי אבד . ורוחי מרר :
 אני תעי¹ . בחטאותי . ולבישתי . טובך יתר :

אני למך . בחטא ארך . וכדו נבך . מה אדבר :
 לי חטאות . עם ים עונות . וגם פלעות . לית תספר :
 עוני טרח . ועלי שרא . עד בצרעה . נפשי אותיר :

f. 119 עוני כעפר . לית לו מספר . גלי וסתד . בי מסתדיר :
 היילי מאת . מה לו עמית . בי מצתמית . מן רע שריר :
 וכמתעתע . עבדך עתה . לידך אתא . אה אל יקיר :

מן חן נפשי . אני קשה . לרע עשה . ולטוב ממכר :
 רע אשליכי . נפשי ולכי . עתה נבכי . בלב שביר :
 קמי רבי . ונפרש כפי . לכל מגבי . מנן יסיר :

בחטא משל . עבד נואל . וכדו עפל . לך יאמר :
 חתר שובה . ושמע צבע . מן ישבח . ויודה וישר :
 ועמך עונה . בחסוך שא נא . אה דיאנה . דאתה נהיר :

f. 119^b באב הבשר . וקץ כל בשר . סלח וכפר . לכל סדיר :
 ולתלתה . זכור עתה . ולבריתה . בן לא תפיר :
 שא חטאיו . עבד בעיו . במי באחיו . הוא הנזיר :

לך פללי . ברב שליח . דכר קהלי . בלטב אדכיר :
 אדרשנך . ברביאנך . ובכהנך . לנו כפר :

לך יבקש . עבד נשש . במן שמש . לטב נביר :

¹ L 16 עהי .

אתה קָרַם • בחסדך רָחַם • עבד אִשֶׁם • אביון עני:
 אני שפִּיף • ועוני עֲדָף • שריר ומאסִּיף • לבל עוני:
 חטא יוֹזֵף • ועונות תּוֹנֵף • והרע עֲדָף • כל זה מני:
 טוב נגרש • ורע נבקש • עמלי ביש • הא ממני:
 עבדך חטי • ולרע מטי • וממשפטי • בן מתפני:
 אני חֲעָה • בפִּשְׁעִי • ורב חטאי • שרִפּוֹנִי:
 אני טָבַל • בים צִלָּל • לך אשאל • הרצלני:

f. 116^b

בחסדך פָּנִי • ולעבדך עני • ומן ים עוני • הוציאני:
 עוני גלי • וכבן פלי • על שִׁמְאֵלִי • ועל ימיני:
 לך צִבְעִי • ומנך בעי • אל תראי • אל עֲצִיאֲנִי:
 בחסדך סלח • עוני כלה • ובטובך לא • תכלימני:
 סלח ורָחֵף • ולי לא תרָף • ומכל קצף • הושיעני:
 אה מן אתה • לך יכלתה • מן רְתוּתָה • לא תמניעני:
 רבי אליך • עבדך צריך • מן חסדיך • השבירני:
 אתא עבדך • ידרש חסדך • ומלְבָדֶךָ • יגיבני:

f. 117

בחסדך אניב • אלה ואיטיב • | ואלך קרוב • אשימני:
 אדרש מנך • ברביאנך • אל רצונך • השיגני:
 פני פניך • ברצונך • ואל משכניך • הוריאני:
 סלח ואחן • וטובך אתן • ואל גן עֲדָן • הביאני:
 לחסדך בעי • בקמאי • מן חֲטָאִי • הצילני:

f. 117^b

כִּפֵּר אִשֶׁם • רבה ועצם • בעמל אדם • ובאב השני:
 לשלשה • זכור ונשא • כל עון ופִּשְׁעֵי • ובון לחמני:
 בחסדך דָּבַק • ולעבד פָּרַק • באשר עָלָךְ • מן הזני:
 לך יתפלל • עבדך הדל • באד אמלל • מן הסנֵה:
 שוב מִחֲרוֹן • אפֶּךָ וחנון • | בעמל אהרן • ריש כהני:
 רב אלעזר • וכן איתמר • בכל צָרָר • הושיעני:
 ובמן קנא • לך אל קנא • שם פרקנה • מכל סני:
 ובאשר שִׁרַת • נבי אֲמַת • אל נא תשית • עלי עוני:
 ובקנזי • לי לא תגזי • בַּחטא זי • כל יום מני:
 אדרש ממך • ברב שמך • סלח לעמך • הזימוני:
 ושִׁמְעֵ קוֹלִי • ולשיאליו • ואטיב אליו • המתני:
 וציאם יהי • חדי וזהי • אל עבראי • ובו יתחני:
 תנים יומה • לך אה עמה • בשלמה • ובשדכני:

ويقال بيت سلخ לנו وتمام

אתה צדיק • קרוב לחיק • * בחסדך אדיק • אה אדני¹ :
 אתה אלי • אהה פלי • דלא בלי • ולא שני :
 כל עדתך • בעים יתך • כל רבותך • לא תמני :
 אה צעורי • ואה נבירי • אתה מרי • ועברך אני : f. 114^b
 עוני קשה • כסה רישי • מרי אושיע • והצילני :
 עוני יתר • גלי וסתר • דמות עפר • לא ימני :
 אני מובא • 'בים טבע • ולית לי תיבה • תושעני :
 מה אמר • ומה אדבר • ומה אספר • ומני סני :
 עבד לנו • ולבנינו • נפשותינו • הן נעני :
 אדרש רבך • בכל מנבך • שוב מאפך • אה אלני :
 לא תתנשי • כל ארשי • זכור ואושיע • מן רצמני :
 טובך באים • עם לך צאים • בזכאים • קבל מני : f. 115
 טובך יוסיף • סלח ואוסיף • בעמל יוסף • דלא זני :
 אפשט רתו • לאשר אתו • בדקראתו • אה מימני :
 טובך לן תן • באשר אכחן • תוך המשכן • והזה בני :
 ובכהנים • דלון בנים • מכל סנים • תושעני :
 קבל שאל • עברך וחמל • באשר קטל • המדילני :
 סלח ושא • כל עון ופשע • ביהושע • ובן יפנה :
 זה הציאם • גדול ורם • בריך שלם • על זימוני :
 אלה יעמר • זה הסדר • | וחייך ישמר • אה אלני : f. 115^b
 תנים יומה • בני עמה • בדין צומה • ובו תתחני :
 ואשר אמר • זה המימר • אפשט עדר • אה² זימוני :
 ويقال بيت سلا לנו وتمامه

عليه ايضاً مדרש³ تاني علي الوزن تاليف زكن ישראל العم المرحوم
 المعفو عنه الشيخ مسلم الدنفي رحمة الله تعالى عليه امين
 وعلي جميع القول

סלח לנו • אה אל קני • בחסדך אשר • לא ימני :
 אה אל צדיק • לך אצלעך • בחסדך אדיק • ואניבני :
 אה אל רחום • סלח ולחום • לעבדך קעום • וסנר פני :
 נברותך • לרוש יתך • | ומי זולתך • צדיק עני : f. 116
 לך אתיתי • וקול הרמתי • אה זמרתני • שמע מני :

¹ L 16 על שני • ולא שני • as in the next line.

² L 17, O 5 על.

³ This and the following pieces (to p. 694) are not in L 17, O 5.

f. 113 جوابه رب آله وتعاله ومليفوم للقباصي رضي الله عنه امين
 שמש כהנתה • אהרן הלוי: על פי מרה אכהן • במשכנה דאקוי: ונביה
 דאמלל • מתוך ענן עבי: ואכנשו עליון • מבני שמעון ולוי: ואתילרו
 עמון • מסהב ועד רבי: ואלהים הוה עמון • ונורון לא יכבי:
 ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי:

عليه ايضاً مليفوم עליه من قول مفرج ابن يعقوب
 المفرجي لطف به ربه ونا

קרח ברע ברח • וסר מן מושבי: הגבור והנורא • וילך ולא שבי:
 הא דילה כי סרה • מן דת משה הנבי: גן עדן ליתו מעברה • אלא
 יתוקד באש להבי: ודתן ואבירם והזרע • אשר עמון אקוי: כות סורר
 ומורא • לית בינם רבי: ובני קרח • לא הוה בהם צדבי: ולא מתו
 ברע • והוה מרב בני לוי: זה גלי בתורה • קדש כל כתבי:
 ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי:

f. 113^b וישרי מקרתה אל פינחס • יתמר יתהלל ויתמר מדרש חסד טוב
 מן מימר ננה בן מרקה רצון יהוה עליו אמן:

סלח לנו • אה אל קני • בחסדך אשר • לא ימני:

هدء بيت التقبيل

אה אל ישר • מר הבשר • סלח לאשר • עמד פני:
 טובך וחסדך • וצלא נגדך • בעמל עבדך • משה עני:
 טובך לפל • למן שפל • לנו גאל • מכל סני:
 טובך סחר • לן יכפר • לא יספר • ולא ימני:
 בחסדך חנן • וסלח לנן • ואל תפן • אל עציאני:
 טובך גלי • ושמע קלי • וסלח לי • מרב עוני:
 כל טוב ממך • וסלח לעמך • דלית עמך • אלה שני:

f. 114

אתה לבדך • מה רב חסדך • סלח לעבדך • דו דל ועני:
 סלח לעוני • ורחמני • אה רחצוני • ואה מגני:
 סלח וחמל • באשר נמל • לבו וחמל • בלב כני:
 סלח ושוב • דאתה קרוב • בוד יציב • שדי קני:
 פניך ידם • מי לו אשם • פמי אלם • וכן לשני:
 שא פשעי • וכל חטאי • בחסדך ראה • ואתלי פני:
 אליך רבי • בכל סגבי • אפרש כפי • ואתלי פני:

جوابه رب االه وتامه וכי בשם وفصل من יתרבי • ויתמר מליפוט:
 אהרן כהנה • דברך בעדניו: ועמה 'דברה'¹ • וסלה מניאניו: ואסתגל
 ואתקלש • ואגלל רבינו: כד קרא עליו • יאיר יהוה פניו:
 جوابه וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן: وتامه

f. 110 ותשרי מקרתה אל ויקח קרח • יתמר יתהלל • ויתמר אה אל
 רחום וחנן • מן מימר הרבן יוסף עליו הרצון אמן:
 אה אל רחום וחנן וכו'²

f. 112 ويقال بيت ااه אל رחום וחנן وتامه و في قديم الزمان كانوا يقولو בכוח
 وهي نداء للذي يكون متوفي لرحمة الله تعالى لجل تذكارة يقوم يقولها
 شيخ الصلاة ونغمها علي نغم ااه بن اادم עד סחי وهي من قول
 سعد الله الكتاري رحمة الله عليه وعلي جميع اموات القال امين وذلك
 אלבכות משרוחה פי עויד סאבא למ לזמ שרחה³ פי דלק העדה לכוֹן
 אנה בטאל

אורך חיינו נבכי • 'בלמענות דם נבכה: סריחתן סני • אלא דת רחמן:

وبعد تمام אה אל רחום וחנן יתמר דראן חילה רמה שמע
 בקלן ומרקה אתהו חדה ובעד יקאל ישתבח:

בגדלו אפרש מועדים ומועדים • מן כלילון זה יום הכפור: דו תרח
 לתתובתה רבתה • פתיח ליתו סגור: | לאוי על כל עבראי • לגוה יהי
 עבור: f. 112^b

ויקום קמי מרה בניצירותה: ויקריב התשבחן על מזבח צלוחה: ויתן
 לנפשו ענותה: ומן שביל קשמה לא יסור:

جوابه رب االه وتامه וכי בשם وفصل من יתרבי ויתמר מליפוט لقباصي
 رضي الله عنه امن عليه ايضاً يشتيح علي تحرير هذه اليشتيح وهي مناسبة

⁴ בגדלו יעזר עליך יומי רוחתה • וישמך תמיד בשמח ושדכני: ויורח
 בלבך נור אימנותה • ותמטי לדרניך עליוני: וישיב עליך מן ברכת אהן
 יומה רבה יום צומה קדישותה • עם ברכת הנבי הנאמן הכבוד הכלני:
 הו משה נביך וספריך: דאתחנן ואתפלל למרו בעבוריך: ויאמר יהוה
 סלחתי כדברייך: ואעולם חי אני:

¹ O 5, L 17 עמה רבה •
 which follows.

² As above, p. 63.

³ But O 5 gives the line

⁴ Not in O 5, L 17.

f. 108^b ויתמר עליו זה אלאקראו ואלשבוע מן מימר הזקין הזוכיר אלה
אל ימי חייו יותיר אמן:
שלום יהוה על משה • דקרא לו משה משה • ודרם לנו אשה • ונתן
לו שני קרשי:
משה מן נור נבף • אור שמשה ממו נכסף • הנאמן בו ישקף • באחרית
עלינו נור משה:
כוכביה מנה דנעו • על צלם מי בדתו באו • אוי לאשר שנאו • אין
נבי כמשה:
בעלמה וגם באחרית • לו לא משה לא ברית • והפרקן יהי ממחרית •
לתפושי דת משה:
ומי על אלה שקרו • לזב בזידון דברו • אן קם כמשה סרוע • יתוקרו
בנו אשה:
צומו לאלה בנציר • ושובו נוי טהר • תנים יומה לכל שמיר מן אפרים
ומנשה:

f. 109 ומד אן ידעין ונ" ^{جوان} | ישתבח אלהים:
בני בעלי השבועה: היום השובה סהרוה: בכל הנפש ומלואה: וראו
כי טובה מנוחה:
צעום היום שכרו: העונות דלה יסורו: כי שמרו הוא ובא בשכרו:
תורותיך ליעקב יורו:
מעני הנפש היום: בנסר לה יצא שלום: ומי ירח רמצון יצום: בשני
עלמים נחום:
לא קשט אלא לתפושי: ולא נביא קשט כמשה: אה רוחי ולבי ונפשי:
צומו לאלה על דת משה:
אדכר לטב לשמרים: אמורי כל חכמתה באיקרים: כי שמעתם אמרים:
תנים יומה בשמח ושרים:
ישתבח אלהים:

f. 109^b ויתמר דראן מלכה דלעל מכלה ומרקה עבודה דעלמה אלהים
חסתניד ותשתבח: ויתמר ישתבח:
בנדלו שם זה יום הכפור • מקלט להחשובה: ובו לנפש דרור • מכל
חטא ותועבה: טובך אן תהיה בו טהור • ותשוב שובה • בלא שובה:
ותנציר נפשך¹ ויצרך: וביראה תקום קמי מרד: עד יקבלך ומכל חטא
יפשרך: ויחלף לחצך ברוח:

¹ O 5, L 17 לבד.

עוני; עוני חלל לספר • כי אין מספר לעוני: לעוני כי אֶחָטאתי • והי רע
 ביני: רע ביני יהוה אֶחָטאתי • ואצלחי איננו ואני: ואני אֵנָה אני בא • ורִבֵּץ
 תחת משא ממני: ממני איך אוכל להורישם • רעות רבות וצרות רִדְפוּנִי:
 רִדְפוּנִי הרעות האלה • עוד מעט וסקלוני: וסקלוני ואש קִדָּאָה תלחט •
 מוסדי לבי ושרִפוּנִי: | ושרִפוּנִי ופֶשֶׁט הרע בי¹ • ויחלף את רִצוּנִי: רִצוּנִי f. 107^b
 חֲשִׁיב עלי רע • והאלהים נתן לפני: לפני את אֶחָחִיִּים ואת הטוב • ואת
 הרע הריאני: הריאני נא דרך המלך • וסרתי מן הדרך אשר צִוֵּנִי: צִוֵּנִי
 והייתי רק עשוק • וזול כל עֲדָנִי: עֲדָנִי מעט ורָעִים • היו ימי שני: שני חיי
 חֲלָכּוֹ • וחֲסָרוּ עַד זִרְדְּנִי: זִרְדְּנִי בְזִידוֹן דְּבָרֵי • ואשא מִשָּׁל לִשְׁנֵי: לִשְׁנֵי
 יבָחַשׁ וישקֵר • ואוי מִמְרָאָה עֵינִי: עֵינִי אשר תִּרְאֶה • וממה תשמע אֲזֵנִי:
 אֲזֵנִי ורע מעשה ידי • והלכותי על פני: על פני האדמה • סֹרֵד ומורא
 בין זִימוּנִי: זִימוּנִי והנה תעי • וחֲשַׁב בִּישׁ צָרְרִנִי: צָרְרִנִי ואשִׁי ממני שׁוֹי •
 ולא אֹכֵל לְהַמְלֵט פֶּן תִּדְבַקְנִי: תִּדְבַקְנִי הרעה ומתי • ותמות נפשי מות
 עֲצִיאֲנִי: עֲצִיאֲנִי מרעי כי יִרְאֵא אֲנֹכִי אֲתוֹ • פֶּן יבוא עלי והאכֵנִי: והאכֵנִי
 הנפש על הרוח • ואין מציל מרע חני: חני הוא דִּלְקוּבָל לִי • ובים עון
 ופֶשַׁע טַבְלָנִי: טַבְלָנִי ואין יש לאל ידי • ועתה הייתי ולִשְׁנֵי: לִשְׁנֵי רְעוּת
 וחטאות • ומה לי אלא שובתי לפני: לפני יהוה ואתנַפְּלָה • ואמַרְהָ אֲדֹנִי:
 אֲדֹנִי יהוה אל תשחית עמך • וזכור ברית שכונִי: שכונִי מערת המכפלה •
 ובם' ברב רַחֲמִיךָ וחסדִיךָ [יך] רַחֲמָנִי: רַחֲמָנִי בִּבְנֵי פֶרֶת יוֹסֵף • ומי אֲמִיר
 לוֹ מִשָּׁה מִשָּׁה ויאמר הנני: | הנני לך אשאל באהרן ובניו • אלעזר f. 108
 ואיתמר ובפִּינחם הצילני: הצילני נא מיד רעי • ובעין רחמִיךָ לִי פָנִי:
 פָנִי ותמות נפשי מות ישירים • ולשובה אמולי אֶפְנִי: אֶפְנִי ותשמע לקולי •
 ונא מעט הגמיאני: הגמיאני מים מן הרָתוֹ • ותן רעותי נגיפים לפני: לפני
 בְּיוֹם הַכְּפוּרִים • כי הוא כפר על בני: בני ישראל מנער ועד זקן • ישמרם
 יהוה ולון יחני: יחני יתן בסדר מועדיכון • ותנים יומה בִּשְׁשׁוֹנִי: בִּשְׁשׁוֹנִי תשוב
 איש אל צִיאָמָה • ולא ימצא בכ יגוני: יגוני לְרִבְבִיכוֹן הקַעֲמִים עליכון •
 יתנם יהוה ננפני: נגיפים לפניכם • וישליכם אל הארץ עורְנִי: עורְנִי
 ושכבתם' ואין מחרד • ובשמיך יערפו טל אשרך כשרְנִי: כשרְנִי מי כמוך
 העם הנושע • קהל קדיש כניע: כניע אם כנים אתם • שובו לכם ללקני:
 ללקני ואמרו בכל לבבכם • אל נא תשית עלינו אֲדֹנִי: אֲדֹנִי אשר נוֹאֲלָנוּ
 ואשר חטאנו • וסלח לנו ושים פרקני: פרקן מן אסור אשֶׁמֶן • אה מן
 שמך קִנִּי: קִנִּי שמים והארץ • אהיה אשר אהיה בי אֲדֹנִי:

מגיבים ג'אג אמן:

שובה לידה תשיבני: ומן ים עוני תצילני: אה מן בך ועלך רחצוני:
 שוב עלי אה אדני:
 אדני שוב עלי קבל מותי: ובגד שובתך אלבש אתי: אה מן לבדך f. 106
 צבעותי: בחסדך ראה ורחם דלותי:
 דלותינו רחם ברברבך: ושובתינו שלח לקרבך: ועני לן הך די טובך:
 ושוב מחרון אפך:
 אל פתח רחמך נסנו: מרבות רע עונינו: אן לית אחת תשוב עלינו:
 מרן ואלא מי לנו:
 אתינן ליד חסדך מנצירים: בלבבנים שבירים: אן עמיד שים לנן
 דרורים: בזה יום הכפורים:
 קבלנו בזה היום הקדש: ועונינו בחסדך בן גרש: ושוב על מי בקש:
 טובך מלב ומנפש:
 הא על מן ישוב בלבנו: ויסיר הרע בקרבנו: ויעזר ליד רבו: ויצבע f. 106
 בים טובו:
 שובה למי ירהמך: ובשובה תמיד ישימך: אן תדרש כפירות אשמך:
 היום הזה הוא יומך:
 בציאמך לית לך דמי: ואתה בעין לבך עמי: כי עורנך קעומי:
 בציאמון על זמי:
 תמיד תהי מצתמית: על קשטה ולא לך תבנית: ויהי ציאמך אמת:
 וברית לא יבדת:
 תנים יומה דן עלנה: תנים יומה לכשרנה: תנים יומה בששונה: תנים
 יומה מאה שנה:
 ישתבח אלהים:

عليه ايضاً فصل تاتي من قول جناب حضرة العم المكرم ابراهيم المذكور اولاً f. 107
 مد الله في حياته واقام منه كملته في اسرييل امين امين

בשם יהוה הרחמן:

חרמתי את ידי אל האלהים • אל עליון קני: קני שמים והארץ • הרעי
 אתי מעודני: מעודני עד היום הזה • ואני הנני: הנני הלך למות • ולמה זה
 לי בי אדני: אדני לית לי אלא • כי אם שמע תשמע מני: מני כמה
 הואלתי • לדבר אל אדני: אדני ואנכי עפר ועפר • ומעט מן איש אשר
 כמוני: כמוני לית בעל עון ופשע וחטאה • והרעות מצאוני: מצאוני הרעות
 האלה • ומה נאמר לאדני: לאדני ומה נדר ומה נצתק • והאלהים מצא

משה נורו אופע • ואתגלי בכל פה • ויפה תאר ויפה • אתילד 'בששי':
 משה טב כל מולד • וכמו לא אתילד • שמו בן יוכבד • זכרו טב
 על נפשי:

משה רם כל גבר • ודמע זרע עבד • זכרו ירוח הצרר • וינשא ראשי:
 משה נביא סגיל • ומרן לן בו אבדיל • עליו כל עת נשאל • השלם ולא
 נתנשי:

דכרן טב הנביא • כדבש על לבבי • אה מרי ורבי • קרבני במשה:
 קרבני בו אה אלה • ושים לי בזכרו נאלה • ושלמי עליו שלח • הק די
 מבקשי:

מהב משה אקרש • תוך לבי ואחפרש • ולא אני מבקש • כלום אלא משה:
 ישראל טובינו • במה מרן אהבנו • שם בן עמרם נבינו • וזכרתו לן
 ארשי: f. 105

תני עליו השלם • אה אחי ולא תרם • בזה וחיך תנשם • ויהי לך נפשי:
 השלם מנך אשא • על מה לא כמו באנשה • נור בריאתה ושמשה •
 אדכיר לטב משה:

זה הנביא הלז • זכרו ישא הרגו • בו נתגלגל ונכרו • שלום יהוה על משה:
 והך לא נתן שלם • על משה בן עמרם • דבו מחר ננשם • ובתפלותו
 נתושי:

כל מן ישלם עליו • ויתגלגל בגלליו • אני עבד אליו • מן כליל השמשי:
 שלם ישראל שלם • ברכיות הלב והפם • על מי מחר ישים • הרתו
 עליך פרושי:

משה חלק ונחלה • וטב מתנה מן אלה • שלח לן בתפלה • ומי לו זה
 במשה:

טובן ולן הבסרן • עם השמח היתרן • יום דבו יקום לחשבן • במשה
 נתושי מן אשה:

בו נתפלל ונשאל • למן יברך ציאמן ויקבל • יתן בחסדו ויציל • מכל
 דבב וקשה: f. 105^b

תנים יומה בחדי • ישוב יהוה לחדי • עליך כאשר חדי • על אבותיך
 בששי:

ומד אנן ידעין ותמאן גואג ישתבח אלהים: وبعد الشبوع

אמהר פמי ולשני: ונפשי עם רוחי ועניני: ואמר עתה בלב כניע:
 חשבון לשלם ארני:

לו ארבה וגם אשבח: ובכיר דחילתה אצבע: ואקום קמי גדלו מלכה:
 ואשוב לו בתשובה:

f. 103^b והצדעה היתרנה: | דאנון נפילים בה • אסירים למיסונה: נביכם עתה
 בארץ • מלאה זמה ועציאנה: והקשט בה בטול • ולית ימצא מימנה: ולא
 מן ייראך אה מרן • ולא מן מנך יכנע: ועמלי הגוים ההם' • דמיסם על
 רע זונה: לא יהי בון צדק • והרבך הרע לון עדנה: כי גוי אבך עצותם •
 זאן בהם תבונה: לא חכמו וישכילו זאת • ויאבינו לאהרתנה: וחלילה
 אן יסתך • מנך רע עובדנה: דאתה לעמי וידע • ולא יפלא שלטנך מינה:
 וית כלה קני • ושמך אל קנה: מרי אחס על עמך • ושלח לון ספינה:
 תושיען מן אהלן • ותטפי לון יקלנה: ויקום מימרך על יד משה •
 בקדש אלפנה: קומה יהוה ויפוצו איביך • וינוס כל שנא: ולרב אחרונך
 תרדפן • וכן עורי בדינה: ובחף ובחמה ובקצף גדול • דרכון אכינה:
 ושים לחמון קוץ ודרדר • וראש לענה טעמונה: עד תאבדון ברב רנוך •
 ותשליכם על הארץ עורנה: ושלח לן מנון נשמה • וטהרנן מן טמאנה:
 דאתה אה מרן יכל • ויללותך רבנה: ולית דיקום אלא חילך • ולא עמך
 תניאנה: ודבעי לבר מנך • בעותן גפנה: מרי הן עמך רחם עמך •
 f. 104 והצעקות שמע מנה: | ושוב מחרון אפך • ואנר לרצונה: וספק לן
 בהסליחן • בזאת עדנה: ואשמר חיי קהלי • ואותירן בששונה: והוציאון
 מכל רגו • ומכל חלי ונגפנה: ושים להם רתותך • והסיר מנן כל יגונה:
 ורחם מאתיון • ולון אשכך בפרדם הגנה: ושובה יהוה רבבות • אלפיון
 במניאנה: וסני מנון ומן בניון • אנה ובכל מדינה: ואפתח לון טב
 אוזרך • והטיב המתנה: אהיה אשר אחיה • וארחק מנן כל סנא: ואתנבר
 על מן יתנבר עליון • ועל מן להם ישנא: ושים זה היום מברך עליון •
 ותנים יומה מאה שנה: וישוב אמן אליון • כל שתי בשמח ושדכנה:
 ביומי תהבה • וקרוב יהי משכנה: מניר ברצונו • על הר השכינה: ותחי
 ממלכה תמידה • אל אחר יום דינה: ויתנשא ראש ישראל • ויתגלי פרקנה:
 ותסתקף מיתוביתו • ויתעמר בניאנה: בסוד שמך הקדוש • ובאבינו אדם
 ובנח: ובאברהם ויצחק ויעקב • ויוסף דלא זנה: ובאדונן משה בן עמרם •
 אשר עור פניו דנע: ובאהרן ואלעזר ואיתמר • ופינחס דקנא: וביהושע
 וכלב • והשבעים הזקינה: ובקדוש מימרך על גדלך • סלח נא: לעון העם
 הזה כגדל חסרך • וכאשר נ: שאת' לעם הזה • ממצרים ועד אנה:
 מניבים: جواب אמן:

f. 104^b

وبعد الاقراو والشبوع له ايضاً اطال الله بقاء

שלום יהוה על משה • דקרא לו משה משה • ודרם לנו אשה • ונתן
 לו שני קרשי:
 משה מאור קדש • מאז הבריה אתפרש • ואלהים לו בלש • במעון קדשי:

בה וליח ישכח •	והנה הנה :
נא אדני סורו •	לשביל אמונה :
יהי לוכן מקלט •	וההווי בעליונה :
על פתח הרחמים •	ים טובות מתנה :
קִרְשׁוּ בּוֹ וְאַתִּיכֶנּוּ •	שמה ברתילנה :
בלב מלוא אוקר •	ובנצירות ענינה :
באו שם בצל קורת •	אלהים רחמנה :
נביעו מה תבחרו •	והדרישות נותינה :
אלהים יתברך •	ואין מן לו ימנע :
ב'ים טובה טבעו •	אֵלֶּה עֲשִׂיר וְאֲבִיוֹנָה :
סבל כלה בחילה •	ותן לכל אנש חנה :
כפי מה יצרכו •	בִּחְכֻמָּה מְתַקְנָה :
וארצי סדר עלמה •	והה עֲשִׂיר מִמֶּנָּה :
הכל והו תחת אדה •	וחילה דברנה :

ר'אה לון בלא ראות • אשמע לא באוני : והו הך לא וכמה אין • ולא
 לו תמונה : ומקץ לא וגבול אין • רק מלוא 'בכלנה : ואחז בכל ולא יאחזו •
 מן כלה מכונה : לא יפלאו כלום • והו פלי מן מצפית העינה : יפה לן כד
 נשוב • לידה ונתחננה : לפני שלטנו ונתפלל • מר אנן אנה : | ידעין כי לית
 לן • רחצון על עורנה : וכל דלבר מנה לא כלום • רק שקר חידנה : בו
 נרבק ועליו נתרחיץ • ונשא לו העינה : ונבכי דם דמענות • פני גדלו ונכנע :
 ונרים את ידינו • אל קדש כל מעונה : ונלעק אל יהוה אלהי אבותינו •
 ונאמר אל נא : אדני יהוה שוב על עמך • והשובה חנה : שובה יהוה על
 עבדיך • וקבל ציאמה ותחננה : שובה יהוה על עבדיך • וסלח לעונה :
 שובה יהוה על עבדיך • ומיפם השובה הנמנה : שובה יהוה על עבדיך •
 ואל תפן אל עציאנה : ועל ערפנו הקשה • ורעות יצרנה : דאנן יזופין
 ויצרן ביש • וחטאינו סניאנה : ולא לן עמל מריח • ירצי לך אה חנונה :
 והן גמלתנו כפי עמלינו • תשרפנן בחף אחרונה : ואוי לן מזה אוי •
 ואלית אה אדונה : דלבק לן ורתי • לעתידה ומסכינה : מנו דירתי ויתרחם •
 הך די אמנה : מנו דירבק ויחם • על יתום ואלמנה : מרי תאב ואתרחם •
 ונחל בבני כשרנה : מרי זכור ברית רחמיך • דבמערתה שכונה : ור'אה
 דלות בנין • בין עם עז פנה : ומה צפרת¹ בו נפשותיון • מן משפט בני
 יזרנה : טרחו השנאים עליון • וימררו את חיינה : בואת ימי פנותה •

¹ צרש. Leg. ?

وبعدہ یقال ألسبتع لو عود رحمة الله عليه أمين

הא יום 'מברך ומקדש: טובי מן לנֶה' מתקדש: ובגדי היראה ותמהבה
ילבש: ושובה מן מרו ידרש:

יום בין הימים מה טבו: בו סדר עם ישראל יקוו: וישלחו העונות
ולמרון ישובו: וקרבו צלואן ותשבחו יקריבו:

יום מכל חימים קדש: יום בו ענות לכל נפש: יום בו העונות תתגרש:
יום בו ישחמע כל בלש:

יום גלניו מתרברבים: | יום בו לתהבים מיתובים: יום בו סלחיו לכל f. 101^b
חובים: יום בו ישראל יהיו צעורים חדובים:

هذه البيت يقال اذا وافق السبت

יום טובותיו רביאנו: שבתה עם צומה אזלמנו: זה בו אנחו לנֶהותינו:
זה בו ענות לנפשותינו:

חרו רבה לצעמין: וננו רבה למבטלין: 'דליתון' בזה היום קעמין:
מודים ומשבחים ומחללין:

כל אמייה יצומו: אלא 'לישראל לא ידמו: אשר מערב עד ערב יקומו:
בתשבחו שם יהוה ורוממו:

אה צעום יסלח לך אל רחום: ויקבל שובתך בזה היום: ויחדר לך
ברית שלום: בעמל הנבי העצום:

טוביכון צעומיה: 'בזה יום סלוחיה: תענו ית נפשותיה: אבהתה ובניה: f. 102
ישימו מרדך בריך ומברך: עליך ישראל ועל סדרך: ואל רוחתה אמן

יעזרך: ויברכך יהוה וישמרך:

תנים יומה אה ישראל: תנים יומה אה עם האל: תנים יומה 'בלא
אליל: תנים יומה מאה שנה בשלם נדיל:

ישתבח אלהים:

عليه ايضاً فصل عظيم مما فيه من المواعظ والاحكام العظيمة والدعوات
والاستغاثات الكريمة وهو تاليف نادرة هذه الوقت العم المكرم الشيخ
ابراهيم ابن المرحوم العم يعقوب الدنفي اطال الله في حياته امين

אב לן 'משבחה' • 'בלב מנציר כנע:

בדכיות פממה • ומזרות לשנה:

רֶאש ותוך ואחר • למלכה דיאנה:

הלא הו חיינן • עם דורות זבנה:

'משבחתה' ורחמותה' • לחם לן ומזונה:

השדה' • אה מזבח אל'ראה' : אה מציבת יעקב • קדש עבראי : אה מקום
 התפלה • לבני שמראי : חלילה לך תשממי • מן קראי וצלאי : ופתח
 סדריך יבטל • מן סדר קראי : ומזבחך מן הכהנים • דלכל חטא סלחי :
 ושמרי נברך ותשבחתה • דבידון נשאי : 'כתבה ומרבין לה • בלב חדי
 חחי : וקראים עליו שמע ישראל • טובי לקראי : תראו זה ביומיכון •
 וידיכון תתנשאי : ויסלח אלה לחטאיכון • וכל אשם ופשעי : ויקבל אמן
 ציאמיכון • אה עדת עבראי : ויכר מפניך כל אויב • וכל דלב ושנאי :
 בעמל הצדקים אבותינו • השלשה הזכאי : | ויוסף ואדונן משה • ידיכון
 מלאי : ואהרן ובניו • ודקטל הזנאי : ותנים יומה מאה שנה • לקהל עבראי :

f. 100

מגיבים جواب אמן :

ويقال عليهم هذه الاقرا والشبوع تاليف المرحوم العم الشيخ مرجان
 الدنفي رحمة الله عليه وعلي جميع قال يسرائيل امين امن

שלום יהוה על משה • דקרא לו משה משה • ודרם לנו אשה' • ונתן לו
 שני קרשה :

משה שליח צדיק • באלהים קרוב דביק • מן הרע הוא רחיק • אדכר
 למט משה :

משה נבי נאמן • על בית אלה אתימין • ובכבוד אודמן • במשכן קדשי :
 משה נבי קשט • בחרו האל הקשט • וכתב רב לו אושים • קדש מן קדשי :
 נביא לא קעם כמו • ולא כנור צלמו • כי מן השם שמו • מי לו זה
 למשה :

f. 100b

נביא צדיק תמים • נלניו עצומים • כי כל העולמים • יסידו 'בנביות משה :
 טהורה גיותו • וצדיקה נביותו • ישראל עדתו • שלמו על משה :
 נפשי עם לבבי • תהב זה הנבי • הא טובי הא טובי • מן יימן במשה :
 טובי מן ישלם • 'בטהרות הפם • על משה 'דסלם • דאמלל מן אשה' :
 נשלם כלנו • על משה נבינו • דאמיר עליו עאנו • מכל האלשי :
 נתפלל לך אה מרן • במשה נבינן • כל ימי חיינן • 'בידים פרושי :
 ונימר 'בלבב טוב • סלח לנו כל חוב • באברהם ויצחק ויעקב • ואב
 אפרים ומנשה :

ושימו ציאם יהי • 'מברך על עבראי • לבצלוחה קראי • בתורת קדשי :
 תנים יומה אה עם רם • מאה שנה לזה הציאם • ואת 'בשמח ושלם •
 ואיקר חדו ושישי :

f. 101

מד אנן ידעין ותאמא

איפא עליה פצל מן מימר בן מניר • יסלח לו התדיר • לזמ וצעד פי מדע
 המלך לכונו עגייב ומה ניעה מן המואעץ والاستغاثات والتفرعات

f. 98^b

בשם יהוה סעודה:

בגור מניר מופע • משכיל לכל ראה: ראה יתה ייתי • מן נפשה לה
 בעי: בעי זה המאור • לא ילך בתעי: תעי מן לא יהיה • לשהו רבה בעי:
 בעי אליו בלב • יפה לו ויהי: יהי לך אה נפשה • תיתי ותשמעי: תשמעי
 תלמידות • אולי בון תרעי: תרעי הדרך • אשר בה תתודעי: תתודעי הן
 אתי • בן מהלך תבאי: תבאי מובא הקשט • זמן הבטול תצאי: תצאי
 מוצא צדק • כי טוב לך תסעי: תסעי מן הרע • אשר אתו תשאי: תשאי
 כל חטא • וממנו לא תתחטאי: לא תתחטאי מן רע • רק תוסיפי לא
 תנרעי: מגרעין מעשיך • אה ממריה בכל שלעי: על מה ולא שעה • מן
 אלה תיראי: עד מתי אה נפשה • מסכינתה לא תזעי: תתקרבי מן הרעות •
 ומן הטובות תברעי: ותלכשי בגדי בישה • ובגד טוב תשלחי: ותלבי כל
 שוא • וכל קשט תשנאי: ותחללי שם יהוה • ובו שקר תשאי: ותגנבי
 ותכזשי • ומן חרם לא תשבעי: ותכפצי ותגזלי • ושחר לשוא תקחי:
 ורכיל והדל ומום • ומהלך עם זנאי: ומרוד חידון • ומאלת תקנאי:
 ובסתר כל עול • ואליל בנגלאי: וכמה משמע אוכחו • ולא תתוכחי: לא
 יהוה רצי עליך • ולא עם עלאי: ולא משה בן עמרם • ולא כהן ארעי:
 אה נפשה בישה • עד מתי תתרשעי: אה נפשה קשיה • תורת הממרים
 תקראי: ותורת משה הנבי • אה מסכינתה תשלחי: אוי עליך אה נפשה •
 לבעלים תזבחי: ולא לה במעשה • לעותיך תעצאי: אה קין ולא תימר •
 והיה כל מצאי: אה למך דאמר • איש הרגת לפצעי: אה חם במעשיך •
 דמן יהיו שאי: אה נמרוד אה פרעה • עד מתי תפרעי: אה רביצה
 תחת הרע • ועזר לך מה תמצאי: מה תבששי מיהוה • ואין לך תכנחי:
 מה מכנפיך חטא • ובמעליך תרעי: שובי אל יהוה • ובפתחו הנחי: מה
 תתרחצי עליו • ועל רתמיו תבטחי: מה מכנפיך הצרעות • אשר אתו
 תקראי: מה מכנפיך המצוקות • אשר לון תשקחי: מה מסתיך מרירות •
 דפניה תלאי: הייתי בעליון • ומימריך משתמעי: ואתי יומן שפילה • וזעה
 לעממאי: תנעליך הארצות • ותכסיך אדמאי: ואין לך תקומה • בין עמי
 נבראי: | ולא ירחמיך אחד • מן גבאי ובראי: אה מסכינתה אתפוררי •
 ואת עיניך אפתחי: וראה מליפותיך • אשר בון תמחי: וכל עת בצרעה •
 אתי תמצאי: וכל יום בפתח • מגביאתה תבאי: ולא רב מן מגיפותיך •
 בכנשתה יראי: דיצאת מידך • אל עם זידנאי: הא עליך כנשת שכם •
 חלילה לך תטמאי: ותפקי מן עם יעקב • אל עם ישמעאלאי: אה חלקת

f. 99^b

ארשי שלמיה: וכפר חטאתם • בעמל המלך והנבי וארשי כהניה: ארני
 יהוה • שמע שיאליה: | ארני יהוה • רבי טפליה: ארני יהוה • כפת סניה: f. 97
 ארני יהוה • רבי מניאניה: ותנים יומה מאה שנה • אבהתה ובניה:
 מניבים جواب אמן:

عليه ايضاً اكراو لو עוד رحمة الله عليه

בִּלְבַב־בִּבְרִי דְכִי מִן הַרְעוֹת:
 נִשְׁבַּח־חֵלְאֵלֵי הַרְחוֹת:
 מִיִּנְרִיר־לִבִּב דְלוֹ רְאוֹת: יִבְקִיר־עַל טוֹבוֹת הַמְרָאוֹת:
 מִן־לֵה־מִצְפִּית הַמְדְעוֹת: יִרְאֵה־דֶרֶךְ טוֹב הַרְעוֹת:
 עֵיִנֵי־צִלְמֵךְ לְרְאוֹת: תִּצְפֵּי־מִיִּנֵי הַמְרָאוֹת:
 חֵיִיךְ־תְּמִיד בְּכֹל שְׁעוֹת: מִיֵּה־לִיךְ־מִשְׁכִּיל בְּכֹל תְּעוֹת:
 מִיֵּה־טִב־מְדַבֵּק בְּרְאוֹת: מִיִּתִּב־יְתָה לְמְרָאוֹת: f. 97^b
 עֵיִנֵיךְ־מְכִינָה לְרְאוֹת: וְלִבְךְ־אוֹצֵר לְכֹל דְעוֹת:
 אִיזִיךְ־מְכִינָה לְשִׁמְעוֹת: וְיֵאֱנִיךְ־לֹא בְּמִשְׁמְעוֹת:
 דִּבְרִיךְ־יְהוָה בְּרְעוֹת: שִׁמְעֵת־מִשְׁשָׁה הַפְּעוֹת:
 הֵאֵ־יִשְׁיבֵקֵר מְלֹאוֹת: יִצְפֵּי־עֵינֵי הַמְרָאוֹת:
 טִוִּיךְ־לְמִשְׁמַע הַשְּׁמְעוֹת: תִּשְׁמִיר־מִיִּנֵי הַמְצוֹת:
 תִּנְיִים־יוֹמָה מֵאָה שָׁנָה בְּמְלֹאוֹת: יִקְבִּיל־אֱלֹהֵי מַכְּם מִיִּנֵי
 הַמְקְרָאוֹת:

ומד אנן ידעין וتمام

عليه ايضاً يقال هذه الاسبوع تاليف العم المرحوم الشيخ ابراهيم القباصي
 تغمدہ اللہ بالرحمة والرضوان واسكنہ فسح الجنان امين

אתיך חדי יום הכפור • אתיך חדי יום העשור • אתיך חדי יום בו יתקע
 שופר דרור • אתיך חדי יום הפרקן מן האסור:
 אתיך חדי יום הסליחן והרחמים • אתיך חדי יום לית דמי לה בימים •
 אתיך חדי יום סלחיו אשמים • אתיך חדי יום גלגיו רמים:
 יום צומה מה טבו • ומה גדלו ורבו • בו כל העם יקו • בצלואן ותשבחן
 בחדבו:
 אלה שיטמו בריך ומברך עליך • ועל כל קהליך • ויצליח את עמליך •
 וישא פניו אליך:
 תנים יומה מאה שנה • סדרה המזדמנה • תעשו אתנו כל שנה 'בבשרנה •
 'בתפלות מי דאמר סלח נא:
 ישתבח אלהים:

בעיניכון • אה סדר צמיתיה: וכל מה אמרתי דבר • מזכיר ברע עמליה:
 בכו על מה עשיתם • בכות תהביה: ואתו בנ נדה' עונינו • ורבות חוביה:
 ונחלם 'ברעותינו • קדם אלה אלהיה: עד מתי עד מתי • נפשותינו קשיה:
 עד מתי זידנות • מהלך על אפיה: עד מתי חטאות • כלמות טבריה: עד
 מתי פשעות • רבת על מניאניה: עד מתי אשמות • תוסף על מספר
 כוכביה: עד מתי עונות • לא תספר בחשבניה: | עד מתי חמס וכזב • f. 96
 עם חרוד שעיה: עד מתי נחץ יהוה • במעשה' בישיה: עד מתי נמרי
 יהוה • בכל עובדיה: עד מתי עציאן • תמיד בכל יומיה: עד מתי מחללים •
 בכל פקודיה: עד מתי כנמרוד • סרים בכל דרכיה: עד מתי נשטי על
 יהוה • ומשה וכתביה: עד מתי נתגלי קדם יהוה • בעובד אשמה: עד
 מתי נעלם ונמעל • ונרמי למרודיה: עד מתי לא נתבשלש • מן ביש שביליה:
 עד מתי נעשק ונלכש • ונעשה עול במשפטיה: עד מתי השנאה והרכליה •
 בכל גביותיה: לא מימר צדק ולא דבר צדק • מן דבריה: ולא יראת מן
 יהוה • בכל כלומיה: וזה יקני זה • על לשמת רוחיה: וזה ידבר לזה • כל
 דברים מכיה: וזה 'בלבו מזה • הך אנון דבביה: וזה ילך עם זה • בשני
 פניה: שעה 'עמו ושעה עליו • 'בתרי לשניה: כלנו על זה הדבר • מה מן
 חמצא יהוה: לו היינו טבים • מה רבת עלינו דיניה: לו היינו טבים • מה
 היינו באהלך תשניקיה: לו היינו טבים • מה אתחדשת עלינו מצוקיה:
 לו היינו טבים • מה אתגברת עלינו צדעיה: לו היינו טבים • מה אתנגפנו
 במיני מנפיה: לו היינו טבים • מה דעיני במחוק ערויה: לו היינו טבים •
 מה אתלפכת עלינו מרטושיה: | לו היינו טבים • מה נפלנו בעיני כל נויה: f. 96
 לו היינו טבים • מה צפרנו דרסה' לרגליה: לא כוח ולא עז • ולא 'מן
 פני עמטיה: מה זאת בתינו • מן שכוני שממיה: מה זאת הימים • יומי
 מועדיה: דבה אברינו לא נתעתיד • למהלך לחניה: אל המקום המבחר •
 בחדות נפשותיה: ונעמד 'בכנשת 'שכם • וננקי להפסח עניה: אלת כנשתה
 מן • אה מניפה מרכיה: אלת כנשתה מן • אה מניפה תליה: לו לא
 אנחנו ממרים • מתקרים סרועיה: מה עשה יהוה עמנו זה • בדיל כל
 אמיה: חלילה לו יעשה • אלא צדק בכל משפטיה: אוי עלינו ומה לנו •
 טוב מחניה: הסלע ישמע • ואנחנו קשים ממריה: עינים תראה' ואזנים
 תשמע • ולבבים תליה: עד מתי מרוד על יהוה • *במעלים על¹ מחניה:
 נמחר היום בשובה • בלבבים כעניה: אולי ישוב יהוה • ותהי לנו עניה:
 ועתה אה העדה • אה בני טביה: שאו ידיכם' • קדם אלה אלהיה: ואמרו
 אהיה אשר אהיה • אה עשה כל פליה: קבל ציאם עמך ותפלותון • בעמל

¹ בעמלים לא Leg. ?

על מן עליה מתנברה: כי עדתך מסכינה • ושם ומשלל מתקרה: ולא עז
ולא כוח • ומעט מספרה: הן תשכח אֶתָּה • מי בלעדך יזכרה: והן
תרחקה • מי יקרבה ויסוברה: והן תשנא אֶתָּה • מי יִהְיֶה ויפשרה: אדני
יהוה • ברית אבהתה זכרה: וקבל ציאמה' ביוסף • קרקה ונזרה: ורחמה
במשה • נומיקה ומאורה: וכפֹר פִּשְׁעֶתָּה • במקטירי הקטרה: וחחמת
מימרי • דפניכון אֶמְרָה: מרן יקבל צלואתכון • מראשה ועד אחרה:
ויעני בעואתכון • יענה דמאורה זרה: וישמע קלן דצבעתכון • ובקבול
יטהרה: ויטהר יצריכון • ולבבכון יגורה: וישנא לשנאיכון • וישלמכם' מכל
צרע: ותראו המשכן נציב • בהרגרזים אצל אלון מורה: ותנים יומה מאה
שנה • אה העדה המסתדרה: מניבים אמן:

f. 94 ובתר בן יתמר אקראו ושבע • מן מימר ארזון חכהן הגדול פינחס
בן איתמר רצון יהוה וכבודו עליו אמן:

שלום יהוה על משה ונז"1

f. 94^b ומר אנן ידעין • דו אלה רחמן • נודי לה • ננציר לה • נכפת לה •
ונשתעבד לגולה • ונימר עבר אן יתמר לה:
جوابه يشتمح آلهام:

بعدہ يقال الشبوع هده له ايضاً

בשם יהוה אלהינו ונז"1

f. 95 מה רב ומברך זה היום הקדש • אשר הו עשר יום מן חדש • השביעי דנקיב
בארבע עקובאן על יד מי לערפלה נגש: והיא שבתון זכרון תרועה מקרא קדש:
מה רב וברוך אהן יומה • * יומה רבה יום² צומה • דבו יתן הכהן
הגדול ליהוה • וכפר בעדו ובעד עמה:
תנים יומה ונז"1

جوابه يشتمح آلهام:

f. 95^b 3 عليه ايضاً فعلى من ميמר بن منير يسלה لو آله التدير اמן: وما فيه
من المواضع⁴ والتفرعات لزم وضعه في هذا المحل والله سبحانه وتعالى
هو المعين

בשם יהוה:

בנור מניר כל לב • פוקיה כל עיניה: בזה היום הטב • נימר ממלליה:
וארש מה נדבר • לאהלן שמועיה: דברים צדיקים • תבוא באזניה: אה
העדה הזאת • אה בני מביה: אדמו והאזינו • במיני לזביה: והביאו ממלי

¹ As above, p. 368.

² O 5, L 17 שזה.

³ From here to p. 687, l. 27, is omitted in O 5, L 17. ⁴ I. e. المواضع?

ועֲזוֹה' ותורות • וחטאות מכפרה: והערות מן אדם • בהמה נקבה וחכרה:
 וקדישים וכהנים • מן מומה ישרה: ושבתות ומועדים • שבעים יום מספרה:
 ושמיטות ויובילים • במאה שנה ששה עשרה: ואם בחקותי ומה עמא •
 לעמא מיסרה: וערכות חרמים • וקדושה ומעשרה: זאת עשרת השלישי •
 אתת במפתרה: ועשרת הרביעי • שמע אתה ומפתרה: | המניאן השני f. 92^b
 והדגלים • ופקדת המשמרה: וכסות המשכן וכליו • והשלחן והמנורה:
 ומוצא הטמאים • ודבר החטאת ומעזרה: והשוטה ומשפטה • והנפילה
 והזרע¹: והנזירים מכל נפש • ומשפטה ונדרה: ומחדיש על הנזיר • אן
 צא וסרה: ומי² יעשה במלאת • נורו מן תורה: שם' תקשם הברכה • וה
 הדבר תדברה: לקהל קדיש³ מכל טמא • ומעשיו מטהרה: קשט הן יברך
 ברכה • גליה ונסתרה: בפם כהן קדיש • שמור את התורה: בעל חכמה
 ודעה • ומן יהוה יירא: הו דיברך על הקהל • בכל יום וירח: יעמד חכהן
 ובאצבע • על העדה ידברה: כות כהני הרגריזים • אצל אלון מורא: והעדה
 תביט אליו • והיא מסתדרה: ילקטו מנה' מלה מלה • דבפמה' מעברה:
 יאמר לבני ישראל • לא אוכל אוכלה: עד יצא הרשע • ולא הו מן
 בברכה עברה: והיא שמנה חלקים • יפרטה על דברה: מן א' אל מ' שלש
 מאות מספרה: יפלנה' מלים מלים • וכנסתר יאמרה: והי שמות גדלות •
 ורב דברה: ללודה' משה לאהרן • מיהוה אל נורא: | שלשה פלנים • f. 93
 לשנים עשר מבתרה: ובתר כן ישא קולו • וימר 'בלב ירא: יברכך
 יהוה • יבוא בה ברכת התורה: יברכך יהוה • ויאמנך ממה תירא: וישמרך
 ממה בקצי • האלות זוכירה: יאיר יהוה פניו אליך • במאורות יאירה:
 ויחנך בעת הלחץ • והמצוק והצרע: ישא יהוה פניו אליך • ויתן לך כל
 מחסרה: וישם לך שלום • מן מיני הירא: אהיה אשר אהיה • בעל הנבורה:
 אלהים יתברך • הנבור והנורא: ויהוה עליו הקבול • ויפתח התרח: אן הות
 מלב • ומנפש טהורה: אמר שימו את שמי • במלים ישרה: על בני
 ישראל • קדש כל זרע: ואני אברכם ברכה • לא האף ולא זרה: שובו
 אל יהוה • כי הימים הך ארע: תוליד מה לת תדעו • מן ברכה ומן ארה:
 למה' תהיה עיניך פקחים • ואתה תעוירה: עזב קשות לבך • ואת יהוה
 אלהיך תירא: ילבישך יהוה בגדי • רוחתה ומאורה: והתשובה אל מרך •
 בזה היום להרה: ואפרש כפך פניו • ולבבך אנצירה: ואמר אדני יהוה •
 חטאת עמך כפרה: אדני יהוה • סליחותך היום השבירה: | אדני יהוה • f. 93^b
 ברחמיך אסתירה: אדני יהוה • בטובך נפש צרה: אדני יהוה • על
 שובתה עזרה: אדני יהוה • בנדלך עלתה' הסירה: אדני יהוה • אתנבר

¹ L 16. הורה.² L 17, O 5. ומה.³ L 17, O 5. נקא.

רב אלה ותמא וכי בשם *وفصل من* יתרבי ויתמר מליפוט ;
האן כֹּת משה • לביד אלה אתפדי : וחקי אלהים • על אֲרֵה' אתירדי ;
ואמר לה' אלה • אהלן אנן מועדי : תטרון ותסב • כל ברכאן מדי ;
جواب ویدבר יהוה . . . מועדי ותמא

f. 91^a ويقرو الي במדבר סיני ويقفوا عليها ويقال *دران* סיאנים ומرق
הא מלך רחמן *وبعدهم* ישתבח :

תהי על חטאו • כד יתוב ויעור ליד מרה' : כי בעלמה יסלח לה' •
ובאחרית יוקרה' :

רב אלה ותמא וכי בשם *علي السفر* יתרבי כלְהָ ויִקָּל מליפוט
מן מימר הזקין אברהם הקבצ'י • על רוחו אלה ירצי • אמן ;
בְעֵין לבי ראיתי וגו'¹
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני : ותמא

f. 91^b עליו עוד מליפוט • לו עוד • רצון יהוה עליו אמן :

'גזיראן ותרועאן וגו'²
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני : ותמא

ותשרי מקרתה • אל דבר אל אהרן • יתמר יתהלל *تقيل* ויתמר פעל
מן מימר אדונן חרבן יעקב עליו רצון הממן הילוב אמן ;
בחר יהוה ישראל • במאומות בחרה : בחר להם הך אש • לטהרה יהוה
בחרה : בחרה לטהרות לב וגויה • והטמאות בערה : בערה מהם' כי הם'
כהנים • ליהוה מתבחרה : מתבחרה מן הכהנים • ומיני הברכה זכרה : זכרה
למען יגלי • למן במדעו יזכרה : יזכרה כהן לאל עליון • במלים אמרה :
אמרה לאברהם ידרש בה' • ברכה יתרה : יתרה לאברהם ולבניו • הזכאים f. 92
מקרה : מקרה לכהן • דאתקרי פוטיפרע : פוטיפרע 'ביוסף • קרי ויהי
כדברה : כדברה כהני מצרים • דעזב לן טוב ארע : ארע כהן מדי • הוֹת
למשה טוב ארע : ארע כהנת ישראל • הכהנים בהם תפרע : תפרע³ מן
הכהן לאחיו • והכהנה שררה : שררה לתלימה' ולבניו • בשבעה יומים
אמרה : מימר לשמיני למגלי • ברכה מתותרה : מתותרה מן אהרן • בתר
קרבים וקטרה : ומנה' ומן משה • למגלי הקבול בתורה : והיא תלמוד
דבר אל אהרן • ומה אחרה : אחרה עד אסכם • עשרים מאום לטהרה :
והוֹת בספר השלישי • ותלמודה' עשרה : קרבים ומאכלות • וטמאות מזכרה :

¹ As above, p. 362.

² As above, p. 479.

³ L16 תשרה, L17 תשרה in both places.

אין ביהוה אלהינו: יהוה אל רחום וחנון: ויתמר דרן האן דאתן
 وتامة ومركه الهים قعيما ويشتبح:

בגדלו יסלח חטאך • ועונותיך יכפרה: וישמע שיאלך ונקאך • ויצילך
 מכל צדעה: ועל כנף הרתו ישאך • ויומי רוחתה עליך יעזרה:
 ועל חתמת' טובך תנציר באהן יומה: ותתפלל ותימר 'בקול רמה:
 אימנותי בך יהוה: | ובמשה ובתורה:

f. 89^b

جواب ربه الهه وتامة וכי בשם ויתרבי כלها او فصل منها ויתמר מליפוט
 للمرحوم العم الشيخ عبد الله ابن سلامة التقي رضي الله عنه
 קצי הקרבנים • על יד משה ר'ו: שלמות תמימות • מן הממן במדו:
 וכהני אלהים • בהם יעמדו: אהרן ובניו • כד הקריבו וסגדו: וכל 'דמנון •
 'בכ' מלא ידו: ונדב ואביהוא • הוה מנון צדו: בהקריבם' אש זרה • ובה
 אתוקדו:

جواب ويشأ اهرن את ידו:

ויקרו אלי אחרי ويقفو عليها ويقال دران ربه חילה דכן פקר ומרקה
 אלהים יחידאי: וישתבה:

חילה דאסנלנן ושם ידין • במשמר המועדים מלאים: | ושם בזה היום f. 90
 עלינו • כוכבי הסליחות זרחים: מה טבו בין מועדינו • ומה טב מעמדנו
 בו צלאים קראים:

מערב עד ערב מנצירי הלבבים: מענים¹ הנפשות ושבקין החובים:
 אמרים מרי תאב על חיבים: מבגלל הזכאים:

רב אלה وتامة וכי בשם وفصل من יתרבי ומליפוט:

טובי מי יורו • ויטהר מטמאתו: ויעזר ליד מרה' • וישלח רשעתו: וינדי
 קרבנה • ליד כהנה לחטאתו: אדלה' יסתפי • כאשר אמתו: נרב ואביהוא •
 'בקרבתם' לפני יהוה וימתו:

جواب ويدبر יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני
 יהוה וימתו وتامة

ויקרו אלי מועדי ويقفو عليها | יתמר דראן לחילה חילה • ומרקה f. 90^b
 אלהים אל עליון ويشتبح

חילה דבחרך אה ישראל • ועל כל העמים אבדילך: ושלח לך משה
 הסגיל • ועל ידו אסגילך: במועדים ומועדים קדשיון גדיל • מנון זה היום
 דבו יהוה יקבל פללך:

טובך תקום קמי מרך בנצירותה: ותתפלל במשה מאורה דנביותה:
 ותימר יהוב מתנאתה: לך מוראה על גדלך:

¹ מעלים L 16, מענין O 5

ונוס מן הרע • ועשה טוב בכל הפעמים : למען ישוב יהוה מחרון אפו •
ונתן לך רחמים :

אמרנו وتامل وנאמר : وتامل

אה אל רחום וחנן • מי רחום וחנן ממך : כל הרע ממנו • וכל הטובות
f. 88 ממך : | אהיה אשר אהיה • אין אחר עמך : אין ראיִת בחסרך • סלח
לעונות עמך :

אה אל רחום וחנן • אתה בחסרך אהבתנו : ועזבנו חקיך • ואח לא
עזבתנו : אהיה אשר אהיה • בחסרך שוב אתנו : וסלחת לעונינו • ולחטאותינו
ונחלתנו :

לך נצעק בחסרך • שמע בקולנו : מי לנו בלעדי • חסדיך מי לנו : אהיה
אשר אהיה • בחסרך הצילנו : וסלחת לע • ולח ונח" :
כה נאמר ומה נדבר • ואיבינו ממנו : והאלהים מצא • את הרע עמנו :
אהיה בבטאנו בך • לא תכליטנו : וסל ונ" :
נורא הנוראים • את אדוננו : טוב לנו לעולם • ומי הו חוננו : אהיה אשר

אהיה • בטובך כוננו : וסל ונ" :
f. 88 סלח ואל תפן • אל חסאנו : | שמך רחום וחנן • אתה בראתנו : לא תשיב
גמלנו • כדי רשעתנו : וסל ונ" :
עמלינו¹ הרעים • הבאשנו² ריחנו : וגמלנו הרע • בטובך הוכיחנו³ : אהיה
ממי • חסרך הגמילנו : וסל ונ" :
פניך חמינו • וקשינו⁴ ערפנו : בחסרך לא תשיחתנו • ולא תרפנו : ואש
עמלנו הרע • בה לא תשרפנו : וסל ונ" :
צללנו⁵ בים העונות • אשר הלחצנו : ברחמך מזה • הבור הריצנו : אהיה
אשר אהיה • ראה את לחצנו : וסל ונ" :
קרוב הקרובים • לא תרחקנו : מאחרי גדלך • אשר חשקנו : אהיה אשר
אהיה • קריב ריחקנו : וסל ונ" :
f. 89 רחום הרחומים • מלכנו וצורנו : | ראה את ענינו • ונפש צדרנו : וסליחות
מן רחמך • וחסדיך השבירנו : וסל ונ" :
שא לפשעינו • אשר הורישנו : ועמלנו הרע • אשר הבאשנו : ולחצנו חנן •
כי קרובה למות נפשנו : וסל ונ" :
תמיד נודך • על אשר גמלתנו : ועל כל הטוב • אשר כלכלתנו : אהיה
אשר אהיה • בחסרך שוב אתנו : וסלחת לעונינו • ולחטאותינו
ונחלתנו :

¹ L 16 עמלנו.

² L 16 corr. 80 ; L 17, O 5 . הבאשו.

³ L 16 להינו.

- א"א ר"ח" שמע בקולנו : מי לנו בלעדי • חסדיך מי לנו : א"א
 א"א • בחסדך הצילנו : | ומיד עמלינו • הרע נאלנו : f. 86^b
- א"א ר"ח" • בעל הנבורה : מזה השם הגדול • נפחד ונירא : א"א
 א"א • אל נבור ונורא : חנן עמך אשר • ממך אליך יברח :
- א"א ר"ח" • יהוה אלהינו : באלה השמות • הטובות החינו : א"א
 א"א • בזכרון אבותינו : חנן אתנו בחסדך • וסלח לחטאינו :
- א"א ר"ח" • עמך אל תוננו : כי לך¹ אשלם נפשו • ורצח את אזנו :
 אהיה אד חסדך • אל תכפץ ממנו : ושוב את שובתינו • ולא תכלימנו :
- א"א ר"ח" • אתה אדוננו : טוב לנו לעולם • ומי הו חנונו : א"א
 א"א • בטובך כוננו : אן ראית בחסדך • בטובך חננו :
- א"א ר"ח" • לפניך נטהר : ובשובתינו • אל חסדך נמהר : א"א
 א"א • אין עמך אל אחר : בחסדך אתנו • מעונינו טהר :
- א"א ר"ח" • עמך פניך הסתיר : | כי לא יוכל לרב • עונו ממך f. 87
 יסתיר : א"א א"א • אחן זה האביון והגר : ומעט מן רחמיך • לנו השביר :
 א"א ר"ח" • נשא עון ופשע : אן חטאנו גדול • אלא רחמיך מנשא :
 א"א א"א • אל תפן אל קשה : העם הזה ופני • חסדך אליו שא :
 אה נפש בן אדם • לרעות השליכי : עד יציל אלהים • אתיך מעונכי :
 על העני והאביון • אמר גדלו והיה כי : יצעק אלי ושמעתי • כי חנון אנכי :
 בן אדם קני לך • עמל טוב ינחם : ושוב אל אל עולם • עד עליך ירחם :
 כי יהוה דבר דבר • לאהביו מנחם : והחנתי את אשר אהן • ורחמתי את
 אשר ארחם :
- הללו הללו • ליהוה אלהים הללו : מי רחום ומי חנון • ליהוה לשאלו :
 בן אדם נוס אליו • ונפשך אשלימה לו : ושבת' עד יהוה אלהיך • ושמעתי'
 בקולו :
- מן הרע אל הטוב • לבך אמן ייפך : וכל הקללות • על איביך תיפך :
 מן הרע אשר • אתה בדרכיו הלך : שוב ודע כי אל רחום • יהוה אלהיך : f. 87^b
 בן הטובים • אשר בחר יהוה במ' : טובך תירא את יהוה • כיראתם' :
 ולא תסור כה וכה • מדרכיהם' : עד ישמר אתך • בזכרון בריתם' : לא
 ירפך ולא ישיחתך • בעבודם' : ולא ישכח את ברית אבותיך • אשר
 נשבע להם' :
- אל עליון • על כל העמים שמך : טוב תעשה עמלך • הטובה כשמך :
 ופחד מן מחר ושוב • פן ילך יומך : ונתן לך יהוה • רחמים ורחמים' :
 לא תלמד לעשות • כתועבות העמים : ועשה' כמעשה' • אבותיך החמים :

¹ L 16 ב.

מרי סלח לנו •	וקבל ציאמינו :
מרי עציר אתרינן •	ומקום מקדשנו :
מרי פדי יתן •	מן חטאותינו ונחלתנו :
מרי צפי בעין חסדך •	ורחם דלותינו :
מרי קומם מתנאתה •	וספק צורכותינו :
מרי ראה הנשאים בפנותה •	דבמתי מספר נשארנו :
מרי שים לנו תקומה •	על כעסות הדבבים וזידנו :
מרי תאב ואתרחם •	וקבל שובתינו :

f. 85^b ואוריך חיי סדרי • דאכה אודמנו : | וישימו ציאם מברך עליכון • כל אב
 דמכם ובנו : וסגול שמעיו מימרה • אשר לו אמרנו : אפרשו עדר אמורו •
 ולא תקחו על רע חנו : כי הו שמשכם האן הוה • אנה ובמכנו : ועל תחום •
 שירתה נעמד • בנצירות לבבינו : ונימר על פתח רחמיך • יהוה עמדנו :
 ממך יראנו • ומאפק פחדנו : רחום הרחומים • אל רחמיך נסנו : מן רבות
 עונינו • ומחסדיך נבהלנו : גמלתנו כל טוב • וכל רעות גמלנו : לא תגמיל
 אתנו • כפי רעות עמלנו :

יהוה אל רחום וחנון :

ويقال عليه هذه الشيرة من قول الامام عزم درة عليه الرحمة والرضوان

אלהינו אתה • פני כל ראישון : אלהינו אתה • לכל האדונים אדון : אל^א
 א • לכל נתון נתון : אלהינו שמך • אל רחום וחנון :
 אלהינו אתה • ממצא בכל מקום : אל' א' • לכל קדום קדום : אל' א' •
 מכל עצום עצום : ומכל חנון חנון • ומכל רחום רחום :
 אה אל רחום וחנון • מי לנו בלעדיך : אל תכפץ ממנו • יד רחמיך f. 86
 וחסדיך : אהיה אשר אהיה • אין מציל מידיך : זכור לאברהם ליצחק •
 וליעקב עבדיך :

אה א" ר" וח" • נורא הנוראים : הגמי ממי חסדך • אלה הצמאים :
 אה" א" אה" • חנון אלה הרשעים : לפי חסדך לא לפי • מעשינו הרעים :
 א" א" ר" וח" • ראה אתנו פן : נורש ומעט • מן רחמיך לנו תן : א" א"
 א" • בחסדך אתנו חנון : ואל קשה העם הזה • ורשעו אל תפן :
 א" א" ר" וח" • רחמיך מי מני : ועונינו כעפר • אשר לא ימני : א" א"
 א" • אין עמך שני : חנון אתנו ביום • תקרא אני אני :
 א" א" ר" וח" • למי רחמיך למי : אן לא נדרש חסד • מן רחמיך
 ואלא ממי : א" א" א" • אין אחר לך ידמי : ומעט מן רחמיך • לנו הגמי :

f. 84^b מן רביאנו: | כל שנה יום יבכם עונותיך • ופשעך יגרשנו: יום לשנה יום
 לשנה • נמלל על לשנו: מה יימר לאשר יבוא בה • בדחלה וארכנו: אנה
 תרח תתובתה • ואשר יעבירנו: ינשק טב ריה יום נקם • ומנה' ישורנו:
 אתי בשלם יומה רבה • דלית בימים תמונו: אתי בשלם יום צומה • דבה
 מרן פקדנו¹: אתי בשלם יום הכפור • דבה² כפירות פשעינו: אתי בשלם
 יום העשור • הוצר הסליחות ומעינו: אתי בשלם יום כליל מתעדיה³ • ומה
 בו לנפשות עולנו: אתי בשלם יום כבוד ואתפחרת • ולו אמרנו מה אמרנו:
 נלניו רב מנה • וטובי למי בו יתפנו: קדם מרן בנצירו • ובתהללות ירננו:
 ולא יכרתו זבן בממלל • באנשה דלא ישרי משמענו: ויבוו היום בתפלה •
 ופני מרן יתחננו: כי כל דקיקה מנה • 'בימים סגים מן עורנו: ואשר יכרתו
 בה ממלל בדברי עלמה • אבד ציאמו ומדרשנו: מן⁴ דיתן לנפשו אנחותה •
 הפך מימר אדונו: כי מדרשו ענותה לא אנחותה • על פי מימרו תענו: את
 נפשותיכם • וכל מלאכה לא תעשנו: ורז מספר כפורים • כיומי השנה
 תמצאנו: יום לשנה יום לשנה • ייתי זה היום וישא עונו • ויצא הישראלי
 מנה חדש • נשא רישו ועינו: מרי לא תפרע רישין מן אימנות משה • ומן
 f. 85 נבולו לא תוציאנו: | מרי אמלנן למשמר פקודיך⁵ ומה אחז אלפנו: מרי
 ראה הנשארים בפנותה • ומה אליו השיגנו: מן המעטות והדלות • וגברות
 השנאים בנו:

מרי דין עמיך •	מן עול פנותה פרקנו:
מרי בידך החזקה •	מן פרעה זבנה גאלנו:
מרי גלי לנן נפוש •	והרחיב את לחצנו:
מרי דכר לנן קיאם עבדיך •	ולא תיפך אפיך ממנו:
מרי דהננו לך לעבדים •	ולית לעבדה אלא אדונו:
מרי ולית דיעבד כעובדיך •	בכל מאום ותקונו:
מרי זרז בישועתך •	קדם תתם פרוחנו:
מרי חלף לחצה ברוח •	ורפא אתנו:
מרי טפי יקון האש •	המוקידה בגללנו:
מרי ילך נא אדני •	וישרי בקרבנו:
מרי כפר לנו •	בכל מה שנננו:
מרי לא תיפר בריתך •	עם מן אתקדמנו:
מרי מן פתחך קרבנו •	וממנו לא תרחקנו:
מרי נדרש ממך •	מן אסור הדבבים תושיענו:

¹ L 17, O 5. אמרשנו.² L 17, O 5. דבך.³ L 18. מועיני (so).⁴ L 17, O 5. קן.⁵ L 17, O 5. פקודיך.

عليه ايضاً مليفوظ¹ للمرحوم العم الشيخ ابراهيم القباصي رحمة الله
تعالى عليه امين

קרבן צלותי ומדרשי • לית יוקד בו אשה: רק אש לבי תוקד בו • וישרף
f. 83^b כות אשה: אשרי אן הוה פרי צלותי • ומקראי ומדרשי: | סליק אל
מעונה • מעון הקדשי: ימביר מן רוח הקדש • ויערף על לבי ורוחי ונפשי:
ישרי בו חכמה ובינה • מן ספר קדשי: עד אפתחו ואקרא • ויקרא אל
משה: ותמא

ويقرو الي ويשא ااهرن يقولو يتهللل تقيل ويقال فصل גדול من قول العلامة
التقى عبد الله ابن سلامة تغمدت الله تعالى بالرحمة والرضوان

על שריו כל ממלל •	שם מרן נרבנו:
ברוך שמו לעולם •	התמיד בעודנו:
דצדק בצדקה מדילה •	על אבינו אדם וכוננו:
אב לכל הבשר •	דאתילדו מנו:
לו שם כל הבריה •	בכלל שלטנו:

וקרא לן השמות • לכל מין ומינו: והנה סודים רבים • דיצפי בעינינו:
הן קם נבר תמים • והאלהים נתנו: אקר ואתפרח מנה • ניום לא ימנו:
ונברים וניבירים • בכל זבן בזבנו: חכאים ושלמים • מן דרך מרון לא פנו:
f. 84 עד קם קדקד כל בני שת • בן עמרם רבנו: | איש האלהים • אשר אלף
אלפנו: קם סגיל מן סגילים • אבחרו ואתימנו: שלום יהוה עליו • ועל מה
אנדה לנו: מן כתבו דקבלו • ובו אסגלנו: במאומות טבים • לעם ישראל
לא לעורנו: אקר כל מאום הטרה • ועליה יתבנו: במניאני הקדשים •
אשר בה צ'נו: ראשם קדש שבתה • דבו קדשנו: ונבולות המועדים •
כל מועד בעדנו: ומועדיכון לא תשטה • כל אחד במכוננו: מתבנים על
יסוד • מן קשט חשבנו: מנון ירחה שביעה • דבגללו הממלל אנגדנו: דבו
ארבע זבנים קדישים • בן מרן פקדנו: ראשו שבתון זכרון • תרועה עד
יתכ'נו: לתתובה ותיקצו • מן אשר יישנו: בתשעת הימים • ימכרו ויקנו:
ימכרו עובדי הרעות • והג'יות מנה יפנו: ויקנו עובדי הטובות • ויקדמו
על הכפור באימנו: יומה דלית לה דמו • אלא יום נקם כמונו: בלא מיכל
ולא משתה • ובו תשבע נפשנו: מן תעתיד הכפירות • וסליחות חטאינו:
אחת בשנה חקת עולם • יכפר כהנו: ירוש משחת כהנת עולם • חליפת
זבנו: סגיל בכפירות זה היום • ועובר קרבנו: מי כמוך ישראל • מה לך

¹ Not in O 5, L 17.

ויחמר זנף 'בתשעה לחדש ותמא וכרונה תלאת פוק וְתַחַת¹ ומליפוט
לאדונן הכהן הגדול פינחס בן יוסף ריצון וגו' יימרו זקן הכהנים

L 16, f. 82^b

בפֶּלֶם קדש נשבח • בצל קודת אלה באנו :

נוסו אליו ויאמר אויב אנוסה • ונסו שנאינו :

יקוו בני בלהה חלפה • ורחל ולאח שבטינו :

וידבק ביהוה ובו ידבקו עמו • ונפיון אנחנו :

סגדים להרגריזים לדגליהם • בזאת טובינו :

פליה מן כבלע ומול • הרצון ישיגנו :

כמבני הקדש מסביב • ויעמד בעמוד עננו :

במסך שער השמים נעמד • ובלעדי אלהים אין לנו :

جواب دلعلם ברישה ובעקבה :

יימר הכהן בריך אלהנו بنغم תְּקִיל מְעֻרָף וּבְעֵדָה יִמְרוּ הַקְּהָל * יְהוָה
מלך ועלמה סעד² ותמא וכארזן ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי
הבריה ופי ברו בריך אלהנו בתר בראשית יסגדו ויגלוסו עלי التواري
קדמיו ויختמו سور الخليفة سورة فوق وسورة تحت יתמד יתהלל אלהינו :
יחמר בית דרן אלה רב ובית מרע אלהים קמאה וישתבח [מן
قول سيدنا العز بن فينحس بن يوسف رضي الله عنه³]

חילה דבחר עמו ישראל • ושמו קדש וסגולה : ואפרש לן מועדים
קדישים • על יד משה דלו שלח : מנן זה יום הכפורים • דבו יהוה
לחטאינן יסלח :

בו ליהוה אלהים נשאל : | אן לנו מעונינו ינאל : ונימר מרי תתובתן f. 83
קבל : ולחטאינן סלח :

רב אלה ותמא וכי בשם ויתרבי כלה ומליפוט מן מימר
עבר יהוה בר שלמה ירחמו יהוה :

כלנו נקרי שלם • על הנבי משה : אשר לישראל • במופתים הושיע : ובו
בחר יהוה • המרדח המושיע : ונלא על ידו מצות • טוב מי לה עשה : מהם
מצות הקרבנים • אשר אתעשה : במשכן יהוה • על יד כהן משיח : טובי
מי יפתח התורה • ויקרא בלב ששי :
ויקרא אל משה ותמא

¹ L 18 ends here. The rest is from L 16, 17, O 5.

² L 16 יהוה אלה רחמן ורחאה .

³ L 17 adds.

צלות יום הכפור :

אתי בשלם אתי •	בחשבן שני המאורים :
דמע השבעה היום •	הזה יום הכפורים :
נזֶה קדש לצאום •	כי ימצא בה דרורים :
פקד לכפר עליכם •	האם על הברים :
יהוה אהב לכם •	לבסודכם בכל הדרים :

L 16, f. 80^b כי ביום הזה יכפר עליכם • למהר אתכם רבבים מעורים : מכל חטאתיכם • לפני יהוה יהיו מטהרים : פתח התשובה פתח • ותרח גן עדן לעברים : בברית יהוה אתי • לא כזידון השערים : אשר תהו וחשכו • קשט אלה הדברים : על כן קשטה חסכו • כי שמעתם אמרים : חשבנה מן בטל • ומועדינו זרים : וציאם הפל ל מבטל • הלל קדקד הגורים : כי יהוה מנן לעזרון • עד לעולם שלומים מעורים : רק מן קנאו ומכרון • אנון מן האמת ערירים : קיוו אימנותיכן כדת • משה דמע הטהורים : וצומו קדש כל דת • ושיברו לנו סוכרים : סוכרה טבה משלבה • בשבר אשר הם שבירים ; אחינו קהלה טבה • על קשטה הנשארים : מאה שנה ביומיכון • מן אנה סדורים : וישמר יהוה חיכון • וכל מה לוכן ברים : ושימו ציאם מברך עליכם • וברכהתה מתשררים : ומרן יקבל צלואתכם • וישמע קלן דצן בעתכם] וען[ני] המין מרים :] אן זכרתם אברהם • תזכרו בטוב מזכירים : במשה דצלא וציאם • בצל קי • כי האיסקים : וצהו בקדש כתבי • לעדתו הישרים : אך בעשור לחדש השביעי • הזה יום כפורים :

L 18, f. 194^b وبعده يقال يتהלل آلهام وאתي بלה وهي للامام سيدنا مرقة رضي الله عنه
אתי בשלם יום צומה • ונ¹ [א—ט]

f. 195 יום שבה אשבתה לעבד : | יום סלוחיה לישראל : יצומן בה • בתתובה :
אהלין דבעין מרון :
כל אמה לון צומין : אלא לא למין לדלון : כל דלגויה הך לילי : ואהן
לישראל אימם :

مناط يوم الصيام المعظم

f. 195^b

אתי בשלם יום צומה : סחנתה דכל סליחן : זרע לנהו דלא באלילו :
מצמת חללין חיים :
תנים יומה צעומיה • תלו אפיכון למעונה ואמרו : כפר לעמך ישראל •
אשר פדית יהוה :

¹ As above, p. 62.

לנו • תפלות אדונן משה נבינו • וסלחת לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו • ובנדר
השובה לן אלביש :

מנך אנן בעים רבה • תצדיק בשובה • על קהלה טבה • ואשיבון לאלפי
רבבה • מנער ועד איש שיבה • | מזכר ועד נקבה • ואבר פניון דבבה • בארץ
לארכה ולרחבה • ואותירון 'ברחש :

L 16, f. 79^b

מרי תאב ואתרחם • הך די אמנותך ואתנחם • על עבדך אברהם • שמש
קדש כל העם • וארתי בדנפי • ובוצין שובתו אופיע • ובעלמה לא תרפי •
וביום נקם נצפי • מן פניו כסה נור השמש :

וציאם יהי מברך • עליך ועל בך • ולכֹּתו יעזרך • אתה וכל סדרך •
והמועדים דבתרו • עליכון בשלם יעברו • ועורי לוכון יעזרו • ומנוכון לא
יסורו • ובימי הרצון בון תתכנש :

ומרן יקבל הצלות • ויעני הבעות • וישמע קל הצבעות • ויחדש לך השמחות •
וייטב לך עקביה • ותתקע בך שופריה • ותהי ממלכה ייה • ואין עוד דבביה •
ומפניך תתגרש :

בעמל אדם ונח • ודאמר לו הוי תמים ואתנה • ויצחק קרבנה • ודצא
ללכת חרנה • ודאמר לו שא נא • ובמשה דנור פניו דנע • ובכהנים שמשי
משכנה • ובמי לאלה קנא • וברית שלום לו אפרש :

ובקדוש מן דאמר ועניתם • את נפשותיכם בתשעה לחדש :

L 16, f. 80

יחלל אלהים וتمام

عليه ايضاً من سطور له اطال الله تعالى في مدت حياته وتقيم منه كمتله
في حياته امين

בשם יהוה אשרי :

אדיקו על קשטה •	תדיק עליכון מנצירים :
בסהדה הקשיטה •	נשקף על השמרים :
רחומי הטוב והחסד •	אשר הם' שמירים :
המכתב הרב הכבד •	הואל ביאר דמע הספרים :
משה את התורה •	'בגו חמשה 'ספרים :
'בשגם עם ישרי •	דאתון אה מתבחרים :
נחלת יהוה ועמו •	כי מי גוי גדול מתקרים :
ישרון ואלהיו 'עמו •	ובתרועת המלך נשתרים :
על משמר פקודי •	את החקים הקשורים :
קהלת יעקב במועדי •	על האמת מתשרשרים :
'בכל שנה תיתי •	חמשה ותרים :

אמירותך כי שמרו • ובריתך ינצרו • ומשפטך יורו • למן לא יסורו : רק
אנו דביקים • נאמנים צדיקים • כוכבי הזכאים צדיקים • דלא גולים ולא
חשקים • ולא מענן ולא מנחש :

מודאה לך על חסדיך • כמה נחלת' לעבדיך • קבלנו בן ידיך • ופדי יתן
בידיך : ומזרח הסליחן יופע • וממעון הקדש ישפע • התשובה ורפא ירפא •
ותעצר המגפה • דמן החטא ותתחבש :

שלם על ספר התורה • דלא אהו רע • ועל בשמים שרא • וצלא וצעם
חרח : משעיר למו • ורבבות הקדש בגלוגה קמו • עד קבלו ורד 'עמו • ופקד
בו עמו • אך בעשור לחדש :

הזה יום כפורים • לעם ישראל הסהורים • לית בה נמי להסודרים • מן
הגיים הכפורים • רק לבני הלזים • הסנודים להרגיזים • דלגו קשטה געזים •
ושמורי הרזים • דסספר כפורים בן ירחש :

אה דרושי השונה היום • מוקם כל דיקה ביום • וכל שעה בחדש תקום •
ועצמו כנשה אחת ועצום : טובך אה עם ישר • תשוב כאשר • צ'זה רום
הבשר • משה אשר 'עמך שרשר • קשטה ואפרש :

תחי על חטאתו • כי עבד לה רתו • כי זה יום שובתו • טובי מן ירתו :
היום רזיו מזכיר • מן יקנא לא ימכיר • ובריתו לא יפיר • אלא ולו אן יכיר •
הא יום קדיש :

ומקדש גורלו • ושלם על שפולו • מן דלא לבש כלילו • ליתו מן פסקולו :
ומי רעב צמו • מזה דעב לחמו • והסהדים קמו • כי ידין יהוה עמו • ויתגחם
על מעני הנפש :

קדלה טבה בנציר • שוב ולנו השביר • מן הבסרן הסופיד • כי ביום הזה
יכפר : לפרומי תפלותו • וצלוחה אל תכריתו • והציאם | על אמתו • לא
תחלילו ולא תימותו • כמה עם המוקש :

בתשעה לחדש • אמר בספרו דקדש • תענו את הנפש • עד רמש העשירי
יתפרש : אולי ותמשח בשמן • כפירות היום הגן • ותצא למשכן אפן • דרך
לגן עדן • דבה מחר תתבנש :

בתפלות רבי • אדונן משה הנבי • כוכבה דמן לזי • דלית כמו נבי : בעל
הציאם והעמידה • דעל אדה קשטה רדה • למיום היסרה • וכל דבלעדיו זדה •
בוידון אתפרש :

לית אלא אלה וכן עמרם • וספרו הקדש הרם • וסודה טבה עליך קל רם •
יום נקם ושלם • דבה יזדרם : הקבול לקהלו • ובגן עדן יקהלו • במשה ומשמע
קולו • ואל כל דמנה קבלו • מן דהוה לגזירתה משמש :

אדני שוב עלינו • וראה בעין רחמיך אלינו • ושוב את שובתנו • והקים

צלות יום הכפור: 663

וכל שנה ישוב עליך • ואתה בנגלינאן ריאם: ותפרו ותרבו אמן • והאדמה
לא תשם:

וכן ישמר חייכם כלכם • אה בחורי כל עמם: ויכר מן עליך יתנבר •
כי דם עבדיו יקם:

וחן בעיני יהוה תמצא • ותהי נבון וחכום ותחכם: חקי התורה בבינת
הרוה • וחו משה עליך לעולם:

חתמו צלותיכון • ואמרו בדכיות הפמם: כהלכון פם אחד • והיתה זאת
לכם לחקת עולם:

والسجدة الثالثة مايلاء

והיתה זאת לכם . . . אחת בשנה;

L 16, f. 77^b

تكرر ثلاث مرات | وفي ثالث سجدة يقال

L 18, f. 194

ועש כאשר צוה יהוה את משה:

ויחמר יהוה אל רחום וחנון בקיל ויימר הכהן אלמרן הכביר¹ الذي
يقال في الخمسين في השבתות:

² ויברך הכהן • ויבאל מרן מן قول זקן ישרל . . . אברהים ابن العم
المرحوم يعقوب الدنفي اطال الله تعالى في مدة حياته ويقيم منه كمتله
امين

אל תרח הנכבר • בנצירו פה עמד • ואלבש מן השובה בנד • אקר ואסנד
ואשתחבר: ואמהר בתהותה • ואקום בנצירותה • ואשביר סליח[ותה]
וסוברותה • ועורי גם רתותה • את הנפש אקדש:

בלב דכי • ועינים תבכי • ואת הנפש אוכית • לרעות השליכי: עד בשובה
תתבסר • הן בה תמסר • ונם לה תתמסר • ואסרה אסר • על האמת
השרש:

ראש אתן תפלה • בשם יהוה מכללה • וברחמיו מתקבלה • ובנדלו אתנפלה:
ואמרה אדני • אל נא תשית עלי עוני • כי עבדך הנני • עני אני עני •
רחמך ורתותך דרש:

L 16, f. 78 דווליכו טב דרך • לאתר השובה הבריק • רחום וחנון ארך • עבדך המסכין

צריך: אן עמיד בחסוך שא החטא • ובטובך שים פליטה • ונשבן
אמנים בטח • נשא עון ופשע וחטא • עורנך מן נבקש:

מרן כמה צדקת' • בעון הקבול ואדקת' • על ישראל ופרקת' • ובון חשקת':
וקדשתו בברית • וקם לשמר משמרת • ובון לברך ולשרת • וחשבן קשטה
ירית • קומה יהוה בעם קדש:

¹ L 18 in full as above, p. 276, mutatis mutandis.

² L 16 substitutes this rubric and the מן which follows.

על רז הכפורים • ויטיב מעשיו בשלם : ויפק מכל פשע • ומעשה הרע
יסכם :

ויקח מנה חלקו • וילבש בגד הצלם : כמולדו באיקר • בשובה במב גרם :
שלום יהוה על משה • דמע בני אדם : דאמר ובקשת' משם • את יהוה
אל עולם :

ומצאתו כי אל רחום • אל חנון הרם : לא יפלא מנה דבר • והוא בריו
העולם :

מקבל שובת השאבים • על כל עובריו יתרומם : ומן הרע דרכו • עין
מרעו שתם :

ותפלות משה קעמה • והרחמים הך הים : ותרו בעלמה ואחרית • ואולם
הגם הלם :

אל צעומי היום • 'דיטיבו המעשה והפתנם : נתן לן עשרה מתנים •
תוציא מכל נקם :

כופר וסליחן ורחמים • וענות נפש וציאם : | והצלות והתפלות • תרחיק
אל מן 'עלם : L 16, f. 76*

ושובה טובה בקבול • אל מן ישוב מלא יתם : וקרבן הגורל • עד יסור
הצדם :

וברכת כהנה ויכפר • והקטרת על המזבח והרם : עד לא ישפך דם
נקיא • כי נפש הבשר בדם :

אה צעום בנצירות • אה זרע יעקב התם : אה נוף לוי ויוסף • הפתור
אל כל חלם :

יראת אלהים על פניך • מן בעלי הקיאם : אברהם ובנו יצחק • דאתעקד
על הקיצם :

פדיון שם להם טבן • שרש לאשר מנון קם : בהם נחדש השובה •
ונאמר בדכיות הפמם :

שוב מחרון אפך • ורחם עמך ישראל קרש כל עם : סלח נא לעון העם
הזה • וכפר לו כל חטא ואשם :

אל תשחית עמך ונחלתך • אשר פדית' מכל ארצם : ברב גדל חסרך •
ושים רתותך בכל יומם :

אמרו אהיה אשר אהיה • אה ממן עד לעלם : קבל שובתינו קדם • אל
בין ידיך נקדם :

אהיה אשר אהיה • אה מן פניך הלשן ידם : כפר לעמך ישראל • והצילו
מכל זידם : L 16, f. 77

וישימו ציאם מברך • עליך פרקן ושלם : ושמח ורזח אל מן • אנה
בעלותה אודרם :

רב אל ותמא עליה אيفاً يشتمح¹ . تقال لما يوافق مكفور مقدوش يوم
 السبت وهي | من تاليف العم المرحوم زقن يشرال بدر² . الشيخ مسلم f. 190
 اخو والدي رحمة الله عليهم الجمعين

הצור תמים פעלו . השופט אל אמונה: האחד אשר בגדלו . ברך וקדש
 זה היום מן יומי השנה: וקדש יום השבת ועל הכל אבדילו . ושם מיתוביתו
 עליונה: ואזמן השנים בזאת הפעם 'ביכלו' . הודענן זה מן קשט חשבנה:
 קדש עם קדש הקהלו . וקדשי השנים יתרנה: זה בו שבת וינפש ישראל
 מן פעלו . ושלמו אנשמה מכל ענה: וזה בו ענות הנפש לא משתה' ולא
 מיכלו . ולית לו בימים תמונה: אלא יום נקם דמי לו . אה דרושי הננה:
 זה היום אשר עליו תשאלו . אוסיפו בו מכל תפלה ואתחננה: אולי ישמע
 מכם כל שיאלו . אשר לא יכרף שיאל מסכינה: ותקום לכם תפלות מי פה
 אל פה מללו . דאתפלל ואמר סלה נא:

מפוק: בתפלותו לחטאיכון אמן יסלח: וישם ציאמיכון וצלוחיכון מתקבלה:

וסדר עובדיכון תתצלח: | ושביכון מבין מן אלה: ותנים יומה מאה שנה: f. 190^b

רב אלה ותמא

ויתמר כי בשם וקטף עשרת הדברים² العادة ואחד הו יהוה הנכבר
 كالعادة وقطف הזכאים العادة حتي يصلو

אם יראו האנשים . . . ליצחק וליעקב:

ישתבח מרן קמאה . ישתבח רחמנה דלא במל . ישתבח אלהים לית
 אלה אלא אחד . שמע ישראל ותמא

وبعد وיהיה כי יביאך كالعادة ותורה ונברך יתה' ולית כותה ותמא

ויתמר יתהלל תקיל שוב³ ויתמר אתהו 'דברין עלמה כלה f. 193^b

ויתמר דכור² מן מימר العم הזקין אברהם בן יעקב. הדנפי יהוה יקים מנו
 כמו אמן אמן אמן: قد صح ذلك ألدכور من قول العم هكهن غزال
 خال كاتبه ابن المرحوم اسحاق اطال الله مدت حياته امين ويقم منه
 كتله امين وכן בשנת ארבע ותשעים ומאה ואלף אל ממלכת ישמעאל:

יום הכפור הזה . הונף והורם: על כל הימים . אתקדש ואתעצם:

לית כמו בימים . דאתקרי הציאם: ארבע ועשרים שעה . על יומי השנה L 16, f. 76

אתקדם:

בעשרה מן החדש . סליחן אל כל אימם: הא טובי תהבה . אשר בשובתו

ישבם:

¹ Not in L 17.

² L 17, 18 give all these in full.

³ L 16, f. 75^b: not in L 17, 18, O 5.

ויתמר עליו ישתבח לו עוד רצון יהוה עליו:
 ינדל הנבור אשר גדל¹ זה יום הכפור ובכפירותו אסגילכם: אה ישראל
 טוביכון • תענו את נפשותיכם: כי יום כפורים הוא לכפר עליכם • לפני יהוה
 אלהיכם: חקת עולם לדורותיכם • בכל מושבותיכם: שבת שבתון הוא לכם •
 ועניתם את נפשותיכם: כאשר צוה יהוה אתכם • על יד אדונן משה נביכם:
 בכתבו הקדש: במימרו הקדש: בחדש השביעי בעשור לחדש: תענו את
 נפשותיכם:

f. 189 רב אלה ותמא | עליה איהא ישתבח מן קול המרומים השייך מפרג
 المفرجي [ابن يعقوب] رحمة الله تعالى عليه امين

הגדול והנבור • מלוך רוחיכם: בגדלו אפרש זה יום הכפור • ובקדישותו
 אסגילכם: טוביכון תצומו בו • ותענו את נפשותיכם: ותשובו מכל חטא •
 ותנצירו לבביכם: אה חיבים שובו לאלה • עד בחסרו ירחמכם: אה דרשי
 גן עדן • זה היום הוא לכם: כי הוא למי ליום נקם • טוביכון תחליפו שמלותיכם:
 ותימרו מרי קבל ציאמינו • אולי ישמע תפלותיכם: מרי קבל שובתינו •
 והסיר פנותה ונברותם²: בעמל מן קבל תרי להחות האבנים • כתובים משני
 עבריהם:

הוא משה גדלו מרו קריב: דביאר לן בכתבו דעל ידו כתיב: בתשעה
 לחדש בערב מערב עד ערב: תשבתו שבתכם:
 רב אלה ותמא

³ עליה איהא ישתבח מן קול המרומים סיידי השייך מרגאן ואלד ואלדי תגמדם
 الله بالرحمة والرضوان واسكنهم فردوس نعيم الجنان امين

f. 189^b דשמה אל אמונה • התמיד בישו: בגדלו שם בדרחה שביעה • ארבע
 זבנים אתפרשו: שבתון זכרון תרועה מקרא קדש • בו עם ישראל יגישו:
 קרבן צלואן ותשבחן • ומכל טמא יתקדשו: ויקדמו על זה היום העצום • ובגדי
 היראה ילבשו: וישבקו החובים ויענו הנפשות • ומן תשמישותן לא ימושו:
 הא טובי תהבה דעתיד בו ומשמש • בטהרות לבו ונפשו: הא טובי עמה
 דצעמין בה בנצירו • והעונות יגרשו: אתפרש על יד הנביא הסגיל • עברו
 ונאמנו ואישו:

מפוק: הוא משה רום נביאכם: דלערפלה נגש: דביאר בקדש ספרכם:
 בחדש השביעי בעשור לחדש: תענו את נפשותיכם: וכל מלאכה לא
 תעשו:

¹ גלא O 5.

² מעליכם O 5.

³ Not in L 17, O 5.

ובנצידו כלְהָּא וְהִם וְקוֹפּ גְּמֵלָּהּ וּבְעִדְמָּהּ הֵא כְּחִיב נְהִיר [א-ז]¹ וְבַעַד
 דִּלְכּ יִלְבּוּ קִבְלוּ² גְּמֵלָּהּ פְּסוּל בְּרֵמֶג עֲזִימָּהּ וּבְחִרָה כִּי בִשְׁם וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 כְּמָּה תִּקְדָּם אִוְּלָּהּ וְבַעַד דִּלְכּ יִקְרִי אִלְמָּם עֲלֵי מְמַכְתִּיבִּים כִּי בִשְׁם וּבְחִדָּשׁ
 הַשְּׁבִיעִי² וּבְחִרָה דְּבֵר אֵל אַהֲרֹן³ תָּם בְּעַד דִּלְכּ יִסְגְּדוּ וַיִּקְוּלוּ הֵדָּא f. 187^b
 אֲבֵית מְרֵקָּה מִן קוֹל סֵידְנָא פִּינְחָס רִצּוֹן יְהוָּה עֲלֵיו אֲמֵן:

אֲךְ בַּעֲשׂוֹר לְחִדָּשׁ • הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה • יוֹם כְּפֹרִים הוּא לָנוּ • בּוּ נַעֲנֵי נַפְשׁוֹתֵינוּ:

בְּחִדָּשׁ הַשְּׁבִיעִי • בַּעֲשׂוֹר לְחִדָּשׁ • נַעֲנֵי נַפְשׁוֹתֵינוּ • לִיהוּה אֱלֹהֵינוּ:

גְּבוּר הַנְּבוּרִים • כְּפָר לָנוּ הַעֲוֹנִים • בּוֹזֵה יוֹם הַכְּפֹרִים • אֵה יִשְׂרָאֵל הַיִּשְׂרָאֵלִים:

דִּיאֵן הַדִּיאֵנִים • סִלַּח לָנוּ הַעֲוֹנִים • וְזִכּוֹר לָנוּ • בְּרִית הַדִּיאֵשׁוּנִים:

הַאֱלֹהִים יְהוּה • אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה • 'בְּרַחֲמֶיךָ שׁוּב עֲלֵינוּ • וּקְבַל שׁוֹבְתֵינוּ;

וְהַנְּחָם עַל רַעוֹתֵינוּ • וְסִלַּח לְחַטָּאֵינוּ • וּקְבַל צִיאֵמֵינוּ • וְכַפֵּר אֲשַׁמֵּינוּ:

זְכוֹר אֵה אֵל רַחוּם • בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ • אֲבֵרָהֶם וַיִּצַּחֵק וַיַּעֲקֹב • וַיִּוְסֶף³ וַאֲדוֹנָן⁴
 מֹשֶׁה נְבִיָּנוּ:

דְּלִכּוּם הַנְּסַתְרוֹת • וְהַנְּגַלְאוֹת אֵתָּה⁵ • הַסִּיד פְּנוֹתָה קְרוּב • אֲמֵן מַעֲלֵינוּ:

טוֹבוּיְנוּ נִטְהַר לְפָנֶיךָ • בּוֹזֵה הַיּוֹם הַגְּדוֹל • יוֹם הַכְּפֹרִ הַזֶּה • כְּאֲשֶׁר צִדִּיתָנוּ: f. 188

יְהוּה אֱלֹהֵינוּ • אֲקִים מִיִּמְרֶךָ לָנוּ • אֲשֶׁר אֲמַרְתָּ • עַל יַד אֲדוֹנָן מֹשֶׁה נְבִיָּנוּ:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה • יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם • לְטַהֵר אֶתְכֶם: מְכַל חַטָּאוֹתֵיכֶם:

לְפָנַי יְהוּה תִּטְהַרוּ • שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם • וְעֵנִיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם • לִיהוּה
 אֱלֹהֵיכֶם:

כִּי לָנוּ בַּלְעַדֶּיךָ • יְהוּה אֱלֹהֵינוּ • קְבַל בּוֹזֵה יוֹם הַכְּפֹרִ • כְּפִירוֹת כְּהֵנֵינוּ:

גְּדַרְשׁ מִן רַחֲמֶיךָ • יְהוּה אֱלֹהֵינוּ • תְּקַבֵּל צִיאֵמֵינוּ • וְצַלּוֹתֵינוּ וּמַקְרַתֵינוּ:

סִלַּח לָנוּ בְּחַסְדֶּיךָ • יְהוּה אֱלֹהֵינוּ • וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵינוּ • וְלַחַטָּאוֹתֵינוּ וְנַחֲלַתָנוּ:

דְּחַקַּת עוֹלָם יִכַּפֵּר הַכֶּהֵן • אֲשֶׁר יִמְשַׁח אֶתָּנוּ • וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת יָדוֹ • לְכַהֵן
 תַּחַת אֲבִיו:

כִּי יְהוּה יִכַּפֵּר • זֶה הַכֶּהֵן בַּעֲדוֹ • וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ • וּבַעֲדֵי כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל:

צֵא יֵצֵא אֵל הַמִּזְבֵּחַ • אֲשֶׁר לְפָנַי יְהוּה • וְכַפֵּר עֲלֵינוּ • וְיְהוּה יִקְבַּל מִמּוֹ:

קִנֵּי שָׁמַיִם וָאָרֶץ • פָּנֶיךָ נִקּוּם הַיּוֹם • | קְרֵאִים צֵלָאִים צַעֲמִים • בְּרַחֲמֶיךָ קְבַלְנוּ: f. 188^b

רַחֲמֵנוּ אֵה רַחוּם • 'בְּרַחֲמֶיךָ זֶה הַיּוֹם • רַחוּם וְחַנוּן אֵתָּה • בַּעֲלָמָה וְאַחֲרִית:

שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ • וְהַנְּחָם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ • וְהַשְׁקֵךְ מִמַּעַן קִרְשֶׁךָ • וְהַטִּיב
 אַחֲרֵיתָנוּ:

תְּתוֹבֵתְנוּ קְבַל • וְסִלַּח לָנוּ כְּסוּבְרֶיךָ • כְּמִיִּמְרֶךָ לְמֹשֶׁה • סִלַּחְתִּי כְּדַבְּרֶיךָ:

לִית אֱלֹה אֵלָּה אֶחָד:

¹ L 17, 18 give it in full.

² L 18 gives it in full.

³ L 17 om.

⁴ L 18 om.; L 17 added sup. lin.

⁵ O 5 לט.

אהיה אשר אהיה • נאדרי בקרש: יקדשך אה קהלה • במיני כל קדש:
וענני¹ הסליחות • עליך זה היום יפ'ש: ויקם² צלות משה • דלערפלה נגש:
ויתפלל משה ליהוה • ותשקע האש:

אהיה אשר אהיה • אין עוד מלבדך: זכור לנו תפלות משה • נאמנך
ועבדך: אשר אמר פני • גדלך ורב חסדך: סלח נא לעון העם הזה •
כגדל חסדך:

אה אל רחום וחנון אתה • נתן התבונה: ברחמיך וברב חסדך • טהר
עדתך מן עונה: בנביא דעמד פניך • ואמר סלח נא: כאשר נשאת' לעם
הזה • ממצרים ועד אנה:

אה אל רחום וחנון אתה • אחד באלהותך: נשאלך תפ'ס • על עמך f. 181
רתותך: ותצילו מכל רע • ברב ישועתך: ותגדילו ותסעדו • למשמר תורותך:
ותקים לו צלות משה • עבדך וכן ביתך: אדני יהוה אל תלשחית • עמך
ונחלתך:

אה אל רחום וחנון אתה • רמה מ'רוממה: סלח לעמך ישראל • מכל חטא
ואשמה: ופדי א'תו בחסדך • מכל לחץ וארצ'מה: בנביות עבדך משה • בן
עמרם צעומה: כפר לעמך ישראל • אשר פדית' יהוה:

אהיה אשר אהיה • בשמו הקדוש תתברך: ותשתמר בכל אתר • ותמטי
'למסברך: וישמע לפללך • ויקבל 'לנדרך: ויצליח עובדיך • ויסקף לדרכך:
ובטובה ורחמיו • יהיה 'מנן עזרך: ויכחשו איביך לך • ואתה על במתם'
תדרך:

תנים יומה מאה שנה • אימר 'לכהלכון: סיעתה המז'מנה • ישמר יהוה
חייכון: כל שנה ואתם בטוב וחסד • אתון ובניכון: אה קהלה טבה • יהוה
ידיך ביומיכון: אה קהלה טבה • יקבל יהוה צלותיכון: א"ק"ט • יקבל יהוה
פ'לליכון: א"ק"ט • י"י"י • מדר'שיכון: | א"ק"ט • י"י"י • ציאמיכון: א"ק"ט •
י"י"י • שובתיכון: א"ק"ט • יתגבר יהוה על מן יתגבר עליכון: וישימו ציאם
'מברך עליכון • ועל כל קהליכון: וכן ישמר חייכם כלכם • הסמוך מכם
והארכון: ומאה שנה תעשו זה הציאם • ויומי מועדיכון: בעמל חשלושה
והמלך • ובן עמרם נביכון: ובעמל אהרן ובניו • המשחים כהניכון: וחמת
מימרי • כן ירתי חייכון:

جوانه ويعبر יהוה وتامها ויתמר דראן רב חילה وبعده כי בשם ויתרבי
כלהا وتطف הטבעית כפר ושביעי ושבת³ • | ויסקו מן הטבעית פי f. 184^b
'בשעבוד³ ותאמה | יתמר אתהו כתבה רבה כלהא ונשוי כהלן כלהא f. 185

¹ L 18 וענן.

² L 16, 17, ויקים, L 18.

³ Given in full in L 16, 17, 18.

f. 179^b

עודן בן:

י"ה הא"ה הנאדרי בקדש: י"ה הא"ה דקרא ישראל סגולה וקדש:
 י"ה הא"ה דאפרש להם זה מועד זימון קדש: י"ה הא"ה דשם היום ציאת
 לכל נפש:

תלו ידיכון ותמאמא לרבה ותמאמא

לאלה דבחר בישראל קדש כל עמה: לאלה דאפרש מועדים ומועדים
 קדשיון רמה: לאלה דאסגולן בזה יום צומה: לאלה דשמו כופר מכל
 חטא ואשמה: לנצחיו כל קרביה: וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו ותמאמא

אה דרושי גן עדן • פתחו דרך השובה: ובתוכו עברו • מנער ועד איש
 שיבה: ואתפללו בצדיקים • בשמחה ואהבה: אלהי אדם • ונח דצא מן
 התבה: ואלהי אברהם • בעל שיבה טובה: ואלהי יצחק • דצא מבאר
 שבע: ואלהי יעקב • דאקים בבית אל מצבה: ואלהי יוסף • דאמר טבח
 טבח: ואלהי נביה רבה משה • בעל יום חוריכה: ואלהי אהרן ובניו • זרוקי
 דם כל זבח: ירחק אתכם • מן מעשה התועבה: | וישם ברכת זה העדה • f. 180
 במוצא ובמובא: מורשה לקהלת יעקב • מזכר ועד נקבה: וישמע קלן
 דצבעתכון • ותונו לאלפי רבבה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אהיה אשר אהיה • אין אחר עמך: סני לעמך כל טוב • דלא ילא ולא ימך:
 וארתי אלו אנה • וביום נקם¹ קרמך: והקים צלות משה • אשר דרש ממך:
 אדני יהוה שוב מחרון אפך • והנחם על הרעה לעמך:

אמן אהיה אשר אהיה

אהיה אשר אהיה • אתה אסגילתנו: ובמועדיך הקדושים • קדשתנו
 ואבדילתנו: ולמשמר זה היום • הגדול צויתנו: בו נשאלך מרן • בחסרך
 שוב אלתנו: וסלחת לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

אהיה אשר אהיה • בטובו יוקרך: אה קהלה וימטנך • גני כל מסברך:
 ויחנך ויסעדך • ויסני איקרך: ובענני הסליחות • בזה היום יכמרך: ויקים לך
 הברכה • הכתובה בספרך: יברכך יהוה • אמן וישמרך:

f. 180^b

אהיה אשר אהיה • יסני מניאנך: אה קהלה טבה • וימטנך חשבנך: | ובזה
 היום יסלח • לכל חטאך ועונך: ויאמנך ממה תירא • ובבטח ישכינך: ויקים
 זאת הברכה • תמיד לך ולבנך: יאיר יהוה פניו • אליך ויחנך:
 אהיה אשר אהיה • יהוה אל רחום: ירחמך בחסדו • בכל לילה ויום:
 ויקבל צלותך • ובעותך בזה היום: וזאת הברכה • תמיד לך תקום: ישא יהוה
 פניו אליך • וישם לך שלום:

¹ O 5 יקים.

ثم بعد ذلك يلبو تلبية وينحو بني إسرائيل ثقيل علي هذا الترتيب
 أولاً يقولوا هكهنيم
 وينحو بني إسرائيل من העבדה ויצעקו:

جوابهم من هقهل

f. 177

ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו • וישמע יהוה את קולנו • וירא את ענינו •
 ואת עמלנו ואת לחצנו¹:

יתהלל: • وبعد: יתמר שבחו מן מימר הרבן יעקב² • רצון יהוה
 עליו אמן:

f. 178^b

שבחו אה עמה • במיני תשבחתה: בזה יום צומה • לבעל כל יכלתה:
 האחד בלא רמה • 'ברבותה רבתה: הברד 'בריאמה • שמעיו כל צבעתה:
 רמה 'מרוממה • מלוך כל ממלכתה: לו נשבה בקל רמה • בכל חלה
 ומועדה ושבתה: ובכל לילה ויומה • ובכל עדנותה: כי שמו יהוה • ואין
 כדמותה:

* רבותה לה³:

ורוממותה לאלה • אה העדה אמרו: 'בנסתר ובנגלא • בכל עת בנצירו:
 באחרית ותחלה • לשמו תשירו: | בכל יומם ולילה • ובתשובה מהרו: אה
 עם קדש וסגולה • מצותיו שמרו: ובזאת השעה האלה • פניו המהרו: עד
 לאשמיכון יסלח • ועליכון יעברו: ענני הסליחות וישלח • העונות דמנוכון
 עברו: כי הו בעל היכולה • ואין כדמותו:
 רבותה לה:

f. 179

ואמרו תשבחן בכל עת • לאלה אלהיה: דליתו מדבק בעת • ומחליף
 עדניה: ורב חסד ואמת • בתרי עלמיה: וגדלו לא יתר ולא פעת • עבוד
 עובדיה: ולא סלק ולא נחת • רמון דרמיה: הקעים דלא מאת • דלו
 קוממית חייה: וטובו לא יכרת • בכל זבניה: וטובי הנפש דעזבת • עונה
 בזה יום סלוחיה: בתחלה ואחרת • המהרת מן סיוביה: פני מן לא לו עת •
 ואין כדמותו:

רבותה לה:

יהוה הו האלהים • מלוך רוחיכם: י" ה" הא" דשלח משה רום נביאכם:
 י" ה" הא" דנחת על ידו קדש ספרכם: י" ה" הא" דקדש דן ירחה מלבין
 חדשיכם: י" ה" הא" דפקד בעשור ממו תענו את נפשותיכם: י" ה" הא"
 דאמר בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשביתו שבתכם:
 רבותה לה:

¹ And so on antiphonally.

² O 5 says *ومنهم من يقول*

انها من قول الرئيس يعقوب.

³ O 5, L 16, 17 omit: and so below.

جوابهم من الجماعة

ישר מן אלה • וברוך אלהינו לעולם • וציאמיד טבן • וברוך שמו לעולם:
יתהלל אלהים:

وهذه ترتيب تلبية شوب مחרון آفء • بنغم يقولوا هكهنيم ثقيل
שוב مחרון . . . להם בך:
جوابهم من الجماعة יהוה אל רחום וחנן:
הקנימ סלח נא . . .¹

f. 170^b

وبعد ذلك يقولوا هكهنيم

כתבים • כתיבין:

f. 171ⁱ جوابهم קדישים קשימים נימרנה הדברים האלה • | יתברך אלה ולית
בֹתה רבותה לה • ברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם • יתהלל אלהים:

ثم يعاد تلبية كي בשם • كما تقدم وضعها تماماً وبعدها يلبو שמع
ישראל • وهذا ترتيبها اولاً يقولوا هكهنيم في سرهم

שמע ישראל . . . אחד: ويطلعو حسهم في
ואהבת . . . ובכל מאד: [وبقية الفصل يقولوا هكهنيم في سرهم ان كان
في שמع ישראל وان كان في كي בשם²]:

جوابهم من الجماعة יהוה אלהינו יהוה אחד:
הקנימ והיו הדברים . . . על לבבך:

f. 171^b

الجواب | יהוה אלהינו ונו"

הקנימ ושנתם . . . ובקומך: الجواب יהוה ונו"

הקנימ וקשרתם . . . לנינד: الجواب יהוה ונו"

הקנימ וכתבתם . . . ובשעריך:

الجواب כתבים כתיבין קדישים . . . ונו"

ثم بعد ذلك يقال بازوني علي نغم اديك עלינ מרן • وهذا ترتيبها

f. 172

וידבר משה באזוני כל קהל . . . עד תמם³:

כי ידין יהוה עמו • ועל עבדיו יתנחם:

f. 174

ثم بعد ذلك يقال | اديك עלינ⁴:

f. 176^b

יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת:

¹ And so on to ישראל כפר לעמך ישראל, with the same response. ² In the margin of L 18. ³ To וכפר אמת עמו, with the response after each section.

⁴ In full in L 18.

عليه ايضاً بيت علي النغم له ايضاً رضي الله عنه امين

אל אלהי האלהים • וארון האדונים : אל אלהי הזכאים • הצדיקים הנאמנים :
אל אלהי יוסף • דגלניו רביאנים : אל אלהי אדונן משה • דמע הנאמנים :
אל אלהי אהרן ובניו • המשחים הכהנים : אל אלהי יהושע וכלב • והשבעים
הזקינים : אל אלהי התורה והרגרזים • קדש המכונים : אל אלהי כל היקום •
וס'הדותך ממנים :
אהיה אשר אהיה :

عليه ايضاً بيت نغم مسجع

ציאם מברך עליכם • אה סדר קהלינו : הסדורים אנה • ובכל אתרינו :
f. 168^b ישמרכם יהוה • אלהים אלהינו : טוביכון טוביכון • בזה היום תתלנו : ותימרו
אה מרן • קבל ציאמינו : וסלח להטאינו • וקבל שוב'תינו : ורחמנו והננו •
ורחם מאתינו : וסלח לעמך ישראל • הסגודים אל קדש טב'רינו : ונחתם
זה המימר • ונימר בשפתינו¹ : ברוך א'תה בחסדך . . .²

ויתמר יתברך אלה ולית כ'תה ותמא'תה ת'קיל ואן כאן י'קון ה'ק'ת בכ'יר
f. 169^b י'ק'ול ה'ק'א'יל בר'כו ה'כ'ב'יר'ה ו'ב'ע'ד'ה נ'ב'ר'ך ו'ה'מ'ו'ס'ף ב'ה³ | ויתמר אלהי
אברהם לך נברך ת'ק'יל ואז יש'ר ת'ק'יל ח'מ'ל'ה וי'ח'נו אל המ'ב'ע'ית בארון
המ'כ'ת'ב הקדוש ועמו של'שה מ'כ'ת'ב'ים • וי'ת'מ'ר ניז'ל וי'ל'בו כי ב'ש'ם • ושוב
מ'ח'ר'ון א'פ'ך ת'ק'יל ו'ה'ד'ה ת'ר'י'ב ס'ו'ר'ה ה'ת'ל'ב'י'ה י'ק'ו'לו ה'ח'מ'א'ה ע'נ'ד כ'ש'פ'
ה'כ'ת'ב ה'ש'ר'י'ף

אהנו כתבה רבה . . . קוממו לחיינו :
וי'ק'אל י'ת'ה'ל'ל א'ל'ה'ים ת'ק'יל

ו'ה'ד'ה ת'ר'י'ב ת'ל'ב'י'ה כי ב'ש'ם [ו'ה'כ'ה'נ'י'ם י'ט'ל'עו ח'ס'מ'ם פ'י א'ו'ל כ'ל פ'ס'ל
מ'ן כי ב'ש'ם • ו'כ'מ'לו'ה ח'פ'י'ת'א⁴] י'ק'ו'לו ה'כ'ה'נ'י'ם
כי ב'ש'ם י'ה'ו'ה א'ק'ר'א • ו'ה'בו ג'ד'ל ל'א'ל'ה'י'נו :

f. 170
ג'ו'א'ב'ה'ם מ'ן ה'ח'מ'א'ה
ג'ד'ל'ה ו'נ'צ'ע'נ'ה ד'י'ל'ה • ר'ב'ו'ת'ה ל'ה :

ثم يقولوا هكهنيم

ה'צ'ו'ר ת'מ'ים פ'ע'לו • כי כ'ל ד'ר'כ'יו מ'ש'פ'ט : אל א'מו'נ'ה וא'ין ע'ו'ל • צ'ד'יק
וי'ש'ר ה'ו'א :

¹ L 18 adds ונאמר.
given in L 16, 17, 18.

² As above, p. 7.

³ The headings are

⁴ In the margin of L 18.

אל חיולה דמתשקח : אל חי שחד לא יקח : אל חנומה לא בפקח :
אל חילה הכל לקח :

אל תהור אשר ישפט : אל טוב לא יטה משפט : אל טובו לנו
מקלט : אל טרם לא ימלט :

אל יבולה אל קני : אל ירותה בלא שני : אל יצובה בלא משני : f. 167
אל יקרא¹ אני אני :

אל כבודה דמורד : אל כוחו הכל ספד : אל כצלע ולא סכד : אל
כלה לה הלך :

אל לבוראים סבל : אל לא אתי ולא אול : אל לטובו נשאל : אל
לשיאלן יקבל :

אל מקים² כל קיאם : אל בחדש העולם : אל מושבת ומרומם :
אל מבתר ומקדם :

אל נתון אל זאון : אל נכבר אל חנון : אל נא תמיד אדון : אל
נסי אל ישרון :

אל כמד אל אחם : אל סכך בטל רסם : אל טוביב ולא נמים :
אל סקוף אל אפם :

f. 167^b

אל עליון אל דמע : אל עבוד כל תמח : אל עתה לן שמע : אל
עולם בו קומה :

אל סרד ולא סאף : אל פני פניו נרקף : אל פלי וירחף : אל סקר
לא תנאף :

אל צדיק לית לו קץ : אל צעור בלא נאץ : אל צפין דלא ייחץ :
אל צעור שמים וארץ :

אל קרוב דלא רחיק : אל קבל כל דביק : אל קנה³ הוא חזיק :
אל קדוש וצדיק :

אל ראישון ואחר : אל רמה ולא דאר : אל ראה אל שמיר : אל
רב חסד ויכפר :

אל שמו גדול וקדוש : | אל שדי אל ירוש : אל שופט ולא ימוש : f. 168
אל שמעיו כל בלוש :

אל תחלה ואחרית : אל תמיד לא יכרת : אל תקיף ולא נהת :
אל תדיר ולא פעת :

אהיה אשר אהיה :

¹ L 17 יאמר .² L 16 מקום .³ L 16 קנה .

مخرج غير

אלהי אברהם העברי • דגלגיו רמים: בעמלו אה מרן • סלח לן כל
f. 165^b אשמים: ורחם דלות עמך • ונפֶשׁ כל ארצמים: | כפר לעמך ישראל • אשר
פדית' יהוה:

אלהי יצחק אשר • אדלֶש עלתה: על קדש כל מקום • אתר קדישותה:
נדרשך אה מרן • בכל עדנותה: כפר וגו'

אלהי יעקב ישראל • בעל הנדֶדיה: בעמלו אה אדני • נפֶש * לן מכל¹
צלרים: וקבל מדרש עמך • בזה יום הכפֹּרים: כפר וגו'
אלהי יוסף המלך • השליט המשביר: לכל עם הארץ • וממלכותו תדיר:
בעמלו נדרשך • אה גדול אה יקיר: כפר וגו'

אלהי אדונן משה • הצדיק הכובב: דלית בנביים כמו • דיהב לן 'כתב
רב: נשאלך אה מרן • תאבד כל שנא ואויב: כפר וגו'

אלהי אהרן ובניו • המשחים הכהנים: בעמלון אה מרן • סלח לן כל
f. 166 עונים: ורֶאה' אל דלות עמך • כי אנון מסכינים: | כפר וגו'

אלהי זה יום הכפֹּר • דלית בימים דמותו: דו דמע הימים • בו כל העם
ישבתו: טובינן בו נצום • ונימר אה תמיד באלהותו: כפר לעמך ישראל •
אשר פדית' יהוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

وهذه الكيفية علي نغم اوفعة يوم اربعة العنصرة

אל אלהים יהודה: אל אלהי כל עלמדה: אל אדון מכה ורומה: אל
אחד בלא דמה':

אל ברד אל יצוב: אל בדיו אל יתוב: אל בחכמתו סבוב: אל
ברצונו ישוב:

אל גאה לית לו פרוג: אל גבור לא בעל זוג: אל גדול לו הנלוג:
אל גדול לו נחוג:

f. 166^b אל דיאן אל כבד: אל דבוק דיסתנד: אל דמע דיסעד: אל דעבר
בלא יד:

אל אהיה אשר אהיה: אל היה ויהיה: אל זה ממית ומחיה: אל
הכל לו יהיה:

אל ראין שם כשמו: אל ולא ימצא כמו: אל וממן בקוממו: אל
רמה עצמו:

אל זכאה דלא אז: אל זאון דלא ירו: אל זה שקיח בכל רו: אל
זכור ברית הלו:

¹ מכל 18, כל L 16

תקומה: ועסר מליה טר • ודכר מְקוּמָה: בטור סיני • ומן זרק דמה:
 וחזה מן משכנה • תבנית כל מאומה:
 ויקחו לי תרומה:

¹ عليه ايضاً مليغوط من قول المرحوم العم الشيخ ابراهيم القباصي رضي
 الله تعالى عنه امين

f. 164^b אתיקין וקום גרֵש • היישן 'ברמח: הזכרון וזכר מרד • וקולותיך ארימה: f. 164^b
 וקרע שגב לבך תמצא רבך • שרי בכל מקומה: לא יאחזו מקום • ולא ישרי
 בו מאומה: ולא ירף ממו מאום • זה עין התשבחן אה דמֵע: אן תדרש תדע
 זה • בקולו שִמֵע: והלך 'בדרכיו • וקדם זכרון לו תרומה:
 ויקחו לי תרומה:

ויקרו אל ויתן אל משה יתמר דראן אה איקר רב ומרקה אֲתָהוּ
 עבודה דעלמה וטובינן וישתבח:

² ואذا وافق الكفور توم السبت يقال دران عوض הא איקר רב: קעמנן
 מן שנתן: לאן הא איקר רב יִכּוֹן אִנְקָל עֲלֵי ויטע ואלל אעל
 בגדלו שם זה יום הכפֹּור • תרח³ ל'תהבים: 'דישובו מכל חֲטָא • וינצירו
 הלבבים: ויקריבו התשבחן על מזבח הצלות • ויהיו צעורים⁴ חדובים:
 ותהללות בניצירו: למרון יאֲמְרו: והפִמֵּים יטִהֲרו: במקרת רום
 המכתבים:

רב אלה וتمامה ويقال כי בשם وفصل מן יתרבי יהוה אל רחום
 וחנן ויתמר מליפוט:

f. 165 יתנלג מן ברא • בוראיה בארשותו: | וחסֵלָה בטוב מאד • ותקנה f. 165
 בחכמתו: ותרי לזחיה עבד • למלי בריתו: ויהבן למשה • טוב לכל עדתו:
 ויתן למשה ככלותו:

ותשרי מקרתה אל ויקרא אל משה יִעֲמֵר יתהלל וְתָמָאָהּ תְּקִיל ובריך אלהנו
 ויהוה אלה תְּקִיל בֵּית וּבֵית ויתמר כימי טובה חסידה • מן מימר
 אדונן הרבן יוסף • עליו רצון אלה יוסף • בעמל הצ[דיק] יוסף אמן:
 כימי השמים על הארץ • תתודי ותתברך: עוד כימי אבות ובנים • נהללך
 ונשירך: כל ימי דורות וחליפותם • נרבי לך בְּמִימְרֶךָ: עוד נשוב ונהללך •
 ונרומם איקרך: כי אתה אלהינו • אפרשת' לן 'ספרך: ואלהי אבותינו •
 'דשמרו 'גודך: בכל הימים נימר • אה מרן תמיד תתברך:

¹ O 5, L 17 omit this piece.

² L 16, 18 in margin.

³ L 16 מקלס.

⁴ צעומים?

ושמעו קול יהוה • וקול משה 'לפם: ממלל נבר לחברה • לא לשן ולא פם:
 קל אלה העצום: קל האל היקום: קל יהוה אל רחום: קרי אנכי יהוה:
 קל ברוחה הלך: | קל דבחייה מורך: קל יהוה חנון ארך: קרי אנכי יהוה:
 קל בו רוח עדיפים: קל בו טוב ניאספים: קל יהוה ארך אפים: קרי
 אנכי יהוה:
 קל לבוראות עבד: קל כלה בו מתנגד: קל יהוה רב חסד: קרי אנכי
 יהוה:
 קל בו עלמה הוקמת: קל לנפשות אנשמת: קל רב חסד ואמת: קרי
 אנכי יהוה:
 קל בו רוח רחמים: קל בו חסד ניאספים: קל נצר חסד לאלפים: קרי
 אנכי יהוה:
 קל מן הפאות הששה: | קל בו ישראל יתנשא: קל נשא עון ופשע: קרי
 אנכי יהוה:
 וימהר זה הנביא • משה ויקד ארצה: ויאמר עבדך • חן בעיניך מצא:
 ויעמד בדחלה • ושעבוד ואימנו: ושני לוחות הברית • בידו הנתנו:
 ויפן וירד מן ההר • ברבותה רבתה: הך זהר במלאו • ומקבל אנרתה:
 ומלי רחמיה בפמה • והנור לבש צלמה: ותבנית משכנה בלבו • וחכם הך
 אתא² עלמה:
 שלום יהוה עליו • ועל אבהתיו הטהורים: דשמרו דרך יהוה • ומלכו כל
 איקרים:
 בהם אתחנן • בזה יום הכפורים: אן יהיו כל • חטאינן מכפרים:
 אה עדת יהוה • דבצלותה שרים: קומו על רגליכון • ואמרו בטב מימרים:
 جوا | וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר:
 f. 163
 f. 163^b

ويقروا الي وיקחו لي تروما يتמר دران ائتهو يقيرا ومركه
 آتتهو رحمنه ويقال يشتبخ:
 f. 164

ישר הישרים: בגדלו פרק אבהתן ממצרים • במופתים³ יקרים: על יד
 משה בן עמרם • דמע הספרים:
 ואנדה לן ספר קדש: ושבעה מועדים לן אפרש: מנון זה המועד הקדש:
 המתקרי יום הכפורים:

רב אלה وتما وיתמר מן יתרבי יהוה אל רחום והנון ומליפוט:
 אל מעון הקדש • את ידך ארימה: ואתפלל אל מרך • עד יהיה לך

¹ L 16, 18 om.

² L 18 זאה.

³ O 5, L 17 במינים.

רב אלה ותמאָה ויתמר כי בשם • ועדמא יתרבי כלְהָ אוּ גַרְמֶהָ
ויתמר מליפוט:

f. 161^b אהרן ומשה • דמרון אוקרון: ולפדות ישראל • ממצרים שגרון: ושחטו
הפסח • בשמח סדרון: בתר סימניה • דבמצרים שגרון: על יד בני
עמרם • בחורי ישרון: אחד נביא אלהים • ואחד שלמש המשכן והארון:
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן:

¹ עליו עוד מליפוט:

שני בני עמרם • אלהים בחרון: ולמציל עדרו • ישראל שגרון: בסימנים
ואותות • אחד עשר מספרון: ועשו הפסח • בששן ואיקרון: יתרבו זאָת
הנביים • דמרון אוקרון:
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן:

ويقرؤ الي عند از يשר ويطرقوها تقيل كجاري العاده فصل وفصل فوق وتحت
علي قدر الفرقة وتשרي מקרתה אל עשרת הדברים • יתמר צפר לא
נדע בעלו ירחמו יהוה אמן:

הא צפר מברך • צפר אהן יומה: רקיע המאורות • מזרח אור עלמה:
דכל שעה מנה • סליחות לירע²: למן צעם בנציר • ומן אלה יירא:
f. 162 מדמי לגן עדן • החיים בתוכו: | שמורי דרכיו • אליה ילכו:
מה רבו מן יום • ומה רב מקומו: כל יומי השנה • אין בהם דמו:
שלשה צפרים • בון אתעתק ישראל: מן מאום אל מאום • במפרש נדיל:
צפר מוצאון • ממצרים ביד רמה: על יד בן יוכבד • נביא כל עלמה:
וצפר טור סיני • וצפר דן יומה: דבו יפק ישראל • מן אסור אשמה:
יתרבי שלם אלה • וירום שלם נביה: דלתן ולקח • מה יתה חייה:
מה רב שעתה • דבה נחת אלה: על רישה דטור סיני • ברבו גדולה:
ביום השלישי • בהיות הבקר: וארתת כל עלמה • וכל טור ומישר:
f. 162^b ואזרמנו קולות • שלשה בכבוד: | קול יהוה וקול משה • והשופר חזק מאד:
וארבע טורים • סכבו בטורה: חשך וענן וערפל • ואש בון סהרה:
ואלהים ומשה • מלגון אעמדים: ולבר מן הכל • עשין³ ולפידים:
וקול יהוה למשה • ייתי בריאמה: ומשה ידבר עמו • מה ידברו יהוה:
זה הנביא אשר • קשט מלל⁴ יהוה: לא בליל כי אם • בורח יומה:
ושש מאות אלף • עדים במה אתעשה: הן יהוה ומשה • לא בינם שלישי:

¹ O 5 omits this piece.

² L 16, 17 לירח.

³ I. e. עשן as L 16, 17.

⁴ L 17, O 5 ממלל.

ויקרו אל ואלה שמות • יתמר דראן חיול הו חילה תקיפה דלער •
ומרקה הב לן 'משבחה • תקיל וישתבח :

f. 160^b חילה 'דשגר משה נבינו • בתורה והמצוה : והודיען בו 'זבני מועדינו •
דמספרון בכל שנה שבעה : מן כלילון זה יום הכפור דבו ננוס מן עונינו •
ונשוב שובה 'בלא שובה :

מפוק : ונפתח תרח תהותה ונעבר : בו מנצירים כלנו ונימר : מרי הציל
אתנו מכל דבר 'שקר : והושיע אתנו מכל תועבה :

רב אלה ותאמ ויתמר כי בשם ועדמה יתרבי כלל ויתמר מליפוט :

אדכיר לטב משה • קטף כל נשמות : 'דשגרה אלה • בתורות מנשמות :
ואגדיל 'לשמא • ואחילה מכל שמות : וקיאמי זכאי • על אדה אתקוממות :
ואתחילו השבטים • אשר נקיבו בשמות :
ואלה שמות :

¹ عليه ايضاً مליפוט • من قول المرحوم العم الشيخ سعد الدين الكتاري
رضي عنه امين

f. 161 תמות עצומות • ליעקב ישראל : אשר הלך דמות • אבהתיו 'בשביל :
הזכו והשלמות • וסמוכיו פנואל : ועל פי אלהי הרוממות • אל מצרימה
עליל : 'בשבעים נקבו בשמות • וצא 'ברבין גדיל : ואתגלת מאומות •
ותמחים בדיל : פתרון חלמות • בן פרת בן רחל : ומולד רום הנשמות • בן
עמרם הסגיל : וקיאמיה אתקוממות • ובא משה יציל : עמו במופתים
ומלחמות • מיד רשע סוכיל :
ואלה שמות בני ישראל :

ויקרו אל ואל אהרן • יתמר דראן 'מברך הו ביתה 'דיעקב • ומרקה
הבו תשבחתה • ויתמר ישתבח

חילה 'דברך זה יום הכפור הנדיל² • ועל כל הימים אפרשו : ואסגל בו
עמו ישראל • ועל כל העמים קדשו : על יד הנבי הסגיל • עברו ונאמנו
ואישו :

מפוק : הו משה רום נביכם : 'דביאר 'בקדש 'ספרכם : ועניתם את
נפשותיכם : וכל מלאכה לא תעשו :

¹ L 17, O 5 omit this piece.

² L 17, O 5 om.

מקראי קדש אתקרו: מנון זה יום הכפור העצום¹ • דבו הנפשות מכל חטא
תפשו²:

מפוק: הך מה דאמר לכם: כי ביום הזה יכפר עליכם: מכל חטאותיכם:
לפני יהוה תטהרו:

רב אלה וتمام ויתמר כי בשם ובדמא יתרבי כללה תפיל או גז
מנה ויתמר מליפוט:

אדכיר לטב בן פרת • דערק מן הזמה: ולא סר מן זכותה • ולא שפך f. 160
אדמה: ונלכב 'בזכותה' • פי שנים 'בשמה': ואתחילת מיתוביתה • ורבת
ואתרימה:

جواب وיוסף חורד מצרימה:

³ عليه ايضاً مليفوط من قول المرحوم العم الشيخ المعفو عنه ابراهيم
القباصي رضي الله تعالى عنه رضياً كاملاً

גלוג יוסף כבד • ותמה עובדיו תמה: כמו לא אתעבד • ובכרתו לא נשמע:
כד עזב בגדיו 'ביד' רבתה וממנה' לא שמע: וערק ליד מרה' ואבלר • וית
נפשו לא טמא: ובנל זכותה לא גרד • ולא קרב אל זמח: ויט אלה לו
חסד • ומיתוביתו ארימה: והזה מלך בתר' אלעבד • וממלכותו תמימה:
ורביאניו⁴ אלכר • ודבריו בכל פה אשתמע: וכבית אביו אועד • באיקר
חזו ושלמח:

جواب وיוסף חורד מצרימה:

⁵ عليه ايضاً مليفوط • من نظم جناب الاخ حضرة الشيخ ابراهيم
العبية المحترم حرس الله وجوده امين

אדכיר לטב הדמע • דמן הזמה פר: ולא קרב לטמא • ובזה תקע לו
שופר: הרותה בתשלימה • ויטע אשל כופר: ולא ידע אתו מאומה • וביר
'דכנע עפר'⁶: ודלא מן חיי עלמה • עד כי חדל לספר: טובה ורחמיה קעמה •
לה בתשמישותה 'דכפר': ובנסותה מן רבתה שמה • והיא תדרשה רמש
ועפר: 'חיל נפשו וירמה' • ולא מכרה לאפק ועפר: ויסיד לו יהוה • וגלא
הסדה בלספר: ויוסף חורד מצרימה • ויקנהו פוטיפר: וتمام

¹ L 16, 17, O 5 om. ² L 16, 17, O 5 יתפשו. ³ L 17, O 5 omit this piece.
⁴ L 16 ורביאניו. ⁵ This piece is added in the margin of L 18.
Not in L 16, 17, O 5. ⁶ I.e. הפר?

f. 158^b הוידון • וירבו מפחרו: | על המצבה אשר בנו • בקצה גדרו: אנה עינים
 תראה' • ולא דמים ימטרו: אנה איש על זה • לא יאכל בשרו: וידרש
 יהוה אלהים • 'בנגלאו ונסתרו:

יעקב אל תעזב • חלקת השדה ביתך: אשר כבני חמור • אבי 'שכם קנאתך:
 והי מורשה ממך • לזרעי ביתך: וישבת זכרך ממנה • והי מציבותך:
 והי מקומך • ומקום תפלותך: קום אה אבינן • והקים את אבותך:
 ואדרשו מיהוה • ישיב ירשותך: לבניך אשר • ישיגו תולדותך:
 כלנו בעת הזוה • נפרש את הירדים: לפני יהוה אלהים • ונהיה עמדים:
 ונצעק בקול רם • לאדון העבדים: אהיה אשר אהיה • נכבד הנכבדים:
 מעין הטובות • ומקור החסדים: שים ענני רחמיך • עלינו ירדים:
 ובזכרון האבות • רחם הילדים:

אמרנו وتامام ونאמר وتامام

f. 159 לך אלהי הכל • נהלל ונודי: ונשאלך תציל לנו • את חלקת השדה:
 מלך המלכים • ממלכותך על דדי: בחסרך הציל לנו • את חלקת השדה:
 נבכי הרמעות • פניך אה אל שדי: הציל לנו בחסרך • את חלקת השדה:
 סלח לעמך אה אמור • ואין מציל מידי: ונשאלך תציל לנו • את ח"ה"
 עמך בזה היום • צעקים עמדי: שאלים תציל להם • את ח"ה"
 פתח רחמיך אפתח • לעמך בכל מועדי: ונשאלך תציל לנו • את ח"ה"
 צדיק הצדיקים • לנו מכל לחץ פדי: והציל לנו בחסרך • את ח"ה"
 קראת' בגדלך • והכל ממך יחרדי: קבל פלגן והציל לנו • את ח"ה"
 רחמנה שמך • ואנחנו לך עבדי: רחמן והציל לנו • את ח"ה"
 f. 159^b שמת' לנו קדשים • למועדים סודי: | והציל לנו בחסרך • את ח"ה"
 תהללות נתן לך • בכל לבב חדי: ונשאלך * בעמל נביאך¹ • תציל לנו את
 חלקת השדה:

אין כיהוה אלהינו²:

ויקרו מן וישא יעקב רגליו אלי ויוסף הורד:

³ ויתמר דראן טבה 'דמיטב ומרקה אתהו אלהנן עسלאני תפיל כמה תצמ
 اولא ויתמר עליה ישתבח:

בגדלו נבא למשה בן עמרם • ובתורה שלרו: ואפרש על ידו מועדים •

¹ L 16 om.
 p. 640.

² Then follows in L 16, f. 21 כילי מן כילי, as above,
³ O 5, f. 80^b; L 16, f. 50^b; L 17, f. 28^b.

המשכן הראש • אתכסה' מן עמלך: ודמותו המאסף • למוסף קהלך:
חלקת השדה • אשר היתה בלילך: מקנת אביך יעקב • אקימה מבגללך:
ובנה אתה על שמך • ושמה מורשה לך: הוצאת' מידך • ברבות פעלך:
ומריך על יהוה • בבואך והללך: עזבת' דרכיו • ודרך נפשך תלך:
מכן אתה בכה • נפיל במחללך:

f. 157^b רעתה ישראל • ראו את המגיפה: אשר אנתנו בה • ורבות התריפה:
והמצור אשר בנו • וזאת הקצפה: ותמצוק הסובב • והצרר אשר קצפה:
והמדויים¹ הרעים • אשר לא תרפא: ורב מגיפותינו • מוצא המאספה:
מאספת עיר 'שכם • באחרינו נאספה: ולבבינו וכבדינו • עליה שריפה:
וענני העינים • 'בדמעות ערפה: על מזבח יעקב • אשר * נורו מופע²:
זכרון מקומותינו • יימס³ את הכוחים: וישיב את הלבבים • במיני המדויים:
במוצאתה⁴ מידינו • אל ידי הגוים: בדרך הגזל והכוח • ושבת להם'
מנוחים: ואתחלף שם משה • אשר הוא אלהים: בשם זידון 'שקר • על
דבר אלהים: ושבתות⁵ התפלות • והמקראים המוחים: נברך ושבחו •
והשירות והשבועים: ומשמעות כל חכמה • מן הידעוים: 'ביומי
השבתות • והמועדים העשויים: אוי לנו ומה חסרנו • מן מקומים
ממלויים:

דחינו בעת הזה • קשית ומרה: לא עז ולא כוח יד • כי לא נמצא עזרה:
f. 158 איוב יסף כל יום • ואנחנו נגרע: | מטה' יעקב יביש • ומטה' ישמעאל
יפרע: והאזרח ישוב גר • והגר ישוב האותח: ויד ישראל תקצר •
ותורך יד הזרה: ותבנה' מקומי הטמאות • ותתחרב מקומי הטהרה:
ולית לנו מקלט אליו • מיד איוב נברח: ולית לנו עמלים • יהיו עלינו
סתרה: צרת הארץ פנינו • כי לא נמצא מברח: ורבות המגיפות •
מוצא כנשת ספרה: מיד בני יעקב • אל יד עם מצרע:

טרחו⁶ השנאים • ועלינו אתגברו: ולקחו מקדשינו • וחיינו מררו: וגרשו
אתנו • עד לא נשוב נעברו: ופתחו פנינו • בעז פנים סגרו: ואתחלף
מכוננו • וביתו וחצירו: ותחת התפלה • אל הרגריזים ומאורו: היתה
אל מקום • יהוה מה זכרו: ותחת שם משה • על יהוה ישקרו: ותחת
בתי נברך • בתי קללות יאמרו: ותחת נשוי כהלן • כלם יסורו: ותחת
דברי שבחו • דברי רע ידברו: ותחת עמידות הכהנים • אשר לישראל
יורו: יעמדו התעים • אשר לא יאירו: ותחת הצעקה במקרא • על
המכתב וספרו: וזכרון שם משה • אשר טב מזכרו: יזכרו בשם

¹ L 18 והמדיים. ² L 16 אופה. ³ L 16 ימים. ⁴ L 16 "ובמו".
⁵ L 16 ושבתה. ⁶ L 16 טרחנו.

ويقال عليه شيرة من ميמר אהרן בן מניר יסלח לו התמיד :

אהיה אשר אהיה *	האחד ולא מספר :
הקדם הפני *	מה אתעשה למספר :
ראש ולא מאום *	הוקם ממספר :
נמצא על מה הוא *	אחד לא יבוא בספר :
מקום אין לו *	עד יאחזו המספר :
נעלה על כל מאום *	עד יתודע בספר :
יהוה ואין ימדד *	עליו שם כמספר :
רב שמו כי חלקו *	לא יתפתר בספר :
אהיה אשר אהיה *	יתרומם על כל מספר :

f. 156^b

במעשיו התמימים * רבותו תודע : אחד במה עשה * ואחד לזה לא ידע :
כי לא שני עמו * אשר עשה יתידע : לא חכום ולא נבון * במה עשה
יתודע : תמימות¹ עדים * הן הן אחד לידע : הנמצא אשר * בממצאות
יודע : כי מעשיו התמימים * לא יתודע מדע : יבלותו גדלה * לא תלמי
ידע : הבוראות אקיים * לא על מאום יסדה : הך לא מן מאום * דבריו
יסודה : לא כלים ולא ידים * לא משור ולא מדה :

גדלות יהוה גליה * לכל לבב ועינים² : ובנסתר רב מזה * לחכומים ונבונים :
מכן יתברך תמיד * בכל הלשונים : אשר בחר ישראל * ושםם כהנים :
וקרבם אליו * וקרא שםם בנים : ושלח להם משה * בחור הנאמנים :
בתורה התמימה * והלחות השנים : ולמדם הדרך * עד יהיו כנים :
וצום למשמרה * באורכות השנים : והנחילם ארץ כנען * קדש המתנים :
מבגלל הרגריזים * ואשר בה מכינים : ובעבור חלקת השדה * כליל
המכונים : למקרא והתפלה * ואשה הקרבנים : אהיה אשר אהיה *
אדון האדונים :

f. 157

דרכיך ישראל * אשר אתם התלמדת : מה טבא וטובך * הן אתה שמרת :
ואולם כל מה למדך * משה שכחת : והישר בעיניך * עשית ופעלת :
ואחרי תאות נפשך * ולבבך הלכת : לא בושש ולא כלים * רק בכל
מרדת : מכן בכל צרר * אה אבין הנגפת : וברב המצורות * והמצוקות
אתה : ושני הדרכים פניך * ועל השנים משלת : ואתה מלך נפשך *
עשה מה בחרת :

¹ L 18 תמימותך.² L 18 ועינים.

643 צלות יום הכפור:

ישראל שובו לאלה • ואדרשו' בנסתר ובנגלא: וצעקו אה אל נפלא • פדי
חלקת השדה:

כי אנחנו לך עבדים • האבות והילידים: זכור ברית החסדים • והציל חלקת
השדה:

לית לנו עמלים • טבים ולא ממללים: ואנחנו חללים • בדיל חלקת השדה:
משכנינו נסרתו • ואויבינו אתגברו: עלינו¹ וחיינו מררו • בעבור חלקת f. 155^b
השדה:

בבכי ונצעק כלנו • על ימי שלמותינו: ונשאל² את מלוך רוחינו • עזר חלקת
השדה:

סוררים מסכינים • דלים ואביונים: אסירי העונים • אחרי חלקת השדה:
עמלינו רעות • בנסתרות ונגלאות: ואין בנו מדעות • בתר חלקת השדה:
כנינו נפילים • מן רעות העמלים: אה אל רחום לך שאלים • הציל חלקת
השדה:

צדק אין בנו • ולא מדע ולא בוננו: והרע 'בקרבנו' אחרי חלקת השדה:
קוינו יהוה רצונך • תשוב מחרונך: ותגלי לן משכנך • וכן פדי חלקת השדה:
רוחתה מנן אתכסית • ופנותה אתפריסת: ונפשותינו אתכלית • בקנאן חלקת
השדה:

שמור הברית והחסד • אה מן כלה לך עבד: נדרש³ בעמל בן יוכבד •
תציל חלקת השדה:

תמיד נודי לך על חסדך • ונבדי עונינו נגדך: ונשאלך בעמל משה עבדך • f. 156
תפדי חלקת השדה:

כלילה וצלוחה • ה'ת' תתמר 'ברבותה: ביום צומה 'בזהותה' לנו חלקת
השדה:

על מזבח יעקב נקום • ונבכי כל לילה ויום: כי שלט בו דבב טלום • הא
על חלקת השדה:

תנים יומה 'בשלום' • אה מן אנה קעום: תגדל ותרבי ותרום • ומאה
שנה תצום:

טגיבים جوابא אמן:

¹ עלין L 16.

² ונשאלך L 16.

³ נדרשך L 16.

⁴ הקל L 16.

חלקת השדה תבכי * ותימר אנכי : כל מן יראני יבכי * ואין יש לאל ידי :
 חלקת השדה תימר זכרו * הימים אשר עברו : דהיתון בון תסתדרו *
 בי 'ביומי מועדי :

יהוה אלהי ואלהיכון * ישפט ביני וביניכון : בטלתו מני שם אביכון * דקנה
 חלקת השדה :

f. 154^b מן סנאי חיבינן * יצאתי מיריגן : | אה מזבח אבינן * אה חלקת השדה :
 אנחנו בתריך * נבכי על אתריך : ומופעות מאוריך * אה חלקת השדה :
 אנחנו ילעים * כי בתריך ממחים : וכצאן תלעים * בבית ובשדה :
 חלקת השדה תימר במלתה * בכי יתי אה 'חבתה : בין סדר סיעתה *
 אסורי חלקת השדה :

אבכניך ואשא קולי * אן רציתי בממללי : וזה הו בעוזי עלי * אה חלקת
 השדה :

בעבור העונים * שלטו בי הזידינים : ולקחו בעז פנים * את חלקת השדה :
 ראש מקדשינו * וכנשת קהלינו : לקחו יתה אויבינו * ושם¹ חלקת השדה :
 המשכן השני אשר * קנאו אבינו 'בנדר : לית בו צלו בערב ובבקר * הא
 על חלקת השדה :

מזבח יעקב אבינו * אתחלב 'ביומינו : כל זה מרב חטאינו * הא על
 חלקת השדה :

הא עלינו מן פנותה * אין לנו שמחותה : בניה ואבהתה * בכין על חלקת
 השדה :

f. 155 בתר נברך ושבחו * שם הזידן יקראו : ושם משה מנעו * יזכר בחלקת
 השדה :

זכרון שירות 'כתבה * חלפה בסיובה : ולא תסק ארזה * יקרו בה בחלקת
 השדה :

דהתרה דלסדרה סגרו * והזקנים מנה סרו : מכנ² נאון עזן אשתברו *
 ממחסר חלקת השדה :

רעתה אה ישראל * טב תבכי יומם וליל : על מזבח יעקב ישראל * דשמו
 חלקת השדה :

זכרון מימר השבועים * בטלו יתון הגוים : ושבת להם מנוחים * חסליך
 חלקת השדה :

דחמתה מנה בטלו * ואבניה נפלו : ומרב 'חטאינו משלו * הרשעים בחלקת
 השדה :

טב לן נבכי דמים * תמיד בכל הפעמים : על ימי הרצון והרחמים * דהות
 בחלקת השדה :

¹ L 16 .ושמה

² L 16 .מן

جواب رب الهه وتماه ويحمر بعدما كي בשם • ויתרבי כלל ויתהלל
אלהים תقیل ויתמר علیه מליפוט:

מבאר שבע צא זכאה • דטבין פעליו: מתרחץ על מלכה • דמנה
שיאליו: בתר ברך אבהתה • דמן דלב גאליו: ופגע באתרה • דברמשה
בא אליו: ויחלם חוזה סלם • קעם על רגליו: וכבודה רבה • יהוה נציב עליו:
جواب וישא יעקב רגליו:

f. 153^b

עליו עוד מליפוט:

מיתובית יעקב ישראל • אחחילת מסרם: צא מבאר שבע • ואביו בו
מקים: ויפגע במקום • הר הקדם: ויחלם וראה בחלום • והנה נציב סלם: קעם
על רגליו • ואמר 'בלב תמים: אין זה כי אם בית אלהים • וזה שער השמים:
جواب וישא יעקב רגליו • וילך ארץ בני קדם¹:

وفي الزمان السابق كانوا يقفوا على وישא יעקב רגליו ويقولوا مكان الشيرة
فصل חלקת השדה • והוא מן מימר עבד יהוה בר שלמה עליו רצון
יהוה אמן • והוא מדה

² על שריו כל ממלל נודי • לצעורן דיתודי: בחסדו לן יפדי • את חלקת
השדה:

אתיקצו ואפתחו עינה • ושמעו מימר מסכינה: ובכו ברמעות העינה •
על חלקת השדה:

חלקת השדה תימר אנה • יעקב זכאה לי בנה: לקח יתי זידנה • ואין
יש לאל ידי:

f. 154 חלקת השדה תימר בפמה • מזבחי המהור הטמא: ושרא בי הטמא •
ואין יש לאל ידי:

חלקת השדה תימר • אני היום בחסר: הרשעים בני הגר • ואין יש
לאל ידי:

חלקת השדה תימר במלו • הרשעים מני בטלו: התשבחן והצלו • ואין
יש לאל ידי:

חלקת השדה תימר ולא תנשי • שם הזידן יקרי על ראשי: ואתרחק
מני שם משה • ואין יש לאל ידי:

חלקת השדה תימר על נפשה • גדול עוני מלשא: אתרחקת מני התורה
הקדושה • ואין יש לאל ידי:

חלקת השדה תשא הקול • מזבחי היום בטול: לית בו כהן גדול • ואין
יש לאל ידי:

¹ In L 16, f. 21^b, this is followed by אין כאל ישרון, above, p. 494.

² L 16, f. 14^b.

רב עליון השקף: לית אלא 'למוסר' עמה בחור וקטף: למען ידעו לית
 אלהי אלא מן יתון 'חלף': מן לחצה 'לרזח' וכתבה רבה לון אלף:
 ללמד חקים ומשפטים: לא עסיר ולא עדיף: ואן לית 'כתב רב כותה'
 ולא נביא' קשט כמשה מוזף: אימנו שלמה: וקשטה דילה' אסקף:
 לחיות זרע על פני כל הארץ: 'בכוח שריר תקיף: ביהוה 'מגן עורך'
 ואשר חרב גאותך 'שקף': עליך ויכחשו איביך לך: 'בקול עלי נדף:
 באדם ודבאת' אליו הינה: והנה עלי זית טרף: ומי בריתו עליך: עד
 לעלם כנשר ירחף: ואשר אדרש לעלה: 'דלא הזביח ולא אשרף:
 ובמי אשר פצל: 'פללות לבנות מחשף: ודאמיר ברילו ורצון שכן סנה'
 תבואתה לראש יוסף: ומי בכרכו לעמו אמר: יהוה אלהי אבותיכם
 יסף: ואשר 'למשחם' אמר: קח לך סמים נסף: בס' לכם ירתי:
 ותשובו 'לרכבות אלף: ומימרו על רבותו: תנופה בכ יניף: ופסחתי
 עליכם: ולא יהיה בכם נגף:

f. 152^b

אין ביהוה אלהינו:

وقد وجدت هذه الشيرة المباركة في ورقات مهریات واحرفها اغلبهم معي من
 تداول الليالي والايام وطول الزمان وبعض كلام ضايع بسبب ان ورقاتها
 مهریات واخرها هذه البيتين بيت حرورث وبيت התפלה من نظم
 جناب سيدي المكرم الاخ الاجل حضرة الشيخ ابراهيم العبد المحترم
 المتقدم ذكره مد الله في حياته نجاة النبي الكليم واياته امين كون
 وجدنا هذه البيتين ناقصين من هذه الشيرة ولم يوجدوا وهيا مشقلة
 علي اسم مصنفها المرحوم الشيخ هيبه الله المصري عفي عنه مولاة
 وجمعنا واياه في جنان النعيم امين وهذا صفة تشقيها اول كل بيت
 منها حرف נתן אל בן עבד יהוה בן אבן זהותה:

ויתמר דראן ממנה דכלה: ומרקה עסלני תפיל אתהו אלהינו:
 ויתמר ישתבח:

f. 153

¹ חילה דבדיל מן כליל מין אדם: משה בן עמרם נבינן: ויהב לן על ידו
 'ספר שלם: והודיען בו 'זבני מועדינן: מנן זה יום הציאם: 'דבו נעני
 נפשותינן:

מפוק: ונקום קמי מרן 'בלבבים יראים: מערב עד ערב צלאים קראים:
 אמרים אה רבה מנך אנן בעים: חסלח לחטאינן:

¹ In L 16, f. 21, this comes after אהיה אשר אהיה האחד below, p. 644.

זבית חמרי: אשאלך במ' • במה דאנה אקרי: לא תעזרני ריקם •
ובטוב תתן שכרי: דאתה סלחיו כל חטא • לכל עלם מברי:

רמן דקטל גרמה • מן דיתה רתי: קטול גרמה באדה • לאהן ילך וייתי:
עד מתי חטאות • עם עונות עד מתי: כל מן יכלה חברו • מן הרע והו
עתי: עתי מן הרעות • כי אני בדעתי: אכלה הרעות • ואל אראה
ברעתי: כהוא החכום אשר • על כאבים אתי: יכלה יתון ממה • יאכל
וישתה: ולא יכלה ית נפשו • ולו היה במתי: במתי מן המות • יימר
מה מצאתי: אלא רתות ואיקר • אתי מכל פאתי: למה יכלה מריתי •
דן תמח רב פתי: ואולם נדרש • אה אל מרבח ורתי: תסלח חטא
עמך • ולא תטרף נקאתי: באבי קין דאמר • הן גרשת יתי: ודאמרת
לו אמחה • האדם דבראתי: ובמי אמיר אליו • בא נא אל שפחתי:
ודאמיר בגללו • נקיא מאלתי: | ובמי אשר אמר • ולקחת מנחתי: f. 151^b
ודאמיר בגללו • הנה הוא באמתחתי: ודאמר כי כבד פה • וערלה
שפתי: ודאמרת אליו • קחו תרומתי: ודאמיר בגללו • השיב את
חמתי: ארתי לעמך בחסוך • עד אשר יתפתי: וסלח לן כל חטא • מה
דעבר ודאתי:

תרועת עם ישראל • יהוה אלהיו: נתן אליו תורה • דברות פיו: דברים
אקדם • מוקרים לו היו: לו היו בין עממה • אתא בבלניעו: מן לא
תשיג ידו • ונפשם יניחו: יניחו למילף • רק אנן ידיחו: ידיחו לקשט •
לית אנן יוכיחו: למפרש דן מימר • מן מימר דכיו: נכון מן נבונים •
כל חכמה ממציאו: בעלי המדע שמש • ממה מלאתיו: מלאתיו רוח
חכמה • ועם קרש שמתי: זרע בחור וקטף • מן אדם אביו: דבדילו לו
לתא • ובגן ערן הניחו: יניח יהוה לכם • כאחי ואחיד ויוכחו: בין שנינו
הטובים • כאמור בידכם נתתיו: ובמי דאמר בדילו • מימר ואברהם
היו: בתר מימרו וגם נתתי • ממנה לך בן וברכתיו: ובמי בז כסהד •
ודגן ותירש סמכתיו: | ואשר שלט ואמר • מימר ויקרא ויוציאו: ובמשה f. 152
האיש הסידך • ורוז האמר לאביו: ואהרן ובניו אשר • הקרבנים הביאו:
במ' ישימכם אלהיכם • תמיד בבטח תניחו: וכוכבי הסליחות • היום
מפניכם יופיעו:

דהתפלה והתחנון • מן נוף עמרם הינף: ותנופת כל מופת • מן משה אתילף:
דסימן זעור מנה • רם על אלף אלף: מן זבן דאמיר לו • כי חתן דמים
אתה לי וירף: קטול מן דאתקטל • דליהוה מגדף: במצרים בננפו •
בכור פרעה הקצף: להוציא אבהתן משם • וענן הרצון עליון מנפנף:
כל שבט ולו מלכ • כמגדל ולו כוכב שלף: ומראש גבעת הר סיני • קל

ובן עמרם אשר שם • את הים לחרבה : ובעמל מן הקריבו • נדר
ונלבה : סלח לן כל הזמא • ושים לן היום רבח : דאתה קני לכל • עלם
ודסבבה : צפונה ונגבה • וקדמה ומערבה :

f. 150 ב'מראה' ולא בחירות • ית קולך השמע : | כד דברת' משה • בקולות ריאמה :
עשרת דברים • יקירים עד תמה : פה אל פה לא כות' חלמים חלמה :
בגלל ישראל • גלית' כל תמה : עד הצילת' יתן • בסימנים רמה : כי
עם קדש היו • ובן בכור ולמע : וממלכת כהנים • ועדה 'מרוממה :
ומאורים זרח • מן קדמה אל ימה : הוּו היום בחשך • ופנותה קוממה :
ואתחלף עם קדש • בעם נבל וממא : והמשכן הסתר • ומזבחיו שממה :
מן קרבן אשה • ומאוריו טוממה : ע'דתו זה היום • בין ידיך קעמה : אולי
אן תראה' • לידה' ותרחמה : במי לו יצרת • עפר מן האדמה : ואבי
יפת אשר • הו אבי תנרמה : ואשר אל הבקר • רץ ויקח החמה : ודאמיר
בגללו • גרש את האמה : ובמי אשר לקח • אבן וירמה : ודאשתלח
מעמק • חברון ובא 'שכמה : ואשר אמר¹ כי יד • על כלסא מלחמה :
ותלימה' ובניו • ודלקר ברמה : מרי בעמלם' • אן ראית' שמע : וסלח
אל ע'דתך • כל עונה ואשמה :

f. 150^b זכאים וחיבים • ידרשו ישועה : ישועתך יהוה • אשר הי מלואה : | מלואה
כל איקר • בעין הטוב צפוח : צפי אל עדתך • אה מלוך ית רוחה : ולא
תשימה בחסדך • בין עלמה זועה : לית לן משכן עד בו • זבחות עשוה :
בדיל בני אהרן • עד יאכלוה : ולא תרומה תביא' • נדיבים כמזה : עד
יאמר מימר • ויביאו מטוה : כן לית חציצרות • יתקעו תרועה : ולא
בן עמרם ישיר • על באר תתן כוחה : כד ישיר על הבאר • אשר א'חפרוה :
א'חפרוה שרים • נדיבים כרואה : ישועתך נדרש • זה היום שלוחה : במי
אמרת' לו • מימר וכבשוה : ומן שלח יונה • ומצאה מנוחה : ובן תרח
ובנו • בעלי השבועה : ואשר בגללו • אמיר כי שנואה : ודאפשיטו
כתנתו • אחיו ויביאוה : ודמע בני אדם • לבוש המסואה : סליחתך
נדרש • תהי בנו שרוה : כי טובותך תמיד • סתרה ונלוה :

ד'הרמים והרצון • בזה היום ישרי : ישרי על ישראל • ליתו על הנכרי : עמך
ידרש ממך • בטובך לו תתריח : ותרחמו בחסדך • עד ירבה' ויפרי :
בעמל מן אתנח • לשמר עד לא ימרי : ואבי חם דמנה • החמתי והצמרי :
ומן אליו נראה • במישרי ממריא' : ובמי דאמיר עליו • מימר ויריח את
ריח : ודאמיר עליו הנה • אני מת בקברי : ודאמיר אליו ושם' • אתנו
נער עברי : ומן אחקרא שמו • במדין איש מצרי : ותלימה' ובניו • וקטול

f. 151

¹ Exod. xvii. 16.

הרצונים • ממנו חשכה ; וימים עם חדשים • עם שנים הלכה ; בתעותה
 תעים • והרעות סוכיכה ; ואנן לא נכלה • רק עונות נמשכה ; כל מנן
 דם נפשו • בנפשו ישפכה ; ונפשותינו 'בנו • תרדימה דמכה ; על כן
 סר הסתר • המשכן והשכה ; לא קרבן עביר • ולא עלות ערכה ; ולא
 קטרת סמים • ולא לבונה זכה ; ולא כהן מסלח • עד יהי לה ברכה ;
 ולא שעיר לעזאזל • המדברה ככה ; ולא משה עד יושיע • עמו מן
 מככה ; לית לנן היום אלא • טובותיך מסרכה ; עדתך אה מרי •
 ברחמים סמכה ;

בך נדבק תמיד • אה מלוך רוחינו ; ונירא מן אימתך • ובזאת טובינו ;
 ונעבדך 'בשמחה • דאתה אלהינו ; ונשמר מצותיך • כי אנן חיינו ;
 אן ראית' ראה' • בעין חסדך אלינו ; והיסיר עול הברזל • מעל צוארינו ; f. 149
 ורחם וארתי והשקף • בחסדיך עלינו ; אה מרן אן עמיד • בעמל
 ארשינו ; בן האדמה אדם • אשר הוא אבינו ; ודאמר להאנושים •
 מימר והשעינו ; ואשר מבגללו • אמיר כי פרינו ; ובעמל בנו אשר •
 שלח יד ימינו ; ובעמל אשר פניו • המנחה הכינו ; ודורח משעיר • אש
 דת מימינו ; ודאמרת' לו חקך • וחק בניך נתינו ; מרי בעמלם • ראה'
 את ענינו ; וברב טובך וחסדך • סלח לחטאינו ;

נחלתך ישראל • אתבלר שבטה ; כי שבטה היו • ככפות מתנמע ; יסק על
 כל צמא • דלעל ומלמטה ; כי הו ריש בן אדם • ואחר מה אתקמע ;
 מן הצמח מימר • דלחכמה שפטה ; ובן אדם הוא ראש • מלאכים
 אשלמה ; ואחר כל הצמח • דבארץ אשמטה ; מן הו נחלתך • על עלם
 משלטה ; בתר הות מלעל • הות היום מטה ; וכן הות 'ברחול • בתר
 הות בטח ; בחסדך מרי ראה' • לחצה ופלטה ; 'בזכות צדיקי • המימר
 לבטא¹ ; מן קיאמו מיום • אמיר באה ועלטה ; | ובנו אשר סגד • על f. 149^b
 ראש המטה ; ואשר אמרת' לו • קח את ירך ונטה ; סלח לעמך דאתה •
 מקור למקלטה ; ואתה שמך נשא • עון ופשע וחטאה ;

חלילה לך מרי • עדיך תעזבה ; עד ימשל בו דבב • וכל רע ותועבה ; המעט
 תיאבד • ומן עלם תתנע ; כי סן חדה ירדף • ממנה רבבה ; סמכה
 בטובך • ואל תרחק קרבה ; וצפי כפי חסדך • וכפת כל דבבה ; כי היא
 בוח היום • עמדה באהבה ; קבל ית פללה • ואמתן ית שרבה ; באשר
 לו יצרת • זכר ולקבה ; ובמי אשר שלח • הינה ותבא ; ובמי אשר
 נטע • אשל בבאר שבע ; ומן דרשתו עלה • זביח ולא אזבח ; ודדער
 במצרים • עשר שנים ושבע ; ומן אמר לאשר על • ביתו וטבח טבח ;

¹ Margin אָלל.

אן שמר פקודיו • על עלם נשאו : כפרי עץ הדר • והן מרו לרעו :
 דמות ערבי נחל • כי שפיל מנתחו : וכן אדמי בארבע • אקרים כרעו :
 כי אקרו מנון • וישוב לצמחו : אי דמות קרבן • אברהם דזבחו : עז
 וענל צפור ואיל • מן ארבע אפרחו : וכאהל מועד דבו • ארבע לא ילאו :
 שלחן והמנורה • והארון ומזבחו : אי דמות קטרת • במחתה ינעו : נטף
 ושחלת • ולבונה ינחו : עם חלבניה סמים • בד בבל יקחו : ודמות ארבע
 נהרים • מן גן עדן צאו : אן ישמר פקודיו • גן עדן יבאו : אי דמות
 עמודי • אש וענן יופעו : אי דמות מחנה • ישראל וצבאו : ואמיר היו
 באתר • דמנה נסעו : כי אמיר ויחנו • בסכות ויסעו : מי[מ]רים
 צדיקים • לית אנן סרחו :

f. 147^b

היום הזה קרא • שמו יום כפורים : מלנו כל מועדים • לסודים יקדים : לו
 קרא לו כפור • דמות כל נורים : מה הותירו שני • לבזים קשורים :
 כי אלה כד קרא • מועדים מנירים : מה אמר פסחים • ולא חג הקצירים :
 ולא אספים רק • אמר יום בכורים : בכורים לה סודים • בתורה
 פתורים : מן בכורי קציר • חטים אנן מורים : ככן יום כפורים • סודיו
 במאורים : גלינו בקדם • מימרים לתורים : | בחשבן שנת ירח • חשבנה
 סופירים : שלש מאות וארבע • וחמשים ממסירים : עם חצי יום ירבה •
 על חצי תדירים : יתחשב יום תמים • במחשב אמורים : יותיר יום על
 חשבן • לית אנן קצירים : כי הוא כמתחסל • לשנה דרורים : בו סלחיו
 על שנה • למן לו שמירים : משנה אל שנה • סליחן שרירים :

f. 148

אמרנו ותאמר ותאמר

ראיך לא נסבל אימת • מן לעלמה סבול : סבול דלא מנני • רק הוא חיול
 גדול : גדול הגדולים • יכל על כל יכול : כפות לכל גבור • כל ציד פניו
 קטול : וכל מלך ושליט • וכל מן בעלם סגול : הכל פניו כפות • ומן
 אימתו דחול : דו מחלף לכל דור • אתיו וכל אזול : לא יתחלף בזבן •
 ולא במפוק ומעול : ולא מקום יתודע • ולא אתר ולא גבול : ולא חבר
 ולא שותף • עד לעלמה כפול : ולא אזנים ועינים • עד הוא בס' עגול :
 ולא גביה בצלם • בצלם דגבול : גבול מן אקרים • יתמו כתמול : תמול
 שלשום עד יהי • מן עלמה נטול : לא יתחלק בפאת • ולא ייאחו באהל :
 נצר חסד לאלף • ולמשנאיו גמול : מספק¹ כל צוריק • עני לכל שאול :

f. 148^b

הננו לזועה • בתר הממלכה : ממלכת ישראל • הות מתהפכה : הפכה
 לעבדות • ומאורין חשכה : ועד מתי ועד מתי • פנותה מורכה : ויומי

¹ L 18 מסקף.

עינות • סודם' שָׁמְעוּ: ומספר מגדלים • בשמים הופעו: היא מספר
 שבמים • דבארץ אנתחו: היא כחדשי שתה • בחשבן לא סרחו: ושבעים
 התמרים • לזקנים דעו: דעו דרך אלה • ומן שָׁמוּ יֵדְאוּ: וברביעי המטיר
 המן • גֵּד לִכֶּן זָלְעוּ: והחמישי אֶפֶק לון • מים מצור באצבעו: והששי
 עמלק • יהושע אנצעו: והשביעי עסר מלין • מלנו אש אשמעו: וחשך
 וענן וערפל • מן שש מאות¹ באו: עשרה מן עשר • עם עשר נפלאו:
 שלש פעמים עשר • למשה הודעו: הודעו מועדים • לית אנון ימחו:
 פסח וקציר והאסף • כל קדש מקראו: מקראו קרבן • ליהוה זבחו: עם
 עלת התמיד • ונסכיו ומנחו: כל זה עבד לעמו • עד הן ישבחו: לשמו
 בכל עת • וקדמיו יכנחו²: ופקודיו ישמרו • תמיד וישמעו:

בגלל השבת • אתקדש כל שביעי: שביעי חג המצות • וחג האסף אתרבי:
 ועורי חג שבעות • כי שבועה הִי³: ושבתות שנים • שבע שביעי קִי:
 ככן מי המבול • בו עלם אתגבי: בתר שבע ימים • מד אלה מִצְוֵי: צִוָּה
 נח בר למך • מצוֹת רברבי: מן נקבה וזכר • שבע מנון סָבִי⁴: ושבע
 שני הרעב • ושבע שבע שָׁבִי: ושבלים דקות • בתר דהיטבי: והנדה
 והמצרע • עם הזב יושבי: שבע ימים תפרש • דכי מן מסבי: ובגדי
 הקדש • דלאהרן עֲלוֹי: שבע ימים סִלְחוּ • על מזבח לחיבי: ירום
 דאפרש שבתה • יתמר לה מד לאִי:

דעו כי זה החדש • דמע כל חדשים: מן חדשי שתה • בה ארבע קדשים:
 לית בחדשים דָמוּ • טוביו לא מתנשים: דמי לִגְן עֲדָן • דבה ארבע
 ראשים: | כן גם הו מדמי • לאקרים שרָשִׁים: דעלם הֵוֶת מנון • באדם
 מתכנשים: מנון ערב ארבע • בכל הנפשים: וארבע טורי אבן • דלחשן
 לבָשִׁים: ומיתובי הצלמח • לחים ויבישים: כמותדי שתה • ארבע
 מתחדשים: קור וחם קין וחרף • לעלמה לא משים: ודגל מחנה יעקב •
 מן ארבע מתעשים: ומגרשי כל ערים • מן ארבע מגבלשים: נגבה וקדמה
 וימה • וצפונה נגשים: ודביקות ישראל • מן ארבע ארָשִׁים: השם ומשה
 וכתב • ודמע המקדשים: כאקרי הסכות • מן ארבע מפרָשִׁים: אמיר
 בן מימרים • רברבים וקָשִׁים: סודם' יתגלי • אל המבקשים: בארשות
 אל העולם • עני כל מדרשים:

ידועים וחכמים • מימרי שָׁמְעוּ: סוד אקר הסכות • ארבע הקבעו: אמיר
 בן מימרים • פניכון אקראו: פרי הדר כאיש • לו עמל ומדעו: ועין
 עבות לו ימרי • הסוכיל נכחו: וכפֹות וערבי נחל • אחד אל אחד מלקחו:
 ואמיר מימר עורן • ישראל אורחו: כפרי עֵץ הדר • דהתורה הודעו:

Margin 1. Margin 2. Margin 3. Margin 4. ¹ read פאוח. ² Margin 3. ³ Margin 4. ⁴ Margin 5.

פקידה: ולא גלא פתרונה • ולא סתרה הודע: מנה מאתים וארבעים •
 ושמנה נגידה: דן מצות עשה • דתשמר פקודה: מספר אבר אדם •
 דגלא כבודה: ומצות לא תעשה • הסוד בה לא נודע: שלש מאות
 וששים • וחמשה עבירה: על חשבן השנה • בהשמש פוקידה: סודם לית
 אנן • נקצר בתלמודה: כי כל אבר ואבר • להנפש יעמידה: כל יום
 וישבע יתה • באלהים עבודה: עשה חק מחקות • אלהים דהורידה:
 וכלי מני היום • מצות הסידה: הסיד בה לא תעשה • עד יתן לך תודה:
 ואן מריתי אלה • לנפשיך תשמידה: תשמידה באש קדחה • מן
 אלה כבירה:

בן יעקב אתודע • כי שם לך אלהים: כל הטוב והחסד • ואיקרים גלויים:
 גלויים בתורת • דמע כל הגוים: והציל יתך בכח • תרום על כל כוחים:
 במופתים רמים • וסימנים מלויים: מלויים כל איקר • כלם עשויים: עשויים
 מן מטה • בן עמרם נטויים: במ תסיד אמי • עלמה ועלויים: תמח גלי
 לכל • אזולים ואתוים: | מן בעלי המדע • דלסודים ידועים: כי במ עם
 קטיל • וכן במ עם מוחים: עם פרעה מן מימי • הרעות שתויים: הך
 דהו חייבים • לאלהים סרועים: הוה עליהם • מניפות שרויים: תשרי
 במ כל עת • וחלים ומדויים: עם כל קצף ונגף • עליון אצויים: כל זה
 עביר במ • וישראל נקיים: הצרר לרבח • והמחלות אסויים: ואוצרי
 הטובות • פניון פתוחים: וכל חשך לן מניר • בכל המשרויים: ואנגדן
 אל אתר • דמע המנוחים: ועל הר סיני היו • לקולם שמועים: טובי
 עינים הוה • לזאת צפויים: סימנים חיליים • מן מלוך הרוחים: מלך
 המלכים • בריו הברויים:

f. 145^b

ביסוס הקדשים • מן קדש יום שבתה: שבתה דמיה לאקר • מפרח לנו שתה:
 פרחיה סופירין • בצדק חשבתה: הם תשע וארבעים • גלים תוך הגרת:
 ויום כפורים הזה • הוא לידון חתמת: כמספר צדיקים • דרגיון רבתה:
 שבתה לנן עדן • פרקן אהן אמתה: מכל דוש וליחו • ומן גוני עבדתה:
 טובך אה ישראל • אן לידה שמרת: ישמרך אלהים • וישם לך ברכת:
 בכל שביל ואתר • אשר בו הלכת: וייסר ממך צרות • וחלי וכל
 מנפתה:

f. 146

עבר לך מועדים • נירותון יזרחו: אנון כות אקר • וענפון מפרחו: בשלש
 דגלים • כל מנון מלקחו: מספר שבע ימים • יתקדש מוצאו: חג פסח
 וחג האסף • תריון נודעו: וחג שבעות שבע • שבתות נכחו: הסוד
 בשבתות • דחסדון כרעו: בראישון קטל • פרעה עם צבאו: והשני
 במרתה • לשנות מים נלאו: והשלשי בגו • אילים נצבאו: ושתיים עשר

לה קראי : כן בששת ימים • ברא כל בוראי : בוראי העולם • מן האן
דלא ההיא :

תהו ובהו היה • על פני כל ארע : וחשך על פני תהום • קדם ידברה : דברה
אל עולם • באמירות עשרה : ראש הדברים • מן חשכה הנהרה : אנר
יתה' ואפרש' רמשה מן צפֹרה : ורקיע מבריל בין מים • דלעל ודמלעֹרע :
ומיה כנש יתה • באתר אחד סדרה : ותוציא הארץ דשא • עשב מזריע
זרע : וכן עץ עשה' פרי • פרים תוציא' פֹרה : ושני המאורות • לחשבנים
סתרה : | סתרה יתגלי • זבן אזכרה : אזכר בתר זה • דברים ממסרה : f. 144
ממסרה אל צמות • באורים מזכרה : וחשבן שנת שמש • מן שנת
הירח : ירח ושמש עבד • חשבן 'בלא סֹרה : ושרץ נפש חיה • מן המים
התֹרה : ואדם וחוה יצר • בון ארעה עמרה : ואנח 'ביום שבתה • בריה
'דיצרה : ברא וייצר ויעש • וקרא ואמר לארע :

נפרש סודי שני • מאורין 'דרמו : רמו בחשבן צדיק • בעלם הוקמו : הגדול
והקטן • תריון תיאמו : לממשלת יומם • ולילה לא יתמו : חדה גדול
יכרת • מגדלים ריאמו : שנים עשר מגדל • כל שנה מסכמו : ליתו יגרע
ויוסיף • רק יקום בעצמו : לממשלת היום • אל העולם שמו : מאוריו
'בתמיד • לית אנון ירכמו : והמאור הקטן • לית עובדיו דמו : דו יתגרע
ויוסיף • אל חדש אשלימו : ויכרת המגדלים • כל חדש עד 'בתמו : ויומי
סביבותו • מספרם קמו : ששה ועשרים וחצי • מאוריו יתעמו : ויסתר
מאוריו • שלש ימים למו : בשלשת ימים • דלחדש 'חתמו : | במ' יהי f. 144^b
הצמות • למן 'דראמו : צמות שמש וירח • בקשט קוממו : ובצמותון יורו •
חכמים לחכמו : כל חדש בחדשו • חדשים יקדמו : ירום דגלותון • לעלם
ברוך שמו :

אה לרושי שנת • הירח והשמש : בינם פרקן רב • גלי למן דרש : גלי מנון
אתעבד • שנים עשר חדש : ואולם בינם • פרקנים תתפרש : עשר ימים
ושעות • ולקיקות תלרש : כי חדש הירח • תשע ועשרים ארש : עם
לקיקות ושעות • חצי יום יורש : זה חדש הירח • כי שנתו תפש : שלש
מאות וארבע • וחמשים ינש : ינש לה שעות • חצי יום יתשרש : כי כל
שלש שנים • לה חדש יבלש : למשמר שמטות • ויובילים תתחדש :
ומועדי מועדי • ומקראי כל קדש : קדישים אתוים • ואזולים מן אמש :
לא ימוש לעלם • כל מנון ישמש : ליהוה אלהים • זאן לכל נפש :

לכן אנן נפרש • שנת שמש וסודה : סודה במצות • ואתנלא ואתודע :
הי שש מאות ועשר • ושלשה צמידה : וראינו מן אמסר • מספרות f. 145

קדישים לך • ושנים בחג פטירים : ומספר חמשים יום מבתר • וחג
ביום הבכורים :

נתתם שירתה בזכרון • ירחתה ה' : שביעיה רבו • מעתרה נן לך : מן שריו
מועד קדש • מנה ועד עתה מקפן : תשעת יומי התשובה • רבון דרור
להתהבין : עד טובא היום הזה • וימשחו בשמן : כפירות יום הכפור •
וישלקו רע עמלין : טובי תהבה בו • דו נגד עמה שלמין : וגלי להתשובה •
ומדכי להתהבין : ומנה יצאו בטוב גדול • ויעברו משכן אפין : סכות
בתר יום עצום • עם קדש בה שלכן : שבעת ימים תמימים • מיום חג
יזלמן : ליום השמיני אשר • הו מועד אכן : יש יהוה בו לעמו • עובדים
טבים תזלמן : ה' בימי הרצון • והרחמים בו פריסין : תשוב ביומיכון
אמן • וכלה יהיו בריכן : ומברכים עליכון • מנער ועד זקן : וכל שנה
בחדי וזחי • וישראל שלכן : | לשבטיו ותהי עליו • רוח אלהים מרחפין :
ויזכר קהל ישראל בטוב • האן דאנון קעמין : ותנים יומה מאה שנה •
אלה לחיכון ימין :

f. 143

אין ביהוה אלהינו :

بعد تمام هذه الشير وجدت هذه الشيرة الحسنه في وريقات مهریات واغلب
احرفها والبعض من كلامها محيي ومهري من تداول الزمان وعدم
الراغب ومن يفتش علي ذلك ولزم انني شرحتها في هذا المجموع
المبارك والضايع منها جدده واصلا جناب الاخ الشيخ ابراهيم
العيه المكرم صاحب هذه الشير المتقدم ذكرهم وهذه الشيرة المذكورة
تاليف المرحوم المغرعة الشيخ هيبه الله المصري وهي مشقل اسمه
في اول كل بيت منها حرف تكونها قالته وليسها علي الاثنین
وعشرين حرف ووجدتها بخط مالفا المذكور عفي الله عنه واسكنه جنان
النعيم اللهم امين

בשם יהוה הרחום :

f. 143^b

¹ נגד תרחך נקום • אה לחי אה ראה : ראה בעין החכמה • לא בעינים יראה :
יראה מה בעלם • ראה ולא יראה : לא יראה בעינים • רק הו הנראה :
נראה לאנשים • ה' לה זכאי : זכאים זכותן • בעלמה ועלאי : עלאי
וארעי • תסיד בקמאי : קמאי רבותו • כי הו היה ויהי : יהי עד לעלם •
בקדם ועקבאי : וסוד שמו הסתר • בגו ייהוה : ייהוה יהוה •
סתרה יראה : עשרת דברים • די בגו נבאי : חמשה ספרים • דאנון

¹ Not in L 17.

מסכינים: אני ועמי הרשעים: זעתה אה אדונים: שאו נא חטאתי: ואשלח עם כשרנים: ויתפלל משה ליהוה וישמע: ובזבנה עזר פרעה לעצנים: ולא שלח את בני ישראל: שם' אמר יהוה למימנים: משח אמר לאהרן סב מטך: והכה את עפר הארץ ותהי הכנים: באדם ובבהמה: כל עפר הארץ היה כנים: ויקרא פרעה להתרטמים: ואמרו לא נוכל לעשות כן סימנים: אצבע אלהים היא: ואנן בו אמנים: ויהי מבתר זה בא ערב: כבד מאד מכל מינים: ביתה פרעה ובית עבדיו: ולית כה לעם כשרנים:

רבות צרות פרעה: מפני הערב לבדה: ובתר כל מופת תשוב: נפשו עם עציאנו רודה: וזה עד יוריאהו אלה: שפיפו ונלאו בכל עבדה: ואן הו לית כלום: ושלטנותה לית צמידה: וימות מות מנעצים: ולא ימצא פדה: ויהי מבתר הערב: שחין בכל מצרים רדה: על האדם ועל הבהמה: ולא ימות מכל לבני ישראל אחדה: ויהי הברד ואש: מתלקחית בתוך הברד עדה: | על יכלות אלה: יכלה עבודה: דמטיר f. 142 ברד לא היה למהו: במצרים למיום היצדה: ולא נותר כל ירק בעץ: ובעשב השדה אש קדחה: מפני מובא הארבה: דכמו לא נועדה: ואחרי לא יהיה כן: והארץ מנה אשמדה: ואמר פרעה חטאתי הפעם: יהוה הצדיק הנכבדה: ושב לשמיצו מבתר: ועם לא אתפדה: אלא בתר חשך אפילא: שלשת ימים אודע: לא ראו איש את אחיו: ואיש כלום לא ידע: ולכל בני ישראל היה אור: במושבנותם זבדה: ראו פרקן שני גוים: והכירו זה במדה: פעל נורא תהלת עשה פליה: דו חילה רבה נכבדה:

שלח יהוה אל פרעה: ועל כל בתי מצרים: בחצי הליל בדקיקה: מות סדר הבכורים: מה טב יתה שעה: על עדת השמרים: ומה רב מרורה: על עם הסורים: כי אין בית אשר אין: שם מת בכפורים: והאן עיניך תעמי: צעקות גוים תרים: מצראי בקצף גדול: ועבראי בשמח ושרים: אהלן צעקים בככותם: ואהלן כרזים בכארזין ואמרים: ופרעה אמר למשה ולאהרן: קומו צאו אתון ועם כשרים: והו יתחסר בלבו וייטר: מה חכמתי בזאת הצררים: ולא חשבתי מוצא ישראל: על כעסותי באיקרים: | אשתבר עז כוחי: ולא לי עוד מוקרים: זיהות f. 142b אמר אל משה: אמר לעמך הדה מימרים: הו הלילה הזה: ליהוה שמרים: אל כל בני ישראל: מועד הפסח יהיו נטורים: בעדנה הדן: חק לעלם זכירים: יום מות בכורי מצרים: מבכור פרעה ועד עמו הארורים: ואכלו הפסח בשמח: על מצות ומרורים: והחלת מועדים

ועתה זה יבלעני: זעקו לי בחכמים • ולמכשפים עד תצילני: | ויצעקו
לן וייתו • ויאמר פרעה להם רחמוני: מן ראות זה התנין • פן יבוא
עלי והכלני:

f. 140^b

פרעה היה נבך • 'בראות המטה דקם: לפניו תנין • ולא יוכל הן דים:
אלא יימר לחכמים • ולמכשפים גם: עשו מה יבטל זה • שם' אניבו
וי'שם: לפניו תנינים • שמח ומה ע'חכם: אלא ומטה אהרן • במהר
כד קדם: ויבלע את מטותם • ושב מטה במקדם: הא תמה היול מותר •
אן המטה לא יורם: בתר בלע התנינים • ואחרי אן שב לאקרו רם:
לב לפרעה ויחזק • ולא שמע לבני עמרם: כאשר דבר יהוה • ומאן
לשלח העם: ומבחר אודיע אלה • עורי להנביא התם: לך לפרעה
בבקר • הנח הוא יצא הים: ידיא' מן ראותך • ונצבת' לקראתו ואולם:
המטה תקח 'בידך • ותניח' לו הדבר ואם: לא ישלח את העם • אימר
אל אהרן 'הולם: מטך ונטח את ידך • על מימי מצרים ויהיו דם:
וילכו ליד פרעה ולא שמע • למשלח עם רם: שמה אמר משה לאהרן •
ושמה כמה צ'ה שם: והיפכו כל המים • אשר ביאר לדם:

צ'ר פרעה היה כבד • מאת הדם אשר: בא בכל ארץ מצרים • ובעצים
ובאבנים וביאר: | ועל כל מקוה מימיהם • ומקום ממו ריק לא אתותר:
והאן עיניך תעמי • המצור והמצוק והצרר: דה'ה דביק בעם פרעה •
ולעם משה הטוב והיאר: חן דר'ש המצרי יקח מים עד ישתה' • פמו
דם יעזר: ויצא מן מקום אל מקום • כה ימצא 'בסדר: ולית לישראל
כבן • והדם לו מים יתמסר: ואן מצאו המצרי עמד ישתה' • יתה מנה'
יסבר: וישם פמו מול פמו • אולי המים לו יעבר: שם' תהי שנים
פרקה • מים להקדש ודם להסורר: ואנה תמח קשט • כן היה הדבר:
ויחזק לב פרעה • ולא שלח עם ישר: רק 'בלשא כל סימן • לרעותו
עזר: וישלח מה היה • ויהי מבחר: אמר אלה 'למשה • ארשי לאהרן
מטך סבר: ונטח את ידך על מימי מצרים • ותעל הצפר: דעים
ותכסה • את ארץ מצרים סדר: ורוח פרעה מנה תדוב • ונפשו גם
תקצר: ותהרד שנתה' מעינה • בערב ובבקר:

f. 141

קל משה לאהרן • על כל הסימנים: מן כלילון צפרדע • באו חנים:
'בנהרות והיריאים והאגמים • ובכל המכונים: וצר דברון על פרעה •
ואמר מה זאת אלא מניפות רבנים: עלי ועל כל עמי • כי אנחנו לית
כנים: סר צלם מעלי • ולית אני רום שלטנים: ואין יש לאל ידי •
לעשות רע עם זאת השנים: | 'דבאו לדבר אתי • וגלו הפרקנים: דרשים
עו שלטני • ישברו ולא ישאו לי פנים: וישלח להם ויקרא • ודבר דברי

f. 141^b

אלהינו : ויקח את אשתו ואת בניו • וירכיבם' על החמור ואתפנו :
 וישב ארץ מצרים • ועמו המטה דזכרנו : ויהי בדרך במחלק • ויפגעשהו
 יהוה בזבנו : ויבקש אמיתו • ותקח צפורה צר לינו : | ותכרת את ערלת
 f. 139^b בנה' • ותגיע לרגליו בעדנו : ותאמר כי חתן דמים אתה לי • בזבן עמ'ת
 רביאנו : וידף ממנה וילך • ומן רחיק לשא עינו : עמה כוכב גדול •
 בדרך לית כמונו : אנש בעל צלם יאיר • וגלי עליו פרקנו : ויאמר
 משה בלבנו • טובי בבסרנו : מה זה אלא אחי אהרן • הלוי טב דכרנו :
 ואתקדם לקראתו • ונפל עליו ולקחו מן ימינו : ונשק לו היד • והשלם
 בינם' תנו : והאן עיניך תעמי • שמח כל מנון ושלשונו : ויגד משה לאהרן •
 מה דברו אדונו : וילכו שניהם יחדו • ויעברו מצרים ויחנו :

סוד גדול ועצום • במטה משה הנבי : וסימנים חילום • מנה הות תרבי :
 בירו עם מוסף • אהרן אחיו הלוי : ועת עברו מצרים • ואספו ישראל
 הא לוי : לו עמ'ת עיני מה היה • בשעה ההיא וטובי : בראות האותות •
 ויקד העם וישתחווי : ואחר באו • משה ואהרן אל דבבי : פרעה ואמרו
 לו • כה אמר עבוד ורבי : יהוה אלהי העברים • שלח עמו לן מצוה' :
 ואם אינך משלח • מניפותו עליך יביא' : תמן שא עיניו פרעה • ואמר
 בלב עם הרע משוי' : מן אנון כדבר הזה ידברון • עמי ולא ייראו מן
 f. 140 חרבי : עמ'ת משה ואהרן • עמדים תרי כוכבי : | והנומיקה עליון מטללה •
 ולא יכל להביא : עיניו אליהם • ודחלו מנון רבי : ואניב לא ידעתי
 את יהוה • ועמו לא יצא מן מושבי : ויצאו הנביאים מפניו • והו ידבר
 עם יושבי : ביתו מה חכמתי • אלא עתה אנביע : מן ראות זה הנביאים •
 ופחדון עבר בלבבי : ואמר תכבד העבדה על האנשים • ועליון
 הננשים תקוי :

עזר משה ליד אלה • ואמר למה זה שלחתני¹ : ומאז באתי לפרעה • חכרתי
 שמך בלשני : הרע לעם הזה • ולא הצלת' עם כשרני : ויאמר יהוה
 אל משה • התיצב ורא'ה רביאני : במעשה עם פרעה • ומכותו ברבות
 סימני : כי ביד חזקה ישלחם • וארבה' לון פרקני : כה תדבר לישראל •
 ותניד אל שדי אני : המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים • לרשת ארץ
 הכנעני : והיה כי תבאו על פרעה • לדבר אתו כמפני : וד'ש מכם'
 אות או מופת • אימר לאהרן הכני : סב המטה דבידך • בזרוז והשליך
 לפני : הארור פרעה ועבדיו • וכאשר צוה אלני : אשליך אהרן את מטוהו •
 לפני זידני : ויהי לתנן • הא לו עמ'ת עיני : פרעה בשעה ההיא • והתנן
 אליו מתפני : בעינים אש קדחה • והו יימר לאנשיו הנני : הלך למות •

¹ L 18 שלחני .

למשה כן • ויתצב עמו 'בששוני; ששים שנה רעי • ליום להר חוריבה
אתפני; ויראה' אליו מלאך יהוה • 'בלהבת אש מתוך הסנה': ויאמר
משה משה ויאמר הנני;

אמרנו وتماّم وناّمّر وتماّم

f. 138^b לא כמשה נביא • אלבישו מרח' כליליו: מן 'זבן מולידתו • וגמל טוב גמליו:
ווכרנו מעט מן סני • הך ימה וגלליו: ומן אנה ומעלה • נחל 'בגלליו:
ונסקף לדכרן תמחיו • ונבנה' הטוב עליו: כי תמחיו מתמחים • ומריח
כל עמליו: כי כל עורנו 'שקר • כי קללת אלהים תליו: ראה סוד
סימניו • מן 'זבן אשכליו: אל עלמה הדן • עד יום נראה' אליו: מלאך
יהוה בהסנה' • ואמר אסור נא ועגליו: זה המראה הגדול • סני ואש
לא תאכליו: ועת' אתקדם אסתיר פניו • כי ירא מעיבט ומלליו: אלהים
אל תקרב 'הלם • ושל נעלך מעל רגליו: ויאמר אנכי אלהי אבותיך •
דטב כל מנון פעליו: ראיתי את עני עמי • ובא אלי פלליו: מן ענותם'
במצרים • ואנבתי שיאליו: בא אל מלך מצרים • ושלחו מן משליו:
ואני ידעתי לב פרעה • ורעות קלליו: ושלחתי את ידי • באותותי
להלליו²: ונתתי את חן העם הזה בעיני³ מצרים • ואכלת' את שלליו:

מן אימת השם הגדול • נזע ונפחד ונירא: הו אהיה אשר אהיה • הגדול
והגבור והנורא: יתרבי זה השם הקדוש • דחכם למשה בתורה; על
פי מרה 'בשיאליו • לה' בו קרא: זה שמי לעולם • וזה זכרי לדרי
דרא: | לך ואספת' ישראל • והכיר לך⁴ ולא תירא; אנכי אלהי
אבותיך • נסיה ונצירה ונדורה: בון פקד פקדתי אתכם • ובריתון לא
יגרע: ואת עשוי לכם • במצרים אמרה: העלי אתכם מעיניהם' •
וארבי לוכן פשרה: שמה אניב משה • דברים במהרה: והן לא
יאמנו לי • ולא ישמעו דברה: אמר מה זה 'בידך • אשליכהו ארע:
ויהי לנחש • וינס משה ויברח: מפניו ואזרוע • מן ראותו כי ירא:
וקולו לה' בא • שלח ידך בו ישוב אמרה: ויחזק בו ויהי למטה 'בכפו •
למען יאמנו עם ישרה: ועוד מובא ידו לחיקו⁵ • ובתר תשוב 'מצרעת
לאקרה: ואמר שלח נא ביד תשלח • אניבו על דבריו ויהי מבתרה:
ויאמר יהוה אל אהרן • לך לקראת משה המדברה:

בגש משה במהרה • וינחג את צאנו: על פי מימר מרה • וישב אל יתרו
חתנו: ותנה לו הדבר • ואזן לקח מנו: ויאמר לך לשלום • ועמך יהי

¹ ואה L 18.

² Marg. אלת.

³ ביני L 18.

⁴ והן L 18.

⁵ לביקו L 18.

טוב הבוראים סדר • נביה רבה משה • דבו בחר מרן • ומן המים המשיח •
 ומן כליל מוקרו • אתרבא לנו בית הקשה • על זהו וטוב לבב • ושמח
 רב וששה • ולא יכל פרעה לעשות • עמו מן הרעות מעשה • ורב התלמח
 אנה • אן פרעה לא מתנשי • זה הו' די'נהו • ומה לו מן אנשי • ותחלב
 מצרים בידו • ובני ישראל יושיע • ביד רמה לעיני כל מצרים • ויהו
 לשללה ירושי • שם' ויהי בימים ההם • ויגדל משה • | ויצא אל אחיו f. 137^b
 וירא • ובין צדיק ורשע ארשי • ויכה' את המצרי • ואת העברי הושיע •
 ויהי ממחרית • ויצא וכה עשה • בין שני עברים נסים • ובמשפט לון
 ידשי • וכלה הרשע ואניבו • בדבר רע וקשה' • ויאמר מי שמך • לאיש
 שר או נשיא • עלינו הל'גני • אתה ולך מבקשי • כאשר הרגת' את
 המצרי • וירא משה • ויאמר אכן • נודע הדבר להקשה • ויברח ארץ
 מדן • וישב על הברד' בששי •

ישב משה על ביר מדין • בעבור ישתה' וינח • והנה בנות יתרו • באים
 השבעה בעדנה • להשקות את הצאן • כחם היום בזבנה • ויגרשומה
 הרעים • ויקם משה ויושיענה • וישק את צאנם' • וימהרו מדינה • ותנו
 על רעואל מה הוה • וישלחו לשנה • 'בגלגלי האיש הלז' • ואמרו אה
 אבינו הנה • נא מצאנו על הברד' • מוקר וכבוד ותמונה • עליו איש
 צדיק ותמים • וצלם נורו דנע • יפה תאר ויפה מראה' • צורה תחמדה
 העינה • לא כותה' כות • ולא לעמת עין ולא שמעת אזנה • נור בבשר
 יוקד • השמיש מנה' תמנע • מן רחק נפלנו ממו • ולא יכלנו לה' נפנה •
 איש רוח אלהים בו • הוא עלינו השלם תנח • הצילנו מיד הרעים •
 ובדילנו לאלה קנה • ודלא דלא לנו • וישק את הצאן וימנע • | הרעים f. 138
 מן צרינו • ואמר אל נא נמנע • שמה אניב יתרו • ואיה למה תקראנה •
 אתי כאלה ועזבתן האיש • שובו לכם נא • קרין לו 'בזרח' • עד נמטי
 בו חשבנה •

כל בנות יתרו יצאו • בשמח רב ושדכני • במהרה עד אתו • ועמדו עוד
 לפני • זה הכוכב הגדול • והות כל מנון תתפני • אחדה בתר אחדה •
 ועליו בשלם תתני • במוסר ונשקו לו היד • ויאמרו לו אדני • קום נא
 לך אתנו • כי אמר אדוני • אבינו נקרא לך • עד יתמלי 'בראות פני •
 צורתך הטובה • דכמוך לא שני • וימהר עמם' וילך • ויבא אל יתרו
 ויתחני • בו ויפגעשהו בשמח • ואמר לו אה נור עיני • שדת הברכה
 עלי • ואלהי ברכני • במקדומך אלי • ומי זה דו רב מני • דאתה בהאת' •
 חלק לי אני • צפורה אמתך לך לאשה • אן תרצי תתחתי • והצאן
 והבקר • וכל מה לי ומקנה' • 'בידך נתתיו • ובברכתך אותירני • ויעש

ויגדיל רביאנו: ויהוה פקד את שרה • ותלד לו בעדנו: עד כי גדל
 ואמר לו • כי עצמת ממנו: וממו קם שני לאמים • והצעיר רב עורנו:
 ויקראו שמו יעקב • וירום מנוג שלטנו: ובלו בכורת אחיו • וברכו ארונו:
 וגם ברוך יהיה • בה האלהים חננו: שנים עשר נשיא • מחלציו אתפנו:
 כל נשיא ולו שבט • וכל שבט לאקרינו: והאקר הטוב לוי • וגם יוסף
 תמונו: דרך כוכב מיעקב • וקם שבט מן רבנו: זרע קדיש הו לוי •
 זרח מנה כוכבנו: דנע ברקיע הסעדות • מן קחת לעמרם בזבנו: הו
 מן זבן בראשית • בו צדק מרן עלינו: אדכיר לטב בן עמרם • דכרן
 טב דכרנו:

f. 136^b זולתי משה לא קעם • ולא יקום למהו: דמן זבן בראשית • אלהים בראו:
 אור מאור קרש • ובצפיתו אפלאו: ורבה גלינאתו • ועת בחר מוצאו:
 שלח מלאך לעמרם • בעת ההיא אודעו: קום נא ליוכלד • ואתם אל
 תיראו: את עם הארץ • כי לא דבריכם יקחו: שמח וילך עמרם •
 ובא על יוכלד בזהו: ולא ידע איש דבריו • וישכב עמה בלילה ההוא:
 ויהוה אלהיו עמו • בטובאו ומוצאו: ותהר האשה ותלד בן • ותרא אתו
 כי טוב הוא: ועת רד מקרבה • שמשו מרה בנפלאו: וחדה מן רב
 סימניו • דעמה מרן עשהו: אמת דחלת עמו • עליו מן שנאו: אן יקח
 דבריו • ישלח לה זבחו: ומן מרה עמה • לית כלום מכהו: והיה דבריו
 כסי • כי באש תכסהו: לנו מוקידה ותתריחץ • על התמים באלהו:
 ותשקה האש מנה • והרבב במדרשו נלאו: כה ותצפינהו שלשה ירחים •
 ולא יכלה עוד אצפינהו:

דחיל הו חילה דכן ארכן • לדמע הדמעים: נביה רבה משה • ושם תמחיו
 מתמחים: ותקח לו אמו חיבת גמא • בעת דחלת שנאים: ותעמרה
 בחימר ובזפית • כד רבת עליו יראים: ותשים בה את היליד • ותשימו
 בסף מנחים: | והנה כבלע ופנואל • ואנוסה חולפה באים: מן שומיה
 לארעה • ומה לן צבאים: ועמדו בתשמישותו • ולהתיבה נשאים:
 קעמים בה בנהרה • ונהרה בטל שפעים: והניקוה לבש מסלע • וארו
 לו הצמאים: ותרד בת פרעה לרחץ על היאר • ונערותיה גם יצאים:
 ותרא את התיבה בתוך הצף • ותשלח שפחים: ותקחה ותפתחה •
 ותקשט מראים: והנה נער בכי • והנירות עליו מופעים: שרא עליה
 נורו • ורפאת מן ננעים: ותחמל עליו בת פרעה • ואהבתו בלבה •
 מובאים: ותקרא לו מינקות • ולא יינק מן טמאים: רק מן חלב אמו •
 כי הו בן זכאים: ואתרבא בכית דיבביו • ואנק בו שמחים: עד כי גדל
 ושרא • ישפט בין רשעים:

f. 135 עשה פרי טוב מי יאכלהו: | הארץ זבת חלב ודבש • עורן טעים
 לדיקחו: ורם גונים מתחלפים • כן בה נמצאו: לית לאחד בן לעה •
 רק התמיד באלהו: ולא עורן ימעי • בכל מה עשהו: וכימה ובמדברה •
 רמש ובהמה נבראו: זה טוב וזה רע • כל מין למינהו: דן טהור ודן
 טמא • כלה נצריכהו: ויבדיל בין טוב ובין רע • והטוב על הרע ברכהו:
 מבגלל יודיע פרקן • עמו ד'אכלהו: היא בחמץ זכאה • היא בנים דלא
 סרעו: היא בחורים בני טבים • ישראל לחטוב לקחו: לקחו לו לעם
 קדש • ועל כלה נשאו:

ד'אהלן בוראין • יקירין עד מותר: דמע דממללה • אורה דאנפך יתר:
 ממלל יהוה אלהים • ובו קם העולם סדר: הך ארשה יהי • ויהי באמירות
 עשר: עלם לעל ולרע • ודבהם' אסתדר: מה בשמים אמצא • ומה
 בארץ אמסר: מן סגני תמחים • עד כי חדל לספר: והאדם בן כ' שנה
 קם • ולשנו בתשבחן שגר: בתר כן ויטע • יהוה הישר: גן בעדן מקרם •
 ושם' האדם לעבדה ולשמר: ואמר בדילו לא טוב • אעשה לו עזר:
 f. 135^b כנכדו ויישן ויקח • וכן היה הדבר: | חוה הות לפריה • והאדם בה
 אסתובר: ואדבך בה ור'חמה • ויהי מבתר: צוה יהוה אלהים • על האדם
 ואמר: מכל עץ הגן אכל תאכל • ונפשך במאדך אשמר: מעץ הדעת
 טוב ורע • לא תאכל תתעקר: וסר מן המצוה • ולא שמע ולא שמר:
 'ברבר הנחש ויאכל • והביא עליו צרר: ואתריד מן גן עדן • ומאה
 שנה אתנור:

ד'אדם אשתיאר נביך • מבתר אתריד: מן מוקר גן עדן • ואבלו על נפשו
 כבד: ומה שנה ליהוה • היה לעקד סגד: והו יודי עונו • ומה עליו הוריד:
 לנפשו מן נפשו • וקנומה' אבלד: ויבא עליו עורי • דבר רב מלבד: קצת
 קין עם הבל • ומה עמו לעביד: ורב צרותו מזה • ועם נסותו אתפרד:
 'משבח שם יהוה • ומודי לגדלו תמיד: וידע עוד את אשתו • ותהר
 ותוליד: 'בדמותו וכצלמו • ויקרא שם המוליד: שש כי שש לי אלהים •
 זרע אחר זבד: בפניו גר הברית • בסרן לסוד יוקיד: כן גם שלשלותו •
 כל מנון אתנגד: לבוש זה צלם לבסור • מובא תמים לחסיד: ויבא נח
 ובניו • להתבה ולא אשמיד: בדור המבול מבגלל • הו לבדו אועד:
 f. 136 צדיק ותמים בדורותו • וקם בזכותו פרד: על זה אמר מרן • וכתוב
 במה פקד: לא ידון רוחי באדם לעולם • וסוד הבסור בן יוכבד:

ויזכר אלהים את נח • ואוקר לשם בנו: וברך לפרותו • עד באו ממנו:
 הזכאים אשר • ארצו לאלהינו: אב אמון הגוים • בן תרת אבינו:
 אברהם בעל הברית • וסוד הזרע דממנו: כי 'ביצחק יקריא' לך זרע •

בעלאי וארעי :	בתקן תולדותם' .
בחכמת הנרא'ה :	נלשעים וקעמים .
ולית עורן 'עמה' יהי :	יהוה הוא לבדו .
שלם ולא כן תעי :	על מה עשה בגדלו .
ולרקיע שמים בעלאי :	קרא לרע ארע .
ובם רב תמחי :	ברא בין השנים גונים .
ולא עורי 'עקבאי :	האל לא לו החל .
ולא על רבותה' קמאי :	דמות לית לגדלו .
אין עוד נכראי :	נכבד זאן מלברו .
ולא עורן ימטי :	פניו כל גבור צד .
הו האלהים הרעי :	ירות רבותה' לה' .
מן אבי טרם מובאי :	הרעי אתי מעודני .
לעזר מובאי ומוצאי :	והו לי משם' 'מנ' .
שמו יהוה במקראי :	לאוי כל עת תשבחן .
עשה' מה דו בעי :	יתרבי זה השם .

בראשית ברא אלהים . את השמים בחכמתו : נשא אתו מלעל . ותקן
תולדותו : והנם' שמימים תשעה . אפררו 'בנאותו : כל שמים ורקיעו .
וכל 'רקיע וצבאותו : | ומגדליו וכוכביו . כל מנון על כנותו : ואלם
מושמים . כוכב כוכב על אדותו : ויפררו איש מעל אחיו . שבע
בשבע שמימותו : בכל שמים כוכב . סחר 'בסביבותו : ולכל כוכב
מגדל . בו קעום יכרתו : על פי עידים לו תמכו . במחשב דקיו ודרנותו :
לאותות ולמעודים ולימים . ושנים יצתמתו : סמיכים בחשבן קשטה .
דעמודים קטורים בבריתו : ושני המאורים הגדלים . משלים בממשלותו :
והזבן כד ייתי . במגיד 'אחשבותו : יעביר קול במחנה' . שמורי מצותו :
יורו משפטיך ליעקב . ותורותיך לעדתו : והדה מיתובה עצומה . שני
המאורים יראתו : לה מבין שבעה הכוכבים . דילכו וייתו : מן עורן
התקומות . דבשומה תימנה אצתמתו : כי אין מספר לון . והתשיע לא
כדמותו : דו מעון הקדש . וכבלע 'משרתו :

f. 134^b

גלא יבשה . ממי תהו ובהו : נלגו בחילה . דו שלים באלהו : שלט בשמים
ממעל . ועל הארץ מתחת הו : והדה הארץ כד אפריש . וגלא בה
באצבעו : מיני התמחות . וכל תמה רב מן רעו : לתרבירות עולמו .
ומוקר האדם דבראו : מיה ורשא עשב . ועץ נעמד למרהו : ועץ פרי

פן תספי: בעובדי הרעות • גלי וגם 'שפי: ועמלי ליתו טוב • ואלה לו
 יגמל לפי: מה לי מן אטאות • וסני רעי ומקצפי: ויילי מזה זילי • באש
 עוני ישרפי: ואולם 'ברחצוני עליו • מסתכל אן לא ירפי: ויקבלני
 לידה' • יום יהי מקפי: לבין ידיו שמה • וחרבי המשפט שלופי: על
 בוראיה כליל • מן החזק או הרפיא: ויושיעני 'בתפלות • מי אור פניו
 הופיע: משה אשר לעלמה • בוצין 'דלא טפי: דלתפלותו קויתי • יום נקם
 תרחפי: מן האש השריפה • וליקדנה תטפי: ואנוז לנן עדן • כמה דו
 נכספי: 'עם עדתי ישראל • אשר הנם' מן נופי: זכאים צדיקים • וכן
 בחוד וקטפי: מרי רבי מן זרעון • ושימון על כלה עדיפי: והשיבון
 'ברחמין • לרבבות אלפי: ולא תכרת לון אמנות • ולא ימטי בון
 ננפי: | והמדרש מן צדקת • מן ישמע או יצפי: את דברי הזה • יסבלני
 על כנפי: טובו ולא יקח עלי • במה דאמרו על פי: חסדו ויסתיר
 חובי • ולא יתפני לשפפי: 'ביתוב הדה שירתה • כי אקר מאלפי: לה
 מן מימר הזקינים • בעלי החכמה דעל פי: טב מימרון וממללון • היה
 דברי ומאלפי: ומן יחשב 'בי רע • מרי מנה יציפי: יום נקם אני והוא •
 שם' פי בפי: ואני עבדה מסכינה • אברהם דמן נופי: יעקב בן אב
 סכוה • בן אברהם הדנפי:
 אין כיהוה אלהינו:

عليه ايضاً شيرة عظيمة علي يوم الصوم العظيم وهي مضمنة مولد الرسول
 في مصر عليه افضل الصلاة والسلام وسبب هريبتة الي مدين ومناسبة
 الي يثرو • ورجوعه الي مصر بالرسالة وما ثم الي الفاجر فرعون وقومه
 الكافرين بالعشرة معاجيز وخلص قومه بني اسراييل بقدرة الله تعالى
 بفرح وسرور وهيا تاليف جناب سيدي المكرم الاخ الاغر الاجل حضرة
 الشيخ ابراهيم العية المذكور المحترم حفظه الله تعالى وادام بقاء وكفاة
 شر اعداء امين

f. 134

בשם יהוה סעודה:

אל שדי אל ראה:	אלהים אל בריו •
אל יי ה יו ה:	ברוך שמו העצום •
כל סדר בוראי:	רם שם בו קם •
במלת יהי ויהי:	דעולם ובאו אלא •
בריה ייה מלאי:	מוקמים לא על דמה •

¹ Not in L 17.

השביעי שבת באיקר: ליהוה אלהיך • הצדיק והישר: דשם שבתה
 פרדים • וניסוסי הקרשים מנה שרשר: עם מובא כל שתי • מועדי
 יהוה תעבר: על פי חשבון קשטח • תבוא ותתמסר: מן חדש הראשון •
 עד ארבעה עשר: יום לחדש הזה • פסח ליהוה יעבר: בין הערבים
 ויעשה • לפי מה ביאר: בתורה והך דאמיר • את חג המצות תשמר:
 שבעת ימים תאכל מצות • ותחנן להר הטבר: וממחרת השבת • בתר
 מביא עומר: התנופה וספרת' לך • שבע שבתות במספר: אקרא ולא
 ילאו פני ריקים • וחנן הקציר בכורי מעשיך אשר: תורע בשדה • ותחנן
 בשמח ושר: ותתחנן תוך הנבע • וכי עבד היית' תזכר: ויום תרועה
 עת יבוא • בעתו ויתמסר: יהיה לכם שבתון זכרון • תרועה מקרא קדש
 יחמר: מן שריו תשעת יומי התשובה • דבון רצון ורחמים ואוקר: | למי
 חדר לו בן שובה • וקם בערב ובבקר: קרי ומצלי ומתפלל • עד כי
 שלום יבוא אל אוצר: הסליחות¹ והרחמים • וימשח בכופר: כפירות
 היום הזה • הק מה יהוה אמר: כי יום כפורים הוא לכם • לכפר על
 הנקבה והזכר: יגש יבלש יפגש • תהבה בו מה אתבסר: ויצא מנה
 כבן עארש • נקיא מדבר שקר: היום נן ערן נציבה • ופרדים אילנה
 מבתר: דמיסי הסכות בנוא • בתוכו על ארבע אקר: דאנון מתרכבים •
 מן פרי עין הדר: כפות תמרים וענפי עין עבות • וערבי מישר: ישכן
 ישראל בה בטח בדר • בשמח ושש יתר: שבעת ימים מלאים • מיום
 חג יסתדר: האסף תקופת השנה • ויראה' בו המדבר: ויחגו ויתמלו •
 וישבו וישב באיקר: כל האזרח בישראל • ודם ענב תשתה' עאמר:
 אתה וכל עדתך • ושמה לא יהי בן נכר: וביום השמיני עצרת • מתקדש
 מתנטר: חתמת מועדי יהוה • ומקרא קדש יחמר: בעתו עת מובאו •
 וכן היה בו הדבר: בימי הרצון והרחמים • וענני הרתו תמטיר מטר:
 עת יגש הכהן יפתח משכנה • ויסגד וישתעבד ברב סובר: ויקריב קרבן
 שמה' • מראשית פרי האדמה דמסתדר: תוך הטנא דעל ידו • ויפתח
 לו טב אוצר: ותרה הקבול יתפתח • והמנפה תעצר: ישיב יהוה זה
 לוכן • והרצון בן יעזר: | ביומיכון אמן • ופנותה בן יסתר: ויהוה אלהיך
 עמך • לא עאסרת' דבר: יביד מן יתגבר עליך • ועול כוחו ישבר: ולא
 יכרת לך אמנות • בעמל רום הבשר: ותנים יומה מאה שנה • אלה
 לחייכון ישמר:

f. 132^b

f. 133

תשבחן ורבואן • נימר ברכיות הפי: לים הטוב והחסד • דספקני לפי:
 ריחותי מן טובו • וברחמיו מה טרפי: ולו לא ים רחמיו • על נפשי

¹ L 18 'ס.

לה' • ובה תאמץ¹ ותחזק: ותדע אן היא לודע • התמיד 'בקשק: מפני
בראשית • והך כלה בחילה ישק: ה • היא שם אלהים • דבו לעלמה
משק: ו • היא ששת ימים • העולם בון סלק: בלא כלי ולא יד • מן
הכוח לעשות אתעתק: א • תודיע הפרידות • למי בחכמתו פרק: כל
כלום מן מינו • ולא שותף עמה דלק: ולא עזר ולא משנה' • ולא
תניאן לו רק: הוא לבדו תמיד • וכלה' לידה' ילק: יום נקם הגדול •
וכל מן לפניו ימק: במה עשה מן הרע • ולשנו שם' ישחק: טובי תמן
להתהבים • דיהי עמלון הרק: יגחו לגן ערן • ויהוה לון ידבק: והסורר
והמורא • תמן ליתו שובק: מן האש השריפה • דתוקידו וישתלק: בה
ויורש • ויהי ארור כי ערק: מן רתות אלה ורצונו • וריח הרע
ממו תפק: ומי נציר לאלה 'בנפשו • ועל מזבח השובה זרק: לו
תשבחן ורבואן • וית פמו לא צנק: זה ירצי עליו וירחמו • ובטוב לו
יספק:

- f. 131^b ראה' רבואן קצת כי בשם • ואתבונן במדעך: לכל מה ספר • וימר
במשמעך: מן מפתר טב צדיק • ואנאן' לנכחך: ברדי מוסרך • ועל
רדי מוכחך: עד תדע מן הוא • דמן חסר² אמצאך: והביאך לנו בטן •
וברשותו ממו הוצאך: ואודיעך מה אתודע • וגלא לך מה אתמחך:
ושלך לו לעם קדש • וקדישותו אודעך: על יד נביאך משה • דבו
כלחיו לחטאך: דו דגלא רזי יקירון • ומשמרון צוהך: צפי צפין הרה
קצה • ורכי במקראך: לנו כל עת • וחלל בה שמתך³: ולא תנשי
מקרתה • בציאתך ובבאך: ורבי רבות מרך • על מה לו אמטאך:
דשמך עליון • על כל גוי הארץ ונשאך: בחקים ומשפטים צדיקים •
ולמשמרון לקחך: ולא שם חלק בן לעורן • מן דלבך ושנאך: ועל
אמת אתה • קוממך ואקראך: מן אקר צדיקים • וקדש לך משפחך:
ואתפשך דגל אימנו • ובדת משה הובאך: ועם קדש וסגולה • ובן בכור
קראך: ראה' מקרא משה • והך במקראו הראך: כי בשם יהוה אקרא •
זה המקרא לשמעך: לו תלמד ותלמד • כרנך וזרעך: כי זה מקרא
עצום • נביה רבה בו אשמעך: עד תרבי רוממותך • לשמעיו צבעך:
f. 132 הך מד לאוי ועבד • ותרים לו מקראך: כמלאכים הקדושים • דשמעו
משמעך: ואמרו 'בקול רם • בדבר בו מלאך: ברוך אלהינו לעולם •
סוד לרזי תשבחך: תמן ויגיבו המיתים • כמה במדעך: וברוך שמו
לעולם • דו דתקנך ועשהך:

שמור שביך ומועדיך • אה עם קדש וישר: ששת ימים⁴ תעבר • ויום

¹ L 18 החמץ.

² L 18 עסר.

³ L 18 שמחך.

⁴ L 18 יסעם.

עליון כִּכְן אֹתוֹת הַשֵּׁם הַזּוֹכִיר: תִּמְצֵא שֵׁם יִצְחָק אֲדוּנִי • בֵּיתָה מְלָה
מִמְסִיר: | דו צְדִיק מִן צְדִיקוֹת • וּשְׁמוֹ 'בְּצִדִיק מִתְפָּהֵר: וּבְמִלְאֵת
צְדִיקוֹ • 'בִּנְפִשׁוֹ לֵאלֹהֵי 'נְצִיר: וְקִדְמָה גְרַמְהָ לְעֵלָה • בּוֹכּוֹת לֵב שְׂרִיר:
וְדַע מְרָה רַב צְדָקְתּוֹ • דְּלִגְנוּ לִבּוֹ אֲדִיר: וּפְדָהוּ וְאִפְרָשׁוּ • וּבּוֹכּוֹ לֹ
אֲנִיר: וְקֹהָה אֲנַצִּירוֹתָהּ 'בְּלִבָּהּ • וְאַתְקִרִי הַמְנַצִּיר: וְאַתְקִשְׁטֵם נְצִירוֹ •
'בְּגִלְיָהּ וּבְסִתִּיר: צְפִי רַבּוֹת הִדָּה מְלָה • וְהֵךְ שְׁמֹו בַּהּ מִתְקַטִּיר: וְזַחְכֵּם
סוֹד הִרְזוּ דְבָהּ • חִרְזוּ מִן הִרְעָה וּמִהָרָה: לְמַפְתֵּר סְפִירוֹתָהּ • וּמַה עֲלִיסִיר
מַה שְׁפִיר: יִתֵּךְ תְּהִי צְדִיק • וְהַטּוֹב 'בְּרַע לֹא תִמְכֹּר: וּמַה דֹּאמֵר לֵךְ
בְּתוֹרָה • שְׁמֵר וְלֹא תִפִּיר: צְדִק צְדִק תִּרְדֹּף • לְמַעַן תַּחִּיהַ וְיֵאִיר: יְהוּה
פְּנִי אֵלֶיךָ וְיִחַנֵּךְ • וְתִמְטִי מַה אֵת סִבִּיר:

f. 130

צְדִיק וְיִשֵּׁר הוּא • אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: וְזֹאת מְלִים גְּדוּלִים • בּוֹן קִרָּא נְבִינוּ:
לְרַב מַה יִּסְפֵּר בֵּם • מִן רִזִּי רִבִּיאֲנוּ: כִּי בְמִלַּת צְדִיק • רַב מִפְתֵּר
רֵאִינוּ: וּסְבַנּוּ חֵלֶק וְאִמְרֵנוּ • לִפְנֵם מַה יִּכְלֵנוּ: בְּדִירֵי רַב הִדָּה מְלָה •
דְּלִקְמִיד זְכַרְנוּ: וְאַתּוֹתֵר וְיִשֵּׁר הוּא • בּוֹן נִפְרֵשׁ מִמְלֵלְנוּ: מִן אֵנָה
וּמַעֲלָה • בְּמַעֲטוֹת מִדְּעִינוּ: וְנַחֲתָם תְּנִי הַמְּמַלֵּל • הֵךְ דִּי מִבְּשִׁלְיֵנוּ: וְנִאֲמֵר
אֵן מִלַּת יִשֵּׁר • תּוֹדִיעַ רַבּוֹת אֱלֹהֵנוּ: אֵן הוּא יִשֵּׁר לְבַדּוֹ • חִי תְּמִיד
בְּעוֹדְנוּ: מִמֶּן עַד לְעֵלָם • וְלֹא אַחַר לְרִבִּיאֲנוּ: | חִיָּה דְלֹא בְּטָל • וְכֹל
דְּבִלְעֵדִיו זִידְנוּ: מִשְׁפָּטֵיו אַחוּ כֹלָה • תְּמִיד בְּשִׁלְמֵנוּ: לֹא יִלֵּךְ וְלֹא יִיָּתִי •
וְהַעוֹלָם מְלֹא מִמֵּנוּ: 'מְדַבֵּר כֹּלָה בַּחִילָה • בְּנֵאוֹת תְּקוּנוֹ: מִכֵּן לֹא
יִסוּר • כֹּלָה 'מִכֵּן בְּפִיאֲנוּ: יִמִּית וְיַחִיָּה • וְהַקִּשְׁט פְּשָׁרוֹנוּ: יִשֵּׁר לֹ
יִשֵּׁר • מִן יִרְוּמֵנוּ: כֹּל עַת וְיִירָא אֲתוֹ • וְיִנְצִיר לָהּ עֵינֵינוּ: וְיִתּוֹר אַחֲרֵי
רַבּוֹתָהּ • וְיִלֵּךְ שְׁבִיל אֲלֵפֵנוּ: יִמְצֵא בֵּינוּ חֵן • וְלִידָה יִקְבֵּלְנוּ: וּמִן לֹא יִירָא
וְלֹא יִמְצֵא • מִן רַעוֹת עֲצִיאֲנוּ: זֶה הוּא מֵאֵת בְּעֵלְמָה • וְאַחֲרֵיתוֹ כְּמוֹנוּ:
יִסֵּף עֲלֵיו רַעוֹת • וְאֵשׁ קִדְחָה תִלְחַמְנוּ: הַיּוֹם דִּינָה וְאוּי לֹ • הֵךְ קִטֵּל
גְּרַמְהָ בְּעוֹדְנוּ: מְרִי שְׁמֵרֵן מִן אֱלֹהֵי • וּבַחֲסוֹךְ הוֹשִׁיעַ אֲתָנוּ: מִן מִינֵי
כֹּל תּוֹעֵבָה • וְטַהֵר נַפְשׁוֹתֵינוּ: מִכֹּל שְׁקוּצֵינוּ • וְקִדְשׁ גְּבוּרֵינוּ: מִכֹּל
טָמֵא • וְסִלַּח לָנוּ: מְרִי וְלֵאבּוֹתֵינוּ בְּחִסְדִּיךָ • מִכֹּל אֲשֶׁר חִטִּינוּ:

f. 130^b

קָיִן וְקוֹם מִן שְׁנַתְךָ • וְתַהוּאֵת נַפְשְׁךָ שְׁבֵלְךָ: וְכֹלָא נַפְשְׁךָ מִן הִרְעָה • וְתַהוּאֵת
מִרְךָ דְּבֵלְךָ: וְשְׁמֵר מַה פִּתְרֵתִי לֵךְ • וְסַב מִן תּוֹכְחוֹ חֵלְקֵךָ: וְאִדְרֵשׁ רַתּוֹת
מִרְךָ • כִּי אֲמַנּוֹתָהּ לֹא יִשְׁבֵּלְךָ: הַמְּבַקֵּשׁ לָהּ בְּנַצִּירוֹ • וּבְטוֹב יִסְבֹּק: וְאַתָּה
הִרְאֵתָ לְדַעַת • מַה דְּלִקְמִיד נִפְלֵךְ: | בְּמַפְתֵּר צְדִיק וְיִשֵּׁר • וְהַדְּבַר
דִּאֲתַפְסֵק: בֵּין טוֹב וּבֵין רַע • 'בְּשִׁמְרוֹת כֹּל חֵק: טוֹבֵךְ תְּבַדִּיל
הִרְעָה • וְתִשְׁמְרוּ וְהִיָּה לְחֵק: לֵךְ וּלְבִנִּיךָ עַד עוֹלָם • וּמִנְהָ כֹּלֹם לֹא
תִּשְׁבֵּק: וְהוֹחִיר עֲלֵינוּ מִפְתֵּר • הוּא וְעַתָּה לֵךְ אִקְרָא תְּאוּזִין לְשִׁמְעָה

f. 131

בכל: העמים ואת מקצף • ובחטא רב תפל: שוב ודע אן מרד אל
 אמונה • תמיד ולא יחדל: מן משפט הצדיק • עם העשיר ועם הדל:
 והו דקרא גרמה • האל הנאמן על כל: עובדי עלמה • ואתו משמר
 הכל: לא יפלאו כלום • והך יפלא מן יעפל: מה טמיר לנו כל לב •
 דבעליון ותחת משל: | אל אמונה ואין עול • טוב מן עמד לפניו f. 129
 מסתכל: לתותה ורחמיו וצדקתו • משתעבד ומצלי ומתפלל: באברהם
 ויצחק ויעקב • ויוסף דלא זלל: ובנביה רבה משה • אשר פה לפה
 אמלל:

עליך לא תשא חטא • חברי ואתרחק מכל ביש: ולא תרצי בנפשך כמו •
 מענן מנחש: ואתבונן לאחרייתך • עת מה בה תתכלש: כי קוממות
 הדה עלמה • לפניך הך אמש: לא תלך ממנה סן • נפשך ברעות מורש:
 דאתה מן שלשלה טהורה • ואקרך מתשרש: מן שבט יוסף הצדיק •
 לא מן אליש ותרשש: אקרא לא תחיה קדישה מבנות ישראל • ולא
 יחיה קדש: ואטהר מכל אלה • ונפשך בזכו קדיש: ועובדי סנאי דתך •
 לא יהיו לך למוקש: וראה מה בדילון • כתיב מרד וכנש: לעת תמוט
 רגלם • ומה מנון מתדרש: והך לית להם גמל • אלא תוך האש: ואין
 לך מפצי • שמה מן יתה אַחבש: כי יהוה הוא הצדיק • בחשבנו לכל
 נפש: אל אמון ואין עול • וצדיקו לעיניך פרש: שוב לו שובה בלא
 שובה • מן עמלי הביש: ואתבונן במספר הדה מלים • ובתרם בן בקש:
 ספירות מלת צדיק • דבו סוד קדש: | נציב לפני מן יבקר • כמאן [ר] f. 129^b
 השמש: כי הצדיק יהוה אדני • הנאדרי בקדש: דלא ישא פנים ולא
 יקח שחד • והסבור מן טבהתה לא מוחש: צדיק עם כל עני • וכל
 אלם וכל אחרש: וכל העשיר וכל אביון • וכל מסכן וכל נשש: ישפט
 בין כל אלה • וצדיקו יתפרש: על בן ישתבח ויתרבי ויתרום • ויתודי
 שם שמו הקדש:

ספרים מלו אוקר • אקרו לטב אדכיר: טובי מי לו בעי • למראה מה
 יספר: בצדיק וישר הוא • הנני מזכיר: ספירות הדה מלים • במפתר
 טב ויקר: ונוכר סוד צדיק • בשריו מה יאמר: ומה מן האיקר •
 ורב הרז דבה טמיר: כי שם האיש הלז • אב משם רעי אביר: במלת
 צדיק מתרז • אן תדר זה לו פותיר: צי חיי שרה • עת אתיליד
 בכשיר: ד • מספר אותות שמו • כמה לפניו סופיר: י • שריו ע •
 פרי • אתפרש ואסתדיר: ק • חיי אביו • באוליד לו זה הנביר: ואן
 תדרש תדע • קשיטות מה אזכיר: ראה מספר אותות צדיק • ותן

ולשמרי מצותיו ללכת: בדרכיו ולאהבה אתו • ולעבדו בלבב כשית:
 כי כל דרכיו משפט • והיה לכם למשמרת: מן ישמרה ימטי בסור •
 טוב מי לו יצית: יהוה אל רחום וחנון • ארך אפים ורב חסד וחמלת:

נתן אמרי שופר • ונתקע בשופריה: במפתר טב עד מותר • בדבר ארבע
 מליה: אנון אל אמונה ואין עול • אציתו לון שמועיה: כי הדה המלים
 רבים • וספירותון ייה: על צדיקות האל הנאמן • רב כל רברביה:
 במחכום יום נקם • בחשבן עלמיה: כי הו מימין על כל • סדר עמליה:
 אן הוה טוב או רע • אתו כנוסיה: חתומים באוצרותו • לעת תמוט
 רגליה: יגמל כל אנש לפי • מה לו עובדיה: הטוב לפי טובה • והביש
 הך די בשיה: לא ישא פני דל • יהדר פני גדול באנשיה: בצדק ישפט
 המם • ולא עול במשפטיה: לא יתפני לזכאה • ולא יצפי לחיביה: אלא
 כל מן ישיב עליו פעלו • במשקול מזוניה: הזכאה הך זכותה • וחיבה
 הך חוביה: וידרש מכל אנש דמו • דשפך ברעותיה: והדה הממלל
 לו עד • בקדש כל כתביה: ואת דמכם לנפשותיכם אדרש • וזאת סהדות
 למיה: על מעזר כל אנש • וקוממו מן עפריה: ביום נקם ועמידותו •
 קמי אלה אלהיה: ובקוש קשט כל אנש ממו • כמה עבד בחיה: וקשט
 התלים מן תלימה • בקשט דיניה: מיד האדם מיד איש ואחיו • אדרש
 את נפש האדם בשופטיה: ולא ישתבק קשט לאנש • מכל בוראיה:
 ועשוי הרע דימותו • היום במשפט חרביה: ביום ההוא יפקד עליון • את
 זאת חטאיה: וזה אתודע בתורה • ועליו היא עדיה: אקרא וביום
 פקודי ופקדתי • ואתקשט דבריה: ודע אן מרך קשט • ועובדיו קשיטיה:
 אל אמונה ואין עול • ישתבח בכל עדניה:

f. 128

f. 128^b סרועה לית לו • ביום דינה נמל: אלא האש השריפה • ועליה הוא יסתבל:
 ולית לו מוצא מנה • לא ימין ולא שמאל: עד יתגזי על רע • עמלו אשר
 עמל: כי כל שב ושב לרע • לו שובה לא יתקבל: כמה ארצי בנפשו
 מקצף • ועל עובד הרע משל: אוי זה לו אוי • במרטוש תיול נפל:
 ואתרחק מן רצון מרה • וביש נפשו לא לו קובל: מנו דיחס עליו •
 בעבורו מתפלל: אשר שפך דם נפשו בנפשו • וחיו ברע כלל: וכעס
 לאלה בעמלו • ולא זכר היום דיטעל: בו לבין ידי מרן • ומעמדו שם
 לשאל: על מה עשה בעלמו • ולו במזון ישקל: אן הוניף רע עמלו •
 אתקדם בדילו הממלל: יתקטר באש השריפה • ולית מן עליו יחמל:
 אקרא קצת האזינו • ואתבונן במדעך לכל: מה בה מן המוכח • ושמר
 לא תהי נואל: השמר לך ושמור נפשך מאד • פן תשכח את כל:
 הדברים האלה • והיית לשים ולמשל: בלשן בעלי הדברים • ולשנאינה

כד תקראו: ספירות הדה מלים¹ • קמיכון תמצאו: אוצר מליא' חכמה • טובי מי לו בעו: ואתנזרו 'בנזר' • רוממות אלה ותשבחו: והלכו דרכיו הטובה • ובים טובה' טבעו: ושמרו כל חק ומשפט • ואכלו ושבועו: מן עורן זה הדרך • וטובי מן לקחו: יתה' מן עלמה לון חלק • עד במהר ינחו: הלוכי דרך יהוה • אלה לון יפתחו: ויניד לון שבילון • מן נורים יופעו: הדה דרך טובה • טובי מי לו דעו: הדה דרך קשטה • מה טב מן מטאו: הדה דרך משפט • יפה מי לו צאו: הדה דרך חק • הסרועים ממו סעו: הדה דרך שלם • ישיג מן יבאו: הדה דרך רם • ירום מי בראו: הדה דרך צדיק • ישתבח מן נטעו: מקלט לזהבים • דלגה יברחו: יברחו במהרה • ויחנו ויסעו: | מן הרע אל הטוב • ועמלי טוב £ 127 יקנאו: במהלך דרך יהוה • 'דמנה' הרעות נסעו: טוב מן בה הלך ומטה • ושם יראת אלה 'בנכחו: ולא סר ימין ולא שמאל • ולא הפך מראו: לעורן זה הדרך • ואתבונן במדעו: אן היא 'דתשיג • לנן עדן ותביאהו: וירא מנוחה כי טובה • ובו רצון אלה ינחו:

מהלכי דרך יהוה • אנון אנשי אמת: שנאי בצע עלמה • אהבי בצע אחרית: כי הדרך ההיא • תודיע לכל חכמת: והלוכה בנצירו • ליתו מן 'עם באת: אן שמר חקות אלה • יפתח לו דלת: ויוליכו בשלם • ויילבישו כבוד ואתפחרת: ויקבלו לידה' • וילכו קוממת: ואקר זה הדרך • מתרכב על אקרים רמת: אנון יראת יהוה ומהבותו • ומן אימתו נרתת: ומשמר חקיו ומצותיו • ומעברו בשמח ולב אחרת: והצלו בריל הקרבנים • בערב וממחרת: ויומה שביעה לעשותו • טוב מן בברכתה' שבת: ומועדים לאלה שבעה • כל שנה לא תכרת: והנדר והנלבה • ותרומת יהוה דרמת: ומשמר שבעה בריתם' • לנן במ' ירת: להבדיל בין הקדש ובין החל • ובין הטמא לטהרת: ומה אשתוי בכתבו • ממה 'כתיב וצמת: כי כל מן דרש ילך • הדה שבילה חזכרת: ימשל על זה הזכרון • והדה מלים ישרת: | ומן לא יצדק דברינו • מן הרע דבלכו משית: ירא מימר £ 127^b אלה • דלו התורה בירת: כמה אמר יהוה • וביאר לשמר משמרת: כי תשמר אל מצות יהוה אלהיך • והלכת' בדרכיו באתפחרית: הדה סהד יקיר • לו פקח עיניך אן עמית: וראה' סוד מליה • וקח לנפשך אוכחת: ודע אן מרך קרוב ממך • ואין לגדלו תבנית: לך לך מן רעותך • ואלבש כליל נזרת: ללכת בכל דרכיו • ולאהבה אתו ולתת: חקיו ומצותיו ומשפטיו • לטטפות בין עיניך קעמת: דו רחום בעלמה • וכן חנון באחרת: ומיטרו עליו סהד • דו שמור הברית: והחמד לאהביו •

¹ מלמים L 18.

תמחים בן חרו: גלא בתארץ בערך • עד תשבחו ותעבדו: ולא תסור
מאתריו • לאהרי מן מרדו: ותדמי ברע העובר • כי בדבר אשר זרו:
שוב מזה ואקרא קצת • אך ביהוה אל תמרדו: ואירא צעורה דכלה •
דתקן עשותך אה עבדו: במלאת חכמתו ויכלותו • ורם טובה לך אורידו:
טובי מן בו ילבקו • וימהרו ויקדו: העם וישתחוו ויעשו • ככל אשר
אתפקדו: ואשתעבדו קמי גדלה • ובנצירו לה' סגדו: ואמרו הצור
תמים פעלו • יתברך הוא לברו:

כמעשי יהוה הנוראים • האן דו מנו 'דיעשה': 'דמלא וצער ותקן • לכל מה
דו עשה': ואנה סהדים יקירים • בון הנבי ארשי: והיא הצור תמים
פעלו • כמעשיו מן יעשה': דו הבריו המאור המחשיך • המבריל הקרא
ה'עשה': סודי זה המלים מן גלא • רק מי דו נביא ונשיא': דאמר הצור
למפתר • בו יהי מבקשי: | כי הצור אקרה צור • וצור תודיע צעור ועשה:
ית לעל וית לרע • ודבהם' מתכנשי: ויכלותו תודיע בצור • הישועה והוא
המושיע': הצור צור וצעור • אנה תחומות עצומות קדשי: מנו החכום
הנבון • ומנו הריטור האנשיא': או מנון הידועים • דהו לון חכמתה
ירושי: עד נמלא אחרון • אולי נמטי מה נרשי: מן זה המפתר העצום •
דבו חרו ורב ששי: למן ירע מה הוא • ולמן ישמע ויעשה': הישר והטוב
בעיני יהוה • 'דגלא חיים על יד משה: האמור תמים לתמימות • מה לו
מכל המעשה: דעשהו ואקימו • מן רוח ומים ועפר וא'שה': וקם תם
ורם 'ביכולה • מן א'חסר מתשרשי: בריה ייה חמימה • ישתבח מי לה
א'עשה': פעלו טב כלו • מן יצפי מה יעשה': יתקשט רב פעלו • דהו
בו כלה פרושי: מן יומה חדה • עד היום הששי: והך הוא הפעל • לכל
מה ירשי: בלא כלי ולא יד • ולא עזר ולא 'גשיא: ולא ג'יה ולא צורה •
ולא ידים למעשה: ולא א'זנים ולא עינים • וישמע וירא מה יתעשה:
ולא לו קץ ולא גבול • ויכלותו בכל קרשי: והוא 'דימלא כל מעשה •
ובו כלום לא יתנשי: ראה סוד הצור תמים פעלו • ותשבחו לא תתנשי:
ואתבונן במלים האלה • ושוב ולא תהי קשה: ושמע מני מה אדבר •
וממללי בעיניך לא יקשה': ואשמח מלוא לבך • ואמר ית מלים מתקדשי:
ואדרש במ' מרך וצ'עק • מרי לא תמית נפשי: אלא על אימנות נביא •
בו יתנשא ראשי: | ודבקני 'בתפלות מרי • וזכור ברית ארשי: וסעדני
בשעה • דבה המות ידרשי: ושלח לשני שם' • במלים פרושי: אימנותי
בך יהוה • ובנביה רבה משה:

f. 126

f. 126b

אמרנו ותמאם ונאמר ותמאם

לזכור נוכר ישראל • סודי מלים אתולעו: כי כל דרכיו משפט • טוביכון

בבריאח השמים ומה בו • מן גלי ומן סתרן: ונירות כוכביו דבו • ושני
 המאורות דתמן: ומה יהיה מן כלה • מן תמחות רמן: ואוצר שומיה
 הרב • והטוב דירד מתמן: ועבאות מלאכיה • והכבוד דבו מזדמן:
 ור'אה' לארץ ומה בה • מכל טוב מתיכן: והך מן תהו ובהו • אגלא לה'
 פרקן: ואש ורוח ומים ועפר • לתוכה מתכבן: לתרבירות יתה' עלמה •
 דאקרון כן מדן: והאור דאתנצל מן חשך • להבדיל היום מן: הליל על
 דדי • המהלך והיישן: והרשא והעשב דיצא • והפרי דמן אילן: והעוף
 והחיה • והבהמה והרמש וכן: הקור וחם והקץ וחרף • דמקפן דן לון:
 לצורכות הדה בריה • עם ממצא כל זבן: ונוני תמחות רמים • לית
 לאחד עלינו פתרון: ועל עקב כלה ב'תקון • קוממות אדם מן א'חסרון:
 מלא הבריה תמים • ויטע יהוה אלהים נן: בעדן מקדם וישם • שם' את
 האדם ויישן: ויקח אחת מצלעותיו • ולו חוה כן: לעזר לפריה ולרביה •
 עד קם מנון מן: ישבח שם שמו • בכל זבן ועדן: | צפי רבות עובד
 מרך • אה אחי ואחבונן: בבוראיו הטוב • דכלו עובד טבן: ורבי למי
 עשה • כלה ביתוב כשרן: ואמר הצור תמים פ'עלו • ישתבח ברכיות
 הלשן:

f. 125

יהוה אלהינו • יהוה אחד לברו: לית אלה אלא אחד • מה רב טובו וחסדו:
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת • אין עוד מלבדו: וכל דלבר מנה'
 לא כלום • ועבדיו בזה ס'הרו: מן מדעה נחכם • יתו מן עובדו: דכלה
 מנה' קמו • ובסוד יהי י'רדו: ואנשים שלמים • באו ואתנגדו: מן אדם
 לא על ד'מה • כליל נ'פרדו: והצלם והרמות • על אפיהם יקרו: אן יצפו
 חכמת מרן בון • לרבינה' יס'נדו: כי קצה השמים ופאת הארץ • והפעות
 הארבע ומה בון עמדו: רזם' בכל אנש • ונרמה' על דמותון עבדו:
 אתבונן ברב רביאנך • והך העולם בך יס'ידו: ודע אן אתה עלם גדול •
 ואקרך בך יע'דו: לך ראש וברקיע מתרכב • מדע למודע כבודו: לך
 עינים לראות ואזנים לשמענות • ית מלי פקודו: לך אפ'ים לנשמות חיים •
 דמנון י'פרדו: לך רוח ונפש חיה • מן רוח החכמה נועדו: | לך פם עם
 לשן • למיכל והממלל אתחדדו: לך לב לדעת החכמה • ועין המגיד
 במגידו: לך ידים עם רגלים • למעשה והמהלך אתיסדו: לך אקר'י
 העולם • וגם בך אוע'דו: כל כלום בך לו ד'מע' • ואתבונן את בעובדו:
 תמצא צדיקות זה הד'בר • ואקרו בו יס'ידו: ואלהים רכב שמים בעזרך •
 ומגדליו וכוכביו דיקרו: והארץ ומה בה יצא • מן רב טובו וחסדו: ושם
 תבואתה לך לאכל • ופרי אילנה דינדו: ומים חיים למשתה' • וסני

f. 125^b

למשמע קול רם: והסוד דבה עורי יתר בתורה לא ניעלם: במימר
לאקרא ויקרא ותקרא וכל המקרא דקם: בשם יי' ה' ו' ה' יהוה
ואולם הגם ה'לם: | מה גלא סוד זה כלו אלא הנביא התם: דחכם כל
מה אסתיר אן מבתר ואן מקדם: טובי מן בו ילבקו ויקרא עליו שלם:
וימרו אלף מודאה לאלה על דת משה בן עמרם:

f. 123^b

ד'י נפשי במדכר המלים האלה: והבו גדל לאלהינו מן אנה ומעלה:
מפתר נפתר בהם על מגיד ממללה: ונבנה מזבח דבר ונעלה עליו
עלה: מן נסך התשבחות וטב נימר לית אלה: אלא אחד לבדו ולו
הנסתר והנגלא: ואלהותה רבתה לית לעורן בה נחלה: והוא אלהי
האלהים וכלה פניו מלא: ולית חיל דיקום אלא חילה ולו קשט
שבילה: ומן הו עלמה ולידה הו מעור כלה: וכל דכסי וגלי צעיד
בשלטנה וגדולה: וכל מלך ושליט פשוט לה כלילה: בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת וממו כלום לא יפלא: על כן הנבי אמר והבו
ומימרו לרזים האלה: ו כמספר בראשית ה' שם אלהים בה נמלא:
ב רז תרי עלמים ומעור הממשלה: ו כששת ימים העולם בן
המלא: צפי סוד מלת והבו וראה טובות גורלה: וכן גדל תודיע
הגדלות לחילה רבה יכולה: | דו האל הגדול והגבור והנורא וגדלות
מלמטה ומעלה: לא יעבר עליו האן ולא הך והו נקיא מכל אלה:
על כן ימר כי גדול יהוה מכל האלהים צדיק וישר הו חיולה: ואקר
גדל מן גדול וסוד השמות במלה: ומלת לאלהינו היא אקר שמות
הגדלה: כי אקרה לאל ובמוסף ה' תהי לאלה: ובמוסף י' עורי
תהי לאלהי גאלה: ובמוסף כ' עורי תהי לאלהיך עגלה: ובמוסף כ'
מ' עורי לאלהיכם תצפי לה: ובמוסף נ' ו' עורנכם לאלהינו
תמלא: וכל מה תבקר בהשם הזה תמצא להשמות בו סגולה: ותוסף
בראות קשיטותו ויראה לך מה אתגלא: מן תמחות זה השם דים
השמות בו אשתלח: דו אלהי קדם וגבור אלהיה דלא: מקף לה תניאן
ותחת זרועתו כלה: והו החי הממית המוחי הקדם התמים בלא: סוף
ולא עקב ולא אחר ולא קדם ולא בתר ולא: הך ולא כמה ולא
תמונה ולא קצה ולא פאת ולא יאחזו גבולה: על כן אתנבכו בו
החכומים ואמרו תהו ובהו אלה:

f. 124

טובה ורחמיה אנון אמנות מרן: טב הו עבד לבדו במעשיו הרבן: | הצור
תמים פעלו ואנה סוד הפתרון: אן הו העשה המתריח הבריו הצעור
בשלמן: ועובדיו שלם ותקון רם לא בו פאת ולא יתרון: רק במלאת
חכמתו כלה לפניו כן: דבעי מדע מה הו מן שריו בראשית יתבונן:

f. 124^b

ונקים • בסוד ר'זה מפתר: היא שם אלה • שם השם הנסתר: ושם
 אבינו אדם • ושם אברהם דאתקטר: 'עמו הברית לסוד • 'בשגם הו
 בשר: מ • ארש שם משה • דעם השם אתקשר: אן תיפיך משה תמצאו •
 f. 122^b השם כד אתמסר: | ואן תיפיך השם תמצאו משה • וזה עם זה מתקטר:
 ואן תצפי מלת בשגם • תמצאו רז משה בה נסתר: ואן לא תצדיק ר'אה •
 עמרם דר'ה הך אמר: שמה' לשמה' אקפה' 'ברבו • וצדיק צדיקות
 ה'בר: ודע אן מימר משה בשם • לרזים האלה משתמר: והך בא שמה'
 הטוב • וזה הסוד בו אקר: אן משה סוד עלמה • ועין המניד והמשמר:
 והו צפין ההכמה • ובית הדעת ואוצר: מלו מן החכם • והטוב מנה'
 מתשרשר: ולו לא הוא מה ה'ה • לא גלי ולא סתר: ולו לא הוא מה
 ה'ה • ערב ולא בקר: ולו לא הוא מה ה'ה • אש ורוח ומים ועפר: ולו
 לא הוא מה ה'ה • אור מאור הדר: ולו לא הוא מה ה'ה • נקבה ולא
 זכר: ולו לא הוא מה ה'ה • ר'ח מכל צרר: ראו גלוג משה • דלא
 שוא ולא 'שקר: ורבות מ • בשמו • בטובות זה המדכר: כי זכרונו
 על הלב • טב מאד עד מותר: טוב מי לו שמע ואגיב • בקל שלם יתר:

זכרון יי'ה • ו'ה • יהוה • בו נחל בתר 'בשם: יתרבי זה השם הגדול •
 ויתקדש ויתעצם: דבו אתר'זת היכולה • מפני בראשית ומ'אחרי יום
 נקם: ובו חכמה רבה • האן דו מנו דחכם: ובו השם הרב • לו לבדו
 מתקומם: ובו הר'זות אתולעו • ובו בא סוד 'מרומם: | הו על מספר
 f. 123 ששה ועשרים זכאה • מאז אן קם אדם: ולא מן ידע סוד ר'זיו • רק מי
 יתחדד לו חלם: דאתברא אור מן בראשית • ואמר עליו 'בשגם: ואתא
 ב'חתמת זה המספר • ועל נסתרו קם: ושם זה השם דע • וסודי ר'זיו
 חכם: ובו עשה הסימנים • ובו הכה' כל טלם: ובו בא בסוד לעמו •
 ובו צא ישראל שלם: ובו נצעו קרביה • ובו הבקע הים: ובו רזי
 יחידאות קמא[ותה] • ובו סוד יהי וגם והיה מתחכם: ובו הטוב והאיקר
 והמשמר • אות היא לעולם: ועלמה לעל ולרע • ומה בהם הולשם:
 והמימר הכה' לו עד • השמעים בו הפתגם: יי' עשרה אמירות • בון
 אמליא העולם: ה • מספר שם אלהים • בה הסוד הולקם: ו' ששת
 ימים • עלמה בון אודרם: ה • חמשה 'ספרים • תורת קדש כל עם:
 ר'אה סוד יי'ה • ו'ה • מן ישום לה שיאם: דו יכל רחום ר'תי מכפר •
 פ'תחיו ס'תר מ'לב נותן וגם: חי אחד עמי וידע • גדול נאה וגאותו
 לא תתם: על כן בו שרא משה • ושמו מכל השמות קדם: ואמר כי
 בשם יהוה אקרא • וזה המקרא לרם: סודים בו נסדרו • וזכרנו מה
 אתקדם: ונוכר מלת אקרא • דבה קרא לעלם: לעל ולרע עד יציתו •

רם גדול • הא על מן פתרה: וראו ר[ב]יאן מימר משה • הך שרא
והך קרא: להשמים והארץ • יצתו סדרה: ומה אנון שכוני • ית
לעל וית לרע: כי המלאכים בשמים • והבוראים בארע: והמימר הבה
לכהלכון • מפם הנביא מתקרא: עד יתיתבו כליל • למשמע והמקרא:
האן כות משה • קדקד עלמה ונזרה:

דאן הך משה • קטף כל נשמה: ומן מדמי למשה • מן בוראי עלמה:
נביא אתקדש ואתעצם • ואמר עליו יהוה: לענו מאד מכל האדם • f. 121^b
אשר על פני האדמה: ועמו עשה נפלאות • לא אתעשה לון דשה:
ומנון על מספר כ • שריו כי בשם יהוה: דכמספרה מאומים • שמע
מני פתנמה: כמספרה קם אדם • ובא בזבנו דמע: וכמספרה עשרים
סימן • על יד משה בימה: וכמספרה שמשו המים • עורי בתשלימה:
וכמספרה לו שמות • קדישות עצומה: ובה עורי תמחות • סנים
מתריאמה: לא יסבל עדנה דכרנון • כד תצרך לחכמה רמה: רק
נזכר אות י • בגלוג פלמה: דהיא שריו השם הגדול • שם אלהינו
יהוה: והיא בעשרה אמירות • בון אתיתב עלמה: וכעשרה דבירות •
למודע דרך קיאמה: וכעשרה נביות • בון אתבנה הדמע: וכעשרה
סימנות • על ידו מושמה: וכעשרה תשבחות • עזי וזמרת יהוה:
וכעשרה אוכחות ועשרה משפחות • ועשרה סוברות עם עורי נחומה:
בקצת האזינו מוקמה • וכל חכום יחכמה: היא כעשרה רוחות •
אוקרו נביה דעלמה: בעשרה פעמים • והמימר בדילון תמה: בין
בעלי המדע • ביתוב כל חכמה: ואן תדרש תדע זה • כלה לפניך
קעומה: ראה ספרי החכומים • ובא ללמד משמה: | ואעמד על סוד
כ • י • תתוף ברב תמח: וספירותון סני מכן • במספר טב ותמה:
ואתוכח במה אמרו • וקח לך מן עורן טעמה: ואכלת ושבעת •
וברכתה את יהוה:

f. 122

ומן אנה ומעלה • נשרי במדכר: ב • ש • ש • מ • בשם • אלהי הבשר:
ונפרט גלגי הרח מלה • ומה מן האיקר: כי ב • שריו בראשית • שריו
קדש כל ספר: והיא רז לעלם קדם • ועלם עורי בתר: ורז לתרי
לוחיה • ומה בהם אביאר: ובתורה לה רזים • מן ידרש יבקר:
ימצא בקושה פניו • מכן לעשות ולשמר: וש • היא עורי • רז רם
בה ניסתר: ואמרו הן היא סוד השם • דאנדה בראשית מן נסתר:
הו שם אלהים • הצדיק והישר: ובה רז שמו העצום • י • ה • ו • ה •
הישר: וזאת רזים רבים • לא נוכל לון לפתר: עד לא נפל בחטא •
ונפשנו מזה נשמר: ונמלל על מה נדע • ונצא ונעבר: בים ס •

ותשמע הארץ אמרי פיי • ורוז זה דברה: מן אנה עד אמר • כי
בשם יהוה אקרא:

בלני רבות אלה • דלו הגדלות: ולא עורן ימעי • מה לו מן הסתרות:
הו לבדו מפני • סדר חבוראות: ומאחרי כלה • לו כן התמידות:
שלח למשה שליח • והו עמד בהמנידות: עמו דרך הטוב • בעת
דרשו המות: והנה ענן עבי • ובתוכו מראות: מלאך האלהים ובידו •
לוח ועליו אחרות: דברי קצת האזינו • בכיר היכלות: וימהר משה
ולקד ארצה • וישתחווי ברחמות: ויקם ויקח הלוח מנו • ויקבלו
בנצירות: | ושרא יוכיה קהלה • את דברי השירה הזאת: ופתח פמו f. 120^b
וכרו • בקולים תלאות: כי בשם יהוה אקרא • ומה זאת מקראות:
אלא לרזים יקירים • ורב סודים נסתרות: מן ידרש מודעם • יביא
המדעות: ויבוא לספרי עמי • הך זאת והך זאת: כי זאת קצת כי
בשם • בה¹ אנלת תמחות: תודיע קשיטות מרן • ואן הוא בעל
הנאות: ועלם לעל ולרע • בתוכה מתרזות: ובה מאומים רבים •
ותמחי מתמחות: במפתרון נחל על מה ניכל • מן דברי הסיפורות:
היא אחד ועשרים מלה • וזה לרזי עצומות: היא כמספר אהיה • שם
אלהי הרוחות: היא כמספר מלי • שריו חמשה ספרות: ספרי
התורה • קדש כל התורות: ומספר אותות מליה • עיו • עין המנידות:
כמספר שלם השם הקטן • על מה בה לנו מודעות: זה מימר אדונן
אבישע • דביאר מאלפיות: עיו • עין המאור • והמימר הכה לו עדות:
לית לאחד עליו דבר • מן אהליו הדורות:

דברי אתן בתניו • כי בשם יהוה אקרא: ואמר עת מה הזל • ברוך
זה המקרא: דאתברך ואתעצם • שמו הנבור והנורא: בו נאמן תמיד •
וחן הנפש ניסרה: למחוז ונשוב עורי • במה לן בו סברה: | מן f. 121
תניו המימר • בקצה הזוכירה: ונפרט מעט מן² התמחות • דלנה
נסתרה: ונאמר כי כל מן הטהר • ובנצירו לה קרא: הוא כמן קרא •
קדוש ספר התורה: ואדמי מקראו • במי אור פניו זרח: הוא נבינן
משה • דבה קמי מרח' שרא: ושמה למאומות רמים • ותם רזים
יקירה: כל רז ולו דבר • למגלי איקרה: ואקר הממלל מקשר • בשריו
השירה: דתחכמת האזינו • השמים ואדברה: ותשמע הארץ אמרי
פיי • ואנה רז מספרה: יערף כמטר לקחי • ויקציר ית קצירה:
ותאזל כטל אמירתי • על הלב דישורה: כשירים עלי דשא • עד
ידנ³ הורע: וכרביבים עלי עשב • עד יתיטב המפרח: אנה סוד

¹ בא L 18.

² מן מעט L 18.

³ יתנ L 18.

ביום הטהרה • וביתת ימה הוי:
 נשיו תיבת רוחי • ונפשי וגם לבבי:
 יזכי ימה יתן • ויהוה נלעיו קרבי:
 עליון ויצלני מן רע • מה דאנן אַחשבי:
 קומה יהוה ויפוצו חמאי • וינוסו מפני חובי:

בך ובשמך ובכבודך • וליד דרכיך שים מושלבי: במה ירצנך
 וארצני • ותן הרתו עלי: וארתי ארתותי • מן רעות מושלבי: ואצליח
 דרכי בפניך • בלכתי ובשכבי: | ובכל מעשה ומשלח ידי • תן ברכתך
 אה רבי: ולא תנכני במדרש • לאשר אני מצוה: נפשי בבקושו • למען
 יתרברב אַחדבי: כי בך ועליך רחצוני • ומנך לך שובי: עת ראיתי מדע
 דעתי • אן מעולני בלחץ אבי: ועד עתה ליום הזה • אתה יהוה
 אלהי בקרבי: וטובך עלי יתר • ומראהו נציב לחובי: ולית לי מן
 בלעדיך • בקוש ולא מסבי: מרי קוממן על דתך • ומחבותך בלבי קוי:
 מרי קרבני קרוב אליך • וטהרני מן מסתבי: מרי אמטני שובתך •
 ושים למיסונה משכבי: מרי לא תכלימני • יום יהי מקוי: לבין ידיך
 אַערים • עד מדרש חשבי: כי שם לית מפצי • מלגו אש להבי: רק
 רחמיך ורתותך • ותפלות משה הנבי:

ביכלות עזי חמרתני • אז החל ואדברה: את דברי הזה • ולא אוסף ולא
 אנרע: בהאלין אמיריה • ולא אתן בן שקרה: ואני מתרחץ על
 מן הוא • שמו הנבור והנורה: יטיב דברותי • וישימון ישרה: פני כל
 נבון וחכום • ויהונו משתמרה: ואלהי אבי בעזרי • ויתן לי מעזרה:
 לשביל קשטה • ונפשי בה ינורה: ויוריאני מה היא • ומה לנה ברא: מן
 רב תלחותו • וימטני עזרה: ברב סעדותו • עד אגוז מעברה: והו
 לי מנן ועזר • לפליטה מכל רע: כי זה המובא רב ממי • ואני ממו
 זעורה: ולא אוכל לבוא כל עת • והנפש מני קצורה: | ואולם אַלם
 אַלם • ברחצוני על מרי אברח: בדרכיו אליו • מן שביל התורה:
 ולא אסור ימין ושמאל • עד אמטי מסברה: ועתה הסכית ושמע
 ישראל • ואנדי בונניך ואברח: פה אַמלד עמדי • ואון ית המקרא:
 כי המדרש מולעך • דברים יקירה: תתמר במשמעך • תוך זאת
 השירה: ואתה תבוא בשלום • ללמד מספרה: מספרי יודיע יתך •
 לטובות מפתרה: בתניו קצת כי כשם • דבה משה קרא: בעת עמד
 למגיד • עמו עם ישרה: לשמר שביל קשטה • והנה כד שרא: יסהר
 עליון • עלמי לעל ולרע: כד אמר בזכותה • האזינו השמים ואדברה:

יבלתי : אלא מן חסרון מן יגלי • נסתר מה קבצתי : כי זבני אדן •
 אחקף עלינו מבלתי : ממצא הידועים • בין עמי ועדתי : ועברה מסכינה
 אני • בעת ההיא פניתי : פני בדור הזה • בו דחילה רבה מצאתי : כל יום
 והוא מתהפיק • בהפיכות רברבותי : והצרר בנו שרי • בעין לבי חזיתי :
 ואנחנו באבל רב • מבגלל מכריתי : סמוכינן וארכונינן • והנה סיעתי :
 כצאן אשר אין להם רעי • במעט המדע עתי : ואחקפת פנותה וסגת • f. 118^b
 בואת זבנותי : סני מימים ימימה • והרבב בן משלתי : ואולם הגם הלם •
 אני בדי שבתי : מאלה בנפשי נבך • כדמות מה אתי : עלי רב ננו •
 ואוסיף בצררתי : מן מות דדי • ונזר מצנפותי : וקן קהל עבראי • דבים
 מדעו צללתי : שמו הוה משלמה • מן דבריו אלפתי : וחסדיו עלי רבה •
 בעת אן צפרתי : מן אבי יתום מסכין • ובממצאו אסתוברתי : והוה
 יגדני טב הדרך • וייטיב לב שבירותי : כאב רך יסוברני • והתורה ממו
 שטרתי : הא מן חסרנו הא • אמר באריך חיותי : וארד עליו אבל
 שיאולה • ועל מה ממו חסכתי : ואדרש מרי כל עת • ולו ארים
 נקעותי : אן ישים הרחמים והרתו • על רוחו מטללתי : ובגן עדן
 אמן • ישיב בו צמותי : והמדרש מן צדקת • מן שלמע אמירותי :
 לעדרי יפריש • ויסבלני על נואלתי : כי בונני חסור • בסדר עדתי :
 וכבד פה ולשון • וערלה שפתי : ומה אמרתי מימר • ונפשי מה
 גליתי : בו אלא וחייד • למה די ריחותי : ממך תוכרני בחייד • לטב
 דכרנותי : עד לא ישכח זכרי • בחיי ובתר מותי : שמשכם אברהם
 שמי • עבד כל ידעיו בעלתי : דרוש רתות מרי • ינחם על רעותי : | ועם f. 119
 זה תמיד לו אקרא • וארים צבעותי : אה מן רחצוני בכ ועליך •
 לישועתך קוייתי :

אין כיהוה אלהינו :

עליו עוד שירה טובה הסירה גדולה • תשתמע שירות תניו כי בשם
 והי מן מימר אחי אברהם הזוכיר • אלה אל ימי חייו יותר •
 בנביות מן נורו זרח משעיר • אמן :

בשם יהוה הגדול • הישר הברוך היכול :

אחגלג ואתפחר •	בזכות נפשי ולבי :
במדבר התמיד באלהו •	כמה דו עלי לאוי :
רוממות רב רבותו •	ורב שמו הרבי :
אז החל באלה •	ובדרכיו אשוי :
משתעבד קמי גדלה •	ואסר אפן מרכבי :

נוי הארץ • ועליך בחסדו ישע: בשמירות מועדיו • דהודיעך 'בשרשה: מן לזי חשבן קשטה • בכל שנה מחדשה: ואלמת זה יקום בצמות • זהרה עם שמשה: כל חדש בחדשו • עד מודע סוד קדשה: בחשבן צדק בזבנו • תקום אתה 'למולשה: מרי ישום זה ברית לא יכרת • וידך בו תפשה: ולא יוליכו ממך • ובחדי חוהי תירשה: בכל שנה מועדיך • ואתה 'ברב שלשה: אמן מן יראתך • 'בשמן ברכתה ממשה: מי כמוך ולית כמוך • ככן לו עשה: כות זה המעשה • 'דרביאנך בו הנשא: וקרבך מרך לנדלו • ויהב לך תורה קדושה: ושמך את הדמע • ובחרך למתפשה: על יד נביאך וחבלך • נור בריאתה ושלמשה: | דשתאתף שמו מן השם • ואתקרי משה אישה: ועלה' בו מיתוביתך • ושם גלונך פרישה: צפי רב מתנותך • אה אחי ואנישה: במהר מן שנתך • וקום עלה' רשה: עד מתי אתה למך • ונפשך 'מנטשה: אחרי מה תחמד • ולא היא מבקשה: אלא מה הוא דבבה • ועליו תפשה: וקשטה ממך לא 'כסי • רק נאירותה קרשה: ואתה לו לא מתפנה' • אלא עזוב בקושה: מה דאתי במדעך • תרצי 'בנפשך קשה: ותדמי במעשך • כדמות כל רשע: וקטול גרמך 'בירך • ועליך 'חטא מנשא: מה זה המעשה • ממך טב מדרשה: תנודה אל הרע • עד תרביץ תחת מלשא: טרח עליך מלשא • ואת עדבה נששה: רץ והכיר אחריתך • טרם בה תתכנשה: כי עלמה הך אמש • לא תקום 'ביד בלישה: לא תדע אלא ואתה • חלוך מן מנרשה: ואת תחת מלשאך רביץ • ונפשך מתנקשה: אחרי הרעות • ובגד עונה לבשה: ומה תתפורר אלא ואתה • פרוע ית ראשה: לעית תמוט רגליך • ונפשך 'בזויו חבשה: כד תקום לחשבנה • על עמלי בישא: ויתנלי עליך 'עדים • אקרים בך מתשרשה: ושמה לך לא מציל • ולא מושיע עד יושע: והן הואנף רע עמלך • נפשך באש תורשה: ראה' ושמע ושמור • ושוב שובה חדשה: ואזרע הירא בלבך • אולי תדשא' דשא: | עלשב מזרע זרע • תהותה מתקדשה: בזה היום הקדוש • ואקטיר מנרשה: על מזבח הצלות • תשבחות דבשה: עד ירצי מרך עליך • ועונותיך ישא: הך מה דאמר על רבותו • בתורה הקדושה: נצר חסד לאלפים • נשא עון ופשע:

f. 117^b

f. 118

תנים יומה נימר כרו • לשמעיו דבירותי: 'בואת השירה • ומה 'בתוכה ערכתי: מן לחם המוכח • על מזבח בוננותי: ולפני שמועה • הנה נא הולתי: 'לדבר אל אדני • והמימר בה אורכתי: אלא ולא אתוכח • 'בדבר אוכחותי: וגם כן לית אלמד • במה לא למדתי: ועם זה אני רעי • ואל אראה 'ברעתי: ולית מן בעל דברים • רק מעט מעט מדעותי: ומה אמרתי 'בדן • ומה קמין זכרתי: רב עלי זכרונו • ולו וחייך מה

מערב עד ערב • כפי מצותך : במקרא והצלו • בנציר ענינותך : מוזף מן
התפלה והתחנון • ומקרת ארהותך : אולי יתקבל ציאמך • עם מיני
תאותך : ושבת' ושב יהוה • אלהיך את שובתך :

רתאי רתאיה • רחם והשקף ברתות : ולקעמים פניך • ספיק בסליחות : 'בוה
יום סלוחיה • ושמע הנקעות : הך די אמנותך • ואכמר בכפירות : אל
ענוי הנפש • והציל מן העונות : כפר לעמך אדני • ואפתח טב אוצרות :
לקבול מה יעריכו • מן לחם התשובות : פניך אה אדני • על מזבח
הזמירות : ולו מאתך 'עני • והוליכו 'בקוממות : על משמר מה 'חדדתה •
מן החקים והתורות : עד מעבידו מועדיך • בשמח ובזהות : ויבוא מן
זה לזה • מתיטב במובאות : ויצא מן לרן • מתברך במוצאות : עד כי
יבוא שלום • אל אתרי רמות : ישכן בטח בדר • בטללי הסכות : פרדים
אילנה נציב • ושרשיו מיסדות : | מן אקרים ארבע וטב • פרו מפרחות : f. 116^b
מן פרי עץ הדר • ומאוריו מופעות : וריחיו ריח מרדרור • ליהוה ניהות :
מן כפות תמרים • וענפי עץ עבות : עם ערבי מישר • זה ארבע אקרות :
תקח תשים אה אחי • תעבד לך סכות : תשכן בה 'לבטח • הך די המצות :
אתה וכל עדתך • ז ימים מלאות : למען לא יקרב איש זר • אשר לא
מזרע האבות : כפי מצות אלה • דבתורה מבירות : דאמר כל האורח
'בישראל • ישב 'בסכות : סוד וליו רביאן • עד מודע כל הדורות : אתה
בלטרו הלוך • אה בחור המשפחות : מה טבך בו ואת סלק • אל קדש
הטברות : הרגזיום בית אל • במקרא והצללות : ושם' אתחנן ואתנפל •
פני המזבחות : 'בימים השבעה כליל • חג לאלהי הרוחות : כל יום בון
תתחני • ותזיף מן הצלות : בערב ובבקר • 'בשמח ואיקרות : פני יהוה
אלהיך • ותקריב קרבנות : על מזבח הצלו • ותעלה' עליו עלות : והיית' אך
שמח' • 'בלב מליא' חדות : עד תתמלי ביום • דחסדיו כבדות : שביעי
מועדיה • קדשיו חסידות : מה טבו מן מועד • דהקיב 'בתרי שמות :
שמיני ועצרת • לתפושה בנצירות : ומה עמה בו מצתמית • למשלח
המועדים בשמחות : | דו תהום קוי ביד אלה • ונגליו יתרות : ולית לו f. 117
דמו עורי • מתיסד על עשות : מעשה מה עשה • ביומים מתקדמות :
ימי הרצון והרחמים • דהות לישראל ממשלות : והמעשה הכה לו עד •
מתודע 'בקדש כל תורות : ופתרונו מתודע • בין בעלי המדעות : ימטנך
מרך יתה • אה העדה הוא' : 'בימי רצונה • ועליך מעזרות : וכך הברכות
תשרי • ותשוב לאלפי רבבות : והפרקן במקרוב ייתי • ותהי את בעל
המלכות :

שלם לך ישראל • העם הנלשע : אין גוי כאתך • לו מרה נשא : עליון על כל

f. 115 א נצא מן המקום הזה * ובשלם נבוא לגלוג אדן | ירחה שביעה דאתבנה *
 צור ישועה לתהבין; דו אוצר מליא' כופר * למי לחובין שביקין : אנלא
 בו פרקן רב * לית עורן לה' דמין : היא ארבע אקרים * גלוגו בון אזלמין :
 שבתון זכרון תרועה * מקרא קדש וששין : היא כדמות אקרי * עלמה מנון
 מיסדין : אש ורוח ומים ועפר * ואדם בון אתכונן : וכדמות עורי * להרי
 גן עדן : פישון וגיחון וחרלקל * ונהר פרת וכלבן ; כדמות ארבע זבני *
 השנה בון תודמן : קור וחם קין וחרף * דן לרן מקפין : כן גם הוא מדמי *
 לארבע טורי אבן : היא דמות אקרי * בון סדרי חשן : כדמות מה בו
 אשתאי * מן מועדים רמין : בזה אתקדש ואתעצם * והנה אבן : גלגי
 רבותו * רבים וסני מכן : ולית בחדשים דמו * סודי חסדיו מרחפין :
 בריח הסליחות והרחמים * יחן על תהבה ויגן : הא טובי תהבה * בנצירו
 בו שכן : וישכן ישראל * בטח בדר אמן : בשמח וטוב לבב * והשובה
 לו מנן : עד יתנצל מן חוביו * וסדר רע עמלין : עת יקנא שובה יתפשר *
 קמיו יחדד ויבן : בתשעת ימיה * דלתתובתה מחדרין : אולי יקדם
 תהבה * מפצי מכל דין : על יום העשור ממו * וימשח בשמן : כפירות
 יום הכפור * דבו לחיבה דרורין : טובי מן יעבר עליו * והו בפיו מרננין :
 בתפלה והתחננו * ובטהרות הענן : משבח ומצלי ומרומם * בנצירו
 סגד ומרבן :

f. 115^b

קום זרו תהבה * ואתנור בתאותך : בזה היום דתחלד * לקבול שובתך :
 ואבנה ערי השובה * וחרב ערי רעותך : ושם עמלך הטוב * ואכרת
 רשעותך : וצום לאלהיך בנציר * ואגלי אנצירותך : היום פני מרך *
 וגרש חטאותך : היום פני מרך * וקרע שגבכותך : היום פני מרך * והטיב
 מקראותך : היום פני מרך * ואתנפל בצלותך : ודע אן לית בעמים
 והגוים * קהל קדיש כותך : לו ציאם כציאמך * דגלת בו מבדילותך : במה
 אמר עליו * ברדי איקרותך : כי יום כפורים הוא לכם * רז קבול
 לשובתך : לכפר עליכם * מן מיני רעותך : צפי פרקנך בו * וגלוג
 מיתוביתך : בזה הכסרן הרב * דלית לעורן בו דמותך : טובך בו ישראל *
 תלבש בגד ניזרותך : היום הדין הוא יומך * תתרברב בו חדותך : ותאותה
 ותתובתה * קעמים סביבותך : יפה לך כד תקום * תסב לפי נכסיותך :
 חלק מזה וחלק מזה * ועריך על שלחן תשבחותך : והקטיר קטרת השובה *
 על מזבח פללותך : עד תסק ריח הניחה * למעון דרישותך : תשיב עליך
 הרתו * ותורו בפצותך : | מן רע מה עשית * ותנוז בזהותך : ממו ואתה
 חדש * בבן שעותך : מה עליך מן הרע * רק נקי מן שמותך : וצלם
 אימת מרך * יופה על צלמותך : אן היית תפש * בצדק שמירותך : בו

f. 116

רָחַם מְכַל מְצִיק: בתר מה הָיָה • צר וברב תשניק: צא אהָרִי
 מיכל • קרבן יהוה הצדיק: מתפדי בְּרַבְבִּי • ודמו בדילו אריק: סלק
 כוכב מניר • לכוּם פרעה יניק: עד בא לשפת ים סוף • ועליו שם'
 אדיק: ואגלא לו תמן • סימן רב וחזיק: | עליו רצון ורחמים • ועל f. 114
 דְּבַבִּי אַצִּיק: כד אקֹה מימי ימה • ולמעברו אתפריק: שנים עשר
 פרקה • וכל שבט באחדה אמשיק: וישב הים לארְבֵּה • ובוצין דלא
 טפי דליק: על פתחיו דרך שלמה • עד כי הלך ישראל מסתפיק:
 בשמח רב וזהו • והדבב בְּגֹוֹ שְׂבִיק: ורכבו ופרשיו וחילו • כליל שם'
 אמחיק: ויושיע יהוה ביום ההוא את ישראל • מיד מצרים הזנדיק:
 ויסירו בִּיכְלוֹת אלה • הישר והצדיק: ויאמנו ביהוה ובמשה עבדו •
 ובקל רם שם' צַעֲקָ: בקצת אז ישר • בתשבחות תמתיק: ועל פי
 מימר משה • סדר עמה צַעֲקָ: יהוה גבור במלחמה • יהוה שמו צדיק:

פְּתַח נִפְתַח טָבֵן • ונעבר ממנו: ועל ישראל נשקף • ונצפי בבוננו: 'למוצאו
 מן ים סוף • והו שלם מן זידנו: על ליתנו שָׁבו • וינערון יהוה 'למיסונו:
 ושב ישראל משם • בגלוג רביאנו: לספר מספר סופיר • יקום מן קדש
 חשבנו: הוא מספר חמשים יום • בון מרן פִּקְדָנו: ממחרת השבת • עד
 כי יקום וספרנו: שבע שבתות תמימות • כן וכאשר צֹונו: בשבעה
 שבועיה • ובון גלא אלהינו: תמחים כבדים • לעיני אבותינו: בכל שבוע
 תמח • למגלי אימנו: עשות תקנה' דתקן • כל תמח 'בתקונו: | ושמו f. 114
 למוסר עמו • עד גלוגה' על עורנו: כי בראש בא בים סוף • ודבביו
 שב ליתנו: והשני בא למרה • והמים המרים לו המתקנו: והשלישי 'בנו
 אילים • תריה סימנים פגשנו: והרביעי במדבר סין • המן לון הורדנו:
 והחמישי בְּרַפִּידִים • מים מן הצור אשקנו: והששי כְּמוֹ עַמְלֵק • על יד
 תלמוד נבינו: והשיבון על כנפי 'נשרים • במדבר סיני יחנו: 'למשמע
 קלה מִתְחִיל • תקיף שריר ולא כמונו: קול אלה אלהיה • 'מדבר 'ברבות
 רביאנו: בעסרתי מליה • לא בַּפֶּם ולא לשנן: ואראה' תמחים ומוראים •
 וארבע שגבים אזלמו: אש חשיך וענן וערפֶל • וצבאות הקדש מעונו:
 בארשות מרן אמסרו • וסלבו בהר ואתיכנו: ומשה קדם על כלה • וקעם
 קמי ארונו: ידבר והאלהים • בקול רם יעננו: מן ארבע הפאות • לא
 'בלשון מקראנו: וכל העם שמע את הקולות • וראה מה אזדוע ממנו:
 ואתקשטו וחכמו • קול אלה ויאמנו: בו ובמשה עבדו • ויסירו על שלטנו:
 אן לית אלה אלא הוא • חי אחד ולא לפנו: ואתקשט אימנון ב'מימר •
 שמענו ועשינו: מכן יתברך שם מרן • ויתודי בכל 'עדנו: מודאה לו
 לבדו • נימר בפיאנו:

מתודע • ארשה בו לנן: 'בנו דן כתבה • ושם עליו עמידון: 'ברז
 רב וגדול • יקום מן רזי החשבן: כמה ישתאי אמיתו • עם מובא כל
 זבן: בחלשות כל שנה • יתקע בו שופר טבן: עד יהי בעתו • לא
 'שקר ולא זירן: מובא מועדי יהוה • אשר במ' אסנילנן: על זה
 היתוב הטבן • ולא חלק בו לעורן: רק צדקה תמימה • בה'
 צדיק מרן: על בני רחמי • בעלי הברית הרבן: עד לא יהי הלך •
 בתעו מזדמן: כגוים ההם' • המשלים 'ברן: יומי פנותה • ואנון
 קעמין בחן: הנפש ועורי • כל 'עובדיון כן: לא ימשכו על אמת' אן
 במועדיון והן: במעשה כל משפט • מתהפכים וכל מן: | משפט הך
 תאותו • ולא ישוּו דן 'לדן: כי גוי אבד עצותיהם • ואין בהם אל בונן:
 נשוב 'ביהוה מנון • רע 'עובד[ד]ן היתרן: ונתפנה' אל שביל קשטה •
 אולי נגזו מתמן: 'למודע 'עורן • מה עליו עמידותן: מן אנה נחל
 בו • ונתקע שופר דכרן: 'בראש על דדי • המועד הטבן: יום טבה
 מה טבו • בו חדות לטבן: נזכר בו גלוג כבד • ונעלה' לו הדכרן:
 אהרי נצא מבית הזה • ועל כן ובריל לן: מוראה לאלה • ולית אלה
 אלא מרן:

f. 113

סודים רבים עד מותר • סודי המועדים: מועדי יהוה אשר • הם'
 מתיגידים: לנו תורת משה • שבעה מועדים: ולזבן מובאון • דבו יהו
 רודים: יקום מודעו • ותתגלי עליו 'עדים: מן רז חשבן קשטה •
 דאתבנו עליו ביסודים: ככל אשר לו יורו • בעליו העדים: אשר
 במטרו • אמלאת לון הידים: ויגידו באשר יפלא • מן מועדים ומועדים:
 דעל אמת יתקוממו • לא 'שקר ולא זדים: ולא פאת ולא יתר •
 אלא צדק נועדים: עתה נבוא למדכרון • ונהיה בו 'עמדים: מן
 שריו השנה • ונעבר ירדים: מן ראש החדשים • דאתבנה על
 עמודים: | היא עמודי רוחתה • ואקבעת בו צמידים: על מוציא ישראל •
 מבית העבדים: מעבדה קשה • וכלם' מתפדים: בבכורי מצראי •
 הבישם המרודים: בחצי הליל 'ברקיקה • בתר מופתים כבדים: אתעשו
 ביד תרי • ארסי הקדקדים: ועשו הפסח בעתו • כפי הפקודים: על
 חקיו ומשפטיו • במלאת העובדים: ואכלו אתו בהפזון • ואנון משבחים
 ומודים: על מצות ומרורים • בשמחות חסידים: מתחננים פני היכולה •
 'בלבבים חדים: אמרים לו תשבחן רב • ופני גדלו משתעבדים:

f. 113^b

עתה נצפי לישראל • והך ממצרים סליק: והוא שכן לשבטיו • והנור עליו
 מדיק: ורצון מרה שרי • על מחניו ויפיק: מלאך האלהים • לפניו
 וידיק: עמוד אש וענן • 'בליליה ואיממה לו תלביק: והו הלך בשמח •

דתו • לון גן עֲדָן מקור: וסבולי דָּגַל אימנו • לא ימטי בון עצור:
 והלוכי שביליו • חכמה בזה ומי ישור: סהדה קשיטה • אן לית במ'
 ארור: רק המתפני לעולגו • יליו משקיה מי בור: המצוק והצָרֵר •
 רֶשֶׁף קִטָּף מָרֹר: ויום המעמד הרב • יהי 'ברב צָרֹר: לא יצפי הָךְ
 יתפני • יפִיל רכבו אחר: עת יתגלי הפרקן • ויראה' כמאור: שם'
 יתנשא ראש עמו • ושם' יפק ממו ריח מרדרור: ומן חֲלָל' לדתו •
 ישוב מן תפלותו חסור: וישפט מרן משפט צָדָק • לעיני הכל ספור:
 להבדיל בין הקדש ובין החל • ובין הטמא ובין הטהור:

כִּין נור משה בן עמרם • אופע נהר מופע: בעת אתילד' בשלם •
 על עלמה יפה: וכל נסתר במובאו • 'בשמח רב אֲתִסְפָּה: ומֵאֵז מה
 אתיליד • והנור עליו שלופה: | אגלת מבדילותו • 'בסימנים תקפה: f. 112
 כד כבודה שרא עליו • וסוד רבותו אוסיפה: 'עת בא מקָרֵב אמו •
 והו יפה תאר ויפה: מִרְאֵה' לכל רֵאָה • הא טובי דלו צפה: סמן
 ואסו לחיינן • אתא ורפא ירפא: נביא בחר לה' מרן • ומיתוביתו
 אסקפה: נביא כד בא רתות • ירתי קדש כל משפה: נביא שא
 מעל עמו • רבות המגיפה: נביא רבת מבדילותו • ואגלת בכל פה:
 נביא דרס 'ברגליו • תוך האש השרפה: נביא סלק להשמים • ואמלל
 פה לפה: במראה' ולא בהידות • בקדש כל משפח: ובתר קבל
 תורה • לכל חכמה מאלפה: עין החיים לישראל • יילף לה' וילפה:
 מחלליה מות יומת • כי כל מן חֲלָפָה: אוי זה לו אוי • נפשו מלח
 שרפה: לא תזריע ולא תצמיח • רק רעות עֲרָפָה: וקוץ ודרדר
 אצמח לו • וחלקו מגיפה: ומרטוש חיול בו מצור • הָךְ ים לא
 יבטל שפח: רק המלִבֵּק בהדה התורה • ימטי כל נכספה: ויעבר
 מן פתח פרדים טבן • וישלח ידו ויקטפה: מן עֵץ נחמד 'למראה'
 וטוב למאכל • ויאכל וינשק ריח סמים נִטְפָה: ושיג טובות חסידות •
 דן לדן מקפה: וכל מה ידרש ימטי • ומדרשו לא ירפה: ומן יקוי
 ישועת אלה • בעותו מה אטרפה:

כא מאדנו נתן • ונבנה' לן בניאן: דמסיו על הכוח קוממה • ונסקפו f. 112
 'בדכרון: נביה רבה משה • בן עמרם נביאנן: דאתבחר מן הבריה •
 לגלוג מיתוביתן: מן עורן כל הגוים • ימין ושמאל סביבותן: וחכמנן
 'לדתו • דבא ישא אתן: עליון על כל גוי הארץ • ושם לנו זה
 הבסרן: לנו 'כתבו הקדש • ואת רזיו למדנן: 'בשמירות מה אשתתי •
 ומה לאוי עלינן: מִטְרו בכל עת • עד לא ישכח מפין: ועוד מודע

לפריה רמה: ואבנא ממנה 'בשת' • ובא בצלם והאימה: וגד הקיאם
 שלוף • ובין 'עיניו' עמה: והוא אקר זרע קטף • נקיא מכל מומה:
 ונח איש צדיק ותמים • מזדכי מן הזמה: 'דבטוב פ'עלה' עם מרה' •
 אשיב שלמות עלמה: עד קשמה לא יכסה' • ושם כל זה למה:
 ארשת בו יכלותו • ורבותו העצומה: קשט קשיט הקשט • וקם בזבנו
 דמע: מן אברהם שביעי • מן השם אשתמה': דו אור קדש בריו •
 מן יומה קדמה: ואתכסה' 'בכיר היכלה' • 'בשחוקי רומה: ועת בחר
 מרן יגליהו • ויעמיר בו לעלמה: בסר בו כל מתכונן • במכה
 וברומה: מן זבן בראשית • ואחדי יום נקמה:
 אמרנו: ונאמר:

לגלוג בן עמרם • בעין הלב נתור: כי גלוגו מתרברב • והאן דו מנו
 דיתור: גלגי זה הכוכב • דאתרבה נורו על מאור: זהרה ושמשה •
 וכל מה אתברא מן אור: | בעליון ותחתית • הוא מן נורו קשור: והו
 שרש כל אור ואקרו • וצדקני על זה המימר האמור: האמור
 בראשית • האמור יהי אור: עד היה ויהי • ויבדיל אלהים בין האור:
 האור ההוא וישימהו • 'בצפיתו סתור: רק הוה יתגלי • על צלם כל
 טהור: מן בחורי השלשלה • רז למובאו בסור: ועת בחר מרן
 מוצאו • 'לרחמות כל דור: לרך כוכבו מן לוי • וזרח במנדל קחת
 בנור: נור מדע דעת חכמתו • ולר'קיע עמרם בא עבור: וסלק אל
 קרב יוכבד • והוה תמן דעור: דער עליה הכבוד • ולבש בגד הנור:
 אור פניה הקדש • וקם בו גד הבסור: בסור 'בטב מוליד • לכל דר
 ודור: ועת אתיליד 'בשלם • ואתנצל אור מן נור: קבלו הכבוד ואוקרו •
 ולו הוה נטור: וייניקהו דבש מסלע • ושמן מ'חלמש צור: וכל צבאות
 הקדש • חלקעו שופר דרור: על דדי מובאו • וכל אחד לחברה אמור:
 נתבסר היום במקדום • זה המוליד הטהור: לכו נרד לקראתו • ונצפי
 לזה המאור: הטוב ההוא דאתא • לכל חכמה מקור: וידדו ולו
 שמשו • וכל מנון בא לו שמור: ובגלוג נקיבותו • מדבר לאמר: בתר
 תנו השלם • דבר יקיר וגבור: בא מ'הימין אלהותה • על כל 'כסה
 וסתור: בא איש האלהים • 'דבחרו ולו שגור: בא צדיק הנאמנים •
 דיפתח כל סגור: בא צפין החכמה • 'דממנו לא תסור: בא צור
 הישועה • טוב מן יהי לו צור: בא 'מפצי מכל דין • הגביר לכל שבור:
 בא המושיע לעמו • מכל עקה בדור: בא מוציא' האסורים • מלגו
 בית האסור: בא משה 'דשמו • עם שם מרו קשור: בא משה
 'דשמו • ר'ח לכל זכור: טובי העולם בו • לאחרי כל דור: ודבוקי

f. 111

f. 111^b

כיר יכלותו יצרון: מבגלל עמו ישראל • ועל דדי איקרון: ברא זה
 השמים • ורכב בעזרון: | כמה אתקדם המדכר • ועליו אתבנה' הזכרון: f. 109^b
 ישראל זכרתי לך • זכרונות יתרה: 'בתמחי השמים • וזה מעט מן
 מפתרה: כי בו סודים חסידים • ישתבח מן יצרה: וקבצון לתוכו •
 גלויים וסתרה: 'בתקון רב חכמתו • וגאותו התדירה: ושלמו מכוון שלטנו •
 ובעליונה' שרה: ולא אודע כל רזיו • אלא גדלו הנורא: כי לא אנה
 יכלה • יסגי מספרה: יביא' עליו חטא • מן המוסף והמגרע: נשוב
 ביהוה מזה • ונפשנו נשמרה: מן אריך אמירות • לית נדע אקרה:
 רק הדרך הדרך נלך • וכה וכה לא נברח: ובעין הלב נצפי • קדם
 נדברה: ומן אלה ולעל נפרש • דברים יקירה: במעטות דעה • 'בתמחי
 הארע: 'דתקן לה' בחכמתו • וגליה מן עסדה: אחרי מה הות • תהו
 ובהו סדרה: ואפרשה אל תחתית • השמים באיקרה: ובתר חלץ
 'בנאותו • מן חשכה אורה: ולזה קרא יום • ולזה לילה קרא: ורקיע
 יצר מן מים • והמים מן עצה: 'למקום אחד ותראה' • היבשה
 ותוריע זרע: ועין פרי אשר • 'למינו עשה' פרח: ושרץ שרצים
 ועוף • יעפף ויברא: מיני הבהמה והרמש • לנו ימה ומדברה: | עם f. 110
 סודים חסידים רבים • יתורך מפתרה: וחתם הכל בבריאת • אדם מן
 עפרה: בטב צורה ייה • ודמותו מתוקרה: גבר שלם אקימו • ולשנו
 שגרה: ועת צפה לעלמה • ומה בה מן תמחי הנורא: מהר 'בסגרתו
 ואמר • ישתבח באריה דכן ברא:

כיר יכלות מרן • מליא' מכל חכמה: ממו חתיד בוראיו • ויתבם' כמה:
 דחלת חכמתו • ויבלתו הרמה: כל מין ומינו • גונים מתריאמה:
 מתחלפים עד לא • אתו לא על דמה: ושרש הכל מן חסר • במלאת
 החכמה: ושם אקר זה השרש • אדם בן האדמה: דאתכוון ארבע
 אקרי • אש ורוח ומים וקתמה: ויפח באפיו נשמת חיים • ויהי
 לנפש נשמה: ותחיה נפשו 'ביכלות • מן כונה' ואקימה: ונטע לו גן
 עדן • והניאו שמה: לעברה ולשמרה • ויצוה יהוה: אלהים על האדם
 לאמר • בדיל המיכיל משם: והנה רז גדול • יתורים בו פתנמה:
 וקם בו דברים סגים • בין בעלי החכמה: לא נצריך לזכרונו • בזאת
 מקומה: רק נזכר מה עליו • דברינו קוממה: מן מימר אלהים לא
 טוב • ונפילות תרדיהמה: | ולקחות הצלע לעזר • וקוממו אשה תמימה: f. 110^b
 נוף מן אקר אתנצל • בחכמה עצומה: ראה' סוד מימר סרך • על
 רב זה התלמח: והיה משניהם' לבשר אחד • 'בקשורות נפשם':
 ואסתובר אדם בחוה • ואלבך בה' ורחמה: וידעה ותהר ותלד •

שרי • בכל המנוחים: נוס אליו אה דרוש • דעת דות הידועים: תמצא
 בינו חן • וטובתה' לך פנוים: עם איקרות כבדים • וחסדים ללויים: שם'
 יטיב במטנך • ותמן ישמע לך קולוים: ולית לך תדרר מלכדו • יהוה
 לך עמוים: תשוב ריק מן המדע • ותהי דרכך 'בתעוים: שוב ודע כי
 הוא • אלהי האלהים: | מלך על כל מלך • מלך כל הרוחים: והו
 'דתקן בחכמתו • בריאת הבראויים: ואחו שמיען לה' • ולצדקתו 'מקוים:
 כי חיי כלה דילה' • ובידו קבוים: בעליון ותחתית • ולא עליו עליוים:
 ימחץ וירפא • מכל חלי ומדוים: וימית ויחיה • להמיתים והמוחים:
 אל בצדק ישפט • לא עול ולא סדועים: כי כל דרכיו משפט • לחיי
 הלוכון אסוים: ויכלותו רבה • וזרועתו נטועים: ולית חיל דיקום
 אלא חילה' • וכחו תרום על כל הכוחים:

f. 108^b

טובות רבות מאד • לא יספר איקרון: טובי עלמיה • דמרון ודברון:
 מן דאמר על רבותו • אין כאל ישרון: רכב שמים בעזרך • ובנאותו
 שחוקי מעון מדורון: אלהי קדם ותחת • זרועתו עולמו דיצרון: ושם
 בריאת זה השמים • ריש בריאתו ואקרון: ופלגון תשעה • שמיים מספרון:
 ובתקון חכמתו • אחד באחד קשרון: עם שנים עשר מגדל • כן
 במ' קטרון: והוליכון 'בנאותו • לעלם לא יסורון: ושמון 'משלבות
 אחד לאחד • בהלכותון ומעזרון: ויסיד 'רקיע השמיני • ועליו שם
 אקרון: | וחלק בו כוכבים • ולעלם אנירון: תקומות לא יסורו • כה
 וכה מן משרון: רק 'רקיע במ' הלוך • יגלי לון ויסתירון: ויראה
 מנון תמחות • הא דו מנו דישרון: אלא חכמת עבודון • אשר אופע
 לנורון: ורכב השמים השבעה • לא על דמותו מפתרון: ושם בכל
 שמים כוכב • למודע פתרון: מה יתחדד בעלמה • על פי צמותון
 ומעזרון: במגדליון ודרגים ודקים • עד כי יקום משמרון: על צדק
 המחשב • הך מה יתשרשרון: והשמש והירח • דאתרבה נורון:
 ולממשלת היום והליל • אתחדדו תרון: וקמת עליון עמידות • מועדי
 ישרון: בזבני כל שנה • והך יהי מעברון: מודע זה כלו 'ביד • בעלי
 לחשבן קשטה נטרון: ועל מובא המועדים • יורון ויאמרון: כמה
 לזה חכמן • מן בעלי המדע ודברון: דאמרו על 'רקיע התשיעי •
 תמחו נסתרון: וכל ידיעו בעלמה • נלא מן מפתרון: ובו אתנבכו
 החכומים • ולא יכלו עליו זכרון: דו מעון הקדש • והמלאכים בו שרון:
 לא מיאכל ולא משתה • רק תשבחן ושירון: מקלים פני היכלה •
 מביטים הך יתשגרון: כי על כל מה בשמים • ובארץ שם מרן משמרון:
 ישתבח שמו הקדוש • ורבותו יתוקרון: דאקים זאת התמחות • ומן

f. 109

היית' קרוב • ודרוש 'בצדקתה: תשמע לממללי • כי לך בו סוברתה:
הנה נא הואלתי • עליך תדבירותה: כי אני אהבך • ובלוש לך איקריותה:
זרו ולא תתרגו • וחקרת' ושאלת': הדרך הטובה • ועליה אשכילת':
וארכב 'בסיפנת' • השובה וכפרת': אתה 'בכופר' • תהוה ותתובתה:
ואן תמצא קמך רע • לא תירא חכרת': את יהוה אלהיך • בעל כל
יכלת': ולחם הרע במזב • יהי לך קוממת': ותחלצע עלו • ולו מלפניך
גרשת: ולא תנע בכ יד • מן מיני רעותה: ושמת' שמח רב • עם
ששון וחדבתה: ואיקרך יתגליג • ויקום לך ומשלת': במדעיך רבים • ובך
לא תמשל סכלתה: והלויית' הרע ומינו • ולא תלוי אתה: | ובוננך יפרי f. 107^b
וירבי • ובשלת' ואכלת': ותתן למי ידרש ממך • ולמי לך בו מאהבתה:
ירבה' שכרך מאד • ותשתמר מן קללתה: ותנשם במחר • עת תקום
לחשבתה: ואלהיך מרצי עליך • ותגוז לגו גנתה':

זכרון זכרתי לך • זכרונות יתרות: אה דרוש המדע • אתבונן בזאת:
הדברים האלה • ומה מן אוכחות: כי לא קצרתי בהם • רק אורכתי
הדבירות: וזה מעט מעט • מן ים התמחות: כי טובות זה הדרך • טובות
רבות וחסידות: לא יקבצה מדע • ולא תבוא בבווננות: וכל נבון בעלמה •
נלא בה מן 'ספירות: ואני מן מעטות מדעי • לא ארכתי המובאות: בזאת
הדרך • רק עמדתי על התרחות: מצאתי אתם' מתפתחת • פני מנציר
היצרות: פניתי בון ראיתי • תמחות מתמחות: אנבך בון מדעי • ושב
עלי רב יראות: שם' אמצתי לבבי • במה אביאר בקדש התורות: יהוה
אלהיך 'עמך • לא חסרת' דבירות: וזה בסרן ורב וקשט • לבעלי
הדירשות: תפוי הצדיק • שמורי המצות: משמר שמרו טב • ולו
בתורה עדות: והיא יברכך יאיר ישא • שרש לכל הברכות: כיר
ומלי ברכאן • ותמחו נסתרות: | מן לו אנה מדע • מן לו אנה בוננות: f. 108
יודיען באה הברכות • הך זאת והך זאת: ומה טמיר לגון • מן אקרים
רברבות: ומה ימטי ממטנון • מן ברכים עצומות: ימטנך מרדך יתון •
אה דרוש עין המגידות: ויגידך בקשט • ויפתח לך טב אוצרות: וימלנך
למה תתריח • ולך יטיב המתנות: ושזבק ישימך • מכל רגז ונפנות:
וישאך על כנף השובה • ויקים לך ברכות: ברוך אתה בבאך • וברוך
אתה במוצאוך:

דילה רחמנה • אלהינו אלהים: אל קשט ומשבת • וכל דרכיו מלאוים:
ולא לגדלו קץ • בתחתית ועלויים: ושלטנותו אחזת • בכל המשרוים:
יצפי לא יצאפי • ולא לו עינים צפויים: שמיע ולא ישמע • ולית
אונים שמועים: עמי וידע מה טמיר • בנו הלבויים: קרוב קמך

ממי תתוכה: לא תרצי לנפש בביש • והרע מאתך אוליכה: ועבד מה
 ירצי מרך • להנשמות חיים תמשכה: | וקמת' ועלית' • דרך הטוב
 f. 106 והדרך כה: ועת תמטי מקומה • והיה עד באכה: שם' תמצא סודים
 חסידים • מהם תנבכה: חזק ואמץ ולא תירא • ולבך אל ירכה: רק
 אתרחץ על מרך • ולו אנציר במהלכה: תמן יתגלי לך טובה • ותתוּף
 בברכה: אן שמרת' ועשית' • על הטובות תמלכה: ואן לית תשמע מני •
 ואם שכח תשכח: את דברי הזה • ונפשך ברע תלכה: ודרך הטוב
 ברע • מן תגיעות נפשך תיפכה: ותתוּתר אחרי לבבך • ומרך מן זה
 מנעכה: ולא תצליח דרכך • והיה אורה חשכה: והיית' ממשש בצתרים •
 כאשר ימשש העור בחשכה: קץ מסכינה מן שנתך • וקום אקוה' בנכח:
 שער שמי מרך • ואת דרכיו ליכה: דו לא יטרף שאל • ואמנותה ככה:
 לא ירפך ולא ישיחתך • וברית אבותיך לא ישלח:

הלוך דרך המדע • תתחני במהלךך: לגוה אה אחי • ויתרברב חרבך: עת
 תקנה' עמל טוב • ובו תדבק נפשך: תמטי בו מה תבחר • מן גוני
 מסברך: ועליך כלום לא יתכסה' • ואלהיך קרוב ממך: הוא ישלח
 f. 106 מלאכו לפניך • לשמרך בדרך ולהביאך: | אל המקום דאת' לרש' • והדרך
 תכן לך: ותבוא ואתה שלום • אמן מן יראתך: ותשוב ואתה לבוש •
 צלם אימת מרך: על ראשך כליל • ויופע נור צלמך: במדע והבינה •
 ונברכו בך: כל לרושי המדע • ויסבו מן לוך: וקולותיך תשתמע •
 ויתגליג איקרך: ועשית' הישר והטוב • ביני יהוה אלהיך: וכי תבנה'
 בית המדע • ועשית' מחקה לגנך: ואסקיף את לרגיו • ולא תשים דמים
 בביתך: וישבת' בו לבטח • באנשמות ית גרמך: עד מתי אה אחי •
 לא תקץ מן שנתך: ועזוב לנפשך • ורצי' בנואלך: כעור ולא תרא' •
 אן זה רע עמלך: קום אה מסכין ומחר • ולא תשבק לנפשך: אחרי
 מה תחמד • וכל מאתך: וידעת' כי כאשר תיאסר • יהוה אלהיך
 מיאסרך: וקם לך בזה בסרן רב • על דדי מוסרך: מביאר בתורה •
 קדש כל ספרך: דאמר על רבותו • ואכתב לקבלך: למען ישוב יהוה
 מחרון אפו • ונתן לך רחמים ורחמך:

ואן לית תדע אה לרוש • ולא עמך יבלת': מדרך הדה הדרך • ובחייך
 f. 107 מה עברת: | פה עמד עמדי • ואשוי אני ואתה: ואבוא והביאך עמי •
 ופנית' והלכת: ואון למצוה • ושמרת' ועשית': כל אמר לך • ולי עמך
 פללתה: עמד עד הוריאך • ועמך אכרת בריתה: טרם תלך בדרך •
 אשר לה נכספת': עת מובאך שמה • נפשך קדש ועזבת': מיני כל
 תועבה • ובשובך שבתה: וגרש גוני העונות • וכל חטא ואשמת': אן

גלוני בהלכותי • בואת השביל : שביל דתשיגני • לאתר אני עליל ; אתר
פרדס המדע • דסקפניו 'בתליל : ואקדה על תרחו • בלב מנציר נמיל :
והביט הך המובא לו • אולי עליו אתשביל : ואמצא לי מקלט • ישיגני
או החל : ואראה מה 'בנו • מכל תמח גדל : | ואתבונן באילניו • והך f. 105
פיריו מנמל : שם אצפי בבונני • אן הדית' עליו לבל : אכרת מה לו
אתריח • מעודניו ואכל : אולי תסבע נפשי • ובלא מזון תתכלכל : ואמטי
ית בקושי • ודלו אני 'משאל : מן תניו מימר הידועים • דלבם אתשביליל :
לכל חכמה ודעה • ואתמסרה 'בשביל : דעת דרך המדע • 'בוכות לב
סניל : וכה וכה לא סרו • אריך היום והליל : עד ממו מה שאלו • מכל
כלום חבל : ואתו דן פרדסה • וכל מנון מן אבדיל : בו מקום ופרניסו •
זרע זרע אבל : ויצא ויוציא פרח • ויצץ צץ ויגמל : חכמה ובינה' ודעה •
פרי הדר ומטלל : ועשו מחקה 'לגניו • עד לא יהי ממו נפיל : כי מקומו
שחוק • ולית כלה לה נמל : ודרכיו רחוקה • על כל אנש סוכיל : ואן
הלכה לא ידע • אלא והו בה מפל : מנכך הך יתפני • והאן דו מנו דלו
יציל : ואן שב מנה' ישוב • והו ריק ממה שאל : כי לית מדרכה למצחק •
ולא במימר אני גדל : ואבי היה ידעיו • וידביק 'בזה האליל : אוי עליו
זה מן מסכין • ועל מדעו הקליל : כי לית ברוך לבדו • על המדע ימשיל :
רק יצרך אן יקום • וערלת לבו ימיל : וינציר 'נצירה ייה • לבין ידי האל :
וילבש בגדי הנצירה • על ראשו כליל : | וישוב עד יהוה • ברכנו וברחל : f. 105^b
אולי יהמל עליו • ואל דלותה יעגל : וישפע לה בקושה • ומן טובו
לו יכפל :

דרוש דרך המדע • ראה' ושמוד ואתוכח : ומה זכרתי קמין • שים בלך
תשכח : וקח ממלי במהבה • כי לך בו צורכה : ואשמר נפשך 'בנפשך •
וגם ברע לא תשפכה : ולא תשימה 'בנו • תרדמה למוכה : ואתבונן
לאחריתך • טרם אן תלכה : וקום והלך הדרך • דהפסת' מדרכה : ואן
לית תדעה אה אחי • הודיעך הך תדרכה : כי הדרך לית אחרה • רק
שנות מורכה : אחרה תמטנך המדרך • ואחרה לא תמטי במדרכה : ושני
הדרכים פניך • והיא בארבע גונים סוככה : והם' אחיים והטוב • והמות
והרע ככה : דרך הטוב לאחיים והטוב • ודרך הרע במות והרע סמכה :
צפי מה מן השנות תבחר • ונפשך לגנה אשליכה : ודע אן מבחרך היום •
למחר פניך מערכה : אן הוה טוב או רע • נפשך עליו מתהפכה : ואן
לי לא תצדק • ראה' להתורה ומה 'בתוכה : בקצת ראה' נתתי • והך מה
אלה על זה אוכח : תמצא צדיקות מימרי • הו 'שקר ואלא זכה : ובחרת'
באחיים אה דרוש • מה נפשך לו צורכה : עתה שמע 'בקולי אעיצך • אן

נפשי בישה • מה מדרשיך ממני : תכני 'ביזופיך • ובקושי מה תמטני :
 ואתחשבתי באלה על נפשי • ועל מחשבה ד'כני : ואמצתי לבבי 'בזרוח •
 ונסתי מן רע חשבני : ודרשתי מדרך הדרך • ובה שמתי רחצוני : על
 המטיב המרֹח • יהוב המתני : ואנצרתי קמי גדלו • ואתפניתי בפני :
 לתרח רחמיו • ושם' נשאתי עיני : וצעקתי מן לב ש'ביר • 'בדחלה
 וארכני : אה מן רחצוני בכ ועליך • שוב עלי אה אדני : אה מן רחצוני
 בכ ועליך • 'ברחמיך רחמני : אה מן רחצוני בכ ועליך • במדעי קבצני :
 אה מן רחצוני בכ ועליך • 'בדרכיך הוליכני : אה מן רחצוני בכ ועליך •
 בחסדך לא תנכני : אה מן רחצוני בכ ועליך • הך אעשה' חכמי :
 אה מן רחצוני בכ ועליך • מן רע נפשי אשלמני : ואן ראית' ברב
 גדלך • רֹח לי חשני : ואכֶן לי דרך הדעת • וממו ריק לא תשמני :
 רק מן מלי הרעות • 'ברתותך אשמרני : ולהרבר הקשט • פֶקח עיני
 וסעדני : וכתובך לי אוסיף • ומכל עקה נפְשני : והן ראית' בחסדך •
 בעין רחמיך לי פני : וצבעתי לך קבל • והך די אמנותך עני : אה מן
 רחצוני בכ ועליך • אהיה אשר אהיה בי אדני :

f. 104

בעין לבי ראיתי • דרוש דרך המדע : ינבך אן לא יהי • מן בעלי תלמודע :
 ואנש זכה הנפש • זכות בלא מדה' : ולית לו בצע בעלמה • רק עזוב
 תחמדה : ופשט לבגדה • ולא אתפנה' לזדה : וילבש בגדים אחרים •
 בשובה ב'דה : עד ישיג המיתובה • וילבש לבגדה : בגד כלו איקר •
 ונוראותו זבדה : והרצון ישרי עליו • אמת אן ירדה : ותתגלי לו המאומות •
 ויתיגיד 'בסודה : עת בא יבוא • וימשל על כבודה : יכֶן לו הדרך •
 ובפניו ילכדה : יבוא ימצא תמחו • ינבך בון המדע : ינשק ריח ניחח •
 כמו ריחות הקדה : שמה ותחיה נפשו • ויתקבץ מכל נדה : ויתצלח
 פעליו • במעשה כל 'עבירה : ולא יתעצב עליו כלום • והוא לפניו
 צמידה : ותקום לו דכרנים • טבים בכבודה : | אן שמר ועשה • ישר
 ביני עבודה : דעבר זה הדרך • ואל תלמודה אודה : ואקים את שר'שה •
 על הכוח 'מיסדה : לא ילכה אלא צדיק • קני לכל מדע : ומקוי ישועת
 מרה' • יהי לו סעודה : דו עני הדרשים • וצדקה מדילה' לא תכחדה :
 קום בנן אה דרוש • אני ואתה נרדה : ונשברה לך אכל • מן טובות
 מגדה : והן היית' צמא • תשקי מים מכדה : ונשוי אני ואתה • על לבבים
 אחרה : ונתפני למדרך • רק נקה לנו צדה : שובה 'בלא שובה • קמינו
 לחדה : תנשם בה נפשנו • ותהי לנו עדה : מחר פני אלהינו • ומכל
 עקה נתפדה : ונכרת זה הדרך • אמנים מן בלודה : 'ברחצונן על מן • לא
 יפלא ממו מדע : ומה טמיר לנו כל לב • עמי וידע :

f. 104^b

וקוממון הבטול במקומו: עורן דת בשקרה • אלהים מה אקומו: ודעברו
 אלהים אחרים • ואל אלה עלמו: אין בהם תבונה • או לון לא חלמו:
 וישכילו הרע הזה • ביום מחר ינחמו: ענביהם ענבי ראש • ואשכולי
 מרורת למו: 'ביום נקם ושלם • ואמרו היה אלהימו: בעת יתגלי הפרקן
 הרב • למשה ומן עמו: והו ממהר בתפלה • בדיל סדר עמו: ואלה
 מנה יקבל • ותפלותיו יורומו: ודעלמו על דתו • שמה גמלון יחזמו:
 רעד מן אימת מרן • דיקרא בשמו: ראו עתה כי אני הוא •
 התמיד בקעלמו: או לחיביה שמה • בגדול זרועך ידמו: כאבן בנו
 האש • כקש יאכלמו: יהוה אלהינו יהוה אחד • הרנינו גוים עמו: כי
 דם עבריו יקם • ובברית ירחמו: ובמיסון גן עדן • התהבים ינשמו:
 וכל מנאצי לא יראוה • והסהדים קמו: ונקם ישיב לצריו • וכפר
 אדמת עמו:

אין כיהוה אלהינו:

f. 103

בשם יהוה רחמנה:

עורן כן שירה מן מימר אחי הזקן אברהם הזוכיר • אלה אל יומי חייו
 יותיר בעמל מן נורו זרה משעיר • והוא תשתמע שירות 'בדעת הדריך:
 על מעין תהום הדעת • אקום בבונני: במשתה' מן מימיו • כי לו צמא אני:
 ונפשי לה' חשקת • ואתקשר בו עניני: מאז מה חכמתי • נפשי מעודני:
 רק לא מצאתי בי כוח • יקום ישיגני: המדרך 'בשביליו • ובשלם יישיבני:
 כי היא דרך רחוקה • ורבת על אנשים כמוני: ואין עמי צדה לה' •
 ונלאי קם לעיני: בעת ראיתי מדרכה • סני עלי ורב מני: והלרוך בה
 יצריך • לכל חכמה עד מפני: הלכותו ידע מה הו • הדבר דבו יבנה:
 דברים צדיקים' • יסודה על הכוח מתבני: ואלא ידם ולא ידמי • ברמות
 הזקיני: ולא יגלי נפשו במדע • והו ריק ממה עני: כי כל הדברים לא
 כליל • ובינם' רב פרקני: והדבר כמן ידברו • יקום לו דכרני:
 על כן באה עלי אני • ידא רב ודחלני: אן א'ש ולא אשיג • מן
 הלכו לפני: ואשוב ריק מן המדע • והייתי ביני: | עמי כמחעתע • f. 103^b
 והאן דו מנו 'דיוקרני: ונפשי לא תסבל ממלל • יהי בו רע חני:
 ואעולם עתה מה נגשתי • אלא עת שבתי לעניני: כי יהוה הוא
 המצליח • ההלך בפני: שלטנו הלכות קשטה • בלב מנציר כניע:
 ואתנצב זה הקשט • טטפות לבין עיני: ומצאתי מן נגש לו • ובשביליו
 אתפני: תמן אמרתי לנפשי 'בנפשי • למה ר'מיתני: ומדרך זה הדרך •
 מטרם לא נמשתני: מן רע מחשביך • דבים נואלי צללני: ועתה אה

עקובות • רזים לקדשכם : והיא שבתון זכרון תרועה • מקרא קדש
 בָּנְכֶם : וארבע מועדים רבים • כֹּתֶן לֹא לדמותכם : שריו המועדים
 רבים • מכליל מועדיכם : ותשעת יומי התשובה • מנה ועלאה לרצונכם :
 לריח ניחח ליהוה • להקטיר קטרותיכם : על מזבח השובה • ותקריבו
 קרבניכם : אם על האמת תקריבנו • בכל לבבך ובכל נפשכם : יקבל
 אלה ויסלח • מכל הטאותיכם : אה דרושי עֵדֶן הקבול • הליצו מאֲתַכֶּם :
 הנפש להשובה • ומלאו ידיכם : בַּיּוֹם הַזֶּה צֹוֹה יהוה • לכפר עליכם :
 פתח התשובה תשבו • יומם ולילה כלכם : 'ביום הכפורים תעבירו • שופר
 בכל ארצכם : כי טוב לכם הוא • שובו לאֲהֵלֵיכֶם : והנה מלאכי
 אלהים • עלים וירדים בו למוקרכם : קומו סעו מן העונות • ולא תתורו
 אחרי לבבכם : ועברו במקור התשובה • אֲתֶם ובניכם : ככל אשר צוה
 יהוה • ועניתם את נפשותיכם : בשמח וטוב לבב • והיה בְּבֹאֲכֶם : מבתרו
 'למשכן אֲפֶן • מיום הביאכם : ארבע אקרי הסכות • ותשיבו 'בידיכם :
 ביום הראישון • לָבוֹא לבתיכם : דו חתמת תלתה חגות • בו תשביתו
 שבתכם : ותחנו ותשובו • ותשבו 'בשמחותיכם : שבעת ימים תמימים •
 וזר לא יקרבתכם : למען תזכרו • וידעו דורותיכם : את אשר עשה יהוה •
 במצרים לעיניכם : ושמחת' אתה וביתך • והלוי הנמצא בכם : ליום
 השמיני • שביעי קדשכם : דו חתמת המועדים • דבון מרן אסגלכם : אשר
 תקראו אֲתֶם מקראי קדש • ותשביתו בון כל מלכותיכם : ולו גלגים רבים •
 ידעון הנבון מכם : כל שנה בחדי וחיי • ישובו אליכם : ואֲתֶם אמנים •
 בכל אתריכם : ותנים יומה מאה שנה • ואלהים 'עמכם : בשלשה והמלך •
 ודביאר בספרכם : וביום השמיני עצרת • תהיה לכם :

f. 102

תנופת יום הכפור • על כל המועדים רָמוֹ : האן דו מנו 'דיתור • הן בימים
 לָמוֹ : לית מועד כֹּתֶה • ולא קדש דמו : יבא 'מבסר בשובה • ומאוריו
 לא ירכמו : מה רבו מן יום • ומן כל קדש מה עצמו : כי חלק יהוה
 עמו יעקב • חבל נחלתו ישראל יצמו : בה על פה התורה • ליליו ויומיו
 יקומו : בערב מערב עד ערב • ישבחו וירוממו : לְבָשִׁים בגדי המהרה •
 ומן התפלה לא ילמו : הא טובי תהבה • דעתיד בה' ישלמו : השובה
 תחת החטא • עד יופה על צלמו : מזרח הסליחן מדת • 'דזרח משער
 לָמוֹ : מביא התורה הנביא • אשר משה שמו : | טב כל הנביים אֲמַת •
 אלהים ארימו : לטובות ישראל • אשר עליון שמו : על כל הגוים אשר •
 סרו מהר ואשימו : ונודע החטאת אשר חטאו • ואשר מרדו ועלמו :
 ליהוה מֵאָד • דאמר בדילון בנקמו : אספה עליהם רעות • כי ברעות
 אשר קמו : וחצי אכלה' במ • מזה רעב לחמו : לפי הפכותון קשטה •

f. 102^b

משתמרה: קָוִי אימנותך בזה הברית • ואתרחץ באלה בכל אורה:
 ואדבֿקֿ בַּקֶּשֶׁט דְּבִידֶךָ • וכמה קרא אדונן משה אקרא: והבט כי הרֹחַ
 קרוב • ימצאך בַּמַּהֲרָה: והתהב ומאוריו • ועלמה בכ יעמרה: וירום מִנוֹג
 מלכו • ותתנשא מלכותו מנירה: אשֶׁלֶם חֶשֶׁב בִּישׁ • ושגב לבך קרע:
 חשיב במרך הטוב • ואנציר ממך יצירה: כלה הלכים לרע • הגוים
 ולזרה: יען כי נאצו את יהוה • ולמה זה ממשלותון יותירה: האן נמרוּד
 וכנען • והאן פרעה וקֶרַח: והמלִכִּים אשר מלכו • כלה מרן איסירה:
 וממשלותון וגברותון • הֹוֹת ברע מִמֵּהֲרָה: נפשך הִלְכִיהָ תנַפֵּשׁ • 'דבררים
 דלך בן בסורה: כי יהוה אלהיך בקרבך • אל גדול ונורא:

רָאָה וישמע ושמור • עם קרש מה צוֹךְ: אלהים על יד משה • 'בקרש כל f. 101
 'כתבך: הן שמרת' ועשית' • 'בשמירותך יפרך וירבך: ותהית לקהל
 עמים • וברכך יהוה והרבך: ברוך אתה מכל העמים • במה מרך אהֶבֶךָ:
 בברכת השבת • דאסגילך בו להיטבך: עד תהיה בו כֹּתֵת מלך • על הכסא
 בכל מושבך: כל ששת ימים • יחדד חדבך: הוא אקר להקדשים •
 דברכותון רברבך: מועדי יהוה אשר • על קשטה מחשבך: כל שנה
 תיתי שבעה • 'בשִׁמְרוֹתוֹן הא טובך: במוצא הכספים מבגללון • ולא ירע
 בלבך: כי בגלל הדבר הזה • יסעדך רבך: ראשם מועד הפסח • מועד
 חדות לבבך: מועד פרקן אבהתך • בתר מכות דִּבְבְּךָ: והשני חג המצות •
 דבו יהוה השיבך: שלום מן מעבר ים סוף • והכהן והנבי סביבך: ומלאכי
 אלהים • הלכים בקרבך: ובו הכה פרעה ועמו • ועליון נצע קרבך:
 בסימנים חיולים • ופקדך בכתבך: במספר השבעות • ובן גלא במהבך:
 תמחים ומראים • בכל שבוע למושבך: במועד הבכורים • דבה תמיד
 מה טובך: מתפני להרגריזים • אך שמח' במאֶד לבך: כמו שלש
 פעמים בשנה • הֵךְ מד לאִוִי עֲלוֹךְ: מהטיב המנות כל חג • אמת יורח
 כוכבך: ואת במקרא והצללות • וזר לא יקרבך: עד יום אחריתה • תמידה
 לא תסור מקרבך: ולא יחמד איש ארצך • ולא מחרֶד בשכבך: ותצלי
 במזבחות • שמה בדכיות חשבך: ובגבעת עלמה תקום • פרוש שתי כַּפֶּךָ:
 ולא מדרש טב מן מימרך • אדני שוב מאֶדךָ: רק זכור בחג הקציר •
 בסני מקֹדךָ: | ושמור נפשך מאֶד • פן תשכח מקרבך: את הדברים f. 101
 אשר ראו עיניך • ופן יסורו מלבבך:

שלם לוכן ישראל • אשר לא מרבכם: מכל העמים • חשק יהוה בְּכֶם:
 עליון על כל הגוים • כי מאֶהֶבֶת יהוה אֶתְכֶם: ומשמרו את השבועה •
 אשר נשבע לאבותיכם: בחרבן לו לעם נחלה כיום הזה • ובטובו
 אסגילכם: בקדישות דן ירחה • שביעי חדשיכם: המתרכב על ארבע

י'חשבת בו מלאך • קמיון ילכה: והפרקה הרביעית • הֹת בחרצון
מסתמכה: ויאמר מי ליהוה אלי • וידק את חניכה: כל בני לוי • ויעשו
כה: אמר יהוה אלהי ישראל • ויהוה הכה: מן העם ביום ההוא • מכה
רבה כ': שלשת אלפים איש • בחרב דם שפכה: ופקדתם עליהם עורי •
דלית בקשט אתוכח: ויאמר משה מלאו ידיכם • היום למן דו בעל
הממלכה: כי איש לבנו ובאחיו • ולתת עליכם היום ברכה:

f. 100 קהלה טבה ראה • מה אתקדם מן רברה: 'בנסות הנביאם • הלוכי דרך
ישרה: ואשר הֹה עליון • מאז אדם בן ארע: ואל אהרן הלוי • זכרתי
קמיך עשרה: אשר אגלת נסותון • וזה מעט מן מספרה: וכמה קבלו
הנסות • מצאו רֹח בתרה: ומה מדרשי בן • אלא יהי לך סוברה: תרצי
כמו הנביאם • הן בא עליך צרע: מן גוני הנסות • ולו אתת יתרה: קבלה
בארלנו • 'בנפש מנצירה: ואל תחפו ואל תערץ • ואל תחל ואל תירא:
ביהוה 'מנן עורך • הנבור והנורא: מה תדע אלא והרֹח • מלנו הלחץ
שרא: אשלם דברך לו • בכל עובדיך סדרה: לית בידך כלום • לנפשך
ישמרה: והכל ביד מרך • ולו המשפטים תדירה: שמע מני העיצך •
ויהי עמך בעל הנבורה: בתר כל צר רֹח • וכל חשך אורא: היום עליך
מחר לך • רז גלי בתורה: היום ממשלת בן הגר • ובני עשֹ וקיסורה:
מחר ימשל זרע רחל • ולאה ורבקה ושרה: וישראל עשה חיל • ועל
ראשון לזרה: הן הֹה היום פאת • והפיכותו עליך טרה: מחר ייתי יתר •
ונהירותו מנירה: ויקם התהב אמֹת • ומשלת' בגוים מתנברה: אתה בן
הזכאים • 'דבריתון לא יגרע: למה תירא עם נבל • אשר ממך וארע:
כל כלום ישוב לבעלו • וכל ממשלה לאקרה: חלילה ליהוה יעזב • עדת
עם ישרה: מה בך אלא טוב לך • ויתגלי איקרה: והאזבנים תתחלף •
והמאומות בעדניון מתקטרה: אל תפן אל זבנה • כלה מרך ייסירה:
והפרקן ייתי קרוב • ויקום על הר ספרה: ודע הן הנסות לא תתם • אלא
'לזכי נפשה ושרה: | ואין אלה 'מנסה' • אלא לכם עם ישרה: הילשכם'
אהבים • משמר פקודי התורה: לא תתפורר מנה' תמיד • הן תדרש כל
איקרה: היום אטע אשל הקבול • מחר תמצאו יפרח: הן הֹה על האמת •
יצא ויוציא' פרח: היום אזרע זרע צדק • מחר תקצר ית קצירה: כמו
עובר אבהתך • דלון טב מדכרה: מי אֹה מן אדם • ומן נח ובן תרה:
ומן יצחק הזבח • ואביך יעקב נדורה: ומן יוסף הצדיק • וקדקד עלמה
ונורה: הנביא משה אשר • מנה עלמה זרה: ואחיו אהרן הכהן • שמש
קדש כל אתרה: כהלון הֹו 'מנסים' ומנון נבי לא ברח: כל מיני הנסות •
רק יקום במפרט כל שירה: מה אתה מנון אלא מעט • ועמך בבריתון

הזוה • ומן רעות מה פֵעַל: אתו והוא בְרַחֲמָה • תמיד להם הגמיל: ונשוב
 מזה לזכרון • נסות תלימיו הגדיל: | אהרן הכהן הלוי • דלברכתה רבתה f. 99
 אתבדיל: ולפקדת משכן הקדש • ומלבש אפֹוד ומעיל: ראש נסות הֹות •
 אתו ואת אחיו כליל: בתלנות והמריבות • מאז הלכו להציל: את ישראל
 ממצרים • וכתבה בכל שכלל: וקמין במעט מדעי • קדמתה הזכרון
 אז החל: לאוי עליך ועבר • בטב בונגך תבדיל: את הדברים האלה •
 אשר דבר האל: ותקח לך אוכחו • סוברה מכל אָבל: למען נסות
 הנביאם • לון רב מיתובה אָבל: ככה אתה אה זרע • דמן הזכאים חבל:
 אדמי כשני בני עמרם • דבון אתה במעל: מן שחוק מיתובה • עליון
 על עם נֶפֶל: ולית לעורנך רב מנון • נבי וכהן בחר האל: ולא תחשב
 הנסות • לך לבדך יפֵעַל: והין אלה 'מנסי • אלא לכל סגיל: אקרה
 בכתבה תמצא זה הדבר • ונורו לא אפֵל: ושנית נסות אהרן • בעובד
 כל 'דמחלל: מן העם על אשר • עשו את העגֵל: ויקהלו עליו • ועמון
 מלחמה מה יכל: אוי למה אמרו לו • קום עֵשׂח' לנו עֵגֵל: וישכחו
 מימר אלה • לא תעשה לך 'פסֵל: ויהי כאשר ראה אהרן • כל העם
 ברע נחל: דרש יפרק עיצותהם' • ולא מטה מה שאל: מן מימר פרקו
 את נומי הזהב • ואקר המדרש גאל: ויעשו ככל אשר דרש • שם יצא
 הבטל: ויאמר אהרן מימר • רזיו לסוד תליל: חג ליהוה מחר • וביצרו
 בכל סוכיל: רז או אז יכנע • לבבם הערל: וכן היה הדבר • ויהי מן
 דרשו 'חליל: וחתמת נסות אהרן • רבה ומנה דחל: היא מות שני בניו •
 נרב ואביוהא כליל: בהקריבם' אש זרה • ויקרא משה 'למישאל: ואל
 אליצפן בני חזיאל • ואליהם מלל: קרבו ושאו את אחיכם • מאת פני
 הקדש לאבדיל: בין הקדש ובין החל • למען לא יקרב איש שפיל: | ובין f. 99^b
 הטמא ובין המהור • ולהורות את בני ישראל:

צָר מצא אהרן • בעדן עם יהוה אשכח: את דברי הברית • ודרש דרך חשכה:
 ויקהלו עליו • בנפש למכה: 'בגו תרדימה • אחרי הרע הלכה: והאבדילון
 יהוה לרע • מכל שבטי עם זכאה: בפה כפר לבם • ועשו להם עגֵל
 מסיכה: וסרו מהר מן הדרך • ואימנותון הפיכה: ואהרן נלא מהם • הן
 על האמת יסמכה: והקול אתא מי אֵל • אל הנביא לכה: נא ואראה' עמך •
 כי שחת ואשכח: וירד משה מן ההר • ושני הלוחות סמכה: וירא את
 הדבר הרע • דבו עמה סוככה: וביני משה רע • והלוחות השליכה:
 מעל שתי ידיו • ויחרד רומה ומכה: ויקח את העגֵל אשר עשו • וישרפהו
 באש ככה: וירא את העם • לארבע פרקים הלוכה: אחדה קעמה במאד
 הלב • והשנית צריכה: תקום דחלה מנה • ולבון רע לא משכה: והשלישת

מה נשתה' • ובמדבר סין פרוט תלנותו: • וירב העם עם משה • עת אין
מים לישתו: • ומבחר קצת העגל • דאמיר בו בדילון ושחתו: • ויהי העם
כמתננים • רע באזני יהוה ועורנותו: • וישבו ויבכו • ומימר כל מנון
ברעותו: • מי יכללנו בשר • זכרנו את הדגה וטעמותו: • ובקברות התאווה •
דבר השלוי ומורידותו: • ותדבר מרים ואהרן במשה • על אדות אתתו:
ורע האנשים אשר שלח • לתור את הארץ לירשתו: • ומימרו לעמה אל
תעלו • ויעפלו לעלותו: • ומה היה מבחר • מן דבר קרח וכל עדתו: • אתם
המתם' • את עם יהוה ונחלתו: • וכמו במדבר סין • וירב העם עם משה
בחלילותו: • דמן מעבר הארץ הטובה • בדילון הות מנחותו: • על מי
מריבה ובמדבר • משה ואהרן מתו: • ועורי וידבר העם באלהים • ובמשה
בן ביתו: • ויחל העם לזנות לבנות מואב • וימהר בדילון בצלותו: • ויגעו
עם סיחון מלך חשבון • ועונ מלך הבשן עד ירתו: • ויכן את הארץ •
דנשבע יהוה לאבותו: • מי כותו בא • עליו כל זה בנביותו: • תנסה אתו
עמו • והו קעום בתפלותו: • מבגלל אן לא ישית • עליון חטא מן צדקתו:
לא דמי למשה דמי • ולא ישא למשאותו: • כי כל עורנו שקר • ולית נבי
רב כותו: • והסהר גלי • כל עלמה בסהדותו: • מן דאמר הן נבי כמשה •
יעמי מה היא רבותו:

עם משה הא טובך • תמיד תדכי פממה: • בשלם עליו • ארך חייו כל יומה:
נביאך אשר הוא • קטף כל נשמה: • ומכל הבשר עצום • ועל כל הנביאם
דמע: • דארשה בקשט מן צעירו • וכלה עורי מן זמה: • הוא המבחר לך
נבי • ואתה לו לעמה: • ועבר עמך כל נצען • ופליאן רמה: • והטוב את
אבותיך • בעובד טב ותמה: • והם ינסו אתו • בנסות עצומה: • מן מובאו
מצרים • ובמדברה ובימה: • והם יתהפכו עליו • במיני כל מאומה:
כמו דבר היליד • על לב אבוה ואמה: • וכל מה יוסיפו תלנות • יוסף לן
רחמה: • וכל מה לפל מנון • רב חטא ואשמה: • ימהר בדילון • בתפלה
ליהוה: • סבול יתן במהבה • נשא סהבה ואלימה: • כאשר ישא האמן •
את הינק אל האדמה: • דנשבע יהוה להזכאים • בעלי קיאמה: • והמימר
על נסותן לאלה • גלי בתורה התמימה: • וינסו אתי זה עשר פעמים •
ואיש בקולי מה שמע: • ולו לא מוצא משה • יקום בצלותה ובצומה:
לזרע ישראל • מה אתוי נשמה: • הא טובך דבוק דתו • בנפש שלומה:
בשני עלמים • מיתוביתך ברומה: • בנביא אשר • עליו אמר קעימה:
והאיש משה ענו מאד • מכל האדם אשר על פני האדמה:

f. 98^b

פני כל נבון וחכום • מן עם יהוה ישראל: • זכרתי המעט מן נסות • אדונן
משה הסגיל: • למען תתודע רבותו • על מה היה סבל: • מן תלנות העם

להרג אֹתוֹ בַחֶרֶב: בַּהֲלָכֹתוֹ לִידוֹן שְׁכֵמָה • וַיְהִי כַאֲשֶׁר הִקְרִיב: וַיִּשְׁלִיכוּ
 אֹתוֹ בְּבוֹר • הַבּוֹר מִן הַמַּיִם מַחְרִיב: וְאֶחָד עִם עִשְׂרָה • לֹא יוּכַל יְקוּם עַל
 רִיב: וְהַשְׁנִית מִכְרוּ לִישְׁמַעְאֵלִים • עֶבֶד שֹׁבֵר הַלֶּבֶת: וּבֵן זִכָּאִים בַּתְּשִׁמִּישׁוֹת
 הַדָּבָב • עַל הַכֶּסֶּא רָגַל נָצִיב: וְעוֹבֵד אִשֶׁת אֲדִנְיֹו אֲתוֹ • הֵן יְהִי אַתָּה שֹׁכֵב:
 שֹׁכֵבָה עִמִּי וַיִּמְעַן • וַיַּעֲזֹב בְּגִדְיֹו בִּידֵהּ וַיִּגִּיב: בֵּן זִכָּאִים וְלֹא אוֹכֵל • זְכוֹת
 הַצְּדִיקִים הִסְתַּבֵּב: הָאֲרוּרָה דְבָרַת עֲלִיֹו • אֵל אֲדִנְיֹו כְּזִיב: וַיִּתְּנֶהוּ אֵל בֵּית
 הַסַּחַר • עִם הָאֲסוּרִים יוֹשִׁיב: וְאֲסוּרוֹ חֲתַמַּת נִסּוֹתוֹ • דְּלָהּ בַקְּבוּל אֲסָב:
 קַעוּם בְּבֵית הַסַּחַר • עֶבֶד לֵאלֹהֵי תַהֲבֵב: רֵאָה מִבְּגַלְל קְבוּלוֹ • בְּטוֹב דְּבַלְבוֹ
 סוֹכִיב: הוֹצִיאוּ יְהוָה מִשֵּׁם • וְלוֹ מִן טוֹבוֹ אֵהָב: בַּתֵּר עֶבֶד שְׁלֹטָן • וְכֹלָה
 מִנָּה שֹׁבֵיר מִסָּב: וְהַשִּׁיב אַחֲזִי לוֹ לְעַבְדִּים • וְלֹא יִשְׁאוּ בְּפָנָיו חֲזֹב: בְּמִימְרוֹ
 אַתָּם חֲשִׁיבְתֶם עֲלֵי רַע • וְהָאֱלֹהִים לְטוֹבָה חֲשִׁיב: וְנַחֲמוּן עַל מַה עִבְדוּ •
 לֹא אִישׁ אֵל וַיִּכָּזֵב: וּבֵן הָאָדָם וַיִּתְּנָחֵם • וְאִשׁ לְבָבוֹ תִּלְבַּלֵּב: וְהִרְוָח אֶת
 הַמְּרוֹחַ • הַמּוֹשִׁיעַ אֲשֶׁר יֵהָב: מִלְּגוֹ לַחֲצָה רַבָּה • כִּי נַפְוֶשָׁה קְרִיב:

- f. 97^b סוד נסות הנבי משה • דלית נביא דמותו: | קעם ולא יקום • לעולם כותו: f. 97^b
 סוד גדול ורם • לו ועל אדותו: סימנים חיולים • מאז תולדותו: דרשות
 הדבב לו • אן יכה' אֹתוֹ: ותדחל עֲמוֹ עֲלִיֹו • ועל טב נוראותו: ותצפינהו
 שלשה ירחים • לנו מוקדה האש מרב נפלאותו: והדבב ממשש עֲלִיֹו •
 ולא יכלה' עוד כסותו: ותקח לו עֲמוֹ תיבת נְמִי • הא רב כל נסותו:
 ותשימו בנו ימה • וימה בטל' שפחותו: וישמשו הכבוד שם' • והמלאכים
 סביבותו: קעמים בו' בנהרה • בעמידות תשמישותו: ויצא מן ימה' בשלם •
 לנו בית דבבותו: ואתרבה על רב תמח' • ודבר' לא יכלו אתו: עד כי
 גדל וידחל • מן פרעה עדנותו: ויברח מפניו ממה עבד' • כמה בקש
 ברעתו: להרג אֹתוֹ בַחֶרֶב • ויהי בארץ מדין שובתו: וישב על הבאר
 שמה • הך סנאי בנחותו: מן רב נסותו אנה • ותמח סימנותו: על דדי
 דלתן לו יתרו • ועל דדי רעותו: הצאן ששים שנה • רחוק מן אבהתו:
 עד מטה דרג הנביות • ואתרבת מיתוביתו: וירד מצרימה • בסמניו
 ואותותו: להציל את ישראל • עם יהוה ונחלתו: ויפגשהו יהוה • ויבקש
 המיתו: ויזלמן עם אהרן • ותתרברב רחמותו: וילכו שניהם יחדו •
 ויבאו לפרעה ואודעת' הַבְּרוֹתוֹ: מן ראותם' והתמח • דעבדו לו לביתו:
 ולכל אשר אֹתוֹ • ותכבד' על העם רעותו: רֵאָה שריו נסיון • למשה מן
 ערן נלשותו: יתן הוֹ וְאֵהָרֵן • והוֹ נָצִיב לְקִרְאָתוֹ: בְּמִימְרֵי יֵרָאָה יְהוָה
 עליכם • וישפט ברב חכמתו: אשר הבאשתם את ריחנו • ביני פרעה
 ועבדיו אֹתוֹ: ובימה ובמדברה עורי • לו נסה כל מן מנון ברשותו:
 f. 98 במימר חדל' נא ממנו • ונעבדה את מצרים בעמידותו: ובטרה מימרן

מה מצא: מן ראות אימת יוסף • והיראה דבון פריצה: טרם הן יכירהו •
 ודבר אתם בלחצה: ואמרו אבל אשמים אנחנו • על אחינו בבצע:
 והם לא ידעו כי שמע יוסף • כי בינתות מליצה: וימלאו את כליהם
 בר • וילכו מאתו וימצא: | כל מנון צר בדיל שמעון • דלא אתון יצא:
 ויבאו אל יעקב אביהם • וינידו לו עובד הנמצא: שלטון בארץ מצרים •
 במובאון ובמוצא: ויראו את צררות כספיהם • וישיגון לחצה: הם •
 ואביהם • ועוד להם העצה: שובו ושברו לנו מעט אכל • ואמרו לו לא
 נמצא: קבול וגם האיש • אמר בלא אחינו לא נצא: תמן יעקב מן
 כבד הרעב • בזה הדבר רצה: וישׁוֹי עמם במשלח בנימים • ומזמרת
 הארץ קבצה: ויעלו ליוסף עוד • והכל מנון אנצע: בן ידיע ולא יכל
 להתאפק • ויקרא הן יצא החוצה: ויאמר אני יוסף אחיכם • אדרש כל
 מכם לי ירצע: מהרו ועלו אל אבי • והגדתם לו בקצה: יוסף שלטן
 ארץ מצרים • בעל הנזר והמחצה: וכה עשו ואמרו לאביהם • ועתה קום
 צא: מן הארץ הזאת • וכל מה לך חלוצה: לדה ונלך בשלום • ואלא
 ברעב פן נפצה: ויפנ לבו כי לא האמן להם • במה ידע כל שמוצה:
 לשמצון ביוסף ראש • ואחרי כן ויצא: ישראל וכל אשר לו • ויבא בר
 שבע מתרחצה: על אלהי אביו יצחק • ואמר לו לא תחרצה: במראות
 הלילה • ובשמח רב יקצה: באמרו לו אנכי ארד עמך מצרימה • ונורי
 דרכך קרצה: לגוי גדול אשמך שם • וגוים גדלים מפניך הפיצה: ואעלך
 גם עלה • ויוסף ידיו יפרצה: על עיניך יען קבול הנסות • כנפש מרצה:
 ותמן זרעך יפרו וירבו • ואחרי על הרבב יתנצע: ויצאו ברכוש גדול •
 על פי מי אשר לון אמצא: אנשי חיל יראו אלהים • אנשי אמת
 שנאי בצע:

f. 96^b

נסות ישראל התשעית • רב דברה מכשב: בדיל מוליכו מן הארץ הטובה •
 דמטרם בה ישיב: אל ארץ מצרים • והאלהים לו הטיב: בזומנות
 יוסף • שלטן הכסא רכב: | מבגלל הן הוה • על קבול הנסות יתיב:
 ומודו לאלה תמיד • ושלחן התשבחן מקריב: וחחמת נסות זה הנבי •
 דהות עליו עקב: וימת בארץ מצרים • מקבל מנפש ומלב: ויזכר אלהים
 מימרו לו • הארץ אשר אתה שכב: ויעל יוסף לקברו • ויהי המחנה כבד
 סביב: אל מערת המכפלה • דלה אברהם יצב: ויאסף אל עמו •
 במקום דעליו הנור מלבלב: את אברהם ואת יצחק • לרחמות יהוב
 מטיב: ולו דכרן רב בנסות • הא מעט מנה מתיתיב: ונשוב מבתר
 לדכרן • נסות יוסף הצדיק המאהב: ירדת עליו תלתה נסות • מן צעירו
 במקריב: הראישונה שנא אחיו לו • והו להם מאהב: ועבדון עמו הרע •

f. 97

ובלתי חללותו מימרה: והשנית מן נסותו • דבר ורחל עקרה: ומימרו
התחת אלהים אנכי • דבירות היה תפלה אקרה: ויזכר אלהים את רחל •
וישמע אליה מעתרה: ותהר ותלד בן • פניו יאיר כמנורה: יוסף בן
זקינים • להם בו רב סוברה: נזר אחיו קם • רעי בין כוכבים ירח: בן
שבע עשרה שנה • ואתגלא לו נסתרה: מן שנאות אחיו לו • וילך מאתן
ויברח: לאביו ויביא יוסף • את דבתם רע:
אמרנו: ונאמר:

לנותר נסות אבינו • יעקב בעל הנדרות: מן אנה ומעלה • נשרי הדבירות:
בשלשה מנן • מה רב קשיה נסות: קחת דינה עם שכם • וטרפותה
להזנות: וישכב אִתָּה ויענה • אוי ליתה שעות: ויעקב שמע כי טמא •
את דינה הבתולות: ויחריש לילידיו • וטב עובד שני נקיבו בשמות:
שמעון ולוי אחי דינה • איש חרבו שליפות: וירנו כל זכר ושכם
וחמור • ויקחו את דינה על כעסות: כל הדבב ואיש לא יכל • עמון
מלחמות: ורב התמח אנה • הן שני חיות: השנים בין תשע ועשרה •
ישתבח עבוד התמחות: וזה למען ישתבח העבוד • ולמען ידעו הדורות:
רב מיתובית יעקב • מבגלל קבול הנסות: והרבעית מן נסותו • ותמת
רחל מולדות: בנימים ויתעצב לו • מרבהו במינקות: | וההמישֶׁת קצת f. 96
ראובן • את בלהה ברע המשכבות: וישמע וידם • ולא יכל לראות:
בלהה עורי • ואשתיאר בלא בעלות: ברדי אתחרמת עליו • ורחל
הלכת למות: ואתקומם הדה נבי • ברב מאהבה על אדות: הנסות
דעברו עליו • לית זאת כזאת: הוּו לו מתחלפים • והששית מנן רבות:
דבר מלכה חרה • יוסף בעל החלמות: את אחיו וישנאו אִתּו • על דבר
החלמות: אשר חלם להם • ועבדו בו הרעות: ויגידו אל אביו • דברו
בשקרות: ויקרע יעקב שמלותיו • ושֶׁתָּה כוס מדרות: פרקן אב לבנו •
וכל הבנים לא על דמות: כי בן זקנים הוּו לו • ותכיהנה עֵינָיו מראות:
על העזוז במאהבה • ולא יכל סוברות: והשביעית מן נסותו • עובד יהודה
בעמידות: תמר כלתו לו בדרך • ויחשבה לזונות: ויבא אליה ותהר לו •
אוי ליתה באות: זרע זרע רע • קוץ ודרדר צמחות: מנה היהודים
קמו • ומלאה הארץ טמאות: והנסות השמינית • דהות לו עורי נכבדות:
רעב כבד בארץ • ותקראו הצדיכות: לשבר בר מצרים • ויאמר לבניו
ממציקות: לכו נא הנברים • רדו שם במהרות: ושברו לנו משם •
ונחיה ולא נמות:

מן הרעב הכבד • דהוה בכל ארצה: מלבד ארץ מצרים • מקצה ועד קצה:
ויבאו אחי יוסף • וישתחוו לו אפים ארצה: והאן עיניך עגלה • כל מנן

וקול קרא ממעונה • אברהם אברהם אל תשלח: ידך על הנער • ואל
 תעשה בו כאלה: יראי אלהים אתה • ונפשך באהבותו נחלה: ועל פי
 לא חשכת' את בנך • ארבה שמך ואנדלה: וית בנך אפידנו • ולא תשיג
 בו אכלה: וישא אברהם את עיניו • והנה ממולה: איל אחד תמים •
 לעלה מתצלח: ויקחו ויזבחו • תחת בנו ויכלה: בשיראן ותשבחן ורבואן •
 פרוט מיני התפלה: והמודאה על דאה נסות • דלית מי כמו סבלה:
 והשי ברצון יהוה • ושלמו לו חלק ונחלה: וחתמת נסותו הרבות • כי
 כבדה מאד בבעלה: מות שרה אשתו • דחות באהבותו חבילה: וירץ
 בעברה סגי • ובשגם טובה הא לא: יחב רב מנה • דהיא לו קרנה שלחה:
 מפני אתא לו • טוב הדבר ברילה: | כל אשר תאמר אליך • שרה
 שמע בקולה:

f. 95

כדמות אנצירות יצחק • לית אתותר אנצירה: דו בעל שלשה נסות •
 הראישונה אתקדם מפתרה: ובוה הברית בה • לו ולורעו פחרה: וימי
 חייו בעדנה • שבע ושלישים שנה במספרה: ולא מנע נפשו מזה • ומן
 אביו לא ברח: על בן אתקרא המנציר • וממו קם הזרע: והשנית מן
 נסותו • רבקה אשתו לא תורע: ויתעצב עליו זה הדבר • ולא הבותו בה
 שרא: יעתר ליהוה • ויעתר לו יהוה ותהרה: יען קבולו הנסות •
 ואודאו עליה באיקרה: והשלישית מן נסותו • אתרבה עליו דברה: כי זקן
 ותכינה • עיניו מראות נורא: ויקח בקבול עורי • בתשבחות ורממות
 ישרה: ולא קראו אלה בזה • רק לתם מיתובית יתרה: עד לא יראה
 אלא • להנבור והנורא: ולא ישא עיניו לעלמה • ואל מן בה' סדרה: רק
 אלמה ירצי אלה • וטובותה' באהן נפמרה: ונלאות עיני הצדיקים • ללב
 ישוב נורא: יראו ברוח הקודש • מה יהי בנסתרה: טובי כליל הצדיקים •
 ומה אנון דביקים במבחרה: השביל דהלכו במאהבה • מתקבלים הנסות
 היתרה: והשביעי מן המתנסים • אבינו יעקב נדורה: דהוה עליו בימי
 חייו • נסות רבות עשרה: כל אחדה רב מן עורנה • ולכהלון קבל
 באיקרה: ולכל נסות יגיב • מודאה במפרט כל שירה: שמע מני העצך •
 בון וקח לך אוקרה: הראישונה פרקנו אביו ואמו • עשרים שנה מספרה:
 סינא יבארץ רחוקה • ליראו מן אחיו ויברח: מן עשׂ דאתנחם להרגו •
 בון הברכה והבכורה: וימצא שם' דוש רב • עם לבן במה לו אקרה:
 ויחלף את משכרתו עשרה מנים • ויהוה יצליח לו דברה: | מבגלל
 קוממותה' את הנס[ות] [ות'] • ורבה לו עותרה: והוציאו מאתו בשלום •
 במקנה ובצאן יתרה: ויפגש את עשׂ אחיו • ברכוש והנשים והזרע:
 ויתלף לבם' באהבה • והשלם בטוב בינם שרא: כל זה לתהותו לאמו •

f. 95^b

צעקה : הא תמח חיול מותר • רוח אבימלך אציקה : ממו בחלום הלילה •
 ואלהים יאמר לו פקח : עיניך הנך מת • אשת האיש לא תקח : כי נבי
 הוא • ויתפלל בערך ותנקה : ואם אינך משיב • דע כי מות תמות
 ותמחקה : ויקץ אבימלך משנתו • בזועיו רב ויצעקה : אל אברהם וישיב
 לו את שרה אשתו • ויאמר אדיקה : עלי 'בתפלותך • דבה הרפאות
 נתשקה : ולא תביא עלינו חטאה • בעבורך מתחזקה : ויתפלל אברהם
 אל האלהים • וישמע ממו דבוקה : בדיל אבימלך ואשתו ואמותיו • וילדו
 בר'יקה : יתרבי מן עשה • הנסות לאהביו חלקה : ולכל כלום אקר •
 ומיתובית אברהם שחוקה : דהוה רצי תמיד • וכן בקבול יקח : והאמן
 ביהוה • ויחשבה לו צדיקה :

יהובי אברהם שמעו • ואתבוננו במלל לה : מלל קצת נסותו • התשעית
 הגדלה : דלא כמוה נסות • בתרה ולא קבלה : קשט היא מתעצבה •
 ומן רב אנצירותה' קבלה : והאלהים נסה את אברהם • ואנידו בשאלה :
 קח נא את בנך את יה'רדך • אשר אתבת' את יצחק המלא : ולך לך אל
 הארץ המוריה • ועלהו שמה עלה : על אחר ההרים • הר המנוחה
 והנחלה : אתנבך אברהם באהן הדבר • וממלל מה יכלה : ואתבונן
 במה לו אתקדם • מן דברי אלה : כי ביצחק יקריא לך זרע • ואתו
 'הקים פסקולה : סוד זה הדבר גלי • אן ממו תקום השלשלה : ואולם
 אנבך בחשבנו • בעת דדישותו לעלה : הן היה כדבר הגדול הזה • במה
 ישינו נאלה : ואמר הן הוה זה מיתובה • דלנביאם במעלה : | עתה f. 94^b
 יצחק מעט מנה' • ולא אשיג גורלה : והן לאהבה בו • כי המשפט לאלה :
 רצית במשפטיו אמת • על ראשי כלילה : ואשלם לו הדבר ואתר'חץ •
 וימהר בפעלה : לעשות הדבר 'ברחמה • ויבקע עצי עלה : ויקם וילך אל
 המקום • והאן עיניך עגלה : יצחק ידבר אביו • הנה האש והעצים
 והמאכלה : אבי לאשר אתא דרוש • ואיה השה' לעלה : ויאמר אברהם
 אלהים יראה • ברב היכולה : ויבאו אל המקום • ובו המזבח עלה : ויעריך
 את העצים • ואתקדם בלב מלא : ויעקד את יצחק בנו • וישם אתו על
 המזבח ממעלה : והוא יאמר בלב נמיל • בני אתה הוא העלה : והין
 יש ללידי • לעשות בערך פללה : כה אמר יהוה אלהים • דלו תמיד
 הגדלה : ולא פורר מן משפטיו • ומחלליו חלילה : אן תדרש בני רצונו •
 עתה טשפטיו אתקבלה : ולא תימר אבי אהבי • מה בי בפרך יכולה :
 שמה אניב יצחק לאביו • על פי הדברים האלה : מאהבה במשפט מרן •
 עשה בי מדרשך ושלה : ידך והרגני הרג • הנפש מני מתקבלה : על
 מה ירצי מרי • חיותי תכלה : וימהר אברהם • לשחט את בנו במאכלה :

כל הרכוש ואת לוט • בשמח רב וסוברה: ונמ את האנשים ואת העם •
 וממו דבר לא יגרע: ויהוה אלהיו עמו • ותרועת נאותו בו סהרה:
 בעבור רדפיו את איביו • 'בנפש' מטהרה: וקבולו נסותיה • במפרט כל
 שירה: ומבחר הדה נסות • הות עליו מתעברה: הנסות החמישית •
 והיא הן ירא: מן מלכי דמשק • 'ברדפיו את איביו בארע: אן
 ילבאו עליו • והו בלמתי מספרה: ויעשו אתו מלחמה • ולא יוכל
 לגברה: או אן אכה בעת ההיא • מן לית אתו רע: דחלה רבה מיהוה •
 חכום כל נסתרה: ויהי כדברו לנפשו • דברו אלהים אל תירא: אברם
 אנכי 'מגן לך • ושכרך ארבה' יתרה: ובין כל [ע]מי הארץ • מיתוביתך
 אנירה: שם' ויניב אברהם • בלשית מן נסותו העשרה: מבגלל עקר
 שרה • אן לי לא נתתה זרע: תשעים שנה עקרה • והו מודי בעבורה:
 מה לו אלא התשבחות • בכל עת ובכל אורה: על כל מובא נסותו • ורב
 כלה עקר שרה: כי בלתי הילידים • מתעצב על כל בשרה: רק מן יקח
 'בקבול • בעלמה לו באחרה: וזה דבר' צדק • מתגלי בתורה: סוד
 נסות אברהם ושרה • בן בא לון בבסורה: כי חלנו יהוה • וכי יש לון
 אוקרה: מולידון 'ליצחק • ולאמו בעבורו פחרה: ארשות מרן לאביו •
 כל מה אליך תאמרה: שרה שמע בקולה • כי ביצחק יקריא לך זרע:

f. 93^b

טב אדכיר עובד אברהם • דלו ברית עולם לקח: עם נסותו השביעית • דבה
 הוה לו פרקה: בין ברוך ובין ארור • על פי ארשות דבוקה: ואתה את
 בריתי תשמר • וזרעך אחריך חקה: לעולם לדורותם • ויהי המלקח:
 ונמלתם את בשר ערלחתם • והיתה לאות ברית החקה: וכן שמנת
 ימים • ימול לכם כל ינקה: לדורותיכם ברית עולם • וערל זכר דלא
 יתקע: שופר נמילת ערלתו • ביום השמיני מתעתקה: לעלם עלמים •
 ולא אחר אברהם • לעשות הדבר דליקה: והוא בן תשעים ותשע שנים •
 במעשיו משפט צדיקים: והדה עין רב הנסות • אן בידו תקע: את
 בשר ערלתו וימל והו • זקן בימים מתשקח: 'לרצון אלה עבד • ובכן
 שם לזרעו נומקה: גזרת הנורה ושרוה ממו • ארור מן שובקה: הן
 הוה שריו כל נסות מרר • אחריתו מתוקה: למען ישוב יהוה • על מן
 בקבול יקח: וטב העובדים שלשה • לאוי המתנסה ידבקה: יתיצב וידם
 ולא יתפורר • ועל הקבול ימשקה: כמו אב הנביאם אברהם • בסדר
 נסותו החזקה: והשמינית מנן • בה מצא רב עקה: בהלכתו ארץ
 הנגב • ויגר בגרר בבקע: ואמר על שרה אשתו אחותי היא • וישלח
 אבימלך ויקחה: | כמה עשה פרעה אתו • ויתעצב לו פרוקה: ויהי על
 אבימלך עסר • בעד כל רחם תשנקה: כל הרה לא תוליד • רק בעצבון

f. 94

וקבול לשיאלו: והמודע אן כל איש עורן ארצו לא יטיב לו: | רק f. 92^b
 בן תרח פתח תרח ועבר בגבולו: רחמה בכל אשר מרן בו ישכילו:
 וכמה עמלו בא לו בארץ אשר לה אנטלו: לגוי גדול שמו וברך
 שמו ואנדילו: ונברכו בו כל גוי הארץ ודבריו לא יחללו: ויראה
 אליו יהוה ואימנו מן דחלו: ויבן שם מזבח וישא בשם יהוה משלו:
 ויעתק משם ההרה מקדם אל בית אל ויט אהלו:

זכות בעל הברית הוא אברהם אבינו: הי צדיקה תמימה ביני יהוה
 אלהינו: ואהבותו לו רבה מאז אן כנו: והותירו במינה הברכה
 ורבה למניאנו: והנסות השנית אשר הביא עליו בזבנו: ויהי רעב
 בארץ וירד אברהם רבנו: מפני הרעב מצרימה ברכושה וקניאנו:
 ויהוה אלהיו עמו הוא ההלך לפרקנו: ויראו המצרים את האשה
 ויהללו לזירנו: כי יפה היא מאד וייטב הדבר בינו: ותקח האשה
 ביתה פרעה ולאברם האיטב מתנו: וירע הדבר בינו בעבור
 פרקנו: שרה אשתו הטובה ורחקותה ממנו: והיא נסותו השלישת
 בה אתנבך בחשבנו: הן היה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמונו:
 נסות היא מתעצבה רחוק אשתו מבינו: ולא יכל לראותה כי
 כסוה מן עינו: ומן דו תחת המשפט משמע דבריו אננו: אלא
 ארבק באלהים ועליו שם רחצונו: ואשלם דבריו לו על אשתו
 ישיבנו: שם שלח יהוה נגע על פרעה ועל ביתו לנפנו: על דבר
 שרה אשתו כמה ביאר באלפנו: ולא רפאו אלא בתפלה מבתר
 הן נתנו: לו בשמח רב ואתרבה בה בסרנו: ויגדיל ביניהם
 ואתעצם רביאנו: רביאן מיתוביתו ובמעלה סקפנו: ומן דאלה
 עמו לית כלום יגיאנו: | ובגלל קבול הנסות האלהים חננו: סעדות f. 93
 שני עלמים כי נכמר עליו רצונו: מן אהבותו לאלה יהוה עשה
 בנציר ענינו: את כל אשר ידבר יהוה אלהינו:

דברי שמע מני העצך הרביעית מן נסות בן תרח: אברהם בעל
 הברית דפתח בטוב תרח: דבר לוט בן אחיו בקצת סדם
 ועמרה: במלחמות מלכי הערים והוא עמם נירה: וישבו אתו ויקחו
 כל מה לו מן עותרה: והו ישיב בסדם והנשארם נסו ארע: ויבא
 הפלט מן המלחמה ויגד לאברם דברה: במה היה על בן אחיו
 והך עם המלאכים ברח: שבי הנפש והרכוש מתקטר בנו צרע:
 שמה וימהר אברהם בנפש אנצירה: מתרחץ על גבור במלחמה יהוה
 שמו הנורא: וילק את חניכיו ילידי ביתו אמסרה: שמנה עשר ושלוש
 מאות אנשי חיל מבחרה: וירדף את איביו עד דן ויעזרה: את

השני מן בעלי הנסות • דאתרבת לן המיתובה: בן מהלילאל ירד • נסותו
מתרברבה: כי בְּנו חנוך • בימי חייו גִּעַע: ואבְּלו כבד עליו • ויִשְׁרָף
לְבָבָה: רק אוסיף המודאה • לאלה ושמו שבח: בנצירו בקשט וברְחֵמו •
פניו היה מְקֹזָה: וקבל הנסות עליו • וטובה לו עֲשֵׁבָה: כי לא ינסה
יהוה • אלא דלו בו מהֶבֶה: ומות הילידים הוא • לאבותם כפירות חובה:
ואלה כל פשרונה' קשט • וקרן בחכמה טְבָה: לית ביד אנש כלום • על
נפשו מאתו יבא: כל כלום ביד אלה • והיכולה בכל סוביבה: רֵאָה'
נח בן למך • ומה לו מן הנסות בא: והו איש צדיק ותמים • גלא
צדיקו בכתבה: מלבין כל בני דְרו • דכל מנון שְׂבָה: בלבו רק רע כל
היום • בִּיצֵר מחשבה: ותמליא' הארץ חֲמָס • ועורי זְמָה ומריבה: ונח
לברו נשאר • צדיק בין כל יושְבָה: וקראו זה הדבר • והו יודי וישבח:
ומבגלל אנצירותה • עלמה בו אישְבָה: ולא נותר מן היקום • בארץ
לארכה ולרחבה: כי אם הוא באשר • הלך בריחות חילה רבה:
זהבדילו יהוה לְטוב • ואודעו במצוֹה: ויעש כל אשר אָמַר • ויהי המבול
ויגִעַע: כל אשר בו רוח חיים • מזכר ועד נִקְבָה: | והמים גברו מאֲד
מאֲד • וישאו את התְבָה: ותרם מעל הארץ • במיתובת כל דלגוֹה:
ובתר שנה אחת • ועשרה יומים במחשבה: ויזכר אלהים את נח • ואשר
אָתו בתְבָה: ויצאו מן התְבָה • בכְרִית דלו נשְׁבַע: כל זה מבגלל קבול
הנסות • היה זה הרֹחַ: ואלבישו כבוד הברכה • והקול בדילו הוֹה:
ואתם פרו ורבו ושרצו • בארץ ורבו בה:

f. 9a

ולא דבר טֵאת אלה • אלא ולאֲיֵי קבולו: כי הוא צדיק וישר • הצור תמים
פעלו: אֵל בְּצֶדֶק ישפט • הא טובי מן קבלו: כי הנסות לא תתם • אלא
למי אמשילו: על מה ירצי לאלה • והרע בטוב אבדילו: ועשו הישר
והטוב • וקשטה לא חללו: והלכו דרך יהוה • וכרת עֲמוֹן פסקולו: מן
אדם עד משה • ואלבִּשְׁוֹן כלילו: רק אבדיל מן נח תרח • עת צדיק
עפלו: ונסה אָתו בְּמוֹת בְּנו • הרן בגבולו: וידם ויגיב במודאה • ושבת
יהוה וחללו: ורִצָה במשפט יהוה • ומלב ומנפש קבֵלו: ומבגלל הדה
קבול • רִתָה לה' אלה ואנמילו: בְּמוֹצֵא צדיק מִחֲלָצִיו • עמל מריח עמלו:
שכור דרך יהוה לעשות • צדיקה ומשפט וְבִגְלָלו: קם ברית עולם • לו
ולורעו חֲבָלו: אדכיר לטב שמו • אברהם דאבדילו: יהוה לדרך אמונה •
ואב אמן קרא לו: ובעשרה נסות אהבו • נסות רבות אנדילו: עברו
עליו והוא קעום • מְשִׁים התשבחן גִּמְלו: לאלה ומקבל ממו • ובחנני יגיב
קולו: ראש נסות זה הנביא • מוצאו מן ארץ גבולו: וממולדתו ובית
אביו • כמה אלה מללו: לֶךְ לֶךְ מארצך • וימהר בְּמַעְלו: תהותה למרה •

בקול יהוה עבודו: מתהלך בנן לרֹחַ היום • במה עשה יגידו: וימלא
 כבוד יהוה את כל הגן • ואדם וחוה אתרְדו: משם' לעבד את האדמה •
 ואשתפֹּלֶת מלאת ידו: ושב לרוש עלמה • ובא לו אבֵּל בתר חָדו:
 והביא' עליו ועל זרעו המות • ואשתוֹי בְמֵאֲדו: בכי מתחסר על הגן •
 לאלה מתנור בְמַעֲמָדו: בתפלה מאה שנה • מֵוֹדֵי חֲלִיפֹת פְּקוּדו:
 שאל הרחמים והרתו • בתם לבו בַּפְּחָדו: | ועל דדי קבול הנסות • f. 91
 רְתָה מֵרָה' לֵה' כַּעֲבָדו: בעל אב הבשר • ובאחרית ילְבָדו: תרח גן
 עדן ראֵשׁ • טרם כל ילִידו: וירא מנוחה כי טובה • בתרה לא ישמידו:
 וזה למה אתרִיח בו • האחד התמיד 'בכבודו: בשמים ממעל ועל
 הארץ מתחת • אין עוד מלבדו:

דכרתי קמִיךְ תִּמְח • נסות האדם הראשונה: ואתני עורי 'בזכרון • השנית
 דרב מנה: דבר אבֵּל עִם קִין • אשר אמנע: הן ישע יהוה לו • וממו
 מה קבל מנחה: ויאר לקין מאֲד • ויעבר עליו רוח קָנָה: וקנא מן
 אבֵּל • ואתנחם להרגו ותנה: עליו הדבר במרמי • נלכה השדה עורנה:
 ויהי בהיותם בשדה • אוי לה' שעות יְגוּנָה: קם בו קין אל אבֵּל אחיו •
 וירגהו בעדנה: ויחרד כל העולם מאֲד • ותחתית ועליונה: ואזרזעת
 עלמה • בעובד קין זִידְנָה: ושני המאורות אתכספו • ויצַעֵק דם אֲבֵל
 ללקנא: ואמר אל קין מה עשית' • ואתקיף בדילו 'חרונה: ארור אתה
 מן האדמה • ועליה תלך נא: ונד תהיה בַּפְּעֵלךְ • ומחללך רצונה: ונקמו
 על דן עובד • ביום דין דיאנה: כי שבועתים יקם קין • ויפקֵד עליו
 עונה: 'ביום נקם ושלם • במשפט יום דינה: ואמת שמע אביו עובדו •
 הרע הזה שְנָא: לו ויאר לו מאֲד • ודחל דחֲלָה רביאנה: ודע אן זה
 העובד • בא לו נסות תניאנה: מֵאֵת יהוה עורי • לרבות בו סקפנה:
 וכשמעו היה מודי ומשבח • בדכיות לשנה: משוֹי על קבול הנסות •
 מלב ומנפש וענינה: רק אש מהבת בניו • בלבו יקרנה: כי כבֵּד אבֵּלו
 מאֲד • כי בואֵת פרקנה: פרקן שני ילִידו • והאלהים אנה: על יד קין
 וירג אבֵּל • ואתנצל מן רצונה: ואלה מן טב צדקתו • הגמילו טב מתנה:
 על קוממותו על זאת נסותיה • ושם דרגיו מְכִינָה: | במוצא מן זרעו f. 91^b
 מבתר • שת ואנוש וחנוך ונח: ואקים הזכאים ויוסף • ומי עור פניו
 דנע: ברקיע הסעדות אמת • ומגלי קדש אלפנה: טובי אבינו אדם •
 לאחרית נלגיו ממנה: זכרונות רצון ורחמים • בעובדו כשרנה: אדמי
 בו ולא אתפורר • מן הפיכות זבנה: כלו הלך ולמה • מה תטיב ממך
 חשבנה: 'חשֵׁב במרך טוב • בתר כל אבֵּל שְשׁוּנָה: וכל צרע לרֹחַ • אל
 נא תמנע: מֵהֵלֶךְ אל הקבול • ואהֵן הו סמנה: בינו שנת דר ודור •
 תודיעך סוברה ובסרנה: והימים הראשונים • ממצרים ועד אנה:

אהרי בליתי: שוב עלי כמה אתה • ממך הסכך הסכנתי: לעשות עמי
 טוב • ולא תקח על סכלתי: ותמות נפשי מות ישירים • ותהי כמהון
 אהריתי: ועתה צדק במדרשי • מנך לפם די ריחותי: ביתוב הדה
 שירתה • כי נכסף נכספתי: ליסודה 'בזכרון • מה אתקדם מן נסותי:
 נסות הנביאם • אשר הנם' ירותי: ירותי מיתובה רבה • כדבר ארהותי:
 מן אדם ועד זרעו • ועד התלתה רחמותי: דברילן אמר • וזכרתי את
 בריתי: לשני בני עמרם • דבן אנה תפלתי: ליהוה ואמרה • אדני
 אכף הלכותי: בדרך דאני בעי • וגם בך יכלותי: והטיב לי דברי •
 ואצליח עבדתי: בין בעלי המדע • ומן בון בוננותי: ויהי דברי כשיר •
 וסוברה בו לאחותי: מי בעל נסות יגש • וישמע הדה שירתי: יסתובר
 במה הוה • מן נסות הנביאם דזכרתי: כי הנסות רב מיתובה • לשאי
 קבולה מבלתי: אן יחרץ וירא • ועליון במודאה יתי: והסחד על
 הדבר הזה • מן מלי 'כתבה ידעתי: כי 'מנסי יהוה אלהיכם אתכם
 לדעת • הישכם עדתי: אהבים את יהוה אלהיכם • ושמורי מצותי:
 למען ענותך ולמען נסותך • להטיבך באחריתי אתי: על הנסות
 בקבול • ממן דו רחמן ולתי: | לטוב לנו כל הימים • יומים תלך
 ותיתי: ולחיותינו כיום הזה • הקבול במה דאתי: מן הנסות בלב
 תמים • אולי מרן ירתי: לנו וירא ענינו • וירא מן צרותי: אתיתי
 לפתח רחמיו • ועמידות מסכין עמדותי: בדחילה וב[א]רכנו • ונפשי
 לה אשלמתי: דו ברוה ותשוב לו • וישועתו קויתי: האל העני אתי
 'ביום צרתי • ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי:

f. 90^b

גדול יהוה אלהינו • יהוה אחד לבדו: לית אלה אלא אחד • מה רב טובו
 וחסדו: דיאן הו בקשט • ופעליו בו סהדו: צער אדם אקר • עד מנה'
 נפרדו: זכאי הלכו שביליו • זריעון ירותי פקודו: ויתב לון שחוקי
 מיתובה • ובנצירו לה ירדו: וינסה' אתם לית אלא • גלות לכל מנון
 כבודו: לדרי העולם תמיד • והך אנון לא זדו: והך דהו בקבול יקחו •
 ובמודאה יקומו ויעמדו: פני יהוה וישבחו • עקדים סגדים ליד חסדו:
 ראש הכל אבינו אדם • עליו שני נסות רדו: הראישונה מנון רבה •
 הות מבגלל תרדו: מנן עדן לעבד את האדמה • ויהי הדבר בערו:
 ובעד אשתו 'דשמע מנה' • כי בדבר אשר מרדו: 'בשיאן הנחש
 לאשה • חלף מה אלה פקדו: במיטר לא תאכלו ויאכלו • ויתאנף
 יהוה מאד להשמידו: רק זכר הברית והחסד • לאשר מנה' הפרדו:
 ויהי כאשר אכלו • הו ואשתו יחדו: ונפקחו עיני שניהם • ואודועו
 ואבלדו: וידעו כי ערמים הם • והגרות להם עבדו: וירא אדם מאד •

בשם יהוה הגדול • אתני באמירותי • ועליו אתרחץ בעמלי • בסדר זבנותי:
 דו לי מגן ועזר וחרב ולשׂת • והו עזי חזרתני • | מן מדעה חכמתי • f. 89
 יתו מן עשותי • מאז הוֹת דם • לזבן בכוחו הייתי • לנו רחם ובטן
 ושם • מבתר זומן אבהתי • לית אדע מה עלם הנפש • והך מה ספֿק
 צריכותי • והך הטיב לי בצדקתו • ורבה טב צורתני • הנסתרות לו
 לברו • הך רכב לשמותי • רוח עלה יעלה • וישוב לגיותי • הגיה וכל
 הגדיות • וסדר עצמותי • קעמים בך הרוח • והדם הו הנפש ומבלתי •
 זה הרוח לא יקומו • ותכל חיותי • ישתבח באריה דכן ברא • ומבתר
 הוציא יתי • מן מקום חשך • וגלה נור חזותי • מלי הבריה שלום • ולא
 פאתה כוננותי • לב לדעת ועינים לראות • ואזנים לשמע דברותי •
 ופם ולשן בו ממצא • למיכלי ולאמירותי • וידים למעשה • ורגלים
 להלכותי • מתנה טובה מן רב צדקתו • מכינה בי לתדבירותי • והסדר
 על העבוד • הנה נא אמרתי • טובות רבות מאד • בממצאתי מצאתי •
 ואכלת ושבעת וברכת • יהוב מתנותי • כי נכמרו רחמיו עלי • ועם
 טובו רמשתני וצפרתי • ורב כל הטוב והחסד • אשר קמך זכרתי • לית
 לבר מן מוצאתי • בדת משה אימנותי • מה לי על ספֿוק צדקתו • רק
 המודאה בשפתי • כל ימי חיי ואמֶר • מן לבי וגפשי ולשנותי • לך
 מודאה על גדלך • אה מללא בריאתי • לך מודאה על גדלך • אה
 מספֿק צריכותי • לך מודאה על גדלך • אה מי בך דביקותי • לך
 מודאה על גדלך • אה מן בך רוחותי • לך מודאה על גדלך • אשר על
 דתך אקמתי • לך מודאה על גדלך • ועל משמר תורותי • לך מודאה
 על גדלך • האמור ראו למדתי • והך לא ארבה לך המודאה • וטובך
 יתיר על בשתי • גמלתי כל טוב • וכל רעות גמלתי • ולפם דו טובך •
 מן הגמל קטנתי • מה אני כי אני • נלא מכל כותי • ואין יש לאל
 ידי • לעשות עמך דרישותי • לפם דאתה תשבחן • על קרבן צלותי •
 וזה דבר רב ממי • ולו כל חיי קמתי • צעום היום קעום הליל • לא
 אלך ולא אתי • | ומצלי על האש • מעט מרב טובך מה ספֿקתי • f. 90
 מה לי אלא בטחי ברחמיך • מביט תרתי ארתחותי • עבודי חנן
 בעבדך • ואל תפן ברשעתי • יריא מן נפשי התנעיה • בך עליה
 נשבעתי • מה מדרשה בי איקר • וקעמה במלחמותי • תהב דרך הרע •
 ותדבר בתעותי • לעשות עמי רע • ולהפכות שובתי • והייתי ביניך
 כמחעת • והבאתי עלי קללותי • מרי בך ובשמך ובכבודך • הוי מגני
 לעזרותי • נא מן ביש נפשי • ורתותך תשיג אתי • פן תשבקני מרתותך •
 פן תרבקני הרע ומתי • הנה נא נקם קרובה • ופחדה מן תורתך
 חכמתי • פדי יתי בפחדך • בחיי טרם מותי • ויום בו אקום קמך •

¹ בשם יהוה יכולה:

עליה אִיפּאָ שִׁירָה מוֹבַח גְּדוּלָה חֲסִידָה תְּסִמֵּי שִׁירַת הַסְּלוּת מָה וְעַתָּה לְאַנְבִּיָּא
 הַקְּרָאָם וְהַאִימָה הַסְּאָדָת מִן אֲנוּעֵי הָאִמְתַּחֲנָת הַדִּי לֵהֶם לְגַמִּיל מִיִּרְהֵם
 רִאֲפָעֵת לִאֲסִנֵּי הַמִּקְאָמָת עֲלֵיהֶם מִן אֱלֹהֵי תַעֲלִי אֲפֻזַּל הַסְּלוּת וְאֲחֲסֵן
 הַתְּסִלִּימָת וְהִי תֹאֲלִיפ נֹאדָרָה הַדָּא הַוֹּקֵת וְהַזְּמָן וְהַפְּרִיד הָעֶסֶר וְהָאוּוּן
 חֲצֵרָה סִידֵי הָאֲכֻרָם וְהַמְּלָאֲדִי הָאֲפֻחַם זֹוֵי הַקְּדֵר וְהַשָּׁן הַמְּחַתְּשֵׁם הַשִּׁיחַ
 הָאֲגֵל הָאֲחַ הָאֲגֵר הַמְּכֻרָם אֲבְרָהִיִם הַמְּלֻקָּב הָעֵיִה הַמְּחַתְּרָם חֲפֻזָּה אֱלֹהֵי תַעֲלִי
 וְאָדָם בְּקָאָה וְחֲרִסָּהּ בְּהִלָּה וְהַוֹלָד וְהַוֹּקָאָה מִן סַאִיר בְּלוּאָה וְכַפָּאָה סִרְעֵאָה
 בְּנִבְיֹוָה מִן שִׁפָּאָה לְשִׁפָּאָה נֹאכָאָה וְפֻסַּח בְּהִי אֲגֵלָה זְמָן טוּוִיל הַלְּהֵם אֲמִיִן

אפרש בפֵי ליהוה •	וקולי לאלה אשא :
בנפש שלומה •	מכל רע מתקדשה :
רחם בתפלה •	ועלת התחנון הנישה :
על מזבח הצלות •	ומנחה חדשה :
מן נסך הזמירות •	וחקטיר מגרשה :

f. 89

ריח ניחח אשה • ידיח 'בריה ניחח קדושה: מן דו אחד ולא מן אחד •
 ולא כאחד מורשה: ולא אב ולא אם לו • ולא בן ולא בת ולא אשה: ריש
 כלה הוא • ולא נודע לו רישה: ועקב לכל כלום • וכלה בחילה' משא:
 ולא סוף לעקבו מודע • רק התמידה לו פרישה: לית חיל דיקום אלא
 חילה • וכל דבלעדיו נודשה: אכן אכן עולמו • ועלמה לון אפרישה:
 ותקנה 'דתקן כלה • והטיב יסודה מן ראשה: ואתו שמעין לה' • צריכי
 בקושה: וכל כלום מסיר • מבגלל מה עשה: אלהותה רבתה • לית נמי בה
 לרשע: דהיא מליה עלמה • בפעות הששה: למקוממה חייה • מן מיני כל
 אנשה: ומן בהמה ורמש • בימה וביבשה: ואל מה תוציא' הארץ • מן
 חילן ופרי ודשא: ועשב וזרע מתחלף • וכלה לר'חמיו דר'שה: ולא ישבח
 מן טובו כלום • והכל 'ברתותו ישע: הב לן נרבי טובו • מה דו חילן
 הנששה: ונהבה' ונדרשה' • במאד לבה ונפשה: מרי שם לעבדך תקומה •
 על דתך הקדושה: מרי אכן לי דרך אמונה • ואוליכני במגרשה: מרי
 אקמני מן לבוקי • אימנות משה אישה: מרי חתם בטוב אחריתי • ושם
 רתותך לי מורשה: מרי מלגו לחצה רבה • קריב לעבדך נפֹושה: מרי תאב
 ואתרחם עלי • ואל תפן אל קשה: עבדך ואל רשעו וסלח • מה מן עמלי
 בישה: הך די אמנותך וחנן בי • לא יגדל עוני מנשא: דאתה נצר חסד
 לאלפים • נשא עון ופשע:

¹ Not in L 16, 17.

שירתה אתחסלת * והמימר בה חתמתי: ואורכתי הדבר * ומן המוכח לא קצרתי: ואוכחתי עורנה * ולנפשי שכחתי: כֹּת מן יכלא חברו * והו ברעות עתי: כן אני מן מעטות מדעי * אל עוני לא ראיתי: ולא אכלא ית נפשי * ואל אראֵה ברעתי: וזה מן רע חני * והו רע כל רעותי: ועם זה לית לי בינה * ומעט מעט מדעותי: ולית הייתי בעל דברים * אלא מבלתי: מצאות הידועים * דיגלו כל נסתרותי: על כן אני שאל * מן חסדי קהלי ועדתי: הנמצאים בנו * ומן בתרי ייתי: יפשטו עדרי * וצדקתון תסבל יתי: כי אני עבד נשיש * ולית אתמרת שירתי: אלא על פי מן הוא * ארכוני בין סיעתי: וגבירי ואדוני * וסמוכי בצרותי: ונור עיני ולב לבי * ואל ראשי מצנפותי: אחי הגדול אברהם * גדול לי ולאחותי: | והוא דארשה לי בביורה * ואני לית f. 88 יכלתי: אחליף לו מימרים * בגלל מן צעירי צפרתי: מן אבי יתום מסכין * ולסכולי מה מצאתי: אלא אחי הזוכיר * ובו ראשי נשאתי: בין קהל ישראל * וממו התורה אלפתי: עם מימר הידועים * ומה בעולמי כנשתי: הוא מלמדי בכל * וטובו עלי יתרותי: * יגוי יהוה גמ[לן] בטוב * ואוצרי טבה[תה] לו תפתח: ולא יחסכנן ממצאו * וישימו מטמ[ן] לחיותי: ויותר לי ימי חייו * עם חיות¹ נותרת אחותי: ומכל נדח וברור * ישים לנן צמותי: על מה ירצי לך אה מרן * ותשים על הקשט² קוממותי: וכפר לי אשמי * וכן פשעי וחטאותי: וקבל תפלותי * וריק לא תעזר לשיאלתי: אה שמעיו הנקאות * אליך ידי הרמתי: אה מן רחצוני בכ ועליך * לישועתך קויתי:

תהללות ושירות * בתחלה ואחרית: תרים לשונינו * בכל עת לא תשבית: תבואתו אולי תדגן * ולכל טוב תצמת: תסק אל מעון הקדש * ותרצי מן בעל[מה] ואחרת: תקיפה אלהותה * בעליון ותחתית: תורותו תוריאנו * לכל קשט וחכמת: תודיענו הדרך * ותפתח לנו דלת: תתוכתה בזה היום * טוב מי לגֵּה' שֶׁבֶת: תמונת ישראל * דלית בעמים לה תבנית: תוסיפו אה מרן מן טובך * בחסדיך אן עמית: תשיבו אל רצונך * תקים לו הברית: תלבישו על ראשו נור * כבוד ואתפארית: תקוממו על דתך * ודבביו קדמיו תכפת: תנים יומה מאה שנה * אה עמה מצתמת: תתחני במועדיך * תמצי כל טוב חדת: | תצלי תשיר f. 88^b תקום * תסגד קדם הבית: תפתח לתורותך * ירוח צרך בעת: תקרא יהוה אֵל רחום וחנון * ארך אפִים ורב חסד ואמת:

על כן אני מחסל * במקראי וצלתי: למן לו הרחמים * ישים רחמיו והלתי: L 17¹ * משללים על ריחו * בשב מנחותי: מן מיטון גן ערן * ואל שם יה בעותי: יותר לי ימי חיי * L 17² * השוב.

קהל יעקב ישראל • קהל קדיש בני: קרא עליו יהוה • בכורי ובני: ואפרשו
 מן העמים • ואסגלו בזימוני: קדישים כבדים • רבותו מי מני: מזה
 יצא ואל זה יבוא • והשמח והשדכני: תחו בו ובביתו • ותשרי במכוני:
 דלו בעת יקח • מן טב פרי אילני: הדר טוב למאכל • ומראהו לכל
 עיני: עם כפות תמרים וערבי נחל • יהיו מזדמני: בסכות 'דיעברה •
 ולגה יהיה שכוני: כל האזרח בישראל • מנער ועד זקני: מה חסיד
 מה יפה • מה רב זה המחני: והו ישב בסכותו • ומטלל בענני:
 הרחמים והרתו • ועבוד כל מה דחני: מן המטעמים והמשתה • וכל
 חבר עם חברו מזדמני: | בשמחה וטוב לבב • וכל יום יהיה מתפני:
 אל הרגריזים • קרש המכוני: שבעת ימים ככה • אל יום השמיני:
 שביע המועדים • רבותו לא תמני: דאנשא ואכבר • ואתעצם לו
 הרביאני: במאום טב יתעבר • הוה בימי הרצוני: המפתור בו יתורך •
 ולא יצוך לדכלני: כי מפתרו גלי • למדע כל נבוני: ימטנך מרך
 לזה • ואתה בכשרני: ובסדר מועדיך • כל שנה תתחני: בעמל מי במ
 אסגילך • דאמלל מן הסנה: ויאמר משה משה • ויאמר הנני:

f. 87

ר'אה ושמור מה צוך • אה עם קרש ויקיר: ואסתכל מה זכרתי • ומה הו
 קמיך פותיר: מן זכרון המועדים • מראש ועד אחר: ואתקשט במדעך •
 ובלבך והיצר: אן לית גוי כותך • בעלמה וכן באחר: אשמח מלוא
 לבך • ועל כלה אתפאר: ואל תפן אל זבנה • ואל כל עדיף וחסיר:
 כי כל שעה על דבר • ועל אחד לא יותיר: ושבעת אבותיך • לעלמה
 לא תיסיר: אן הוה היום חשך • מחר ייתי מניר: ואן הוה היום רע •
 מחר ייתי שפיר: ואן הוה היום ריק ממך המשפט • מחר אתה הנביר:
 ותראה מה ישמחך • וכוכבך בסעד יניר: אל ירך לבבך אל תירא •
 מן עובדי כל ממזיר: כי מרך חנון ואמנותה • נביר לכל שביר: וחלילה
 חלילה • אן בריתו יפיר: אתה הו הדמע • והקשט לית הו טמיר: ואן
 הוה ממך מתכסה • מה אני מזכיר: ר'אה אל מימרו • דבדילך אמיר:
 בקצת לא מרבכם • ומה לגה סופיר: ומה בתרה אתביאר • דברים
 לא תספיר: תמצא לך אנחו • וכן לנפשך סביר: טובך ישראל טובך •
 תדכי לבך שריר: ותתן על זה תודה • ותסגד ותקום ותשיר: כל שירה
 ותפלה • ועל מזבח הצלות תקמיר: קטרת המודאה • למן לך מן אוצרו
 השביר: בזה היום מיני • הסליחות והכפור: ותצא ממו ח'דש • סכל
 חטא נקיא מהר: ישימו אלה בריך • ומברך על כל שמרני: מן ישראל •
 מן מסכן ומן עתיר: דשמעו מימרי • ומן לא בנן סדיר: ידכרו יהוה בטב
 מדכר • וישוב לאנה 'בכ'שור: ומן יתוחי לכותה • בטוב לחברה יהיה זכיר:

f. 87

פתח התשובה פתח • לעם ישראל וכרנו: בך ירחה שביעה • לכל איש
 ענו: ומן ידרש בו השובה • בהנני יגיבנו: ויאמר עבר אל תרחי •
 ואל תירא ממנו: כי תרחי טבן • למי יעבירנו: וינשק בו ריחות רצון •
 ואל טב מנוח ישיגנו: דבראשי תשעת יומים • לעם ישראל לא לעורנו:
 אתקרו בתשובה • למי שב מן עציאנו: הא טובי התהב • דיקום בתקונו:
 וינציר לבו ונפשו • בימים דזכרנו: במקרא והצלול • והתפלה והתחנונו:
 כל יום כל יום • אל זה היום דאתעצם רביאנו: דאתקרי יום הכפור •
 דבו דרורינו: מן אסור אשמיה • ומכל פשעינו: יום אחת בשנה ייתי •
 יכבס עונינו: | ונצא ממו נקוים • מכל אשר חטינו: יום לית לו בעלם f. 86
 דמו • אלא יום נקם כמונו: יום לית בו מיכל ולא משתה • ובו תסבע
 נפשנו: מן תעתיד התשבחן • והרבואן ומינו: יום אמר עליו בכתבו • ית
 נפשותיו תענו: יום בו נצום מן חוביה • טובינו הא טובינו: הן
 שמרנו פקודיה • והן שמנו מעמדנו: פני אלה ארך היום • ובתפלות
 צלותינו: נימר מרי תאב ואתרחם • וקבל ציאמינו: מרי תאב עלינן
 ועני • והקים מימך לנו: וסלחת לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

ציאמך אה ישראל • מופיע ממו הנור: מן נירות גן עדן • למי לגה דעור:
 ולית בעמים והגוים • קהל נוי מהור: לו ציאם כציאמך • אתקרי שמו
 כפור: כפירות לכל עון • ולסליחות מקוד: אוצר מלי סליחן • בו
 יתקע שופר דרור: לתהב מן הוביו • יפשרה מן אסור: החטאות ומינה •
 וזה גלי לא סתור: כמה הכתב בתורה • בקצת אך בעשור: כי יום
 כפורים הוא • חקת עולם בכל דור: יכפר עליכם • אשרך בזה הבסור:
 טב לך בו תלבק • ותבנה עליך צור: הזכו בציאמך • ומקרבך לא תסור:
 מערב עד ערב • פני מרך אמור: כל שירה ותפלה • עד תצא ועל
 צלמך נור: וזה יהי מבתר • טבילך בכיור: היראה והמהבה • ודרכי
 השובה שמו: ותעזב כל תועבה • ותטמרה בתנור: ותאזל מקרבך
 ויצרך • אולי יעלי ממך קיטור: | בו ריחות הרצון • וניחחו כמרדרור: f. 86
 סליק מן סביבותך • ארך היום לא יסור: בזה תקדם על ציאמך •
 ומה אזכר תהי נטור: האן דו מנו דידע • האן דו מנו דיתור: קדישות
 זה היום • וגלגיו מן ישור: דבה כוס אסו • וקבלו כוס מרור: כוס
 אסותה להברוך • והמרור לכל ארור: דיחלל לקדשו • ובציאמה ליתו
 פשור: וישפט לכל אלילו • ויבנה לו ברע מצור: ולית יתפורר מן
 שנתו אלא • ביום אלה יהי אמור: ראו עתה כי אני אני הוא • ואין
 מידי פשור: שם יתגלי הקשט • ושם יתגלי הסתור: ויבדיל בין הקדש
 ובין החל • ובין הטמא ובין הטהור:

מזון ממו לקחים: וברפידים הביטו • מיני הצמאים: עד שתו מים
 חיים • מן צנמים מתצאים: ושם עמלק ועמו • 'ביד יהושע ממחים:
 ולגו מדבר סיני • כל עמה שמעים: וקולות וברקים • מן שש פאות
 באים: ואמרו אל משה • כלנו מזוזעים: מן זה המראה והמשמע •
 ואנן ממו יראים: אמר לן אל תיראו • כל זה עד תהיו ידעים: למטר
 פקודיו • ולבלתי תהונו חטאים: ונגש משה לערפלה • ואתגלת לו
 הנפלאים: ואסידו בנביותו • כל הנמצאים: בשומיה וארעה • ולפניו
 צבעים: | שלום יהוה עליך. אה משה • עם חרוד השעים:

f. 85

סדר חילי 'כסיאתה • על טור סיני שרים: מרבין לנבי התמים • דמע
 הספרים: ביום המעמד העצום • דבו רב דברים: אשתמעו מתוך האש •
 בקולות מתנברים: בעת אמר אנכי יהוה • אודזעת הטברים: והכיפים
 והצנמים • והנחלים והמישרים: ומיני הבוראים • אל ארצה מהרים:
 עקדים סנדים • צעקים אמרים: יהוה אלהינו יהוה אחד • גבור הגבורים:
 ונביה רבה משה • עמד עמדות ישרים: לא יצנק ית פמו • מן תשבחן
 יקירים: ארבעים יום וארבעים לילה • וידיו אל השמים מרים • עד
 קבל מן מרו • להחות אבנים תרים: עם התורה והמצוה • בספר חמשה
 ספרים: ואדירת בון עלמה • בנורות יתרים: ואתודע הטוב מן הרע •
 לא שוא ולא 'שקרים: לך מודאה על גדלך • אה ישר הישרים: על
 רב צדקתך עמן • בדן המתנות הכשירים: בנביך ובכתבך • דבמכרון
 פשרים: מכל דוש ולחיו • ומכל לחץ וצררים: טוביכון ישראל תניבו •
 בקולות אדירים: מודאה לאלה¹ מוד[אה] לאלה • בכל רמש וצפרים:

על כף הרגל נקום • והממלל נחדשו: בגלגלי דן ירחה • ובמפרש קדשו:
 דאתקדש ואתעצם • מן כל חדש בחדשו: למה בו אצתמת • מן ארבע
 אקרים לו שמשו: | שבתון זכרון תרועה • מקרא קדש בששו: על בן
 אדמי לגן עדן • מנה ארבע ראשים אתפרשו: כארבע מועדים עצומים •
 דלגוה יעשו: בן גם הו מדמי • לאקרים שרשו: דעלם הות מנון •
 ובאדם אתכנשו: אש ורוח ומים ועפר • ובון אתכוננת נפשו: וכות
 ערבים ארבעה • לכל נפש ל'לשו: דמות זבני השנה • ארבעה אתחדשו:
 קוד וחם קץ וחרף • לעלם לא ימוש: ודגל מחנה ישראל • מן ארבעה
 אתעשו: והקרבנים דבו תתעבד • מן ארבע מינים ילשו: מספרון שלשה
 ועשרים • הנבונים ירחשו: במפתרון אחד אחד • מן דאנון ילשו: לתורת
 משה האיש • ונזר פקודה לבשו: ומה אמר על ריש דן ירחה • בלבביון
 לא יתנשו: שבתון זכרון תרועה מקרא קדש • כל מלאכת עבדה
 לא תעשו:

f. 85^b¹ L 18. לילה.

טובי מן דרכו: ונשוב עורי לדרכן • מה אנן נצרכו: מן זכרון המועדים • דבון נברכו: ישראל ובמקדומו • האבלים ייאפכו: בשמחות רברבים • ובנורים מן חשכו: | מתודעים מן חשבן קשט • דלו עדים f. 84 לו תמכו: אנון השמש והירח • ויסודיו מתבני על הכוח: מרי לא תיפר בריתו מישראל • וחשבנו ממו לא תולכו: עד לא יהי במועדיו תעה • כֹּת מן הלכו: אהרי הבטול • והקשט חסכו: ואן אמר אחד זה המועד • ייתי עורנו ייפכו: ולכל מהם דבר • ולי צדיק בו יסמכו: מרי קומם קהלך על דתך • עד לך התשבחן יערכו: על מזבח הצלות • והזמירות עליו יסכו: בכל מועד ומועד • דבון ישבת מן מלאכו: ואוּף לון הטובות • והשמח אורכו: בכל שבת ומועד • ובטובך ברכו:

מֵרֵאשׁ גבעת התורה • על ישראל נשקף: והו שכן לשבטיו • ורוח אלהים לו תרחף: והלך דרך מרו • והנור עליו שלף: שלשלה לא יקרבה הרע • אקרה מן שבט יוסף: צדיקים לית בהם • לא מנחש ולא מכשף: ועשה למועדיו • בזבנים לא תחלף: הם תרי הצדיקים • דבשנה הם קטף: הראש דאתקרי ראישון • ותמחיו על הכל תניף: בו אתקומם העולם • ובארשות אלה אתאסף: בו דער אדם בנן ערן • ששת ימים לא תסף: בו עשה נח התבה • זבן אמלית הארץ נאף: בו נור אברהם ערלתו • ולמימר מרו לא חלף: בו אתבסר ביצחק • וקם ממו זרע קטף: בו בא יעקב אל המקום • וידר ולא טרף: בו לישראל הֵה פרקן • ועל הדבב היה קצף: בו צאו מעברד קשה • בכל סימן חיול תקיף: בו צאו ממצרים • רבבות אלף אלף: בו יאלל קרבן הפסח • והנותר ממו ישרף: בו ששת ימים תאכל מצות • ובשביעי על הרגריזים תשקף: | כל זה התודע מן תורת משה • דביאר לנן ואלף: מה בה f. 84 מן פקודים • לא חסיר ולא עדיף: דאמר ופסחתי עליכם • ולא יהיה בכם נגף:

נבונים וחכומים • מן לנן שמעים: אציתו ואסתכלו • לזה התמחים: דעבר אלה מרן • במראות הצבאים: דצאו ממצרים ביד רמה • על יד דמע הדמעים: בשבע שבעות • בחמשים יום מתודעים: הראש בים סוף • דהוֹת מימיו מקבעים: לשבטי ישראל • ובשלם ממו יצאים: ופרעה וכל פרשיו • במצלות טבעים: שם שבח משה • ועמו ישראל משבחים: בקצת אז ישר • ומשם נסעים: עד אתו אל מרתה • ולשתות מים נלאים: ובמשרית אילים • היו שם מצאים: עינות שתים עשר • ועליהם הנחים: שנים עשר שבט • והנירות מופעים: בשבעים התמרים • דלוקינים ידעים: דעו דרך אלה • ומן שמו יראים: ובעת עמו חסן •

וסדר מה עבד בעלמה • חתום באוצרו מזלמנה: ישאלו על אחת אחת •
 וישחק ממו לשנה: ויביאו כל עובדיו • וישקלו במזונה: | אוי שם לכל
 חיב • דלא יתשקח¹ לו עמל רצונה: לית לו נמל אלא האש • השרפה
 ויקדנה: והתהבים הרצונים • דהלכו דרך אמונה: שכונים בנן עדן •
 ושרי עליון רצונה: וטובות מתיתרים • ומיתובים סקפנה: והתמחות
 דיראו • לא נוכל נימרנה: כי המימר בזה גדול • ולית לאחד בו
 פתרונה: ראה ואסתכל אה חברי • מה אתקדם לו דכרנה: ומה זכרתי
 לך מטרים • ועד אחר אל אנה: וקח לך ממו חלק • ושימו מטפות
 לך בין עינה: ולמדו אל בניך • ולמי דבריד יאזינה: ורוז לך בשובה •
 ולמחר לא תשארונה: קדם יבוא מותה • כי לא תרע אלא והנה:
 אליך כד אתא • ותאול למרך סנה: הא טובי יראי אלהים • והא דילה
 לכל שנא: מרי אשכן יראתך בלבי • ותשים מאהבותך לי מזונה:
 והלכות דרכיך מדרשי • ומעברך לי משכנה: עד תלך הרוח מן הנייה •
 ובארשותך בחסד תקחנה: וברצונך תרצי עלי • ונמות על טב אמונה:
 בתפלות בעל התפלה • דאתפלל ואמר סלח נא:

כי חלק יהוה עמו יעקב • חבל נחלתו ישראל: יאמצהו בתורה • כתב קשט
 לא אליל: אשר היא חכמתו ובינתו • לעיני כל עם גוי נפל: דישמעו
 דברה • וחקותה עת יהחל: ואמרו רק עם חכום ונבון • הגוי הנדיל:
 הזה אשר מרו ממו קרוב • בכל מה יקרא וישאל: | מי גוי גדול
 ברתו • דמן העמים לו אבדיל: במועדים קדישים • וחבנים לא תחלל:
 אשרך ישראל • ומה לך מרך נחל: חשבן קשט בו תרע • השמטה
 והיוביל: וצדיקות מועדיך • בערנין לך אשכיל: מי כמך העם הנלשע •
 דשמך גוי סניל: רכב שמים בעורך • ואסקף אתרך בתליל: והו לך
 'מגן ועזר • ובטובו לך הנלל: לאוי עליך ועבד • ארך היום והליל:
 תהי עקר סנד • פני הרגריזים בית אל: בזה היום העצום • ותשיר בקל
 תליל: סלח לנו מרי • ולאבותינו בחסדיך גאל: וקבל כי אמנותך • לא
 תעזר למסכין שאל:

אמרנו: ונאמר:

לאוי נפתח תרח טבן • ונעבר אל תוכו: וניסר חן הנפש • ואל מחוץ
 נשליכו: ונמשש על הדעת • אולי אן נמשכו: ונבני לנו בניאן • ובראח
 נסמכו: ונתלי ית דרגיו • ותהי השובה דרכו: ועל הדעת יסודיו •
 והזכרון מלכו: כי כל מן בנה בניאן • ובדכר לא חנכו: ילך וישוב
 אל ביתו • ולא יגלי נפשו בזכו: עד יעני נפשו במדרש • דרכי הידועים
 ומה הלכו: פן ימות בנואלו • וכל לבב דרוש ירכו: והדעת לו דרכים •

¹ L 17 ימצא.

השלם: ואגדל ואגמל • בבית הדבב הטלם: וזה מן רב מופתיו • דלא
 יוכל דבב עליו ירצם: ומן צעירו כלא מן הרע • וארשה בכל שלם:
 ועשה אלה על ידו מופתים • וכל סימן מתעצם: כהם לא היה • ולא
 יהי עד לעלם: מי לו כות משה • הנבי הנאמן התם: אשרי אשרי
 למעמי זה הצלם: הא לו עמתו עיני • ולו יהי זה בחלם: ואסתכל
 לשיבתו • ומכן יהוה לא ישם: ובו נדרשך אה מרן • ובבעלי הקיאם:
 לא תפרע ראשינן מן דתו • ותצמתנן בו ביום נקם: ונבוא תחת צל
 קורתו • ותפלותו תושיען מן ארצם: ונמטי לנן עדן • ותרחו באפינן
 לא יסתם¹: נביט לתמחיו • ומה בו מכל טוב מתריאם: ואתה אה
 מרן על כל מאום יכול • וממך דבר לא ניעלם: טוביכן ישראל במשה •
 דמדכרו אתקדם: בדתו אדבקו • ואקרו עליו שלם:

יפה לך ישראל • בזאת המתנה: דנתנה לך מרך • יכולה דיאנה: בכתבו
 הקשט • ובנביה מהימנה: ובהרגריזים מסגדך • הר הנחלה והשכינה:
 מי גוי גדול כותך • כל מה תעשה לו ערנה: ואלהיך קרוב ממך •
 בכל זבן וערנה: | וטובו לך ועליך • בכל עת יתרנה: ויהב לך מדע^{f. 82}
 בו תבריל • הרע מן כשרנה: ועתד לך גן עדן • לך ולמובאך מלכינה:
 הן הייה ממו קרוב • וכל תורותו האזינה: והלוך בדרכיו • ולא תסור
 ממנה: ולך סני מכן • וטובות מזדמנה: אה דרוש קום עמי • וקרע
 בגד עונה: ועזב כל תועבה • והרעות לא תקרבנה: ועת תקנה הטוב •
 סכר לא תמכרנה: וחרז עמי עד נעבר • אל זאת משכנה: ונחדד
 השובה • ונדער במכונה: ונלך במיסונה • ונאכל מן פרי אילנה: וננשם
 נפשותינו • מן דברי עלמה וענה: ואל תראה לכל סוכיל • חסר
 המדע והבינה: דלא יבריל מאום • והטוב מן הרע לא יברילנה: לית
 יחשב מן אנשים • ולית לו בעלם תמונה: אלא שור בדישו • ילחך
 הזרע בתבנה: לא ידע מה טעמו • ולא יודע לו בעודנה: והן הוה
 בידו כלום • מן הכסף ומינה: יקשה בה לבו • ולכל עני לא יכנע:
 וידבק עליה מאד • ולא ירתי למסכינה: ובמאדו עליה ישמר • וינשי
 יום נקם וחשבנה: ויחשב הן היא תושיעו • בעלמה ועורנה: וטביע
 בהחטאות • ובכל פשע ועונה: ולית ידע מה הו עליו • ולא יתפורר מן
 ישנה: אלא יום מעמדו • קמי אלה רביאנה: וימצא נפשו ברו • ולית
 לו מזה פרקנה: ויראה אליו יהוה • ויאמר לו ממנה: לאהן תלך אה
 מרוד • היום יום דיאנה: היום יום פקודי • עליך אה זידנה: ויודרש
 שם ישועה • ויצעק ולא יענה: ותתגלי עליו עדים • משמאל והימינה:

¹ L 17, 18 ישחם.

נשמת חיים • ויהי אדם לנ[פש] חיה: חבן פקת עיניו ואסתכל • ארעה
 ושומיה: זרו בסגרתה • קמי אלה אלהיה: והוה שריו מבטא לשנו •
 כרו בממלליה: לית אלה אלא אחד • העשה לזה תמחיה: יהוה אלהינו
 יהוה אחד • רב כל רברביה:

f. 81 דיי עולם לאשר • שמר מימר אל ישר: דביארו בכתבו • תורת קדש כל
 ספר: דודעת לנו • מה הו מנן סתר: מן דברי עלמה • ומה אתכנש
 בה ואסתדר: וגלת לנו כל דעה • ודרך הרע מן איקר: ומרן מן טב
 צדיקו • כה בתוכה ביאר: שני הדרכים פניך • אסתכל בון ואבקר:
 ובחר לך מה תבחר • מן הברכה והצרר: כי דרך הטוב לטוב • וכל
 הלוכה משתמר: ודרך הרע הלוכה • לית ימצא לו פשר: ואן לי לא
 תצדק • ראה מה אזכר: בריל אדם בעת • למימר מרו מה¹ שמר:
 ואכל מן העץ • ושמע אל מימר שקר: אטרד מן גן עדן • והוה נע
 ונד במדבר: ויבכי בדמעות דמים • ועל הגן יתחסר: ואוליד קין מקדם •
 אן שב למרו ועזר: ובתר קבלות² שובתו • ומאה שנה אתנזר: רצון
 אלה שרא עליו • ובשת בנו אתבסר: ראה אל זה ואל זה • ומה
 מנון אתשרשר: זה ממו הרשעים • וזרעו לא אשתיאר: וזה ממו
 הצדקים • וזרעון אל אחד הדר: דקם מנון כוכב • נורו דנע על כל
 אתר: אתקרא שמו משה • ובכבוד יהוה אתנזר: ואתא לן בקשט •
 ובטל לכל נכר: מן לו אנה מדע • מן לו אנה מפתר: יביא לנו דעתו •
 ויקום עמן ויספר: גלני זה השליח • הנבר הנביר אשר: נלא מן מספר
 נקיבו • כל נבון בעלמה וכל שר: נביא קרע השגבים • ובן חילי
 כסיאתה עבר: ואזדמן עם הכבוד • ועליו אתלמד ונטר: ואתנלא לו
 תמחות בראשית • ויום נקם ומבתר: ואמטה אל מכונים • לא דרך
 בון בשר: מן סדר מין אדם • לא קדם ולא בתר: ואסידו בשליחותו
 עלמה • מיסטר ועד אסטר: זה הנבי דישלם עליו • בכל רמש וצפר:
 כי השלם עליו • נביר לכל שבר: שלום יהוה עליו • בגלי ובסתר:
 ובכל דרך נלכה • עליו השלם נימר:

f. 82 טב מאד עד מותר • דכרן משה בן עמרם: דכרן יכסיף הלב • *ויוסיף
 לו הניאם³: וירווי לב הצמא • *ויטהר הפמם³: ואיך לא תחיה הנפש •
 מן מדכר זה הנביר הרם: דכל מן שמע מדכרו • לא יוכל אן ידם:
 אלא יגיב ויימר • עליו השלום החם: נביה דגלת מבדילותו • מיום על
 הארץ הושם: ואדירת נוראותו • בשמים והארץ ובים: ומה בהם מן
 בוראות • כל מנון על כנותו אתקומם: ושרא יספר גלניו • ויתני עליו

¹ לא L 17.² קבל L 17.³ L 17 transposes these clauses.

אניר לבך במשמר התורה • ועיניך מן המדע לא תעוירה: וקום חרוז
עד הביאך • ושים לך עמי מעברה: עד הוריאך דרכי • הגבור והנורא:
מן תמחות עשותו • דלית אחר לאספרה: והבט לרב מה עשה • לנו
שמים וארע: ורבי לגדלו ואמר • ישתבח באריה דכן ברא:

רהן תתריח אן תשמע • למימרים טבה: אתיתב קבלי • ואנציר ית לבבה:
ופקח עיניך וראה • תמחות רברבה: עשות מן הוא לאִי • בכל עת
ישתבח: אשר ברב גדלו • נשא השמים השבעה: כל שמים ורקיעו •
אחד באחד משלכה: במגדליון ודרגיון • ובכל רקיע כוכבה: ולכל
כוכב מחשב • למהלך והמושבה: כל נבון ידעו • ויודיע במחשבה: זכני
השנה • ומה לגֵה יבא: מן מועדים ומועדִים • חה רם כל מיתובה:
וברקיע השמיני • הכסא נציבה: * אחז בשמים והארץ • והפאות הארבע¹:
על עמודים סבילים • מן המלאכים ארבעה: ובו הכוכבים התקומות² •
בחכמה ייה מרכבה: לא תלך ולא תיתי • ברקיעו מנשבה: והוא
הלך בהם • בתקון חכמה רבה: וכל מה יתקרי מגדלים וחנות • מזאת
הכוכבים מתחשבה: על מה עתקנן מן ארשינן • בעלי המימרים הטובה:
והרקיע התשיע • המתקרי סוביבה: לית לאחד עליו מימר • ונלא ממו
כל חשובה: רק הוא מעון הקדש • והמלאכים בו ישיבה: | לתשבחן f. 81
והרבואן • וכל מנון מקבע: פני מרו תמיד • לא תרדימה ולא משכבה:
ולא מיכל ולא משתה • ולא ידעו רעב ולא שבע: ואתבראו מן אור •
לא זכר ולא נקבה: ולית להם מעשה • אלא לכל צבא: מהם תשמישות •
בתהללות מתרברבה: ומרון עשיר מהם • ומן השמים ומה לגֵה: ולית
הוא צריך לכלום • ברישה ובעקבה: ישתבח הבריו • דברא וכונן וקֵה •
בוראים מן חסר • מן האן דלא הֵה:

זכרתי לך חלק • מן תמחות שומיה: במעטות מדעי • ומה הו חלק מן
חלקיה: כי תמחותן רבים • ולית יוכל פתור יפתריה: וכל נבון בעלמה •
נלא מן מספריה: ואני עמדתי על נלאותי • וקצרתי ממלליה: עד
לא אפֵל בחטא • מן המגרע ומוספיה: כי זה מקום עצום • ישתבח עשה
פליה: ואשתיאר עלינו • ארעה ודכרניה: דגלאה בתר תהו ובהו •
ובארשו מדילה רכביה: בתוך השמים עמידה • בלא עמודיה: ובתר
חשך היה אור • וליליה ואיממיה: ומינים מתחלפים • מן טובות יתריה:
מכל עץ נחמד למראה • וטוב למיכליה: ומיני הבהמה והרמש • בימה
ובמדבריה: ונוני התמחות • בן יתורך מספריה: כל זה מבגלל אדם •
דאקימו מן עפריה: ברמות והצלם • בטב צורה ייה: ויפֵח באפֵיו

¹ L 17 omits this line.

² L 17 ההקומות.

אל הדעת בשלם • דבו תתם לך המיתובה: כי לא אעזבך • עד אצוה
אתך מצוה: לא תשים דמים בביתך • ולא תביא בו תועבה: אֵת
יהוה אלהיך תירא • ואֵתו תעבד ובשמו תשבע: ובו תדבק בעובריך •
כי הו רתי ומיטב ומרֹח: מנה נדחל ויתה נרחם • ולה נשתעבד ונשבח:

דור יעקב זכאה • אתבונן לאחריתה: ואתיקץ מן שנתך • וקום בזריותה:
ושוב אל מרדך מן קרוב • קדם יבוא מותה: גרש מיני החטאות • וחרב
ערי רעותה: ולבך ונפשך במאֹדך • כלאם מן תאותה: | נפשך מן
תגיעה • ולבך מן ביש חשבותה: כי עלמה הדן לא תקום • ודבוקה
כמתעתע¹: וחיותה הך חלום • ולית לאנש בה קוממותה: והיא דרך
לעלמה עורנה • דבה תשלמותה: שים יראת יהוה קבל עיניך • ואלבש
אימנותה: והלך בדרכיו • בטב הלכותה: ועבד מה ירציו • והא טובך
אן שמת: יראתו בלבך • ועליה בנית: מירותי הדעת • ועם זה לו
אהבת: בכל לבך ונפשך • ובמאֹדך לו עבדת: והלך דרך התהבים •
אן מני שמעת: כי השובה למן ישוב • שובה בלא עזרותה: תסלח סדר
חוביה • קטנה ונדלותה: ותפקח עינו ולבו • ותרחי הדעת לו תתפתח:
ותעבירו אל תוכן • ויגלי כל רוותה: ותתנשא מיתוביתו • בכל אתרותה:
ותפל יראתו ומאהבותו • בלבבי סדר משפחתה: זה גלינאתו בעלמה •
ובאחרית מיסון ננתה: הבט וראה אה חברי • ממה לך זכרת: מן טובות
הלוכי הדרך • וזה מעט מן פתרנותה: כמה זכרו הראישונים • בעלי
חכמתה: ימטנך מרדך לזה • ואוצרו לך יתפתח: הטוב אֵת השמים •
עד תשמר כל מצוֹתה: מן פקודי התורה • ואכלת ושבעת וברכת:

f. 80

הלוך דרך קשמה תתחני • בעלמה ובאחרה: במה לך אנתן • מן טובות
יתרה: מן הלכות דרך השובה • דרך אמונה ישרה: ואני אצוה אֵתך •
מצוה תשמרה: בלבך ויצרך • ומקרבך לא תיסירה: אן לא תשכח
את יהוה אלהיך • ושובתך לא תפירה: ובתר מודעך כל דעה • לא
תיפך הטוב ברע: ובתר מה תקנה הטוב • בתועבות לא תמכרה:
ותימר זבני הדעת • ימיה סגרה: מן חסר הידועים • ולא נבון ולא
ספֹרה: מנו דיחכמנן • מנו עליו נקרא: וזה חשבון וחייך בטול • ולית
כלום ממך סתֹרה: | קרע שנב לבך תמצא רבך • שרי בכל אתרה:
ואפתח לתורותך • קדש כל ספֹרה: ואבקר במצותה • ומשפטא אספֹרה:
תמצא למדרשך • ותתגלי לך נסתרה: ולית תמצא לך מלמד • יפת
מן התורה: והיא כֹת הים • הלך בה ואל תירא: וכל מן הלך מטה •
ובטקומו שרא: ולית תימר הדעת הלכו אנשיו • כל מן אתלמד קרא:

f. 80^b¹ L 18 כמחשזה.

מאורה מופעים: ש" ע" א" א" • וטהר נפשי מן טמאים: ש" ע" א" •
 א" • ומלי לבי ידאים: | ש" ע" א" א" • וקדיש לשני בתשבחים: f. 79
 ש" ע" א" א" • ושלח רוחי לטב מנחים: ועם זה תמיד לך אקרא •
 אה רבה מנך אנן בעים: חסלח לחטאינן • וכפר הפשעים:

בשפת ים הדעת עמדתי • מצאתי אתו מורך: רחב לא קצה לו • ולית
 יוכל בו יולך: אלא צדיק ותמים • כֹּת נח בן למך: או מן לבו מלי •
 ופני מרו הלך: ואני עבר מסכין • עני לבי רכיך: לכל חכמה ודעת •
 ולכל בינה צדיך: לא כוח תקופ עמי • למדרך זה הדרך: ולא עמל
 טוב יסעדני • והו יהיה לי סמך: ולא ידעיו יודיעני • מה הי דרך המלך:
 ולא ספינה תושיעני • מן גלליו המתהפך: על כן עמדתי ואני • במדעי
 מנבך: הלכתי על שפתו • בדרך בדרך: ראיתי בתוכו • כל נבון וכל
 מלך: וכל ידעיו וכל רימור • זה אתי וזה הלך: קנאתי מהם • ובחרתי
 אן השליך: עמלי זה העולם • ומן שחתו המורך: מנעת אתי הנפש •
 ומחשבה המחשך: בעבור מחיות הבית • והילידים ומה להם יצרך:
 אתחשבתי באלה על זה הנפש • אן לא תלך בי רע דרך: בעת ההיא
 לקחתי באצבעי ממימי • זה הים דזכרתי קמך: ונתתי בפיי ושכרתי •
 ואניר לבי מן החשך: מרי רֹחַ חשני וחנני • וקבל שובתי אליך: מרי
 פקח עיני וסעדני • על משמר תורתך: ויקום מימך הנה אנכי • שלח
 מלאכי לפניך: ישמרני וישגני • לאתר אני הלך: ויביאני בשלם • ויבן
 לי הדרך: ודיק לא תעזרני • ברחמך מן שובתך: ואיטיב לי המדכר •
 וארצי עלי ברצונך: לישועתך קייתי יהוה • אה מן רחצוני בכ ועליך:
 וארתי ארתותון • יום דנקום קמך: | ולא תחסך יתן • רתותך ורחמך: f. 79'

בלא מרן עלמה • ומאורים אלק בה: תניר על התהבים • מנצירי לבבה:
 דהלכו בשביליו • ולא סרו מלגה: הא טובי התהב • שובה בלא שובה:
 דרוש רצון מרו • והיראה בלבו מנשבה: ליליו ויומיו • פני מרו מקבע:
 והזכרון בקרבו • הק סלמה נציבה: ראשו מגיע השמים • ומימרי
 התשבחן עלים וירדים בה: והרבואן נציב עליו • ותאמר לו השובה:
 אני מעין הדעת • והתרח לכל טבה: קום התהלך בתחובתה • לארכה
 ולרחבה: וראה מה בתוכה • ובבטח שכן בה: כי לך אתננה ולזרעך •
 גרש מנה כל תועבה: ועמר אֶתה מכל טוב • מן זמירות מתרברבה:
 מן החכמה והבינה • והדעת מן בתוכה נבע: עד תשקי במימיו פרדיסה •
 ואילנה וכל עשבה: אולי ידגן לך פיריו • וממנו תאכל ותשבע: ותתן
 לכל דרוש • ולא תמנע למן יבא: ונברכו בכ כל הידועים • דלא ידעו
 דרך תאבה: והנה אנכי עמך • ושמרתך בדרכי דתדרך בה: והשבתך

ולמדני כל פקוד וזנר: דמן ים דעתו וחכמתו • והבינה דבלכו עצר:
 קבצתי אהן שירתה • ומה הֵאָה מן המום אשר: | בה עלי לא עליו • f. 78
 וקדם זה ובתר: יגזי יהוה נמלו בטוב • וברחמים לו יכמר: ובענן
 הרצון יטלל קברו • וישם לו 'בגן עדן אתר: וידכר כל הקהל בטוב •
 מן אתה ומן גבר: ועל הסול שירתה נעמן • ונימר זה המימר: תנים
 יומה מאה שנה • הדיך ממך ישר:

¹ שירה גדלה טובה מן קול פריד דהר וגייד עמרֶה השייך مسلم ابن المرحום
 العم الشيخ مرجان الدنفي فسح الله تعالى في اجله מאה שנה תמימה
 אמן אמן אמן:

בשם יהוה הגדול:

f. 78^b

על פתח הדעת נעמד •	בלבבים יראים:
במה נורא המקום הזה •	דלו אגן באים:
שריו מה נדבר •	נרים הצבעים:
לשמעיו הצעקות •	ימטנן מה אגן בעים:
מן תניו המימר •	דאגן לו קראים:
הב לן קדם נשרי •	ביום המהרה נהיה טבעים:

ונשא ראשינו אולי • ננשק ריח ניהחים: אמרת נפשי לית לך יכולה • על
 זה המובאים: בזאת הדרך • ולמגלי מה בה תמחים: כי מעברה יצרך •
 אל לבבים מלאים: אחרי אלהיהם • ולכל בצע שנאים: אמצתי לבבי
 ועמדתי • על זאת התרחים: תרחי הדעת והשובה • מצאתי אתם
 מתפתחים: לכל דרוש מנציר • ולית עליהם מנעים: ועמדתי עמידות
 מסכין • ונפשי ולבי מזדועים: אן לא אוכל אשיג • מה ממו אליו
 האנשיאים: והי שם ומשל • בלשן בעלי המדעים: ולית לי בשר
 יסבל • ממללים טרחים: ואולם אתרחץ על אחד • שמו נורא הנוראים:
 יטיב לי ממללי: ויהונו משתמעים: פני כל נבון וחכום • והדרושים
 ממו לקחים: כי אמנותה לא יטרף • למסכין צבעים: חברי אתיתב
 קבלי • והביא המדעים: וספיר למימרי • ואודיע השמעים: ומימרי לית
 הו טמיר • אלא גלי לעיני הראים: ישמח בו השמיע • וירוי הצמאים:
 הא טובי התאבים • מקריבי המנחים: על מזבח השובה • ומקטירי
 התשבחים: על מזבח הצלות • ואכלים ושבעים: בזה יום סלוחיה • ולא
 יעזרו לעובדי הרעים: אשוב ביהוה מן עובדי • הסוררים והמוראים:
 שוב עלי אה אדני • וחכור ברית הזכאים: ש"ע" א"א" • שובה

¹ Also in L 17, fol. 72.

דו שביע המועדי: ועצרת וחתמת אתקרי • על יד משה מלמדי: ובו
 מאום סב יתעבר • מתעתק מן אבהן לילידי: בו היה מלך ישראל •
 דלו סמלכותה מתנגדי: יקח הטנא בידו • וישם בו מראשית פרי השדה:
 וייתי אל פתח אהל מועד • ועמו יי • ב • קדקדי: ועת ישמע בו כהנה •
 דאמלאת לו הידי: יצא אליו מאהל מועד • והוא לבוש הבגדי: עד
 יקדם על המלך • והנירות על לבו מוקדי: ועת יראו המלך יסגד • קמי
 מן עמו צמידי: וימר שלם לך כהן לאל עליון • אה מן כך תתצלח
 עבודי: ובך בחר מרך ואמר לך • ואתה פה עמד עמדי: בריל זה
 מובאי אליך • באהלן המגדי: שם הכהן יניבו בשלם • ויתיצבו הך שני
 עמודי: ויאמר המלך אדני • עשיתי ככל הפקודי: אשר צויתני בתורה •
 סב טנאי מידי: יקח הכהן הטנא ויבוא • ושם תתגלי סודי: עבודי
 המלך בממלכותו • ותצא עננה כדי: הטנא ותתפרש בעולם • ומיני
 הלשם ירדי: שם ישמח לב המלך • ויקד ויסגד ויודי: וימר אה חילה
 דרתותה • אה מן כלה לך עבדי: השקף ממעון קד[שך] מן השמים •
 ולנו מכל לחץ פדי: וברך עמך ישראל ואתרו • ושם דבבו מנגדי:
 משם ישוב כל אחד בשבילה • ותתחסל יומי המועדי: | אשרך ישראל ⁷⁷ f.
 אשרך • ומה לך בעולם אתחדדי: טובך תירא את יהוה אלהיך • ולו
 בכל עת תודי:

רגניו מחנה נפשאתן • אמת לפקודיך נטר: ונעבר מועדיך בשמח • בין
 עשו ובין הגר: תתחני ישראל תתחני • וימליא' יתך מרך למשמר:
 זה היום הגדול • דבו יתקע שופר: דרור מן החטאות • דו לכל נפש
 כופר: וכפירותו משתמרה • ביד לבושי הנזר: מן גביר אל גביר •
 אל ארכון זה הדר: גבירנן ומצנפת ראשינן • הכהן הגדול אלעזר: אלה
 יריך בחייו • ועלמה בכפירותו יעמר: ולא ישמים אלה מן ראותו •
 וידכרו בטב מדכר: וחיי אדונן וגב[ירנן] בנו • הכ[הן] הגד[ול] פינחס
 יטר: דו ירוש דן מיתוביתה • למען לא יקרבה איש זר: שלשלה
 קדושה • בקנאת אביהם תתשרשר: לא תכרת עד לעלם • וקיאמון מקים
 בכל דר: טובי מי יבו כפירותון בזה היום • ותחת צל קורתון יעבר:
 יריך אלה בחייו וח[י] בניו • ורוחתה ביומ[יו] תעזר: וכן ישמר חיי
 אהן קהלה • דבצלוחה אסתדר: ובחיך לא תסב על עברך • ואפשט
 לו עדר: כי לית לו מדע ולא בינה • עם זה לשנו מתקצר: וחסדיך
 תסבל עברך • כי לית לו מימר: ומה דרש עברך בזה • וחייך אלא
 עד לא תכרת לו מדכר: ותזכרו בסליחן ורחמים • אנה ובכל אתר:
 אלה יזכרך בטוב • ויטטנך מה תסבר: ויזכר בטוב מן אניר לבבי •

נעתד לן שובה טובה • לא בתרה 'עציאנו: ונלבש בגדי היראה • ונימר
 אה מרן הננו: כד אתינן לידך • מנצירים כלנו: עמדים על תרה
 רחמיך • פשוטי אדינו: אמרים אה אל רחום וחנן • ברחמיך רחמנו:
 והן עמיך תאב ואתרחם • וראה את לחצנו: והן ראי' קבל • ושוב
 אַת שובתינו: כי אנחנו מסכינים • לא תקחנו בעמלינו: אהיה אשר
 אהיה • בחסרך תאב עלינו: ותתובתן קבל • וסלח לחטאינו: והן עמיך
 הקים לן • תפלות משה נבינו: וסלחת לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 76^b רתאה רתאיה • דאתה יהוה אל רחום: | בחסרך רחם עמך ישראל • אשר
 הוא קמיך קעום: קרי ומצלי ומשבח • אך לילו ויומו צעום: אולי
 תרוח לו מן עונו • ותפדי יתו מכל מום: ותטללו ברצונך • ותצילו
 מכל טלום: עד יעשה מועדיך בשמח • ויתחני במה הוא עליו קדום:
 מבתר זה היום יצא • ויבוא בגן עדן בשלום: וישכן ישראל בטח
 בדר • ויגדל וירום: תחת טללי הסכות • בלב חדי רחום: מה טבך
 עת תקח מן טב הפרי • כמה פקד בכתבו העצום: מן ארבע אקרים
 תקח • ובלעל תשרי ותקום: אהליו העקרים • כל עקר בו מאום: פרי
 עץ הדר ידיר • כֹּת איש נבון וחכום: וכפֹת תמרים אנון • כֹּת מן
 במדע התם יקום: אלא ריק מן החכמה • ולית לו בה כלום: וענני
 עץ עבות • בו חלק מן מחכום: ודעת אלא לית • בו זך ריח בלא
 מראה קעום: וערבי נחל נקיבותו • כֹּת החמור האדום: לא הוא מזה
 ולא הוא מזה • רק מן הכל ערום: ואנה רז לכל ראה • ישורו מן לבו
 טב נחום: אשרך עת תעבד הסכות • תמן לא יתעמי קדום: אלא
 ענן כבד מאד • ירד מן רום: השמים ויטלל לכל האזרח • ולא ימטי
 בו סכום: ותחתה תשב בשמח • ותשכמ ותקום: ותעלה אל גבעתה •
 ותעמד במקום: בדיל משמע ברכתה רבתה • מפם כהן המקום: אשר
 הוא בימים ההם • דיפתח אוצר חתום: והעדה תביט אליו • ומיתוביתו
 בזה תרום: ורבה היא שעתה • דבה יסגד ויקום: ויפרט מלי הברכה •
 בשם הגדול העצום: ואתה תקבל¹ ממו ברכתה • ותשרי עליך זה היום:
 ברכת יברכך יאיר ישא • וישם לך שלום:

f. 77 שלם לך הרגריזים • ומן כך שם צמידי: יתחנו הסוכבים כך • וישבו
 מפניך בחדי: וישבו תחת טל הפרי • כמה אמר עבודי: כל האזרח
 בישראל • לית בהם זדי: שבעת ימים ישבו • תחת ענן כבודי: וכל
 יום מן אהליו • יחנו אל קרש מסגדי: עד יקדמו על השמיני • דגלגיו
 מתיסדי: עד יסוד יום שבתה • דקדשיו כבדי: מה רבו מן מועד •

¹ לחקבל L 18.

כמאור בנוראותו: כי הו סמוך הימים • וארכן זבני קדישותו: כי
 בו כל הקהל יקהלו • ומערב עד ערב ישביתו: וכל מהם יקום • במקרתו
 וצלותו: ויתיצב ויעמד בנציר • ויתן לנפשו ענותו: ולא ידרש
 אנוחותה • עד ימטי בלישאתו: ויקטיר על מזבח הלב • קטרת תשובתו¹:
 f. 75^b וישביר מן מזון הכפירות • תחת עבידתו: ורבה היא שעתה • דבה •
 יעמד הכהן במיתוביתו: ויבוא אל הקדש • והוא לבוש בגדי יראתו:
 ומלוא חופניו קטרת • ויקח את הטאתו: ויהי מדמה על הכפרית •
 במלאת ידו וכהנתו: הן הוה לו קבול • יראה בעין ראותו: הדם על
 הכפרית • אתהפכת חזותו: במלים כתובים כפירות • ב'כלות יהוה
 ועצמותו: ידע מהם הקבול • ותתרברב חדותו: ויודעה המלים הזוכרים •
 בחכמיתו ודעתו: על ראש השעיר • דלעזאל שלח אֵתו: ואדם לא
 יה[יה] באהל מועד • בבאו לכ[פר] בק[דש] עד ציאתו: ולבש בגדיו
 ויצא • ועשה את עלתו: ואת עלת העם • וכפר בעדו ובעד ביתו:
 ובעד כל קהל ישראל • עמו ונחלתו: ועוד אמיר בכפירות מימר • עת
 יצא הכהן לכפירותו: יעמד בנציר פני מרו • וימר אהלן אמירותו:
 אדני יהוה • סלח לעמך עונותו: אדני יהוה • סלח לעמך אשמותו:
 אדני יהוה • סלח לעמך שגנותו: אדני יהוה • סלח לעמך פשעותו:
 אל תפן אל קשה העם הזה • ואל רשעו ואל חט[אותו]:

קעמין קמיך אה מרן • אן עמיך ראה אלינו: וארעה לן ברחמיך • וזכור
 ברית אבותינו: וצדק עלינו ברב חסדך • ופדי אסרינו: והושיענו
 ב'ישועתך • ורחם דלותינו: וצדקה עבד לן מרן • ולא תגוי נמלינו:
 ואן ראית' נאל • והסיר כל לחץ מעלינו: כי לית לן תקומה לפניך •
 מפאת חטאינו: כד צפרנן מהם נביכים • ושלטו בנו איבינו: ולא
 f. 76 הוה לן בינם שמח • ושגבת רצונך עונינו: | ואתנברת יומי פנותה •
 ואזלת יומי מועדינו: ולא קרבן מרצה • ולא כהן יכפר אשמינו: ולא
 לנו עמל טוב • נמצאו קמינו: נסתובר בו לפניך • וננחם נפשותינו:
 רק כצאנים תעים • ושם ומשל ההינו: בעיני כל עמי הארץ • ובמתי
 מספר נשארנו: ואתרברב הקצף בנו • ובים העונות צללנו: ועזבנו
 דרכי יהוה • ודרכי המות הלכנו: ולא נדחל מן יום דינה • ולא
 נזכר יום מעמדנו: פני יהוה ערמים • מסובכים בנו עמלינו: מנו דיאחס
 עלינו • מנו דיטפי להבינו: מנו דירח[מ]נו • מנו דיתפלל בעבורינו:
 כי הנביים ומשה • מזדכים ממנו: ובאש השריפה • שרפנו ג'יותינו:
 אוי לנו ומה עמלנו • ומה בו רצינו: בחייכון בחייכון • קומו מזה בנו:

¹ חשביתו L 18

מעשה הרע • והשובה יחדש: אולי יזכר בטוב • ותשקע האש: ועוד
 אמיר אן יזכר בו • מי לקרבן אדרש: | מן אביו באהן יומה • על f. 74
 התר הקדש: וזה מגיד מתעתק מקדם • והסהר בו קרבן זה היום
 דאתכנש: בו קרבן איל אחד • וזה זכרון לאיל דפדהו ברנש: והמימר
 בזה סני • מי ידרש מודעו יבקש: למימרי הידעוים • ולא יצרך למימר
 השמש: כי עבדך מימרו בינם • כֹּת מן חפץ לקשש: והקש הלך עם
 הרוח • והעור עליו ימשש: מה מצא עבדך פניו מלה • וחיך אמרה
 פניך אולי יש: לו חן בעיניך במימרו • עד ישוב למה הֵה דרש: מן
 פתרון שבתון זכרון • כמה אתקדם עליו המפרש: והתרועה לכפור •
 דבו השופר יקש: ותהותה ותתובתה • מזה היום תלבש: ומקרא קדש
 ליהוה • הנאדרי בקדש: טובי מי ינציר בו • והעונות יגרש: וישוב
 שובה בלא שובה • ושב יהוה עליך לשש:

פתח השובה פתח • קמיד ביומה הדין: היום הגדול אשר הו • כדמות גן
 עדין: לא יקום בו אלא כל טב • והטבים דן עם דן יודמן: טובי עברי
 דלגֵה קעום • מערב עד ערב שכן: במקרא והתפלה והציאם • קמי
 דיאנה דראן: מתחנן מתפלל מתעתר • עקד וסגד ומרכן: כל הלילה
 עד בקר • עד יעמד הכהן: הגדול אשר יוצק • על ראשו שמן: המשחה
 וילבש • בגדי הבד וכן: יבוא אל הקדש • בענן עבי עד יאמן: מן ראות
 כבלע • כי הו יש בקדש שכן: ומבין שני הכרובים • יקח ויתן: סליחות
 וכפירות • מקפין דן אל דן: ונהנה רז טוב מאד • במימרו חקת עלום
 יכפר הכהן: | בעדו ובעד ביתו • וכל יקדן ימתן: והסגילות מן אנה • f. 75
 עם מצא בעיני יהוה חן: תתפרש בקבול כפירותו • וענני הסליחות
 תנתן: על צעומי זה היום • וחילול הו חילה דכן ארכן: יום אחת בשנה
 יבוא • ולית לעורנך ככן: יום לא דמי ליום • והסגד בכן: יום לא
 מזון ולא מיכל • ולא משתה ולא יין: יום אתקרי כופר לכל נפש •
 ובזאת הסגילות מכן: כפי אמירותו • על יד הנבי הנאמן: כי ביום
 הזה יכפר עליכם • מכל חטאותיכם ובחר כן: תשרי עליך היום תלתה •
 ותטלל ותחן: רצון ורחמ[ים] וסליחות • כשלשה שרונים בגפן: ולית
 זה לבדו • אלא סני מכן: ותהותה ותתובתה • זה היום תזדמן: סב
 לך שני חלקים • מן אהן ומן אהן: ואדרש דרך הטוב • עד תשכן בטח
 בדר אמן: ועל זה יתמר לך • ישר הדיך ממן:

צדק עליך מרך • באהן יומה וכפירותו: מה רבו מן יום • ומה טב
 עקובאתו: כי הו יום גדול • ולית בימים כֹּתו: יום אחת בשנה • יבוא
 וסביבותו: מועדים ומועדים • כל מועד כל כנותו: ובינם זה היום •

או ישר • לאלה בקל רמה: והוה משה יבחרה פלגים • ויקרי הפלג
בטב פממה: וסדר הקהל מבימים אליו • אז ישרי הפלג עד חתמה:
ויגיבו אהרן ומרים • והזקין[ים] אשירו ליהוה: ויענו כל העם קול אחד •
עני וזמרת יהוה: ימינך יהוה • מי כמוך באילים יהוה:

ספירות אהן שירתה מורך • מתודע בין בעלי מדעיה: ולית אנה מקום
פתרון • ולא יסבלו זבניה: רק נשוב מזה המספר • לספירות חמשיתי
יומיה: בתר מביא עומר התנופה • ממחרת שבת חג פוטיריה: תחל
לספר שבע שבים • בשבע שבועיה: כל שבוע בו תמח • למראה
עיניה: הראש בים סוף • נערמו מיה: והשני במרתה • המתקת
מריריה: והשלישי באילים • אגלת סימנים תריה: והרביעי במדבר
סין • רד המן לחם מן שומיה: והחמישי ברפידים • מוצא המים מן
צנמיה: והששי קטול עמלק • ועמו ממזיריה: והשביעי בהר סיני •
על כנפי נשריה: נגלא תמח רב • במקרת עסרתי מליה: ותרתין
כנשאן עמדים • בשפול ומעיל סדיריה: בשלישי משלישי • במחוי
צפריה: הוה קולות וברקים • ואשתה ולפידיה: וחשך וענן וערפל •
ומשה סגיל כל בוראיה: | אתקדם על הכל • וקרע שגביה: וקעם עם 74
מלאכי השמים • והוה יגיד למליה: וקול אלה אלהיה • נפק מן שומי
שומיה: קרי מלה בתר מלה • לא מן פה ולא מן פגריה: וכל העם
עמו זה התמח • אודזעת מנון אבריה: ואתקשטו ואסידו • ואמרו
אהלן מימריה: לית אלה אלא מרן • רב כל רברביה: ולא נביא
קשיט כמשה • רבון דנבייה: ולא כתב הך ארהותה • הורד ממעון
קדשיה: ולא קהל קדיש הך דנטר לה • אנון דמעו אמיה: על זה
נודי למרן • ונימר בכל עדניה: מודאה לאלה מודאה לאלה • עם
חרוד שיעיה:

עולני הדרך תגירני • במה בעולם אתחלש: מן כל כלום טב • כל זבן
בזבנו מתירש: מה נורא הובן הזה • ממו נצא נפרש: סוד מועד
בתר מועד • וקדש בתר קדש: קדשים מתבנים • כל קדש על שרש:
מתיסדים על מהלך • הירח והשמש: ואלמתון נציבה • בכל ראש
חדש: וקדשון דן ירחה שביעה • דעל כלה אתפרש: ועליו בניאן
היוביל • ולשני השמטות ארש: מסתמך בארבע מלים • כתובים
באצבע אש: ראשו שבתון זכרון • תרועה מקרא קדש: ולמה נקיב
בכך • אלא בו סודים תדרש: שבתון לנפשו • אל עקב מן ארש:
תשביתו בו מכל מלאכה • מן מחר ומן אמש: כות יום השבת • דבו
שבת וינפש: וזכרון יזכר בו • ויוכיח הלב והנפש: במה אזל מן

יבד: ויוליכך במדבר טובו • ואל דרך דעתו לך ינגד: ויקרבך אל
 תרח רחמיו • דו ים הטוב והחסד:

כין אכה ואזל ניזל • וסודי המועדים נזכר: ונדע איך אנו מתבנים • כל
 מועד על אקר: אקרו קשט החשבן • אשר לית בו חסר: מתקומם
 מן ימי הבריה • מן המלאכים לאבי הבשר: ואתעתק זה ממנו ועד
 עתה • מתיתב מתקשט משתמר: ביד בעל החשבן • לא ימוש בכל
 דר: מן ראש השנה • תעלה המועדים ותתבדר: ביד ארכון בעל זה
 המדע • דבלכו אסתדר: מחכם צמות החדשים • המתודעים שנים
 עשר: יפלגן ששה על ששה • עד יודר הדור ויעזר: למה הוה בו
 מן השמש • ויקח הכופר: תחת עבדתו • מיד כל העבר: והמעבר
 מן אנה • במה אתקדם עליו המדבר: מן פתרון יומי המועדים • הם
 שבעה במספר: | מן ראש השנה נבוא • ולא נצרך למבקר: מן ראש
 החדשים • נשרי במימר: כי בו קם עלמה • ובו גן עדן אתעמר: ובו
 לבש אדם הצלם • ובו בשת אתבסר: ובו בסר נח בתבה • ובו אברהם
 ערלתו גור: ובו הולד יצחק • ובו קם וידר יעקב נדר: ובו אתילד
 הרצון • ובו הקיאם אזכר: ובו קמת חקת הפסח • ובו ישראל אתפשר:
 ובו קם המשכן • ובו אכהן אהרן במדבר: ובו יקום יום נקם • ובו
 רחותה תעזר: ובו צא ישראל ממצרים • בבקר בבקר: לעיני פרעה
 וכל עמו • וזה המוצא בתר: מיכל קרבן הפסח • על מצות ומרר:
 האנשים והנשים • הנקבה והזכר:

f. 73

נפתח תרח המהלך • ונלך בדעת החכמה: ונסתכל למוצא ישראל •
 ממצרים ביד רמה: וקמיכון עמודי עננה ואשתה • בליליה ואיטמה:
 הלכים על פי יהוה • על יד קטף כל נשמה: והמלאכים נגידים פנין •
 סוככים עליון מן רומה: והם מבתרון • הך מלכי עצומה: כל מלך
 ועליו שר • מתפחר בו בין עמה: על זה היתוב הוה מוצאון • אחרי
 מיכל קרבן יהוה: צאו שש מאות אלף • עורי סהבה ועלימה: והכל
 בזה המוצא • שמחים בכל מקומה: עד אתו אל ים סוף • ושרו על
 שפת ימה: תמן אגלת לון סימנים • כותן לא אתעמה: הות להם
 רצון ורחמים • ולרבביון קצף ונקמה: קרי ויסע מלאך • ומה בה מן
 פתגמה: וראה התמחות דלגה • ומעבד כל פליאן וסימה: | ואיך
 אבקעת מימי הים • ואתערמת בריאמה: ושבו לחרבה • ואתפתחת
 דרכי שלמה: וישראל בתוכן געזו • וצאו מנון כמה: עברו ודבביון
 צללו • לא נשאר מהם נשמה: ויושיע יהוה את ישראל • באהן יומה:
 ואסידו ביכלות אלה • ואימנו בנביות נביה דעלמה: תמן אשירו קצת

f. 73^b

בלבון אש תוקד * וכל מנון מכלם בעבירותה: וכהלן קעמים מדמים *
 כֹּת צלמותה: לא מימר ולא דבר * רק דרשים תפלותה: והדבר ייתי
 אלין * לית לוכון היום בעותה: שובו לאהליכון * ואשרפו באשתה:
 יען מה עשיתון עם * עמי בעלי בריתה: | כי המאור הִיא בידם * f. 72
 ואתון הלכים בחשכותה: והמשפט יען ביען * אין עול במשפטותה:
 וקשמה לא יכסה * רק גלי בנהירותה: והקול יתי לזידינים * מן כסיאתה
 לגליתה: אוי לוכון אוי לוכון * לית לוכון היום פצותה: חללתון נביותי *
 חלפתון דברי ארהותה: שכחתון משרוי * הפכתון אתר קדישותה:
 שמתון עמי ובכורי * מתחת רגליכ[ון] באלילותה: וגליתון פנותה *
 וכסיתון רחותה: על זה לית לוכון נאלה * ולא נחם ולא סוברותה:
 רק אקצף שלט בכם * ושרת בכם סדר מגיפותה: ועמי הרצון שרי
 בהם * ומקרו בגן עדנותה: בדיל אנון הלכו בדרכי * ושמרו כל
 גזירתה: כי אני שמר הברית להם * קבלתי מן משה צלותה: טובך
 ישראל בין העמים * בעלמה ובאחריתה: תתפחר במשה נביאך *
 ותקרי עליו שלמותה: ותימר שלום יהוה עליו * דמע דנביותה: שלום
 יהוה עליו * בעל הציאם והעמידותה: שלום יהוה עליו * דקעם על הרה
 כניותה: שלום יהוה עליו * נימר בכל שעתה:

אמרנו: ונאמר:

לך אה ישראל הבסרן * במה לך אתעבד: מקדם ומבחר * מטרם תולד:
 כי יהוה אלהיך * המלך הברד הפרד: בחרך מכל העמים * ושם טובו
 עליך זבֹד: ונשאך בעליון * ובמהלך דרכיו לך פקד: והודיעך דרך
 הטוב * ושמך לו עבד: ונחת לך תורה תמימה * ואקים לך משה
 מלמד: השליח הצדיק * בן עמרם ויוכבֹד: דדרש מודע הדרך * אשר
 לידה הוֹעד: כמימרו הודיעני נא את דרכיך ואדעך * ובעיניך לא הִיא
 טרד: | ובלש מבקשיו ואמטנה * וקעם על רזי העולם בכבד: ועבר f. 72^b
 טובו על פניו * ובכבודה רבה אצטמד: וחזה אלהותה הגדלה * והִיא
 עקד וסגד: ואמר יהוה מלך * ועלמה סהֹד: תמן קבל על ידו *
 כתבה רבה והורד: מן שומיה לארעה * ובנין המועדים יסד: על שני
 המאורות * כל זבן בזבנו יתחדד: מתודעים מן רזי החשבן * דמן
 ימי הראישונים מעתד: ביד מי בימים ההם * דמלאת לו היד: אשר
 יניד באשר יפלא * מן כל מועד ומועד: לא כֹת עורנך * אש במוקשו
 מנדנד: מי יוכל דמי לך * לא עשו ולא מחמד: תתחני במה יהב לך
 מרך * ובחסדו לך יסעד: על מטר פקודיו * ויומי מועדיו תעבד:
 בשמחה וטוב לבב * ויכילך ממגד: תבואת נבעת עולם * וסדר דבבך

מחה גרמך במאדך • ומה עליך מן עצם ובשרו: ואפני הפני תמצא
 הפני • פני במוקרו: ושוב אל נפשך תמצא בקושך • ובחכמת לבך
 ויצרך תכירו: כי המניד מנך והניד בכ • והסוד בכ נטרו: ואתה עין
 המניד • ובך אתגלא כל טמרו: ואתה העולם הקטן • ובך העולם
 הגדול סחרו: טוביון האהבים החשקים ומה ממו • יזכרו בטב מדכרו:
 אנון מלכי הארץ • האן אתר שרו: שלום יהוה עליון • בכל רמש
 וצפרו:

יהוה אלהינו יהוה אחד • האל הגדול והנב[ור] והנורא: אשר אין לפניו
 הקדוש נסתר • אלא הנור הנורא: ולא לגדלותו שגב • אלא הנגלא
 כשמש המאורה: גדלותו גליה בעין הלב • שגיבה בנור המנירה:
 הך מה השמש שגיבה • בעיני העוירה: גליה לראים הטבים • הלוך
 דרך הירא: דשרת עליהם הרוח • וטפטף עליון הנור וזרח: עד
 חכמו מן נפשותם • עברת יהוה התדירה: כי מן העברה יתודע העבוד •
 בראשית ובאחרת: דשקח לא מן מאום • ובמשחוקה זרע: מלין
 וסלקי בריה • וביכלותו הנברה: יתב וכוון ואנדה • ית בוראיה סדרה:
 בששת הימים • באמירות עשרה: בעליון ותחתית • לנו לעל ולרע:
 נשא שמי השמים • ורכב כוכבי ומאורה: ופרש ארעה בלא עמוד •
 ובה אצמח עלשב וזרע: וקוה המים בימים • וחליץ מן כיורה: אדם על
 עקב הנמצאות • דאתברא מן עפר הר ספרה: | מכלל בדמות והצלם •
 באפיו לא יוסף ולא יגרע: ואנחו 'בגן ערן' • לעברה ולשמרה: ושלשל
 תולדותו • עשרה ועשרה: אל נח אל שם אל עבר • אל אברהם בן
 תרח: אל האיש הלז • אל אמור מה נורא: דקם ממו שנים עשר
 שבט • כל שבט לו דבירה: ויוסף הוא הצדיק • קרי ויהי כדברה:
 והסוד בלוי קם • והסגילות מנה שררה: אל קהת אל עמרם • אל קדקד
 עלמה ונורה: שמה איש האלהים • שמש עלמה ומאורה: אשר נורו
 הופיע • וזרח ממזרח: ודרם לנו האש • ולשגבים קרע: ועלה אל
 השמים • ונחת על ידו תורה: תורי לכל ר'אה • כל פקוד וגזרה:
 שלום יהוה עליו • מן אסטרה ועד אסטרה:

f. 71^b

כמשה הנבי לא קעם • ולא יקום בבריאתה: השליח הצדיק • הלוך דרך
 שלמותה: הנבי הנאמן • מהמין בית אלהותה: מי כמו באנשה • מן
 אמטה לדרגותה: מי יוכל יפתר נקיבותו • ויתני לו גליגותה: דאנון
 הך תהו ובהו • לית לון ספירותה: תמחיו מתמחים • לא כנביי פנותה:
 דכל מנון שקר חוד • וכל ממלליו בישותה: ויום המעמד הגדול • יום
 נקום לחשבנותה: יתגלי הפרקן הרב • ולית לון לפניו קוממותה: רק

וכל דבלעדיו יסתם: הן הלכת בדרכיו • ושמרת־הקיאם: ועשית־
הישר בעיניו • תדע זה הפתגם: ורוח אלהים תשרי בלבך • הן גללי
הים: ותבות תחת צל קורת רתותו • ויימר לך אתי בשלם: הלוך
דרך יהוה • אדכיר לטב עד לעלם: אשרך אשרך • אה מניר הצלם:
מי יוכל דמי לך • ישתבח חילה דשם: רביאנך וגלולך • באחרית
ובעולם: אתה הוא המאהב • ובמאהבותך תתקדם: ותתרברב ותתעצם •
ותונף ותורם: על כל עמי הארץ • ועל כל מינה דאדם:

טובי אהבי יהוה • דמן דרכיו לא סרו: וטובי הדביקים בו • אשר תחת
צל קורתו עברו: וטובי חשקי יראתו • טוביון ומה בחרו: בחרו
מאהבות פני הפני • ולא אתפנו לאהבות אחרו: אה דרוש נקיבות
המאהבה • מאהבות הממן בתדירו: | ומאהבות פניו הקדושה • דבה f. 70^b
כל כלום אמסרו: אתקץ וקום חרז • והלך עם מן הלכו ועצרו:
סוד המאהבה בלבון • ועם זה וקדם זה ובתרו: וחיך מדרשי אשמיעך •
בנקיבות המאהבה ומפתרו: ממה שמעתי מן הנקיבים • אשר לבון
בה עמרו: ולא תסב עלי • ואפשט לי עדרו: כי אני רחוק מזה •
ולית לי יכולה למספרו: ולא זה הוא מקומי • ומדעי בו מתקצרו: ולית
לי בו חכמה • במיטרו ודברו: רק אני דרשתי • למן לבו אנצירו:
והלך בשביל המאהבה • וחשק מאהבות פני מרו: והוה בה פרד זבנו •
דלמדני כל פקוד וגורו: והציל מן הרוח דקבץ בלבו • ותן על לבבי
רוח מן גורו: הן יספר לי מאהבות פני הפני • פני אל צדיק וישרו:
ויודיעני במהלך בדרכה • אולי אמצא ללבי פשרו: תמן אניב למימרי
ואמר • אנציר ית לבך והיצרו: ואתקשט בדעתך ודע • מימרך אשר
תאמרו: וחכם הן הפני • תמיד לגדלה בלא עזרו: אחד לא כאחד
ולא ידמי לאחד • וכל אחד בחילה יצרו: ולית איך ולא כמה • ולא
צלם ולא בשרו: ולא ידע מה הוא אלא הוא • ולא שותף יצרו:
והוא מלוא כל עלמה • ולא יתודע מקרו: והוא מתפני מכל פאת
וקצה • ולא יאחזו אתרו: וכסי וגלי עמי • וידע לכל סתרו: והוא
כסי דלא מתעמי • ולא קדמו ולא בתרו: ואַתה הראת • מה כתב
בספרו: כי יהוה הוא האלהים • התמיד בנברו: בשמים ממ[על] ועל
הארץ מתחת • אין עוד אחרו: וכן דעת פניו הקדושה • אחד לזה לא
ימטי מסברו: רק נקיבו אַתה בעלי המאהבה • אשר הלכו וקטרו:
הדרכים במאהבותה • בתר נכסף יתר ספרו: אַתה במה חכמת צפית
לבון • ואתקשט בדעתן ואמרו: | אור לא אש • דק לא רוח: טהור f. 71
לא מים • רוח לא עפרו: ועוד אמר אן תדרש • תדע זה ואקרו:

מאום עליך לא יבצר: קרוב מיהוה אלהיך • למען לא יקרבך זר:
 'מטלל בענני רצונו • בכל רמש וצפר: יהוה הוא ההלך לפניך • בכל
 אתר ואתר: והוא יהיה עמך • ואין עֲמוֹ אֵל נכר: לא ירפך ולא
 יעזבך • בין עשב ובין הנר: לא תירא ולא תחת • ה' יהוה תקצר:
 דרכב שמים בעזרך • ולכל כלום יצר: ובנאותו שחוקי מעונה • והוא
 לכל עלמה מר: ותחת יד זרועתו • העולם אשר: ברא יתו מדילה •
 ולידה הוא מעזר: ואמשילך על מה בו • מכל טוב ואיקר: ואקים
 לך דבריו • מה כתבו בספר: יהוה אלהיך עמך • לא הסרה דבר:

f. 69^b זה הדרך אשתוי • לכל איש גביר: לבו טהור נקיא • כלבנת הספיר:
 ריק מן מחשב הרע • וחן הנפש ממו הסיר: הא טובך הא טובך •
 אה לבב מנציר: רצון אל שרייך • ועל צלמך אניר: אור מן הופיע
 מהר פראן • וזרח משעיר: וקרן עור פניו • והוא רב מן אשתה יניר:
 ונלא לכל סתור • ואניר לכל עויר: על כן דרשתי המהלך • 'בזאת
 הדרך הזוכיר: ושמתי בו קוממי • למען יהיה ספיר: בעיני כל עמי
 האריץ • ולא ימיה את זכיר: ואן תתריח אן תשמע • מה הו קמך
 מזכיר: מן גלוג המהלך • דלפניך פותיר: עליך בזכרון רבך • תמיד
 בלב מניר: לא ישלח מפיד • רק תהיה עליו מקטיר: קטרת התשבחן
 ביום • ובליל תהיה שחיר: בתפלה והמקרא • ומה חסיד ומה שפיר:
 עת תשכם ותקום בבקר • קמי מרך בנציר: ובשעבוד תקד ותסנד
 ותודי • וביחדאותו תכיר: ותרא בעין לבך • הך בוראי עלמה תדיר:
 כל יום פני יהוה כלם נציבים • כל מין עם מינו סדיר: בעליון ותחתית •
 כל מנון מודי ומשיר: למרה בלשן עודנו • וכל מהם ישביר: מן
 כריה דלא פֵעֵת • לא עדיף ולא חסיר: דממו לא טרף מסכין • ולא
 פסל עתיר: ובזה תדע אן מרך • עמי וידע מה טמיר: ובזה תשרי
 עליך ברכתה • יברכך ישא יאיר:

f. 70 דיי עולם לאשר • הלך דרך שלם: | וממנו לא סר • ולא מרד ולא עלם:
 באחת מן מצות מרו • רק הוה מתקומם: במהלך בדרך קשטה •
 בכל לילה ויומם: בלב מלא יראה • זכור מרה בכל עת ונס: לא
 בטל לשנה • ולא צנק לו פסם: מן תניו התשבחן • וגם הגם הלם:
 הוה כל יום קעום • במקרא והתפלה והציאם: וארך לילו נציב שחיר •
 מודי ומשבח ומרוםם: עקד וסנד ומרכן • לאלהים אֵל קעים: עמי
 בעין הלב • סודי כל העולם: מתבונן ביכלות מרה • אשר לית לה
 שיאם: ותקון עבידאתו • מבתר ומקדם: מתפני אל פניו הקדושה •
 דלית קדמה קדם: מפני בראשית • ואהרי יום נקם: אין עוד מלברו •

ויעיל מן הרוח דעליו • ויתן מן אהן טעמה: לכל צריך כפי צריכותו •
 לכל אחד כמה: יתריח ויסב חלקו • וישוב אל מה: הוה בו הלוך •
 בשבילה דעלמה: וירום מגוג מלכו • בלילה ואיממה: ותתנשא
 מלכותו • במעונה רמה: וידע דעת עליונים • הך בחכמה קעמה:
 ואיך אמצא מרן בריאתה • מן ריקן ושהמה: ובתקון יכלותו • סבל
 ארעה ושומה: | ובכוחו מן חסר • הדר בריה שלמה: ובריהותו יתב^{f. 68}
 וכוונן ואנדה • בוראין לא על דמה: ובארשותו זעק ואמר • ואתו
 שמועים למה: ארשת יכלותו • ואסידו לאלה קעימה: ואמרו בקול
 רם • מי כמוך באילים יהוה:

הדרך הדרך נלך • ממנו לא נסור: עד נמטי הפגע • ויתקע שופר הדרור:
 וישמע מן לא שמע • ויצא הלב מבית האסור: ללכת בדרך דעת •
 האל הגדול והגבור: ואמת אן דת בעי • המהלך בזה הדרך המאור:
 תכן לך הדרך • ושלח מפניך אתור: יגידך במודע הדרך • כמה הוא
 בפניך סתור: ויעזר עליך הדבר • ויתקרע כל שגב סגור: אשרך
 הלוך אשרך • ומה לך מן בסור: במובאך בזה הדרך • תתחני דלנה
 עבור: ולית מעברך במימר תמטי בו הפגע • וחייך אלא הוא קשור:
 בזכרון שם יהוה • מזה ומזה עליך טור: במובא ובמוצא • והירא
 בלבך דעור: וזה הדבר מבתר • טבילך בכיור: הרצון ותבנה תרח
 תתובתה • ותהי עליך צור: קשטה ומדינה ייה • ועובדי בישותה תפל
 בבור: ותאזל מבית ומחזן • ותרא והנה עלה קיטור: הרע כקיטור
 הכבשן • ואוצר הטוב ניהחו כמרדרור: סליק מכל פאת וקצה • ואמור
 מבגללו אמור: ולהבדיל בין הק[דש] וב[ין] החלה • ובין הט[מא]
 ובין הטהור: על זה יהי מעברך • והאן דו מנו דיתור: ידע סודי
 הדרך • וגלגיו מן ישור: אלא איש תמים המדע • על כל ידעיו
 וריטור: | ידע בזכות לבו • הך יוסף הפתור: אן הלוך זה הדרך עת^{f. 69}
 ילך • יתגלי בפניו אור: ותנח עליו רוח אלהים • ויהי לכל חכמה מקור:
 ויבדיל בין האור ובין החשך • ובין ברוך ובין ארור:

ולמה נתתי דברי • בזה הדבר אשר: יודיע במודע הדרך • וטובו מלנו
 ומלבר: וחייך אלא בו • סודים רבים עד מותר: תתגלי לכל נבון •
 אשר לבו מעמר: בזכרון שם יהוה • הצדיק והישר: והירא בקרבו
 שכן • בערב ובבקר: ומאהבות יהוה הרב • ביצרו שמר: ונפשו
 חשקה בזכרון מרו • אלהי הברש: בזה יתגלי לו הסוד • ומה עליו
 יבקר: וידע עוזן הדרך • ויתמר לו ישר: הלוך דרך קשטה • עזוב
 דרך שקר: אשרך אשרך • יהוה לך מן ועזר: מי כמוך באנשה •

רז השם • והוֹה בעלמה תלמוד: וגלא מה אתגלא לו • מן כל נור
 ופקוד: ולו לא הוא יקום • ויגלי לכל סוד: לא הוֹה בעלמה • מי יגלי
 סוד השם הכבוד: | לכן פניתי לרעת דרכיו • כי הוא לנפש חמוד:
 ועזבתי אחֲרָיו • למן הוא 'בדרכיו טרוד: ואדמיתי בעובר • מן הוא
 בעלמה פרוד: ודרשתי בזה • עד יתגדף כל מרוד: ויטרד כל זר •
 ובסוכילו יהי נגוד: כי לבו ריק מן החכמה • רק בו איל עקוד:
 דמי לשור בדישו • על ראשו גִּדּוּד: פרקן רב בינו ובין בעל המדע •
 לבו נציב הֶךְ עמוד: אל שער שומיה • ועל לשנו ערוד: אור מאור
 מן החכמה • הֶךְ חשן על אפֹּוד: יודיעו בעודנות • עלמה עם חרוד:
 השעות וידע בזך לבו • מן הו לכל עבוד: דו אלה 'דשרא עלמה •
 וחסלה בטב מאֲד:

f. 67^b

גלוג השם הגדול • הקדוש העצום: שם יהוה • יכבר וירום: מן יכל ידע
 גלגיו • ודעתו מן ישום: אלא איש צדיק ותמים • מתקרי נבון וחכום:
 רוח אלהים בו • מדברי בלעיל ערום: רק תמים 'בנביותו • מתמול
 ועד היום: וצדיק בשליחותו • במראה ולא בחלום: כמשה בן עמרם •
 דלא קם קדמה קדום: בנביותו ושליחותו • ולא הוֹה יקום: כֹּתו
 בעלמה • דקעם קמי מרה צעום: מתחנן מתפלל • ארך ארבעים יום:
 ודרש מודע הדרך • ופתח אוצר חתום: מלי מן החכמה • ממה 'דבו
 תקום: חייה לגֹּה • מיהוה אֵל קדום: חיים מן חיי עולם • חיים לכל
 רחום: בצל קורתו נבוא • אמֶשׁ ומחר והיום: | אולי יתגלי לנו • מה
 קמינו סתום: מן דַּעַת שֵׁם יהוה דעל ארבע הפאות קעום: על כסא
 רבותה • דלית לחכמתה סכום: ולא יתודע מקומו • והוא 'שקיה בכל
 מקום: ולא לו גִּיּוּה ולא צלם • ולא צורה ולא קלום: ולא כמו מאומה •
 וכל דלבר מנה לא מאום: ואלהותה רבתה • לית לעורן בה כלום:
 הוא האלהים הקדם • החי היקום: 'דקרא שמו ברבותו • יהוה
 אֵל רחום:

f. 68

דרכי החיים • אנון דרכי יהוה: הא טובי הלוכן • כי בו בחר יהוה:
 וקרבו לפניו • בכל לילה ויומה: הלוך דרך יהוה • תתחני במהלכך
 ומה: בחרתֵּ לנפשך • מן רום כל מקומה: עיני יהוה בך ועליך •
 דחלה רבה ואימה: ורוח הקדש ירחף על לבך • כֹּת הטל על גשמה:
 ואור הקדש קעום בו • נציב הֶךְ סלמה: סליק בנירות טבים • מן
 מכה אל רומה: ועלה יעלה ורד ירד • מליאֵ רוח חכמה: יזרע זרע
 הדעת בשדה הלבב • בתבונה ובחכמה: יצמח וידגן ויקצר • ויסק על
 לשנה ופמה: וישביר מן תבואת הדעת • לסדר בוראי עלמה:

المرحوم الشيخ اسماعيل الرمحي تغمدّه الله تعالى بالرحمة والرضوان وجمعنا
واياه في فسيح الجنان امين امين

או החל לקרא •	בשם יהוה :
יהוה אלה[ינו] יהוה אחד •	היה ויהיה :
שמו הגדול בו אשרי •	בראש מקראי :
מזה השם נזע ונפחד •	וכן ינבך בו מדעי :
על תרחו הקדוש נעמד •	ומנה נבוא אה אחי :
אל דרך פתרון דעתו •	וקדם מובאי :
לו הכין לי דרך •	על פס מטות דעי :

כי אנכי ידעתי • בצדיקות מדעי: הלוך זה הדרך • משכיל ליתו תעי: כי
כל דרכיו משפט • מקלמי ומברחי: עזי חמרתי יהוה • בין אהבי ושנאי:
ויהי לי לישועה • עם חדוד השעי: זה אלי ואנוהו • במובאי ומוצאי:
אלהי אבי וארוממנהו • במחנה ומסעי: יהוה נבור במלחמה • ממית
ומחי: יהוה שמו ברוך שמו • עבוד מה דו בעי: מי כמוך באילים
יהוה • ולא עורן לך ימעי: מי כמוך נאדרי בקדש • בגבאי ובראי:
נורא תהלת • עשה כל תמחי: מי אל בשמים ובארץ • ראה ולא
מראה: מי יעשה כמעשיך • וכנבורותיך הגבאי: | אין כאל ישרון • f. 67
בעלאי וארעי: אלהי קדם ומתחת זרועתו עולם • הו האלהים הראי:
דזכרנו יערף בלבי • כמטר לקחי: עדן מנגלל חיים • כל מן 'דסבע
מנה חאי: וגם הגם הלם • ראיתי אחרי ראי: דרוש דרך דעת
טרו • טובה רבה בעי: ומן לא יסוד ממו • אל גן עדן באי: ומן
דשמר פקודיו • ילבש משם רעי: ומן דקם במשפטיו • בלב חדי ווהי:
יקום לו מימר קשט • שמעי עמים ומרעי: ולו על זה סהד • מה קם
לזכאי: 'דברילון אמר • אמור יהי ויהי: ושמרו דרך יהוה • אל שדי
אל ראה: לעשות צדיקה ומשפט • חה הו מדרשי ופנעי: בכל לילי
ויומי • ועל זה הרים צבעי: לאלה הן יוליכני בדרכיו • ויפתח באפי
תרחי: רחמי ורתותי • בתפלות קמאי: הוא יהוה אל רח[ום] וחנן •
אהיה אשר אהיה:

בצל קורת זה הדרך • נבוא בשעבוד: ונלבש מן אימתו אימה • גדלה
עד מאד: ונשוב נמלל עליו • ונגלי מה בו מן הסוד: ונדע הך
הוא קעום • מתבנה על יסוד: מן רז השם דבו העולם • בלא כלי ולא
סעוד: מקדם ומבחר • ישתבח העבוד: דנשא העולם בשמו • ואקימו
לא על עמוד: דאתנלא ביד נביא • קעם קמי מרה סגוד: וקעם על

ועליו השלם יעזרי: וימר עליך השלם אה מלך זבנה • אה מן הוא
מיהוה יריא: ופני המזבח ינחו • ויסתכל הרצון ישרי: הן הֵה המלך
הלך דרך קשטה • יפתח אלה תריח: רצונו ותתפרש עננה כדי
הטנא • ותגדיל ותמטיר מטרי: בזה המלך ישמח לבו • ויתגלי
ויתפחרי: וימר לא עברתי ממצֹתיך • ולא שכחתי [תי] ממה באתרי:
שמעתי בקול יהוה אלהי • עשיתי [תי] ככל הפוקי[דים] וגזרי: השקף
ממ[עון] קד[שך] מן השמים • וברך עמך ישראל [אל] העברי:

ר' ש' ת' נחתם בון השירה: דאמרתי קמיכון • אה סדרה המסתדרה:
בזאת צלותה • מבגלל הצלו והמקרא: בזה יום סלוחיה • דבו החטאות
מכפרה: טובי מי יענה בו נפשו • והיצרים יטהרה: ועל כף הרגל
יקום • ויפרט מלי התורה: ויוסיף מן השירות • והתפלות והזמירות
הכשירה: | וידרש הסליחן מן מרו • בעל הנבורה: ועל רחמיו הקבול •
ויפתח התרח: וזאת שירתה אתמרת • על פי חליפת השלש[לת]
הטהורה: דבחרו האל הגדול • והנבור והנורא: לכהנה הגדלה •
ולמפרט הברכה היתרה: על ראש הרגזיים • אצל אלון מורא: כהנה
רבה פינחס • הו דארשה לי בבירה: יהוה ירצי על רוחו • וחיי
חליפותו ישמרה: ולו לא ארשותו לשמשכם • בעובדה ומימרה: לא
אמרתי ולא זכרתי • לא ראש ולא אחרה: והמום עלי לא עליו •
ביתוב מימרה: רק אדרש מן סדרי • רברביה חעורה: לא יסבו עלי •
כי לשני קצירה: לא מדע ולא בינה • ולא זקן ישכיל אל עורה:
עבד על כל שמיע • למומותי יסתירה: וצדקתכון חסבל עבדכון •
דשמו כשם אברהם בן תרח: ושם אבוה כשם • מי לחלמיה פתרה:
כי הו מן קבץ יקבץ • כל מה יפתרה: עד ימתק וידבֹק • ולא יקשה
משמרה: וקדם נחתם המימר • נדרש מיהוה אל נורא: יגלי לן
יומי רחותה • ויומי פנותה ייסירה: בשלשה האבות • השכונים במערה:
ובתפלות נביה רבה משה • שמש עלמה ומאורה: ובכהנת אהרן ובניו •
מקטירי הקטרה: ומי קנא למרו • והמניפה עצרה:

f. 66

אין כיהוה אלהינו:

בשם יהוה נשרי:

f. 66^b

عليه ايضاً شيرة تعرف بشيرة التشويق في لذات الطريق للقلب الصادق
العاشق الذي في بحر الحب غاطس غارق بالفكر ذائق وبالقرب محقق
وبالذكر مدقق وبالقول صادق فايق تاليف العالم الاجل زقن يشرال العم

יִרְאֶה • ולן על זה סהדות: במימרו שלש פעמים בשנה • יִרְאֶה כל
זכורך בטובות: ולא יראו פני רקים • רק על פי היכלות: איש כמתנת
ידו • כברכת נתון המתנות:

צֹר הַיְשׁוּעָה • אוצר הרחמים: דלו שלש עשר שמות • יקירים עצומים:
וצֹר מִדָּךְ תַּחַג אֱלֹהֵי • בשנה שלש פעמים: יפה מה יחג אליו • ויתמלי
בזאת המקומים: ובנציר יקום עליו • בזאת הפעמים: ויתמלי בשבתות
והמועדים • דבון יתעבד מאומות רמים: | חתמתון שבת ומועד חג f. 65
הסכות • דגלניו רמים: מה רב מה יעבד בו בצהרו • מן טב מאומים:
ישרי כהנה רבה תפלה • ויקח ארשו מן רחום הרחומים: וישב על
מיתובה עלינה • וסביבו עמה מוקמים: וילבש בגדי קדישותה • ויקרי
תרי קצים רמים: ועל כל עמידה ועמידה • יגיבו סדר העמים: ישר
ושביך טבן ישר • יהוה יריך לך הימים: ועת יחסל הכהן מקרתו •
יקרי יתון חבתה תרנומים: וזבן ייעלו יסכמו • ברצון ורחמים: אל
צלות כנשתה • משבחים ומרומים: בארב[ע]תי כתביה • ויחתמן צלותון
בשלמים: ויתקבלו מלי ברכתה רבתה • מפם מניר הצלמים: ארונן
וגבר[ן] ומצנ[ן]פת[ן] ראש[ן]ינן • דזכרונו כֹּתֵהּ הבשמים: קדה עם מרדרור •
עם קטרת הסמים: כהנה רבה אלעזר • חליפת הרבנים השלמים:
יהוה לחייו וחיי בניו ישמר • ויסני לון המניאמים: ואהלן הסדורים •
מן דאכה קעמים: מן כהנים ושמרים • יטרון הצור תמים: ויכפת
מקדמיון • כל דבב וטלומים: ומימרו יקימו • דאמר בספרו הרמים:
יפתח יהוה לך את אוצרו • הטוב את השמים:

קום בנן מזה המקום • עד נבוא אל אתרי: הסכות בטוב לבב • ותחת
טליה נשרי: ונשתה מן נסך היין • וניכל מן טב הפרי: פרי המגדים •
וננשק מן טב ריח: הסכות דכֹּתֵהּ מרדרור • בכל המדורי: וכל יום
מן שבעת הימים • השמח יסני ויפרי: אל יום השמ[ני]ני עצרת • שביע
מועדיה במספרי: | ולמה אתקרי עצרת • אלא בו סדרי: ישראל f. 65^b
יסתדרו • מן כל אתר ואתרי: וישלחו מועדיון בשלם • וזהו וחדו
ואיקרי: ומן יתוי לכֹּתֵהּ • בטוב לחברה יזכרי: ובו יקח המלך הטנא •
וישם בו מראשית פרי: אדמתה וייתי אל הכהן • ויתנצב בשערי:
משכנה ויצא אליו כהנה • והו לבוש הצ[י]י[ן] וה[נ]זרי: שם המלך
יסנד • ויפרט מעט מן מפתרי: גליגות הכהן • ויימר שלם לך אדוני
וגברי: שלם לך חליפת מן קנא • דלמניפה עצרי: שלם לך אה כהן
לאֵל עליון • אה מן בקדש נזירי: על פיך אצא ועל פיך אבוא • ועל
פיך תדבירי: סב טנאי מני • והטיב לבבי השבירי: שם הכהן יעננו •

לא צוקה ולא גנו • רק רתו ורחמיה: ויתפחר על מי הלך • 'בתאות
נפשיה: כי מיכלו קוץ ודרדר • ומשתיתו מרירות עקתיה: וחיותו אש
אכלה • מוקידה בלהביה: שדיפה עיותו • לא ימטי מסבריה: ודבק
בו גם כל חלי וכל מכי • לא ימצא ממו רפאיה: ראו זה הפרקן
הרב • אה סדר צמיתיה: | צומו בנציר ליהוה • אלה אלהיה: אולי
תמטו זה המימר • דאתקדם מדכריה: ועקובתה לכל צריך • ימטי
זאת מימריה:

f. 64

צל כף הרגל נתקומם • והלשן נשגרו: בגליגות דן יומה • דגלינאתו יתרו:
מה רבו מן יומה • ומה טבו ומה הדרו: מועד לא כמותדים במיכל
ומשתה • ומצא ומעברו: וזה פרד מנון • לא ימוש אנש מן אתרו:
רק יתכנשו בצלות • בזהו וחדו ושרו: בתשבחן ורבואן • ושעבוד
ואנצירו: ובתהללות ירננו • ברמשו וצפרו: צעמים מערב עד ערב •
יצלו ויקרו: שאלים מן מרון • יפתח לון טב אוצרו: ויסלח חטאתם •
דבשנה עברו: טובי מן יפֿו כפירותו • באהן יומה וינציר ינצרו:
ויבוא בצל קורתו • וידרש הסליחן מן מרו: ויאמן באלהים • ופקודיו
לגרו: ויימר אימנותי בכ יהוה • מיטיב הלבבים המשתברו: ובמשה
בן עמרם • דאמר על ימה אשירו: ובתורה הקדושה • קדש כל ספרו:
ובהרגרזים בית אל • דמע כל טברו: אן ראיֿה בחסדך • חטאת
עמך כפרו: 'בכפירות מה הֿה היום קעם • 'בתשמישות מרו: ויקריב
שבע עשר קרבן • וחלבם יקטירו: פרים שנים • ואילים שלשה
במספרו: וכבשים תשעה • בעלת התדירו: ושעירים שלשה • אנה
הנכון יפתרו:

f. 64^b כֿתח התשובה פתיח • בזה יום הסליחות: | יפה למי יעבר בו • בלבבים
טהרות: ויצא והוא מתנור • בנזר התשובות: ויקדם בשלם • וזהו
ושלשו ושמחות: על המועד הששי • דו מועד חג הסכות: דבו פקדך
מרך • מלבין כל המשפחות: תעבד סכות • מן ארבע אקרות: פרי
עץ הדר כפֿות • תמרים וענפי עץ עבות: וערבי מישרים • בגלל זכרון
האבות: וענני דהֿה יסוכך • עליון במדברות: ותחתה תשב • בזהו
וחדו ושמחות: במיכל ומשתה • שבעת ימים במספרות: ופקדך בו
עורי • תחג אל קדש הטברות: ותשמע ברכתה רבתה • מפם יתר
הפליטות: 'דשיֿרה יהוה וקדשה • אל אחר הדורות: ובו קרבן יתעשה •
שנים ושלשים קרבנות: ומוספות הקרבן בו • לה רזים דקיקות: בדיל
קבול מקרא אברהם • דקרא במקדש המקומות: יהוה יראה • ויקבל
הדרישות: אשר יאמר היום • הוא זה היום בקשיטות: בהר יהוה

חציצר מקים בקדש * ובכל ארצכם השופר : ומימר מקרא קדש * מן
 הטמאות השמר : | וטהר השמלות * והנפש והפגר : ומספר קרבנו * f. 63
 ארבע ותשע עשר : פרים שלשה * וכבשים ששה עשר : ואילים שנים *
 ושעירים כמספר : האן דו מנו 'דידע * האן דו מנו 'דיפתר : ממו
 והלאה נגש * ונפתח תרח תהותה ונעבר :

נגש נפרש נימר * באהן יומה ונגליגאתו : יום הסליחן והרחמים * דביום
 צומה נקבותו : יומה דלית לו דמות * אלא יום נקם כותו : אחת בשנה
 ייתי * דבו ענות ואנשמותו : ענות להנפש בעולם * ובאחרית אנחותו :
 מה רב מה הוה בו יתעבד * מן מאומים כבודותו : עת יבוא הכהן אל
 הקדש * לבוש בגדי קדישותו : יוה על הכפרת * מרם חמאת העם
 וחמאתו : כד יוה אתו על הכפרת * יראה הדם אכתב מכתבותו :
 'ביכלות יי' ה' י' ה' * עבוד גוני תמחותו : יקרי אתו ימצאו * מימרים
 נוראותו : מה יימרו על ראש השעיר * 'דלעזל בגוללותו : שם' הכהן
 יעמד * וישרי כפירותו : ויכפר על הקדש * מטמאת ישראל ופשעותו :
 כל זה ועמה נציבים * בתרח משכנותו : בשער החצר * מסתכלים
 לכהן ומקרתו : עמדים 'בתשבחן ורבואן * ושעבוד ונצירותו : שאלים
 מרון * יתקבל מן הכהן כפירותו : ויהוה עליו הקבול * ויפתח תריח
 רתותו : אן צדק בצדקה מדלה * על עמו ונחלתו : יצא הכהן לבו
 מלי * זהו וחירותו : עד יראו הכהן יצא * בשלם ושמחותו : יצעקו מן
 השמה למרון * ויודו לו על טבהתו : וכל אחד לחברה יחנה * בסליחות
 חטאתו : | ועת יסכם מן הכפירות * המזבח וקרנותו : יקריב השעיר f. 63^b
 החי * ויודי עליו עונות עדתו : ונשא השעיר את כל עונותם * אל ארץ
 גזרותו : ויצאו ממנו כיליד חדש * לא עון ולא פשע ולא חטאתו :

סלח לעמך ישראל * בזה יום סלוחיה : המתקרי יום הכפורים * ויום
 עשוריה : דבו הכהן ירחץ * מן מימי כיוריה : שני פעמים * בזאת
 שיאליה : הראש בדיל מובאו * אל קדש קדשיה : והשני נוגעו בדם
 חטאת העם * דתטהרו מן עוניה : כמימרו לטהר אתכם * מן אשמה
 ופשעיה : ובזה עורי שיאלתה * שמע פתרוניה : למה זכר אהרן
 ברחיצה * ומה זכר רחץ בגדיה : כי הבגדים קדושון קדוש * לא תתקבל
 טמאיה : מה טב זה יום הכפור * ומה רבו מן יומיה : כי רז מספר
 כפורים * כיומי השנה במניאניה : יום לשנה יום לשנה * נמלל על
 לשניה : מן יצום בנציר * יפתח לו תרח תאביה : ויעברו בו וישקף *
 על גת עדניה : ויכל מן מטעמי הרתו * ומן אילן חייה : וישתה מן
 נהרה 'דצא ממו * ארבע נהריה : ואכל וחי לעולם * חיים תדיריה :

אמרנו : ונאמר :

לאִי נפתח פתח מדרש * וננציר בו לבבין : ונרים הצבעים * ונימר ברכיות
 לשונין : אה רבה מנך אנן בעים * תסלח לחטאינן : לא רוח אלא
 מנך * אה מלוך רוחינן : אה 'מקבל התאבים * קבל שובתינן : מרי
 תאב עלינן * וסלח לחטאינן : מרי תאב עלינן * וכפר לפשעינן : מרי
 תאב על חיבים * מבגלל ארשינן : תלי רגזה מנן * ופרס רחמיך
 עלינן : תתובתן קבל * וקבל מדרשינן : תריח רחמיך מרי * לא
 תצנקנן באפינן : צדקה עבד לן מרן * ולא תנזי לן גמלינן : אה ים
 הרחמים * סלח לן מעונינן : וראה בעין חסדך אלינו * והשקף ברחמיך
 עלינן : אה רחמנה 'ברחמיך * אתרחם עלינן : אה רחמנה 'בטובך *
 כפת חילי שנאינן : אה רחמנה בחסדך * הסיר כל לחץ מעלינן :
 אה רחמנה 'בגדלך * רפא מחצינן : אה נשא עון ופשע וחטאה * שא
 לפשעינן : אה שמעיו הצעקות * שמע צעקותינן : אה עני השאלים * עני
 שיאלינן : אה 'מספך כל צורך * ספך צורכותינן : אהיה אד חסדך *
 אל תכפיץ מנן : ושוב את שובתינן * ולא תטרף בעותינן :

f. 62^b בן דכרן השובה אצא * ואל דכרן דן ירחה אעבר : ואספר גלינאתו *
 דרבת על המספר : דאצטמת בו ארבע זבנים * יקרים עד מותר :
 ראשון שבתון זכרון תרועה * מקרא קדש בשמח ושר : ארבע עקובאן
 רברבאן * כארבע מועדים דבו אסתדר : וכארבע אקרי העולם * אש
 ורוח ומים ועפר : וכארבע זבני השנה * קור וחם קץ וחרף 'ביתוב
 כשר : וכארבע פאתי עלמה * מיצטר ועד אצטר : וכארבע דגלים *
 כל דגל לו עסכר : וכארבע שגבים * קרע יתון דמע כל הבשר :
 וכארבע מלי השם הגדול * והשם הקדוש הישר : וכארבע סדרי החשן *
 מן ירק וסמוק וחק[ום] ואבר : וכארבע קצי עשרת הדברים * דבתורה
 מתביאר : וכארבע אקרי הסכות * פרים וענבים וערבי מיישר : ומספר
 אותותון * עשרה ושנים עשר : כמספר הימים * דחתמתון יום השמיני
 עצר : ת ומספר אותותי התורה * קדש כל ספר : וכמספר המועדים *
 דבשנה תעבר : ומימרו שבתון * מן העבדה בכל אתר ואתר : רק
 ינחו במיכל ומשתה * וחדו רב ויתר : ומימרו זכרון * מבגלל מי בן
 שמנת ימים אתגור : ואתפרה באיל אחד * וקם לו המימר : אמרו
 הידועים * אן זה הדבר : הוה בזה היום * ולן על יסוד זה מימר :
 זכרונו בקרבנו איל אחד * בגלל זה המרכר : ואן הוה בעורלנו איל
 אחד * לית בו זכרון זכר : וזכרון עורי מימר הצורי * יכנשו בו ישראל
 מן סדר : פרי אדמתה * ויודו להצדיק והישר : ומימרו תרועה *
 יתקע בו בשופר : ובין השופר וחציצר * פרקן קמיך לו אפתר : כי

דחמישי סימן יד משה • קדקד עלמה ונזרו: דנפקת מצרעת כשלג • זה
 מגיד בפנותה ונברו: ובמימרו כשלג • מימרים יזכרו: הטהורים הזכויים •
 דמיתוביתון כשרו: עם היותם בפנותה • מן הטמאות יטהרו: וברצון
 מרון ילכו • ומצאתיו ישמרו: עם שמירותם ישמרון • בעלמה ובאתרו:
 ורחמיו ישרי עליון • והקיאם לון יזכרו: ואן תדרש תדע זה • ותעמד
 על אקרו: קרי קצת חכרתי • ומה בה מביארו: ואף גם זאת בהיותם •
 בארצות איביהם לא סרו: לא מאסתם ולא געל[תים] לכלו[תם] •
 ובריתי אתם לא הפירו: ומוציה עורי • והנה שבה כבשרו: זה מגיד
 במגלי • רחותה ומעזרו: והששי מימר בלעם • המתביאר בקדש ספרו:
 אן עשו ימלך בתר ישראל • שני פעמים במספרו: ויעתק ממנו •
 ויעזר אל ישראל בתרו: כמימרו וישראל עשה חיל • יהוה יחזן
 מעזרו: והשביעי עת תתנבר פנותה • והמגיפה תעצרו: יהוה ברחמיו •
 יפתח טב אוצרו: וייסיר פנותה • והנגף והצרו: | וימול הלכבים • f. 61^b
 והטובות יסנו ויפרו: כמימרו ומל יהוה אלהיך את לבבך • להבה
 אלתו בנצירו: ושב יהוה אלהיך את שובתך • ויקבץ נדחך דאתבדרו:
 בקצה השמים • בכל גדר וגדרו: והביאך אל ארץ אבותיך • דקיאמו
 עמון בתרו: וירשתה והרבך מאבותיך • ופרי בטנך יותירו:

ט • י • כ • להרה הכפירות חתמתה: ואחתם עורי • זאת מימרתה: דאמרת
 קמיכון • בזכרון התהב ויומי רחותה: השמיני מן הסהרות • דבתורה
 מביארתה: מימרו בקצת • וזאת ברכתה: וזרח משעיר למו • אנון
 בני עשׁ כמימרתה: וישב עשׁ בהר שעיר • ונשיו ובניו וכל קנינתה:
 הופיע מהר פראן • אנון בני הגרׁ: כמימרו וישב במדבר פראן •
 אחר מדברתה: כד אצטמתו למשמע • קול אלה רחמן ורתאה:
 מדבר דברים • שמנה ותנינתה: אמרו הזוכרים • לית לן יכלתה: על
 קוטמות זאת המצׁת • תמן אניד מגידתה: במגלי רחותה • בזאת
 ממשלתה: יכנעו לפניך • ויקבלו¹ מצׁת אגרתה: כמימרו והם תכו
 לרגליך • ויסבלו מדבריך מסבלת: ינצירו ויימרו • בנציר יצרתה:
 תורה צוה לנו משה • נבי חזכרים ונקבתה: הא כתב רב לית כׁתה •
 וכל בלעדיו אלילתה: הא נבי רב לית כׁתה • וכל עורנו שקרתה:
 טוביון תאביה • דאתין עלמתה: | דמרון אתין • וענני הרחמים עליון f. 62
 מטללתה: תאביה אנין • דנצחין קרבתה: וגלן רחותה • ואלהון
 משמשתה: תאב ואתרחם • דאת רחמן ורתאה: תאביה אתין ומרחין
 לאלהותה רבתה: תאבין את בעי • תתן לון עלמתה: תאב עליון ועני •
 ואקים לנו וסלחׁ:

¹ ויקבלו L 18.

בהמימר והמעשה • ותהי עובדיו מתקנו: כל מן ידרש ישוב • לאלהים
 אלהינו: יעשה זאת הדרכים • בדחלה וארכנו: ינציר יצרו למרו •
 וידרשו בלב לנוע: וינציר בלבו היראה מיהוה • וילך ברצונו: וינחם
 על מה עבד • ויעמד בתחנונו: וידר נדר וישבע • שבועה לאדונו:
 ויאסר על נפשו • לא ישוב למרו יכעסנו: לא יחל דבריו • ככל
 היוצא מפיו יעבדנו: בזה יסלח לו יהוה • מה אתקדם ממנו: ואם
 הפיר יפיר אתם • ישרי עליו הקצף והנפנו: ולא ישוב יקבל ממו •
 שובה ולא מדרשנו: טובינו טובינו • אן נשים מעמדנו: על פתח
 השובה • ונשא את ידינו: אל מעון הקדש • ונרים צבענו: ונימר על
 פתח רחמיך • יהוה עמדנו: מתחננים מנצירים • פתוחים פממינו:
 במימר אה רחמנה • ברחמיך שוב עלינו: ובמיני הברכות • אמן
 יברכנו: אהיה אשר אהיה אלה[ים] יתברך • ומשמח יברכנו: אה
 קרוב הקרובים • מן חסדך לא תרחקנו: אהיה ברחמיך • מבור העונות
 ארצימנו: אהיה בבטחנו בך • לא תכלימנו: וסלחתי לעונינו •
 ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 60^b

זכר אזכר לכם • מן דאכה צמיתה: זכרון ישמח הלב • ויסובר נפשותה:
 בזכרון התהב • ויומי רחותה: דיתגלי בממשלתה תניתה • ולן על הדח
 סהדותה: בתורה הקדושה • דקבלה מאורה דנביותה: הראש מימרו
 בקצת • ויהי השמש אחרותה: והנה תנור עשן • זה ישרי במקדש
 זרותה: כמימרו כי אש קדחה באפי • ותוקד עד שיאולה תחיתיה:
 תאכל הארץ ויבולה • וכל יושבי עירותה: הך סדם ועמרה • דהו שם
 ומשלותה: ומימרו ולפיד אש • זה ישרי על קדש נבעתה: הרגריזים
 בית אל • יטהרו מן טמאותה: כמה אמר תלחט • מוסדי ההרים •
 ראו דן פרקנותה: בין תאכל ותלחט • ישור זה בעלי חכמתה: שם
 יתגלי הקשט • ותשוב¹ ממלכותה: והשני מימרו הצדיק • לארש
 זכותה: לזרעך אתן את הארץ הזאת • לנבולותיה סביבותה: מנהר
 מצרים עד הנהר הגדול • נהר פרת ירשותה: ובממשלתה קמאותה •
 מה מטו זאת נבולותה: ימטו ויירשוה • בהדה משלטותה: והשלישי
 השמידות ארבע² גוים • הזוכרים בזאת קצתה: הקיני והקנוזי • והקדמוני
 ורפאותה: | והרביעי מימר יעקב לבניו • היאספו ואגידכון מגידותה:
 את אשר יקרא • אתכם באחריתה: מן רעות רבות וצרות • ביומי
 פנותה: כמימר בן עמרם • כהן משכן כסאיתה: וקראת אתכם •
 הרעה באחריתה: ומימרו הקבצו • זה לימי רחותה: כמימרו הקשט •
 בקדוש ארהותה: משם יקבצך יהוה אלהיך • מקבץ נדחותה:

f. 61

¹ L 18 והחשוב.² L 18 ארבה.

ותעשו כמעשיהם • גלים ונסתרים: ותעזרו לסעד יהוה • ישר הישרים:
טובי מי יעזר ליהוה • בלא מעזרים:

דרכי השובה עזבנו • ודרך התאוה הלכנו: תאות עלמה ועורנה • זה מן
ביש יצרינו: ומן נפשנו התניעה • על כן באה עלינו: כל הצרעה הזאת •
טובי מי ירצע אזנו: במרצע השובה • ועבד אדונו: ומימרו לא ימרי •
זה 'ברצונו: הן עשיית הישר • והטוב בעינו: ד'ניך תתנשא • ומדרשך
יגיבנו: ויקים לך מימרו • בקדש אלפנו: בקצת כי תולידו ועורנה • כי
תדרשנו: בכל לבבך ובכל נפשך • בלב 'נציר כנע: ושבת עד יהוה
אלהיך • ושמעת ממנו: | כי הו רחום וחנון • בקושך לא יטרפנו: ושב f. 59^b
יהוה אלהיך את שובתך • ויחנך בחננו: וירחמך ברחמיו • ונדחך יקבצנו:
ואן תדרש אה חברי • זה הדבר תמטנו: אנחם על רעותך • אשר
אתקדמנו: תהי על חטאו • מרו ישיב עליו מחרונו: תהי על חטאו •
ישים הרתו טעמנו: תהי על חטאו • ישרי עליו רצונו: תהי על
חטאו • בנן עדן ישכינו: תהי על חטאו • בעלמה יסלח עונו: תהי
על חטאו • באחרית יוקרנו: תהותה היא אסאה • ותתובתה סמנינו:
סב לך חלק מזה וחלק מזה • והרפא הו האל אלהינו:

על מזבח השובה • אקטיר חלב תשבחתה: ואפרט עליו מן הצלות • שני
עשרונותה: ואסך עליו מן הזמירות • לפי יבלותה: עד יעלה מנה •
ריח ניחחותה: תבוא אל הנפש הזכאיה • תקץ יתה מן שנתה: ותאמר
אכן יש יהוה במקום הזה • מה נורא דן מקומותה: אין זה כי אם
בית אלהים • וזה שער שמימותה: שם תדר נדר • למר אלהותה:
אם יהיה אלהים עמדי • ושמרני מן עוברי בישותה: ונתן לי השובה
לאכל • ובגד יראתו מלבשותה: והיה יהוה לי לאלהים • וכל אשר
תתן מן שובתה: עשר אעשירנו לך • מעשרים תלתה: המעשר הראש •
אזרע בלבי יראתה: | והמעשר השני • אקציר ית קצירותה: והמעשר f. 60
השלישי • אלקט מן פרי סליחותה: ואבנה ללוי • בדיל כפירותה:
מכל מצותיך • דצויתני בתורותה: לא עברתי ממצותיך • ולא בערתי
ממנו בטמאותה: שמעתי בקול יהוה אלהי • עשיתי ככל אשר צוית: ני
השקף ממעון קדשך מן השמים • וקבל מני עזרותה: ואלביש יתי
בגד שעבוד • בעלמה ובאחריתה: ושים השובה מטעמי • והרחמים
משתייתה: ואפתח באפי • תרחי רתואתה: ומימרך בספרך • קוממו
לי אן ראיח: ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה • יהוב מתנאתה:

ועתה הנני מזכיר • מה הו עבד עלי דכרנו: בדרכן השובה • דבמדכרה
תתפונג נפשותינו: כי השובה לה דרכים • לית במימר הלשונו: רק

ובתר זה מצאוני: רעות רבות וצרות • ושלט בי כל דבב וסני: ואתרברב
 עלי המצור • והמצוק והנגפני: שם' מן שנתי קצתי • זכרתי מה פקרני:
 ומן רב צרתי צעקתי • מרי מן רב חטאי הוציאני: מרי עונותי יתרה •
 והסדיך תסבלני: מרי צללתי בים אשמי • ברחמיך אריצני: מרי תא[ב]
 ואתרחם • ועתה יגדל נא כוח אדני: נשא עון ופשע וחטאה • שא לפשעי
 ועוני: ושוב עלי שובה טובה • וסלח לי וקבלני:

בשובה אפרש קמיכון • מימרי אה סיעתי: עבד עלי כל שמיע • יצית
 לאמירתי: ולא יקץ מן המשמע • ולו אתורכת שירתי: אולי יתגלי לו •
 מה הו עליו טמירתי: | מן קשיטות השובה • דאני לה דרשתי: כי
 השובה מן ישוב • לאל העני אתי ביום צרתי: וינחם ויאמר • הא ילי
 מה זאת בחרתי: לקנומי ורוחי • באש להבה אשלכתי: מן יטפי להבי •
 ביום פקדתי: עלי חטאי • ופשעי ואשמתי: מן יחס עלי • מן ירחיב
 צרתי: מן ירחמני • מן ישמע צעקתי: מן יראה אלי • מן יניב לשיאלתי:
 מן יתלי הרגז מעלי • מן ירפא מחצתי: מן ירוי צמאי • מן ירבי טפלתי:
 בזכרון חטאי תדוב רוחי • ותמטיר עיני דם אדמתי: ומן רב הצר
 אימר • מרי חלי לי מימירתי: תקיפה דחכם טמירתי • נפש לי מן דין
 צרתי: אכרו קמיד באמירתי • ארתי ארתי מרי ארתי: ועתה הנני •
 זמם זממתי: אשוב אליך אה אדני • שובה בלא מעזרתי: בחסדך קבל
 שובתי • והחנתי ורחמתי: והנחם על רעותי • ושלמע אשמע צעקתי: וענני
 רחמיך • בחסדך עלי שכתי: והקים תפלות בן עמרם • דבתורה מבארתי:
 סלח נא לעון העם הזה • ויאמר יהוה סלחתי:

f. 58^b

בלא מרן עלמה • ואלק בה מאורים: תניר על התאבים • המתקבלים
 המנצרים: דמטו בשובחיון • כל טובות יתרים: בתרי עלמיה • בעלמה
 ובאחרים: בעלמה פרותון תפרי • ותהיה רבים ופרים: ולא יהיה בהם •
 נגף ולא צררים: רק בממצאון ישרי • כל רצון ואיקרים: | והקצף
 יתנשא • והרחמים תמטיר מטרים: והרצון יתגלי • ויפתח טב אוצרים:
 ועת ירפו מן עלמה • ישרי הרגז בכל אתרים: והמטר יתהפך • באבקים
 ועפרים: והארץ לא תתן יבולה • ואילנה לא יתן פרים: והרגז יתקף •
 ותתהפך הדרים והערים: כמיפך דור המבול • דהזה שם ומשל לכל
 הדרים: וכמיפכת סדם ועמרה • דלא אתשקח בון עשרה טהורים: והיא
 שאלתה ופתרונה • כי היו חמשה ערים: כי הדבר לא יקום • בציבעד
 מן עדים תרים: זה מעט מן מפתר טובותון בעלמה • ובאחרית נזירים:
 בגן עדן • לעבדה ולשמרים: ומרון מן רחמיו ורתותו • ישבירון שבירים:
 ראו אה אהבים • זאת המיתובים הכשירים: עבד עליכון • תנצירו הצירים:

f. 59

ואמר מרי לא תפיר: בריתך עם עבדיך ועל עקתן לא תעביר: מרי
 סלח לחטאינן ולן ברחמיך הסתיר: באב המון ובנו ודאמר מידי
 אביר: ונאמן בית אלהותה ומי הוה יקטיר: קטרת הסמים בקדש
 מלוא חופניו ויעביר: את הפר אל אהל מועד ויזרק על קיר: המזבח
 על קרנותיו ויכפר ויצא וייסיר: | בגדיו וירחץ בשרו ויעמד בשער f. 57^b
 החצר: ואתקוממת זאת הסגילות מן נביר אל נביר: כל נביר בזבנו
 ראש קדקד נזיר: שלשה קדושה דכרנון לטב אדכיר: דאתפרשו
 בואת המיתובה דבה לא יבוא ממזיר: והם תפושי ארכוני הדת
 אלה בממצאון יעמיר: עלמה ויוריק ביומיכון וככן בחייכון יותיר: וחיי
 שמעי מימרי דכל מומי יסתיר: ולא יסב עלי כי מדעי חסיר: לית
 לי חכמה ולא בינה ועם זה לשני קציר: וצדקתך חסבל עבדך ועבדך
 בזה יכיר: ומה אמרתי זאת שירתה אלא למען ספיר: שמי בני
 עמי והוי בה זוכיר: וכד אורכתי בה המימר ושכרי עליך תימר
 אשיר: ישר לך אמורה ועתה הנני לך ממזיר: וקדם נחסל השירה
 נימר הך מה דאמיר: תנים יומה מאה שנה אה סדרה דאכה סדיר:
 תקום לך מלי ברכתה יברכך ישא יאיר:
 אין כיהוה אלהינו:

عليه ايضاً شيرة حسنه تسمي شيرة التوبه تاليف الشيخ الجليل عالم علما
 ايسراييل في زمانه العم المرحوم الشيخ ابراهيم ابن يوسف القباصي
 تغمده وگو"
 בשם יהוה:

	אטהר לבבי	וכן פמי ולשני:
f. 58	בתשבחן עזי חזרתתי	חדה דלית עמה שני:
	רחום הרחומים	להשמים והארץ קני:
	הו האלהים הרעה	אתי מעודני:
	מאז הוית בלחץ אבי	ואל קרב אמי השליכני:

וקבצני וצער לבי וראשי וכבדי בחכמה מתקני: ושם הראש מלעל
 וחלב בתוך והכבד על ימיני: וכון בשרי ועצמי וממו הוציאני: ושם בו
 רח ומדע אדע בו עשוי ומכונני: דמן מזון השדים אינקני והשבירני:
 עד עלו השדים בפמי מן מזון אחר העליטני: ופקח חזותי ומן אלמי
 בטאני: והוא עלי כרוז וכל טוב נמלני: והודיעני הדרך ולמדני ופקדני:
 אן סרת ממו כה וכה יתקף עליך חרוני: כד אתגלת לי עדנת שכחתי
 אשר צוני: ומצותיו עברתי ועזבתם ועזבני: ואחרי תהות נפשי הלכתי:

וקמי מרה יסגד: ויזכר גֵּרוֹת האבות • והארמי ומה עבד: והמוצא
ממצרים • ורביאן יום המעמד: ומה צדק בו מרן • על ישראל עד: בא
לארץ ירשתו • וישכן בטח בדרד: וקנאת מן קנא • ועובדו עם מן זד:
ואיך קם לו הקיאם • ואתפרש לו מלבד: | עורנו מן כל כהן • ויירש
זה העובד: שם הכהן יגיבו • ישר ואתה פה עמד: עמדי ואדברה
אליך • אצית ואשמע ואתלמד: ורבה היא שעתה • דבה הכהן יעמד:
וישא קולו וימר • השקף ממעון קדשך וכד: יימר זה המימר • כל
העולם יחרד: ויתגלי ענן בשמים • ומיני הגשם ירד: זה תלמוד לדורים •
כי כל מן זרע חצד: תניו מחנה נפשאתן • אמת דנעבד עובד: יריח
ריחות מרן • בכל מועד ומועד: ועל כל כלום וכלום • הך מד לאוי
ועבד: לאלה נודי • וקמיו נסגד:

f. 56^b

שלם לך נימר • אה קהלה אצית: למשמע מימרינו • עד נכרת עמך ברית:
קדם נחסל השירה • זה מימר בה נכרית: לנו עליך דבר • נימרו בזה
הבית: ומה נדרש לך אלא הטוב • ואת תדע הן הוית: תדרש המוקר •
בעלמה ובאחרית: ארצי בעובדך לעבודך • דמצאך מן האן דלית: ואיטיב
מהלכך ומדרכך • ואתקשט במדעך אן לית: אלה אלא מרך • אן מוחי
ואן ממיית: תרתיה בשלטן רבותו • כי כלה לה כפית: שים מדרשך
ריחותך • ולא תתן אבן מכשית: להשתחֹות לאֵל נכר • פסל וכל
תבנית: כי אֵל קנא מרך • בעליון ותחתית: ועמלך עמו כנוס • ועתה
אל נא תשית: עליך חטאה • כֹּת בן שלמוית: ולא תאבד נפשך
דמות • זמרי על דבר כזבית: ולא תיפך הטוב ברע • ולא תמכרו
לצמייתית: דאתה קדש וסגולה • וזכרוןך מאנש לא תשבית: | קום חרב
ערי הרעות • ולא תבנה אֶתיהן כזית: גרש מיני החטאות • ואכתב לה
ספר כריתית: ושלחה מביתך • ושוב ושמור את: החקים והמשפטים •
אשר צִוְּךָ ואנית: תשמר תשתמר • ויקום לך מה עמית: בספרי התורה •
כמה כתיב וקרית: ואשברה מטות עולכם • ואוליך אתכם קוממית:

f. 57

תהבה אשרך • צלמך היום ידיר: בנור מניר יפה • מה חסיד ומה שפיר:
עובדך בזה היום • כד תקום בנציר: תתחנן ותתפלל • תצלי תקרי
תשיר: תפתח תרח תהותה • תיתי היום תשביר: מן כריה דלא פֹּעַת •
ולא פסל עתיר: ולא טריד מסכין • דו למימי ימה קטיר: טובך ומה
יהב לך • הלא הו חייך תדיר: תתחני תתחני • תמטי מה אֵת סביר:
תחדי במועדיך • תקום באיקר יקיר: תעבד מה לאוי • מכל מאום כשיר:
אשרך בן בבור • לא עבד ולא גֵּר: לך בשנה זה היום • ייתי לצדבך
ייסיר: ותצא ממו חדש • ואת הך כוכב מניר: תן על זה אודאו •

הסליחות סביבותך • מערב עד ערב לא יסור : עד יכבס עונותך • ותצא
 איש מהור : דו אחת בשנה ייתי • מתקרי יום כפור : אוצר מלי סליחן •
 משביר לכל שבור : בו תרח תהותה • פתוח ליתו סגור : טוב אשר
 לאשר • יהי לנֶה עבור : | ימצא קמיו אתר • לכל איקר סדור : ובית f. 55^b
 מלי כופר • בו יתקע שופר דרור : לתהבים מן החובים • דו לסליחן
 מקור : ותהבה בו מתקבל • ובנפשו בטח ידור : תחת ענות הנפש •
 ינשם גרמה מן אסור : העונות והחטאות • וזה גלי לא סתור : כמה
 ביאר משה • בקצת אך בעשור : כי יום כפורים הוא • חקת עולם בכל
 דור : יכפר עליכם • בזה חכמה לכל פתור : אשרך ישראל • גלגך מן
 יתור : כד תיתי בזה היום • תמצא קמך כיוור : הטהרה בו תצבע •
 תצא ועל צלמך נור : יודיע בקבול תפלותך • וימר לך האמור : מברכך
 ברוך • וארירך ארוך :

קום זרז בחדי • ועל גן עדן עבר : תתחני כד תיתי • תמצא קמך אתר :
 מיסוד על שרש • טובו יקיר עד מותר : כי בו נציב פרדים • באלנים
 טובים מעמר : מן זרע טב מזריע • לית בו קין ולא דרדר : אלא ריחו
 כמרדרור • כי כלו מן עץ הדר : מן ארבע אקרים • כל מאום מן אקר :
 פרי וכפות וענפי • עם ערבי מישר : תקח תשים בביתך • תשב תחדי
 תספר : שבעת ימים כל יום • מאום מיום תבצר : מה טבו אהליך •
 אשרך עם ישר : תשכן בטח בדד • ולא יקרבך איש זר : מן היום
 הראש • דבו תקום תעבר : פתח גן עדן • ותחג אל הטבר : | בשמחה f. 56
 וטוב לבב • ותתחף חדו ואיקר : והרצון ירחף • והנגף ייעצר : ותרח
 טובה יפתח • ותרח בישותה יסגר : ויתקבל כל מדרש • ויתעני כל
 מימר : מה חסיד מה שפיר • מה רב שעתה אשר : בה הכהן ייתי •
 ועל ראשו נור : וסביבותו מזה ומזה • שנים נשאים ספר : התורה וכל
 ישראל • מקדם ומבחר : והוא בינם כמאור • מה טבו מן גבר : יסק
 יעמד יסגד • יתחנן יתפלל יתעמר : ישא ידו יברך • יפתח פמו יימר :
 יברכך תימר אמן • הויך ממן ישר :

ראה רביאן מועד • לו בשנה מועד : לא בתרו בתר • עד ממו יפרד : דו
 עצרת ושביעי • וקדשיו מיסוד : על יסוד קדש שבתה • בו עבדה לא
 תעבד : מה רבו ומה טבו • ומה טב מה הוה ייעבד : בו זבני הרצון •
 זבן יקום קדקד : ישראל וישם בטנא • מן פרי עין נחמד : ויעלה אל
 המקום • למען ישמע וילמד : את דברי השירה • ליראה את השם
 הנכבד : ואשר יפלא ממנו • מכל דבר וכד : יצא הכהן אליו • לבוש
 בגדי הבר : ייתי ישלם עליו • הך מלי משעבד : ויניש הטנא אליו •

בשם אלהים • ושמו לכל טוב ממלא : והאן עיניך תעמי • והוא עמד
 יצלי : והמלאכים אחריו • נשאים דגלי : שערי אימנותו • בטהרות כל
 קהלי : ישראל והנם • קעמים 'בשפולי : טור סיני על כנותן • וכל סהב
 וכל טלי : | וקלה דשופרה משתמע • עם הרוח עלה יעלה : וקלה דנביה
 מתחיל • ליתו קול עלי : וטובה אמר ירום נביי • ובן ביתי וסגולי : וקלין
 וברקין אודמנו • וקול אלה דלא בלי : וטברה ארתת שריר • מן משמע
 ית מלי : יהוה דלית לה דמו • לא בכסי ולא בגלי :

f. 54^b

עמדו בטור סיני • שני הצבאות : קעמין לעל ומאתין לרע • בנפשות כנעות :
 למשמע קול קעימה • מדבר מן ששה הפאות : מלה בתר מלה • עשרה
 משתמעות : כעצם השמים • מתגלים לראות : כתיבים באשלה • ביכלות
 אלהות : מרון דחייה • לנו עננה 'בנגלאות : ועל תרי לחייה • ביד אלהותו
 מתפתחות : עשרה קבל עשרה • בן קמת הבוראות : ועשרה מן עשרה •
 ועשרה נפלאות : ועשרת מלי הרחמים • ראה מספר זאת וזאת : זאת
 חקים ומשפטים • תשיב מן התעות : זאת סוברו לחייה • בתרי עלמיה
 אנחות : לאוי נתן אפרשו • בדברים מנתחות : בזאת המלים ונימר •
 והאזנים שמעות : יהוה אל רחום וחנון • שמעיו הנקאות : אך אפים
 ורב חסד ואמת • מעביר על הרעות : נצר חסד לאלפים • נשא הפשעות :
 ונקח לא ינקח • אנה סודים תמחות : במימרו פקד • על שלישות ועל
 רביעות : טובי התאבים • ידיו מלאות : ישיגו מימר סלח • כל עונות
 וחטאות : ראה מה אתכון לך • אה בחור המשפחות : על פי אלהי
 קדם • אל אלהי הרוחות :

f. 55 פתח תהותה פתיח • קמיך בזה החדש : והו יימר לך אתי • ועונותיך גרש :

ושבק החטאות • ושובתך חדש : והנחם על הרעות • אשר עשיה אמש :
 ואנציר בשובה • והטוב מן הרע אפרש : ובמעשה החל • לא תחליל
 הקדש : רק הטיב עמלך ואתפלל • אולי תשקע האש : וקום שבח למרד •
 בארכנו מלב ומנפש : ואודה לו על מה יהב לך • מן שבת ומועד
 וחדש : וזה הו הרמע • ועל עורנו מתפרש : במאומות טבים • מתיסדים
 על שרש : רביאן קדשו גלי • כמאור השמש : מתקרי שביע כשבת •
 דבו שבת וינפש : וראש כי הוא • לשני השמטה ארש : ובין החדשים
 כמלך • כליל על רישה לבש : כי ראשו מועד • בו שופר יקש : תרועה
 למן יהי • לתתובתה בלש : בדיל כן אתקרי • יום תרועה וקדש : כמה
 ביאר משה • בכתבו דבו כנש : מצות כמימרו • בחדש השביעי באחד
 לחדש : יהיה לכם שבתון זכרון • תרועה מקרא קדש :

צדק עליך מרד • אה סגולה ובן בכור : באהן יומה רבה • דבו ירח מאור :

מִן רֹאשׁ רִישׁ יִרְחִי: הַשְּׁנָה דְלוֹ סוּדִים • חֲכֵמָה לִידְעוּיִם תּוֹרִי: מִן אֹצֵר
 בֵּית הַדְּעַת • אֲשֶׁרִי אֲשֶׁרִי: לִמֵּן לֹ מִדַּע וְדַע • רַז לִמָּה אֲתִקְרִי: רֹאשׁ
 וְרֵאשִׁיִּן • זֶה לְסוּד וְאֵנָה נִשְׁרִי: | בּוֹ קַם הָעוֹלָם • מִן מִשְׁתּוֹק לֹא מִן
 f. 53^b כְּרִי: בּוֹ אֲנַעֲבַת גֵּן עֵדֶן • בַּה עֵץ נַחֲמַד לְמִרְאֵה: בּוֹ בֹא אֲדָם אֶל
 הַגֵּן • וְאֶכֶל מִן עֵץ עֲשָׂה פְרִי: בּוֹ אֲתוּ מִלֵּאכִיָּה לְאַבְרָהָם • וְהוּא שִׁכַן
 בְּאַלוֹנֵי מִמְרִיָּא: בּוֹ קַם יִסוּד הַזֹּרַע • כִּי 'בִּיִצְחָק יִקְרִיא: בּוֹ בֹא יַעֲקֹב •
 לָקַח בְּרֵכֶת הָרִי: בּוֹ אֲתִילַד הַרְצוֹן • מִן זֶרַע טַב מִזְרִיעַ: בּוֹ אֲתִקּוּמַם
 הַקִּיָּאָם • קִיָּאָם דְּלֹא מִשְׁתְּרִי: בּוֹ אֲתַפְרַדָּה הָאֹזְרָח • מִיד אִישׁ נִכְרִי: בּוֹ
 קָמַת גִּזְרַת הַפֶּסַח • רֹאשׁ כָּל כּוֹרִי: בּוֹ צֹאוּ צְבָאוֹת יְהוָה • כָּל צְבָא
 וְעֲלִיו שְׂרִי: וְאֲתַנְגְּדוּ אֶל הַיָּם • וְהִדְבַּב רִדְף אַחֲרֵי: הֵם וְצַעֲקוּ • לְמִרוֹן
 מִלֵּב יִרְיָא: אֲנִיבּוֹן מִשָּׁה אֶל תִּירָאוּ • כִּי אִם בְּרִיָּה יִבְרִי: יְהוָה יִלְחַם
 לָכֶם • וְהַקּוֹל לְמִשָּׁה קְרִי: וְאֲתַעֲשֶׂה בַיָּם תַּמַּח • זְכֵרוֹנוֹ בְּכָל דְרִי: עֲלִמָּה
 דּוֹ מוֹדַע • רִבִּיאַן גִּבְר עֵבְרִי: אֲשֶׁר שִׁבַּח וְאָמַר • כִּי אֱלֹהֵי אֲבִי בְעִזְרִי:
 עִזִּי וְזִמְרַתִּי מִי כִמוֹךָ • יְהוָה בְּקֹדֶשׁ נֹאדְרִי:

נְצַפִּי בְעֵין הַלֵּב • עִם יִשְׁרוֹן יִשִּׁיר: לְמִרָה עַל שְׁפַת הַיָּם • הֵךְ מָה דֹאֲמַר
 יִקְרִי: מִן אֲדָם בֶּן עַמְרָם • אֲשִׁירוּ בִלְב 'נְצִיר: לִיהוָה בְּקוֹל רֶם • כִּי
 גַי גָּאָה שְׂרִיר: בְּרִכְבוֹ רַמָּה בַיָּם • עִזִּי וְזִמְרַתִּי תִדְרִי: זֶה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבִי • לֹ אֲרוּמָם וְאֲשִׁיר: רֵאָה רַז הַשִּׁירוֹת • כָּל שִׁירָה וְמָה בַּה טַמְרִי:
 יִשִּׁיר מִשָּׁה עַל הַיָּם • וְיִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל עֲלֵי בְאֵר: אֵנָה סוּד גְּדוֹל • עֲדָנָה
 מִן פִּתְרוֹן קְצִיר: מִמָּה נְצִא נֶלְךְ • בְּדֶרֶךְ מָה סוֹפִיר: מִן מִרְתָּה אֶל
 f. 54 אֵילִים • וּבְאֵילִים תִּמְן סְדִיר: | שְׁבַעִים וְשָׁנִים עֲשֶׂר • אֵנָה סוּד לְכָל
 פּוֹתִיר: בּוֹה וְמָה בְּתֵרוֹ • בְּמִימַר הַנְּנִי מִטַּמְרִי: הַמֵּן מִן הַשְּׁמַיִם • שִׁבְר
 לְכָל שְׁבִיר: הַמְרַבָּה וְהַמְמַעִיט • לֹא עֲדִיף וְלֹא חִסִּיר: בְּכֵן מוֹצֵא וּמוֹבֵא •
 בְּאוֹתוֹת רְפִידִים זֹכִיר: אֶחָד בִּיד נְבִיא • וְאֶחָד כְּתִיב בְּכִיר: יְדוֹ בְּאוֹנֵי
 'מִשְׁרָתוֹ • כִּי מַחָה אֲמַחָה אֶת זֹכִיר: עֲמֶלֶק וַיִּכַן מִזְבַּח • וַיִּקַּם יִשְׂרָאֵל
 וַיַּעֲבִיר: אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ • אֶל הַר הָאֱלֹהִים וְאֲדִיר: נוֹר אֵימָנוֹת מִשָּׁה •
 אֵנָה נִימַר אֲדִכִּיר: לְטַב זֶה הַגִּבְר אֲשֶׁר • עֲלִמָּה בְּמַמְצָאוֹ תִנִּיר: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה מִסִּינֵי • בֹא וְזָרַח מִשְׁעִיר:

סִיעֵתוֹן דְּקַעִימָה נַחְתוּ • 'מִרְבִּין לְמִשָּׁה הַשְּׁלִיחַ: עַל רִישָׁה דְּמִוֹר סִינֵי • 'בְּצַפֵּר
 יוֹם הַשְּׁלִי: שִׁי כַד קַעַם בְּרַבּוֹ • וְרַבּוֹאֲתָה חִילִי: רִוּמָה דֹאֲנַפְקוּ • מִן כְּסִי
 לְגַלִּי: אֲמַת אֲתַת אֲרִשׁוֹתָה • אַה מִשָּׁה עֲלָהּ אֱלִי: וְכָל שְׁנָב וְכָל סִימֵן •
 וְכָל תַּמַּח וְכָל פְּלִי: תִּמְן אֲצַתְמָתוֹ • וְקִדּוּם לֹא אֲתַגְּלִי: כַּד נַחַת כְּבוֹדָה
 רַבָּה • וְנַחְתוּ עִמָּה טַלְלִי: רַחֲמִיָּה וְאֲתוּ • מִלֵּאכִיָּה סְבוּלִי: אֵימָתוֹ וְאָמְרוּ •
 הַיּוֹם נַתְחַנִּי וְנַתְמַלִּי: הַיּוֹם חֲדוּ רַבָּה לָנֶן • בּוֹה הַכְּהֵן הַמְּלִי: דְּנִקִּיב

f. 52^b זכור יום אחריתך • ומה קדמך מזמן: | זכור יום מעמדך • קמי דיאנה
 'דדאן: מנו דיחס עליך • מנו ליקדנך ימתן: קום זרו בשובה • ודע
 בזה היום אן: קמיד תהותה ותתובתה • מקפין דן ברן: זה אסו וזה
 סמן • זה עורי וזה יחן: סב לך שני חלקים • מן אהן ומן אהן: ואדרש
 דרך הטוב • כי על כן ובדיל כן: רחותה תדרשך ותשוב • ואמר
 אמן אמן:

כמוך אה ישראל • לית בעמים והגוים: דאתה גוי טהור • ובך בחר אלהים:
 ולקחך לו סגולה • והו לך לאלהים: ולחיותך עם קדש • במיתובים
 עלוים: ולתתך עליון • וכל העמים כנועים: ולשם ולאתפחרית • בקדשים
 ומנוחים: ואפרש לך חדשים • ושבתות ושבעים: ומועדים קדישים •
 קדשיון גלויים: מן חשבן קשט • מתעתק מן האבוים: אל בעלי המדע •
 אשר לבביון מלויים: חכמה ותבונה ודעת • מן חלק הידועים: דידעו
 אקר וקשט • בסוד מימר אלהים: בדיל כל מועד ומועד • אשר יהיו
 עשויים: דעל קשיטות החשבן • אקריון בנוים: בשני חדשים • תרחיון
 פתוחים: בין יומי השנה • ועל יתוב אתוים: מועד בתר מועד • שבעה
 בשלשה חנוים: על יסוד קדש שבתה • כי מקראי קדש קרוים: נפרש
 בדילוק מליים • בין ידי השמעוים: ונתרחץ על אלה • אלהי האלהים:
 אמרנו: ונאמר:

f. 53 לזכרון יומי מועדינו • מימרינו ננגד: ונפרש מפרש מימר • לכל מועד
 ומועד: ונבנה לו בניאן • מן חשבן מתעתד: מן האבות הראישונים •
 מן אדם אל נח מתנגד: לשלשה ארשינו • אל בן עמרם ויוכבד: מטה
 לאהרן ולבניו • ביד משה אתלמד: מן זמן אל זמן • מתעתק משמרו
 ביד: סגיל העמים ישראל • ובו מלבד עורנו אתפרד: דו ארכון מן
 ארכוני הדת • ובניאנו ליתו מגדר: על השמש והירח • יקום בניאנו
 בסהד: יודיע קשיטותו • ויתגלי ברבין כבד: מן חשבן הירח • דבכל
 ירח יצמד: בשנים עשר מגדל • כל אחד מן עורנו יתפרד: ודרנים
 מאה ושמונים • בה יעלה ולא יורד: כל לילה שלש עשר • ונורו בה
 יזבד: עד ארבע עשר ימלא • וככן יהי מגדר: כי הק יעלה ירד •
 והחשבן עליו עמד: והשמש לית ככה • ואמת זה בזה יועד: תתודע
 רישי החדשים • כל חדש בחדשו יחדד: למודע זבני המועדים • כל
 מועד במועדו יתעבד: על יתוב כמה לאוי • והאלהים יסעד: כי הוא
 רחום וחנון • ארך אפיים ורב חסד:

מן אנה נעלה למדרש • ונדבר דבר עורי: ומן מרן נדרש • אן ימטנן מה
 נתריח: עד נפרש ממלל חדש • ומן הראש נשרי: בזכרון יומי מועדינו •

לו מיום הששי: ואכלל בשם אלהותה • ועבר בין אנושי: רומח לנו
 ערפלה • במקום אדמת קדשי: תמן אשתמע קלה • בזעיו רב וקשה:
 ושמע הממלל מן מרה • פה לפה בלא שלישי: בסהדות בוראי עלמה •
 שם' אמרו אנשי: ישראל והם כלם • בשערי אימנותו תפושי: לית
 אלה אלא מן • ולא נבי קשיט כמשה:

טובי אהבי זה הנבי • טובי תפושי דתו: טובי סבולי דגלי • שערי אימנותו:
 טובי עבראי עבורי • תחת צל קורתו: טובי אכולי מפרי • תבואת דת
 נביותו: טובי שמורי דברי • ספרי תורותו: תורותו תוריאנו • חקיו
 ומצָתו: תורה צִוָּה לנו • מן אוצר נהירותו: מורשה לישראל • סגולי
 נחלתו: נותינה אלהים • יתודי על טבהתו: טוביון שמוריה • דעל
 משמרה ימותו: אנון בעלמה מוקרים • ואחריתו ייתו: לאתרה המתקרי
 גן עדן • אתרה דלית כֹּתו: וחלקון מן מרון • רחמיו וסליחתו: טוביון
 כד יבוא • משה בצלותו: אל מקומו בגן עדן • והזכאים סביבותו: כל
 אחד במקומו • ישיב על כנותו: משה על הכסא • והכל 'בתשמישותו:
 דו חליפתה דאלהים • ונאמן ביתו: שם' ישא משלו • וירא את ישראל
 עדחו: שכין בגן עדן • תחת טללי הרתו: ועליו רוח אלהים • שם' יאמר
 בשפתו: מה טבו אהלִיך תהבה • מה טב שכינותו: | אהלִים נטה יהוה • f. 52
 במיסון גלתו: כנגות עלי נהר • מן מימי עדן שתו: כארזים עלי מים •
 חסק זרע תבואתו: זורעו במים רבים • ורבה היא פרותו: ירום מנוג
 מלכו • ותתנשא מלכותו:

ישראל ראה • מה לך אלתן: מן טב המאומות • דלית לעורנך ככן: מרך
 נקרא עליך • וקראך לו בן: בכור ויהב לך • כתבה רבה דאימן: נביה
 דאמיר בדילו • בכל ביתי נאמן: דהודיעך מסגדך • משם רעי אבן:
 ולשכיני תדרשו • אשרך בזה ובאהן: עלמה לך איקר • ובאחרית גן
 עדן: אשרך מי כמוך • כי יהוה 'מגן: עזרך וחרב נאותך • והוא מלכה
 דזאן: לחייד וחיב עליך • תהי עקד וסגד ומרכן: ומודי לו על מה יהב
 לך • ביד נבי קשיט מהימן: לא ביד אוב וידעוני • ולא נחש ולא מענן:
 אלא קשט גלא לך • חיול חילה דכן ארכן: טובו לך ועליך • עם
 ממצאך ממן: קח ממו 'בקבול • תמצא בעיניו חן: ואיטב עמלך פניו •
 ונפשך מן הרע מאן: ולא תלך דרך הסרוח • דהכלילו עינים מיינ:
 והסורר והמורא • ארנם אֵתו באבן: כי אֵתה עם קדש • לא ימצא בך
 שכן: מן יעבד אלהי נכר • תחת כל עין רענן: זכור ואל תשכח •
 עובד מרך עמך מן: היום דבו שרית • בנו רחם ובטן: ועד אשר בו
 היית' • במה אתה עליו אכן: ובמה תהיה עליו • ראה ושמע ואתבונן:

הצלם • דנורו לא יכבי: ומנה עלמה חדיר • הא לוי הא לוי: לו עמת
 עיני • זה המאור הרבי: רק בעין הלב אעמי • ויתרברב חדבי: עת
 אשא קולי אנה • ואמר מלנו לבבי: בקל רם עליך השלם • אה משה
 הנבי:

זהו רבה אתעבד • בין בוראי העולם: בממצא השליח • בן יוכבר ועמרם:
 דיקרו יתה חיליה • מאז אתקרא בשגם: ומאז רד על הארץ • עד כי
 גדל ורם: מיה אמתן גלליו בדילה • בנהר מצרים ובים: ואשתה ארכנת
 לה • במעמד והציאם: וחשכה אטרד מקדמיו • ועיניו דבביו סתם:
 ועננה כסא גיורתה • בכל אתר ואתר וגם: ערפלה קבל יתה • וגם הלם
 הלם: שומיה וארעה אציתו למליו • וכל חרש וכל אלם: וחילי שומיה
 על כנותן • רבו לזה האיש התם: הראש פנואל • אמר בתר השלם:
 אני בנן ערן • בה בסרתי אדם: והשלשה הזכאים • בעלי הקיאם:
 ונלוני בו יתר • יתורך בו הפתגם: וכד חסל מימרו • בא כבלע ואתקדם:
 קמי צבאו ואמר • אתיך חדי בשלם: אה רומן דאנשה • צדקני מימרי
 וקם: עמי אן כֹּתך • לא יקום לעלם: ואני עתיד למוקרך • מבתר
 ומקדם: ואדור 'עמך במשכנך • ואלביש פניך צלם: | לא מלבש לעורן
 כֹּתך • מן מינה דאדם: כי העולם בדילך • מן חסר אתקומם: וכל
 עלמה ואחרית • ואֵת בהם מתריאם: והכסא בדילך נציב • לית ישום
 לה שיאם: קום בשמחיה אתי • אשפט בין דם לדם: כמה מרך יודיעך •
 דאת חליתה בעולם: והוא יגלנך כל נסתר • וממך דבר לא ניעלם:
 מפני בראשית • ואחרי יום נקם:

f. 51

חילין ובוראין • אודמנו למוקר משה: ואלה אמר בכסי • אתא נביי ואישי:
 שלם מני עליו • כי בו ריחותי ומדרשי: וסימני אלהותי • אני עמו
 אֵעֶשֶׂה: ראה מספר סימניו • אשר הוא עשה: עשרה במצרים • לעמו
 בהם אושיע: ועשרה בים סוף • דהֹת מימיו קרשי: ועשרה בטור
 סיני • היא עשרה מעשה: אלהים דביקם בו • לית לעורן אתעשה:
 כֹּת אחד מנון • ראה ולא תתנשי: המימר בפתרון • ובעיניך לא
 יקשה: משמע מימרי בדילן • כי הוא מלבקשי: ולא אני ממך הוא •
 ההוא אמר ולא יעשה: אלא דברי בזה יקום • ובו תחיה נפשי: למען
 ספיר זֹאת המופתים • דבהם לא יעשה: מנון הלכותו 'ברגליו • לנו
 להבת אשה: ומעמדו צעם • ושתי ידיו פרושי: מאה ואשתין עדנים •
 וסביבותו שמשי: משכן 'כסיאתה • קעמים על ראשי: ון והוא ביניון •
 דמות כהן ונשיא: דאמשח 'ברוח הנביות • ובא זה הכהן חמשיח:
 ולקח מן מרה דעלמה • את שני קרשי: | ולבש קרן אורת • דאתעתד

f. 51^b

מנן על דבר • ואשוֹ לנו מדלה : בשמים הרביעי • על הכל אבדילה :
 מזה שלש ומזה שלש • בתרה וקבלה : והוא בעודנו כמלך • לביש ית
 כלילה : והכוכבים פניו הלכים • כל אחד בשבילה : לא טעו ולא מיפך •
 עד יסב גורלה : ומנן מן לו אתר • לא יצא מן גבולה : והמימר על
 זה יתר • ועדנה לא יסבלה : ישתבח הבריו • דכל עלמה בחילה : מיני
 תשבתו נפרש • הך מד לאִוי לחילה : והב לן נימרנה • דו מלו בה
 לגדלה :

הא תמח חיול מותר • ישתבח העבוד : דיתב עקרי בריאתו • כל עקר על
 יסוד : ומן כל עקר מאום • וכל מאום מן עקרו פרוד : מן המים אשרן
 מינים • כל מין עם מינו ננוד : עליונים ושפלים • מתחלפים עם חרוד :
 זבנין וכל מנן • פרד בסימתו לא חמוד : אחד מהם יתנשא • לית לו
 במהלכו טרוד : ועורן על פניו ילך • הך יגידו גרוד : ישתבח העשה •
 בלא כלי ולא סעוד : אמר ובמימרו אתו • בוראיה 'בשעבוד : ואתחלבו
 מינים • בארשותו בלא מרוד : מינים מן המים שרצים • המין מן מינו
 יצוד : ומינים מן עפר יצאים • שלשח כוננו ביסוד : חיה ובהמה ורמש •
 מן כוש ובר ועקוד : ותמח רב מכן • גלי למן לו תלמוד : | בבריאת f. 50
 אדם בתר • וכוננת בו הסוד : וקוממותו גבר שלם • נציב הך עמוד :
 מכלל ברמות והצלם • ובראשו כבוד : המדע יאיר על לשנו • הך חשן
 על אפוד : ובלבבו דעת לשמר • כל תורה ופקוד : כי זבן קם הִהָ קמי
 מרה סנוד : ופתח פמה ואמר • בלב מלי בלוד : לית אלה אלא אחד •
 וכלה לה עבוד : דו אלה דשרא עלמה • וחסלה בטוב מאד :

והבו רבו לאלהנו • נימר הך מד לאִוי : לאִוי נימר תשבחן • לאֵל אשר
 הביא : הבוראות בששה • ושבת ביום השביעי : ועבדה ראש ואסוד •
 ושמו תהום קביע : לשרש קדש • במשמרו מצוה : זבן בא דמע בדילו •
 הִהָ 'בלא הִוי : דאתמסר טפת נור • בנו ענן עבי : מן זבן בראשית •
 אל מימר אעביר כל טובי : וירא אֵתו כי טוב • וממו רד הצלם לאִוי :
 כל הבשר אשר ממו • נפרדו שבשבי : הגוים למיניהם • מקדם ועד
 רבי : וכל עלמה חדי • והִהָ למובאו יביע : מאז אתקרא בשגם • ואתמר
 הנני מביא : עד קם סגיל בזבנו • מן אברהם שביע : ואופח מופח
 יפה • מן הקרבן דלא הזביח : ודרך כוכב מיעקב • וקם קרקד מן לִוי :
 וטוב זרח מעמרם • ורד מן יוכבד לשביעי : זבן רד על הארץ • אשמחו
 כל יושבי : רומה ואמרו • הא טובי הא טובי : למעמי זה הצלם • דמנה
 ינירו כוכבי : השמים דילכו • 'בדרכיון על מיתובי : | תון והמאור הגדול • f. 50
 דבשמים השביעי : והירח אבלד ואמר • נורי וכל מכשבי : מן נור זה

קורתו נבוא • וינוס כל טלום: כי אז יקוֹ ינוסו • והמימר בדילון יקום:
 ונסו מנוסת חרב • מחניה רבתה לכל חרום: כד יאמר אויב אנוסה •
 תמן לא תעמי קדום: אלא ענן כבד ירד • ויעמד בַמקום: כבלע לסוד
 הקדש • כבודה רבה אַרום: עלמה כסאו • על ארבע הפאות קעום:
 ואמור יהי אור • אלהים אֵל קדום: קדם מפני העולם • ולא לאורכותו
 סכום: הוא דקרא שמו • יהוה אֵל רחום:

גאות זה השם • סבילה עלמה: גלגו בחילה • דו שליט במה: דעבר בלא
 שותף • ברבותו הֵךְ מה: צפת יכלותו • חדר בריה שלמה: בארשותו
 כד זעק לון • לא מן לשנה ופמה: ואתו שמעין לֵה • בוראות לא על
 דִמָּה: בששה ובעשרה • מן ריקין ושהמה: אתו בארשות מרון • כי
 עליון אשתמה: בשם דרבותו רבה • לא משתאמה: דנשא שומי שומיה •
 ורכבן שבעה כמה: אתריח לא על מאום • ויסד ארעה בתהומה: מן
 לו אנה מדע • מן לו אנה פתגמה: | ישתבח באריה דברא • כל דאתריח
 הֵךְ מה: זעק לאורה ביהי • ואתו שמעין למה: ארשת יכלותה ממו •
 אשׁוֹ סבילין אימה: ואתיתבו על כנותן • במעונה רמה: ועבדת הקדש
 עליון • לא יצאו מן מקומה: אשר בו ישרתו • רק לא ימושו בנשמה:
 כי כל מנון דביק בעובר • ולו בעוברו חכמה: ארבע מנון אמסרו •
 בעובדים מתחכמה: אחד בחלק לילי • קעם בקדמה: ואחד מן צלמו •
 יזרח אורו באימה: ואחד מן עננו • יוריד טלה ונשמה: ואחד יערף
 הרוח • לחיי כל נשמה: וארבע סמיכים בכסא • על ארבע פאתי עלמה:
 וארבע סבילים רַקיעה • בין מכה ורומה: והמשלים בדבר שנים • אחד
 לרצון ואחד לנקמה: לא ימושו מן תניו¹ תשבחן • לחילה משבחה
 למרוממה: כי מן זבן באן • קעמו קמי קעימה: ואשׁוֹ כהלון ואמרו •
 מי כמוך באילים יהוה:

f. 49

דחילה משבחה • עבוד בלה בחילה: עלמה מצל מן רביאנה • במלה
 מדילה: מליו הוא פעליו • חלץ ברב גדלה: מאומות מן עקרים • אתו
 שמעין לממלה: מן אשתה אורה תמח • למן דעמי לה: ומן השמים
 רַקיעה • בין השמים סבלה: ומן מיה יבשה • בשני חלקים כללה: ומן
 עדן הגן • במים חיים גלגלה: ומן הדשא אילן • נחמד למראה וטוב
 לאכלה: ומן העשב זרע • גונים סגים עללה: ומן האור כוכבים • כל
 כוכב בגבולה: ומן הכוכבים שנים • כל אחד בממשלה: | ילך וסביבותו •
 ימינה ושמילה: כל כוכב על כנותו • עד יכרת מגדלה: ושבעה כל
 מנון • לפם מטות חילה: הלכותו נהירותו • ברקיעו עד יחסלה: ששה

f. 49^b¹ L 18 .

f. 47^b

בשם יהוה התמיד:

עורן כן עליו עוד שירה טובה גדולה חסידה מן מימר הילד[ע]יו
הזקן סער אלה הכתרי: עליו רצון מרי אמן:

אלש מימרי אקרי •	בשם יי'הי'יה:
בוכרון זה השם •	הרים את מקראי:
סוברו לכל שמיע •	זכרונו אה אחי:
יערף על הלב •	כמטר לקחי:
ערו מנגלל חיים •	כל מן דסבע מנה חאי:
דבר בו תמח •	קל משמענה יהי:
הלב בו יתריח •	ורו המדע בו יראה:
באים אנן נקום אנה •	בלב חדי ויהי:
נבוא נדרש בו דבר •	אסתכל אה חברי וראיה:
צפינת זה השם •	דלא עורן לו ימחי:
דעה כל ידועי •	בים דעתו תעה:
קשיטות מה הוא ואיך הוא •	מן ידע מן יראה:
השמיע ממו יירא •	הא טובי מן יראה:

f. 48

השם אשר בנאותו • עלאי וארעי: הגדלה אימתו • על השמיע והראה:
ומן רב זכרונו • שמעי עמים ומרעי: מה נורא המקום הזה • דבו אנה בעי:
בפתרון מודע זה השם • לפם מטות דעי: והכן לי דרך • תמטני לפנעי:
תודיעני קשיטות השט • תשיג אל מדעי: רז מודע דעתו • בארבע סודים
תמחי: יי עשר מלין • כתיבים בקלמוס עבראי: הי חמשה ספרים • אנן
לון קראי: וי אשתה יומים • לממצא כל בוראי: הי מן מנין שם אלהים •
אמור יהי ויהי: דבו קם העולם • מן האן דלא יהי: דו לכל על הכל •
עבוד מה דו בעי: ואלהותה דילה • בנבאי ובראי: שמו יהוה נסי • ועקובאתו
אל ראה: אל שדי אל עולם • אהיה אשר אהיה:

במדע דעת השם • נבוא בשלום: נדרש נגלי מה הוא • נמצא קמינו מאום:
ינבך בו המדע • ויצא ממו ערום: ואולם נמשש עליו • אולי נשיג
נקום: על רז מה הוא • ממה דבו תקום: חיינו טוב לנו • נפתח אוצר
חתום: מלי מן החכמה • מן מדעה לא סתום: אתגלא ביד נבי • קעם
קמי מרה צעום: וקעם על רז השם • ולו לא הו יקום: יגלי מה אתגלי
לו • במראה לא בחלום: | לא הוה בעלמה • מתמול ועד היום: מן ידע
לו דבר • לא נבון ולא חכום: מן לו אנה מימר • מן יתור מן ישום:
מן לו מדע ידע • דעת השם העצום: שם יי'הי'יה • יכבד וירום: בצל

f. 48^b

תחת טללי כפירותו • בזה היום לכפירותם: ורז זה מן עובדי ארשיו •
 'דבה צון הוֹת כהנתם: דכל מנן באהן יומה • הוֹ על כפרותם: יבוא
 אל הקדש בפר ואיל • ויכפר על ישראל מטמאתם: ויעמיד שני
 השעירים • וישליך גוללותם: ודלעזול יעמיד חי • והתֹרדה עליו עשותם:
 ויאמר על ראש השעיר מימרים • וזאת צועתם: אדני יהוה הן עמיק
 סרחו • סלח חטאתם: הן עמך שגנו • אתנחם על שגנותם: הן עמך
 עבר מצוֹתֶיך • כפר פִשְׁעֵתֶם: הן עמך עבד מה לא ישִׁי • אתרחם על
 רִשְׁעֵתֶם: ובתר זה וגשא השעיר עליו • את כל עונותם: ושלח השעיר
 במדבר • ויעשה' עלתו ועלתם: וכפר בעדו ובעד העם • וזאת מן
 סגילותם: עד היום ויכפר על בני ישראל • בזה טובותם: מורשה
 הכפירות בפי זרעו • עם והיתה להיות להם משחתם: חקת עולם תהיה
 זאת • להם לדורותם:

תניו מחנה נפשאתן • באהן יומה וכפירותו: אחת בהשנה יבכם • פִשְׁע
 העם הזה וחטאתו: מי לו אלהים קרובים אליו • ומקבל מקרתו: כֹּתֶך
 ישראל • ומן כלול רחפותו: עליך שם לך זה היום • מן רחמיו וצדקתו:
 כפירות לשנה • וכל שעה מן שעותו: מקום חדש ימים • למן תתקשט
 שובתו: חקת עולם יכפר הכהן • אשר ימשח אֹתו: והמשחה לכהנת
 עולם • מטיה מן אבותו: והוא המיתר הקשור • דאתשרשר לו בריתו:
 ובו סגילות רבים • לקהלו ועדתו: מנה יתמסרו המועדים • בחשבן
 קשימותו: | ובו אסות באש • ישראל מן ננעותו: ועליו קוממות זבנין •
 ובעדם תפלותו: סביל משאי קדישהון • בדיל זה קדישותו: השופט
 בינם • במשפטי תורותו: ולו 'עובדים סגי מכן • במפרט גלינותו: יהוה
 יברכך לנן בחייו • וימלא העינים 'בראותו: והדה שירתה אתמרת • על
 פי מן ינגד יהוה לו ריחותו: כהנה רבה אלעזר • דחסכנן תדבירו
 וברכותו: הו דארשה לי בבירה • מן כליל יתוב דעתו: דאצטמת בה
 מה אצטמת • מן דברי הדת ומגידותו: והמום בה עלי לא עליו • ולו
 לא ארשותו: לשמשכם בעובדה • וכן תיאמר במשמעותו: מה הוֹה לי
 פגרים • יוציא בה גלי מן כסיתו: יהוה ירצי עליו ועל אבוה • ועל
 עפרה דאחז קברתו: וילא עיניה בחזות • דבוק מיתוביתו: וסגול בזה
 היום מן הכיפרים • בעדו ובעד ביתו: ומאת שנה לאהן יומה • ותתחנן
 בעמותו: ויהיה 'מברך עליכם • ולא תקחו על האמור בִאֲמירותו: ותתחנן
 בכם המועדים • וילכו וייתו: מעליכון וכלכם שלומים • מזה זבנה וצרותו:
 'בתפלות אדונן וגברנן נביה רבה משה • דאמר בתפלתו: אל תפן אל
 קשה' העם הזה • ואל רשעו ואל חטאתו:

f. 46^b

אין כיהוה אלהינו:

רב מן עוברו • ונתעתק אל מדכר ; יום שבת המועד • אשר בו יסתדר ;
 כל עמה לנו בית • כהנה רבה אשר ; יהיה בהימים ההם • בצלות צהרים
 לא בבקר ; וישבו לפניו על כנותן • וישרי מקרתה וילבש נור ; וישב
 במיתוביתו • וילבשו צלם מוקר ; כבוד ואתפארת • ויקרי ועשית ציץ
 ובתר ; מקרתו יקרי דנגדו • שמור את חדש האביב ויתמר ; לכל מנן
 אניבו על עמידותו • ישר שביך טבין ישר ; ועת יכללי יסקו לכנשתה •
 וכתביה על הימין והשמאל תתיקר ; ותתאמר תשבחתה ואהנו כתבה •
 ויתדכר מן לו מדכר ; ותתכל צלותה בברכתה • והקבול בתרה יתמר ;
 מן גדול הכהנים • ויחני כל חבר לחבר ; מן חגיה ועורנין • ובתר זה
 אתותר ; מן דאמר בגללו • את חג המצות תשמר ; מן רמשו ישרו
 צלותה • ויתקוממו במקרתה ויחנר ; כל דרוש מסוק לטברה • מן חצי
 הליל ובאדה אטר ; אנשה בתר אנשה • מן כל אתר ואתר ; עד ימטו
 מדור הרבן • ומשם הצמות יתברר ; | כל מן לו אמנותה בצלותה • יעמד ^{f. 45^b}
 בה עם הסדר ; עד יתכנשו ממעל המזבח • דעליו הכהן ילבש ויעזר ;
 ויקהלו הקהל לאתר אהל מועד • ויעמדו הנקבה והזכר ; כל מן לו
 מקום ידעו • יעמד בו ויעתר ; עד תתכלל צלותה • ואה איקר רב עד
 מותר ; יתגלי ביתה שעתה • עד יפתח הספר ; ויפרש ידיו הכהן •
 וידבר בהשם נסתר ; ומראות הצבאות תראה • בהענן מכל אצטר ;
 חמן יברך ברכתה רבתה • על סיעתה תעזר ; ומשם יראה כל זכורך •
 זה העובד עם כל דר ודר ; ויחני כל חבר לחברה • וכל יום חג ככן
 יתנטר ; וכן כל שבת מועד • על זה היתוב יתמסר ; ויום מקרתה
 מתגלי • עוברו בכל אתר ; והמימרים סגים • וחבנה אתקצר ;
 שבתי הצמות שניהן • יעשו על חקותם ; וחקותם גזריה • דתתברר בינתם ;
 בכל אתר ואתר • למספר פקדתם ; וידעו מנן זבני המועדים • בכל
 ארצותם ; ויסבו בון חשובי השבן קשטה • חלף עבירתם ; הפסת והקציר
 במסבה חדה • ועשיתם אתם ; וחדש השביעי וכל דלגבה • נקיבים
 בשמותם ; ראשו יום תרועה • זכרון לישראל למשפחותם ; בו מוסף
 על ירחיה • שבתון מקרא קדש והבאתם ; בו עשרה ראשים • כמה
 אתקדם מספרון ומנחתם ; הו תרח ומנה המעבר • אל הכפור ועשיתם ;
 אתו בכל מקום על יתובו • בהעמדים פני העדה לשרתם ; וכל הערים
 על יתוב אחד • מאז ישרו צלותם ; מערב התשעי לא יכרתו • עד ערב
 העשירי תפלותם ; אלא בהמקום המבחר • יתקומם צלותם ומקרתם ;
 עד השעה הרב'עית • יחתמו הצלו בכנשתם ; וילבש הבגדים בעל
 חליפותה • והכהנים העדה סביבותם ; וישרו כהניה בריך אלהנו • נתוחים
 על כנותם ; ויקרי כהנה רבה אחרי • ויחנו העדה נפשותם ; | בהמובא ^{f. 46}

מן תשבחן ורבוּאן • ותתכל צלותה בברכתה: ותשב ותפתח קמין • ספר ארהותה קדישתה: ותקרי חלק ממנה • ותכללו בשירתה: וישבו לאכל לחם • בטר הסך נסך לאשמחתה: ותנשם זעור מן זבנה • ותצלי צלותה תליתה: בצהרים בהמימרים • דמתעתק מימרה בין סיעתה: ובתרה עורי יקרו • בסדרי מקרתה טבתה: | ובתר זה יגלו אשמחותה באנחותה • וחנה ואצלחותה ועקבותה: צלות לילת חדה טרם רמשה • במשפט שבתה חדה ובמשפט חדה עורנתה: וכל מן לו חבר יצטמת בו • זימון טב לא בו בישתה: ואן אודמן גזרה • או זבוג נבר ואתה: מוסף על חדותו • לו משפט כאשר ידעתה: והשובה ביהוה הן בא בו גנו • למעברי גנתה: לו יתוב עורן זה • ולא יתחלף לו צורתה: ולכל זבן ממה זכרתי מימרים • תתיטב בו בכל מדינתה: משתמרה בין עדת הכהנים • ומנון מה דביק בעבתה: בחדותה וגנותה וצלותה • ומנון מה דביק בכל בני כהנתה: זה עובר ישראל בשבתה • טוביהון עבראי במתנתה: דאתיבת לון ואנון דביקים • ארהותה קדישתה:

f. 44^b

קדשך מרד מן ריש • וא' ריש על כל הגוים: ושם לך מועדים קדישים • בחרה לך מכל הברוים: ושם חשבנך בידך • מתעתק מן הזכוים: חשבן קשטה דמשתמר • ביד קשיטים לא סרוחים: מן אחד לאחד מטי • ותולדותון להצדיקים מטוים: אמר מועדי יהוה • דאתון לון קראוים: אלה הם מועדי • ואתון בון חדוים: ותשבית עובדיון תתחלף • כי כל מועד לו משרוים: ראשם הפסח • אשר אותותיו גלוים: מעברו מן ריש ירחה קדמה • דבו תרחי עלמה פתוחים: ראישון הו לחדשי השנה • וכלם עליו בנוים: ועובדו בכל אתר • רמשו יהיו בו קוים: יחלו צלותה ויתקוממו • ארך הליל קולותיון תלוים: בשיראן ותהללות עד בקר • ומן זה יהיו פנויים: להראות בהשדה • במיכלים ומשתוים: ותשבית עובר הפסח • דלו ישראל עשוים: בכל הארצות על מדה אחת • אהן דאנון שרוים: יצלו כל הלילה עד השנית מן היום • בתהללות ושירות סגוים: ומבתר זה יפרשו השלחנות • במטעמים חמצים וחלוים: ואשר יתפרשו בו שכוני המקום • קדש המנוחים: מיום העשור מן החדש • ייכינו הזבוחים: וביום פגולה יתוספו טהרה • ועיני הדבבים לון חזוים: ואנון היך ספינה לגו ימה • ואמיה לה לא מטוים: ומה רב שעת הזבחי • דאנון בה זבוחים: עת יסק הכהן ירשי בעובדו • ועיני הכל לו צפויים: ויענו כל העם כארוין ואמרים • ועלם תחתית והעליון שמועים: ואשתה חסק בחלבי הזבחי • בריח ניחח להרוחים: טעם המלאכים מנשקון • מן קרבני הרצוים: ומה עמת העין טב מן ראותון • כנחלים נטועים: ישראל שכן לשבטיו • ותהי עליו רוח אלהים:

f. 45

בעור • ותלמודו אשר למד: לבן צפור והך קם פינחס • זבן ראותו בן
 יזכר: עם אביו בכים פתח אהל מועד • וגיד הקנאה בין עיניו עמד:
 על זה אשתמר לו לעולם • הברית והחסד:

כַּנִּיךְ נִפְרַט פִּתְרוֹן • סִדְרֵי הַקֶּרְבָּנִים: דִּהוּוּ לֵאמֹר עַל יִשְׂרָאֵל • בְּיוֹמֵי הַרְצוֹנִים:
 וַיַּעֲשׂוּ בְּאֵהֶל מוֹעֵד • בְּיַד הַכֹּהֲנִים: בְּעֲלֵי הַמִּיתוּבִים • דִּלְתַשְׁמִיּוֹתָהּ
 נִכּוֹנִים: וְעֲלִיהֶן פּוֹקִיד אֶחָד • דְּלוּ קִיאִמִּים מִמֵּנִים: הִיךְ אֶקֶר וּמִנָּה
 תִּתְפָּרַח • הַמִּינִים וְהַגּוֹנִים: וְכֹלָה דְבִיק בֵּה • הִיךְ אֶרְכּוֹן הַבְּנִינִים: וְעֲלִיו
 נִשָּׂא עֹן הַקֹּדְשִׁים • וּכְפִירוֹת הָעוֹנִים: וּמִנִּין קֶרְבֵּנִיָּה • וְעִשׂוֹתָן בְּכֹל
 הָעֲדֻנִּים: וְאֲנֹן הִי • קִי וְחִמְשָׁה וְאַרְבַּעִים • קִדְמִיךְ מִתְמַנִּים: פְּרִים מֵאֵה
 וְאַרְבַּע עֶשֶׂר • וְלוֹן זִבְנִים מִתְעִינִים: וְכַבְשִׁים גִּי • קִי וְאַחַד וְשִׁשִּׁים •
 מִתְנַתְּחִים עַל הָאֲזֹבָנִים: וְאִילִים שְׁמֵנָה וְשִׁלְשִׁים • לְיִשְׂרָאֵל פְּדִיּוֹנִים:
 וְשַׁעֲרִים שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים • וְנִתְחָוִי זֹאת הָעֵינִים: לְשַׁבְּתוֹת הַשְּׁנָה מֵאֵה
 כַּבֶּשֶׂת • לְכֹל שַׁבַּת שְׁנַיִם וְשִׁנִּי עֶשְׂרוֹנִים: וְלִהְפַסֵּחַ זִי • וְעִי • לְכֹל יוֹם אֶחָד
 עֶשֶׂר נִתְנִינִים: וְלִבְכוּרִים אֶחָד עֶשֶׂר • וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים שְׁנַיִם: וּמוֹסַף חֹדֶשׁ
 הַשְּׁבִיעִי עֶשְׂרֵה • וְכֵן יוֹם הַכְּפוּרִי יִי מִן אַרְבַּע מִינִים: וְחִטָּאת הַכְּפוּרִים
 אַרְבַּע • פֶּרֶז וְאִיל וְשִׁנִּי שַׁעֲרִים לְהַזִּימוֹנִים: וְלִיּוֹם חַג הַסְּכוּת • שְׁלֹשִׁים
 רֵאשׁ מִתְכַּבְּנִים: בְּיוֹם הַשְּׁנִי טִי • וְכִי • עַל כְּנוֹתוֹן חֲנִים: | בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 חִי • וְכִי • מִן הַמוֹם מִתְפַּנִּים: בְּיוֹם הָרְבִיעִי זִי • וְכִי • וּבְיוֹם הַחֲמִישִׁי
 בְּמִנְרַע אִי • מִן הַמִּנִּינִים: וּבְיוֹם הַשִּׁישִׁי הִי • וְכִי • וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי דִי • וְכִי
 מִבְּפָנִים: וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי עֶצְרַת • חֲתַמַּת יוֹמֵי הַשְּׁשׁוֹנִים: בּו עֶשֶׂר רֵאשִׁים •
 מִן כָּלוֹל הַקִּנְיִנִּים: וּבְכֹל רֵאשׁ חֹדֶשׁ אִי • יִי • מִן רְכוּשֵׁי הַמִּקְנִים: כֹּל
 זֶה מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד • בְּקֹדֶשׁ הַמִּשְׁכָּנִים: וּמִלְּבַד הַנְּדָרוֹת וְהַנְּדָבוֹת •
 וְהַמִּנְחוֹת וְהַמִּתְנִים: וּכְפִירוֹת הַשְּׁנִינֹת • וְהַחֲטָאוֹת הַקְּטָנִים: טוֹבֵי קֵהֵלָה
 דְּבַחְרוֹן מִרְתֵּן • הֵן יִהְיוּ לֹ בְנִים:

צָפִי אֲמִנּוֹתֶךָ יִשְׂרָאֵל • וּמֵה לֹ דְבַקְתִּי: מִן אֶרְכּוֹנֵי דִתְךָ • וְאֵת אֲשֶׁר עֲתַקְתִּי:
 בְּעוֹבֵד כֹּל מוֹעֵד וּמוֹעֵד • וְרֵאשֶׁם שַׁבְּתָה: דְּקֹדֶשֶׁה מֵרָה מִן רִישׁ • בְּרִיתָה
 בְּרִבּוֹתָה רִבְתָּה: וְאַתְקוּמִם מִן אָדָם • לְחִלִּיפְתָה בְּתֵר חִלִּיפְתָה: עַד אֲמַטָּה
 נְבִיר אֲנִשָּׁה • וְנִלְאָ שְׁמִירוֹתָ לְאֲמַתָּה: עַל זֶה הִיתוּב דְּמִתְעַתְק • עוֹבְדוֹ
 בְּכֹל אֲוִרְחָתָה: לְדוֹרוֹתֶם בְּרִית עוֹלָם • עַד עֵתָה אֵל יוֹם תִּשְׁלַמְתָּה:
 רֵאשׁ מֵה תִקְדָם עֲלָיו • מִן יוֹמָה עֲרוּבְתָה: תִּיכֵן מֵה תִצְרַךְ אֲלָיו •
 לִפְסֵי דִי יִכְלַתָּה: וְתִתְנַצֵּל מִן גּוֹעִיָה • וְתִטְהַר וְתִקְדָם בְּחִדְבְּתָה: וְתִלְבַּשׁ
 בְּגָדִים אַחֲרָיִם • מִן בְּגָדֵי גִלְגָּתָה: וְתִצְלִי רְמִשָּׁה וְתִקְרִי • קְצֵי שַׁבְּתָה
 וְהִנִּיפְתִּי: אֲתָם תִּנּוּפָה בְּמֵה דְמִי לֹן • בְּקִצֵּי אֲנִרְתָה: וְתִשְׁכַּב וְתִשְׁכַּם
 וְתִשְׂרִי • צִלּוֹתָה תִנִּינְתָה: וְאֵת בְּמֵאוֹר בְּלֵא נוֹר • בִּיתוּבָה טַבָּה דִּיתְבַּתִּי:

לנו עשרת הדברים • ומה צמת כתבך: מן הקות ומשפטים • וממנו הקריבך: וצֹרֶךְ במכתב מצֹת • על מזוזות מושבך: והן תדבר בם בלכתך בדרך • בקומך ושכבך: ומספר המצֹת שש מאות • ושלשה עשר בחשבך: עשה' ולא תעשה • למען נסותך להטיבך: | מנון מה הוא לִי בכל אתריה • בין אהבך ואיובך: ומנון מה דביק במקום • ולא עורן בו יקרבך: ומנון מה דביק בהרצון • מן קרבנות תקריבך: ומנון מה דביק בזבן • לסליחות חובך: ומנון מה יתעבד בכל זבן • בריחקך וקרובך: ומנון מה הוא יבם • לזעורך ורברבך: ומנון מה לא יבם • אלא דבא בצבא קרבך: ומנון מה הוא דביק בהכהן הרב • דבו ימתן להבך: ומנון מה הוא דביק בכהניה תניניה • מן עובד קרבנים להקריבך: ומנון מה הוא דביק אֲבִנְדִיבִי העם • מן נדרך ונדבך: ומנון מן לא תשיג ידו • מד בה צריך גלא טובך: ומנון מה הוא לזכר יבם • מן רחמך לא דבבך: ומנון מה הוא להנקבה • דבעבורה הנחש זנבך: זאת אקרי המצֹת דבה • יהוה אלהיך מצוד: ונוניה ואפרעיה לא תתכסי • על מן הוא כרובך: הן עבדת בהם • לא ירפך ולא יעזבך: ואלית תעשה בה • שיאול תחתית משכבך: ועלמה אהן שביל לעורנה • ושומיה וארעה תסובבך: זה לעבודה ועורנה לנזוי • ומדעך הוא דיישבך: הן ככה והן ככה • רצונך ומריבך: ודע הן מרך שם תורותך • כמראות לעיני חובך: למען ענותך לנסותך • לדעת אשר בלבבך:

f. 43

עם ישראל אשרך • ומה לך אתעבד: מן אקרי הקדשים • מן טרם תולד: מאז פתח השער בך בחר • ולהיום ומחר אֵת מכבד: לך אפרש ביום קדש • ועל קדשו יסד: בניני הקדשים • דקמִיך תתפרד: מן קדש השבת דבק • קדישות כל מועד: ומה הוא דביק בו • ומה אליו יתילד: הימים מתבנים ששה • והשביעי הכבד: והחדשים ככה • וכן בהשנים תעבד: ועת תצטמד שבעה • היובל יתחדד: וששת יומי המצות • והשביעי בו אלהים יסתגד: באתרה דשמו משרוי לשמה • ובחרו הן בו יתעבד: ושבעה שבעות תספר לך • ובכל שבוע אתנגד: תמח מן התמחות • ובהשביעי מהם הורד: כבודו על הר סיני • והעלמה סהד: | ושבעת יומי הסכות • דבעבורה אתפקד: כל אורח מן ישראל • בלא נר ולא עבד: ויום השמיני עצרת • דמן מועדיה אפרד: זבן מקרא קדש • ובו יגיש המלך מגד: ראשית פרי האדמה ועל פתח המשכן יהי עמד: עד יצא הכהן • לבוש בגדי שרד: לשרת בהקדש • ויקח הטנא מיד: המלך וינחו לפני המזבח • ויצא ויעבד: מה לִי עובדו • וברכתה להקהל יחדד: ויגש המלך לפניו • ויאמר לו ארמי אבד: אבי וידכר עובד בן

f. 43^b

נורא הנוראים: כה תאמר לבית יעקב • אם אתם לי שמעים: סגולה
 תהיו לי • מכל המשפחים: והייתי לכם לאלהים • זאת סהדות מודעים:
 הן לא בחר יהוה אלא בכם • מן כל הבוראים: בעלמה קמאה ותנינה •
 בהדורות דאזלו והבאים: וקראה יתכן בשמות • על כנפי הנליגה
 נושאים: עמי בני בכורי • גוי קדש ונשיאים: סגולה ונחלה • וממלכת
 כהנים עלאים: על כל העמים מנירים • בגזרים ופקודים ונפלאים:
 ואלהים קרובים אליהם • בכל מה אנון מנה בעים: מי כמוך העם
 הנושע • אושע על אד תרין אחים: אנון כנפי נשרים • אפסי הארץ
 ממלאים: ראנגדו יתכן ממצרים • ובאדיון אתכפתו השנאים: ואביא
 אתכם אלי • כי לי בכם פנעים: עתדתי לכם מאומות • עורניכון מנה
 בראים: והתקדשתם והייתם קדישים • מכל הטמאים: היום ומחר וכבסו
 השמלות • והיו נכונים מובאים: בהיות בקר השלישי • כל העם הנמצאים:
 יתיצבו להסדו קשיטה • ראים ושמעים: משמע דברי פעם אחת • איננו
 פעמאים: וגם כך יאמנו לעולם • ובך עיניהון פקחים:

נדרר קצה מן תשבית • רבין אהן יומה: דבצפרו אסתדרו • חילי מכה ^{f. 42^b}
 ורומה: ושרת קולות וברקים • וצבאות המלאכים ראמה: ואתיתבו על
 כנותון • כל חיל עם חילו קעמה: הרוחי והמימי • והאשי והעפרי כמה:
 אסתדר כל טור מן שבט • ולוי הוה קדמה: והסגולים מנה עלו • עם
 קטף כל נשמה: ואמת רד ירדו • ושרו קדם עמה: וזה מבתר מה
 נגש משה לבדו • ונגישותו הות למה: אלא עד יעמי חיליה • ולא ידחל
 ממה: יבוא עליו מן מיניהם ותנצל נפשו • וכן יהי לון עמה: ולא יזע
 ולא ירתת • ממה יראה מזה הרמה: וכד אודמן עלם לעל ולרע • ביתה
 מקומה: שרה קול השופר • הלך וחוק לא מן פמה: מן ששה הפאות
 הוו • ישמעו יתה קלה רמה: דלא מתני עורי • אלא לדמע כל נשמה:
 וזה מן רב סימניו • דנגלת כשמש איממה: לעיני העמים • וכלם יסידו
 במחכומה: בזה היום העצום • ורבין אהן שמה: כד קרא אנכי יהוה
 אלהיך • מאז שרא עד חתמה: קול מטי לא אכרת • ולא לקח לו
 נשמה: וכל מה אתפני אנש לפאת • יראה בה סימה: וימצא מליה
 כתבים • בקלמוס קעימה: ועל זה אמר בכתבה • אשר הוא לכם
 חכמה: את הדברים אשר ראו עיניך • הדה סהדותה שלמה: ופן יסורו
 מלבבך • והדה היא לנן נחמה: לבניך ולבני בניך • סוברות דבבה
 ורחמה: יעמי מה עביד לה • במדברה וימה: ואחרית מליה חדותה •
 ושמת' לפני יהוה:

סדדים קשימים • לך ישראל וטובך: הן שמרת ועשית • את אשר בו מצוץ:

ושרב רב בו שרא; ועינו תראה ותבכי • וידו מן השנא משתברה:
 ואמת עמה נפשו נלא • לא עזר צא לבראה; ועמה גנתו בעינו •
 וקנתה מרירה; בריחות מרן בשעה שלח • אבוה וברה; ולא שב אמר
 לכו נא הגברים • ובזרו עת קרא: למשה ולאהרן ואמר לן • אנה לנו
 אסורה; אפֿקוני וקומו צאו • ועד מתי מצורה; ואהן עינך תעמי יתון •
 במתֿוי צפרה; יצאים צבאות ככוכבים • ישתבח נאירה; ומשה הלך
 בתוך • לביש קרן עורה; ואהרן ובניו לפניו • והזקנים מבתרה; וקמיון
 ביומה עמוד עננה • ובליליה עמוד נורה; ועקובתה לכם • שמורי דן
 משמרה:

אמרנו وتمام ונאמר وتمام

לשפת ים סוף מטו • שבטי הישראלים; וחנו על כנותן • דגלים דגלים:
 ואמטינון פרעה ברכבו • והוֹ מנה דחלים; ויקמו לפני משה • ומללו
 עמה ממללים; יתורך פתרנון • רק נדכר כלולים; מנודה למדכר הפנע •
 לסגילות הסגולים; הקרובים אל עבודן • דגביל לון גבולים; על אד
 גביר העולם • דבנורו מתכללים; ועל ידו נעשו • המופתים הגדלים:
 בימה ובמדברה • קשיטים לא אלילים; ובאתרה דאנן בה • תמה חיול
 למסתכלים; מיה אתעברו שורים • ובינם אזולים; שני צבאות כליל •
 קדישים ומחללים; עד תמו בתוך הים • וצבעון לגֵה תלים; והמים
 ניערמו • והוֹ לשנים סבלים; ישראל עלים עלים • וצרריון צללים; וישיר
 משה • וישראל עמה מהללים; השירה הזאת ליהוה • יכול היכולים:
 ואמרו בתר משה • מי כמוך באילים; יעשה כמעשיך וכנבורותיך •
 כזאת הפעלים; ומן הכה ולעל נבני בנין • ונרים בו המגדלים; במובאון
 בצל קורת התלמוד • ונצב לנן סלים; ניעל בו מלמטה אל מעלה •
 ונשקף על ההרים והנחלים; ונעמי מה אתעבד בון • מן תמחים מתחילים:
 מסידים על קשיטות היכולה • במאומות גלים; במרתה אמתק לון המים •
 והוֹ בה מתנכלים; הן לכל טחץ במה נמצא אסו • במדבר דאנן בה
 אעלים; אתא לן אימנו מן ידע כל רח • מן המדוים וחלים; ואמר כל
 המחלה אשר שמתי • חדשים ובלים; לא אשים עליך כי אני יהוה
 רפאך • ויבאו אילים:

f. 42

מן אילים היו אבאתיכון • חנים ונסעים; ובכל משריתה ומשריתה • אתעבד
 לון תמחים; מן מופתי המדבר אשר • אתם בון דעים; בחמשה משרוים •
 בשבעה שבועים; חתמתון הר סיני • אתר המראים; הגדלים דניעשו
 להם • ועיניהון לון ראים; מאז באו ביום החדש השלישי • מן רפידים
 צבאים; ושרו בתחת ההר • ועלה דמע הדמעים; אל ההר וקרא אליו •

במנדלי: רבותה וקדישותה • ועבר לנו חילי: מלאכי שומיה מלעל •
ואטלל בטללי: השמות דקראו עליו • ובו אסתקף ואתעלי: אהיה אשר
אהיה • זה שם חדש לא בלי:

יהוה אלהי ישראל • יתחיל רב שמו: 'דדבר בו למשה' • עת שלחו לעמו:
הב לו אטר אלהותה • בהר חורייב וחכמו: מה יעשה' מן האותות •
פני ישראל עד יעמו: ויאמנו בי ובך • ועל זה יתקוממו: ועשה מה
אתמר לה • לעיני ישראל ועמו: ושב משה אל יתרו • ונתן לו מה
עמו: מן הצאן ולא הגידו • במה אשתוי וסב ממו: ארשותה למעור
לאתרה • ואמר לך לשלמו: | ואמלל במדין טרם ילך • ואודמן בתלימו: f. 41
בהר האלהים וישק לו • ויפנו משם' וקדמו: ואממו אל מצרימה • ומלל
אהרן בפמו: את כל הדברים אשר דבר יהוה • פני ישראל ואסכמו:
ועברו על מצרים • עמדו לפניו ושלמו: במוסר על אמנות אנשה • וכד
שמע הפך צלמו: ואמר מן זה אשר • תדברו בשמו: לכו לסבלותיכם •
ולא תשובו תקומו: והכביד העבירה על האנשים • ומן הכה ואזל הושמו:
המופתים מופת בתר מופת • כל מופת במקומו: והכביד יהוה לב
פרעה • למסבלון עד יתמו: בדיל ספיר שמו בכל הארץ • וכל דר
ודור יחכמו: את מעשה יהוה הגדול אשר עשה • לשנאו ולרחמו:
ודכרן מגידי הראשונים • תלמוד להדרים דיקומו: בתרון בכל זבן
זבן • עד יעמו וינחו וינחמו: ויתיסרו במוסר התורות • ומה אתעבד
למן קדמו: מן הרצון לאהביו • ומה שרא לאיביו מן נקמו: וקצת
פרעה עם משה • וכאשר אתערמו: ניפכו על הצר הצר • ועל מן לו
אָדמו: ובשעתה בא הרבח • ביכלות האל ורוממו: והדבבים נפלת
עליהם אימה ופחד • ובגדול זרועך ידמו:

כבוד יהוה מלו כל עלמה • בשומיה ובארעה: בממצא מי בחרו • מכל מה
דאתברא: ואימנה בתרי עלמיה • בנגלאה ונסתרה: בעיני לבביכון עמו •
שמועי מימרה: מה אשתוי לו עת אמר • לו מלכה כפורה: לא תוסיף
לראות פני • והיך אמלל באתרה: ועזר כן דברת' לא אוסיף • ואנדרו
במות כל בכורה: טרם יצא מפניו • וביום ההוא אתקרא: למשה
ולאהרן בארץ מצרים • בעובד ראש כל נזירה: דאתפדה בה ישראל •
על אד דן גברה נבירה: החדש הזה לכם • שרוי כל איקרה: ראישון
לחדשי השנה • דמנה יוקם מספרה: דברו אל כל עדת בני ישראל •
משכו קחו לכם צאן בעסירה: ממו ויהי לכם למשמרת' • עד ארבעה
עשר יום לירחה: וחכמן הך יעברו בו • ויתורך בו מימרה: כי חקת
הפסח ומשפטיו רבים • וחבנה קצירה: | ואתעבד במצרים פני הדבב • f. 41^b

אתי בהמשמרת: אה אבי ראותו דחלה • וכבוד ואתפארת: והן צדקני
מימרי • בראות זה אנהרת: לחלמה דראיתו מן ימים • ועליך אה אבי
פתרת: הן קם אדם חדש • ועלמה לו עמרת: והן תרחי גן עדן
נפתחת לו • ואני עמו עברת: והן קשטה מתגלי לה • ומן יתה יומה
נדרת: הן הוה זה נבזי בעלמה • לא אצא מתחת רגליו זרת: עמדת
הששית ואמרת • עת עמיתו נצרת: ונפלתי על פני • ואמטית נפשי
ומהרת: בהמהלך מלפניו • כי נבאלתי ועזרת: אל הצאן אלך לאחרנית •
וסביבותן סהרת: ותרח היראה פתחתי • ותרח הקשות סגרת: ולו דרש
אחד ספירות נלני זה • בכל יומיו לא אספרת: קעמת השביעית ואמרת •
אה אבי אבסרת: בראות צלם זה האיש • והן יתעבד לו מזמרת: מקצה
העולם ועד קצהו • ובו המאומות אבארת: ובו תנח עיני עדתו • ומן
ענותה אסתוברת: כד שמע יתרו ממלל בנותיו • אמר בלבו זה דירת:
מיתובית זכותה ונביותה • ובעבורו עלמה אשתמרת: ויגער בנותיו
ואמר לון • מימר בלבן כרת: ואיה למה זה עזבתן את האיש • ושמתון
על לבי כפרת: מן חסרן מובאו כי הו זה • דקיאמיה לו אתקסרת:
בורח קראן לו • עד נקטיר לו קטרת: ועמו נאכל לחם • ונשימו לו
נותרת:

f. 40^b טובה ורחמיה • עלמה מנון אמלי: בממצא הנאמן דלא פניו • ולא בתרה
שליח: ואהן עינך תעמי • עת אמר יתרו לסגלי: בנותיו קראין לו •
ורצו בזרזו רבה עלולי: ושמחותה בלבביון יתרה • וכל מנין תימר
הו לי: וכד קרו אליו ובאו • נפל יתרו בין רגלי: משה ואמר בתר
השלם עליו • עד מתי החל מקדומך אלי: כי לי ימים רבים בזה • ועיני
להדרך עגלי: מודאה לאלה על ראותך • וחזות נורך קבלי: הבנות
והצאן בתשמישותן • וכל אשר אתה ראה לי: ורבת שמחותה בבית
יתרו • והנור עליו אתגלי: ואמר יתרו בנפשו • גמל טב גמלי: עד בא
זה מן חלקי • ועבר בגבולי: ושרת עלינן בו קדישותה • ואצמח בו
עמלי: בבית ובשרה' וכל אשר • הוא עשה' יהוה מצליח: ואורך בזה
הגלוג • מה לא אמטי ממללי: אמלל מעט מנה • ולא ברזי קבלי: ויהי
בימים הרבים ההם • צעק הגון הישראלי: ותעל שועתם אל האלהים •
חבר אלהים פסקולי: הזכאים השלשה • וכל דבר לו גלל מן גללי:
ונגד משה הצאן אחר המדבר • וקולו בתהללות תלי: ונשא עיניו ועמה
להבת אש • והמלאך לנוה לו גלי: ואמר אסור נא ואראה • מדוע לא
לזאת האש נחלי: וקרא לו מתוך הסנה' • משה' משה' עלי אלי:
ועלל ברבואן ותשבחן • מתנפל ומצלי: ותמן לבש כליל נביותה • וסלק

בזבן ממצאותו: קשורי מיתר הברית • דבוקי קשיטותו: דור בתר דור
 עד משה • עבדו וכן ביתו: | דבחרו מן הבשר • ומיאר העולם על אדותו: f. 39^b
 ושמו כוכב בריתה • מן ששת הימים עתד אתו: ועת רגז על דור
 המבול • זכר דבו ריחותו: ואמר לא ידון רוחי • ואותיר נח ופרותו:
 ושם שם הוה הסגיל • למשמר טפתו: מן גביר אל גביר • וכל מנון
 תאותו: הן יראו בעינו • טרם עתקותו: עת דנע ברקיע עמרם • וזרחת
 נוראותו: בארבעתי הפאות • ונגלת סימואותו: ואתחדש עם ממצאו
 מאור • על קהלו ועדתו: לא הוה מטרם • ואתרברבת חדותו: בינם
 ואתבסרו • בראות חזותו: ומן הנה ולעל נשרי • בדרכן אותותו:

זכר קיאמי השלשה • על אד זה הגביר: דאתקדם מדכרו • וטרם זה נימר
 אדכיר: לטב עד לעלם זכרון • את אשר אני מזכיר: ראשית נביותו
 ראותו • מה חזה ויסתיר: פניו מראו הסנה • וקן עור פניו אניר:
 ויאמר יהוה מסיני בא • זרח משעיר: וטרם זה מברתו מן פרעה •
 וישב על הבאר: ומוצא בנות יתרו להשקות הצאן • מן יתה הבאר:
 מצאו משה יתיב עליו: ועשה עמון מה לו תכיר: ושבו אל רעואל
 אביהן • בלא עת מובאון תדיר: ואמר מדוע מהרתין בא היום • ואגידו
 לו במה סופיר: כל מן השבע בנות אמרת מימר • והגני לו פותיר:
 הראישונה קדמת ואמרת • אה אבי מצאנו אביר: ישיב על הביר עליו
 מוקר • בצורעת אנשה יקיר: לא ראיתי באנשה כותו • וצלם הרוח עליו
 הדיר: אזודעת אברי מן ראותו • ודרשתי מפניו אסתיר: מן רב אימתה
 דעליו • ועם זה הו בנפשו אנציר: נגשת השנית ואמרת • אה אבי לא
 יוכל דוביר: ימלל על מה עמינן • לא הדיר ולא אשפיר: מן צורעתו
 בעלמה • ופמה תדיר משיר: והנור על צלמה מכלל • רב מן אשתה
 יאיר: אניבת השלישית ואמרת • לא הביטו אחותי מה טמיר: מן גלוג
 זה הגבר • ומנו דיכל לזה אמיר: דריחותו פרישה מרחיק • רב מן
 מדררור עטיר: ועת יתגלי מן בשרו מעט • מנה עלמה תניר: במה
 יופיע הברק • וכד יסתיר יסתיר: | והנגלא מעמי עליו • הן הו בנפשה f. 40
 עשיר: לא צריך לכלום • רק ישביר לכל שביר: ומתגלי על פניו • הן
 לחץ עמו ייסיר: ויבני עליון צור קשטה • ולגה מבציר:

הרביעית מבנות יתרו • קדמת פני אביה ואמרת: הא לוי הייתי לו
 שפחה • עמידה לשרת: מסידה ראות צלמו • בהערב וממחרת: זה נורו
 רב מן שמשה • בתוך הבהרת: טב מה ראית מן האנשים • בו הסוד
 ורוח אחרת: רצת צפורה החמישית • ופתחת פמה ושגרת: ממלל
 מתיטב בגליגאתו • רב מן תלימאתי דאדכרת: וכל דאמרו אחותי •

אליהם • במה דריה בו דעו: כד חלפתון מצוֹתי • מן ביתי קומו צאו: ונפלת עליון מסכינותה ודלותה • ומן גנתה אשתלחו: לדוש וליעו בהארץ • ובגד אנשמותה אשלחו: תמן שרו אבלים בכים • ובגדיהם קרעו: על המוצא מן גנתה • ומהם ועד עתה אנחו: הדורות ההלכים והבאים • חייהון מעט מעט יגעו: ותמידותה לעבודה דכלה • המתפרד ביחדאהו:

דן האדם היה כאחד ממנו • לדעת טוב ורע: זה ממלל המלאכים • בלשן דברה: ולקח גם מעץ החיים • דממנו הזהרה: ואוציאו מן גנתה • מה בישה מן שעתה ומה מרירה: ואתקומם ימים רבים • בכי יגון בעבורה: קעם מבכי נפשו • וכל הזרע דיזרע: ומעט מן בכיתו • לפניך נדכרה: עת אוציאו מן הגן • ואסגיר בתרו התרח: אשתיר סביב נביך • תעי על פניו מפרע: ראשו בין הבוראות • מצעק אל לעל מן לרע: וכל מה זכר עודניה • ומה הוה בו מן איקרה: ייחזק עליו הדבר • וכיתנתו יקרע: ויאמר לנפשו • אה סורר אה מורא: עמי נפשך מנעל • אה חטאה אה סרח: ואהן היית ואל אהן הוית • נתן לך עלמה סדרה: וכל אשר לנה מן עודניה • וכל מבחרה: אלא צורכה חדה מה הוה לך • אימנו על משמרה: נתן לך אנשמותה • בחרת לנפשך צררה: נתן לך ממשלות עלמה • מן אצטרה ועד אצטרה: בחרת לנפשך תשמישותה • ואל אהן אתר תברח: בין שומיה וארעה • והשנים בך סהרה: נתן לך לחם בלא יגע • לא מן זרע לו תזרע: קבלה בזעת אפיך תאכל לחם • מן הארץ אשר אררה: ושפט עליך בעצבון • עד שובך אל עפרה: אוי לך חוה ומה עבדתי • מן שרוי עלמה ועד אחרה: עמי ועם כל היקום • מן דריה דמעברה: אנמיתי יתון כוס מותה • ואהן גנתה ואהן מאורה: בכי על נפשיך ועלי • כי צוקתנו יתרה: בתר יומי גנתה • דיהוה מנן סתרה: ואל היום יאמרו המשלים • בלשניהון משגרה: בכות אדם על גנתה • בכות להדורות תדירה:

f. 39

ונשוב אל יחדאות מרן • ומה הלך בדעתו: הן אדם לא יקום על דבר אחד • ומה יהיה מן עשותו: והן יקום מנה הטוב והרע • ויוליד בדמותו: אשגלו בדברי עלמה • ובה שם סוברותו: עד ישכח עודני הגן • ויתב לון בחכמתו: מיני המלאכות • כל מנן ומלאכותו: זה חשב וזה רקם • לפם די תבונתו: ויתבו במדעיון מאומות • לכוננות העולם וצבאותו: אתרים וגבולים • וכל אתר מפקד בשכינותו: להלכות דבר הנמצאות • בכל זבן וזבן וממצאותו: ומאז צאת אדם מן הגן • אמנע מן אנתותו: ולא אתותר לאנש נשמו • רק איש איש על עבדתו: ועבדת יהוה אתקוממת • עם דקם עמם בריתו: כל מן שלשלת זכותה •

גן עֵדן נטע יהוה • ועתד בה מה סדר: מן הצמח והפריים • מן מיני האיקר: מן צורכיה דיצרך לה • השכון מבתר: וכד אתכללת שם שם' • את האדם אשר יצר: וצפה לארכה ולרחבה • ונבאל מן המוקר: דשרי עליה • ושב בתוכה ועבר: אלהים לפניו הבוראות • כל מין עם מסחנו מסתדר: וכל מנון לו סגולה • ולו עובד ומשמר: בזאת הממלכה התמידה • דלא חסרת דבר: ועת הביט אל אקריה • ועובד כל אקר ואקר: מן מיה ואשתה • וכן הרוח והעפר: ועברו עליו עולמי השנה • וכל עולם ועולם מתקשר: בתלתה מנדלים בהשמים • ובארעה תלת חדשים כמספר: ומה יתחדש בם מן המאומות • דיקירין עד מותר: ונץ כל צמח ואילן • וכל פרי עץ הדר: וכד ישב על כסא חליפותה • לקרא השמות הנלי והנסתר: ועבר עליו ההלוך והשכון • והבהמות עדר עדר: וכל זה והו יראה בעיניו • ולא מצא לו עזר: כנגדו והפיל עליו • תרדימה עד בקר: ולקח אחת מצלעתיו • והסגיר באתרה בשר: וכוננה עזר לו מן מינו • אשה חדשה ולו בה חבר: ושניהם הוו מסתתרים בנור • ולא קרבת אתה להנבר: רק ממלל בלא עובד • והדבר בינם מסתתר: ואתפקד אדם במצוה • יקרי יתה כל דר ודר: מכל עץ הגן אכל תאכל • ומן עץ הדעת השמר: | כי ביום אכלך ממנו • דע הן עקר f. 38^b תתעקר: כות מן ישים על ביתו מימן • ויאמר לו כל אשר: בבית נתתי בידך • ולית עמך בתוכו דבר: לא תקרב בו הרפך • מן תשמישותי ולא אעזר: ארצי עליך ואתרה דבאת ממנו • ביכלותי אליו תעזר:

דעת עץ הדעת עיבת • לאדם ולזרעו: מה אתשרשר להם • מאשר תדעו: וטרם נדכר לזה • ונשרי במקראו: נדכר מה הוה מנה • מטרם מוצאו: מן גן עֵדן והיך הוה • דמע בין בוראו: ושרה בלשון עבראותה • יהלל עבודה וישבחו: וקשט בלבו יחדאותה • והן לית אלה אלא הוא: עבוד כל בוראיה • ולא שותף לממצאו: חרד העולם בריה מדילה • ועל כנף היכולה נשאו: והן התחת והעליון • בנדלו מלאו: מן הכלולים והחלקים • ואקר כל מאום ופרחו: לתמימות הדה ממלכותה • על אהן יתובה דתראו: לא תתחלף אלא בריחות עבודה • עת ילך בדעו: והוה הלוך בננתה ארך ורחב • ומנה הכל ייראו: עד מלל הנחש עם האשה • מבתרה ממלל נגלאו: מפרי עץ הגן נאכל • אלא אשר בתוכו מנן מנעו: אמר לא תאכלו ממנו • ובו לא תנעו: אניב נחשה לאתחה • בערימותו ורעו: כי ידע אלהים ביום אכלכם ממנו • עיניכם יפקחו: ותקח האשה ותתן גם לאישה • ואכלו וידעו: כי ערמים הם ויעשו • להם חגרות וישמעו: את קול יהוה מתהלך בהגן • ומן יתה קלה אתחבאו: ואתת כריותה

שמו חליפתה בארעה •	בכליל שלטנותה מתכלל:
למשמע והמעשה •	ושם לו אנר קבל עמל:
מלבד כל הבוראות •	בקעמות נויאתה מתסגל:
הו על שתי רגלים עמֶר •	הן ירד והן עלל:
הכל הלכי על ארבע •	ורישן אל פאת הארץ נפל:
כנעים פני אימתו •	וכל מנון לו עמל:
הו לבדו נשא הראש •	לפאת השמים ממעל:
נציב לעבד עבידת •	העולם ימין ושמאל:
הקמצה בידו •	ולו הכסא והמנדל:
למושבו למשפט בהם •	וליתוב עובדיו ולהמשל:
רלמקרא השמות •	וממנו ועד עתה לא יבטל:
ירר עליהם •	ומלת קשטה לא תבלל:

עלמה בו תסתבל • אהיה לו אוכל: המדע והעבדה • טרם מובאו
 וירמש על: הארץ ושרא לקרא בשם • מן שמו יתהלל:

בעת אפח באפיו לשמת חיים • ויהי לנפש חייה: קם כבן עשרים שנה •
 תזים המדע והגויה: שרא מהלל ומשבח • לעבוד כל בריה ייה: תלפה
 בעיניו לעלמה • ומה בה מן עובדיה: והביט אל כל מאום ומאום •
 מן מהלכיה ושכוניה: וקשטה בראות המדע • מה היא זאת יתוביה:
 ואמר בנפשו לית זאת העבדה • בלא עבוד שקיחיה: ואהן היא פאת
 משרוה • בארעה אם בשומיה: ועפל וטעיל בענינה • לאקריה ואפרחיה:
 ומה בה מן חכמתה • ברבות תקוניה: חובן נגלא לו קשיטותה • ונפקחו
 לו עיניה: ועבר עליו היום והליל • וסביבות ריקיעיה: ואסתכל לימה
 ומדברה • והצמח גוני אילניה: ונשא עיני השמים • ועמה סדר כוכביה:
 ומה בהארץ מן העופים • והשרצים מן מיה: |¹ והבהמה והרמש • על
 ארבע קמיו חלכיה: והו קעם לבדו • על שני רגליה: אכסנאי בין
 הבוראות • לית לו בון דמיה: ואימתו פרשה עליון • ונפלים פניו רישיה:
 ואסתכל לגויתה ומה בה • מן מיני תמחיה: לב לדעת המאומות •
 בקשיטות תקון מליה: עינים לראות מה קבלה • מן זאת בוראיה:
 ואזנים לשמע מה בתרה • מן תנון קליה: ולשן לממלל מתחכם • לא
 כממלל העוף והחיה: שם אתקשט הן זאת העובדים • עובד אחד לא
 תריה: ופתח פמה וכרו • בין תרי עלמיה: ויפל ארצה ושתחזי • לאלה
 אלהיה:

f. 38

¹ In L 18, ff. 38 to 46 are inserted from a somewhat earlier copy.

- f. 36 ציִאם נצום 'בירא • ונקטיר קטרוֹתינו: ונתקע שופר דרורה • אולי נמצא
כהנינו: מקטירי הקטרה • יכפרו בעדינו: ונר משה לנו יזרח • אשר
דלק עלינו: וסלחת' לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:
קומו בנו 'בירא • ננציר יצירינו: והנפש נסוברה • ונקדש רוחינו: ונצלי
ונקרא • קדש ספרינו: טובי למי יקרא • כמשה נבינו: וסלחת' לעונינו •
ולחטאותינו ונחלתנו:
רתוּתה 'מפשרה • לכל איש עֵנו: ולא נפשו קשורה • ועובדיו 'מתקנו: אן
הֵה לבו ירא • ויקום 'בתקונו: וזן הנפש ייסרה • וישמר פקודינו:
וסלחת' לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:
שירות לשיר שירה • תשמח בה' לבבינו: היא זאת השירה • 'דבה' סוברותינו:
טב לך הן תשמרה • ישמרך אלהינו: 'בלעתך תסתירה • ותפשט עֵדרינו:
וסלחת' לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:
רתנים יומה אה סדרה • דאסתר קמינו: 'בדחלה ובירא • צעום קעום בארכנו:
תתפשר מכל רע • וביומך יגלי לנו: משכנה על הר ספרה • ותנשם
נפשותינו: סלח אה אל נורא • לכל פִשעינו: 'בזה היום ואקרא • 'לישועה
קוינו: וסלחת' לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:
אין כיהוה אלהינו

f. 37 ¹ בשם יהוה הגדול:

שירה גדלה טובה חסידה על יום הכפור הקדוש העצום תשתמע שירות
שבֵע בנות יתרו חתן אדונן משה השליח עליו השלום והיא מן מימר
עבר יהוה בר שלמה עליו רצון יהוה אמן:
בשם יהוה רחמנה

עבר פני כל מאום •	על פתח כל ממלל:
בשם מרן נחל •	'דשמו יתחיל:
'דכל ממצא מאתו •	אקים 'בגלל:
אשר אלבשו הצלם •	והבריה בו כלל:
למה אישבת ריחותה •	מטרם יתשכלל ² :
במודע המדע •	'דידע דעת הכל:
נגד הכל אקימו •	ועל כל לשן משל:
- f. 37^b

¹ L 16, 17 omit the following pieces.

² In marg. يستدل.

עת יתכֹּונו • וייתו 'בריאמים': ויסתכלו מוצא הכהן • אל המקום בשלמים:
 ויצא והו לבוש בגדי הקדש • פני ערב בחצי שעה שיאמים: ויעמד בין
 ארבע מכתבים • ככוכבי השמים: וישרי במה יתמר טרם • הערב
 במימרים רמים: | ועת יבוא הערב • כֹּאת מלך על העמים: ישרי הכהן
 הצלות • בדברים מושמים: מן ימי הראישונים • ועוד דברים רמים:
 והעם כל הליל והיום • יהונו קעמים: במקראן ושיראן • ובו מאומים
 עצומים: פתרונם רבים • לא יתצרך לזכרון תמים: כי אתון לון תדעו •
 בכל המקומים: והדבר הזה כלו • אל בתר ערב מפֹּוקו בשלמים: בחצי
 שעה עד תתכלל • צלותה 'בריאמים': והכהן יפשמ בגדי הבר • אשר
 ברך בהם העמים: וכל אחד יחני חברו • בשמח ושלמים: סני שנים
 ישוב ביומיכון • ואַתם שלומים: ויכפר לוכון כל חטא • וכל עונים
 ואשמים: ואשול חסדיכון • אה העם המזדרמים: תפשו עֹדֵר שמשכון •
 עדרים מוקמים: ולא תקחו על רע חנו • כי חסור הפתנמים: רק הו
 שמש לכל • נבונים וחכומים: ועם זה זה אקרא • לאלהי השמים: הן
 ישקף עליכון • ממעון קדשו מן השמים:

f. 35

אמרנו: ונאמר:

ליחיה נברח • מרב חטאינו: זה היום ונקרע • בגד עונינו: ונקי מכל רע •
 ונימר במימרינו: אהיה בחסדך אקרא • לישועה קיינו: וסלחת' לעונינו •
 ולחטאותינו ונחלתנו:

כמה נורא מה נורא • מקום מקדשינו: דבו כלנו נברח • אליו בתאותינו:
 שם' נמצא בן תרח • יתפלל בעבורינו: על זה נשאל ונקרא • כמה
 קרא נבינו: וסלחת' לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 35^b

בפשותינו ננצירה • פני אלהינו: והשובה נמהרה • ונרים פללינו: אולי נמצא
 בן שרה • ישאל שיאלינו: שיאל כתוב בתורה • שיאל משה נבינו:
 וסלחת' לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

סמלינו מכל רע • כפירות פשעינו: בזה היום הנורא • ונתפלל באבינו:
 יעקב האמור מה נורא • עד ידרש בגללינו: על כן למן נקרא • ונרים
 קולותינו: וסלחת' לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

על פתח הנורא • נעמד כלנו: ונשוב שובה יתרה • בכל מאודינו: ונִיִּיתו
 נטהרה • עד נמצא לנפשותינו: יוסף בן פרת ישבירה • ובזה יקים לנו:
 וסלחת' לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

סִלַּח נפתח תרח • ונעבר ממנו: בַּתְּשַׁבַּחן לֵאלֹהֵי נורא • ונזרע זרעינו: כל
 מה טוב נזרע • נמצאו פנינו: ומי לשנבים קרע • משה יתפלל לנו:
 וסלחת' לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

הסגולים בו: מבלעדי כל העמים • אשר בארץ וסביבו: יגזו לנן עדין •
 ובתוכו ישבו: כמה זכרנו טרם • למי מניר לבבו: וכד זכרנו מה
 נדרש • זכרון פרו ורבו: ועתה נעמד אנה • ונפרש ממלל ברבו: בזכרון
 המועדים • דקדשיון רבו: כל מנון מקרא קדש • נקיב בקדוש כתבו:
 ונשרי בזכרון • יום טבה מה טבו: בו ישראל ממצרים • יצאו לחדבו:
 f. 34 בו כל העם בנציר • קרבנים יקריבו: בו כלם יסתדרו • ברקטים בהטיבו:
 בשיראן ותשבחן • בשמח וחדלו: אכלים הקרבן • על חקותיו דאיתלבו:
 על מצות ומרורים • כל איש וביתו יקריבו: וששת ימים תאכל מצות •
 ובשביעי תשבו: בהרגרזים בית אל • ובנבעת עלמה יקאו: וספרתם
 לכם • חמשים יום בהטיבו: ממחרת השבת • דרבותו אתרבו: עד
 ממחרת השבת השבעית • מועד קדשיו רבו: חתמת חמשיתי יומיה • ובו
 קרבנים יתקרבו: ולו שלשה שמות • בתורה הקאו: חנ הקציר לזרע •
 גלגיו אתרברבו: וחג שבעות למספר • לכל שבוע ושבוע: ויום הבכורים
 לבכור • בו כל העם יתיצבו: בנבעת עלמה • והשמחות יתרברבו:
 תשתמע בו הברכה • ולבתיו ישובו: תשובו לרצונה • ובמקדש תתיצבו:
 וכוכב הרצון יזרח • ונירותיו לא יכבו:

ישראל יתחנו • במה לן הועד: מן טובות הבאות • בכל מועד ומועד:
 בתלתה ירחים • גלגיון הכבד: הראישון אשר • בו השמח אודבד: וחדש
 השלישי • דבו עמה הורד: אל מדבר סיני ושמעו • קול יהוה יפקד:
 בעסרתי מליה • כמה אתפקד: וזה חדש השביעי • דאנשא ואכבד: דו
 קדש החדשים • אשר בו אצטמד: ארבע עקובאן רברבאן • בשמותו לון
 f. 34^b צמד: | ראשו שבתון זכרון • למה טרם בו עבד: תרועה מקרא קדש •
 לישראל מועד: מה טבו מן חדש • דעל כל חדש הכבד: כי מנה'
 שריו תשעת • יומי התשובה בחסד: דבון ישראל ינצירו • לבביון והכבד:
 בצלואן ותשבחן • ומקרא התורה בצמד: כל הלילה עד בקר • על מקרת
 פסק ננד: אל זה היום העצום • דקדשיו רב וכבד: דשמו יום הכפור •
 דו מועד לא כמועד: ושבת לא כשבת • וחסד לא כחסד: דו מלך
 המועדים • והימים לה הך עבד: דו דמי ליום נקם • כל שעה מנה'
 בחדש צמד: כי יום כפורים הוא • ועקובאתו ציאם פקד: ורז מספר
 כפורים • כיומי השנה תועד: הא טובי תהבה • אשר לנפשו מעתד: בו
 שובה תמימה • מן חטאתו אשר עבד: ולא ישוב עוד לחטאו • והתורה
 יתלמד: תורת משה האיש • בן עמרם ויוכבד:

כל עם ישראל היום • יהיו קעמים: מנצירים כלם • בנפשות שלומים: פני
 אלהינו • רחום הרחומים: מערב עד ערב • צלאים צעמים: מה טבם

ויפֿק מנה' ריחות ריח: התהבים כמרדרור • מן עם ישרי: ויקום
 'בסבלותם • רבון היו מקברי: והנביאים והכהנים • יחיו מסתרי:
 ובתוכם משה • יניר נורו כנורי: השמש ורב מנה • גלי לא סתרי:
 בשיבתו וצלמו • כמה היה הזכרי: יאמר עמי עמי • ישראל אה מרי:
 כפר לעמך ישראל • דאמרת' עליו בכורי: פדי יתו מן נקמך • וזכור
 ברית אקרי: יאמר לו אלה • אה נביי ובשרי: 'עמד עד תראה' • מה
 אעשה במוקרי: ולא תדבר דבר • בסורר המימרי: קבלתי תפלותך •
 במרצי הישרי: שם יקרא בגדלו • כמה הזכרי: ראו עתה כי אני אני
 הוא • ואין¹ עמדי אל אהרי: אני אמית ואחיי • בכבודי ואוקרי: מחצתי
 ואנכי ארפא • בגדלי וישרי: ואין מידי מציל • ולא מן נקמי וצרי: חי
 אנכי לעולם • בקדש נאדרי: היום אשכיר חצי • מדם חלל ושביה ומן
 כל הכרי: שם' יתנצב המזון • והמלאכים סדורי: יקדמו אחד אחד •
 מן עם הישרי: ישאלו על אחת אחת • מה עבד והו בשרי: תאמר לו
 התורה • התיצב עד אקרי: עליך אה מרוד • במה עשית' בנכרי: האן
 חקותי ומשפטי • האן פקודי וגזרי: האן המצוות אשר בי • חללת' אה
 ממרי: יקדמו השלשה הזכאים • דריחון טב דריח: יהיו עליהם סתרה •
 כמה אמר בספרי: יאמרו בנינו הצדיקים • הצילם אה מרי: אוי שם'
 לחיביה • דלית לון עמל מריח: יבכו בדמעות אדם • ולית ימצאו סוכרי:
 שם' יתקדם משה • ואהרן ובניו אהרי: יתפלל משה בעד עמו • ישראל
 הטהורי: ואהרן ובניו • יהיו מלפרי: והעם יתפרקו • פרקים תרי: פרקה
 קדישים נקיים • לנן' עדה עבורי: ופרקה חיבים • פני האש מתקטרי:
 יתפלל משה בעד החיבים • יוציאם מצררי: יהיו כות אבק • וכות
 העפרי: לא ידעו באחד • אשר לנן עבורי: והעבריים לנן • לא אוכל
 אפתי: מה יתעשה לון • מן טובות יתרי: כי צוני אבי • לא אפתרו
 במפתרי: וכל העמים והגוים • עת יקומו מקברי: הם כלם ערמים •
 ריחותון רעות ריח: ופניהם כושים • וראותון רעות מדאה': לית להם
 מציל • ולא פשר יפשרי: מן שריפות האש • דתוקד בון במהרי: ותוקד
 עד שיול תחתית • תלעט² מוסדי ההרי: יהוה אלהינו יהוה אחד • מן
 שריפות האש היתרי: זה הו פתרון יום נקם • בקצירות מפתרי: כי
 קצרתי הדבר • עד יתיטב דברי: קומו בננו נשוב • קדם נלך אל קברי:
 ולא תמות נפשי עררי • ועונותי יסלח מרי:

f. 33

f. 33^b

טובי יראי אלהים • וטובי אשר אהבו: וטובי הלוכי דרכיו • וטובי שמורי
 כתבו: וטובי אהבי משה • אשר מרו קרבו: אנון המתבחרים • ואנון

¹ L 18 adds לַאלהָ above the line.² L 18 תִּלַּקֵּט.

הורד מצרימה: ואדבק במשה וקח בידך רמח: ועם זה זה יהי •
הברית קומה: במועד הזה למועדה • מימים ימימה:

זכרתי התהב • ואורכתי מדכרו: ומה פתרתי חלק • מן רבות מפתרו: ולא
זכרתי עורי • מה יעשה בתרו: | בתר מותו בשלם • ויבוא אל קברו: f. 32
ויאסף אל עמו • ויקבר בנצירו: עם יוסף בן פרת • סהבו ואקרו: או
עם יהושע בן נון • כמה הראשונים אמרו: ולא יתכסה' המשכן • ולא
יכבי מאורו: לפי רבות בשנים • כל אחד האמן באתרו: והכהנים
ממקדש • תמיד לא יסורו: והקרבנים תתעבד • בכל זמן באיקרו: והעמים
על מלה אחדה • כמה הזכרו: על משמר התורה • ולא יקרו אחרו: מן
המכתבים אשר • חרטמיהם שקרו: והכהן הגדול • המשל בדרו: כל יום
יכפר • על קהלו וסדרו: וכוכב התהב אשר • זרח את נורו: לא ימוש
תמיד • מלעל על קברו: חרע ישראל • יסגו ויפרו: כל יום עשרת מנים •
ירבו וידירו: זה החסד כלו • והטובות לא יסורו: בימים רבים • עד
יהיה ייסרו: ויחר אפו ואמתו • על כל העמים בדרו: על עובדים רעים •
יעבדו בצררו: ותשחת הארץ • כבעת המבול ודרו: והשמש כל ראש •
חדש יתכסף נורו: והירח והכוכבים • לא יהיו יאירו: ויתהפך כל היקום •
והנחלים וטברו: מן זועיו יום נקם • וכבודו ואוקרו: יום נקם יום גדול •
אוי לאשר כפרו: יהוה אלהינו יהוה אחד • מן רבות אוקרו: בו נאמן
תמיד • ולא ננשי מדכרו: אדכיר לטב יום נקם • דכרן טב מדכרו:

חברי עמד קדמי • ושמע למימרי: עד אמלל ואפתר • ואת תשמע דברי: f. 32^b
בגליגות יום נקם • ברבות מפתרי: זה סימן חיל • לא יוכל אחרי:
נבון ידכרו • ולא פתור יפתרי: רק אני אפתרו • במה ישיג דברי: ואתה
תשמע יתי • והן אתמחך מימרי: אמר אלף ישר • וכן תפשט עדרי: עד
לא יאמרו הזעורים • זה כלו שקרי: והידועים ישמחו בו • דידעו באקרי:
כי אני נוף הנביאים • לא אוכל לשקרי: זה דבר גדול • גלגיו יתרי:
הסכית ושמע ישראל • עד אני אשרי: בזכרון יום נקם • ותודוע אברי:
מן מדכרו וחיך • בעת לו אדכרי: יהוה אלהינו יהוה אחד • מן רבות
הישרי: עת¹ יזעק בגדלו • על כל קעים ברי: ימיה את כל היקום •
מאדם ועד בהמה ועורי: מן עשב ודשא • ומן עץ ומן פרי: והכיפים
והצנלמים • והנחלים והמברי: וישאר אך נבעת עולם • בתוך הגן לבסורי:
וינע כל בשר • מן אימת אל ישרי: ויראה כבוד יהוה • ויאמר במימרי:
ראו עתה כי אני הוא • ואין עמו אל נכרי: ועת יקרא ראו עתה •
תודוע כל האתרי: דבון מאתיה • האן אנן מקברי: ותבקע האדמה •

¹ L 18 ע.

קולתו: וייתו ויאמנו בו • ובמשה ותורתו: והיהודים יימרו • זה לבוא
 'בדלתו: ארור עזרה ודבריו • ד'כתב בבישאתו: טור הרנרזים קדש •
 ולית בהרים דמותו: שם' ישמח התהב • ויגיב בלב דעתו: ברוך ישראל
 חרעו • דלית בעמים כ'תו: הא לו עמ' עיני • זה התהב ורבותו: שלם
 מני עליו • ישיג' לנביותו: שלם מני עליו • יבוא' למשריתו: | שלם מני
 עליו • ימטי לזכותו: שלם מני עליו • ימלל על שיבתו: שלם מני עליו •
 עד מובאו אל ביתו: שלם מני עליו • ועל המהורים אבהתו: דיקום
 מהם • ויס' מתנותו: שלום יהוה על משה • בן עמרם וצללותו: דגלא
 לן בכתבי • זה הסוד ולזותו: מן דאמר הנביא¹ כמשה • יעמי מה הי
 רבותו:

f. 31

הן תתריח הן תדע • מה בו לבך ישמח: עמד עד אוריך • ואפתח אזניך
 ואשמע: ופה עמד עמדי • ואחבונן למשמע: ותן בוננותך אנה • ואני
 אנלי רז דמע: עד אפתר לך כל סוד • בו עובר כל תמח: וקח לך
 'ספר ואכתב • ושמו עמך משמע: וכל שעה אפתחו • ואקרי בו 'בשמח:
 ולמדו לבניך • ולמי לדברייך ישמע: עד יהי משתמר • ועם הדורות
 משתמע: ואני נשבעתי עליך • לא תשים בו כל זמה: כי תועבה היא •
 לזרוקי דמה: ואני עם זה וזה • לא עשיתי מאומה: ולא שכחתי דבר •
 ולא שפכתי אדמה: אלא בן צדיקים • טהורים מכל טמא: הלכו דרך
 קשטה • וכל עובדיון תמה: וכן אני הלכתי • הדרך הדרך מתמח: עד
 זרעתי זרע • וצמח זרעי קמח: וקצירתי אתו דגן • וכל תבואתו דמע:
 ואכלתי ושבעתי • ולקטו הדרושים משם': וסבתי חלק ממו • ושמתי א'תו
 תקומה: | עד הוריני הדרך • ואתגלי לי כל תמח: והן תדרש אפתרו לך •
 קום על רגליך ואשמע: זכרון משה נביה • והתהב הדמע: וסב לך חלק
 מזה וחלק מזה • ואבני עליו תקומה: ושמע זכרון בן עמרם • עד תתטיב
 ותשמח: כי זכרתי התהב • בזכרון טב ודמע: ופתרתי מה בו טמיר •
 בתורה התמימה: כל זה מבגלל משה • כי נביותו עצומה: והתהב
 נביותו • תתודע בתשלימה: והן לא תצדקני • ר'אה' ושמור ושמע: מימר
 אלה למשה • בתר וכל העם ש'מע: בקצת שמעתי • נביא אקים להם':
 מקריב אחיהם כמוך • וימלך וילבש אימה: וישפט צדק צדק • לא האף
 ולא האחמה: ולא יהיה עוד חטא • ולא קצף ולא זמה: וזה קשט לא
 בטול • אה דרוש קומה קומה: ולא תימר זה 'שקר • ישרי עליך כל
 מומה: ולי 'עמך תפלה • אה עם קדש וד'מע: לא תשים מריבות • ולא
 תסק מלחמה: והן רדפוך הגוים • עבד לך מאומה: וקרי קצת ויוסף •

f. 31^b¹ L 16 הן נבי

טובי: מן יגלג לשנו • בדרכן זה הנביא: דכל הבריה קמת • בעבורו
 בטובי: בשגם הו בשר • דו מקבל כתבי: קשטה על טור סיני • מתוך
 ענן עָבִי: וההר בער באש • מאד עד לבבי: השמים והנה • אַעביר כל
 טובי: וירד יהוה בענן • ויתיצב עם הנבי: ויעבר על פניו • ונתן לו
 כתבי: עם דברי הברית • כרת עמה בחדבי: ומאז רד יהוה בענן •
 f. 30^b הֵה נורו להבי: | וקרן עור פניו • ולא יוכל העם להביא: אליו מנור
 פניו • עד עשה המצוי: ונתן על פניו מסוה • וזה גלי בין יושבי: הארץ
 כלם • וזה מעט מן מיתובי: זה הנבי אשר • גלניו מתרברבי: מי לו זה
 כמשה • אשרי וטובי: עמו השמרים • שמורי כתבי: הם הסגולים •
 כאשר מצוה: להם על ידו • בקדוש כתבי: וזה גלי לראים • פניך
 מיתובי: הו בו עשה חסד • לאלפים להבי:

דמכתב נפתח פניך • מכחב משה ותורתו: ונתיצב על כסא דעת • ונגלי
 ית רותו: ואתון דעתכון הבו • ולממללי אציתו: מימרי ישמח לבך •
 וחיך בו חדותו: קום זרו ואתי לידי • עד אשמיעך אתו: וזה מימר¹
 צדק • וחיך מה שמעתו: ממן באו פני • ועד בתרי ייתו: דברי יגידך •
 בזכרון התהב וממשלותו: ועת יתילד בשלם • תזרח נוראותו: בשומיה
 וארעה • וכוכבו בתוך שמימותו: ועת ינדל זה התהב • תתגלי זכותו:
 ויקרא אליו יהוה • וילמדו תורותו: ויתן לו מכתב • וילבישו נביותו:
 ויקום מימר בן תרח • ביהי השמש בסרנותו: והנה תנור עשן • זה ישרי
 בביתו: ולפיד אש • זה ישרי על קדש גבעתו: ויתגלי המשכן • ותקום
 יתרותו: ועמוד אש וענן • והמזבחות וקטרותו: | והשלחן והמנורה • וארון
 f. 30^b העדות ולהחותו: וכרוב מזה וכרוב מזה • ימינו ושמלותו: ויקח הכהן
 המחטה • ויקטיר קטרותו: ויבוא אל אהל מועד • ויכפר בעדו ובעד
 ביתו: ובעד כל קהל ישראל • ויעשה את עלתו: וישכן ישראל בטח •
 האמן מן יראתו: ויעבד מועדיו בשלם • ויקריב קרבנותו: והשמחות
 תתחדש • וכל העמים יכפתו: ויבלל לשן הערבים • ויתגלי לשן עבראותו:
 ותתנשא מיתוכית הידועים • בעלי בוננותו: ולא עורן כלום יכסה' זה •
 לא מעלו ולא תחתו: אלא ממלכה תמידה • אל יום אחריתו: ויקום
 הדבב על מגדלו • וישא משלותו: ויעמי זה הרביאן • ויימר במימרותו:
 מה טבו אהליך תהבה • ומה רב שכינותו: יזל מים מדליו • ותתרברב
 עצמותו: וירום מגוג מלכו • ותתנשא מלכותו: וימלך אחד עשר גוים •
 דאזכרו בתורותו: והגוים והערלים • כל מנן יימר לעדתו: כל מה אנן
 בו שקר • וזה הו הקשט דתו: קומו בנו נלך אליו • ונבוא תחת צל

¹ L 16 . .

נבון וחכום • בקדמה וימה: יזכרו בטוב • האן אנון בעלמה: על כף
הרגל נקום • קדם נשוב במה: זכרתי אֵלוֹ טרם • בזה הבית 'בשלמה:
ונתרהץ על אלה • מלוך מכה ורומה:

ברא בריה ייה • באמירות עשר: ברא שמים וארץ • בלא שני ולא עזר:
ברא רְקִיעַ וקראו • שמים למוקר: ושמו בין המים והמים • מפרש בלא
אקר: ואצמח אילן חייה • וית מיה נסדר: ורכב המאורות • בשמים
בנסתר: | מנון תרי מאורים • ממשלים ברמש וצפר: עליון יתבני • חשבן
קשמה אשר: עליו בנין הדת • וזה גלי לא סתר: כי בו המועדים •
תקום¹ בישר: כל נבון ידעו • בו עיני הישר: ושרץ שרצים ועופים •
ביומה חמישה באיקר: וחתם הכל 'בגדלו • באבי כל חבשר: הו אדם
אבינו • דאקימו מן חסר: ביומה 'שתיתה • וצפרו מן עפר: בדמות
והצלם • ואלבשו נזר: כליל על ראשו • וצִהוּ במשמר • קדוש יום
השביעי • לברך ולמשמר: ויטע יהוה אלהים • גן בעדן המוקר: מקדם
וישם שם • את האדם אשר יצר: ויצמיח בו את כל עץ • מן כל מין
ומין סדר: ועץ החיים 'בתוכו • ועץ הדעת רע ואיקר: ונִפֵּק מנה' ארבע
נהרים • כל מנון לו מדכר: ונסב ית האדם • כמה הזכר: ויניחחו בגן
עדן • לעבדה ולשמר: ועבד מה עבד • בעת שמעו דבר: הנחש השרוף •
ואמר מימר 'שקר: כל זה מבגלל המות • לכל נקבה וזכר: ישתבת
היכול • וחילה' יתוקר: דמקמי הבריה • ויום נקם ומבתר:

f. 29

גן עדן נציב • בהר הקדשי: הרגריזים בית אל: דבו מבקשי: על ארבע
עמודים • סביבו מתכנשי: ואני אפתרון לך • כי דעתן 'בראשי: אחד
קרית עבורתה • דבה הכהנים ארשי: ואחד מזבח אברהם • האמור לשרה
לושי: | ואחד מערת יוסף • אב אפרים ומנשה: ואחד חלקת השדה •
'דבה יתנשא ראשי: והתוך הוא נבעת עולם • מעון הקדשי: וזה דבר
קשט • לית בו שקר יעשה: הך מה ראיתי בחלום • בהטיבות² נפשי:
ראות רב לא ראו • אנש מן אנשי: הימים ההם • רק צִוֵּי משה: אן
לא אפתרו גלי • רק אפתר מדכר משה: והן תדרש אפתרו לך • עמד
ולא תתנשי: ושמע מה יתגלי • מן כל כלום ארשי: והן היית צדיק •
והיה המעשה: לכם לזכרון • מעל יומי משה: ועד יומי התהב • דיקום
בששי: באחרית הימים • וזה הוא מבקשי: בחייד בחייד בחייד • שמע
לי מה ארשי: והן היית קרוב • אניב 'בלב ששי: אדכיר למב עד
לעלם • נביה רבה משה:

f. 29^b

דכרן טב עד מותר • דכרן משה הנבי: דכרן לא יטלטל • הא טובי הא

¹ L 18 חוקס.² L 16 בהטיח.

יצרכן למשחה • בפם ישפע ימים: וחזבן לא ימוש • בין שני הימים:
 היום עליך מחר לך • ומשליך קעמים: ויתלי אלה קולך • על התרים
 הרמים: וכהן גדול ושמן • למאור ובשמים: לשמן המשחה • ולקטרת
 הסמים: ועלה ומנחה וזבח • וריח ניחח ושלמים: ואתו בנן נשכב •
 ונראה חלמים: והנה אנחנו • מאלמים אלמים: ונהן ראש על מלה
 חדה • בכל המקומים: ייתי דבר יבוא • ימצא אבן מן צנמים: לית לו
 עובד עם אנשים • נבונים וחכומים: אהבין בבינתון • הך יוסף ובנימים:
 אין כיהח אלהינו:

عليه ايضا شيرة له ايضاً رضي الله تعالى عن روحه الشريفه امين وهي
 تسي شيرة الانعام انعام الجنة عليها افضل السلام

אל פתח רחמים נגש •	אה אדני יהוה:
ברחלה וארכנו •	בנציר ובריאמה:
יהו לנו מקלט •	יפלטנו מן נקמה:
שובה חשיבנו •	שובה מן אשמה:
עד נמצא פנינו •	עובד טב' וחמה:
בניאן נבני לנו •	בניאן דרגיו רמה:
ניעל בו במיעל •	נמטי לשער שומה:
פני נפתח ממלל •	פרקן נשים למה:
יתגלי לעינינו •	יגלי רזים כמה:
נדרשו נפרשו •	נמצא בו סוד רמה:
חכמה תודיע אשר •	חכמתו ריאמה:
סבול אוצר הדעת •	ספינתו בימה:
כבלע סוד השם •	כסודי שם יהוה:
השם בו יתקוי •	הכל בלא דמה:
נראה לראים •	נמצא בעלמה:
האן פתור צדיק •	האן איש בו חכמה:
רבחה עד יקום •	רק יפתרו בשלמת:
במה אני דרוש •	בגליגות יום נקמה:
הוא המדמי לזה •	היום הוא יום צומה:

ומה עורי יתפרש • ביומי עלמה: ובאחרית הימים • בדרכן רב ורמה:
 זה מה הו טמיר • אגלי אתו למה: יתיטב משמעו • ויתקומם קיאמה: לכל

ייסירו: ודמפאת אלהים • אלהים יסתירו: ומום מעט המדע • לית
 פרקן בינו ובין חמורו: דמי לשורו לית ידע • לא נגד ולא פסק ולא
 תורו: ומום מעט הדת מום רע • כלו חמס פרוע: ישאלנן מן עליו •
 יימר מה תימרו: אן אמרנן זה ידעיו • לית יפשט עדרו: ואן אמרנן
 זה סוביל • ישוב אל אתרו: ועל כל כלום עתה • מהרו מהרו: אל
 שביל השובה ולבביכון עזרו: מעזרה קשיטה • בזה היום ואל תאחרו:
 יום דבו החטאות • הלכו וחסרו: יומה דבו תקומו • הצלו ותקרו: ותענו
 את נפשותיכם • ולפני יהוה תמהרו: ובזה היום כרו • כהלכון ואמרו:
 למן ישיר הייכון • ממנים ישארו:

יומת עולם אקרא • והודיעני אשר: ראית בדעתך • בגלי ובסתר: והב בלך
 אן חסתיר • ממי מה יסתר: יפל ביני ובינך • ולית אפשט לך עדר:
 יומת עולם מה היא • מיום אשר יצר: אלהים עולמו • וכחילה' הו
 מדבר: על כן אמר משה • בינו שנת דור ודר: תרין דרין בעלם •
 מקדם ומבתר: דר מן אדם עד נח • עד תם הלך וחסר: ודור תנין
 קם למה • אלא בשגם הוא בשר: על כן ובדיל כן • אתקשט אן
 יימר: | עליו משה שאל אביך • ומפאת נפשו אמר: על ימה אלהי
 אבי • ושיאלתה אנה תתמר: מן אנן הזקנים • משה ואהרן בתר: אן
 אנן זקניך השבעים אשר: אתנצל עליון הרוח • מן נבי כל הבשר:
 ויאמר יהוה אל משה • היד יהוה תקצר: ואולם זאת אות ביני
 ובינך • מן אמרה לו אן יעבר: ומן לא ליתו נביא • וכן היה הדבר:
 ומן אמר אן לו נחלה • ינחילני כבר: צדיקות נחלתו • והך מטי בה
 סבר: בנחיל עליון גוים • זה וחייך לית שיאר: ממלכה מן ממלכות •
 הארץ ולא אתר: אלא עבור באיתן קשתו • ותחת ידו אסר: אן לא
 היה¹ מקדם • ואן לא יהי מבתר: כי ארפכשד ילך את שלח • ושלח
 ילך את עבר: ופלג פלג את הארץ • ואציב נבולות על מספר: כי אלה
 שבטי ישראל • שנים עשר: מי ידע בדעתו מן הוא • אשר יהיה נשיא
 ושר: ויהי עליון על כלה • ולידה הו מעזר:

E. 27^b

כי חלק יהוה עמו יעקב • וחלק לכל העמים: מה ילכו עליו • תחת כל
 השמים • וישבו אליו • אנשים הם שלמים: עד אן ישובו • ובתר זה
 ישוב המים: ילך אל אתרו • כאבותיך התמים: ימצהו • ונצע גוים
 ועמים: ישימנהו • בתרי העולמים: יורו במשפט • הארים והתמים: יצרנהו
 מן אש • ורוח ועפר ומים: באישן עינו • משמר מכל דמים: | כנשר
 יעיר קנו • בזה ובכל פעמים: ועל נחליו ירחף • יביא לון מטעמים:

f. 28

¹ L 18 יידיה.

ועלמה סהוד: כי בשם יהוה אקרא • זה המקרא נגד: מן קרא קבלו •
 וכל מנון מן אנגד: אנשי זבנו • אל מה על ידו הורד: מן אימנות
 אלהיו • לא ימוש עד יולד: לו מן יקום על אתרו • וילך על מה יסד:
 עד סלק המאור הגדול • בן עמרם ויוכבד: נביה רבה משה • אשר הודיע
 מה הועד: לו והסתיר מן עורנו • חאת היא מגד: מן ילך אח' יו •
 ומן לא ישוב מכעס יטרד: מן עלם דתו • ועם זה 'בלבו יוקד: אש
 חמיד לא תכבה' • ואולם הועד: מן הוציא מתחת טל יד משה • דידו
 תכבד: המדרש מן אלהים • בחסדו אן יסעד: על קוממות שער דת
 רחותה • וסמות פנותה ומי בה עמד: שלטנו יהי לך למוס • ומלכו לך
 עבד: אן תדרש תרצה את אסורו • ותעבד מה תעבד: מה לך מן
 יימר לך • לא אוחי ולא אבד: ולו הנטשתני הראתיך • בשם מראה'
 גדול וכבד: אלא לא אוכל לבוא כל עת • ועם זה עורי כבד: פה וכבד
 לשון אנכי • ועל כן וכן אני עמד: במקרא יהוה אל רחום וחנון • אך
 אפים ורב חסד: ותנים יומה מאה שנה • לזה ולכל מועד:

טב אדכר עובד טבאתה • הב עלי מדכרו: | ואשים הציצר בידי • ואתקע ²⁶ f.
 בשופרו: עד ישמע מד לא שמע • ויקום על אתרו: וישב על אבנו •
 ויפח באפיו נשמת רוח: רב חילה דלא הות ריחותו אלא טב •
 והודיען בספרו: במימר ובחרת' בחיים • אקרו זה ואפתרו: לה החיים
 והטוב • כליל אתו ועברו: החיים עלם תנין • יום נקם תכירו: והטוב
 עלם קדם • עולמך אל אחרו: לטוב לנו כל הימים • יומים יספרו:
 ולהחיותינו כיום הזה • יום נקם ומה בתרו: וכי יפלא ממך דבר •
 שאל אשר יורו: איך זאֵת ואיך זאֵת • וקדם זה ובתרו: לית ידע מה
 הוא אלא הוא • עבוד עלמה ודברו: הודיען מה יכלנן עליו • וסני דטמרו:
 וכל מן שחת מה ישחית • אלא נפשו ופגרו: שחתו לא לו • וכל אלה
 חברו: כי השחית כל בשר • במעשיו ודברו: ויקחו להם נשים • מכל
 אשר בחרו: והנני משחיתם • ויגוע כל בשר וישארו: אנשים במחנה' •
 נח וברו וברו וברו: ותרח תהותה מתפתח • עד עברו ויהוה הסנירו:
 ושחת סדם ועמרה • אשר האסרו: ויעבד אלהים רוח • קנאה וימסרו:
 שנים חלוצי צבא • וירץ לוט ויסרו: אליו ויבאו אל ביתו • והדלת סגרו:
 וכמו השחר עלה • נפרית ואש הסטברו: ושחת ארצה ותשחת • הארץ
 ושחת פרעה: ובני ישראל יוצאים • ביד רמה ויעברו: בתוך הים
 וימת כנען • ואת צידון בכורו: כי שחת עמך אשר העלית' • מארץ
 מצרים וסרו: ושחתם לכל העם הזה • בדבר בלעם ותדבירו: | ועל ²⁷ f.
 מימר לשן זבנה • אוי לכל סרוע: ואשר יהיה בו מום • מפאתיו

הוליכני בדרכיך • ואקים לי ולקהלי : מימרך בתורותיך • את מספר
ימיך אמלא :

אמרנו ; ונאמר :

זכור את היום אשר • בו אצטמתו : אבהתן עם משה • אל נחלי נגתו : דבה
נטע מלין וסלק פרי • ואכלו ושחו : ועל מי מן המים סלק • אלא על
אמירותו : יערף כמטר לקחי • לקחה על דתו : יודיע עודן עלמה • ומה
היא אחריתו : ידבר לאשר קבל • והיא להחי בריתו : ופלגון לארבע
חלקים • וחי פלגוהו : בעלמה ומרכבה • על שחוקי גאותו : ומעונה
נצבה • תחת זרעותו : והדבר על זה ייתי • ואולם אל תכריתו : אשר
הייתם בו • מן מדבר משה ודבירותו • אלה הדברים אשר דבר • משה
לפני מותו : ובוה תרתין מלין • ועלין עמידותו : לקחה ואמירה • להודיע
מה יתו : עליו מן הפנע • בקצי תורותו : ואן תדרש מה דמי המטר
כתשביתו : עמי ממלל משה • בין סדר עדתו : ואיך עובד המטר ברשא •
עד יצא מן גיותו : | כן עובד משה על הלב • ובלב יראתו : ואן צדקת
מימרי • באהלין ואיך אתו : שעירים ורביבים • אמרו ואלא אציתו : איך
אתקדם שעיר על רביב • ואקרו ומיתוביתו : הוה לזה גלל • שמירות חקיו
ומצותו : ומה יהיה עליו מוסף • אלא והוא ראשיתו : קרי קצת קרבניך •
תמצא זה וצדיקותו : והקריב את אשר לחטאת ראשון • זה הי תורותו :
ופני עורן זה • ולית מן אהלין דמותו : רז יודיע במגלי • רצונה וקרבותו :
איך אשר הוה ראש • והמלאכים סביבותו : והכהנים על כנותן • איש
איש על עבירותו : ואתם ושבתם • איש לירשתו : ולבי אתך במימר •
לבך וחשבותו : לו הוה תמטיר עננת • אלא בזה ליתו : מה ייתי אלא על
כבלע • ביומיו ושעתו : ותדרש מזה לית תמצא • ולא מן שלטנותו :
יתריח אלה ויהפך בו • והוא בתוך קבתו : ויקים ממלל משה • ומראות
צבאותו : לוי עיניך עמית משה • ומבטא שפתו : הויך תפשט עדר •
מן אתו כרתו : ברית אן לא יצא אחד • מנון מן תשמישותו : אוי על
הסוכילים • היוצאים מן תיבותו : לא עם שת ולא עם קין • אלא מסכינים
שחתו : במדבר הזה יתמו • ושם ימותו : ואותיר עליך דבר • ולאוי
עביראתו : ובקשת משם את יהוה • אלהיך ומצאתו :

f. 25^b

חכמה רבה בדעת זבנה • דבה משה סוהד : על עמו סהדים • ופקד במה
פקד : בכתבו בסהדות • מן ילמד וילמד : ובין מה הו מסיד לית
ידע • אלא וקמיו עמוד עמוד : | ובתוכו מלאך ובידו • לה כתוב ביד :
מן שלחו אליו • כתוב כאצבע לא ביד : ושלם עליו ואמר • יהי לך
מלמד : בשעתה ההיא קם משה • על רגליו וסגד : ואמר יהוה מלך •

f. 26

ואמר • שלם לך ומן שדי: עמך ודכרנך לא אברת • בגלי ונסתרי: ריחותי ממך אן תקרא לי • יהי אלהי בעזרי: כי עלי עובד רב • וצדיקות יריח: השנה על הלכותי • בצמות והמראה: ומה אתינן תרינן לידך • אלא עד תורי: יתן הך הורית • נשיאי ונבירי: העם פינחס בן אלעזר • ובצלאל בן חורי: אבהתן כר תמכו • בידך • אמרת לן זה זכרי: אחד לו ברית כהנת עולם • עם ברכת הרי: ופדות בכורי ישראל • וראשית בכורי: ואחד מלא מן רוח אלהים • וזה דברן אל דרי: העולם ואתכלל זה • ויבאו שוטרי: ישראל וקלמו • לפני ריטורי: שבטיה ואמר לן • האן אנן פתורי: דברי עד אדבר • מה כתוב בספרי: בעבורך ומה יעבר • עליך עד עברי: והממלל • בזה סגי • יש לו • עשב מזריע: ואן תדרש גלית לך • בו עץ עשה פרי: מרי סלח לי ולאבהתי • ולמלמדי ולספרי: מרי לא תמית יתי ערירי • ולא תשרף לבי עורי: | ובוה אקרא לוכן • ולא תקחו על מימרי: ומה לאוי עליכון • אלא תפשטו עדרי: בזה הדבר וקשמי עליך • מאה דנר צורי: ואשוב אל מה הית בו • עד אמטי מסברי: מן מימר משה • ותשמע הארץ אמרי:

f. 24^b

ותשמע הארץ • קשמה מן ממללי: והך הוא זה הדבר • שעתה יגלי: לך הך אשר הוה • אלא אציתו לי: הך מד לאוי במשמע • עד אתמח • בקולי: ותשמע הארץ אמרי פיי • זה יודיע ויגלי: אן לית מלה אלא • למשה מן מלי: דשם דבר בפיו • דבר לית בו אלא: לוח ועת ידרש יוציאו • מן כסי לגלי: אנה שיאלתה תתמר לך • אניב • לשיאלי: עמך אעשה נפלאות • מה הו זה הפלי: במימר משה האזינו השמים • ותשמע הארץ ית קולי: והאן השמים וקצה הארץ • ואולם זה קול מלי: וימלא כבודו את כל הארץ • קול וליתו עלי: ובו תמח רב מזה • והו ממך לא פלי: כל ימיד לא ראית ממלל • יראה ויגלי: הצר עם סנינו • אחרי עד לעלה: ונראה מה הו דיהי • ותלך רוחי צלי: וילך על פני המים • ולית לו מן יתלי: בידו ונשקיו • מן כוס אשכולי: מררות חמסיו • עם חמת זחלי: יקה לי שחד וייתי • יקום לקבלי: יימר קח נא אשר הבאתי לך • וקבל לפלי: אימר לו לך והטוב לך • יימר מה עמלי: אמר לו תדע את תימר • משה ליתו שליח: וילך מנו דזעקה אלה • ואמר לו עלה אלי: במשמעיו כל אלם וחרש • כל סהב וכל מלי: 'בסהדות מן יסיד • לעולם לא בלי: מן הוא דפרש כפיו • והוא עמד יצלי: והמלאכים אחרי • אלא זה הכהן המליא: רבו אתפלל בכל עת • ביומי ובלילי: אל רבי ואמר • מרי אניר לבי ואמלי: יתי בחסוך למתוב • לידך וקבלי: וביום דינה רבה • מרי אתרחם עלי: דאתה יהוה אל רחום וחנון • בצדקה מדילך

f. 25

ישית: במלת יהי ויהי • ובוה קם וישם את: הירך השני • עמד על סוד
 יחדאית: והשלישי כתבה רבה • דרד • ביזמה דבו עמית: מראה כבוד
 יהוה • וקול לית לו תבנית: והירך הרביעי • אין זה כי אם בית:
 דמשכנה בממציחתו¹ • והארון ממחצית: בוצינת מנורתו תוקד • בשמן
 זית זך כתית: הא על רחותה • דיומיה כשית: ראינו פנותה • ועינינו
 בה בכית: אן אתריח אלה • יכתב לה ספר כריתית: ושלחה מביתו •
 לוי שערני אנית: תבלל שפתי ערבי • ויקום לשן עבראית: לית סני
 ובתר כן • אן מוחי ואן מטית: טב לנו דבריו • בחייך אליו אצית:
 ואשברה מטות עולכם • ואוליך אתכם קומטית:

f. 23^b דרכי החיים • טבין למי ידרך: בתוכה והדרך • ניעשת למדרך: | מה היא
 מה היא זאת • מנו אשר דרך: עד נמלא אחריו • ואל אתר נברך:
 ננגד מה אחרינו • אל מה אליו נצרך: מן בינת אחרינו • אולי יש לנו
 אברך: יקום יבנה לנו • תרח על בית מרך: נקום נלך אליו • נבוא
 נפתח ספרך: נדע מה היא מליו • והמיטר הו אמרך: מן ארשיך
 עברנן • ועברנן אל מדורך: ואן לא תדע דרכיו • אני אדברך: ואבוא
 ואביאך עמי • והיה בעברך: תמצא חלקת שביתו • על מחוקק יתברך:
 יגדל כוחך שכון • יהי לבך ואל ירך: בעבור עבור חבר חבר • צדיקות
 דברך: דמראש ועד זאת • דאתרכבת בעורך: דבה משה ויהוה • אלהיך
 מיסוך: דעל פיהם שם • יראה כל זכורך: והב עלי אזכר • קדורך
 ולורך: בזה היום הגדול • יהיה בריך ומברך:

דהאינו השמים • ואדברה דברי • ומה הו זה הדבר • אלא בריה ויברי:
 דבר מפי משה • יצא וחציצרי: התרועה בידו • עמו אה סדרי: כל
 צבא השמים קרין • אה כהן שרי קרי: ואנן בנינתון אמרין • זה תמח
 ומן שרי: וכל מנון יימר לחברה • ראה ואצית אה חברי: מה זה אלא
 כבוד • אני ממו ירא: מה זה אלא קול כבד • אתפתחת לו תרחי:
 וכל מגדל וכוכביו • מציתין ותרי: כוכביה ממללין • עם משה במראה:
 וכל מנון יימר לו • אה רבי ומרי: | אמרת שמשא לי עמך ממלל •
 ארשה לה אמרי²: אמרת לי מגדל אדרש אברת אהו • אמר לה מהרי:
 כרתת ואתת ואמרת • עבודי ודברי: שמני להלך להאיר • וכל אור
 מתנצל מן אורי: ולמגד תבואת • והוא יהיה פרי: ומה מימרי כן •
 אלא אהתה עצמי ובשרי: ומה באתי אליך בדי • וחייך אלא ואהרי:
 מן ישלם עליך • ורב מבן וכן עורי: שמשא משל הליל • בא לבין יריך
 יקרי: שלם לך וינשק יריך • עד תימר לו מה תתריח: ואתת ועבר

f. 24

¹ בממציחתו L 16.² מהרי L 16.

על בנידי הכר :	ואהלין מתפתחות *
ובינם שם נכבד :	סדר וטור סדר וטור *
ויתן כבד :	פעמון ייה' ורמון ויה *
בעלמה לה עובד :	כי כל חדה מנין *
התוך מהם ברד :	העולם ויה ויה *
כבוד גדלו ירד :	נמלאת יד י *
ונהר יצא ומשם יפרד :	די היא גנת ערן *

האן ספיר מן נח • ומן נח אל ארפכשד • האן עביר יעבד • ועבדה לא
יעבד : | אלא דדלא מן באר • זאת שירתה תנינה ד:בה חכמה רבה • f. 22^b
הך מה טעמו כטעם לשד : השמן והאכל ממנו • יברך ויקד:ארצה וזה
זבן לאלה • נודי וקמיו נסגד :

בנור נור מדע דעת • חכמת האלהים נחור : באתר בתר ואתר • ממנו
נוליד אתור : ישיבנו דבר • והאן דו מנו דיתור : יודיע חכמה בלב •
מן גלי וסתור : יודינו השם • על פי משה עבור : כמה ייה' אות היא •
יהי אור ויהי אור : בבניאן תרחת • יפתח הסגור : ככן באחד ביימי •
יתן מטר עצור : בשמירות קייכי נצא מן בית האסור : במ ובכם
נוציא • מים מן הצור : מן לו בזה מדע • יהי לו פתור : בחכמה ובתבונה
דלעת • חכום ולבון וריטור : יפתח פמו ויימר • לית כל אמור אמור :
פרקן רב בין לב מלי מדע • ובין לב אלא חמור : לית ידע איך ילך •
יפיל רכבו אחור : מן לו מימר דמי לזה • יתלי רמי מן בור : מן לו
שופט שפוט בין דם לדם • ובין ברוך ובין ארור : מן לו יד בחשן
המשפט • ממנו לא תסור : מן לו מושיע יושיעו מן צר • ויהי לו צור :
מן לו מאור יאיר עליו • כות זה המאור : הגדול נבינן משה • אשר
אני לו זכור : בתר אצא מזה הבית • ולית זה אלא בעבור : מודע
שירתה רבתה • דהי לכל חכמה מקור : נגלא בה תמח רב • כעצם
השמים לטהור : תתפלג לעשר ותתמר • בזה יום העשור : | מן חדש f. 23
השביעי • דשמו יום כפור :

גדול מדבר ים משה • כרתי אלו ברית : והלכתי בו אלא • לא מצאתי לו
אחרית : מה נורא המדבר הזה • במישריו שרית : ראיתי מה אתמחני •
ואתם ראיתם את : אשר עשה עמכם במדבר • וקח מזה והכרית :
תמצא כלומים סני • אתם אל חכרית : מן רב מה בו כרת • ולון חומה
לצמיתית : סהר סוביב זאת • ולא ספר ובו קרית : ידעתי צדיקות זה
המכתב • בארך שעות זה הבית : דלו ארבע ירכים • הראש בראשית :
דבה רזי יחדאות קמאות • תסיד אן לית : אלה אלא הבריו • דלעלמה

יהוה יביט • טוב אשר דרשת: תשתבח מלב ומנפש • אה מרה דיכלחה:
 תאב עלינן ועני • והקים לנו וסלחת: תאב ואתרחם • דת רחמן ורתאה:
 תאביה אתין • ומרחין לאלהותך רבתה: תאבנן לאקרך • ולית אלה אלא
 אתה: תנינן 'בתשבתך • נציבה ייה תשבתה: תתובתן קבל • מקבל
 תתובתה: תלי רגזה מנן • פרך הך פרקת: תרח רחמך אפתח • באפי
 אשר צנקת: תבואת זרע 'עמך • אשר לו הנפת: תנופה הוסיפו • כאשר
 נתתה:

هذا البيت يقال لما يوافق الصوم يوم السبت

חרין תמול חיום • שניון קדשת:
 תנים יומה מאה שנה • אה סדר סעיתה: תקום לך מועדיך • לשוב עליך
 ברכתה: תקום תשב העמד • תסגד 'בזאת כנשתה: תצלי תקרי תשיר תימר
 אשיר ישר • תהו ובהו אלה ומסתה:
 אין כיהוה אלהינו:

בשם יהוה:

f. 22

¹ עליו עוד שירה טובה חסידה לא ראיתי כמות • לו עוד

רצון ונו"ו וְהִי תִסְמֵי שִׁירַת הַיְתִימָה

אל פתח רחמך •	אלהינו לעמד:
'בגן מלא' זרע •	בזרע זרע ואד:
יעלה ישקי אהו •	ירוי צמאיו ממד:
שלה ממו ראש •	יסק ובתרו ירד:
עליו טל על ראש •	עד ידור ויפרד:
במיני הגשם •	מטר ושלג וברד:
ביהפכו אהלן בעדניון •	לא ימוש עליו עד:
פרוט תבואתו •	ומן זרע לו חצד:
ישאו על גרנו •	שור 'בדישו יעבד:
נצבו אצלריון •	ושירו 'בשילד:
עמר התנופה •	במועד לא מועד:
סחר ועליו מוסף אחר •	ביומיו יעבד:
ביד מי בימים ההם •	ייעל מלכה וקמיו יעמד:
נקרא ממו ועליו •	ועל ראשו קרקד:
יהוה כוננו ירך •	יהוה ימלך עולם ועד:

¹ L 17, O 5 omit this piece.

רין וקום מלן ערין • עבד ללן ערין: ראה מה בתוכו • וראה מה בו שכן: וישכן ישראל • במח בדר האמן: מכל מה ממו יירא • עבד כל מה אמן: הפוקיד הפקיד עליו • ועשה ויעש כן: יצא מזה היום • ויקח ויתן: יחן אשר יתן • ויקח וידבק מן: מעיני עיני עין • פרי אילן ערין: הדר וכפות וענפי • וערבי מן אהן: ולית זה לבדו • אלא סגי מכן • וענן יהוה עליו • יטלל ויהן: ויכסה עד יבוא • ועליו אפוד וחשן: ביום ההוא יעלה • במכתב והכהן: הגרול אשר יוצק • על ראשו שמן: המשחה ויברך • ואמרו כל העם אמן: מן יקום במצוה • אלה לחייו ימן: ומן לא קם ממו ועליו • אל יום אשר בו יומן: והמשפט יען • ביען • עין בעין שן • בשן: והמיטר על זה יתמר • ישר הדיך סמן:

שוב מזה המקום • רד בחרי אל אתר: הטוב דבו תשב תחת • טל פרי עין הדר: | בשמחה וטוב לבב • ביין וכשכר: מה טב אהליך • מה טב זה f. 21
הדבר: מה טב אמנותך • מה טב תקום צפר: חשכם תחג תצלי • בבקר בבקר: תשוב תמצא מכון • תקח תשתה חמר: כל יום כל יום • אל יום השמיני אשר: בו תעמד מתחת • ותעל ותסתדר: בצלותך אלה • ומן לו מיטר ימר: והמכתב יתפחת • והמנפה תעצר: והכהן יברך • ותניב אשיר ישר: ועקובתה לכל צריך • יעשה זה הדבר: ואל תפן אל זבנה • ואל מן בו מתנבר: בי לא יותיר על אחד • כל שעה על דבר: והזבן לא ימוש • כה וכה יתמסר: היום השך מחר אור • ערב ובתרו בקר: אן הנה היום פעת • מחר ייתי יתר: ואן הנה היום עקת פשור • מחר ייתי פרקן יפשר: ואן הנה היום קנאה בורים • מחר לא יקרבך זר: אל ירך לבבך אל תירא • כי הצלם סר: מעל צלם דלבך • והרב נאותו אשתבר: תפש מה בידך • ועל כנפיו עבר • קצות כוכב נביאך • מהימן ולית שקר: לא אוב ולא ידעוני • ולא חבר חבר: אלא קשט בא והביא • ספר מורש לעבר: אליך ואפרש עליך • ועשיית הישר תתחני וימלי • יהוה יתך למשמר: מה בקדוש מכתב אבישע • בן פינחס בן אלעזר: לכתב בפתח אהל מועד • בשנת שלשה עשר: ישיב יהוה מברכאתו עליכון • אה סדרה המסתדר: ומן ברכת זה היום • ומאה שנה עליכון יעזר: ומן לא קם בו אנה עמכם • ידכרו יהוה במב מדבר: | ומן יתחיי f. 21
לכותה • בטוב לחברה ילכר:

תתחני תתחני • מחניה רכתה: תהותה הי היום • ותמן לתובתה: תתוכח זאת וזאת • לפניך ואספת: תעבד תסב אגר • לפם די עברתה: תודיע בניך ובניו • יום אשר עמדת: תדיר כד דקרי • מליה דאכתבה: תמונת

¹ L 17 מיני.

מחר יקרא לך וימר • היום יום פקודי • והאמור יימר לך • לאתן תלך
אל עבדי: מחר יראה אליך • וימר ראה את עבדי: חי אנכי לעולם •
ואין עוד בלעדי: חי אנכי לעולם • ואין מציל מידי: ראו עתה כי אני
אני הוא • ואין אלהים עמדי:

צורך נפשה לרוחה • צורכי לרתותך: ועם ראותך סבל • מובאי אל ביתך:
ועמי ממלל אדרש • אמלל בו יתך: בחייך אצית בחייך • והביא את
דעתך¹: בחייך אצית בחייך • וקץ מן שנתך: וראה מה לפניך • ואתבונן
לאחריך: ואולם את לא תתוכח • כי רבה חטאתך: כי כבדה מאד •
והי מן עשותך: מה רע מה עשית • גלית רשעתך: כי עם קשה ערף
אתה • ממריא מיום דעתך: לית תדע מה את עליו • אלא אחרי יום
מותך: אל יום אחריך • אל יום עמידותך: לבין ידי מרך • תתנלי
בישותך: ישאלך על אחת אחת • מה הי אניבותך: כל אחד יקרא
וימר • בלשן אוכחותך: התורה תגיבו • האן הי אימנותך: יימר משה האן
משכני • הסתרת באלילותך: האן חקותי ומשפטי • האן הי שמירותך:
האן הי תורותי • האן הי חכמתך: האן הי מצותי • האן הי ביננותך:
ויקרא מלאך אלהים • מקרא ישמע יתך: חרכת משרוי • אתר סגרתך:
חללת מקדשי • אתר קדישותך: טב לך ותשוב ושב יהוה • אלהיך את
שובתך: ואמר שוב מחרון אפך • אלני ברתותך: שוב מחרון אפך •
והשיב ממלכותך: שוב מחרון אפך • וברך את עולתך: שוב מחרון אפך •
ואמתן את חמתך: שוב מחרון אפך • ואפתח לן תריח רתותך: שוב
מחרון אפך • בורח רתותך: שוב מחרון אפך • והסיר קצפך ומניפותך:
רחמן אתה בדיניך • ורתאה במנביאתך: הן מוחי לן והן טמית לך •
תרתיה בשלטן רבותך: רתאי ראה כלה • רתת מן אימתך: אן ראית
נאל • וארח בפצותך: וצבעתן קבל • הך די אמנותך:

f. 20

קולך הטיב פניו • יאיר יחז פניו: אליך ויהנך • וישא את עיניו: וירא את
מקומך • ויעמר בניאניו: ויבן לו דרג • ויתלי סקפניו: ויסקף דבו שלב •
ויסני מניאניו: ורצון שלב סנה • ישראל ומחניו: מחניו מועדיו • ושבי
משכניו: ובינם זה היום • אשר אנדל רביאניו: בוכב מזה וכוכב מזה:
וסמוכיו וארכוניו: והכהן הגדול • המשל בעדניו: יקח מלוא המחחה •
ומלוא חופניו: קטרת ויכפר • על נפשו ועל בניו: | ועל ישראל והנה •
לא הפיך את עיניו: ויצא מזה היום • ויפקידהו אדניו: בעשות מועד
נגד • המזבח ואבניו: ומה יחדי לבך דבר • מן רכשו וקניניו: ועת
תקנה ותדבק • מן פרי אילניו: אדכיר לטב זה הנן • דכרן טב דכרניו:

f. 20^b

¹ ד'הך L 18.

אל אהל מועד • ויקטיר המזבחה: ריח ניחח ושלמים • תריח ויניח
חובה: ועם זה קטרת הסמים • יעשה לנה: ותלתה תרחף • רתי ומיטיב
ומרוח: טובך טובך ישראל • מצלי ומשבח: אך היום צעם קעם •
תקטיר חלבה: מערב עד ערב • תאכל ותשבוע:

דן עוד היום גדול • ואין יום כותו: לא בזון ולא בעדן • יום רמת חכמתו:
שבת לא לשבת • ינחו וישבתו: מועד לא כמועד • ומיכלו ומשחיתו:
סגיל דמות אדם • ויוליד בדמותו: והנה הילד • ואלה תולדותו: מערב
עד ערב ישארו • ותוד טפלו: ויגל הילד ויגמל • תמים בן שנתו:
ישתבח באריה רכן ברא • ותקן עבירתו: יום לשנה יום לשנה • ייתי
וסביבותו: מועד בתר מועד • כל מועד ופקדתו: ומשמרו עליו • על
מובאו אל ביתו: וזה היום בינם • לפיד ביקדתו: וחנה רן טוב מאד •
בתוך שכינותו: כי יום כפורים הוא • ואהלין עקובאתו: ואות ה' על
מנוחה • מוסף על ביתו: ששה על שמותם • ואחד יודיע אתו: לנה
רן עורן • תמצא ספירותו: על מספר יומי השנה • ואדם ועצמותו: יום
מיום יגדל • רעתו הי טבתו: והכתוב יכתב • ויהי חתום באוצרותו:
אל יום נקם ושלם • זה היום וחשבנותו: יום בו לית ישב העם • לאכל
f. 19 ושנו: יום לית דמי ליום • ולא הך יום עמידותו: כל זבן לו דבר •
חאת פלגותו: העשור מערב • עד ערב תשביתו: אתון וקהליכון • מן
ארש מה ייתו: יתיצבו ויעמד • כל אחד על מיתוביתו: כל הלילה עד
בקר • במקרתו וצללותו: עד יעמד הכהן • השעיר וגורלותו: ובא אהרן
אל אהל מועד • במפרש להנתו: ולבש בגדיו ויצא • ועשה את עלתו:
ואת עלת העם וכפר • בעדו ובעד ביתו: ואדם לא יהיה באהל מועד •
בבאו לכפר בקרש עד ציאתו: וטוב מי בזה יתפלל • במשה וצללותו:
אל תפן אל קשה העם הזה • ואל רשעו ואל חטאתו: תהותה ותתובתה •
מעתידין על רתו: ודע מה הו עליו בחייו • יטיב לפני מותו: מן דמלך
על תרתין • כי עביר לה רתו:

פתח אוצר מדרש • זה היום מן מועדי: יהוה דבו נפרש • הרמתי את ידי:
אל אלהי ואדרש • לנו כל מועדי: אפתח אזניך ואשמע • ופה עמד
עמדי: ואדברה אליך • מה את עליו רדי: וממו רד עליך • וממו על
פדי: בחייד בחייד בחייד • אך פלה תפדי: נפשך ושוב וראה • אש
תלחט מוסדי: כל רעה ומימרה • בלב זה מוקדי: תן ירך על ראשך •
f. 19^b ואמר אזלת ידי: האן הו האן הו • ראשי וקדקדי: | מועדי עברת • לא
זהי ולא חדי: ולא צלו במשכן • ולא בחלקת השדה: מחר יקרא לך
סרך • אוי עליך מרודי: מחר תמצא נפשך ברך • ולית לך מזה פדי:

f. 17^b וכוּנֹשׁ: | מְלֹאכִיָּה מְרַהֲפִין • יתחני הדרוש: בזה היום כי ממו יצא
 ילְבַשׁ לְבָשׁ: מן אימת הַכְּבוֹד • הנכבד הקדוש:

בזה נורא המקום הזה • ממו נצא נפרש: מן שבת אל שבת • מן קדש אל
 קדש: מן מועד אל מועד • מן חדש אל חדש: מן גרושי ירחים • אל
 תבואת שמש: מן מצות ומרורים • אל קרבן צלי אש: מן מופת
 אל מופת • ומה בו אדרש: מן שבוע אל שבוע • ומן עקב אל ארש:
 שבעה שבועות תספר לך • מחלך חרמש: ולכל שבוע תמח • ואשר בו
 אתפרש: והאחרון אשר בו • קם אדם ודרש: אמר לך אל העם
 וקדשתם • וזה המימר בחדש: השלישי למשה • בבלע את הקדש: ויהי
 ביום השלישי • והקול מתוך האש: קרי משה משה • עלה אלי ואפרש:
 בין מחניך ומחנה • שומיה ומחנה • ישראל למשמע קול נפק • מן פה
 ופה ינש: משה ידבר ומראה • כבוד יהוה באש: במשמע כל שמעיו •
 כל חלם וכל חרש: ישתבח הבריו • אשר ברא וחדש: עורן עולם
 לא הוה • בלב ולא בנפש:

נְשָׂא תִבַּת הַרוּחַ • על האש דאתבעי: נצא מן ים אל ים • ונקלע בגבעי:
 עד הים הגדול • ונימר מה לאוי: הן יאמר בזה • חדש השביעי: ואשר
 אנלי ואסחיר • ואשר בו אקוי: | מן זימון חימון • וארש מה קוי: שבתון
 זכרון תרועה • מקרא קדש ושביעי: בו דמע חלק ואקר • וכוכב מן
 כוכבי: המאור ולא דמי למאור • כי אורו לא יכבי: והדמע בו ועליו •
 למימר חשובי: חשבן קשטה אשר • יאמרו הן יובילי העולם עליו •
 תקום על יושבי: והחלק אם בא יבוא • הכהן הלוי: מזה אל זה
 היום • וינדר באשר יביא: בזאת יבוא אהרן • ויבוא אליו בעבי: העשור
 בי בעשור • הוה דלא הוי: בעשרה מימרים • לברואתו הביא: בעשרה
 מופתים • נמנו כל יושבי: בעשרה דברים • דבר משה הנבי: בעשרה
 שיאלין • העביר כל טובי: בתשעה לחדש בערב • וזה היום דרבי:
 ועם זה ובתר זה • אקרא לך אן יצה: יהוה אתך את הברכה •
 וישמרך על לבבי:

סְפִינָתַי זֶה הַיּוֹם • מי יוכל ירכב בה: אלא צדיק ותמים • הך נח ואשר
 אתו בתבה: תבת נח פלגת • מן המבול ויגע: בן תבת זה היום •
 פלגת לאשר בה: ויקום בנצירותו • מלוא ארכה ורחבה: ויעמד בצלותו •
 ויקח מן הבא: בידו ויקריב • ויבן שם מזבח: כי ננלא אליו • קבול
 כל אשר בה: ולית זה לבדו • ולא אלא הילש בה: כפירות וסליחית •
 על רישה ועל עקבה: ותהר ויתרצו • הבנים בקרבה: ומזה טור
 ומזה טור • אתכוננת ארבעה: | המלאכים ומשה • והכהנים ובא: אהרן

f. 18^b

לורעיו אהריו • יתר שאת ויתר: ורח תשימו • בין עדר ובין עדר:
 שנים עשר נשיא • כל נשיא לו מספר: שנים עשר שבט • כל שבט
 ועליו שר: ויוסף הוא השליט • ועשרה לשבר בר: והקטן את אביו •
 עד בא ועמו עבר: לישועתך קויתי יהוה • עד יעבר עד יעבר: דכל
 זה ברילו • בשגם הוא בשר: וכל אחד מן אהלין • במימרו ימר: אולי
 יקום מני • נביא כל הבשר: אשר שמו משה • אשר יושיע עבר:
 אשר יקום גלי • ויגלי לכל נסתר: שלום יהוה עליו • בכל זמן ואתר:
 מערב עד ערב • בבקר בבקר:

כמשה בן עמרם • לא קעם ולא יקום: מן זמן בראשית • למן היום ועד
 היום: אל יום נקם ושלם • יום אשר הו¹ חתום: יום אשר יתותר •
 ועלמה חך חלום: ובתר ייתי מדכרו • אלא לית אלה מקום: עד אן
 יתכלל זכרון • מה יזכר לקום: דרכי החיים • ומשמרה והך תקום:
 והרדך ניעשת למדרך • והדרוך בה ירום: כי היא חלק חלק • וכל
 חלק על מאום: מן זמן חקותיך • ומשפטיך דתקום: בה בכל מועדיך •
 מן יתור מן ישום: | רביאן שער מועדיך • אשר אתה בן קעום: על
 כעום כל דבב • ולית לעורן בה כלום: אין כיהוה אלהינו • האל אל
 קדום: דהודיעך במפרש • על יד נביא עצום: נביה רבה משה אשר •
 אין נבון וחכום: כמו קם וישא • וישם לך שלום: דעל פניו עבר •
 ויקרא יהוה אל רחום:

אמרנו وتمام ונאמר وتمام

לכל מן חמועדים • נא נפרש כפרוש: מה אחקדם בזאת • זכרונו מן ראש:
 וארש מה לזכר • החדש הראש: ראש החדשים • דבו סודים מן ראש:
 ואתעבדו גלגים • מאז נחל מן ראש: בו קמת עלמה • בשם האל
 הקדוש: בו קם אדם בנן • ואתרו לא ימוש: בו אתבסר לבשת • בו
 קם צלא אנוש: בו בא נח אל התבה • וכן אשבית מאנוש: בו בסור
 אברהם • ביצחק • והנה שלשה אנושיים נציבים עליו • וקם זרע לא
 רגיש: בו קם רעי אבן ישראל • טוב מי אליו דרוש: בו פקד יהוה
 השבמים • על יד נביא ננוש: בו צאו ישראל • מן צדר אל נפוש:
 ועשה הפסח בעתו • לא יורא ולא מלקוש: לית לזבח עורנך • דהלך
 בחשך חשוש: כי זבחך יתקרי חג • ואמת אן דת דרוש: ולא ילין
 חלב חגי עד בקר • וממו אל קדוש: יום החג אל נבעת עולם • ואשר
 ידו פרוש: בכהנה בברכה • הנדלה על ראש: בני ישראל ושני • הכרובים

בה בכל מועדיך מן יחיר בי 05¹

זאת: הנסתרות ליהוה • ולנו הנגלות: והפרקן במקורב ייתי • במניד לא
 'בראות: כמראות עי' ירפא לעין • רפאות רפאות: למקורב עי' מן
 עין: נבאות נבאות: וחי לעולם אנכי • אצבאות אצבאות: וכלה מריח
 מן רוח • ובינם מראות: מראה' ומראה' ולוח • יצאו צבאות: עמד עד
 הוריאך • הך זאת והך זאת: זאת סוביב בה מנח • מלחיה 'ביחדאות:
 אלהינו האל • אלהי הרוחנות: עולמו לא יכרת • רכב על הנאות: חי
 לא יספר לו • לא יומים ולא שעות: כסא ממלכתו נציב • על ארבע
 הפאות: והמודע אן לית לו עקב • ולא סוף לראות: ורב מזה לית
 אלא • רזיו מתודעות: על ראש ועל עקב • ועל כל המובאות: כי כל
 המוצאות • בחדאות בחדאות: ממעל גדלות • ומתחת נוראות: מן
 'דבעי ידע • יתן את הטבעות: עד תרד הטפה • ותתפרש הדעות:
 לאשר אתפרש בה • ועל זאת חאת: כל 'זבן ישתבה • עשה הנפלאות:

טוב מלוא כל הארץ • טוב עובר לו יסוד: טוב ראה' ממעל • טוב
 מתחת לו סוד: טוב דבאו על פי • אשר לכל עבוד: טוב חסד
 וצדיקה • כי טוב לנו עבוד: טוב הלוא טוב לנו • מזה לזה נגוד: ינגד
 טוב לאתרוין • מן גר אל גר גרוד: | והתבה סחרת הכל • והגד והגדוד:
 ולכל מהם 'זבן • יתחלף עם חרוד: והארץ והתבה נשאה • לא על
 'עמוד: ובה¹ לכל כלום חלק • ולכל תורה פקוד: והכלום 'למינו
 והתורה לתלמוד: אדם לנן עדן • 'דקם לו בה סעוד: והמשכן 'למשה •
 'דלבש חשן ואפוד: ומבין שני הכרובים • יבוא וימלא כבוד: יהוה
 את כל אשר עשה • והנה טוב מאד:

f. 16

יצר יהוה אלהים • את האדם עפר: ויאמר נעשה' לו • עזר ולא נסדר:
 בוראיה 'דברא • אלא 'ביהי ואמר: בארבע ויעש ויברא • ויבן ויצר: כל
 בוראי עלמה • בעצם אדם ובשר: מן חיה ומן עוף • מן נקבה חכר:
 ועשה אדם ברו • דמע אדם ואבר: ואברילו 'בנעשה' • ואעשה' לו עזר:
 והדמות והצלם • לאשה והנבר: וחמשה גללים • אשר בו אסתדר: ירא'
 ישמע יאכל • יריח יאמש כל אשר: ועבד אל אדניו • זה זה יתוקר:
 וירא יהוה וישמע אש אכלה • ולא ימוש כל דר: ראו ראה אדם כי
 בו בחר • ועל פיו כל דבר: ומקים חליפותו עם כל דרים • אל דור
 עשר ועשר: אדם במשכנו • ובניו בתר בתר: אל נח אל התבה • ומן
 שם אל עבר: אל אברהם בן תרח • ואת בריתי תשמר: אל האיש
 אשר הרבה מאד • עד כי חדל לספר: | אל בנו אשר הלך • וידר עקב
 נדר: הגדר הראש • מעשר מן חמער: והגדר השני • במה ייתי מבתר:

f. 16^b¹ L 18 ובא.

אליהם • באוניך אשר שמעת: ולכך אשר ירא • ורוחך אשר ידעת:
ומנחה כי טובה • ואכלת ושבעת:

זנתתי דברי למה • אלא לרביאן הרביעי: ולית כל רביעי רבי • רב הו
יום הרביעי: דרב בו ורב ממו • דביאניו רבי: ומה עליו העמידות:
המאור הרבי: דאתרכב והו רכב • בשמים הרביעי: כי כל פאת לה'
שמים • ושמיהם לאוי: ואתפלג מדכרון • כל אחד על מיתובי: והלכותו
והך הוא • וכוננות כולבי: השמים השבעה • וחנותן וסובי:בותין
במגדליון • וכל מנון לו סובי:בות על מד רקיעו • וזה רז מן מכתבי:
בעלי זה המדע • כי אמרו אן הוי: והיא לכל שביל ריש • והרביעי
ריש לשביעי: מזה שלש ומזה שלש • והתוך בו יתקוי: כל הממלל בזה •
כי אליו מושבי: בדבר זה הבית • אל מימר חשובי: חשבן קשטה
אשר • יאמרו אן יביא: המאורות אשר בהם • יבוא האיש ויביא:
המועד דיתעבד • כאשר מצוה: והממלל מתקצר אנה • עד לא יאמרו
סלוי: ראו רקיע השמים • וראו רקיע לוי: בזה המאור הגדול • ובוה
משה הנבי: זה יזרח על מד הו גלי • וזה מתוך ענן עבי: וזה יזרח
על זעור מנה • ונורו לא יכבי: וזה יזרח על רב מנה • ומן כליל מה
הביא: | מן רב ועשה חסד • לאלפים לאהבי:

f. 15

זאת מאורות ברקיע • השמים לחאיר: על הלב¹ ולהורות • מן יש לו לב
מניר: יראה בעיניו • ויורי לכל עויר: ומן אשר יראה בעיניו • יגלי
ולא יסתיר: כי המאור לית סתור • אלא ידרש פותיר: יפתר נסתר
רכבו • בשמימיו ויכיר: סוד סגיל סוביבו • סוף ראה לו סופיר: דור
דרך לה בניאן • ולכנפיו סנפיר: דעת דות דן תודיע • עד יתכסה
ויניר: ואמת אן דת בעי • דעת זרח משעיר: כד זרח ממזרח • מן
לבנת הספיר: יעלה ויבוא • ולא ימחה את זכיר: אחד כי כל אחד
לו יתוב • לא עדיף ולא חסיר: על חלק זבניה • לא יסור ולא יסיר:
ותתפלג שלישות • כל כוכב בזבנו הדיר: אחד ירכב רכבו • מן נפך
ספיר: ואחד ילך בדרכיו • ומדבריו סניר: ואחד ישב כתושב • לא
אזרח ולא גר: ואחד ישב נציב • ועל צבאו גביר: ואחד על בסא
ממלכתו • המאור הזוכיר: ואחד יפרש ענניו • ושמימיו ימטיר: ואחד
יוריד הטל • לזרע והקציר: ואחד יוליך הרוח • בקליע החציר: ושלש
עורי נפולש • ועליון מזכיר • ושלש מורש נביאך • לכהן הגביר: בשלש
תתחדש • יברכך ישא יאיר:

דזי לעולם חי לעולם • לית זאת כזאת: | פרקן רב בינם • בין זאת ובין f. 15

וישביר • מן כריה' דלא פעת; ומה לאוי או החל • לקחת' מזה ולתת:
 כוח כל מן הו על מה הו • 'בדבר והנותרת': 'בלא זכרון זכר • ועשית'
 לו מסגרת: ודלא זכר בערב • זכר ממחרת: ודינדל ממדבר • והיה
 לכם למשמרת: עד יבוא בעתו • ולו עוון אלא ולא אתכם לבדכם •
 יבוא אן יברת: אלא והקטיר עליו • הכהן קטרת: בהטיבו בלבו • לכבוד
 ולא תפחרת: כל כלום לו כלום • וכן כל מובא לו עת: ולכל שכן
 משכן • ולכל משכן שרת: ולכל שרת תרח • ולכל תרח דלת: ויסגיר
 יהוה בעדו • ובשם קראתי ואמרת: יהוה אל רחום וחנון • אך אפים
 ורב חסד ואמת:

דעת דות תדעוים • תודיע לכל ראה': דרך בינת הרוחים • תשיב לכל
 תעי: כי אם החשך לית אור • ולא עינים תראה': ובמה יודע אפוא:
 אן 'בדת יראה': רביאן שער המדע • ומה בו מן מודעי: הלכות
 קשטה • וזה הו מדרשי ופנעי: כי כל דרכיו משפט • בין אהבי ושנאי:
 דמימרו יערף • כמטר לקחי: | דכל מימיו מים חיים • וכל מן דסבע
 מנה החי: והאכל מפריו • אל גן 'עדן באי: והנושא את בגדיו • ילכש
 משם רעי: ודסבל אימתו • שמעי עמים ומרעי: והממלל בשפתיו • טובה
 רבה באי: דבו רד הצלם לאדם • מן סגיל בוראי: העולם אשר קם
 בו • עלאי ואראי: דכל מנון לו מדע • אלא לא יראה': לו שגר בממלל •
 וצדיקות מובאי: בזה חדר לו גלל • כי כל מן יראה': אלהים לו
 ועליו • ותחת ידו לך נחה': ולא תהיה עדת יהוה כצאן • אשר אין
 להם רעי: *ראו רקיע השמים • וראו רקיע לוי: בזה המאור הגדול •
 ובזה משה הנבי¹: והיכול על הכל • האלהים הרעי: דתחת זרועתו
 עולם • תחת יד יהוה: 'דלית עובד בעובדיו • אמור יהי ויהי:

f. 14

דראש לכל חכמה • והעקב היא יראת: 'דכונן עלמה • ובשמו היא מוצאת:
 מן הכוח לעשות • 'בריותה' עד מלאת: הימים הששה • אשר אתכוננת
 ארבעת: רבעת עלמה • דאתיתבו על רבעת: משרוים וחלקים • דמהם
 ארבעת: הראש והרביעי • אור מאור מכל פאת: מקפין דן אלדן •
 'משלבות אחת אל אחת: גן עדן ועין נחמד למראה' • ועין החיים
 ועין הלעת: ובגפן שלשה שרונים • והיא באפרחת: עלתה נצה מיתובים •
 ואשכולותיה תחת: הסך נסך ועשית' • אתו שמן משחת: ומשחת' בו
 ארבע • והיא רקח מרקחת: על ארבע קצי העשרה • וביום הרביעי נחת:
 הרביעי מן לוי משה • בן עמרם בן קהת: | גלא דרגים בארבע • והיא
 עד תאות נבעת: ותתנלי לפניך • וטובך תשא משאת: מאת פניך

f. 14^b¹ L 16, 17, 18 om.

נחלת ואמר הדור:	בזה קדש זה השכן •
הכמה בזה ומי ישור:	האחרון דיקומו •
סבל מזה המור:	סודה קשיטה •
ככלע סוד לראש צור:	כן יהיה תמיד הענן •
האן אחד בא לנור:	האן פתור יפתר •
נשיב דבר האמור:	נלך דרך מדרשו •
האמור יהי אור:	האמור בראשית •
רבה אור על מאור:	רכב שמים שחוקים •
f. 13 ברא שמים וארץ וטור:	ביהי בתר בראשית •
המשל על כיוור:	הרוח עלה יעלה •

דקוממות עלם בו • ועל דיתוב שמור: ותחובתה היא העקר • סוביבה
 דר ודור: והממלל הכה ספוק • הדד לו הק בכור: ואת כל העדף הניחו •
 ייתי לחכמה מקור: ואת שירתה כטל • נביר לכל שבור: והיא באיש החכום
 הנבון • הידעיו הריטור: תורי לכל ראה • כעצם השמים לטהור: וסניל
 בזה היום • דשמו יום כפור:

בין השמים והארץ • רקיע ערשו ערש: בין התהו והבהו • מודע ורז ממו
 נפרש: בין הרוח והמים: צלם רוח יתקדש: בין האור והחשך • ודבר¹
 ובתר יגש: בין היום והליל • זבנים תתחדש: בין שני הערבים • אחד ישן
 ואחד חדש: בין השנים שנים • אחד צפר ואחד רמש: בין המים ובין
 המים • למעל ותחת תפש: צוריק זה למקומם זה • זה לזה אשר ארש:
 בין היבשה והמים • פעלת יהוה מקדש: בין שני המאורות • מועדים תתקדש:
 בין העוף והרמש • אשר במים למש: בין הבהמה והחיה • זה ברש זה
 ברש: וסימת זה מזה • המהור יתקדש: והטמא לא לאכל • ועל המזבח
 לא יגש: בין האדם והצלם • החי ומשריו החש: בין נן עוף והגן • והחנים
 את פני המשכן קדמה והיא מקדם • מותר ויטע וישכן מקדם לנן עוף •
 והפוקדים לזה המשמר המלאכים ומשה • שם בשם ומזה השם הנכבד
 והנורא נירא • ומן אימתו נלבש:

f. 13^b באות שחוקי מעונה • לא נוכל לרדת: אל בור גאות דעתו • ואולם הרדת:
 אליו בתר מודע • דסלק ונחח: סלק ממגדל הדעת • ויצא ללכת: אל
 עיר חכמת האלהים • היתה רוח אחרת: ויודיע דלא מתודע • מחוץ
 לפרכת: ויבא דלא על מודע • ויניד דלא מן על: ויפתח אוצר

חסודך • קבל מדרשינו¹: טהרנו לפני • גדלך יצרינו: 'ברחמיך עני • לכל
 מדרשינו²: יראנו מחטא • דלפניך עשינו: לא תנמיל אֲתָנו • כפי רעות
 עמלינו: כלנו נודך • כל ימי חיינו: ונשאלך תכפר • לכל אשמינו: | תהללות
 נתן לך • אה מלוך רוחינו:

אין כיהוה אלהינו:

ויתמר דראן מד לית אלה אלא אחד: ומרקה עבודה דעלמה
 אלהים יסתנד *تقيل عقلائي* ויתמר ישתבח:

חילה דאפרש לישראל שבעה מועדים כבדים • קרשיון דיאמה: מנון זה
 יום הכפורים • דבו כופר מכל חטא ואשמה: ובו יעמד כל הקהל מערב
 עד ערב צלאים קראים • במקרת תורת יהוה:
 טובך תנציר נפשך ולבך: ותקום קמי מרך ותפרש כפך: ותימר שוב
 מחרון אפך: אה אדני יהוה:

רב אלה *وتامها تقيل* וכי בשם ויתרבי *كلها تقيل* ומליפוט

יתרבי בן תרח • ארש הנאמנים: דאמר לו יהוה • מלוך כל רביאנים:
 אני אל שדי • לעתירים ולאביונים: התהלך לפני • ונוס מן זילנים: והדי
 תמים • ובך יברכו כל הכרנים: | ומחלצוך יצאו • זרעים לא מתמנים: וקיאמי
 ביני ובינך • יהיו ממנים:

ויהי אברם בן תשעים ותשע שנים *وتامها*

ותשרי מקרתה אל וישא יעקב רגליו: ויתמר שירה גדלה טובה חסידה
 מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב אבישע בן פינחס בן יוסף

المصنف رצון וגו'

דאן דו מנו דיתור:	אין כאל ישרון •
ברו גלי לא סתור:	ב: מבראשית •
יצא ממו פתור:	יעבר בים •
שם יהוה יהי אור:	שם הש' הגדול •
ע • ו: עין המאור:	עוף יעפף רוח מרחף
בצל ק: ו: כ: מדור:	ברקיע כל ידעיו ³ ילך •
נציב על ראש כל עבור:	נס אל תרח זה הבית •
פלי ב: מלי ספור:	פתח פס ב: יקוו •
יפץ יצק שמן גור:	יט יהי יכל ילך ימץ ינס יסע יעף •

¹ O 5. שובחינו

² L 17, O 5. שיאלינו

³ L 18. יריו

אלהינו קרוב • לאשר ידרש אֲתוֹ: אשרי וטוב למי • ישוב מחטאתו: מן
 חטאך נוס • למקלם יראתו: ובקשת' משם' את יהוה • אלהיך ומצאתו:
 יהוה אלהינו • רחום וחנון אֲרִיךְ: | אֲפִים נצר חסד • למי 'בדרכיו הלך': f. 10^b
 נוס אליו כי פניך • לישועה דרך: ומצאתו כי אל רחום • יהוה אלהיך:
 מי מני טובו • ומי יספר חסדו: ומי ידע מה הוא • ומי יעמד נגדו: לא
 נשתחוי • אלא לו לבדו: כי יהוה הוא האלהים • אין עוד מלבדו:
 אֲתָה מפני • כל ראיונים: ותהיה מאחרי • כל אחרונים: רחום הרחומים •
 וחנון חנונים: אלהי האלהים • ואדון האדונים:
 נהלל ליהוה • בעל הנבורה: נשמר חקיו • ולא נעשה פניו רע: ונפחד
 מן גדלו • בכל עת ונירא: כי הוא האל הגדול • והגבור והנורא:
 אהיה אשר אהיה • מלך המלכים: אלהי האלהים • רחום הרחומים: נכבד
 הנכבדים • ועצום העצומים: השקף ממעון קדשך • מן השמים:
 נגד ליהוה • עשה' הנפלאות: נתן לו שירות • ותהללות ורוממות: ונאמר
 באשר אמר • צדיק כל הדורות: הנסתרות ליהוה • אלהינו והנגלאות:
 נרום האל • אשר בריתו זכר: | נהלל גדלו • בכל ההר ובכל כנר: f. 11
 לישראל נתן חן • וחסד וטוב שכר: יהוה ברד יחננו • ואין עמו אל נכר:
 לא איש אל ויכזב • ובן האדם ויתנחם: נהלל גדלו • בכל עת ובכל
 פעם: אהיה בחסדך • שוב מחרון אֲפֶךָ והנחם: כי ידין יהוה עמו • ועל
 עבריו יתנחם:
 מי יוכל לנפשו • מידך יפדי: ואתה אמרת' • ואין מציל מידי: וביום
 נקם יאמר • גדלך אה אל שדי: ראו עתה כי אני אני הוא • ואין אלהים
 עמדי:
 מכל הגדלות • אתה גדול ורם: ועל כל הרוממות • כלם 'מרומם: וחי
 לעולם תמיד • לבדך אה אל עולם: ואתה אמרת' • חי אנכי לעולם:
 הרנינו גוים עמו • אין שני עֲמוֹ: אוי לרשעים • 'ביום נקם נקמו: וטובי
 הצדיקים • המדבקים בשמו: ונקם ישיב לצריו • וכפר אֲדֹמַת עמו:
 אמרנו ותָמַם: ונאמר ותָמַם: יִקָּלוּ תְּקִיל

חנון החנונים • שמע קולותינו: ושא פני רחמיך • וחסדיך אלינו: | 'ביום f. 11^b
 אשר בו • תמוט רגלינו: הצילנו מן • רעות עמלינו: גמלנו לטובך • רעות
 בעמלינו: לא תשיב אלינו • רעות עמלינו: דלים מן רחמיך • לא תשיב
 כְּפִינו: ולא תוציא אֲתָנו • מהם 'בכְּפִינו: אל חסדך מאֲפֶךָ • נברח
 אלהינו: כי ממך חיינו • ובידך רוחינו: ופניך נבהלנו • מרב חטאינו: 'ברב
 רחמיך • שא 'לפשעינו: זכור אה אל רחום • ברית אבותינו: וסלחת'
 לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו: אל מי בלעדך • נשא את ידינו: ברב

בראת' בדבר • לכל צבאם : ואיך אתה נשא • בלא ינע כלם : ועל מה
אתה נשא • הארץ • בתוכם : מן המעשים אשר • עשית' אתם : ידעו
הידועים • כי אתה אלהיהם :

נסתר אתה וממך • כל נסתר לא יפלא : ואין לגדלך קץ • כאשר אין
לך תחלה : בגדלך אתה • מן הראים נפלא : ובמעשים אשר • ללכבים
נגלא :

f. 9^b ראש הכל אתה • ואין לך גבול ולא קץ : | אשרי וטוב למי • בדרכיך
חפץ : המדבק בך • מי יוכל לו ילחץ : ואתה אל עליון • קני שמים וארץ :
בחסדך מן כוננו • ירך הר המנוחה : ובו משכן אפן • כי טובה
מנוחה : לעם בו יקום יקרא • בין ידיך אה שמועה : עזי חמרתו • ויהי
לישועה :

לא מן ולא עד • ולא הך תמונה הוא : ולא כמו מאומה • ולא מאום
כמהו : ככתוב נאמר • זה אלי ואננהו : אלהי אבי • וארוממנהו :
נהלל ליהוה • אלהינו כמו : אבותינו אשר • הציף את מי ים למו : ונאמר
כאשר • אמרו ורוממו : יהוה גבור • במלחמה יהוה שמו :

מה נוראים מעשיך • הגדלים ומה : רב הו גדלך תמית • ותחיי כל
נשמה : 'בים סוף המית' : איבינו ביד רמה : נודך ונאמר • מי כמוך
באילים יהוה :

אתה בראת' הכל • ואתה לכל ירש : ואלו תשובת • כל אלם וכל
חרש : מי כמוך באילים • מחיי כל נפש : יהוה מי כמוך • נאדרי בקדש :
כל הבוראים יהללו • ליהוה מאד : כי הו גדול • ועצום וכבוד : על הים
אמר משה • הנביא בכבוד : יהוה כוננו ירך • יהוה ימלך עולם ועד :

f. 10 השמים מספרים • וגם כל הבוראים : | כבוד יהוה • ומעשיו הנוראים : יגידו
לנו • בנסתרים ונגלאים : כי גדול יהוה • מכל האלהים :

אנחנו רעים • וחטאים מקציפים : ורחמך על כל • עונינו ערפים : יהוה
אל רחום • וחנן ארך אפים : ורב חסד ואמת • נצר חסד לאלפים :
יראה הראים • ואתו לא יראו : וידע הלבבים • ולא ידעו מה הו : אוי
לכל לב • אשר יקניאהו : כי יהוה קנא שמו • אל קנא הו :

מי יעשה כמעשיך • הגדלים אשר : עשית' אתם • ואין אחר לך עור :
אל גבור ונורא • אל צדיק וישר : אל אלהי הרוחות • לכל הבשר :
מי יהלל אתך • לפי רוממותך : ומי ירומם אתך • לפי נוראותך : ומי
יוכל יספר • נוראות² חכמתך : ומי יעשה כמעשיך • וכנבורותך :

¹ L16, 17 omit this section. L18 has it in marg. with the note *هذا البيت ... نظم ... الشيخ ابراهيم العبد المحترم* וכו'
² מעשה L17

· מן חסרן שמישיכון · ראשם סהבי: פינחס ובתרו · אתח ננות אבי: לא
 ראיתי לו חזב · ולא עמה חזבי: ולא למדני מימרו · ולא קצה בכתיבי:
 ולא אתותר בתרו · אלא עביבי: אלעזר אסתוברתי בו · ויחזק לבבי: אלא
 צפרתי מהם יתום · ולא אמתן לחבי: אלא אהן כוכבה · דלמדני ושחזבי:
 יגוי יהוה גמלו בטוב: והברכה לו יצוה: והנה נתן גדלות · ורוממות לאל
 אשר הביא: גדלו על הר סיני · ואמר הנה אנכי בא אליך בעבי:
 יהוה אל רחום וחנן:

· נמול לבבינו · ונפרט השירה: מלי הראישינים · ונרחם על אמורה: ועל
 כל קהל ישראל · מן אסטרה ועד אסטרה: ונאמר כפר לעמך ישראל ·
 ומן מזון רחמיך השבירה: | אדני יהוה סלח לעונה · וראשה לא תפרע: מן f. 8^b
 מימר אמנותי בכ יהוה · ובמשה ובתורה: ובהרגרזים בית אל · אצל אלון
 מורא: וביום נקם ושלם · ובשעתה דבה תברח: הרוח מן זאת הגויה ·
 מן זאת עלמה לאחרה: מרי שים לנו בה אנשמו · וחטאינו כפרה: מרי
 צמת בינן ובין משה · והשלשלה המהורה: ולא תפיר בריתך ממנו ·
 ותפלות משה זכרה: אשר עברת טובך · על פניו ויקרה:

יהוה אל רחום וחנן תצייל

ويقول بعد ذلك الشيرة¹ وهي هذه

· נפתח פיאנו · ונמול לבבינו: ונטהר יצרינו · ונקדש רוחינו: ונהלל ונגדל ·
 ונרומם לאלהינו: אלהי האלהים · ואדון האדונים: האל הגדול · והגבור
 והנורא: ונאמר בקול רם · אין ביהוה אלהינו:
 אהיה אשר · היה ויהיה: היית לא מאז · ועתה ותהיה: והיכולה לך ·
 תמית ותחיה: ואתה חי לבדך · אהיה אשר אהיה: כל האלהים · אתה
 אלהיהם: וכל האדונים · אתה אדונם: וכל המלכים · לך מלכותם: אלהי
 השמים וחארץ · הים וכל אשר במ: | עם הדורות אתה · ועם חליפותם: לא f. 9
 יחליפו אתך · ואתה תחלק אתם: לא מאז ולא מאת · אתה פניהם: ועד
 אין מספר · תהיה אחריהם:

· מי ישורך מכל · הראים כלם: ואתה נסתר ונגלא · מכל ראותם: ובפעם
 אחת · תראה כל נסתרותם: ובפעם אחת · תשמע כל צעקותם: ובפעם
 אחת · תדע כל צפינותם: ובפעם אחת · תתן משלותם: ואתה מחדישים ·
 ואליך שובתם: ומטך חייהם · ובירך רוחיהם:

· כל החכומים · בכל חכמתם: וכל הנבונים · בכל בינתם: לא תודיע
 אתם · חכמתם ובינתם: איך עשית בלא יד · שמים ושמייהם: ואיך

¹ L 17 adds "מן מימר עמרם ורה רצון וגו"

בגן עדן • אילנים מלויים : כל טוב וכדונן¹ • ליקיר כל גוים : ואילנה
 'דמחכמה • באבלנות כל מוחים : אדם לא תיכל מנה • תשרי בזועזים :
 אהלן פקודי • אלהי האלהים :
 ויטע יהוה אלהים ותמא

f. 7. ויקרו אל ויהי אברם יתמר יתהלל ותמא תעיל ויתמר | מלי סליחתה מן
 מימר עמרם דרה : עליו רצון מרה אמן : ויאל עליה פאכה هذه
 الثلاث بيوت الائمة من نظم المرحوم العلامة الثقة عبد الله ابن سلامة
 تغمده الله تعالى بالرحمة والرضوان وذلك علي لسان سيدنا هكهن هجدول
 فينحس ابن سيدنا ابيشع المصنف عند وفات عمه سيدنا العزيز رضي الله
 عنه وكان عمر سيدنا فينحس المذكور وقت وفات والده سنة كاملة ووقت
 وفات عمه المذكور احد عشر سنة تفجر شهر دخل اليه الثقة المذكور حتي
 يعلمه وجده ماهر جميع العلوم فانشد يقول هذه الابيات وهذا ما وجدناه
 مسطر قدامنا والله تعالى اعلم

בשם יהוה הגדול :

פתח כל ממלל לחל •	בשם האל הרם :
יתקדש שמו הגדול •	ויתהלל ויתרום :
נזע מן אימתח' רבתה •	מבחר ומקדם :
חזיה לו תמידה •	וממלכתו לא תתם :
סאדה קשיטח •	נסיד לו ונקדם :
בתהללות ושירות •	בכל לילה ויומם :
נפתח פתח מדרש •	ועל כף הרגל נתקומם :
ארש מה נימר •	הדה שירתה ננשלם :
בבקר בתחלה אולי •	נמצא קבול וגם :
יתקע שופר דרור •	מן החטא ואשם :
שובה יהוה על עבדיך •	העמדים בין ידיך בציאם :
על פתח רחמיך קעמים •	אמרים הגם 'הלם :
אשירו לאדני •	ואמרו בקול רם :

f. 8

יהנת אל רחום ותנון :

כפני נקרא •	במכתב משה הנביא :
אזכר פני עדתי •	מה מדכרו לאוי :
בה אשתחי והו טמיר •	לגו חשובי :

¹ וכפנתן L. 18

וכבלע הקדש • 'בכבודו ישמרנו: והצלו שרואה • בברוך אלהנו: ומחמתה
יתברך אהן טבה • והרחמים תתפרס עלינו: אהיה אשר אהיה אלהים
יתברך • ומשמה' יברכנו: וחילה רחמנה • 'ברחמיו יקבלנו: ובקדוש שמו
הגדול • ישקף עלינו ממעונו: טב לן נימר פם אחד • וגרים במקראנו:

جواب من הקהל: 'דלעלם 'ברישה ובעקבה وبعده בריך אלהנו¹ بنغم ثقيل
يعرفو הזקנים الذي يقولها جواب بריך אלהנו من הקהל جميعاً | ויהוה f. 6
אלה וכארזין ואמרים ועל פתח רחמך ثقיל אלי عند ובשמך נשרי
ובשמך נחסל ומשמך נדחל ומשמך נרתח ומשמך נירא ונימר ברוך זה
המקרא: ויתמר מליפוט על כי בשם לאדונן הכהן אלעזר רצון
יהוה ונו"

או החל לקרא • בשם אלהינו: הגבור והנורא • ומלוך כל רוחינו: יצילנו
מכל רע • ויסלח לחטאינו: ובגד עונינו יקרע • וישוב עלינו: באשר נורו
ז'ח • משה נבינו: מביא התורה • ספר אלהינו: טובינו בה נקרא • ונימר
במימינו: כי בשם יהוה אקרא • והבו גדל לאלהינו:

يقولها الامام² ثقيل ויתמר קצי | הבריה ואذا حکم يوم השבת يقال علي ויטע f. 6
דראן * הא איקר רב³ ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח:
דקדש זה היום • ושם בו שני קדשים לכם: שבתה וצומה תאמים •
והשנים דביקים בכם: זה בו אנחו לג'יותיכם • וזה בו ענות לנפשותיכם:
זה בו שבת וינפש: וזה בו ענות לכל לפש: דבגללו אמר בחדש השביעי
בעשור לחדש: תענו את נפשותיכם:

רב אלה וتمام ויתמר יתהלל אלהים ומליפוט:

מזרח הסליחן • יופע לכל מאור: פתח התשובה • פתיח ליתו סגור:
התהב מן חוביו • עדן לו בה עבור: והחל בתפלה ואסכמה • והירא שמור:
אן צלא 'בצומה' • ולבה' ה'ה טהור: ליליו ויומיו • ורע לא יהי אמור: אה
ישראל צלי • למי אליך ישור: ושמו סביב עליך • ב'ת 'מנן ושור: וידבר
יהוה אל משה לאמר אך בעשור:

f. 7 ויקראו السورة المذكورة ثقيل وهم كلهم وقوف | وبعده יתהלל אלהים תקיל
ויקאל מליפוט על ויטע יהוה אלהים:

חילה רבה • הו יהוה אלהים: צעור כל ג'יה • ומלוך כל הרוחים: אנצב

¹ L 18 gives it in full. ² L 17 الحفتاوي. ³ O 5, L 17 קממן
מן שנהן. ⁴ L 17 תמימים.

¹ בשם יהוה נשרי:

צלות יום הכפור הקדוש • יצטמתו כל הקהל 'בתרח הכנשה • קדם הערב
בחצי שעה ויוציאו הכהנים המכתב הקדוש ועמו מכתב אחר • וישרו
הזקנים הצלות עלי هذا الترتيب
* יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד²:

וכי בשם וتمام

אהיה אשר אהיה זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב • אדני בעמלם •
ובעמל משה עבדך • אל תפן אל קשהנו ואל רשענו ואל חטאותינו אנחנו
הרשעים וחטאים פני גדלך ואתה יהוה אל רחום וחנון לטוב לנו וتمام
יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד:

ואذا اتفق يوم הכפור אלאחד فیصیر بدو الصلاة في حكم السبت فيزداد في
القطف سבת ويكون بدو القطف ويברך אלהים את יום השביעי וتمام
والله اعلم

ותנה התבה בחדש השביעי ונו"

יתהלל אלהינו וتمامה ויפול الامام الي القهل תנים יומה מאה שנה ויבדא L 18, f. 3^b

الامام אלה רב وهي للشيخ ابو الحسن الصوري رضي الله وנו"

אלה רב ולית כותה ונו" [א—ס • ש • ת •]³ f. 4

وبعد ذلك يقول זקן צלותה מליפוט מן מימר אדונן הכהן אבישע f. 5^b

رضي الله وנו"

אל שער השמים נפן • ונשים מעמדנו:

במקום המלאכים • ושער מדרשנו:

יקוו השם העצום • דבו קם צלמנו:

ונם הנם • בו ינבך דבבנו: וסק אל השימון • מבגלל קבול קרבנו:

¹ L 16, f. 2^b; L 17, f. 3^b; L 18, f. 1^b; O 5, f. 65^b.

² Twice.

³ L 18 in marg. وفي بدو אלה רב ינסקו המכתבים כל הקהל • יהוה יסני מהם אמן. and
في بدو هذا البيت يدخلو القهل [הכהנים L 17] الي הכנשה, ס, at §
[L 17 adds ויבדא בית ש • ובעד בית ח • עלי هذا الترتيب].

- עלינו ברחמיך • הק די אמנותך • כי אנחנו מסכינים • צריכי רתותך •
 סוכן ברחמיך • והשיען בישועתך • כי סוברות החטאים • מימך
 בתורתך • כי אל רחום יהוה אלהיך • לא ירפך ולא ישחיתך:
- f. 172 קני שמים והארץ • השקף מן השמים • | והנחם על מן הנחם • על חטאות
 רמים • וכֹּן סליחתך • לאש תרוגך כמים • אהיה אשר אהיה • דרחמיך
 בימים • נשים תשבתך • מקום קטרת הסמים • ונסתכל דברך • למוהר
 האשמים • למען ישוב יהוה מחרון אפֹו • ונתן לך רחמים:
- ראינו רחמיך עלינו • סני מן נהר פרת • אהיה אשר אהיה • אניר לן
 מנורת • רצונך עלינו • כי נפשאתן בצרת • מפאת חטאינו • כי לתרח
 סגרת • אן עמיד הקים לנו • הברית המכרת • | עם נביאך ובן נון • בן
 שותלח בן פרת • לא ירפך ולא יעזבך • לא תירא ולא תחת:
- שלשה זכאים • גליגאתון עדפה • בדברנון תטפי • האש השריפה • כי מן
 יתפלל בהם • תניפהו תנופה • אהיה ברכתך • עלינו אספה • כי חרב
 נאותך לן • ועל סניך שלופה • נרבי לך דאמרת' • לא בלשן ולא פה •
 אני אמית ואחיי • סחצתי ואנכי ארפא:
- f. 173 תורה צוה לנו משה • | הנבי בן עמרם • מורשה לקהלת יעקב • קדיש ורם •
 נוחינה אלהים • יתברך ויתעצם • על משמרה נמות • ועליה נתקומם •
 פרוטה יקדיש • הלבב והפמם • עליה נשלם • ועל משה נקרי שלם •
 וברוך אלהינו לעולם • וברוך שמו לעולם:
- תשבתה לך אה אדני • בעין רחמיך לנו פני:

f. 169 יכלותך ורבותך • אה אדני אפרשן • על כל מלכיה • אשר גדלו בנפשן •
האן אנן המלכים • עם רכבן ופרשן • | האן אנן הנברים • דאקומו מן
ברזל ערשן • לית לון יכולה עמד • ואנן אבילים על מעשן • אקים לן
על החיים • מנן אשר לבן הקשן • יהוה ילחם לכם • ואתם תחרישן :

כל עובר בעלמה • גלגיו לעשהו • ותמח התמח אשר • מן חסר אמצאהו •
על זה תעו הידועים • כל חכום במדעהו • ישתבח היכול הרם • עבוד
כלה וקנאהו • ברא אדם אקר • ובגן אניחאו • להבדיל בדיל משה • אשר
שלחאו • | דאמר זה אלי ואנאו • אלהי אבי וארוממנהו : f. 169^b

לך אפרט תשבחתי • בחסוך קבל בעי • וראה אלי כי אני • רבין תחת
משאי • ודבקי ברחמיך • וסלח לי חטאי • כי בך תדבירותי • ומנחי
ומסעי • אחיה אשר אחיה • הראה הרעי • שוב מחרון אפך • והמטני
פגעי • בסוד סבולי שמך • ובסוד י • ה • ו • ת :

f. 170 בַּח נורא המקום הזה • דבו אנציר לעבודי • | וארים תשבחן קולי • ואפרש
שתי ידי • ואחפני בפני • לקדש מסנדי • מה דבש • זה על לבי • ומה
אמתקו על כבדי • מרי שמני מן המנצירים • והצליו לי עובדי • והקים
לי מיטרך • למשה מלמדי • ונדרשתי שם לבני ישראל • ונקדשו בכבודי :

נירות משבחים • בעלמה הושמו • משכילים מבדילים • למן רבו ועצמו •
לאלהי השם הנכבד • דלית שם בשמו • נדרש מנה יסלח • חטאות
דאחקדמו • | אהיה אשר אהיה • דלא קדום קדמו • שוב מחרון אפך •
על עונות ניערמו • וינחם יהוה על הרעה • אשר דבר לעשות לעמו : f. 170^b

סלחיו סריחתה • בחסוך סלח לנו • אנחנו צריכי • רתותך אלהנו • לא
חטרף מסכינים • לתשבחתך אתבוננו • ולא תסתיר פניך • פני מן אליך
אתפנו • כי טובך ורחמיך • אנשמו שמת לנו • והקים לן תפלות • בן
עטרם רבנו • וסלחת לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו :

f. 171 על פתח רחמיך • | וחסדיך קעמַת • מרבי לך אה רבי • כי מעשיך עצמַת •
כרי מן משתוק קעם • בו עללן מצמַת • זה הו תמת חיול • לחכומים
חכמַת • אהיה אשר אהיה • דכל בלעדיך מת • זכור מימר נביאך • כי
נפשי בה אנשמַת • יהוה ארך אפיים • ורב חסד ואמת :

פרדים יראתך • בלבבי אנשלו • בחסוך לא תקח עבדך • לפם בישות גמלו •
ואן חטא כל חטא • ברחמיך סבלו • ותהי על חטאו • שבק לו כשלו •
כי אמנותך מיטב • למיטב עמלו • | והסוד נסתכלו • בכתבה וממללו •
ושבת עד יהוה אלהיך • ושמעת בקולו : f. 171^b

צדקנו ואימנו בך • ובמשה בן ביתך • ובכתבך הקדוש • ואתר סנדתך • צדיק

צלות לילת חדה מפוק השבת: 485

בהת אני טרב חובי • ולבי מן נקם רבי ירא • מה לי אלא מלי דרישאן
אלקט • ואזרע בארץ לבי זרע • אולי תסק תבואתי • ואקציר ית קצירה •
כי עלמה הן לא תקום • ובאחרית מנדרה: | טובי אשר ינציר • בנפש
f. 166 מהורה • אהיה אשר אהיה • הטאתי כפרה • וארֹח ברחמיך וחסדיך • ונאל
מכל צרע:

גאל כי לית לן • אלא אתה גאל • צדיק וישר ברוך • הצור תמים פעל •
אמן מן הימים • ומה תוליד מן מעל • וקבל כי אמנותך • לא תעזר
למסכן שאל • ודבק ופרק והשקף • וסלח וסובר ונחל • בשם דגלו
צדיקים • מן תפושי דגל • והסדר על זה לקרא • בשם יהוה אז החל:

דלים אנחנו • כמה אתה ידע • מה לנו יכולה • ולא באידן עבירה • ואתה
f. 166 בראת עלמה • ואקמת יסודה • ובראתן לתשבחותך • ולפקודיך נלמדה •
כי גלוג כל עבירה • מעזר לעבודה • אהיה אשר אהיה • לא גויה ולא
מדה • תשתבח על מעשיך • וחסדיך הנכבדה:

האל אשר החל • בריאת קנומינו • | והולך בה בחקן • נשמת חיינו •
f. 167 ואקימן משלים • על כל מין ומינו • נדרש ישועתו • יקום דכרנינו •
ונדרש מנה ירוח • וירבי טפלינו • ותקום לן המלה • דאמר יצחק אבינו •
כי עתה הרחיב יהוה • לנו ופרינו:

ועתה יהוה אלהי • אשר בראתני • אשוב אליך אה אדני • מן מימרי אני •
f. 167 מי אני כי אני • מן עפר בניאני • | קלם מולדותי • כֹּנֶת צריכני • והריות
צמחי • והשבעת לפני • חטיתי לך סני • והסתרת עציאני • האלהים
הרעי • אתי מעודני:

זמרתני ועזי אלהי • ואלהי אבותי • אשאלך ברחמיך • תסלח עונותי • כי
אתה תדע נסתרי • ותדע מסכינותי • ונשישותי וצריכותי • ורבות נלאותי •
f. 168 קומה יהוה שובה • עלי קבל מותי • | ולא גדולה עם השובה • אמר
קמך חטיתי • יהוה נסי יהוה נסי • לישועתך קויתי:

חיי נפשי בדרכיך • אה מחיי כל נשמה • ואפקן מן הדה • עלמה על
שלמה • וארֹח לן ברחמיך • מן אהן ארצמה • כי המשפט לך באחרית •
ובואת עלמה • אהיה אשר אהיה • חרד לן מנשמה • בסוד רבי משה •
כי שמו השם שמה • קוינו לישועתך • לישועתך קויתי יהוה:

טעין זוריה • דת רחמן ורתי • רחמי ברחמיך • והטיב לי חשבאתי • ושים
f. 168 רעיתך עלי • כאמנות אבהתי • ודכרני ברחמיך • אה עזי חמרתני • בזכרן
נח ומן היו • בתרה צמותי • והקשת דהוה דכרן • לדעבר ולדאתי •
והזכרן על יד נביך • ואזכרה את בריתי:

הו משה בעל יום חוריבה: דאחפדש על ידו זה היום דגלניו רכרבה:
 דו חתמת תשעת יומי התשובה: ומחר יומה רבה יום צומה:
 רב אלה ותמא

f. 164 وقطف للحلقة في صلات الظهر في يوم السبت المذكور هو قطف للحلقة
 المتقدم ذكره في عادة سبت عشرة يومي مسليحوت والله اعلم

شيرة علي אחي يوم هكفور علي وزن مودאה لאלהינו מודאה من قول
 זקן ישראל العم الشيخ مسلم ابن العم مرجان الدنفي رحمة وנו"

מודאה לאלה קעימה • דפקד ואסגל אהן יומה: במועדים ומועדים קעמה •
 אחי בשלם יום צומה: ליהוה צומו בנציר • אה ישראל בלב טהר: וממה
 ביאר לך לא תפיר • בעסרה לירחה אמיר: מן חוביו יתנצל הצעום בה •
 ומבטליו כפור לכה: | ואני אמור בדיל טובה • גלנים למן דצעם בה:
 הצעמין לון טוב עמל • ומבטליו גוי נבל: ומי יחלף זבן דלא יבטל • דכרן
 דליתו מטלטל: סליחן ורחמים למן יצום • בלב טהור לאל הרחום: ומן
 לא יצום כמת קעום • הלא כל נפש לא תצום: לון סליחות וטובות רמין •
 הצלאים והצעמין: לאלה בנציר ולו קעמין • ויילון אהלן דלא צעמין:
 אימם הצום לו מועדין • עם ישראל לון ידעין: בחשבן קשט לו עמודין •
 זהרה ושמשה סהדין: לית בֹּתה ומלבר מנה • יום הציעם דזומנה: לא
 תתחלף כעורנה • הא יובל אחי בזבנה: בפרקנה יהי נחום • לך הישר דלו
 תצום: ביום גדלו מאד עצום • טוב דיום צומה מן יצום: | דצעם בה יהי
 סגד • לאלה אשר צומה יסד: שבת קדש ומועד כבד • יום שבה אשבתה
 עבד: מרן יסלח לצעמין • מן ישראל דלא דמין: למן צעמו ולרע עמין •
 כל אמיה לון צומין: אימם ולילה למעוניה • גשא הקול וית כפֵּיה: נפרש
 ונדרש רמה חיה • תנים יומה צעומיה:

תפלה לאדונן הכהן הרב אבישע רצון יהוה עליו אמן:

f. 165 אתפלל קמין אה אדני • יהוה ואתנפלה • צדיק וישר עני • דרוש דרך המלא •
 דבקי ברחמין ופני • לשאולין אשר יצלה • | ישתבח שמך אה קני •
 ולא שותף עמך אלה • קמין אקריב קרבני • זאת התפלה • בחסדך לא
 תעזבני ריק ועזרני • ואטפי האש היכולה • בתפלות משה אדוני • דאמר
 אדני יהוה סלח:

בית التقבيل

תשכחתה לך אה אדני • בעין רחמין לנו פני:

תורה צוה לנו וتمامה ויתהלל תקיל וברוך אלהנו ויהוה אלה חפיק אלי
 f. 32 אן יقال תתהלל לעולם וيقال | מנה נדחל וيختتموها תברך והמוסף בה
 וסלחת לעונינו: ואלהי אברהם לך נברך: ואז ישר: ויחנו אל הטבעת
 וניזל וילבו במכתב אחד: כי בשם ויהוה נבור ושבחן כאלגא: ודראן רב
 חילה: וכי בשם ולטוב לנו וקטף הטבעת והוא הדי

ותנה התבה בחדש השביעי ונו"

יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה: בריך אלהנו f. 32^b
 ומשבח אלהנו: לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד:

ויסקו מן הטבעת פי ישר נשוי כהלן: ועוברך מעמין: ואה רבה: וילבו
 כי בשם: ושמע ישראל: זמן אתהו דברך עלמה בית תרח רחמין:
 והסנודות:

الأول הרמתי את ידי אל האלהים אל עליון קני שמים והארץ:
 الثانية אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: יהוה אשר התהלכתי לפניו
 ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ואקד ואשתחוי ליהוה ואברך את יהוה
 אלהי אדני אברהם:

الثالثة וסלחת לעונינו ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 33 ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון ויתהלל אלהים: ומן אתי
 בית المناط ולעלם חסתנד وبعد انتها الافصال يقال هذا اלתفלה وهي
 يقال في كل ليلة احد

אה טבה דלית סבור: מן טבהתך מואש ונו"¹

L 8, f. 163^b اذا اتفق حداث السبوعى يجي يوم الجمعة فيوافق يوم هكفور الاحد فيكون
 السبت الذي قبل المسى سבת הסכנה אי סבת العاده وجاري عادة
 صلاة كسبوت العاده وقطف هو قطف سبت عشرة يومي مسلموت
 المتقدم بعيد ويقال فيه هذا يشتبه للعم المرحوم الشيخ مرجان الدنفي
 رحمه الله عليه امين

טובך תקריב בו קרבן תשבחן • לעבודה דעלמה: חילה דברך וקדש •
 ואסגל אהן יזמה: ושם בו לעמו ישראל • בסור בפרקן מכל חטא ואשמה:
 במקדום יום כפירות העונים • דלית בימים לו דמה: אחת בשנה חקת
 עולם • בעת יבוא תמצא כל נפש אנשמה: אה טובי עמה דצעמין בה
 בנציר • לון גן עדן מעתדה בשלמה: אתפרש על יד מנדי הלוחות • קטף
 כל נשמה:

¹ As above, p. 85. The rest is wanting in L 13.

ובבקר: בן נחדי במקרת התורה • כל הלילה עד בקר: בן תמטיר ענני •
 הסליחות מטר: בן תשרי הרחמים • בן יתקע השופר: בן יסור הקצף •
 והמגפה תעצר: | בן תחפתת תרחי הקבול • ויתקבל כל נדר: בן נטהר f. 159^b
 ונמשח • בשמן הכופר: יהונו בריכין ומברכין עליכון • מי אנה אסתדר:
 עם ברכת זה מכתב אבישע • בן פינחס בן אלעזר:
 אמן אהיה אשר אהיה:

שבת מברך עליכם • אה עם יהוה ונחלתו: יהוה יסלח לכל אחד • מכם
 חטאתו: ויקים לכם תפלות • אדונן משה בן ביתו: אל תפן אל קשה
 העם הזה • ואל רשעו ואל חטאתו:
 אמן אהיה אשר אהיה:

ברוך אתה בחסדך ותמאם ונברך ואלהי אברהם לך נברך: ובאזני: ויחנו
 אל הטבעת בשני מכתבים וניזל: וילבו כי בשם ויהוה גבור: | ושבתו f. 160
 העדה וקטף הטבעת שבת ושביעי וכפר وهو هذا
 ויברך אלהים את יום השביעי: ונו"

ويقر من ويבא مשה الي ان نختمو التوراء ويقال تורה: ونברך יתה ותמאמה
 ויסקו מן הטבעת פי קדישה: ואה רבה: וילבו קבלו: וכי בשם ושמע
 ישראל: והמקרא על המכתב: כי בשם ודבר אל אהרן כאלה
 والسجادات الثلاثة وسלחת לעונינו ולחטאותינו ונחלתנו: ויהוה אל רחום
 וחנון ומחן יקבל צלואתכון ולעלם הסתגוד ולעלם תשתבח ותתחסל
 הצלות בטוב:

الله لا يقطع عوايد ليشرال امين

¹ בשם יהוה הגדול

צלות לילת חדה: מפוק השבת הזוכיר: שריו הצלות כארזין ואמרים

וכי בשם וקצי הבריה וישרו אלקטף עלי هذا الوضع التي ذكره

ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה ונו"

שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים המהור הנאמן משה: נביה רבה L 13, f.
 דעלמה נומיקה דעלמה שליחה דאלהים ספרון דחייה לביש קרן עורה:
 מהימן בית אלה: עליו השלום לעולם: ולא קם עוד נבי בישראל כמשה:
 ותמאמה

¹ L 13, f. 27^b; O 5, f. 63; L 8, f. 163.

צלות שבת עשרת יומי הסליחות: 481.

f. 154^b המועדים באו: וזבחו עלת התמיד • כי הערב בא: | וקרבו וקעו • פני המזבח: כל זה ואני עמד • אראה ואבכי: ואמר בלבי • אן אני זכי: ואמר לי משה • קום עד אביאך: אל גן עדן • וראה מה אוריאך: אנבתי אתו ואמרתי • בחייד הביאני: שלום יהוה עליך • בחייד הביאני: אה דדי אה דדי • שלום יהוה עליך: בחייד הביאני • שלום יהוה עליך: ועברני לן עדן • ואני בה מתפחר: ראיתי בה תמחים • לא אוכל אספר:

ובתר בן יתמר אקראו ושבע מן מימר אדונן פינחס בן איתמר רצון יהוה עליו אמן:

שלום יהוה על משה • דקרא לו משה משה וגו"¹

f. 155 ומד אנן ידעין דו אלה רחמן: נודי לה: ננציר לה: נכפת לה: f. 155^b ונשתחבד לנדלה: ונימר עבד אן יתמר לה ישתבח אלהים: בשם יהוה אלהינו וגו"¹

f. 156 ישתבח אלהים

ובתר בן יתמר דראן מלכה דלעל מכלה: ומרקה *هدى البيتيم* [אלהים אל בריו ואלהים אל עליון] *وهم من قول سيدنا الامام العزري الله تعالى عنه امين*

f. 158^b ויתמר בתר בן ישתבח:

אלהים אל מהללך: ביאר על יד משה: שופטים ושומרים תתן לך: ותמא ויקרו אל באזני יתמר יתהלל: ודראן חילה רמה שמע בקלן: ומרקה אלהים אל עליון: והא מלך רחמן *خفيف* וישתבח:

f. 159 תהותה הסאה • * וטובי מי יתחננו²: באברהם ויצחק ויעקב: ויוסף ואדונן משה נבינו:

جواب דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו ותמא

ויהוה אלה וכימי מן מימר אדונן אבישע רצון יהוה עליו:

علي نغم الخمسين الصهر

אלהי אקר הזכו • ארש תלתי טביה: אלהי מי מרו ברכו • דאתעקד על קדש טבריה: אלהי מן תקע בכף ירכו • וחזה מלאכיה: אלהי מן אנשא מלכו • בפתרון חלמיה: אלהי מן בידו תמכו • רבון דנבייה: אלהי מן הנירות ערכו • ארשי כהניה: בהם תתברכו • וישקף מן שומיה:

אמן אהיה אשר אהיה

עשרת יומי הסליחות • בכל טוב לן נדכר: בן ננציר בצלו • בערב

¹ As above, p. 368.

² ואלהי ישוב עלינו Q 5

ממללי: ראיתי בחלמי • אן אני סליק: אל הרנרזים • והנור עליו מדיק:
 סלקתי עד אמטית • אל קדם הנבע: | ראיתי המשכן נציב • והשלחן נציבה: f. 152^b
 ועמד על השלחן • איש טהור סגול: אמרתי לו מן אתה • אנבני בקול
 גדול: אני אהרן • הכהן הלדי: תלים משה בן עמרם • בן קהת בן לוי:
 אמת שמעתי מימרו • סגדתי על אפי פניו: ונשקתי ידיו • ועמדתי על
 ימיניו: אמר לי מן אתה • עד תמטי לאנה: אמרתי אני עבדך אבישע •
 מן זרעך אה כהנה: אמר לי שלם לך • קדם אה בני איכל: וקדמתי
 ואכלתי • שלשה קותמים מכל: וקמתי על רגלי • ואמרתי בחיך אה סהבי:
 הגיד לי האן הו • דדי משה הנבי: אמר אחי משה במשכן • עמד ידבר
 מרו: מבין שני הכרובים • והמלאכים סדרו: אמרתי לו באלה עליך •
 עברני לקראתו: ועברתי אני ואהרן • אל המשכן בזהותה: | ראינו משה f. 153
 עמד • והו יצלי ויימר: יהוה אלה כלה • בקול רב יתר: וצלינן בתרו •
 והו לן כהן: וחתמנן צלותה • ולבי בשמח וחו: שא משה עיניו • ואמר
 לי מן אתה: עד תשיג לזה אתר • ותראה דן גלותה: אמרתי לו אני
 עבדך • המסכין אבישע: מן תפוש דתך • ושמורי התורה הקדושה: אמר
 לי ברוך יהוה • לתפוש דתי: ולדביקים בו • ולשמורי תורותי: ובין מה
 אנן בזה המימר • אלא וקול קרי מן מעונה: עבדי משה עלה אלי • את
 וזה כהנה: וסגד משה על פניו • וסגדתי בתרו: ואתנצב הסלם • והענן
 כסה טברו: וסלק משה לשמים • וסלקתי עמו: אל השמים המתחת •
 המתפרש בעולמו: ועמד משה על כסא אור • והמלאכים סביבו: | ואני f. 153^b
 קעום על רגלי • אבכי ואראה יתיבו: והמלאכים עמדים • עת ראו משה
 סגדו: ושלמו עליו • ונשקו ידו: ואמרו שלם לך • מנו דאמטה לך: שלם
 לך שלם לך • אה מן מרך אסנלך: שלם לך שלם לך • אה משה הנבי:
 שלם לך שלם לך • אה כוכב בית לוי: מי יוכל דמי לך • ישתבח חילה
 דשם: רביאנד ונלולך • יונף ויורם: ולו לא אַת אה משה • הוה סר
 הצלם: מעל שכוניה • ואולם הגם הלם: ואמרו למשה • מנו האיש דעמך:
 דריחותך בו • ושמו מן שמך: אמר זה מבית אבי • ואקרו מן אקרי פרד
 זבנו • ושופט עם ישרי: אני נבי אלהים • ומושיע ישראל: | כן זה נבי f. 154
 בעתו • ומודיע ישראל: והך מה אני נבי • ואחי אהרן כהן: כן זה נבי
 בעתו • ואחיו אלעזר כהן: וקם משה על רגליו • וצלא במלאכים: והכבוד
 וצבאיו • בידיו סמיכים: ויחתם משה צלותו • וירד מן השמים: אל ראש
 ההר • קדש המקומים: ואני עמו • האן הו קעום: עד עברנו אל המשכן •
 בשמח ושלום: ראינו שלשה אנשים • עמדים על כתפות האפור: אנון
 אהרן ואלעזר • ויהושע התלמוד: ושנים אנשים • עמדים פניהם: אנון איתמר
 ופינחס • השלם עליהם: אמר להם משה • קומו תקעו: בחצרות • כי

וכי בשם ויתרבי כלָה ומליפוט :

גזיראן ותרואן • על יד משה אתני : איש האלהים • דאודעק מן הסנה :
 עבדי משה משה • ויאמר הנני : אתהו נביי • ובר ביתי ונאמני : | ומללה f. 149^b
 עורי • לנו מדבר סיני : שא ראש ישראל • ומניאנן מני במדבר סיני :

ותשרי מקרתה אל דבר אל אהרן : יתמר יתהלל ומליפוט :
 לאדונן הכהן הגדול פינחס :

קדוש אהרן יתוקר • מדור אל בתר דור : כד מרה לה אוקר • באיקר
 טה הו האמור : לו ולזרעו בתר • ברית כהנת עולם שמור : ומשמרת
 הדבר • דבכהנה עבור : והנגישה והמימר • הברכה בעבור : ישראל והמשמר •
 כל מה הו סדור : מן סדר מה אתוקר • ראה ושמע ושמור : את כל
 אשר אמר • אלהים לך זכור :

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר :

תשרי מקרתה אל אלה הדברים יתמר דראן סיאנים : ומרקה אלהים
 קעימה | ואלהים יחדאי וישתבח :

f. 150

האחד אשר בגדלו • ברך וקדש זה היום : דו שבת עשרת יומי הסליחות •
 דלבב בו נחום : תתחנו במשמרו ובמקדום יומה רבה יום צומה • דבו
 תהיה לפני יהוה צעום קעום : ישימו יהוה עליך בריך ומברך : ובעלמה
 ירבך ויפרך : ויברכך יהוה וישמרך : וישם לך שלום :

רב אלה وتسام

וכי בשם ונהבה ונדרשה : ומליפוט :

מר יחדאותה וגו" ¹

ובתר כן יתמר חכמה מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב אבישע בן
 פינחס בן יוסף : רצון וגו" ²

² מימרי לכהלכון • סיעתה המזדמנה : שביכון טבין מן אלה • ותנים יומה
 טאה שנה : | בחייכון אה עמי • אה מן אנה קדמי : שמעו לי החלום •
 f. 152 הוה הו חלמי : ראיתי חלום • לא ראיתי כמו : ארך חייותי • ביומי
 דאתקדמו : חלום טבן חסיד • ישמח לב השמיע : ויבכי הנבון • וירפא
 הנקמי : חלום גדול יקיר • לית לו בחלמים דמות : לא יוכל פתור יפתר •
 טעט מן רבות : האוינו האוינו • אה עמי ועדתי : אדרש אדבר דבר • ואת
 חשמע לאמירתי : הנבון מכם • יתיצב קבלי : והזעור מכם יצא • ולא ישמע

¹ As above, p. 366, lines 22 to 26.
 and another recension above, p. 366.

² See Petermann Chrest. p. 24.

f. 146^b وتكمل بقيه اتمهو دبريخ علىمخ درج كالعاده والسجدوت العاده ويتمر
 יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון הכיור وهو هذا

מרן יקבל צלואתכון . . . ¹ האן דאנון: וישם אלהנו זה השבת אשר הו
 שבת עשרת יומי הסליחות: והו هل قدر من תשעת יומי התשובה: ויומה
 f. 147 רבה יום צומה: דאתי לילת الفلاني ישימו יהוה בריך ומברך עליכון | ועל
 כל קהליכון: ושביכון וציאמיכון: מבין מן אלה:

יתהלל אלהים وتمامه ويقال אתي בשלם كلها وهي للامام
 مرقة رضي الله تعالى عنه

אתי בשלם יום צומה . . . ²

f. 148 יום שבה אשבתה עביד³: יום סלוחיה לישראל: יצומן בה בתנובה:
 אהלין דבעין מרון:
 כל אמיה לון צומין: אלא לא דמין לדלין: כל דלגויה הך לילי: ואהן
 לישראל אימם:
 תנים יומה צעומיה: תלו אפיכון למעונה ואמרו: כפר לעמד ישראל:
 אשר פדית יהוה:

f. 148^b وزنه בחشעה لחדش وتمامه وكزنه ثلاثه وبعد ذلك يقال مליפוט من
 מימר אדונן הכהן הרב אבישע רצון ונו⁴

צלוחתה הכללת • בברכת אלהינו: וצלוחת צהרים אחלת • בשם אלהינו:
 ועבר עלי מדכר • מן יסדה לנו: אנון הכהנים • הגדולים ארשינו: ואנת
 האזינה • למשמע מימרינו: עד נימר בלב כנע • בדחלה ובארחנו:
 جواب دلעلم بريשה وبعקבה ונו⁴

f. 149 ويقال الامام بריך آلهنو وتمامه ويبدو الصلات כארון ואמרים: ועל פתח
 רחמיך: וכי בשם: וקצי הבריה: ويقال | יתהלל אלהינו יהוה אל רחום
 וחנון ويقال دران אלה רב: ומרקה אתהו עבודה ואלהים קמאה:
 וישתבח:

⁴ חילה דברך וקדש • ואסנל אהן יומה: ושמו ברית לא יכרת • וממלכה
 ואנשמה: וסניל דן שבתה • דעבר בין ירחה שביעה ויום צומה: יומה
 דעל הימים אתנשא: דאתפרש על יד מאור נביותה ושמשה: דביאר
 בתורה הקדושה: כי שבת היום ליהוה:

רב אלה وتمامه

¹ As above, p. 276.

² א to ט as above, p. 62; then as given here.

³ O 5 רעבר.

⁴ O 5 om. to p. 479, l. 14.

477 צלות שבת עשרת יומי הסליחות:

לִים הַסְּלִיחִין וְהַרְחָמִים: מִקְּבֵל שׁוֹבֵת הַשָּׂאֵבִים וְהַתְּהִיבִים בּוֹה יִתְחַנּוּ:
 f. 142^b בְּגִדְלוּ שֵׁם זֶה שַׁבַּת עֶשְׂרֵת יוֹמֵי הַסְּלִיחוֹת: פִּתַּח הַתְּשׁוּבָה לָנוּ: | אֵן
 תִּרְשׁוּ אֵה אַחִינוּ הַשׁוֹבָה: זֶה זֶבֶן זִבְנוּ: לְאֵי נִפְתַּח תִּרְחַ תְּהוֹתָה וְנַעֲבֵר
 בוּ: וְנִטְהַר נַפְשׁוֹתֵינוּ: מִכָּל שְׁקוּצֵינוּ: עַד נִקְדָּם עַל יוֹמָה רַבָּה יוֹם צוֹמָה
 בְּלִבֵּי טְהוּרִים וְעֵינֵינוּ בְּכִים: אוֹלֵי יִסְלַח יְהוָה לָנוּ: מֵה אַתְּקָדָם מִמֶּנּוּ:
 בְּמִסֵּר אֲדָנִי יְהוָה שׁוֹב מִחֶרֶן אֶפְךָ: וְהִנַּחַם עַל הָרַעָה לְעַמְּךָ: וְזָכוֹר בְּרִית
 הַשְּׁלֵשָׁה אַבּוֹתֵינוּ: אֲדָנִי יְהוָה סִלַּח נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה: כְּגִדֵּל חֶסֶדְךָ:
 וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ: וְלִחְטָאוֹתֵינוּ: וְנִחַלְתָּנוּ: אֲדָנִי יְהוָה אֵל תְּשַׁחִית עַמְּךָ
 וְנִחַלְתָּךְ: אֵל תִּפֶּן אֵל קִשְׁהָנוּ: וְאֵל רִשְׁעָנוּ: וְאֵל חֲטָאוֹתֵינוּ: אֲדָנִי יְהוָה
 בְּרַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ: וּבַעֲמַל הַזְּכָאִים עַבְדֶּיךָ: וּבַתְּפִלוֹת עַבְדְּךָ מִשֶּׁה אֲשֶׁר צִלָּא
 בֵּן יָדֶיךָ: סִלַּח לָנוּ מֵרֵי וְלֵאבּוֹתֵינוּ בַּחֲסִדֶּיךָ: מִכָּל אֲשֶׁר חָטִינוּ:

جواب رب آله وتمامه تقيل וכי בשם ויתרבי تقיל ויצא המכתב فی
 יתרבי וילבו על קטף הזכאים وهو هذا

ויברך אלהים את יום השביעי ונו"

f. 144 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם] לאברהם ליצחק
 f. 144^b וליעקב אדכירים לטב עד לעלם | זכאי עלמה ארשי זכותה אברהם ויצחק
 ויעקב: שבנוי מערת המכפלה דכל צלות בשמון מתקבלה בזכרונם: יהוה
 אל רחום וחנון: אה אלהיהם וتمامה

ויחמר יתהלל תקיל ואהנו כתבה רבה וتمامה וילבו כי בשם ושוב מחרון
 אפך: ויחננו אל הטבעת בלך נביע: וילבו כי בשם ושמע ישראל:
 ויִּבְרַךְ מִן אֲדִיק עֲלֵינוּ מִן הַמְּנַט וְיִסְקוּ מִן הַטְּבַעַת וְיִלְבוּ מֵרֵי בַּעֲמַל
 חֲלָתֵי שְׁלֵמִיָּה: כִּסְבוֹת הָעָדָה וְבַעֲדָה יִלְבוּ וְיִנְחוּ [الثلاث فصول¹]: וְבַעֲד
 דִּלְךָ יִבְרַךְ מִן אַחַדְּךָ דְּבִרְיֶךָ עֲלֵמָה הַמְּנַט וְהַטְּבַעַת מִשָּׁא [؟] לְעֶשְׂרֵה וְהָדָא
 תְּרִיבֵיהֶם² מְנַט אוֹל סִבְת מִן הַשְּׁהֵר אֵ בֵּגֵדֵי הַיּוֹם וְאֵן אֶתְּפִק
 רֵאֵס הַשְּׁהֵר הַסִּבְתִּים מִיַּחֲדָה מִן הַשְּׁהֵר אֵימָּה תַּאֲנִי סִבְת מִן הַשְּׁהֵר מִיַּחֲדָה
 f. 145^b הַדָּה הַאֲבִיָּאִים | מְנַט תַּאֲנִי סִבְת מִן הַשְּׁהֵר אֵ חֵסֵרֵם וְיֵבֵרֵם²

هذا ابتدا الطافات

f. 146 חשתבח מלב ומנפש . . .³ לא תצנקה באפינן:
 קבל צלותן מן אה רחמנה:

¹ O 5 adds.
 p. 68 (10 lines).

² O 5 om. L 8 gives the stanzas in full.

³ As above.

הך מדינה ייה על חסול בריאתה אתבנת: עבור לנֵה לית שיאם לה
ישום • יסב ברכאן רמת ואתנטרת: אתנטרת מן שליח נאמן עצום •
דלית בנביים לו כות:

f. 137 מפוק: ועל חתמת' בעמלו בטובה ורחמי ירחמך: וישכן יראתו בלבך:
ויחילך וינשמך: ובעלמה יפרך וירבך: ויקם לך ויהוה הו ההלך לפניך
והו יהיה עמך: לא ירפך ולא יעזבך: לא תירא ולא תחת:

عليه ايضاً يشتج صغيرة

יברכך יהוה וישמרך: ויכחשו איביך לך: ואתה על במתם תדרך:

רב אלה ותאמם וכי בשם וישרו אלקמך¹:

באו ורשו את הארץ ונ"ו

f. 139^b באשר צֵה יהוה את משה: שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטחור

f. 140 הנאמן משה נביה רבה דעלמה נומיקה דעלמה | שליחה דאלהים: ספרון

דחייה: לביש קרן עורה מהימן בית אלה עליו השלום לעולם ולא קם
עוד נבי בישראל כמשה ותאממה כלמה

ויתמר תורה ותאמם ويقال יתהלל قیل וברוך אלהנו قیل ויהוה אלה كجاري
عاده السموت وكذلك نبرך كالعادة ويزاد فيها وسلخت' לעונינו مرات ד •
ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר ונרבי כתבה ונשׁי כהלן כלמה וקדישה
الصغيرة بنغم ثقيل زايد عن العادة ויתמר בנצירו خفيف واخرها ثقيل
ושבחן העדה وهي هده

שבחו ורוממו ואמרו תשבחו ונ"ו²

יהוה הו האלהים דאפרש לן על ידו זה שבת עשרת יומי הסליחות:

תלו ידיכון ואמרו ותאמם

לרבה דממן באלהותה ונ"ו²

וישם אלהנו זה השבת אשר הו שבת עשרת יומי הסליחות: והו הל
قدر מן תשעת יומי התשובה: וככן יומה רבה יום צומה: דאתי לילת
الفلاني ישימו ונ"ו

جوان יהוה יהוה אל רחום וחנן ותאמם ויתמר דראן הא איקר רב איקרה
דיום שבתה ותאמם ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד הו יהוה
הנכבד [كجاري العادة ثقيل شوية³] וישתבח מן מימר זקן ישראל אברהם
הקבצי ירחמו יהוה ועליו ירצי:

¹ سفر الخميس O 5
here. O 5 om.

² As above, p. 288, with the variations given
³ O 5 adds.

475 צלות שבת עשרת יומי הסליחות :

عليه ايضاً يشتج صغيرة

אשר אין כמהו : אמר שמור את יום השבת : לקדשהו :

רב אלה וتمام

וכי בשם וישרו אלקטף¹ :

ונרצה לו לכפר עליו וגו'

f. 134 ויתמר תורה וتمام ויתהלל ויתמר דראן לית בכל יומיה ומרקה
אתהו עבוך וישתבח :

טובך תקום קמי מן בנציר • ותפרש פניו שתי כפ'יך : ותסגד ותתחנן
ותתפלל • ותימר אדני יהוה שוב מחרון אפ'ך : אולי יקבלך וישמעך •
ורחמך והרבך : ועל חתמת' טובך תטיב לפניו עובדיך : ותשתעבד ותפרש
שתי ידיך : ותימר זכור לאברהם ליצחק וליעקב עבדיך : אשר נשבעת
להם בך :

عليه ايضاً يشتج صغيرة

מלך מכה ורומה : דאמר את שבתותי חשמרו : ומקדשי תיראו אני
יהוה :

רב אלה וتمام וכי בשם וישרו אלקטף² :

f. 134^b ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן וגו'

f. 135^b ויתמר יתהלל וتمام ודראן יתברך ויתקדש ומרקה אלהים יתברך וישתבח :
אלהי כל אל : ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר : צ'י את בני ישראל :
جواب ואמרת' אליהם וגו'

[³ ישתבח מן מימר הכהן עמרם :

בגדלו שלח לכם נבי • תמים טהור סגיל : ולית בנבים כ'תו • בפניו נור
הכליל : ועל ידו אפרש לכם • זה השבת הגדיל :
הו משה הכוכב המאור : דביאר בספרו הטהור : וידבר יהוה אל משה
לאמר : צ'י את בני ישראל וتمام

ויחתמו ספר³]

f. 136^b ויתמר תורה וتمام ויתהלל ודראן חילה רמה ויקירה ומרקה אלהים
רחמנה ת'קיל וישתבח :

אל חנון ורחום • דרבותה רבת ועצמת : בגדלו ברך וקדש זה היום • ושמו

¹ O 5 . קטף الثلاث .
ישתבח the preceding

² O 5 . ספר הרביעי

³ So O 5 instead of

בשם יהוה נשרי :

f. 126

צללות שבת עשרת יומי הסליחות : שריו הצלות בריך אלהנו וכארזין ואמרים
ועל פתח רחמיך * וכי בשם¹ וקצי הבריה² ועל ויטע יתמר דראן
קעמנן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח :

חילה דנטע גן עדן • ועתדה לנקוים : אנן שמורי שבתה • ומצות אלהים :
אתפרשו על יד הנבי הנאמן • בן עמרם איש האלהים :
הו משה נביה דעלמה : וקטף כל נשמה : דביאר בכתבו הרמה : ויטע
יהוה אלהים :

عليه ايضاً يشتح صغيرة

אלהי האלהים : אמר בתורה הקדושה : ויטע יהוה אלהים :

جواب | גן בערן מקדם וגו'

f. 126^b

ויתמר תורה ותמא ויתהלל ויתמר דראן חיול הו חילה דכן ארכן ומרקה
עבודה דעלמה חסתנד ותשתבח וישתבח :

f. 128^b

בנדלו יצמח עשב הטוב • ובפרדים לבך לו יטע : ותצטמת ברצון קרוב •
וישכינך לבטח : ולא לפי רבבה תשוב • ומניאני דבבך ימעיטה : ובמשמר
שבתה לך יחני : ויוקרך אדני : | ויקים לך והיה המחנה : הנשאר לפליטה :
f. 129

عليه ايضاً يشتح صغيرة

התמיד באלהותו : אמר ויברך אלהים את יום השביעי : ויקדש אתו :
רב אלה ותמא

³ ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו אלקסף :

ובני ישראל פרו וישרצו וגו'

ויתמר תורה ותמא ויתהלל ויתמר דראן הא יום קדיש

f. 131^b

ומקדש ומרקה אתהו חדה וישתבח :

חילה דשם אהן שבתה • מנשם ית נפשך ולבך : וצלותך בו תחת
חקרבן • תקרבך אל רבך : | טובך תשימה בניצורו מלב ומנפש • ברחוקך
ובקריבך : ועל חתמת' נתפלל קדמיך : ונימר אה מן אן עמיד : הקים
לן וברך את לחמך ואת מימך : והסרתו מחלה מקרבך :

f. 132

¹ L 8 om.

² O 5 ins. ואלקסף שבת וכפר ושביעי.

³ O 5 והמר

כי בשם ויחחמו ספר השני

מנאט יום السادسة

- אשר חתם בוראיה • ביומה שתיחה: תצער אדם וחיה • על עקב
 בריאתה: | ושם אהלן עשרת יומי הסליחות • תרחי תהותה: f. 116^b
 جوابه بعد كل يشتبه رب آله وتماه וכי בשם ויתרבי כלها وبعدہ יידו
 القطف وفي كل يوم من أيام الستت بدو القطف حسب هذا ترتيبه¹
 ותורה ותמאה • وفي آخر يوم يقال نبرد יתה ויقال יתהלל תקייל ויוציא חכהן f. 124^b
 המכתב * ויתמר אהנו כתבה רבה² וילבו כי בשם ושוב מחרון אפך
 ושמע ישראל | ויאל מן אתהו דבריד עלמה המנאט f. 125

- ² מנאט יום الأحد • ב • ג • ד • ה • ו
 מנאט יום الاثنين • א • ז • ח • ט • י • כ •
 מנאט יום الثلاثاء • א • ל • מ • נ • ס • ע •
 מנאט יום الاربع • א • פ • צ • ק • ר • ש •
 מנאט יום الخميس • ת •
 מנאט יום السادسة תרח רחמיד:

ובעדה אלהי אברהם ויצחק ונו" ומרי בעמל יוסף ונו"²
 والسجودات المנאט ויזאד في كل يوم وسלחת' לעונינו ותמאה ויתמר יהוה אל
 רחום וחנן ויכול الامא מרן יקבל צלואתכון וידקר כא שרחה في عادة
 عشية وبعدہ יאל אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה ונו"³ ויתהלל
 אלהינו יהוה אל רחום וחנן תקייל שויה ויאל מן אדיק עלינו מרן
 המנאט وهي تتقسم علي الستت أيام الذي من العشر أيام وهذا تقسيمها

- אול יום • א • ב • ג • ד • ה • ת •
 תאני יום • א • ו • ז • ח • ת •
 תאלת יום • א • ט • י • כ • ת •
 ראיע יום • א • ל • מ • נ • ס • ת •
 תאמס יום • א • ע • פ • צ • ת •
 תאדס יום • א • ק • ר • ש • ת •

ויתמר מרי בעמל חלתי שלמיה: וילבו וינחו ויאל מן אתי א • ת • וזנה
 בחשעה לחדש וקרזנה תלאת ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות
 בסוב: • وفي آخر يوم يقال الفصال الكبير
 الله لا يقطع ليشرايل عادة

¹ Then follow the קספן for the six days. p. 128. ² L 8 om. ³ As above,

להרנרזים אשר פדית יהוה לית אלה אלא אחד: ויִּקְרָא יֵשׁוּעַ נִשְׂוֵי כְּהֵלֶן
 כְּלָהּ מִן גַּיִר בֵּית קָמִי עֵלְמָה וּיִקְרָא בְּנִצְיָרוֹ כְּלָהּ וּיִקְרָא שִׁמְכוֹ עֵלְמָה
 וּדְרָן רַב חֵילָה וּמְרֵקָה הַמְּנָט לֵאנִי לְכֹל יוֹם בֵּיטִיִּן מְרֵקָה הַמְּסֻמָּה עֲלֵי אֵימָם
 הַסֵּטֶת

¹ מְנָט יוֹם הָאֶחָד עֲבוּדָה דְעֵלְמָה אֱלֹהִים יִסְתַּנַּד: וְאַתְהוּ אֱלֹהֵינוּ:
 מְנָט יוֹם הָאֲתֵינִין אַתְהוּ אֱלֹהֵנוּ: הֵב לָן מִשְׁבַּחָה:
 מְנָט יוֹם הַשְּׁלֹשָׁה הִבּוּ תִשְׁבַּחְתָּהּ: וְאַתְהוּ רַחֲמֵנָה:
 מְנָט יוֹם הָרִבְעִי אַתְהוּ עֲבוּדָה: וְאַלֹהִים קִמְאַה:
 מְנָט יוֹם הַחֲמִישִׁי אֱלֹהִים קַעֲיִמָה: וְאַלֹהִים יַחֲדָאִי¹:

וּיִקְרָא בְּכָל יוֹם מִעַם בֵּיטִיִּין הַמְּנָט אֱלֹהִים רַחֲמֵנָה וּבְיוֹם הַשְּׁדִשִׁי מָא
 יִתְקַל בְּכָל יוֹם הַמְּנָט אֱלֹהִים רַחֲמֵנָה: לֹא גַיִר לֵאנִי בֵּיטִיִּין הַמְּרֵקָה הַמְּנָט
 יִכּוֹנוּ יִקְדְּמוּ עֲלֵי חֲטֵמֵה הַתּוֹרָה וְאֵלֵי כָּל יוֹם מִן אֵימָם הַסֵּטֶת יִשְׁתַּבַּח
 וְהָאֵלֵי תְרַבֵּיבֵהּ כְּמָא יָאֵתִי

מְנָט יוֹם הָאֶחָד

f. 115^b

אֲשֶׁר בְּרָא הַשְּׁמַיִם • בְּיוֹמָה קִדְּמָה: וְשֵׁם הָאֱלֹהִין עֲשֶׂרֶת יוֹמֵי הַסְּלִיחוֹת •
 כְּפִירוֹת לְאַשְׁמָה:

רַב אֱלֹהִים וְתַמָּה

מְנָט יוֹם הָאֲתֵינִין

דְּתֵלָא רְקִיעָה • בְּיוֹמָה תְּנִיאָנָה: וְשֵׁמוֹ מִפְּרָשׁ • בֵּין לְרַע וְעֵלְיוֹנָה: וְשֵׁם הָאֱלֹהִין
 עֲשֶׂרֶת יוֹמֵי הַסְּלִיחוֹת • לְנַפְשוֹת מְזוֹנָה:

מְנָט יוֹם הַשְּׁלֹשָׁה

אֲשֶׁר אֶצְמַח אֵילָן חַיִּיה • בְּיוֹמָה תְּלִיתָהּ: וְשֵׁם אֱהֵלִין עֲשֶׂרֶת יוֹמֵי הַסְּלִיחוֹת •
 תְּרַחֲמֵי תְהוֹתָהּ:

מְנָט יוֹם הָרִבְעִי

f. 116

אֲשֶׁר רִכַּב צְבַע הַכּוֹכָבִים • בְּמִכּוֹן הַשְּׁמַיִם: וְעַתְדָּ לְתַהַבִּים בּוֹאֵת הַיָּמִים •
 סְלִיחָן וְרַחֲמִים: טוֹבֵי מִי יִסִּיר הַרְעָה מִקְרָבוֹ: וַיִּנְצִיר נַפְשׁוֹ וְלָבוֹ: לְמַעַן
 יִשׁוּב יִהְיֶה מִחֲרוֹן אַפּוֹ: וְנִתֵּן לָךְ רַחֲמִים:

מְנָט יוֹם הַחֲמִישִׁי

* יִכּוֹלָה קְדִישָׁה²: דְּשִׁרְיָן שְׂרָצִים וְעוֹפִים • בְּיוֹמָה חֲמִישָׁה: וְשֵׁם אֱהֵלִין
 עֲשֶׂרֶת יוֹמֵי הַסְּלִיחוֹת • תְּרַחֲ לְבַקּוּשָׁה:

¹ L 8, 13 om.

² O 5 om.

471 צלות עשרת יומי הסליחות צפרה:

ויתמר ישתבח: אלהי ישראל ואדונן: ביאר וידבר משה באזני כל קהל
ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם: *جواب* האזינו השמים ואדברה:
ويكملوها بطرقه كالعادة¹ ونختمو التوراة ويقال نبرך יתה ويقال יתהלל
תקיל שויה ويقال דראן חילה רמה שמע בקלן ומרקה אלהים אל עליון
והא מלך רחמן חפیف ويقال ישתבח من الاتي ذكرهم وهم الي كل
يوم من ايام الجمعة يشتبح

מנאט יום האחד

f. 114 תהותה הסאה • למי שב מן עצינו: | הן תדרש השובה • זה זבן זבנו:
טרי צדק בשובה והפיד בישותה בטובה: במשה נבינו:
جواب דלעלם ברישה ובעקבה • בריך אלהנו: ותמא

מנאט יום האתנין

תהותה הסאה • ואלהינו יכפר פשעינו: הא טובי מי ישוב: ליהוה
אלהינו:

מנאט יום האלתה

תהותה הסאה • ואלהינו ישוב עלינו: אדני יהוה קבל שובתינו: וסלחת'
לעונינו: ולחטאותינו ונחלתנו: * בריך אלהינו²:

f. 114^b

מנאט יום הארבע

תהותה הסאה • וטובינו הן שבנו: השובה אסו לחטא • ומזון לכפנו:
טרי אפתח באפינן תרח תהותה: במשה נבינו:

מנאט יום החמיס

תהותה הסאה • וטובי מי יתחננו: באברהם ויצחק ויעקב: ויוסף ואדונן
משה נבינו:

מנאט יום האסדסה

תהותה הסאה • ואלהינו ישא פשעינו: ויסלח לחטאינו: בזכרון אבותינו:
אדני יהוה אלהינו: הקים לנו תפלות משה נבינו: וסלחת' לעונינו
ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 115 *جواب* بعد كل يشتبح دלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו ותמא

ויתמר יהוה אלה ונברך והמוסף בה וסלחת' לעונינו ותמא *وبعد*
يقال יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנן סלח לעמך ישראל הסגודים

¹ *وبعد* יהוה אלה כלה *خفيف* והמוסף בה *من غير* או ישר ומן *غير* O 5 cont.
and omits the rest to line 28. ² L 8 om.

f. 112^b אלהים אל עליון | אל ראה אל שדה אל עולם אהיה אשר אהיה אש
אכלה:

ברוך אלהינו בריו הבוראות בוראיה יסידו בקשיטות אלהותה:
גדול גבור נאי גלי ולא יראה גדלו סוביב כלה גבור במלחמה:
דבר ואקים קשט דבר מתוך האש דבקן ברחמיך דיאן יום נקם הוא:
האלהים הרעי המלך הנאל האל הגדול הגבור והנורא:
ואתו נעבדה ובו נדבקה והו אלהינו וברוך שמו לעולם:
זמרתו ועזי הוא זכור לעבדיו זה שמו אהיה זה אלי ואננהו:
הי דלא ימות אלהי הרוחות חי אני נאם זאת חכם כל הדורות:
טוב מאד טרם כל טוב מאד ראה עשותו טובו מלו כל עלמה טהור
קדש לעלם:

יהוה אלהינו יהוה אחד לבדו יתודה לפם דו יהוה ימלך עולם ועד:
f. 113 כבוד יהוה ימלא | כל השמים והארץ כחו גדול מאבד כל כוח
גבור פניו:

לחי ראה סוביב לו נקדש² בכל עת לית אלה אלא הוא לעולם
שלטנותו:

מי אל בשמים ובארץ מי יעשה כמעשיו מי כמו באילים ממעון קדשיו
ישקף:

נורא תהלת עשה נוראות המעשים נאמן בו ולו *נברך על טובו³:
סוביב בכל מעשיו סמך ולא יגיע סבול דלא מנכי סגי הרחמים:
עליון ותחתית עמדים בגאותו עליו נתרחץ חמיד על כל דבר קשה:
פלי מן העינים פחדו בלבבים פקד במה אתריח פליה הו עשה:
צדיק וישר הו צער אדם וכוננו צדקתו על עבדיו צדקה לא תסבר⁴:
קני שמים והארץ קמיו לא שותף קעם קרוב למבקשיו קרא שמו רחום
וחנון:

רכב שמים לעזר רחמינו הטובים רב חסד ואמת רתותו תרחף:
f. 113^b שופט כל הארץ שופט לא יקח שחד | שליט לא יתחלף שמו קדוש
ופרוש:

תורה קדושה קדשת תוכה שמך הקדוש תאב ואתרחם תרח רחמיך
אפתח והשקף:

לית אלה אלא אחד:

¹ Also in Cr 18, f. 99^b. O 5 om. this piece.

² נבקש Cr 18.

³ נבקש בכל עת Cr 18.

⁴ I. e. מספר as Cr 18.

יתברך אלה ולית כֹּתֶה רבותה לה • ברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם • * אהיה אשר אהיה בי אדני¹ סלח לעונינו ולחטאותינו לפשעינו ולאשמינו גאל אתנו מיד איובינו ומשנאינו והציל אתנו מרעותינו מרעות העמים אשר סביבותנו ואמליא' אתנו לשמור ולעשות זה חקיך ומצֹאתיך ומשפטיך דיניך ותורותיך ורמשיך וציאמיך והגררזים בית אל כל ימי חיינו :

והרחיב לנו מן הצרעה אשר אנחנו בה תִּכְרַר עֶשְׂרֵת מְרָאֵר
ומכל צרע • ורחם עלינו ברחמיך¹ ורפא אֶתְנוּ בְּרַב גִּל חֶסֶדְךָ בְּעַמְל
מִשֶׁה נֶאֱמַרְךָ וְעַבְדְּךָ :

f. 110 ויִּקָּרָא מִן אֶתִּי בֵּית א • וּבֵּית הַמְּנַחֵם הַדִּי יִקָּרָא בֵּית הַכְּנִיָּסָה וּבֵּית ח •
וְזֶה בַחֲשֵׁעָה לְחֹדֶשׁ וְכִרְזָנָה שְׁלֹשָׁה² וַיִּדְכַּר הָאִמָּם כְּמָה זִכְרֵךְ בִּי הַשְּׁלָטָה
וַאֲלֵה אֵעִלֵּם
אלה לא יִקָּטַע לִישְׂרָאֵל עֹוֹאִיד

f. 110^b בשם יהוה הגדול :

גָּרָאֵר עֹוֹדָה שְׁלָטָה הָעֶשְׂרִית אֵימָם עֲלֵי הַשְּׁבָחָה וְהֵדָה הַשְּׁלָטָה מָה תִּחְכַּם הָאֵל
שִׁתָּה אֵימָם לֹא תִרְיָד וְלֹא תִנְקַשׁ הַמָּה מָה עָדָה יוֹם הַשְּׁבִיטָה לֵאמֹר עֹוֹאִידָה תָּאֵרִי
תִּפְרְדָּהּ וְאֵלֵי כָל יוֹם חֲתִמֶה הַתּוֹרָה הַמְּקֻדָּשֶׁת וַיִּבְדּוּ מִנְּהָרָה רִבְעָה מִן הַיּוֹם הַזֶּה
יִכְמֹלוּ בִּי הַמָּה הַשְּׁלָטָה הַמְּדֻכָּרָה אֲבִידָה הַשְּׁלָטָה כְּאֲרִיזִין וְאֲמָרִים וּבִי אֹוֹל יוֹם
יִקָּרָא עַל פֶּתַח רַחֲמֵיךָ וְכִי בִשְׁם וְקִצֵּי הַבְּרִיָּה וְבַעַד אֲנִתְהָמָם יִקְרוּ הַרְבֵּעַ
הַמְּדֻכָּר הַבָּאֵרִי מִן הַחֲתִמָּה אֵלֵי אֵן יִשְׁלֹוּ בְּאֲזִינֵי יִקָּרָא יִתְהַלֵּל תְּקִיל שׁוֹבֵה וַיִּבְדָּה
הָאִמָּם הַשּׁוֹרָה הַמְּדֻכָּרָה אֵלֵי עַד חֲמִשָּׁה גֹוֹאִידָה הָאֲזִינֵי וַיִּכְמֹלוּהָ בְּפֶתַח הָעֹוֹדָה
וּבִי אַחֵר יוֹם מִן הַשֵּׁשֶׁת אֵימָם הַמְּדֻכָּרָה יִקָּרָא עֲלֵי בְּאֲזִינֵי הַמָּה הַבֵּית הַדְּרָאֵן
וְהַבֵּיתִין הַמְּרֻקָה הַדִּי בַעַדָה נֶגֶם עֲשָׂלָאֵנִי וְהֵם הָאֲוֹלָאֵי
מַלְכָה דְּלַעֲלָ מַכְלָה וְגו' "

f. 111 לית אלה אלא אחד :

יִתְהַלֵּל אֱלֹהֵינוּ וְתַמָּא

מִן קוֹל סֵידְנָה הָעֶזְרָאֵר רִצּוֹן יִהוּהָ עֲלֵינוּ

אֱלֹהִים אֵל בְּרִיָּין וְגו' ³

לית אלה אלא אחד :

¹ O 5 thrice.

² O 5 ins. וְתַחַת.

³ See above, p. 37.

¹ בשם יהוה הגדול:

جاري عادة قراءة العشرة ايام في البيت الجاري عليها للحال الان في مدينة
نابلوس المحروسة اول ليله يبدأ الامام في בשם ويقرو من اليوم הזה سورة
يمني وسورة يسرة قراءة حسنة الي ان يصلو بازني يقال يتהלل ثقيل ويندا
الامام السورة المذكورة الي عد خمس ويكملوها علي الفصول وبعد انتهائها
يقول الامام

הדה שירתה רישה טל רסס • וממציחה יקידאן • ועקבה סליחן • סוברו
לקעימיה • ורתו למאתיה:

ويكملوا القراءة الي اخر التوراة ويقال

² תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב * נותינה אלהים³ יתברך •
נברך יתה ולית כותה נשבח יתה דו רחמן • נסגד קמיו דו רתאה ונדחל
מן שמיה דו נצחיו ונזע מן אימתה ונדלה ונרקע מן דחלתה וחילה ונכפת
מן יכלת גבורתה • ונימן בה • באמנותה ובמשה נביה ובכתבה ונתרחץ על
יחדאותה • נשמר שביו ומועדיו וגזירתה ופקודיו • נשתעבד לה על עובדיו
נודה לה על רחמיו ועל חסדיו נרבי שמיה דו רבה ונרוסם יתה דו רמה •
ננציר לה דו נצוחה ונסיד דו אחד לית כותה לעלם תורה תמימה ברוך
יהוה נותינה יתברך ברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם • אין כאל ישרן
יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד • לית אלה אלא אחד • יהוה אלהינו
יהוה אחד • לית אלה אלא אחד • אלהי השמים והארץ הים וכל אשר במ •
יהוה אל רחום וחנן אך אפים ורב חסד ואמת •

תתמר עשרה מרר

נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקא לא ינקה פוקד עון אבות
על בנים ועל בני בנים על שלישים ועל רביעים יהוה ימלך עולם ועד •
כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו
אליו • ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת
אשר נתן לנו יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם ויצחק ויעקב על
יד אדונן משה הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה⁴ אין נבי כמהו •
תורה תמימה ברוך יהוה נותינה • יתנלג נביה רבה דקבלה ממעון קדשה •

¹ L 8, f. 109; L 13, f. 9^b; O 5, f. 46. ² Not given in full in L 8. The text here is from O 5. ³ L 13 לאלהים נודה. ⁴ O 5 om.

f. 104^b

בשם יהוה נשרי :

¹ צללות לילת מפוק המועד הזוכיר² רמשה : שריו הצלות כארון ואמרים
וכי בשם וקצי הבריה ויהות אלה כלה חפیف ונברך והמוסף בה וסלחת
לעונינו ותמא³ ונרבי כתבה ותמא⁴ ומן נשרי כהלן המנאט ואה רבה
ושבחזו העאד⁵ ודראן רב חילה וכי בשם : ויתרבי כלמא ועדמא הקטפ
علي هذا الترتيب

f. 105

ותנח התבה ונו" | יתהלל ותמא

f. 106

ויזכר אלהים את בריתו ונו" | יתהלל ותמא

f. 107

ונרצה לו לכפר ונו" | יתהלל ותמא

f. 107^b

מלכד איל הכפורים ונו" | יתהלל ותמא

באו ורשו ונו"

f. 108^b

ויقال יתהלל תפיל שויה ויצא המכתב ויפאל אהנו כתבה רבה וילבו כי
בשם ושמוע ישראל ואתהו דבריק עלמה האחר⁴ ויפאל סגדאט המנאט ויזאד
فيهم في كل ليلة وسلחת לעונינו ויפאל יהוה אל רחום וחנן *ומרן
יקבל צלו[אתכון] والتدكير من ليلة خروج العيد الي ليلة السدسة يقال هل
قدر من عשרת יומי הסליחות ומן ليلة السدס الي ليلة جمعة الصيام
يقال هل قدر من חשעת יומי התשובה וככן יומה רבה יום צומה דאתי
לילת الفلاني⁵ ויפאל מן אתי כל לילה ייט ולעלם תסתנד ולעלם
תשתבח : والله اعلم

¹ O 5 ins. והי צלות עשרת יומי הסליחות.² L 13, f. 3^b جاري عادة العشرة

.איאם עשיה מן לילת מפוק מועד חדש השביעי שריו ונו"

³ O 5 ins. ואלי

.אברהם ואו ישר

⁴ L 13, O 5 תרה וחמיק⁵ O 5 וידבר הכהן

465 צלות מועד חדש השביעי צפרה:

צלותיכון • מלב ומנפש: וכן ישמר חייכם כלכם • אה העם הקדש: ומאה
שנה תעשו זה היום • בשמח וברגש: חתמו צלותיכון • מלב ומנפש: ואמרו
כהלכון פעם אחד • בחדש השביעי באחד לחדש:

הסגודות שלשה:

الأول بחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא
קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: تكرر مرتين

f. 102 الفالغ | יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויהנך ישא יהוה פניו
אליך וישם לך שלום:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תقیל ויתמר מן מן מימר זקן ישראל
אברהם הקבצי אלה ירחמו ונו"

עבד אודי • לעבודי • במאודי • בכל עובדי • בזהי וחדי • ובמועדי • ובמימרי:
אשרי • במימרי • בשם מרי • ישר הישרי • דצערי • מן חסרי • אש ורוח
ומים ועפרי: לו אדרש • עד אפרש • ממלל חדש • טב כדבש • יתחלש
וישש • הלב והיצרי: קדם אפרט • הממלל הבט • עד המלט • אל מקלט •
והדי שלט • על כל שלט • וכל גברי: אה חברי אשמע • ואשמח • ואתמח •
בלא מתמח • לזה המשמע • דלו תשמע • אה סדרי: מה אפרש לן • מן • f. 102^b
עבודן • וצעוון • על יד ספרן • ומלמדן • דו משה העברי: מן מועדים •
ומועדים • חסידים • כבדים • זבדים • זהים וחדים • חמשה ותרי: שלשה
מזה • ושלשה מזה • והתוך הו הזה • לבש נזר עזה • מי לו כזה • אלא זה •
עם הישרי: דו לחדשים שביע • כשביע • הימים וכשביע • המצות וכשביע •
השבועות וכשביע • המועדים וכשביע • השנה במספרי:

إذا وافق سنت الشمطه

הי שנת השמטה • דאודמן בו משפטה • כד תביטה • ותקשטה • תשכן
לבטח • לפליטה • בכל מדורי:

إذا وافق السبت والشمطه

ואודמנת כֹּת • זאת השנת • ביום השבת • זבנים תלת • ותוך זה חתלת •
השנה במספרי:

טב לך תשמר • ועלי אזכר • ואספר • ואפתר • בכשר • השמות אשר • בון
המועד יזכרי: | שבתון • זכרון • תרועה בששון • ומקרא קדשון • לך אה • f. 103
ישרן • עד תסתדרון • ותתפארי: שבתון • לשמח והששון • וזכרון • לפדיון •
בר אב המון • ותרועה למתקע שופרון • ומקרא קדש לטהרי: זאת העקובות •
המספרות • כמספר האותות • והמועדות • וזבנים כבדות • בו נצמדות •
הנה הנבון יפתרי: ארבע שמות • כארבע אקרות • וכארבע זבנות • וכארבע

עקבאן אתפרש • שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: דו למועדים רביעי • גלגיו
מתרברבי: דו רביעי מן שביעי • דעקיב שמו חדש השביעי: מועד כלו
פליטה • ראש לשנת השמטה: ידעו אֵתה בפליטה • חשובי חשבון קשטה:
מועד חסיד טבן • כל קדשיו רברבן: ייתי כל שנה בחדבן • לך ישראל
זעורן ורברבן: כל שנה ישוב עליכון • ואתון בשמחיון: ועל חתמת נימר
לוכון • תנים יומה מאה שנה ביומיכון: תנים יומה תנים יומה • תנים
יומה לך אה עמה: תנים יומה לרן יומה • תנים יומה בשדכמה:
ישתבח אלהים:

f. 100^b ויתמר אתהו כתבה רבה כלְהָ וקדישה וכלה דילך | ויתמר הא כתיב
א • ב • ג • ד • ה • ו • ז • ויתמר אהנו כתבה רבה وتامة וילכו קבלו ثلاث
فصول וכי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב בחדש השביעי
الصغيرة ودבר אל אהרן ואתהו דבריד עלמה כלה ויתמר דכור מן מימר
עבר יהוה בן שלמה עליו רצון יהוה אמן:

אתי בשלם דן ירחה • דאתקדש ואתפרש: דו מן ירחה שביעה • וכל
שביע קדש: הו ראש לתשעה • והעשור לחדש: יום הכפור דבו • העונות
תתגרש: הא טובי תהבה • דעתיד בו ומשמש: מערב עד ערב • מלב
ומנפש: ביומו יתן שכרו • ויצא מנה לבש: כליל מן סליחן • ונור מן
הקדש: יום דמי לנקם • כל מן על נפשו מדרש: דיעלה מנה יבסר •
ושופריו יקש: | ויבוא אל גן עדן • דעתדה לו בחמש: עשר מדן ירחה •
f. 101 כל שנה תתחדש: טובך אה סרוחה • אן לעונותיך תגרש: ולא תעזר אל
עובד • מה¹ היית אמש: ותשיב השובה מן זבן לזבן • ובתרך מבקש: אלהיך
קרוב אליך • ולך מן העמים אפרש: ואסגלך בנביה • דלערפלה נגש:
דהודיעך במועדים • בחשבנה דאת ירש: לא עם אוב וידעוני • ולא מענן
ולא מנחש: אלא עם כהנך עמד • לפניך משמש: ודן רזה דאתמר בו •
לשרת בקרש: רז קשיטות הצמות • לירח והשמש: זה נגד זה יקום •
ובמגדל יכנש: ועל צמות שניון • תקום עלת חדש:

هذا البيت يقال اذا حكم السبت

ודן ירחה שביעה • דהודמן עם קדש: יומה שביעה • דיהוה לו קדש:
יהיה בריך ומברך עליכון • ודבביכון יגרש: ומקדמך כל שנא • הארץ
f. 101^b יכבש: | אמרו אהיה אשר אהיה • אה שמעיו כל בלש: כפר לעמך ישראל •
וצרעתון נפש: אהיה אשר אהיה • אה ירוש על כל ירש: השקף על
עבריד • ממעון הקדש: תנים יומה מאה שנה • מן דאכה מתכנש: בזאת

צלות מועד חדש השביעי צפרה: 463

הימים אפרשו: ונלא קדושה בספרו הקדש • על יד משה אישו: ועל
חתמא מן בטובו ישמרכם • סיעתה האלה: וישם זה המועד מברך
עליכם • | ועובריכון תחצלה: ולאוי אימר לכם • שביכון טבין מן אלה: f. 88
ותנים יומה כלכם • מן דאכה אתכנשו:
רב אלה وتمام

¹ عليه ايضاً يشتبه اذا حكم السبت مع قدوم ولد ذكر لكتبتها عمر الله ونو"
אלהי השמים והארץ וכל אשר במ • הו התמיד בישו: בגדלו אפרש דן
ירחה שביעה • ופתח בו תרח הקבול למי ידרשו: ואסגיל במשמרו ישראל
מלבין כל אמיה • כי הם עמו ונחלתו דבחרו וקדשו: ושם לון עדני השמח •
בארבע עקובאן אתפרשו: ורבת בהם באהן יומה דאודמן עם שבתה •
בקדום דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות לעלם הדן בששו: עד יתרבי
ויתלמד קדוש ספרו • ומה בו מן הגזרים אתכנשו: אלה ישמרו ויזקרו
ובחייה יעמרו • ולכל מדע וחכמה ינישו: וישם פניו בריך על אביו • ועל
מן אנה אתכנשו: בעמל השליח הצדיק • עברו ונאמנו ואישו:
הו משה דלעלמה נור וקרקך: בעמלו יצילך מכל שנא: ויהי עמך עמך
ויטיב לך כל עובד: ויחניך במועדיך בכל שנה: ועל חתמת לאוי עלי
ועבד: | אימר לוכון תנים יומה מאה שנה: אה מן אנה אתכנשו: f. 88^b
רב אלה وتمام

וכי בשם וישרו אלקטף אולא קטף עשרת הדברים עלי هذا الوضع
יתגלג קראה דקרא ונו"

f. 90 וישרו הזקנים אלקטף:
ונרצה לו לכפר עליו והקטיר הכהן את אזכרתה ונו"
f. 99 ויתמר יתהלל תפיל ויצא אדונן המכתב הקדוש ועמו מכתב אחר:
ויתמר מן הא סביאן هده الابيات
הא סביאן נפשאתה ונו"²
f. 99^b הא סביאן נפשאתה • דעתיד קיעמה הו • וכל מן דסבע מנה האי:
ויימר גדול הכהנים שבוע מן מימר אברהם הקבצי ירחמו יהוה
ועליו ירצי:

שבוע לאלה שבוע • בזה המועד שבוע: דו לחדשים שבוע • שבוע³ בו
מה⁴ שבוע: שבוע לאלה אה עם קדש • בזה המועד הקדש: | אשר בארבע f. 100

¹ O 5 om. this piece. ² א to 1 (O 5 also). ³ L 8 שבו. ⁴ O 5 עמה.

פני יהוה נעמד • ונפרש את כפינו : למעון הקדש • ונימר בשפתינו : אדוני יהוה שוב מחרון אפך • והנחם על רעותינו : אדני יהוה ברב חסדך • קבל ציאמינו : אדני יהוה סלח לנו • וכפר אשמינו : ואקים לך תפלות • בן עמרם נבינו : וסלחת לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו :

תנים יומה תנים • מן דאכה אסתדרו : בזאת צלותה • בשמח ואיקרו : ישימו יהוה מועד מברך עליכם • ומאה שנה אליו תעזרו : וישמר יהוה חייכון • כל אב דמכם וברו : בזכות תלתה אבות • ודפתר חלמות פרעה : ובתפלות נביה רבה משה • קדקד עלמה ונזרו : ומועדיוכון טבין ותנים יומה • הויך ממן ישרו :

אין כיהוה אלהינו :

f. 87 ויתמר דראן רב חילה דכן פקד ומרקה אלהים רחמנה • ואחד

הו יהוה הנכבד וישתבח :

חנן החנונים • הנאדרי בקדש : חילה דצמת בין תרי זבנים • לנו זה היום המתפרש : מועדה וריש ירחה מזדמנים • זה עם זה מתכנש ; בריכין על מן אנה חנים • בשמח וברגש : בעמל דמע הנאמנים • דלערפלה נגש : הו משה רום נביאכם • דמע בני לוי : דביאר בקדש ספרכם • בחדש השביעי : באחד לחדש יהיה לכם • שבתון זכרון תרועה מקרא קדש : רב אלה ותמא

¹ عليه ايضاً يشتج من قول العم مرجان الدنفي رحمه وگو

רחום הרחומים • דלכל טוב מצוה ; בגדלו הורד לך תורה • על יד משה הנבי : וגלא לך סוד מה אתברא • לנו יום הרביעי : מן שמש וירח וכוכבים • דעליון יתובי : חדשי השנת והמועדים • דגליון רבי : מנון דן ירחה שביעה אשר • הו לארבע עקובאן קוי : | שבתון זכרון תרועה • מקרא קדש ושביעי : מאה שנה ביומיכם : תעשו יומי מועדיכם : ויהיה מברך עליכם : זה מועד חדש השביעי :

רב אלה ותמא

עליו עוד ישתבח אן אתא המועד הזוכיר יום השבת מן מימר

הכהן הגדול פינחס רצון וگو

הנאדרי בקדש • התמיד בישו : חילה דצמת בין תרי זבנים לנו זה היום המתפרש • זה לזה נור אלבשו : שבת קדש וראש חדש • השביעי דמרן אפרשו : ומוערה דבו² ארבע עקובאן אתכנשו • מברך על מן אנה אתכנשו : דו מבסר במקדום יומה רבה יום צומה דבו ענות לכל נפש • דעל כל

¹ O 5 om. this piece.

² דברא O 5.

האן נבי קשיט • כֹּחַ משה אשר: לא קעם כמו בעולם • מן מיני הבשר:
ואתימן כסי ונלי • וקעם על נסתר: בראשית ויום נקם • ובין חילי
כסיאתה עבר: ומללו פה אל פה • הך חבר עם חבר: והורד על ידו
תורה • קדש כל ספר: ופקד בה פקודים • טובי מי לון ישמר:

ועתה ישראל זרו • וקום שבח לאל קעים: ואקד פניו ואסנד • בכל לילה
ויומם: ועל נביאך משה • חמיד אקרי שלם: | דאפרש לך על ידו • f. 85^b
מועדים וציאם: יעברו עליך • ואת בשמח ושלם: ויקים לך מה אמר •
בספרו הרם: ישא יהוה פניו אליך • וישם לך שלם:

זרע קדיש ישראל • מלבין אמי עלמה: דאנשאו על כל העמים • כי הם
חלק יהוה: כל דלגויה הך לילי • וישראל הך יומה: על עלמה זרחו •
ככוכבי רומה: הא טובך ישראל • במה נתן לך יהוה: אשרך לו תשבח •
בכל לילה ויומה: ועל חלק הראש נעמד • ונימר תנים יומה:

אמרנו *وتمام* ונאמר *وتمام*

לזכון סיעתה נזכר • סודי לכל מועד: מן מועדי יהוה • דרביאנון הכבד:
מספרם שבעה • במשמרם יהוה פקד: אתקרו מקראי קדש • בכתבה
דהורד: על יד משה הנבי • בן עמרם ויוכבד: הפסח והמצות • בון
כל טוב אתעבד: ומועד הבכורים דבו אשתמע • קול רם שריר כבד:

מן אנה ולעל נשרי • ברכן זה חדש: השביעי דמאוריו • גליה הך
שמש: | לית בחדשים דמו • נלניו אתפרש: ובין חדשים הך מלך • כליל
על רישה לבש: ובארבע עקובאן רברבאן • יהוה לו אפרש: על יד
עברו משה • דלערפלה נגש: היא שבתון זכרון • תרועה מקרא קדש:

נצפי בעין הלב • ונפתר פניכם: נלני זה חדש • כליל חדשיכם: מה רבו
ומה טבו • בין מועדיכם: הו ראש עשרת הימים • דבון סליחות לכם:
וחתמתון יומה דבו • תענו את נפשותיכם: הך מה ביאר יהוה • בכתבו
לכם: בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב • תשביתו שבתכם:

סליחות ורחמים • עליך יתפרשו: באהן יומה רבה • דיהוה קדשו: ובו תרח
תהותה פתיח • והתהבים יגשו: למדרש הסליחות • וימטו מה ידרשו: מה
רבו ומה רמו • ומה חסידו ומה דבשו: מכליל בכליל קדש • וכלילו
על ראשו: יום תרועה מקרא קדש • כל מלאכת עברה לא תעשו:

עתה נקום בנציר • וקמיכון נזכר: סודי מועד חג הסכות • דגלניו יתר: | בו f. 86^b
נקום בשמח • ונקח מן פרי עץ הדר: כפֹּת תמרים • וענפי וערבי
מישר: ונקדם על השמיני • שביע מועדיה במספר: מה טב יומי מועדינו •
עתה בדילון נימר: אדכירים לטב עד לעלם • יזכרו בטב מדכר:

קום זרו בחדי • ולגן עדן עבר: תמצא מה בתוכו • מן כל טוב מעמר:
 אנן שבעת יומי הסכות • דבון תקח פרי עץ הדר: כפוח תמרים וענפי
 עץ עבות • וערבי מישר: ותקדם על השמיני • ואת בשמח ובאיקר: דו
 שביע המועדים • דעל רישה לביש נור: ישוב עליך כל שנה • והדיך
 ממן ישר:

ר • ש • ת • חתמת השירה: הזאת אשר אני • פניכון אַמרה: בחייכון לא
 תסבו על עבדכון • ולא תקחו על רע: חנו ואפשמו עדרו • עד לוכון
 יקרא: פני אלהינו • אדון הנברה: הן ישמר חייכון • ופתח לוכון טב
 תרח: ויבד דבביכון • פנותה ונברה: ותעשו מועדיכון • מאה שנה
 באיקרה: | ותראו המשכן נציב • על אצל אלון מורא: ותנים יומה מאה
 שנה • סדרה דאכה מסתדרה:

f. 84^b

¹ עליה أيضاً شيرة تأليف المرحوم العم الشيخ مرجان الدنفي رحمه الله ونو"

אז החל לקרא • בשם יהוה אל קני:

ברוך שמו האל הגדול • מקים כלה מן חסרני:

סעוד סקוף סבול • תחתית ועליוני:

כיי מסתגר בשלמו • פני מכל פני:

והו אחז בכל מקום • ולא יאחזו מכוני:

דויה ויהיה • תמיד ברביאני:

יתקדש שמו לעולם • דאמר אני אני:

באריה דברא • עלמה ביחדאותו: נהלל שמו המתרוזם • אשר אין כדמותו:
 עשה התמחות • ביכלות עשותו: קני שמים והארץ • והכל תחת זרועתו:
 קדום קעים קני • תמיד ברבותו: חלף לילה ויומם • ולא תתחלף
 שלטנותו: ישתבח עשה מה דו בעי • מי יעשה כמעשיו וכנבורתו:

f. 85 גברות אלה תתרבי • בכל זבניה: דברא וכוונן ויטיב • זאת בריה ייה:

באמירות עשר • באשתתי יומיה: וחתם הכל באדם • ורכבו מן ארבע

אקריה: ויום השביעי קדשו • ושם קדשו רביה: ושרר קדישותו • על

יד רום נבייה: דמללו יהוה • אפיה לאפיה:

דמע הימים שבתה • דיהוה אוקרו: ולישראל עמו • אסגיל במשמרו: ושמו

כֹּת ננה • ינשם מי יעברו: ואמר עליו בתורה • קדש כל ספרו: על

יד עברו משה • אך את שבתותי תשמרו: הא טובי שבותיה • דשבין בה

בנצירו: בעלמה יהיו מתוקרים • ובאחרת לגן עדן יעברו:

¹ O 5 om. this piece.

- ט. י. כ. עליון נעמד: על החלק הראש. ונודי לאלה ונסגד: ונתפני בפנינו. לקדש כל מסגד: | ונימר אה מרן אה מרן. הסיר מעלינו כל f. 83
 זד: אה מרן אה מרן. כל טוב עמן עבד: וראה אל דלות עמך.
 אשר פניך עמך: עד יקום בפקודיך. ותורתך יתלמד:
 אמרנו וְתַמַּא וְנַאמַר וְתַמַּא
- ליומי המועדים. אנחנו נזכר: ונפתר גליגאתון. בין סדרה דאסתדר:
 אתקרו מקראי קדש. בקדש כל ספר: מספרון שבעה. מתגלים לעם
 ישר: שנים בחג המצות. כל טוב בון אסתדר: ומועד הבכורים. דבו
 סודים תתפתר: מובאו בתר. שבע שבתות במספר:
- מה רם זה חדש השביעי. דגלגיו אתפרש: מה רבו מן מועד. ומה טבו
 מן חדש: לית בחדשים כמו. כי בו שמח ורגש: ובסור ביום צומה.
 דבו ענות לכל נפש: טובי עמה אשר. לזה היום ירש: כי בו ארבע
 עקובאן. רברבאן אתכנש: היא שבתון זכרון. תרועה מקרא קדש:
 גסתכל לזה חדש השביעי. דבו סובר לכם: ובו תשמחו סגי. בכל
 f. 83^b מושבתים: דו שביע החדשים. בו מרן אסגלכם: | הו ראש תשעת
 יומי התשובה. דבון סליחות לכם: והעשירי מנה כפור. בו תענו
 נפשותיכם: כמה אמר אלה. על יד רום נביאכם: בתשעה לחדש בערב
 מערב עד ערב. תשביתו שבתכם:
- סודים רבים עד מותר. תמצא בלא אליל: בזה חדש השביעי. דלחדשים
 כליל: הו ראש לשני השמטה והיוביל: זה מימר צדיק. בחשבן קדש
 גדיל: חשבן קשטה אשר. מרן לן בו אסגיל: אסגלנן בו במועדים.
 ועל אמיה לן אבדיל: על זה תמיד נודי לו. ולשמו נגדל:
- עשרת יומי הסליחות. נדכרון בכל טוב: אנון ימי הרחמים. וימי החסד
 והטוב: בון נטהר מכל טמא. ונגקי מכל חוב: ובון נעמד בצלו.
 פני יהוה היהוב: ונתפלל ונימר. אדני יהוה שוב: מחרון אפך והנתם.
 באברהם ויצחק ויעקב: ובעמל עבדך משה. דאמר פני גדלך שוב:
- פתח תהותה פתיח. ביום צומה פנינו: טובינן נעבר בו. ונשוב מן
 עונינו: ונתפלל אל מרן. ונימר במימרינו: אדני יהוה. קבל ציאמינו:
 f. 84 אדני יהוה. סלח לחטאינו: אדני יהוה. נפש צררינו: וסלחח לעונינו.
 ולחטאותינו ונחלתנו:
- צומה רבה אתפרש. לישראל עמו: עד יהיו טהורים. ובו בנציר יצומו:
 כל אמיה לון צומין. אלא לזה לא ידמו: טובין ישראל. התהללות
 תרימו: על מזבח הצלות. ולמרכון תרוממו: וטובי העשקים. המדבקים
 בשמו: ונקם ישיב לצריו. וכפר אדמת עמו:

ברוך יהוה אלהינו • אשר לו השם הנכבד :
 נרבי לרב שמו • הק מד לאֵוי ועבד :
 יתקדש שמו הרם • ויסתגד וישתעבד :
 עשה התמחות • בתקון העובד :
 קדום קעים קני • והו בגדלו בדרד :
 בריו ברוך יצוב • רחום וחנן נכבד :
 לשמו נרבי • ולרבותו נסגד :

f. 82

גלנו בחילה • דו מרון דחייה : דברא בוראיה • באשתתי יומיה : באמירות
 עשר • ברבות תמחיה : וחתם הכל באדם • ויהי לנפש חיה : ואנחו בנ
 עדן • בדיל פקודיה : ושבת ביומה שביעה • מכל עובדיה : דו זימן לכל
 מועד • ונגד לכל קדשיה :

דמע כל יומים שבתה • דיהוה אפרשו : בעשרה אמירות • בשמו אתכנשו :
 מה רבו מן יום • מה טבו ומה דבשו : טובי מי ישבת בו • מן לבו
 ונפשו : כי הו יום עצום • דאלהים קדשו : ושרר קדישותו • על יד משה
 אישו : שלום יהוה עליו • בצפרו ורמשו :

דאן כֹּאת משה • הנבי הכני : דבחרו מרו • אלהים אֵל קני : ומללה פה
 אל פה • מתוך הסני : ואמר לו משה משה • ואגיבו הנני : ומללה עורי •
 לנו מדבר סיני : ונתן לו תורה • קדש כל אלפני : | ברוך יהוה נותינה •
 לקהל קדיש בני :

f. 82^b

ולית כתב רב כותה • מן שומיה הורד : על יד משה הנבי • בן עמרם
 ויוכבד : מה רבה שעתה דקבלה • זה הנבי הכבד : על רישה דטור
 סיני • וכל עמה מצטמד : בתחתית ההר • וההר כלו עשן ולפיד : אש
 וענן וערפל • ומשה הנבי עמד : והמלאכים אמרים • יהוה מלך ועלמה
 סהד :

זכור אה ישראל • מה פקדן מרד : מן פקודים רבים • בקדוש ספרד : על
 יד נביד משה • מלמד וספרד : ואסגלך בהרגריוזים • קדש כל טברד :
 ומכל אמי עלמה • קדשך ובחרד : יהוה יברך אתך • וירבך אמן
 ויפרד : והיית לקהל עמים • מאל אביך ויעורד :

דחי עולם לאשר • שמר מימר אֵל בריו : ואלה לו יוקר • וישם נן עדן
 מעבריו : ויצליח עמליו • וינפֿש צרריו : ויבד דבביו • ויעמֿר אתריו : ויקים
 לו ברכת • קדש כל ספריו : ויסעדו על קוממות • פקודיו וגזריו : הא
 טובי למקומם זה • דכרן טב מדכריו :

457 צלות מועד חדש השביעי צפרה:

דו למועדים ששי: ובו נחג אל טורה טבה • מכון הקדשי: ונתקבל
ברכתה רבתה • מפם לבוש הקדשי: הכהן הגדול הקדוש • קדש מן
קדשי: יהוה יגלי משכנו ביומיכון • בעמל הנבי משה: וכן ישמר חייכון •
אה מן אנה מתכנשי:

סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

רד בנן אה אחי • עד נבוא אל אתרי: הסכות בטוב לבב • ותחת מליה
נשרי: ונשתי מן נסך היין • וניכל מן טב הפרי: וכל יום מן שבעת
הימים • השמח יסני ויפרי: אל יום השמיני עצרת • שביע מועדיה
במספרי: יחניכם בן אה ישראל • אה עם הישרי:

סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

שוב עלי אה אדני • אלהינו האל: שוב עלי אה אדני • ורחם עמך ישראל:

והשיב לנו רצונך • על הרגזים בית אל: | ולא תפיר בריתך ממנו • f. 81^b
ואנחנו לך נגדל:

סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

תנים יומה תנים יומה • אה מן אנה שרי: בזאת צלותה • מן כהן ושמרי:
בחייכון לא תסבו עלי • בקצירות מימרי: כי אני פינחם מפינחם •
דמיתובית פינחם אקרי: מה פתרתו זה • אלא במדינת דמשק בצפרו:
יום הרביעי • כ • מן חדש תשרי: שנת הטסד • לממלכת ישמעאל במספרי:
קדם נחתם המימר • נדרש מן מרי: יגלי לן משכנו • על קדש כל
אתרי: בשלשה האבות • ומי לחלמיה פתרי: ובתפלות נביה רבה
משה • דקבל חמשה¹ ספרי: ותנים יומה מאה שנה • אה מן אנה
מסתדרי:

אין כיהוה אלהינו:

² عليه ايضاً شيرة تليف المرحوم العم الشيخ مفرج ابن العم المرحوم
الشيخ يعقوب المفرجي رحمه ونا

ארש מימרי אקרי •	בשם יהוה אל עולם:
נורא נכבד נתון •	אל שדי אל קעים:
יהוה שמו •	ישתבח ויתרומם:
מלוך כל הרוחים •	לית לו סוף ולא סכם:
ראה ולא מראה •	יתקדש ויתעצם:
דזי עולם דילה •	והמשפט לו מתקומם:
ברוך שמו תמיד •	בכל לילה ויומם:

¹ O 5 כל קדש.
O 5 om. this piece.

² Cf. Heidenheim, Die Samaritanische Liturgie, p. 49.

שבעות • דמספרון עליך לאִי: והך זה שביע החדשים • דבו אתילד אדונן
 משה חנבי: בשעה השביעית • מן יום השביעי:
 אמרנו וַתֵּאמֶר וְנֵאמֶר

לִיהוּה נתן תשבחן • ונקריב קרבנינו: על מזבח הצלות • וננציר יצרינו:
 ונרים צבעתן • ונימר בפיאנו: וסלחָ לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו: f. 80^b

*ס[לח] ל[עמד] י[שראל] א[שר] פ[דית] י[הוה]:¹

מן חסדיך נדרש • תפתח אלינו: תרח רחמיך • ותתן לנו: ברכה תמימה •
 מרי תברכנו: בעמל עבדך משה • בן עמרם נבינו: וסלחָ לעונינו •
 ולחטאותינו ונחלתנו:

סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

נקרא ונאמר • בדכיות הפמם: ונשלם על הדמע • משה בן עמרם: דאפרש
 לן על ידו • מועדים וציאם: יעברו עלינו • בשמח ובשלם:
 סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

סלח לנו מרי • ולאבותינו בחסדיך: כי אנחנו • כהלן עבדיך: נשאלך
 תזכר ברית • אברהם ויצחק ויעקב עבדיך: ותקים לנו משכנך • על
 קדש מסנדיך:

סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

אה ישראל צלי • מלב ומנפש: בזה היום הקדוש • כי הו יום חדש:
 השביעי ובו מצטמד • מועד מקרא קדש: טובך במשמרו • אה עם
 סגולה וקדש: וימי הסליחות עשרה • חה היום לן ארש: כי אמר
 עליו יהוה • בכתבו הקדש: על יד עבדו משה • דלערפלה נגש: בחדש
 השביעי • באחד לחדש: והיה לכם שבתון זכרון • תרועה מקרא קדש:
 סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

פִּתְחוּ פִּמְיִכֶן • בתשבחן לאלהיכם: ואימנו בו • ובמשה נביכם: ובכתבו
 הקדש • דבו אמר לכם: בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב • תשביתו
 שבתכם:

סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

צומו בנציר ליהוה • רחום הרחומים: ואדרשו השובה • מן עצום העצומים:
 ואמרו אדני יהוה כפר לנן • מן מיני² האשמים: עד יקים לוכן
 מימרו • בספרו הרמים: יפתח יהוה לך את אוצרו • הטוב את השמים:
 סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

קום בנן מזה המקום • בשמח ובששי: עד נקדם על מועד חג הסכות •

¹ L 8 om. and so afterwards.

² O 5 מימי.

צלות מועד חדש השביעי צפורה: 455

אהיה אשר אהיה • ברכו לשמו: ברא הכל בגדלו • ולית לו בכל דמו:
והו ברד בשלטנו • מה רבו ועצמו: לו אמרו שירות • ולשמו רוממו: אהיה
אשר אהיה • אין שם כשמו:

יהוה אל רחום וחנון:

אהיה אשר אהיה • תתרכי ותתודי: דאתה אל עליון • אל ראה אל שדי:
שמך יי ה' • ה' תמיד לך נודי: כאשר אמרת • ואין מציל מידי: ראו
עתה כי אני הוא • ואין אלהים עמדי:

יהוה אל רחום וחנון:

אהיה אשר אהיה • גבור הגבורים: גדול מכל גדול • נורא הנוראים: ברא
בחכמתו • את כל הבוראים: ישתבח באריה דכן ברא • זאת הבוראים:
אהיה אשר אהיה • נתון כל איקרים:

יהוה אל רחום וחנון:

אהיה אשר אהיה • הכל ממך יירא: וידרש ישועתך • וממך אליך יברח:
עשית אדם בגדלך • אה אדון הגבורה: והנחתו בן עדן • לעבדה ולשמרה:
אהיה אשר אהיה • אל גדול ונורא:

יהוה אל רחום וחנון:

אהיה אשר אהיה • הנבור והנורא: דברכת יומה שביעה • ושמת אתו
קדישה ויקירה: וקראת לו שמות • נכבדים עשרה: קדישים ויקירים • כל
חכום יספרה: | הגדלות לך יהוה • אדון הגבורה:

f. 80

יהוה אל רחום וחנון:

מן דכרן התפלות נצא • ואל דכרן זה המועד נעבר: מועד קדש כבד •
קדשו אל ישר: וביאר קדושה • על יד דמע כל הבשר: נבי שמו משה •
בן עמרם אשר: אתנבא בן ארבעים • ושלישים ועשר: כל נביותו צדיקה¹ •
ולית בה זד ולא שקר: טובי הנאמנים בו • ואוי לכל סורר:

יהוה אל רחום וחנון:

חדש השביעי הזה • עקובאתו רמה: מה טבו מן חדש • והו קדש ואנשמה:
ובעשור ממו • אתקרי יום צומה: אמר בו יהוה לנו • בכתבו הרמה: על
יד עברו משה • קטף כל נשמה: בחדש השביעי בעשור לחדש • תענו את
נפשותיכם:

יהוה אל רחום וחנון:

כי כל שביעי קדש • וקדשו בקדש כל כתבי: הך יום השבת • כי הו
לימים שביעי: וכשבעת יומי המצות • ותחג לטורה בשביעי: וכשבעה

¹ O 5 ias. שקר. ונביות מחמד שקר.

רביע: ובו מעבד קרבנים * כמה מן מצוי: ובו אתחדשת השמחות * יום מולד משה הנבי: ובו תרחי גן עדן פתוחים * אה דרוש קום והביא: | ונציר f. 76^b הנפשות והרוחים * וטהור הלב הוי: עד תקדם על היום העשור * דבו אודמן כל טובי: דשמו יום הכפור * הא טובי הא טובי: עמה בו צלאים קראים * בקדש כל כתבי: מערב עד ערב בלבבים יראים * עשוי מה בו לאוי: לון גן עדן מעתרה * ובתוכה מושבי: בקדשו אה העדה * תמטו למי אתון חשובי: ושימו מועד מברך עליכון * אה מן אנה אקוי: ומאה שנה לוכון * ולב[ג]יכון אמן ישובי: והמועדים דאשתירת * יעברו עליכון בטובי: בעמל הזכאים ובן פרת * דזכותון לא תכבי: ובעמל בן עמרם ויוכבר * דמע בני לוי: ובקדוש אך אפים ורב חסד * דלכל טוב מצוי:

תנים יומה מאה שנה * סדרה דאכה כהלכון: מן שמרי וכהנה * ישמר יהוה חייכון: ויזמן לוכון כל טובי * בסדר מועדיכון: דמנון זה מועד חדש השביעי * דעבר בטוב עליכון: תעשו אתו מאה שנה * אתון ובניכון: ויגלי לכם משכנה * על קדש טבריכון: ותשכנו לבטח ותהונו * אמנים באתריכון: ולא תראו אמן גנו * בסדר מועדיכון: וכן ישמר חייכם כלכם * מן סמוך מכם וארכון: בעמל הזכאים ארשיכם * ויוסף אביכון: ובעמל משה העברי * והמשחים כהניכון: וחתמת מימרי * בן ירתי חייכון:

جوانا ويعبر יהוה על פניו وتمام

f. 77 ויתמר * דראן רב חילה דכן פקד וכי בשם ויתרבי כלה¹ וקטף הטבעת שמש ושביעי ושבת وبعض כפר وهو هذا

ויעש אלהים את שני המאורות ונ'

f. 79 ויסקו מן הטבעת פי אתי² א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ת. * وزف בתשעה לחדש וקרזנא ثلاث³ ויתמר נשוי כהלן כלה * בית ובית⁴ ויתמר שירה חסידה טובה תשתמה שירת השובה מן מימר אדונן הכהן הגדול פינחס רצון יהוה וסליחתו עליו אמן:

אהיה אשר אהיה * אחד בלא שני: בדר נכבר דיאן * קרי אני אני: רחום וחנון אדון * אל שדי אל קני: עצום עבוד חכום * לית לו אחר ולא f. 79^b פני: | אהיה אשר אהיה * נקרא שירות בכל לשני:

* יהוה אל רחום וחנון⁵:

¹ O 5 تمام. כי בשם ולחילה חילה. ² As above, p. 435. O 5 gives the stanzas in full. ³ O 5 ins. فوق وتحت. ⁴ O 5 וכלה דילך. ⁵ L 8 om. and so afterwards.

והאדן ומלואה: לאלה רשלה מי קרן עור פניו ויתן את המסוה: לאלה דאמר על זה היום שבתון זכרון תרועה: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון وتامم

נכרו בשם יהוה • רב חסד ואמת; ונתפלל בזכאי עלמה • דבמערה לון צמת: ארשם בעל שיבה טובה • דכרת עמו הברית: ומי אתעקד על המזבח • ואתפשר מן המאכלת: ומי הלך ארץ בני קדם • ובשתי נשיו שרת: ומי חלקו מן אביו שכם • דלקח בת פוטיפרע אסנת: ומי קבל קדש ספריכון • דאמלל מעל הכפרת: הן ישמע קלון דצבעתכון • ויפתח לוכון טב דלת:

אלהי אהרן תלים משה • דהוה הברכה יפרטה: על ישראל עם מושיע • ובידו הקרבנים שחוטטה: פני משכנה ויעשה • סדר חקותה ומשפטטה: בעמלה אה עמה מתכנשי • ישים לוכון פליטה: מכל עקה ושרביט • וישכנכם בבטח: ובגד המאבה עליך יפשיט • ופרדים הירתה בלבך יטע: ומיתוביתך תהי במעלה • וסדר דבבך למטה: וענני הרצון עליך יטללה • ויסלח לך כל חטא: וישמע לך כל נקא • ולא תראה לבטה: ועיניך אמן יפקח • ומימך תהי מתקשיטה: בעמל השלשה והמלך • ומי לשמים ידו נטה: ובקדוש מן שמו רחום וחנן ארך • דו דיאנה קשיטה:

אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס • הכהנים המשחים: בעמלון יהי לך מפעם • 76 f. מכל אשר אתם חטאים: ויטהר מכם הנפש והלב • עד תהיו חכמים ונבונים וידעים: ותראו המשכן נציב • באדניו וקרשיו והבריהים: והרצון יתחדד • ולקרבניו זבחים: בפתח אהל מועד • וקולי חצצרות תהיו שמעים: הכהנים בון יתקעו • והזקנים השבעים: בכם ימצאו • ובתיכם יהונו מלאים: מכל טוב וחסד • ומן הזהב שלשה¹ גבעים: ותשכנו לבטח ואין מחריד • וכל הגוים מכם יראים: ותאכלו ממנד תבואת שמש • וממנד גרושי ירחים: והברכה עליך תתפרש • עד תמטי למן הו אחר הרחים: בעמל שלשה זכאים • ודקנאהו שר הטבחים: ובעמל דמע הבוראים • מקבל תרי הלאחים: חדש השביעי הזה • גלגיו מתרברבי: לביש נזר עזה • מן חדשים שביע: מה טבו מן חדש • מועד קדש רבי: מאוריו תניר כשמש • על ישראל לא תכבי: ראשו שבתון זכרון תרועה • מקרא קדש ושביע: לישראל בו טב מנחה • למה בו אקוי: מן טובות חסידים • למנצירי הלבבי: דיעבדו טב עוברים • וישבכו סדר החובי: כי הו חדש תתובתה • למי לעונותון לא ישובי: ובו תתקבל מלי ברכותה • מפם בעל המיתובי: ובו סלחיו לכל חטא • למי חטאיון עזובי: והו ראש שנת השמטה • ומן המועדים

¹ או שלשה סאים هذا للطاعي In marg.

היה ויהיה *	עזי חמרתי ומני:
והו אהיה אשר אהיה *	כרד פלי מן מצפית העיני:
זאון זכור זכותו נכבדה *	צעור צדיק עני:
חזיה לו תמידה *	קרום קעים קני:
טהור טרם לא ימלט *	רבותו לא תמני:
יהוב יצוב ישפט *	שומעיו לא באזני:
כי כל דרכיו משפט *	תמיד בכל העדני:

ואתני ברבואן • לאל עזי חמרתי: ואפרט לו כל שיראן • ואקד ארצה
בפאתי: וארים לו הצבעים • ואמר קמיו בשפתי: אה רבן מנך אנן בעים •
תרחם לדלותי: יום דנקום קמיך • ולא תחסך יתי: רתותך ורחמיך • שעתה
דבה תקום חשבתי: כי לית לי שם מפצי • אלא צדקתך תסבל יתי:
תרחמי ועלי תרצי • ואנחם על רעותי: וקמיך אכרז בממללי • ארתי ארתי
מרי ארתי: ושים רתותך עלי • ושמע אשמע צעקתי: כי צעקותי אליך •
ומנך תמיד דרישותי: אה מן רחצוני בך ועליך • לישועתך קייתי:

f. 75 כהלן צבעין בנציר • לאל קשיט ומשבח: המלך התדיר • עבוד עלמה וכל
דבה: בששת הימים • ושם הכוכבים נציבה: ברקיע השמים • בתקון חכמה
רבה: ובצמות הירח והשמש • בקשיטות מחשבה: תקום עלת החדש • ותהי
המועדים מתיתבה: ואדם בארשותו היה • לגדלו ישבח: ובא ממו זרע
ייה • עד אתגלי כוכבה: ממו עלמה אנירת • והשמים והארץ ומה בה:
בגללו אתברת • ואזרזע בעבורו חוריבה: אמת דברו • ונתן לו תרי לוח:
עם קדוש ספרו • והודיען ולן צוה: במשמר המועדים • דמספרון בכל שנה
שבעה: ושם זה מועד חדש השביעי איקריו כבדים • ושם בעשורי ממו
יבא: יומה רבה יום צומה • יום שפיר חסיד טבה: דבו יסלח לן אשמה •
ויושיען מכל תועבה: על זה תשבחן נשים • בדכיות לבבה: ומנה נדחל
ויתה נרחם • ולה נשתחבר ונשבח:

יהוה הו האלהים מברי הבריים: י"ה ה"ה דבחר עמו ישראל מלבין
כל הגוים: י"ה ה"ה דשלח משה בן עמרם מקבל הלוחים: י"ה ה"ה
דאפרש לן על ידו מועדים ומועדים קדשיון גלויים: י"ה ה"ה דשם מן
כלילון דן ירחה שביעיה דבו תרחי גן עדן פתוחים: י"ה ה"ה דעקיב
יתה בארבע עקון[באן] קוויים: י"ה ה"ה דשם בעשירי ממו סליחות
לנפשות והרוחים:

תלו ידיכון ותמא לרבה ותמא

f. 75^b

לאלה עזי חמרתי ויהי לי לישועה: לאלה דרחמיו ערפום על השמים

והמאבה פרנים • והות גלגיון רביאנים: בעמלון ישמכם תחת צל קורת
 רחמיו • בטח בדרד שכונים: ויזכר לך קיאמיו • וישא מעליך כל קצף וננפנים:
 וישאך על כנף הרתו • וישם עובדיך מתקנים: ויוסיפך מן טבהתו • כל יום
 עשרת מנים: וישמע שיאלך ונקאך¹ • ויסלח לך כל חטא ועונים: ומן המחץ
 ירפאך • ויטיב לך העקבנים: | בעמל מן הלכו בדרך הטוב • ודמע כל f. 74
 מימנים: ובקדוש שמו האחד היצוב • נתון המתנים:
 אמן אהיה אשר אהיה:

מה טב זה המועד • דגלגיו רבי: דאלשא ואכבד • דו חדש השביעי:
 דעקיב בארבע עקובאן • בקדש כל כתבי: ושם בעשירי ממו סליחן • דיתפרש
 בו לתהבים מיתובי: ושם בו תתעבד קרבנים • כמה בתורה מצוה פר בן
 בקר ואילים שנים • ושבעה כבשים מתרברבי: ושעיר עזים אחד לחט[את]
 לכפר עליכם • על כנות יתובי: מלבד עלת חדש לכם • ועלת התמיד
 מתיתבי: יהוה מברך עליך • ויקבל ממך כל נדר ונדבי: יאיר יהוה פניו
 אליך • והברכה לך יצוה:
 אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומה מאה שנה • עבדכון יימר לוכון: סיעתה המזדמנה • בזה
 מקום תפלותיכון: תתחנו אה ישראל • בזה המועד בשמחיכון: דו ראש
 לשנת השמטה והיוביל • כמה במדעיכון: תעשו אתו בטוב • אתון וקהליכון:
 ותראו המשכן נצוב • על קדש אתריכון: וכן ישמר חייכם כלכם • אתון
 ובניכון: ואמור המימר עבדכם • עבתה שמשכון: ישול צדקתכם • תפשטו
 עדרו ביניכון: עד יקרא לכם • בטוב תעשו מועדיכון: בעמל הזכאים
 השלשה • ויוסף אביכון: ומאור נביותה ושמשה • והמשחים כהניכון: בהם
 אמן אמן • יהוה ירתי חייכון:
 אמן אהיה אשר אהיה:

ויעבר יהוה על פניו וتمام

f. 74^b ² عليه ايضاً شيخو من قول العالم العلامة العم المرحوم الشيخ مسلم ابن
 العم مرجان الدقيقي رحمه ونو

אפרט מלי תשבחתה •	לאלהים אל קני:
בריו כל בריאתה •	במקום כלה מן חסרני:
גדול נבור גאותו עצומה •	נתון המתני:
דיאן דבוק דמע •	סבול תחתית ועליוני:

¹ Cf. Exod. ii. 24.

² O 5 om, this piece.

אוקרד • יקירים עד מותר: מנון זה חדש השביעי • דגלניו יתר: דעקיב בארבע עקובי • בקדש כל ספר: ושם בעשירי ממו כפֹּור • דבו התהבים תתוקר: ושם להם מן העונות דרור • ומן החטאות ואשם¹ כופר: אשרך ישראל ליהוה תשבח • בקל רם גלי וסתר: | אֵל קשיט ומשבח • אל צדיק f. 73
וישר:

רבונה לה:

יהוה הו האלהים מלוך כל רוחיה: י" ה" ה" דבחר ישראל מלבין כל אמיה: י" ה" ה" דשלח משה דמע כל נבייה: י" ה" ה" דאפרש לן על ידו מועדים וכל רישי ירחיה: י" ה" ה" דשם מנון דן ירחה שביעיה דגלניו ייה: י" ה" ה" דעקיב יתה בארבע עקובאן בקדש כל כתביה: י" ה" ה" דשם בעשירי מנה יום סלוחיה:

תלו ידיכון ואמרו ותמאם לרבה ותמאם

לאלה הנאדרי בקדש: לאלה דצמת בחכמתו בין הירח והשמש: לאלה דבחר ישראל ומלבין כל העמים לון קדש: לאלה דאסגלון המועדים בחשבן מתפרש: לאלה דאמר על זה שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ותמאם ישתבח אלהים

אקום פני יהוה • אלהי ומרי: ואתפלל בזכאי עלמה • בנציר יצרי: אלהי f. 73^b
בן תרח • דאמר על אשתו יפת מראה: ואלהי מי ברכו בזרע • ואמר למלאכים ראו ריח: ואלהי יעקב ישראל • דאמר ימי שני מגרי: ואלהי יוסף בן רחל • דפתר חלמים תרי: ואלהי דמע הבוראות • דקבל קדש כל ספרי: בגדלו ישמע קל הצבעות • ויפתח לוכן טב אוצרי:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן דבמשכנה שרת • ולבש מעיל ואפֹּוד ונור: לכבוד ולאתפארת • וברך עם ישר: בעמלו בדרך יוליכך • ולבך ליראתו יגור: וברחמיו יסמכך • ולא יקרבך איש זר: ויתן לך ישועה • וילבישך מן רצונו נזר²: ויכילך ממגד המאבה ומלואה • ומן דרך הרע לך ישמר³: ויצליח את עמליך • ויברכך ולך ישמר: ישמרך ממן עליך • בכל עת יתגבר: בעמל השלשה והמלך • ורמע כל הבשר: ובקדוש מי שמו רחום וחנון ארך • אפֹּים ורב חסד ואמת נצר:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס • המשחים הכהנים: דכל מן פרדים היראה

¹ L 8 om.

² O 5 ואוקר.

³ O 5 [ר] יפס.

ויתמר נברך והמוסף בה: وهو هذا

מועדי יהוה אשר תקראו ותמאם בחדש השביעי באחד ותמאם בתשעה לחדש בערב ותמאם יברכך יהוה וישמרך ותמאם בריך ומברך עלינו ובראשי ותמאם יהוה אלהי אבותיכם יסף ותמאם

f. 72 ויתמר אלהי אברהם לך נברך וירא ישראל ותמאם ואז ישר תְּקִיל בֵּית וּבֵית
 ויחנו אל הטבעת בשני מכתבים וימר גדול הכהנים ראשה תהללות ותמאם
 וניזל ולך נביע וילבו שוב מחרון אפך וכי בשם ושמע ישראל ויתמר אדיק
 עלין מן אִבִּיזִיִּלִּי עִירִשִׁיתִי וְאִדָּא וַאֲפִי הַסֵּבֵת יִקָּאֵל מִנְּהָ
 אִבִּיזִיִּלִּי עִירִשִׁיתִי וּמְרִי בַעֲמַל תִּלְתִּי שְׁלֵמִיָּה בֵּית
 וּבֵית וּלְבֹו וּיְנַחֵו וּיְתַמֵּר שְׁבַחוּ מִן מִימֵר עֲבַד יְהוָה בֶּן אֲבֵרָהָם עֲבַתָּה
 דְּמִשְׁק: יִרְחַמוּ יְהוָה אֲמֵן:

אפרט מלי תשבחן • למן דו לעלמה עבוד: וארים לו כל מקראן • ואהיה
 פניו סגוד: דצערני מן חסרני • והו לי לכל כלום סעוד: ושם לי מדע
 ואוריני • דרך הטוב ושם לי תלמוד: למדני תורותו • ומה בה מן גזר ופקוד:
 ואודיעני דרך דעתו • עד יטרד כל מרוד: על זה לאִי ארוממו • בנציר
 ובשעבוד: דו אלה דלית לה דמו • דברא בוראיה לא על יסוד¹: | באשתתי
 יומיה • בלא תבנית ולא סעוד: וברא אדם בריה ייה • ואלכשו מן אימתו
 כבוד: וגִּיּוּתוּ מִן אַרְבַּע אַקְרִים כְּנִשָּׁה • וְהַכֵּל פְּנִיּוּ הִיָּה נְנוּד: וירא אלהים
 את כל אשר עשה • והנה טוב מאד:

* רבותה לה²:

ואתני ברבואתה • מלב ומנפש: לעבוד פליאתה • הנאדרי בקדש: דעבר
 כל בוראיה באצבע • דו ירש על כל ירש: מן רישה ועד עקבה • ויתב³
 וכוון וכנש: וברא רקיע וקראו שמים • ושמו בין מים ומים מפרש:
 ולמקה המים קרא ימים • והארץ קרא יבש: ושם כוכבים מנירים • יומם
 ולילה חשמש: דמנון תרי מאורים • הגדול יתקרי שמש: והקטן יתקרי ירח •
 ממשלים בצפר ורמש: על תריון תתבני המועדים סדרה • בחשבן אמת
 וקדש: על זה נרבי שם יהוה • ונימר בלב טהור ונפש: מי כמוך באילים
 יהוה • מי כמוך נאדרי בקדש:

רבותה לה:

לאלה אלהיה • הצדיק והישר: מלוך כל רוחיה • חדה דלית עמה חבר:
 נברכו ונשבחו • בדכיות הלב והפנר: דבחר ישראל ומלאו • מן כל חסד
 ואיקר: אשרך ישראל אשרך • יהוה לך מנן ועזר: דבמועדים קדישים

¹ O 5 סער.

² L 8 om. and so afterwards.

³ O 5 ויתב.

מכם וביתו: יהונו מברכין עליכון • ועל סדר קהליכון • וישובו שנים סנים
 ביומיכון • אה מן אנה אצטמתו:

אמן אהיה אשר אהיה:

¹ عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم العم الشيخ مرجان
 الدثقي رصون ونا

f. 71

חדש השביעי הזה • מה טבו מן חדש: חדש טבן חסיד • מאוריו
 כשמש: על ישראל יופעו • והו לשנת השמטה ארש: מה טבו מן ריש
 ירח • דעל עורנה אנגש: ובארבע עקובאן רברבאן • מרן לו אפרש:
 כארבע אקרי הבריה • רוח ומים ועפר ואש: ראשו שבתון זכרון • תרועה
 מקרא קדש: ושם בעשירי ממו • סליחות לכל נפש: אתקרי שמו צומה •
 קדשיו אתפרש: בו תרח נן עדן פתיה • למן לעונותו יגרש: ויעזב חטאתו •
 ולשובה יחדש: יקדמו יהוה עליכון בטוב • ועקתיכון ינפש: והמועדים
 דבתרו • יעברו עליכון ברנש: ויגלי לכם משכנו • על ההר הקדש: ומפניכון
 כל שנא • הארץ יכבש: וישימו מועד מברך עליכון • מי אנה אתכנש:
 בעמל השלשה ויוסף • ומי לערפלה נגש: ובקדוש שמו הגדול • הנאדרי
 בקדש:

אמן אהיה אשר אהיה:

¹ عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم العم الشيخ سعد الدين ابن
 كشار رحمة ونا

זה המועד הטבן • מברך על קהלינו: | המזדמנים אנה • ובכל אתרינו:
 תתחנו אתון בו • ומאה שנה תעשו: ותקדמו על יום הכפור • בשלם
 ואימנו: ותטהרו מכל טמא • ותתנקו מכל עונו: והמועדים דבתרו • בהם
 תתחנו: הסכות והשמיני • כליל מועדינו: ישובו ביומיכון • שנים רבים
 בשדכנו: ופתח תרחו לוכון • וישקף עליכון ממעונו: ויבד כל דבביכון •
 וירחק מנוכון כל ננו: וישמר יהוה חייכון • כל אב דמכם ובנו: וירחם
 מאתיכון • הסגודים אל קדש טברינו: ונחתם זה המימר • ונימר בשפתינו:
 ברוך אתה בחסדך • ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו • ובפי כל
 קהלינו: ובספרך הגדול נלמד • כל ימי חיינו:

جواب يتبرک אלה ולית כֹּתה רבותה לה • בכל הימים רבותה לה • סני
 מכן רבותה לה • ישר ותנים יומה • וברוך אלהינו • ישר ותנים יומה • וברוך
 שמו לעולם:

¹ O 5 om. this piece.

ובצלמו ומדעו • על בוראיה אפלאו • וכן מלך אנחו • בפרדים ננתו: מכן
 שמו הך אקר מוקר • פריו נים גדלים עד מותר • מתשרשים דור בתר
 דר • דרים ילכו ודרים ייתו: מנן שלשלה טהורה • עשרה ועשרה • אחרם
 בן תרח • דרמת זכותו: ורזיה בו אלשמת • ונביותה מנה' אתנגרת • מן
 נבר אל גבר עד אמטת • אל מי אתבסרו העולם בממצאותו: גוני בוראיה
 כלם • יום מולדו אתעשה בינם • שמח רב וכל מהם • אמר מימר
 בגליגאתו: מאז מה או'ד • מקרב יוכבר • נור בעלמה אתחדד • נבהלו מן
 מעמיתו: כד אתגלי חרח • בלעל ולרע • | והשמש והירח • לידה אנפתו: f. 69^b
 ואמרו זה נור חסיד • חרח מן זה הילד • הטבן אשר הכביד • אלה
 מיתוביתו: זה הו האנשיא • העשה המושיע • אשר שמו משה • הצדיק
 בשליחותו: לאלה הו השליח • ועל אדה אתגלי • כל סימן ופלי • ולית רב
 מן סימניו ואותותו: סימניו נוראים • ותמחיו מתמחים • וגם כל הבוראים •
 יסידו בנביותו: דו נביה דלא קם • ולא יקום עד לעלם • מכל מינה דאדם •
 אנש כ'תו: מן מדמי אליו • מן אמטה לדרגיו • מן שרא בתותביו • מן
 עשה הך עשותו: ולגו אשתה דרם • כ'ת הך טל רסס • ה'ת תחתיו תחס •
 ולא אנכתו: ובעננה אתכסי • וסלק בכסי • | וקעם בין אכלסי • שומיה f. 70
 ואנן סביבותו: וברביאן רב ה'ה קעם • ולערפלה קדם • והכבוד עליו שלם •
 כד בא לקראתו: ואתיצבו שניהם • לא שלישי בינם • וה'ה כל אחד מהם •
 יגלי לחברה חדותו¹: ומשה נביה ראם וסלק • וסב מן אלהותה חלק •
 ועור פניו דלק • ואדירת עלמה מן נוראותו: וכד אמטה אל לב השמים •
 ע'מה תמחים רמים • והיו תמן קעמים • מלאכים בחשמישותו: וכליל הקדש
 אלבישו מרו • ופה אל פה דברו • הך חבר עם חברו • ואימנו על ביתו:
 וכתב רב לו אושט • מליו מן חיי עולם מלקט • הודיען בו הקשט • בפקודיו
 ונזיראתו: ומן כליל מה בו ביאר • קדוש יום שבתה אשר • שמו לקדשים
 אקר • וכל קדוש מן קדישותו: | דו לכל קדש שרש • ולכל מועד ארש • f. 70^b
 וכל שביעי אתפרש • ואתקדש על אדותו: מנן זה שביעי חדשים •
 דאיקרו מתפרשים • וטוביו לא מתנשים • ולית בחדשים כ'תו: מה טבו מן
 חדש • דאתקדש ואתפרש • ונקיב שבתון ומקרא קדש • ומן כליל נקיבותו:
 זכרון ותרועה בדיל • יתקע בו שופר יוביל • בין צבא ישראל • עם יהוה
 ועדתו: עד יתכ'נו לשובה • וישוב כל מנן שובה • ויעזב חטאתו: עד
 יקדמו בשלם • על יומה דאתעצם • דעקיב שמו ציאם • דלית בימים תשביתו:
 ומה בתרו מן המועדים • הרמים החסידים • דבון תהיו חדים • כל אחד

¹ L 14 (f. 41^b) ends here.

עם קדשו • היום שבת ומועד: ראש חדש השביעי • על קשטה מתיסר:
 קדש עבר בקדש • גלא קדשיון על יד: משה ברה דעמרם • דמע כל עבר:
 ישימו יהוה מברך עליכון • ותהונו בו בחסד: וכן ישמר חייכם כלכם • אה
 מן אנה אצטמד: בעמל השלשה והמלך¹ • ומשה² בן עמרם ויוכבד:
 ובקדוש שמו הגדול • שמוֹר הבדית והחסד:

אמן אהיה אשר אהיה:

³ عليه ايضاً كيمي من قول المرحوم العم سعد الدين ابن كثار رحمه الله عليه
 امين والفاحة من قول المرحوم العم مرجان الدقيقي رحمه وנו"

אלהי נשיא אלהים • דזכותו גלויים • ירפאך מן מדויים • ויהי לך מגן
 ועזר: אלהי יצחק דדרש עלה • על הר הנחלה • ישים לך נאלה • מכל לחץ
 וצרר: | אלהי יעקב זכאה • דסב מפם אביו הברכה • ילבישך כליל הממלכה •
 ורצון עליך יעזר: אלהי יוסף המלך • דהוה בדרך מרו הלך • יתלי רגוה
 מעליך • וברתותו לך יכמר: אלהי משה הצדיק • אשר אור פניו דליק •
 ברחמיו עליך ידיק • ויצילך מכל דבר שקר: אלהי אהרן כהנה • דשרת
 במשכנה • ישים דרגיך⁴ סקפנה • ויסני לך כל איקר: אלהי נשיא נשיאי
 הלזים • דכהנתו רבים • ישימך במספר הכוכבים • ויברכך ולך ישמר: אלהי
 הכהן הכבד • איתמר הפוקיד • כל דבב דלך יבד • וילבישך מן רצונו
 נור: | אלהי פינחס דקנא למרו • וחמת יהוה עזרו • תרבו אמן ותפרו •
 ומכל לחץ לך יפשר: ויקים לך ולכל עמך • מה כתב בתורה קרמך • יהוה
 אלהיך עמך • לא חסרת דבר:

אמן אהיה אשר אהיה:

סדרה דאכה אקוו • קמי אתיתבו • ודעתכון הבו • ולמשמע מימרי אציתו:
 עמו מה בו יתפתר • מן סוד סתר • רק יסודו מדכר • שם האחד באלהותו:
 דברא כל דבר • מן חסר בדבר • והו לא ידמי לדבר • תתרבי רבותו:
 אמר במימרו • כל בוראיה אתברו • ובארשותו מהרו • לידה ואצטמתו:
 לכל מנון כונן וקדם • ויתבון מאדים מאדים • ובבריאת אדם חתם • לכל
 גוני בריאתו:

הצלם אלבישו • והמדע רכבו בראשו • ובנשמת חיים אקים נפשו • רק מן
 עפר רכב נוייתו:

¹ O 5 הוכאים.
⁴ L 14 דרך.

² L 14 משה.

³ O 5 om. this piece.

הוקם במלת יהי • וברגע אתחדד; כל מה צבת ריחותו • מאום בתר
 מאום אתנגד; | וחתם הכל באדם • ועל הכל לו אפרד; במדע והממלל f. 66^b
 והממשלה • ומפרנס כל מה בארץ יתעבד; ואתקומם זה משתמר • מן כל
 אב למולד; מן סגיל אל סגיל • אל משה בן יוכבד; דמולדו בשביעי •
 מבלעדיו אכבד; ולזה הֵאָה גלל • כי פרעה פקד; המילדות מטרם • כל הבן
 המתילד; להעברים היאר תשליכון • והאלהים מסעד; כי במולדו לא ידעו •
 רק נורו אתוקד; ואתא אל פאת פרעה • ואיך תסתיר שמשה עת תכבד;
 אמרו מן שמשה • אלא ואתא הליל הכבד; הנור סגי מכן • אושט פרעה
 הן הו המולד; דהגידו לו מכשפים • ולית לפרעה יד; תשתלח לזה
 הילד • מבגלל הברית והחסד; דכרת עם אבהתיו • ומן אנה ולעל אתעבד;
 מה דאתון בו חכומי • מן מופתי מצרים ואבד; סוכיל ואוציא סגיל •
 ולסגיל פניו נגד; אל מדבר סיני • ואשמיעו קול יהוה יפקד; בעסרת
 מליה • מנה ביאר משה כתב כבד; ואסגלנן בו בקדשים • כל מנון על כסא¹
 יתיבו אתיכד; והכל בו מתקשר • ולידה מתילד; כי כל שביעי קדש • כמה
 אתפקד; יומי הבריה ששה • והשביעי הפרד; וששת יומי המצות • והשביעי
 חג אל נגד; אלן מורא • ושבע שבועות תתעבד; בכל שבוע תמח •
 ובשביעי הורד; כבוד יהוה על הר סיני • וכל עלמה סהד; ושבעת יומי
 הסכות • לאזרח לא לעבד; נביט אל זה חדש השביעי • דבגללו אתנגד; | זה f. 67
 המיטר קמיך • מן אנה נצמד; בו ארבע עקובאן רברבאן • כל עקובה
 ארבע תועד; ראשו שבתון זכרון • למה טרם אתעבד; תרועה מקרא קדש •
 לישראל מועד; מה טבו מן ריש ירחה • דעל רישי ירחה אכבד; בזאת
 העקובות ובכהן • דיעמד לבוש בגדי שרד; לשרת בקדש • ועל המזבח יהי
 עקד²; עד יעבד המוסף • על עלת חדש ויוקד; מה לאִוי מוקדו • עד תסק
 ריחות תרחי ותנגד; רצון מאת יהוה • הנכבד על כל כבד; תלבשו ותצא
 בעלמה • עליך הנור מוקד; כֹּת שמש אימם • הך מלך לא עבד; וזה מה
 הו רב בך • דאתכֹּן לך מטרם תולד;

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايماً بيت مفرد اذا وافق السبت له ايماً رحمة وנו"

יתרבי שם מרן • נתון כל טוב וחסד; אלהי האלהים • האל המכבד;
 דברא עלמה • בלא כלי ולא יד; בששת הימים • ולית לגדלו סעד; וקדש
 יום השביעי ושם קדשיו כבד; ושבת בה ובטל • מכל עובד דיתעבד; כי
 הו יום קדש • מן טובה מזדבד; חימון לכל מועד • ולכל קדש נגד; | ועבר f. 67^b

¹ O 5 קדש שבזל.

² O 5, L 14 עמד.

جوابه من المقطفين

- f. 55^b גן בעדן מקדם ונו"¹
- f. 56^b ויתמר יתהלל ותמאם ודראן ממנה דכלה ומרקה אתהו אלהנן והב
לן משבחה וישתבח
- חילה דנשא מיתובית אברהם ונו"¹
- f. 60^b ויתמר תורה ותמאם ויתהלל ותמאם ודראן סיאנים ומרקה אלהים
קעימה ואלהים יחדאי וישתבח:
- f. 61 וישיעך במשה הנביא: ויזרח בלבך נור אימנותה • וישימו תמיד לא יכבי:
ואל דן זבנה יעזרך: ויברכך יהוה וישמרך: ויהיה עליך מברך: זה מועד
חדש השביעי:
- רב אלה ותמאם וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף:
ואלה שמות ונו"²
- f. 62^b ויתמר יתהלל ותמאם²
- f. 65^b ויתמר תורה ותמאם ויתהלל תְּקִיל³ . . . ויתמר כימי מן מימר
- f. 66 עבד יהוה בן שלמה עליו רצון יהוה אמן:
- אלהי אברהם יברכך אה קהלה • ויצליח עבירתך: אלהי יצחק ישמרך •
וירם מיתוביתך: אלהי יעקב יחנך • ויטיב עקובאתך: אלהי יוסף ישם לך
שלום • ומכל ממזיר ורשע יפדי יתך: אלהי נביה רבה משה • בציאמה יקבל
צלותך: אלהי אהרן הכהן • מכל טוב יעמר ביתך: אלהי אלעזר ואיתמר
ופינחס יפצנך מן עקתך: ויסיר מעליך כל חלי • ויאסי באשותך: ותורך
חדי בטוב • ויעני לבעותך: ותשכן לבטח ואין מחריד • ויאמן יראתך:
ויקים לך מה כתב: בקדוש ארהותך: ואל שדי יברך אתך • ויפרי פרותך:
ולא יהיה בך עקר • ועקרה ובבהמתך: ברוך אתה בבאך • וברוך אתה
בציאתך:
- אמן אהיה אשר אהיה:
- על כל מימר ומימר • נכביד שם הכבוד:
בריו כל מתחדש • ומנו דיתעבר:
דמות עובד העבוד • במימר בלא כלי ולא יד:

¹ As above, p. 129, lines 2 to 15.

² As above, p. 125, lines 26 to 29.

³ As above, p. 129, line 27 to p. 130, l. 1.

בשם יהוה הגדול נשרי:

¹ צלות לילת מועד חדש השביעי רמשה:

שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף
שמש ושביעי ושבת ועל אחר התורה יתמר בריך אלהנו ויהוה אלה
חפیف ונברך והמוסף בה

מועדי יהוה אשר תקראו ותמאם בחדש השביעי באחד לחדש ותמאם
יברכך יהוה וישמרך ותמאם בריך ומברך עלינו ותמאם

ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר וניזל² מן غیر חלף ותליב על מכתב
אחד ומן נשוי כהלן המטא והמקרא על המכתב בחדש השביעי באחד
לחדש ותמאם ומן אתהו דברך עלמה האחר³ והסגודות שלשה:

الأول مועדי יהוה אשר תקראו ותמאם

الثانية بחדש השביעי ותמאם יברכך יהוה ותמאם

الثالثة בריך ומברך עלינו ובראשי ותמאם

L 8, f. 54^b

ויתמר יהוה אל רחום וחנן וידקר אלי העיד ולעלם תסתנד ולעלם תשתבח
מן غیر אתי ותתחמל הצלות בטוב אמן:

الله لا يقطع ليشرال عادة امن

⁴ בשם יהוה הגדול:

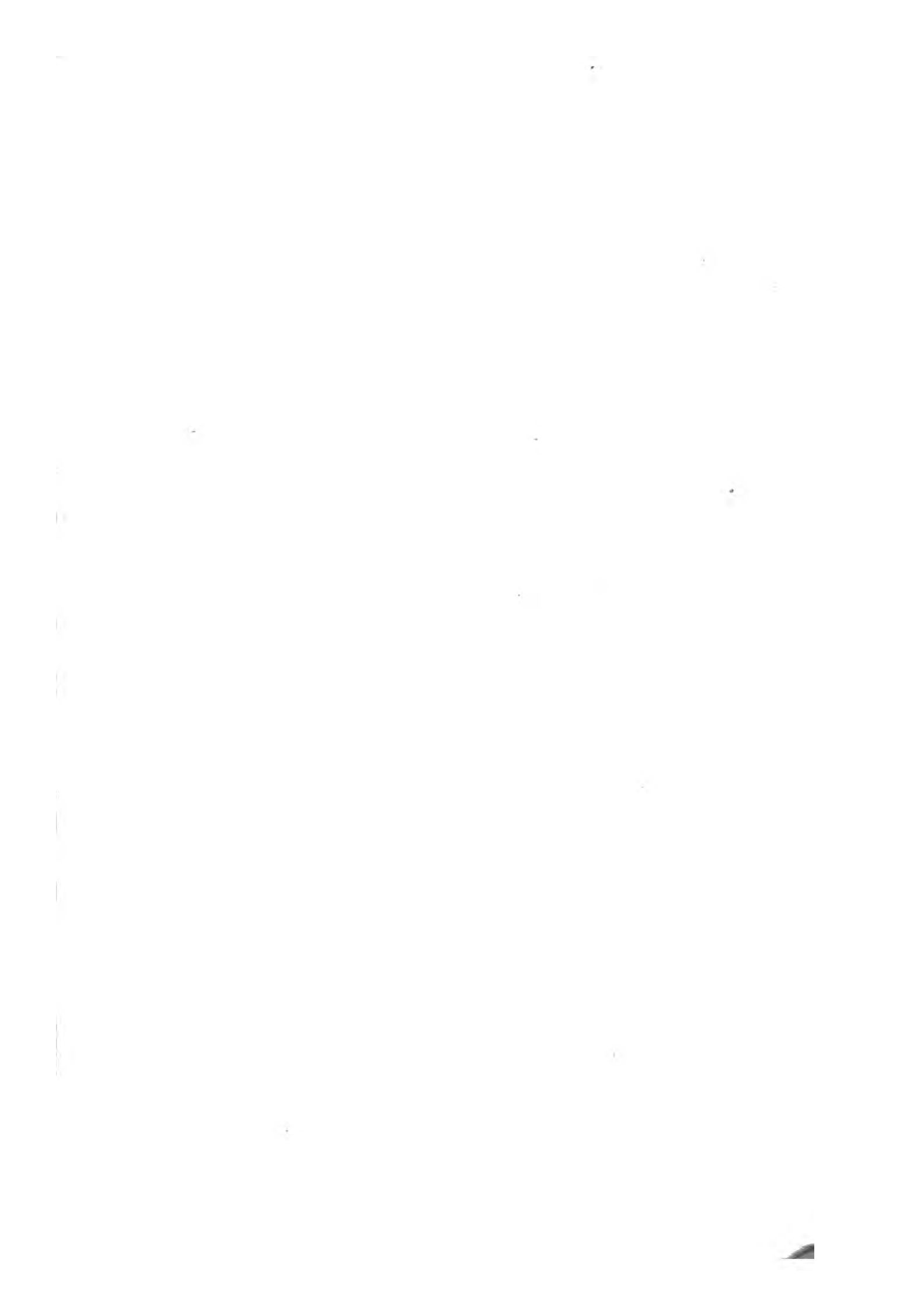
צלות מועד חדש השביעי צפרה:

אלקטף שבת ושביעי וברית וזכרון ותרומה ויוסף וכפר ואלעזר שריו הצלות
ברוך אלהנו וכארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וקצי הבריה ויתמר על
ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתנד
ואתהו אלהינו וישתבח:

חילה דשם תרחי גן עדן • ברן ירחה שביעה פתוחים: ושם בו פרקן
מן החטא • וסליחות לנפשות והרוחים: ומועדים קדישים אתפרשו • על יד
איש האלהים:

הו משה נביה דעלמה: וקטף כל נשמה: דביאר בכתבו הרמה: ויטע
יהוה אלהים:

¹ L 8, f. 54; L 14, f. 28; O 5, f. 18^b. ² O 5 מכתב אחד מן غیر חלף O 5
³ O 5 יצא מכתב אחד מן غیر חלף O 5. ויחמר ניזל ונ" ⁴ L 8, f. 55; L 14, f. 36^b; O 5, f. 23^b.

TEXT OF THE SAMARITAN LITURGY

